

Het pad van Meesterschap

(‘The Way of Mastery’)

Nederlandse vertaling: Johan Vonck

Het pad van Meesterschap

(‘The Way of Mastery’)

is een boek dat drie delen bevat:

I. De weg van het Hart (1-12) *‘The Way of the Heart’*

II. Het pad van Transformatie (13-24) *‘The Way of Transformation’*

III. De weg van Kennis (25-36) *‘The Way of Knowing’*

Voor het Engelstalig origineel, gelieve je te wenden tot:

www.shantichristo.com

Nederlandse vertaling: Johan Vonck

Inleiding

Je ontvangt hier de kostbare leringen van Jeshua ben Jozef (Jezus), een van de grootste Meesters die de mensheid ooit heeft gekend. Deze leringen werden gegeven in de jaren 1994-1997. Lees elke les langzaam en vol aandacht. Overweeg elke zin in jouw hart, laat jouw geest en lichaam vol lopen van elk idee met zijn zeer reële frequentie of trilling. Elk woord is belangrijk in de structuur van elke zin, in de cadans en in de humor. Deze woorden moeten steeds opnieuw bestudeerd en genoten worden, totdat hun betekenis zich verdiept en openbloeit in de genade van Christus die in jou en als jou leeft, zodat de straal van dat Licht jouw geest kan doordringen en elke waarneming corrigeert die je ooit over jezelf of over de wereld had. Je zult dan ontdekken dat jouw talenten op een nieuwe manier aan bod komen. Je zult merken dat je een onzichtbare Leraar hebt die je onthult wat je wilt leren. En je leven zal worden geleid door een stem die niet van jou is totdat de stem die jij je eigen hebt genoemd, niet langer wordt gehoord. Wat het ego is genoemd, lost eenvoudigweg op en de geest zal volledige vrede kennen. Kost dit tijd? Je bent zo dichtbij als de keuze zelf om alleen Liefde te onderwijzen. De 35 lessen in dit deel onthullen de 'Weg' die aan Jeshua Zelf onderwezen werd en die nu liefdevol door Hem aan jou wordt aangeboden, zodat jouw keuze voor Liefde al jouw gedachten en elke ademhaling vult, en al jouw daden in de wereld worden verricht door de ontwaakte Christus. Moge je getransformeerd worden door De Weg van Meesterschap in je unieke herinneringsproces wie je werkelijk bent.

Dit beloof ik jou...

Wanneer je voluit en volledig toegewijd wordt aan het ontwaken uit de droom die je aangevat hebt sinds de sterren voor het eerst aan de hemelen kwamen, en wanneer het jouw enige verlangen nog is om te zijn zoals God jou geschapen heeft, leg dan alles wat je denkt te weten en alles wat je denkt nodig te hebben met iedere nieuwe ademhaling op het altaar van je hart, en kijk met liefde naar ieder plekje waar angst zich in jouw bewustzijn een thuis heeft gemaakt, en sta toe dat de correctie tot jou komt.

Ze zal komen. Om het even op welke manier je haar ervaart - ze zal komen. En de dag en het moment zal aanbreken dat al jouw pijn, al jouw angst, en al jouw lijden zal verdwenen zijn, net als een wind die het schuim van de golven wegduwt, zodat de helderheid van de oceaan eronder voor jou zichtbaar wordt. Doorheen jouw wezen zal je letterlijk voelen dat er nooit een droom is geweest. Misschien dat er nog wat oude herinneringen overblijven en ergens zal je nog wel weten dat je een droom hebt gehad, of een gedachte waarin jij je voorstelde hoe het zou voelen anders te zijn dan wat God geschapen heeft. Maar het zal zulk een flauwe echo zijn dat het geen enkel spoor op jou zal achterlaten.

In je hart zal je zachtjes lachen dan, ongeacht de omstandigheden waarin jij je bevindt. Er zal een vrede over jou zijn van het topje van je tenen tot aan de kruin van je hoofd, en deze vrede zal voor jou uitgaan waarheen jij je ook wendt. Ze zal een kamer vullen nog voordat jij er met je lichaam binnenkomt, en diegenen die er gevoelig voor zijn

zullen zich afvragen wie zich bij hen heeft komen voegen. Sommigen zullen zelfs zeggen: "Maar zie, ik denk dat de Christus met ons het avondmaal komt delen." En jij zal diegene zijn die ze bedoelen, want dat is Wat je bent - De Christus voor altijd.

Deel I

De Weg van het Hart

- Les I - 1 Het pad dat jou huiswaarts roept
- Les I - 2 Jij creëert je eigen ervaring
- Les I - 3 De kracht van vergeving
- Les I - 4 Volg het spoor van verlangen
- Les I - 5 De sleutels tot het koninkrijk
- Les I - 6 Liefde geneest alle dingen
- Les I - 7 Geboorte van het Christusbewustzijn
- Les I - 8 Kiezels droppen in het meer van gewaarzijn
- Les I - 9 Alle gebeurtenissen zijn neutraal
- Les I - 10 De weg is makkelijk en zonder inspanning
- Les I - 11 Een meditatie recht naar het Hart van Christus
- Les I - 12 Ontvang de parels van genade

Les I - 1 (De Weg van het Hart)

Het pad dat jou huiswaarts roept

u is het beste moment om eraan te beginnen.

Geliefde vrienden, ik doe een stap naar voor om bij jou te komen op die plaats waar jij gelooft dat je op dit moment bent. Ik kom niet voor mezelf, maar voor jou. Ik kom niet om jou te onderrichten, maar om van je te houden, totdat je vanuit de diepte van je eigen wezen beslist om elke illusie die je over jezelf bent gaan geloven opzij te zetten en jij je alleen nog de Waarheid herinnert, die Waarheid die als enige ook echt waar is.

Want inderdaad, in de herinnering van die Waarheid is er een overstijging van alles wat beperktheid kent. Er is een overstijging van alles wat komt en gaat, van wat geboren wordt en weer sterft. Er blijft enkel het Christusbewustzijn over, zoals een flits van Goddelijk Licht, zoals een zonnestraal vanuit de zon, waarin ieder van ons verblijft in perfecte verbinding, in perfecte uitwisseling en in perfecte communicatie met elkaar.

Het grote geheim is dat dit de hoedanigheid van jouw werkelijkheid is. In ieder van jouw momenten, in alle vroegere, huidige en komende tijden, ben je, was je, en zal je altijd zijn, in perfecte gemeenschap met de ganse schepping. Dit is zo, gezien alle dingen alleen maar een tijdelijke wijziging zijn van die ene basisenergie die ik verkoos 'het Christusbewustzijn' te noemen, de vrucht van de Vader.

Geliefde vrienden, ik kom naar die plaats waar jij verkiest te zijn. En als je ervoor zou kiezen om dat plekje in jouw hart en in jouw bewustzijn te openen waarin je direct met mij kunt communiceren, dan zal ik jou daar evengoed ontmoeten.

Als startpunt is het zeer belangrijk om dit ene simpele feit goed in overweging te nemen: *jouw ervaring is altijd het gevolg van waar jij verkiest je aandacht of je bewustzijn op te richten*. Dit bewustzijn zelf is onbegrensd en omarmt de ontelbare dimensies van de schepping. Jij verblijft letterlijk 'in datgene wat alles omarmt', in alle opzichten, en op ieder moment. In werkelijkheid ken jij geen afgescheiden bestaan, geen geboorte of dood, geen winst of verlies.

Terwijl je jouw aandacht op het lezen van deze woorden richt, herken dan eens hoe jij als een oneindig wezen ervoor koos om deel te nemen aan deze vorm van ervaring. Je zult woorden lezen die voor ieder van jullie een bepaalde betekenis dragen. En ieder van jullie zal deze betekenis kleuren in overeenstemming met de waarnemingen waaraan je in de loop van de tijd waarde bent gaan hechten.

Betekent dit dat sommige onder jullie verder staan dan anderen? In werkelijkheid zijn jullie allemaal gelijk. Ieder van jullie kiest vanuit zijn eigen oneindige vrijheid om bepaalde trillingsfrequenties naar zich toe te trekken, bepaalde vormen,

of een kwaliteit van ervaring. In deze vrijheid verblijf je altijd, reeds lang voordat deze wereld zijn oorsprong kende en ook nog lang nadat hij tot een eind zal zijn gekomen.

In geen enkel moment kan jij het slachtoffer zijn van datgene wat je ziet, en er bevindt zich helemaal niets buiten jou. Al wat je ervaart heb je rechtstreeks en vrijwillig naar je toe getrokken. En als je nu denkt: “ik hou helemaal niet van wat ik naar me toegetrokken heb”, dan is dat helemaal in orde. Je hebt dan immers de ervaring naar je toe getrokken om in oordeel te zijn naar jezelf toe. Kijk er alleen maar naar, met de verwondering van een kind, zie hoe het voelt en vraag jezelf af: “Is dit een energie waarin ik verder wil, of zal ik iets anders kiezen?”

Want tenslotte, wanneer alle mogelijke keuzes binnen de droom van afscheiding geleefd en geproefd zijn, gevoeld en volledig gekend zijn, dan treedt uiteindelijk de rustige en kalme stem van Spirit, Geest, naar voor om doorheen de ziel te spreken, om jou in te fluisteren over die éne Waarheid, die éne Werkelijkheid, die éne Liefde, die éne Vrede en die éne Gelukzaligheid die constant en nooit onderbroken is.

Vervolgens begint de ziel zich weg te keren van deze gemaakte wereld. Zij begint haar aandacht terug te trekken van de gehechtheid aan alle dingen die ze naar zichzelf had toegetrokken. Ze begint haar gevoel te overstijgen van identificatie met deze vibraties waarvan het oorspronkelijk slechts de bedoeling was om er mee te gaan spelen, maar die daarna zeer ernstig werden genomen. Het is deze serieusheid van het bewustzijn dat uiteindelijk het ego gecreëerd heeft. En het is de zeer ernstige serieusheid die de vibraties van wat je eigenlijk niet meer zou kiezen, in het veld van jouw wezen houdt, in het veld van jouw ziel.

Wanneer jij als de ziel - die Godsvonk met zijn specifieke eigenheid - begint te kiezen om de aandacht en de waarde die je aan alle dingen gegeven hebt terug te trekken, dan begin je meer en meer 'minder en minder' te worden. Je doet dit door de aard van je bewustzijn te vereenvoudigen, door je te realiseren dat jij je kan overgeven aan iets dat groter is dan jij, en door in te gaan op die malle gedachte om het onzichtbare toch te vertrouwen.

Terwijl je minder en minder wordt van wat je dacht dat je was, word je aan de andere kant meer en meer van wat jouw Vader voor je had voorbestemd - de gedachte van perfecte Liefde in vorm, een eenvoudig voertuig waar de Liefde van Geest doorheen kan schijnen. Jouw enige taak wordt dan het reinigen van je ramen, het opblinken van je vloer en het wieden van je tuin, zodat het Licht ongehinderd kan stromen over de wereld.

Je zult niet langer de behoefte voelen om de waarnemingen waarmee jij je binnen de illusie had geïdentificeerd, te verdedigen. Je zal met zekerheid weten wanneer je deze staat van ontwaken bereikt hebt. Want je zal in staat zijn om naar alle zelfgemaakte dingen te kijken, alle reacties die je ooit in je bewustzijn had, alle waarnemingen, alle oordelen, alle verlangens die je ooit voor iemand of iets hebt gehad. En wanneer ze opkomen in je bewustzijn zullen ze jouw vrede niet meer verstoren. Dan zal je glimlachen. Je zal vaststellen dat in jou zowel alle kwaadaardigheid als alle heiligheid zijn opgekomen. Je bent heilige en zondaar geweest. En jouw geluk of jouw ongeluk was alleen maar een effect van datgene waar je je aandacht op richtte.

Inderdaad geliefde vriend, ik treed nu naar voor om jou te ontmoeten waar jij je ook bevindt, omdat ik ervoor koos om de oneindige kracht van bewustzijn, mij geschonken door de Vader - net zoals die ook aan jou geschonken is - te gebruiken

om te gaan ontdekken hoe vreugdevol het wel is wanneer de geest enkel en alleen gefocust is op het kijken vanuit, en het kijken naar het Christusbewustzijn. Voor dit doel heb ik het ganse spectrum aan ervaringen naar me toegeroepen - ook toen ik op jullie Aarde als een man rondwandelde - om mezelf uit te dagen, om mezelf te testen, om mezelf te sterken en boven alle ervaringen uit te stijgen die me nog zouden weerhouden van de herinnering wie ik werkelijk ben.

Trouwens, mijn kruisiging was eenvoudigweg de climax van mijn eigen directe keuze om uitgedaagd te worden door de gebeurtenissen van ruimte en tijd, zodat in mezelf het vermogen kon toenemen om enkel en alleen vanuit en naar de perfecte zuiverheid van de Christusgeest te kijken.

Het punt dat ik hier met jou wil maken, is dat in ieder moment datgene wat je aan het ervaren bent in jouw koninkrijk van emoties en bewustzijn, en - in mindere mate - de effecten daarvan in het lichaam, er enkel en alleen maar zijn omdat jij - vanuit jouw onbeperkte vrijheid - deze ervaring geselecteerd hebt om je aandacht kunnen op te richten, zodat je inderdaad zou gaan voelen wat de effecten ervan zijn.

De waanzin komt niet door het feit dat je gekozen hebt iets te ervaren dat anders is dan het Bewustzijn van Christus. De waanzin die je als jouw pijn, jouw lijden, jouw zoeken en jouw drama's ervaart komt alleen van de verkeerde keuze om je te identificeren met dat wat opkomt in het veld van je bewustzijn. Daardoor verlies je het zien van onschuld. Want alle gebeurtenissen zijn immers perfect neutraal, en jij bent vrij om ze waar te nemen op om het even welke manier je dat verkiest.

Wanneer een kind geboren wordt - en velen onder jullie die moeder zijn weten dit - dan kan je zulk een diepe vreugde ervaren dat je ze niet eens onder woorden kunt brengen. Net op dezelfde manier kan je angst en contractie voelen bij de gedachte om verantwoordelijkheid te dragen voor een kind. Wanneer een geliefde komt te overlijden en je ervaart verdriet en pijn, wees dan maar zeker dat dit komt doordat jij ervoor koos jouw bewustzijn helemaal ineen te laten krimpen. Op dat moment is het verlies van een bezielde lichaam het enige wat je nog kan zien en daardoor overtuig jij jezelf dat je abrupt gescheiden werd van jouw geliefde.

Ik spreek uit ervaring dat afscheiding een illusie is. Wanneer de dood zich toont in jouw bewustzijnsveld dan heb jij in dat ogenblik nog altijd die kracht van keuze in jou om te herkennen dat er inderdaad iets veranderd is, en om je aandacht te verschuiven naar een andere denkcirkel, een denkcirkel die het lichaam nooit zal kunnen bevatten. Een denkcirkel waarin je waarneemt, luistert en communiceert met die fonkel van goddelijk licht - de ziel - die het idee lijkt opgegeven te hebben om een fysieke vorm geanimeerd te houden. Deze verschuiving van denken is primordiaal. In feite is het de allereerste stap die je kan zetten op 'De Weg van het Hart'.

De eerste stap in het ontwaken

e eerste stap in het ontwaken bestaat eruit dat je het axioma van waarheid in jouw bewustzijn toelaat:

Niets wat je ervaart wordt veroorzaakt door iets buiten jou.

Je ervaart alleen de effecten van je eigen keuze.

Gedurende het eerste deel van deze cursus zullen we les per les bouwen op wat ik verkies te noemen ‘De Weg van het Hart’. Het is de weg die onbekend is voor de wereld. Het is zelfs een weg die onbekend is voor velen die zich spirituele leraars noemen. Want het is niet de weg om blijven een beroep te doen op, of om afhankelijk te worden van magische middelen.

Het is veeleer het pad dat in jou de beslissing laat groeien om je aandacht naar je eigen bewustzijn te brengen, naar je eigen gedrag, naar datgene wat van moment tot moment waar en werkelijk voor jou is. Om het te bestuderen, te overwegen en te voelen; om het Licht van Geest er doorheen te laten ademen en om het bewustzijn voortdurend te trainen, zodat het verantwoordelijkheid gaat nemen voor ieder moment van beleving.

Waarom is dit allemaal nodig? Omdat er zonder dit geen vrede kan zijn. Zonder dit kan je de valse identificaties die je gekozen hebt niet overstijgen. Je moet naar het punt komen

waarop je tegen jezelf zegt: “ik heb dit mezelf aangedaan. Ik heb het gedaan. Ik moet het laten corrigeren. Niemand is de schuldige. De wereld is onschuldig.”

In de lessen die volgen zullen we jou dan ook steeds dieper en op steeds fijner manieren meedelen wat ‘De Weg van het Hart’ inhoudt. Want het was inderdaad ook die weg die aan mij werd onderwezen. Het is die weg die de omkering teweeg brengt van elke gedachte die je ooit over iemand of over iets hebt gehad. Het is die weg, alleen deze, die jou toestaat om opnieuw door het oog van de naald te kruipen en tot rust te komen in de perfecte vrede waaruit je bent voortgekomen.

De ‘Weg van het Hart’ is niet de weg van het intellect. Want inderdaad, dat aspect van het bewustzijn werd nooit ontworpen om jouw meester te worden. Het werd ontworpen om de nederige, en - excuseer mij de uitdrukking - zeer domme dienaar van het ontwaakte hart te worden.

Het hart is dat wat alle dingen voelt, alle dingen omarmt, alle dingen vertrouwt, en alle dingen toestaat. Het hart is dat waar de ziel eeuwig in rust. Het hart is dat wat voorbij ruimte en tijd ligt en is die sprankel van licht in het Bewustzijn van God, die de Christus wordt genoemd. Alleen hier zal je de vrede vinden waar je naar op zoek bent.

Je zal ontdekken dat het pad van ontwaken niet het pad van vermijden of ontwijken is, maar een pad van waarheidsgetrouwheid. Het is niet een pad van verwezenlijking en trots, maar een pad dat het bewustzijn bevrijdt van iedere hoop en iedere wens om speciaal te zijn - om jezelf te zien alsof je vooruitgang hebt gemaakt - zodat je met de vuist op de borst kunt kloppen en je vervolgens jouw lange pauwenveren kunt uitspreiden. Het gaat om het

overstijgen van de hoop om nog op enige manier Gods' aandacht te krijgen, opdat Hij naar jou zou kijken en tegen je zou zeggen: "Oooh,... jij bent zo'n goed mens geweest! Jazeker, jij mag nu bij Mij het koninkrijk binnen."

Het is een weg waarin je uiteindelijk de bereidheid en de kunst zult ontwikkelen - wat jouw huidige ervaring of staat van ontwaken ook moge zijn - om met iedere adem die je ademt terug te keren naar de eenvoud van het 'niet-denken' en het 'niet-weten'. Het is een manier van leven waarin alle dingen en gebeurtenissen een onderdeel van jouw meditatie en gebed worden, totdat de waarheid die altijd waar is weer in jou is hersteld.

Niet mijn wil, maar de Uwe geschiede.

Want uit mezelf doe ik niets.

Maar het is de Vader die alle dingen doorheen mij doet.

Stel je dan 'een staat van zijn' voor waarbij je doorheen deze wereld wandelt, klaarblijkelijk er nog steeds hetzelfde uitzien als al de anderen, en toch met een openheid vanbinnen. Je bent leeg binnenin. In werkelijkheid verlang je niets, alhoewel je "verlangen" wel toestaat om doorheen jou te bewegen. Maar je herkent dit verlangen dan als de stem van de Vader die jouw persoontje en jouw emoties leiding geeft en zo het lichaam naar juist die plaatsen, die gebeurtenissen, die mensen en die ervaringen leidt doorheen dewelke het tapijt van de verzoening - van de vereniging - geweven wordt. De verzoening die alle kinderen van God opnieuw huiswaarts roept.

Je vertrouwt volledig op die leiding, of er jou nu gevraagd wordt om voor tienduizend mensen een speech te geven, of je wordt uitgenodigd om aan een vriend de waarheid over je gevoelens te vertellen, of er wordt jou gevraagd om de

straat te vegen en zonder een cent op zak je leven te leiden. Want het bewustzijn dat waarlijk vertrouwt op de Bron van zijn schepping staat alle dingen toe, vertrouwt alle dingen, omarmt alle dingen en overstijgt ook al die dingen.

Wanneer jij frustratie of angst voelt, wees er dan maar zeker van dat dit komt doordat jij beslist hebt de Waarheid niet te vertrouwen. En de Waarheid is alleen maar dit:

Alleen het plan dat God voor jouw verlossing heeft zal werken.

De manier waarop jij het zou doen moet wel falen. Want jouw weg begint altijd met de illusie en het waanzinnige idee dat je een afgescheiden wezen bent, buiten het Bewustzijn van God, en dat je daardoor je eigen koers moet varen. Waarom zou je beslissen dat jij weet hoe je vrede kan creëren als je zelf ziek, ongemakkelijk en niet in vrede bent. Het vereist een grote nederigheid om de eerste stap van het pad te aanvaarden:

Ik heb dit allemaal gedaan.

Ik moet het nu ook ongedaan maken.

Maar ik heb geen enkel idee hoe ik dit allemaal heb gedaan.

Om die reden kan ik mezelf beter overgeven aan iets anders.

Ik geef jou deze gedachte ter overweging en ik zou je willen vragen om er goed over na te denken. Wat als het leven dat je nu leidt en daarmee elke ervaring tot in het kleinste detail, sinds het moment dat je besliste: “Ik moet hieruit ontwaken”, uit de directe Bron van jouw Vader kwam? Want Hij weet immers wat nodig is om jouw bewustzijn te ontwarren en je zo toe te staan te ontwaken. Wat als de dingen waar je nu heftig verzet tegen hebt nu net de stapstenen zijn die je nodig hebt om naar huis te gaan? Wat als je tijdens het

bewandelen van dit pad een maturiteit zou ontwikkelen die uiteindelijk alle dingen gewoon toestaat te zijn wat ze zijn?

Als het nodig was om de straat te vegen, dan zou je eens diep ademhalen en zeggen: “Vader, jij weet de weg naar huis”, en je zou beginnen vegen. En onmiddellijk komt de gedachte tevoorschijn: “Ooh God, ik zal niet herkend worden. Ik zal niet boven de anderen uitkomen. De mensen zullen helemaal niet denken dat ik speciaal ben als ik alleen maar een straatveger ben”. En dan zie je het: “Aha, geen wonder dat mijn Vader wil dat ik dit doe. Ik moet dit even naar boven halen zodat ik er kan naar kijken. Ik moet me hiervan dis-identificeren en leren dat ik de aanwezigheid van Liefde ben, zelfs in het vegen van de straat.” In alle oprechtheid vertel ik jou dat de minste onder jullie - volgens jullie waarneming dan - reeds de gelijke is van de grootste. En er is niemand onder jullie die minder is dan ik.

De Weg van het Hart begint met het accepteren dat je uit jezelf niets kan doen. Want alles wat je voor jezelf klaargestoomd hebt is de schepping van een ganse resem drama's, die nergens anders verschijnen dan in het veld van jouw eigen bewustzijn. Ze zijn als hersenschimmen, als dromen. In werkelijkheid is er geen enkel verschil tussen wat jij noemt jouw “wakker zijn” - waarin jij de directeur van je leven bent - en de dromen die je ervaart in je slaaptoestand. Zij zijn beiden net hetzelfde.

Ik wil jou graag naar vrede leiden, zelfs die vrede die voor altijd het verstand en het begrip van de wereld overstijgt. Ik verlang ernaar - omdat mijn Vader het verlangt doorheen mij - om jou volledig daar te brengen waar ik ben, zodat je zou ontdekken dat iemand de weg al is voorgegaan. En als je wat naderbij komt zal je zeggen: “Haha, het is mijn Zelf. Ik ben er altijd al geweest, maar ik was het vergeten.”

Op het eind van iedere tocht, op het eind van alle zuivering in de Geest - en inderdaad, zuivering is nog steeds noodzakelijk - zal je ontdekken dat ontwaken betekent dat je helemaal nergens naartoe bent geweest. Het betekent dat je aangekomen bent bij een thuishaven die je nooit verlaten had.

Ontwaken is enkel herinnering. Maar het is geen herinnering van het intellect. Het is geen idee zoals jij ideeën begrijpt. Het is een idee dat trilt doorheen het ganse veld van jouw wezen, zodat zelfs de cellen van het lichaam ontwaken - terwijl het lichaam gewoon samengesteld blijft zoals het nu is - en zich ontspannen in die Waarheid die altijd waar is.

Indien je een tuinier was, zou je dan niet de kunst ontwikkelen om je tuin te wieden? Zou je er dan niet de nodige aandacht aan geven dat de grond de juiste vochtigheid heeft? Zou je dan niet nauwlettend de wolken aan de horizon in het oog houden, of de hitte van de dag? Zou je dan niet de kleine plantjes gaan afdekken wanneer ze bescherming nodig hebben, terwijl ze tot hun volle kracht aan het opgroeien zijn? En als diegenen die in je tuin kwamen je tuin niet zouden respecteren, zou je hen dan niet vragen om weg te gaan, of een tijdelijk hek bouwen totdat de tuin op zichzelf sterk genoeg is, totdat hij openbarst van de vruchten, zodat je ze zelfs kan uitdelen aan zij die je tuin niet eens wisten te respecteren?

Wees daarom een wijze tuinman. Ontwikkel een diepe liefde en respect voor jezelf, want jij bent niet hier om de wereld te “repareren”. Jij bent niet hier om jouw broeder of zuster “te corrigeren”. Het is alleen Liefde die geneest. En totdat je jezelf niet volledig hebt liefgehad, door je geest te zuiveren van iedere dwalende gedachte die je nog hebt - totdat je jezelf hebt liefgehad - zal je in waarheid niet iemand anders

of iets anders kunnen liefhebben. Behalve dan in die heel korte momenten wanneer jouw wachtpost voor eventjes niet bemand is, en de Liefde van God zo snel doorheen jou schijnt, dat je niet eens begrijpt wat er gebeurde. Een wijze tuinman verwerft een staat van bewustzijn waarin de Liefde van God onbelemmerd kan stromen.

Geliefde vrienden, degenen onder jullie die ervoor gekozen hebben de oproep te horen om dit pad te bewandelen, samen met deze familie; degenen die vol toewijding kiezen de Schepper te vertrouwen die reeds een pad voor jou heeft uitgestippeld dat jou naar huis kan leiden, zij zullen inderdaad thuiskomen. Maar engagement betekent ook dat je niet zomaar uit de kamer wegglipt wanneer het geschreeuw begint. Het geschreeuw waarover we hier spreken is het geschreeuw binnenin je eigen bewustzijn, in je eigen lichaam, in je eigen emoties.

Het betekent dat je veel van jezelf gaat houden door precies bij die dingen even bij te blijven, en er volledig eerlijk over te zijn; en dat je jezelf gaat liefhebben voor het feit dat je ooit de kracht en de moed hebt gehad om zulk een dwaze waarnemingen over jezelf en de wereld te maken.

De Weg van het Hart is het laatste pad dat een ziel kan bewandelen. Er zijn vele fasen in het ontwaken. Er zijn vele paden die gevolgd kunnen worden. Maar uiteindelijk ‘leiden alle wegen naar Rome’, zoals ze zeggen. Tenslotte moet iedere ziel zijn weg vinden in de Weg van het Hart. Iedere ziel moet terugkeren naar de waarheid dat het tijd is om volledige verantwoordelijkheid te nemen; dat het tijd is om eens eerlijk naar die diepe en voor eeuwig in zichzelf cirkelende duisternis te kijken van wat ik het ‘ego’ heb genoemd, hetgeen niets meer of minder is dan de beerput van ontkenning. Het is dat waar Licht ontbreekt.

Begin dan met er opnieuw Licht naartoe te brengen door gewoon je eigen gedachten, je eigen gedrag, en je eigen reacties te observeren, met een gevoel van verwondering, met een gevoel van onschuld, en met een gevoel van kinderlijke eenvoud.

Stond er immers niet geschreven dat je als een klein kind moest worden om opnieuw het Koninkrijk te betreden? Een klein kind kijkt met verwondering naar alles wat in zijn gezichtsveld komt en zegt: “hé, hoe zit het hiermee?” Kun je je inbeelden dat je naar de diepste en de donkerste delen van je schaduw kijkt, van al jouw ontkenningen, en je dan zegt: “Kom vertel me, hoe zit het hiermee?” Herinner je dat alles neutraal is, en al wat opkomt in je bewustzijn heeft geen enkel effect op de waarheid van jouw werkelijkheid.

De Weg van het Hart is het pad dat in jou de beslissing sterker maakt om geïdentificeerd te zijn met het Licht dat alle duisternis weg schijnt. Niet door er tegen te vechten, maar door het te herkennen, het te omarmen als je eigen creatie en dan simpelweg opnieuw te kiezen. De Weg van het Hart is de weg die ik onderwijs. Nu beginnen we samen aan een zeer diepgaande en op slechts één onderwerp gerichte studie, zodat deze weg zich mag verankeren in jouw heilige bewustzijn.

De Weg van het Hart roept jou huiswaarts

e eerste stap in het ontwaken bestaat eruit dat je het axioma van waarheid in jouw bewustzijn toelaat:

*Niets wat je ervaart wordt veroorzaakt door iets buiten jou.
Je ervaart alleen de effecten van je eigen keuze.*

Gedurende het eerste deel van deze cursus zullen we les per les bouwen op wat ik verkies te noemen ‘De Weg van het Hart’. Het is de weg die onbekend is voor de wereld. Het is zelfs een weg die onbekend is voor velen die zich spirituele leraars noemen. Want het is niet de weg om blijven een beroep te doen op, of om afhankelijk te worden van magische middelen.

Het is veeleer het pad dat in jou de beslissing laat groeien om je aandacht naar je eigen bewustzijn te brengen, naar je eigen gedrag, naar datgene wat van moment tot moment waar en werkelijk voor jou is. Om het te bestuderen, te overwegen en te voelen; om het Licht van Geest er doorheen te laten ademen en om het bewustzijn voortdurend te trainen, zodat het verantwoordelijkheid gaat nemen voor ieder moment van beleving.

Waarom is dit allemaal nodig? Omdat er zonder dit geen vrede kan zijn. Zonder dit kan je de valse identificaties die je gekozen hebt niet overstijgen. Je moet naar het punt komen waarop je tegen jezelf zegt: “ik heb dit mezelf aangedaan. Ik heb het gedaan. Ik moet het laten corrigeren. Niemand is de schuldige. De wereld is onschuldig.”

In de lessen die volgen zullen we jou dan ook steeds dieper en op steeds fijner manieren meedelen wat ‘De Weg van het Hart’ inhoudt. Want het was inderdaad ook die weg die aan mij werd onderwezen. Het is die weg die de omkering teweeg brengt van elke gedachte die je ooit over iemand of over iets hebt gehad. Het is die weg, alleen deze, die jou toestaat om opnieuw door het oog van de naald te kruipen en tot rust te komen in de perfecte vrede waaruit je bent voortgekomen.

De ‘Weg van het Hart’ is niet de weg van het intellect. Want inderdaad, dat aspect van het bewustzijn werd nooit ontworpen om jouw meester te worden. Het werd ontworpen om de nederige, en - excuseer mij de uitdrukking - zeer domme dienaar van het ontwaakte hart te worden.

Het hart is dat wat alle dingen voelt, alle dingen omarmt, alle dingen vertrouwt, en alle dingen toestaat. Het hart is dat waar de ziel eeuwig in rust. Het hart is dat wat voorbij ruimte en tijd ligt en is die sprankel van licht in het Bewustzijn van God, die de Christus wordt genoemd. Alleen hier zal je de vrede vinden waar je naar op zoek bent.

Je zal ontdekken dat het pad van ontwaken niet het pad van vermijden of ontwijken is, maar een pad van waarheidsgetrouwheid. Het is niet een pad van verwezenlijking en trots, maar een pad dat het bewustzijn bevrijdt van iedere hoop en iedere wens om speciaal te zijn -

om jezelf te zien alsof je vooruitgang hebt gemaakt - zodat je met de vuist op de borst kunt kloppen en je vervolgens jouw lange pauwenveren kunt uitspreiden. Het gaat om het overstijgen van de hoop om nog op enige manier Gods' aandacht te krijgen, opdat Hij naar jou zou kijken en tegen je zou zeggen: "Oooh,... jij bent zo'n goed mens geweest! Jazeker, jij mag nu bij Mij het koninkrijk binnen."

Het is een weg waarin je uiteindelijk de bereidheid en de kunst zult ontwikkelen - wat jouw huidige ervaring of staat van ontwaken ook moge zijn - om met iedere adem die je ademt terug te keren naar de eenvoud van het 'niet-denken' en het 'niet-weten'. Het is een manier van leven waarin alle dingen en gebeurtenissen een onderdeel van jouw meditatie en gebed worden, totdat de waarheid die altijd waar is weer in jou is hersteld.

Niet mijn wil, maar de Uwe geschiede.

Want uit mezelf doe ik niets.

Maar het is de Vader die alle dingen doorheen mij doet.

Stel je dan 'een staat van zijn' voor waarbij je doorheen deze wereld wandelt, klaarblijkelijk er nog steeds hetzelfde uitzien als al de anderen, en toch met een openheid vanbinnen. Je bent leeg binnenin. In werkelijkheid verlang je niets, alhoewel je "verlangen" wel toestaat om doorheen jou te bewegen. Maar je herkent dit verlangen dan als de stem van de Vader die jouw persoonlijkheid en jouw emoties leiding geeft en zo het lichaam naar juist die plaatsen, die gebeurtenissen, die mensen en die ervaringen leidt doorheen dewelke het tapijt van de verzoening - van de vereniging - geweven wordt. De verzoening die alle kinderen van God opnieuw huiswaarts roept.

Je vertrouwt volledig op die leiding, of er jou nu gevraagd wordt om voor tienduizend mensen een speech te geven, of je wordt uitgenodigd om aan een vriend de waarheid over je gevoelens te vertellen, of er wordt jou gevraagd om de straat te vegen en zonder een cent op zak je leven te leiden. Want het bewustzijn dat waarlijk vertrouwt op de Bron van zijn schepping staat alle dingen toe, vertrouwt alle dingen, omarmt alle dingen en overstijgt ook al die dingen.

Wanneer jij frustratie of angst voelt, wees er dan maar zeker van dat dit komt doordat jij beslist hebt de Waarheid niet te vertrouwen. En de Waarheid is alleen maar dit:

*Alleen het plan dat God voor jouw verlossing heeft
zal werken.*

De manier waarop jij het zou doen moet wel falen. Want jouw weg begint altijd met de illusie en het waanzinnige idee dat je een afgescheiden wezen bent, buiten het Bewustzijn van God, en dat je daardoor je eigen koers moet varen. Waarom zou je beslissen dat jij weet hoe je vrede kan creëren als je zelf ziek, ongemakkelijk en niet in vrede bent. Het vereist een grote nederigheid om de eerste stap van het pad te aanvaarden:

Ik heb dit allemaal gedaan.

Ik moet het nu ook ongedaan maken.

Maar ik heb geen enkel idee hoe ik dit allemaal heb gedaan.

Om die reden kan ik mezelf beter overgeven aan iets anders.

Ik geef jou deze gedachte ter overweging en ik zou je willen vragen om er goed over na te denken. Wat als het leven dat je nu leidt en daarmee elke ervaring tot in het kleinste detail, sinds het moment dat je besliste: “Ik moet hieruit ontwaken”, uit de directe Bron van jouw Vader kwam? Want

Hij weet immers wat nodig is om jouw bewustzijn te ontwarren en je zo toe te staan te ontwaken. Wat als de dingen waar je nu heftig verzet tegen hebt nu net de stapstenen zijn die je nodig hebt om naar huis te gaan? Wat als je tijdens het bewandelen van dit pad een maturiteit zou ontwikkelen die uiteindelijk alle dingen gewoon toestaat te zijn wat ze zijn?

Als het nodig was om de straat te vegen, dan zou je eens diep ademhalen en zeggen: “Vader, jij weet de weg naar huis”, en je zou beginnen vegen. En onmiddellijk komt de gedachte tevoorschijn: “Ooh God, ik zal niet herkend worden. Ik zal niet boven de anderen uitkomen. De mensen zullen helemaal niet denken dat ik speciaal ben als ik alleen maar een straatveger ben”. En dan zie je het: “Aha, geen wonder dat mijn Vader wil dat ik dit doe. Ik moet dit even naar boven halen zodat ik er kan naar kijken. Ik moet me hiervan dis-identificeren en leren dat ik de aanwezigheid van Liefde ben, zelfs in het vegen van de straat.” In alle oprechtheid vertel ik jou dat de minste onder jullie - volgens jullie waarneming dan - reeds de gelijke is van de grootste. En er is niemand onder jullie die minder is dan ik.

De Weg van het Hart begint met het accepteren dat je uit jezelf niets kan doen. Want alles wat je voor jezelf klaargestoomd hebt is de schepping van een ganse resem drama's, die nergens anders verschijnen dan in het veld van jouw eigen bewustzijn. Ze zijn als hersenschimmen, als dromen. In werkelijkheid is er geen enkel verschil tussen wat jij noemt jouw “wakker zijn” - waarin jij de directeur van je leven bent - en de dromen die je ervaart in je slaaptoestand. Zij zijn beiden net hetzelfde.

Ik wil jou graag naar vrede leiden, zelfs die vrede die voor altijd het verstand en het begrip van de wereld overstijgt. Ik verlang ernaar - omdat mijn Vader het verlangt doorheen

mij - om jou volledig daar te brengen waar ik ben, zodat je zou ontdekken dat iemand de weg al is voorgegaan. En als je wat naderbij komt zal je zeggen: “Haha, het is mijn Zelf. Ik ben er altijd al geweest, maar ik was het vergeten.”

Op het eind van iedere tocht, op het eind van alle zuivering in de Geest - en inderdaad, zuivering is nog steeds noodzakelijk - zal je ontdekken dat ontwaken betekent dat je helemaal nergens naartoe bent geweest. Het betekent dat je aangekomen bent bij een thuishaven die je nooit verlaten had.

Ontwaken is enkel herinnering. Maar het is geen herinnering van het intellect. Het is geen idee zoals jij ideeën begrijpt. Het is een idee dat trilt doorheen het ganse veld van jouw wezen, zodat zelfs de cellen van het lichaam ontwaken - terwijl het lichaam gewoon samengesteld blijft zoals het nu is - en zich ontspannen in die Waarheid die altijd waar is.

Indien je een tuinier was, zou je dan niet de kunst ontwikkelen om je tuin te wieden? Zou je er dan niet de nodige aandacht aan geven dat de grond de juiste vochtigheid heeft? Zou je dan niet nauwlettend de wolken aan de horizon in het oog houden, of de hitte van de dag? Zou je dan niet de kleine plantjes gaan afdekken wanneer ze bescherming nodig hebben, terwijl ze tot hun volle kracht aan het opgroeien zijn? En als diegenen die in je tuin kwamen je tuin niet zouden respecteren, zou je hen dan niet vragen om weg te gaan, of een tijdelijk hek bouwen totdat de tuin op zichzelf sterk genoeg is, totdat hij openbarst van de vruchten, zodat je ze zelfs kan uitdelen aan zij die je tuin niet eens wisten te respecteren?

Wees daarom een wijze tuinman. Ontwikkel een diepe liefde en respect voor jezelf, want jij bent niet hier om de wereld te “repareren”. Jij bent niet hier om jouw broeder of

zuster “te corrigeren”. Het is alleen Liefde die geneest. En totdat je jezelf niet volledig hebt liefgehad, door je geest te zuiveren van iedere dwalende gedachte die je nog hebt - totdat je jezelf hebt liefgehad - zal je in waarheid niet iemand anders of iets anders kunnen liefhebben. Behalve dan in die heel korte momenten wanneer jouw wachtpost voor eventjes niet bemand is, en de Liefde van God zo snel doorheen jou schijnt, dat je niet eens begrijpt wat er gebeurde. Een wijze tuinman verwerft een staat van bewustzijn waarin de Liefde van God onbelemmerd kan stromen.

Geliefde vrienden, degenen onder jullie die ervoor gekozen hebben de oproep te horen om dit pad te bewandelen, samen met deze familie; degenen die vol toewijding kiezen de Schepper te vertrouwen die reeds een pad voor jou heeft uitgestippeld dat jou naar huis kan leiden, zij zullen inderdaad thuiskomen. Maar engagement betekent ook dat je niet zomaar uit de kamer wegglipt wanneer het geschreeuw begint. Het geschreeuw waarover we hier spreken is het geschreeuw binnenin je eigen bewustzijn, in je eigen lichaam, in je eigen emoties.

Het betekent dat je veel van jezelf gaat houden door precies bij die dingen even bij te blijven, en er volledig eerlijk over te zijn; en dat je jezelf gaat liefhebben voor het feit dat je ooit de kracht en de moed hebt gehad om zulk een dwaze waarnemingen over jezelf en de wereld te maken.

De Weg van het Hart is het laatste pad dat een ziel kan bewandelen. Er zijn vele fasen in het ontwaken. Er zijn vele paden die gevolgd kunnen worden. Maar uiteindelijk ‘leiden alle wegen naar Rome’, zoals ze zeggen. Tenslotte moet iedere ziel zijn weg vinden in de Weg van het Hart. Iedere ziel moet terugkeren naar de waarheid dat het tijd is om volledige verantwoordelijkheid te nemen; dat het tijd is om eens eerlijk

naar die diepe en voor eeuwig in zichzelf cirkelende duisternis te kijken van wat ik het ‘ego’ heb genoemd, hetgeen niets meer of minder is dan de beerput van ontkenning. Het is dat waar Licht ontbreekt.

Begin dan met er opnieuw Licht naartoe te brengen door gewoon je eigen gedachten, je eigen gedrag, en je eigen reacties te observeren, met een gevoel van verwondering, met een gevoel van onschuld, en met een gevoel van kinderlijke eenvoud.

Stond er immers niet geschreven dat je als een klein kind moest worden om opnieuw het Koninkrijk te betreden? Een klein kind kijkt met verwondering naar alles wat in zijn gezichtsveld komt en zegt: “hé, hoe zit het hiermee?” Kun je je inbeelden dat je naar de diepste en de donkerste delen van je schaduw kijkt, van al jouw ontkenningen, en je dan zegt: “Kom vertel me, hoe zit het hiermee?” Herinner je dat alles neutraal is, en al wat opkomt in je bewustzijn heeft geen enkel effect op de waarheid van jouw werkelijkheid.

De Weg van het Hart is het pad dat in jou de beslissing sterker maakt om geïdentificeerd te zijn met het Licht dat alle duisternis weg schijnt. Niet door er tegen te vechten, maar door het te herkennen, het te omarmen als je eigen creatie en dan simpelweg opnieuw te kiezen. De Weg van het Hart is de weg die ik onderwijs. Nu beginnen we samen aan een zeer diepgaande en op slechts één onderwerp gerichte studie, zodat deze weg zich mag verankeren in jouw heilige bewustzijn.

Les I - 2 (De Weg van het Hart)

Jij creëert je eigen ervaring

Het is met grote vreugde dat ik een stap naar voor doe om bij jou te zijn. Het is volledig waar dat ik heel dikwijls bij velen onder jullie kom. Maar omwille van al wat je in jouw wereld aangeleerd kreeg, heb jij dikwijls geloofd dat ik een verzinsel van jouw inbeelding ben. Want jij gelooft dat de stem die zich stilletjes tussen al jouw eigen gedachten nestelt, alleen maar een illusie is. Maar ik zeg jou dat ik heel vaak naar velen onder jullie kom.

Ik kom niet als enige, en niet om zomaar mijn eigen ik-je te ‘commune-ik-eren’ met jou. In werkelijkheid zijn er een groot aantal vrienden die samen met mij een vortex, een cirkel van energie creëren. Zelfs nu, terwijl jij deze woorden aan het lezen bent, komen wij in jouw dimensie om deze toon gezamenlijk neer te zetten. En neem gerust van mij aan, er zijn vele vrienden, onzichtbaar voor het menselijke oog, die thans een stap naar voor doen om aan deze communicatie bij te dragen en ze daadwerkelijk te ondersteunen.

Waarom is dit belangrijk? Jij als ziel, als een goddelijke vonk van bewustzijn, kiest in ieder moment van jouw ervaring welbewust om vormen van communicatie tot stand te brengen.

Wat je waarneemt wordt altijd gecommuniceerd

 Je doet het met de kleren die je aantrekt. Je doet het met jouw gebaren en met het geluid van jouw stem. Je doet het met de cultuur en de tijdsgeest waarin je geïncarneerd bent. Jij bent voortdurend en uitsluitend vormen aan het creëren doorheen dewelke je met anderen communiceert.

Communicatie is de poging om in gemeenschap te zijn met de schepping. Dat wat je verkiest waar te nemen, wat je gelooft en wat je voor jezelf als waar aanvaardt, zal doorheen jou uitgestraald worden, doorheen al jouw communicatiemiddelen, waaronder zich natuurlijk ook het lichaam bevindt. Je doet dat om de waarneming waarin jij gelooft over te dragen op anderen, zodat ze jou zouden kennen en zouden weten aan welke stem jij toegewijd bent.

Ik heb al dikwijls gezegd dat het lichaam een onderwijs- en leermiddel is en alle vormen van communicatie beïnvloeden het proces van onderwijzen en leren. Wanneer je 's morgens wakker wordt dan zal je handelen naar de eerste gedachte die zich op dat moment in je denkkeest weet te nestelen. Je zal je misschien eens goed uittrekken. Misschien zal je lachen of eens stevig je wenkbrauwen fronsen. Misschien ben je wel vervuld van vrede, of misschien voel je alleen maar het ganse gewicht van de wereld op je schouders.

Deze dingen zijn bij jou aanwezig, niet omdat jij ze buiten jou hebt waargenomen, maar omdat jij ze toegelaten hebt in de diepte van je eigen bewustzijn. Dat bewustzijn is nog altijd puur en onbezoedeld, en straalt voor altijd voorbij alle grenzen die je maar kan bedenken.

Terwijl deze gedachte zich in je denkkeest komt nestelen begin je letterlijk het communicatiemiddel dat ‘lichaam’ noemt, te hervormen. Je hervormt het tot iets wat de boodschap draagt van wat zich in je denkkeest is komen nestelen, daar uitdrukking aan geeft en het reflecteert. Herinner je, alsjeblieft, dat het bewustzijn niet daar is waar zich het lichaam bevindt. Het verblijft niet in het lichaam, maar het lichaam verblijft wel in het veld van jouw bewustzijn.

Communicatie is schepping. Deze twee zijn identiek. Indien je dus het goede wil scheppen, vraag je dan alleen maar dit af:

*Waaraan is mijn communicatie toegewijd?
Wat wil ik doorheen mijn handelingen tot uiting brengen?
Welke boodschap wil ik
doorheen mijn creaties aan anderen overbrengen?
Want wat ik wil overbrengen,
toont aan de wereld wat ik over mezelf geloof.*

Daarom is het heel wijs, geliefde vrienden, nu we onze aandacht vestigen op “De Weg van het Hart”, nu we hem verfijnen, nu we er ons in verdiepen en er meer maturiteit in leggen, dat we beginnen bij het begin. Het begin van dit pad is eenvoudig dit: Jij bent zoals God jou geschapen heeft. Jij bent een oneindig veld van bewustzijn. Jouw gewaarzijn dat je bestaat, is niets meer dan een feedback-lus of een feedback-mechanisme om de effecten waar te nemen van de keuzes die

jij maakt in de zeer diepe diepte van jouw bewustzijn, dat bewustzijn dat nog steeds in goede orde verblijft in lijn met het Godsbewustzijn.

In ieder moment van jouw bestaan, waarvan ook de incarnatie in een lichaam deel uitmaakt, sta jij letterlijk en volledig vrijwillig toe - alhoewel dit voor de lichaam-denkgheest onbewust kan gebeuren - dat jij een trilling van gedachte of een trilling van schepping voortbrengt. Je wilt deze ‘commune-ik-eren’ naar de wereld toe in een poging om gemeenschap te ervaren met alles wat leeft - met een vriend, met een ouder, met een kind, met een geliefde, zelfs met de Aarde of met de wolken die in de lucht voorbijdrijven.

Elk gebaar, iedere gedachte, de manier waarop het lichaam ademt, al deze dingen gebeuren onophoudelijk en communiceren of onthullen steeds het effect van hetgeen jij toegestaan hebt dat zich in jouw bewustzijn nestelt.

Begrijp het volgende heel goed: de Weg van het Hart vereist dat je jezelf toestaat te gaan rusten in de eenvoud van deze waarheid:

*Ik ben zuiver Geest,
onbezoedeld en door niets of niemand anders beïnvloed.
Aan mij is alle kracht gegeven om te kiezen
en daardoor mijn ervaring te creëren,
precies zoals **Ik** ze hebben wil.*

Niet echt de “ik” die het ego-gedeelte van het bewustzijn uitmaakt, want dat is alleen maar een van jouw creaties die ergens langs het parcours is ontstaan. Het is een zeer, zeer klein gedeelte van het bewustzijn. We spreken nu echter over die “Ik” van jou, die zuiver Geest is en die weet dat het

bestaat alhoewel het het moment van zijn eigen schepping niet kent. Jij bent zuiver Geest. Weet daarom:

*Ik ben alleen maar dit.
En in elk moment, ongeacht wat ik denk waar te nemen en
ongeacht de gevoelens die in mijn gewaarzijn opduiken,
ben ik, en ik alleen,
honderd procent verantwoordelijk voor ze.
Ze werden door niemand anders veroorzaakt.
Er is geen grote kracht in het universum
die deze waarneming in mijn denkkeest liet verschijnen.
Ik heb ze gewoon zelf uitgekozen.*

Net zoals je naar de kruidenier zou gaan om daar uit te kiezen wat je vanavond voor het avondeten wilt. Om daarna naar huis te gaan en te genieten van je creatie. Precies op dezelfde manier kies je elke ervaring zelf uit. Iedere keer wanneer je een waarneming kiest, geef je die onderdak in je denkkeest. Vervolgens drukt deze waarneming zich doorheen het lichaam uit, doorheen de omgeving die jij rondom jezelf creëert, en doorheen de vrienden die jij in je bewustzijn roept. Ieder aspect van het leven dat je leidt, is een symbool van wat je verkoos te ervaren en zodoende wil meedelen aan de schepping.

De Weg van het Hart begint met het aanvaarden van deze eenvoudige waarheid:

*Ik ben zoals God mij geschapen heeft.
Gemaakt naar het Godsbeeld,
ben ik een schepper voor eeuwig.*

Wat wil je dan dat jouw scheppingen communiceren? Waarom maak je de keuzes die je nu maakt? Jullie kennen allemaal het gevoel dat je je soms gedwongen voelt - en het

ego wil heel graag dat je gelooft dat je gedwongen wordt - om bepaalde acties te ondernemen, om bepaalde gevoelens te hebben, om bepaalde keuzes te maken, om bepaalde waarnemingen te geloven, om bepaalde uitspraken te doen, allemaal omwille van iets dat zeker en vast buiten jou gelegen is. Dit is *nooit* waar. In *geen enkele* omstandigheid bestaat er iets in de schepping dat macht heeft om jou te dicteren welke keuze jij moet maken.

Vrede komt door in lijn te staan met het Bewustzijn van God

m deze reden moet het pad van ontwaken - De Weg van het Hart - beginnen met de beslissing om de Waarheid te omarmen die altijd waar is.

*Ik ben de schepper van alles wat ik denk, zie en ervaar.
Ik ben altijd vrij. Niets raakt mij,
behalve de gedachten die ik verkoos te koesteren.
Niets houdt mij gevangen,
behalve mijn eigen waarneming van gevangenschap.
Niets beperkt mij op enig niveau of in enige dimensie van
ervaring, behalve dat wat ik zelf verkozen heb.*

De Weg van het Hart dan, omarmt alle dingen, vertrouwt alle dingen en tenslotte overstijgt hij ook alle dingen. Waarom? Omdat hij begint met volledige en totale verantwoordelijkheid te nemen voor alles wat er doorheen jou gekanaliseerd wordt. Jullie dienen allemaal als kanaal, vanaf het ogenblik dat je opstaat, tot het volgende ogenblik dat je opstaat. Zelfs gedurende jouw slaap, kies jij wat er doorheen jouw bewustzijn vloeit.

Het doel dat we zoeken is nog nooit veranderd. Het is in werkelijkheid een reis zonder afstand. Het is slechts de terugkeer naar waar je altijd al bent, zodat je opnieuw kan

beginnen scheppen, weloverwogen deze keer, helder, en met de volledige kennis dat, wanneer je iets ervaart, het alleen maar is omdat jij er de bron van bent en voor geen enkele andere reden.

De Weg van het Hart is niet een weg om machtiger te worden. Het is niet een weg waarin je uiteindelijk de wereld zult kunnen maken tot wat jij wilt dat hij is. Veeleer is het een pad waarop je leert om iedere waarneming, iedere gedachte die niet in lijn is met de Waarheid, te overstijgen en te laten wegwassen uit je bewustzijn. De gedachte van dood zit *niet* op de goede golflengte. De gedachte van angst zit niet op de goede golflengte. De gedachte van schuld zit *niet* op de goede golflengte.

De gedachte van eeuwig leven daarentegen, trilt *wel* op de goede golflengte. De gedachte van totale angstloosheid trilt *wel* op de goede golflengte. Net als de gedachte van Vrede op de goede golflengte trilt. Het werkelijk maken van onschuld trilt ook op de goede golflengte. De gedachten van vergeving en vreugde trillen eveneens op de goede golflengte en weerspiegelen de Waarheid die altijd waar is.

Want hoewel er aan jou volledig vrije wil geschonken werd om te scheppen wat je maar zou willen, begint de ziel toch stilaan te leren dat hetgeen haar de hoogste vreugde, de hoogste vrede en de hoogste zaligheid brengt, juist dat is wat vanuit het Godsbewustzijn doorheen de ziel, doorheen het kanaal, stroomt, en tot uitdrukking komt in het veld van ervaring. Het is om die reden dat God wil dat je gelukkig bent. En jouw geluk wordt gevonden door volmaakt in lijn te staan met enkel de stem voor God.

De Weg van het Hart is het pad dat begint met een toewijding aan helen en ontwaken en dat gefundeerd is op het axioma dat we jou eerder gegeven hebben:

*Jij bent op ieder moment volledig vrij.
Alles wat ervaren wordt, is jouw eigen keuze
en op geen enkel moment is er een andere oorzaak geweest.*

Het lijkt eenvoudig. En toch,... welke ziel heeft er geen weerstand gekend tegen dit idee? Wanneer je een taart bakt en die is goed gelukt, dan zal je zeggen “Ik heb dit gemaakt”. Maar wanneer je een taart bakt en het loopt verkeerd af, dan denk je “het moet de bloem geweest zijn, of de temperatuur van de oven. Er moet zeker een of andere oorzaak zijn die ervoor zorgde dat deze creatie niet is zoals ik ze werkelijk verlangde.”

Het vraagt veel moed en veel vertrouwen om naar al jouw creaties met liefde en met de onschuld van een kind te kijken - je gedachten, je gevoelens, al wat zich manifesteert. Om bijvoorbeeld een tuin aan te planten en te moeten vaststellen dat alles verdort en sterft, en dan toch nog te lachen en zeggen: “Ik heb deze moestuin aangeplant. Ik, en ik alleen heb dit gedaan. Wel, ik krijg nu toch stilaan een beetje honger, ik kan dus maar beter naar de supermarkt gaan.”

Waarom is dit zo belangrijk? Omdat lang geleden, de ziel de waarneming in het leven riep dat ze anders was dan ze bestemd was te zijn. En de stem voor het ego kwam tevoorschijn in de tuin van het bewustzijn. Naarmate de ziel, dat diepste aspect van bewustzijn dat jullie allemaal gekend hebben, zich begon te identificeren met een stem die anders was dan de stem voor God, heeft deze andere stem jou er uiteindelijk toe gebracht te geloven dat jouw scheppingen jouw waardigheid bepalen. Herken je dat gevoel?

Daardoor ontstaat het geloof dat jij in de kern van je wezen een mislukking moet zijn, gezien datgene wat je creëert niet aan jouw eigen standaard beantwoordt. Maar ik zeg jou nu, dat in werkelijkheid falen in de verste verte niet eens mogelijk is. Waarom is dat zo? Wel, wanneer jij een moestuin aanlegt en het zaad komt niet tot vrucht, maar het verdort en sterft, dan is die ervaring een schepping, en jij hebt die gemaakt. En gezien alle gebeurtenissen in ruimte en tijd - alles wat je ervaart - perfect neutraal zijn, bestaat falen in werkelijkheid helemaal niet.

Het enige falen dat vastgesteld kan worden, lijkt alleen maar in jouw eigen bewustzijn te gebeuren, wanneer je gelooft dat het niet aanvaardbaar is om jouw schepping met liefde en met onschuld te verwelkomen en ze tot de jouwe te maken. In plaats daarvan zou je er naar kunnen kijken, ze gewoon ervaren en erkennen dat jij perfect in veiligheid blijft wanneer je dit doet. Want het is alleen vanuit dit startpunt dat je de beslissing kan nemen, ofwel om op dezelfde manier verder te scheppen, ofwel om anders te gaan denken en de dingen op een andere manier te benaderen.

Hier zit hem de valstrik. Dit deel van het bewustzijn begon jou heel, heel lang geleden te onderwijzen welke creaties aanvaardbaar zijn en welke niet, of voor wat je verantwoordelijkheid kan nemen en waarvoor je juist verantwoordelijkheid af moet wijzen. En precies dat conflict creëert de illusie van afscheiding. Wanneer je dit tot in het extreme doortrekt, dan zie je hospitalen vol met figuren die in diepe depressie en paranoia verkeren, en die het gevoel hebben binnenin hun menselijke bewustzijn, dat ze van alles vervreemd en alleen op de wereld zijn.

Hulpeloosheid, uitzichtloosheid, wanhoop, kwaadheid en haat zijn allemaal symptomen van die fundamentele waan die is opgetreden in de diepte van de denkgeest. Die waan is er gekomen omdat er een heel lange geschiedenis is geweest van zich te bekwamen in het luisteren naar de verkeerde stem. De verkeerde stem is de stem van het ego. Die heeft jou geleerd om te oordelen, om te kiezen, om te gaan selecteren waarvoor je verantwoordelijk zal zijn. Hoe meer en hoe dieper je in dit bewustzijn onderduikt, hoe moeilijker het lijkt om ooit nog te hopen op een kans om dat gevoel van afscheiding en conflict en het gemis aan vrede te overstijgen.

Hoevelen onder jullie hebben niet het gevoel gekend om 's avonds het hoofd op het kussen neer te leggen en niet te kunnen slapen omdat de dingen niet gaan zoals men ze had gewild? De reden waarom je niet kan slapen is omdat je in oordeel bent naar je eigen scheppingen toe.

Maar het is wel degelijk mogelijk om juist het omgekeerde aan te leren, en met perfecte onschuld naar *alle* dingen die in jouw veld van gewaarzijn komen, te kijken. Het is mogelijk om naar ieder gevoel met onschuld en verwondering te kijken, met een blik van nieuwsgierigheid, net alsof je aan het kijken bent naar de wolken die aan de hemel voorbij drijven. Kijk ernaar, bewonder het - de vorm, de kleur - en omarm het dan, in de wetenschap dat dit geenszins de zuiverheid van de hemel aantast waar het tijdelijk doorheen drijft.

Elk van jouw scheppingen is exact zoals dit. Ze komen op in het veld van tijd en ruimte, je ervaart ze, en dan vervagen ze weer. Iedere pijn die je ooit gekend hebt, is net als een wolk die in het veld van jouw gewaarzijn begon voorbij te drijven omdat jij de dingen op een bepaalde manier verkoos waar te nemen. Indien die pijn nu nog steeds in jou

gevestigd is, dan is dat alleen omdat jij jezelf eraan vastgehaakt hebt. Jij volgde de stem van het ego, die ervoor zorgde dat je ging geloven dat jij geïdentificeerd bent met dat gevoel, met die waarneming. En omdat je verkeerdelijk dacht dat jij het was, nam je aan dat wanneer je die pijn weer zou laten gaan, jijzelf zou verdwijnen, dat jij dan zou sterven.

De menselijke geest is dat veld binnen de schepping, binnen bewustzijn, dat geleerd heeft om zo geïdentificeerd te raken met oncomfortabele waarnemingen, ervaringen en gevoelens, dat het gelooft dat het zal sterven wanneer het die waarnemingen laat gaan. Vanuit ons perspectief, wanneer wij kijken naar de energievelden van jullie die nog steeds met deze dimensie vereenzelvigd zijn, dan ziet het eruit alsof jullie allemaal in het wild aan het rondgrijpen zijn, waardoor de energie nog verder verdicht. Jouw vingerknoeken zijn letterlijk wit getrokken van je proberen vast te klampen aan beperking, aan schuld, aan onwaardigheid en aan twijfel.

Jij zoekt onschuld en vrede. Jij zoekt overvloed, voorspoed en vreugde. Maar heel dikwijls word je erg bang wanneer je deze dingen aanraakt. Waarom? Omdat de Waarheid van het Koninkrijk openheid, vertrouwen, expansie en ruimte vereist. Dit houdt in dat je dingen kan toestaan, dat je durft vertrouwen, dat je getuige kan zijn, en dat je alles kan laten komen en ook weer kan laten gaan. Het houdt in dat je leert om een diepe vreugde te ontwikkelen in wat er ook naar boven komt, wetende dat alle dingen alleen maar wijzigingen zijn van het bewustzijn zelf, en dat je ze weer kan laten gaan wanneer de tijd daartoe gekomen is.

Wees er maar zeker van dat er niemand is - niet één enkele ziel - die ooit iets gevonden heeft dat geboorte vond in de tijd, en ook niet gestorven is in de tijd.

Hoeveel van jouw lijden komt niet voort uit het vasthouden aan een levenloos verleden, erop aandringend dat je het nog steeds met jou mee wil dragen. Je doet dat omdat je in het verleden geïdentificeerd bent geraakt met de wolken die voorbij dreven, en die jij vervolgens als jouw eigen identiteit bent gaan opeisen. En bijgevolg, wanneer je die wolken zou loslaten, dan zou dat betekenen dat jij nu moet veranderen, dat jij nu verder moet gaan.

De Schepping die voortkomt uit het Godsbewustzijn gaat voor eeuwig door! Jij zult nooit ophouden te bestaan! Jij zult doorgaan, voor altijd, voor altijd, voor altijd, voor altijd, voor altijd. Jij zult eeuwig doorgaan zoals je nu bent - of - je kan toestaan dat het Godsbewustzijn doorheen jou stroomt, en jou verder draagt doorheen een steeds wijdere expansie en jouw gewaarzijn verdiept van de oneindig lieflijke kracht van het Godsbewustzijn.

Meesterschap komt voort uit onschuld

 In deze lessen zullen we een systeem opbouwen, of een pad voor je banen waarover jij kan wandelen om bewust die kwaliteit van gewaarzijn aan te leren die nodig is om dat gewaarzijn te stabiliseren, zodat je het naar ieder moment van jouw ervaring kan terugbrengen.

Stel je eens voor dat jij in staat bent om het even wat te ervaren, zonder het gevoel van openheid, onschuld en gemak te verliezen; iets wat je nu maar heel af en toe eens ervaart. Ken je bijvoorbeeld de ervaring wanneer alles helemaal naar wens verloopt, en je zingt er een vrolijk deuntje bij, terwijl het leven zachtjes zijn gangetje gaat? Stel je dan diezelfde kwaliteit van vertrouwen, geloof en zekerheid van doel voor terwijl de gebouwen rondom jou aan het vervallen zijn en jouw bankrekening helemaal op nul staat. Stel je voor om ook naar deze dingen te kijken met dezelfde onschuld en verwondering waarmee je in de ogen van jouw geliefde zou kijken.

Want een dergelijke kwaliteit van gewaarzijn is perfect meesterschap. Je kan er perfecte vrede, perfecte vrijheid, perfecte vreugde en ononderbroken gemeenschap met de ganse schepping in terugvinden. En als je er eens goed zou

naar kijken, dan is het juist die kwaliteit, van je heel diep één te voelen met de ganse schepping, waar je al al die tijd als ziel naar op zoek was, reeds vanaf het moment dat jij je voor het eerst identificeerde met de schepping van het ego. Want deze schepping riep conflict en afscheiding in het leven. En alles wat je sindsdien ondernomen hebt, was slechts een poging om die afscheiding ongedaan te maken en datgene terug te winnen waarvan je dacht dat je het verloren had. Het is alleen maar dat de manieren waarop je dit probeerde te doen nooit gewerkt hebben en dat ook nooit zullen doen.

De wereld van conflict, angst, schuld en onwaardigheid en de wereld van het Koninkrijk liggen net naast elkaar binnenin je eigen denkkeest. Het oog van de naald waar iedereen terug doorheen moet, is het opnieuw cultiveren van kinderlijke onschuld in jezelf. Om die reden heb ik dan ook dikwijls gezegd:

*“Word weer als een klein kind,
als je het Koninkrijk wilt binnengaan.”*

Het aanleren van De Weg van het Hart is een pad waarbij je vrijwillig en heel bewust kiest om opnieuw als een klein kind te worden. Net zoals je in het begin was, nog voordat je deze dimensie van ervaring, die zo doordrongen lijkt te zijn van het gevoel van conflict en afscheiding, creëerde en er daarna ook in incarneerde.

Wat jij beslist, dat is.

k zou je willen vragen om wat nu volgt effectief in de praktijk om te zetten. Dus om het even waar je nu bent, stop even en word je werkelijk bewust van waar je bent.

Waar ben jij? Heb je niet de ervaring van schijnbaar in een lichaam te zijn? Lijk je niet ergens in een of andere ruimte te verblijven? Zit je niet in een ruimere omgeving waarin nu bepaalde weerpatronen verschijnen? Misschien dringt er ook geluid via de oren tot je door.

Kan je werkelijk gewaar zijn waar je op dit moment bent? Kan je het gewicht van je lichaam voelen terwijl je op je voeten staat of in een stoel zit? Voel je de spanning in je nek? Merk je de gedachtestroom op in je bewustzijn, indien zich dit nu voordoet? Kan je jouw aandacht brengen naar exact datgene wat er op dit moment aanwezig is, vanuit een positie van onschuld en niet-oordelen?

Jullie hebben een gezegde in jullie wereld: “Het is wat het is”. Dat is het begin van wijsheid. Jij zal ontdekken dat wat is, dat is wat jij beslist hebt ervan te maken. Wees dus eens waar je nu bent, en beslis weloverwogen - heel bewust - volledig te aanvaarden dat alles wat je nu aan het ervaren bent geen enkele oorzaak heeft, behalve dan jouw keuze om het te ervaren. Wees er maar zeker van, wat je denken je ook probeert te vertellen, als je niet volledig had gewild om

precies daar te zijn waar je nu bent, dan zou je daar ook niet zijn. Als je nu in een lichaam zit, in het veld van tijd en ruimte, wees er dan zeker van dat jij dit verlangd en uitgekozen hebt, en nu is het hier.

Begin hier. Er is geen enkele noodzaak om dit te beoordelen of het te willen veranderen. Wees nu gewoon gewaar wat is. Als je het lichaam voelt zitten in een stoel, sta de volgende gedachte dan toe in je denkgeest:

*Ik heb deze ervaring letterlijk gecreëerd.
Iets binnenin mij is zo fantastisch,
zo krachtig, zo uitgestrekt, zo ver voorbij alles
wat wetenschappers ooit hebben uitgedokterd,
dat ik letterlijk het gewaarzijn een lichaam te zijn
in ruimte en tijd,
in het veld van mijn eigen ervaring gekristalliseerd heb!
Dit alles is voortgekomen uit het veld van mijn bewustzijn,
God's gave aan mij,
die alleen maar vraagt dat ik leer te scheppen zoals God
schept.*

Ik heb jou al heel vaak verteld dat de Vader naar je kijkt en zegt:

“Dit is mijn enige schepping, en het is zeer goed.”

Want de Vader verwondert zich over wat jij bent, wetende dat wat jij bent, voortgekomen is uit Haar heilig bewustzijn.

Kijk op dezelfde manier naar *jouw* scheppingen en verwonder je erover. Hoe is het mogelijk dat je nu, in dit tijdsvak, op deze planeet rondloopt? Hoe is het mogelijk dat je jezelf achter het stuur van een wagen kunt neervleien en

ermee van punt A naar punt B kunt rijden? Dat is een mysterie en een wonder, en niemand weet hoe dit gebeurt! En toch gebeurt het.

De reden waarom het gebeurt is omdat alle kracht jou gegeven is, en wat je dus besluit, dat *is*. Wat een man of vrouw ook verordent, zo zal het zijn. Jij hebt dit moment verordent. Bezit het dan ook. Want door het volledig tot het jouwe te maken, precies nu, kan je de ongelooflijke en fantastische kracht beginnen voelen die op elk moment doorheen jou stroomt. Het is de kracht om te scheppen!

Kies dan nu om het op de volgende manier in de praktijk te brengen. Plaats een intentie om elk uur van de dag, drie tot vijf minuten deze kwaliteit van gewaarzijn naar om het even wat je op dat moment ervaart, te brengen, precies op het moment dat je er aan denkt om het te doen. Waar zal die gedachte vandaan komen, denk je? Stel je even voor dat je tijdens jouw dag van hier naar daar bent gehold. Je bent naar je werk of kantoor geweest. Je hebt met vrienden gepraat. Je hebt je boodschappen gedaan. Al deze dingen zijn tijdens jouw dag aan bod gekomen en dan plotseling komt die gedachte:

Oh ja!

*Breng nu mijn aandacht naar het gewaarzijn
dat ik letterlijk de schepper ben van wat ik nu ervaar.*

Denk je dat dit zomaar toevallig gebeurt? Neen! De gedachte komt in jouw directe bewustzijn, vanuit die diepte van jouw geest die rust vlak naast het Godsbewustzijn.

De kracht om deze gedachte voort te brengen, is het effect van Gods' wil die doorheen de sluier van afleiding dringt, en nu uitstraalt als de gedachte: "Oh ja, da's waar, vijf

minuten ieder uur”. Kan je het fantastische hiervan aanvoelen? Want jij bent verbonden met het Godsbewustzijn, en God weet hoe Hij jou naar volledige vrijheid, perfecte vrede en meesterschap over dit gehele koninkrijk kan terugbrengen.

Zij die waarlijk God liefhebben en werkelijk willen ontwaken, zullen de aandrang voelen om zich deze eenvoudige oefening van vijf minuten ieder uur, eigen te maken. Ze zullen leren om er zich op te verheugen en er naar uit te kijken. En heel gauw zullen deze vijf minuten er zes, dan tien, vijftien en vijftig worden. Tot uiteindelijk de onveranderlijke zekerheid in hun gewaarzijn is gekomen dat alles wat verschijnt, er is omdat zij dat verordend hebben, en dus is het zo.

Vijf minuten per uur is niet zoveel gevraagd. Wees voor vijf minuutjes per uur zoals je bestemd bent te zijn - een schepper, steeds beslissend om dat voort te brengen wat ervaring creëert. Sta jezelf nooit meer toe te zeggen, “wel, hmm... ik ben hier omdat ik moet. Ik doe dit alleen maar omdat dit nu eenmaal hoort”.

Schrijf de woorden “ik moet dit doen, ik hoor dit te doen, ik ben verplicht dit te doen, het is absoluut noodzakelijk dit te doen,” op een stuk papier. Kijk er nog een keertje naar. Steek dan een lucifer aan en houdt hem aan de rand van het papier. Laat het papier gewoon opbranden en tot stof vergaan. Laat dit symbool staan om de energie die je ooit aan deze woorden gegeven hebt opnieuw het stof of de as van de aarde te laten worden. Bevrijdt jouw bewustzijn van iedere identificatie met deze woorden, want ze zijn allemaal een ontkenning van het Koninkrijk.

Vele keren heb ik jou al gezegd dat je helemaal niets *hoeft* te doen. Luister naar deze woorden en neem ze tot jou, alsof het je eigen stem was die het zegt, want dat is het ook:

“Ik hoef niets te doen.”

Jij hoeft niet te overleven. Wie heeft jou gezegd dat je dat *moest*? Jij hoeft niet iedereen gelukkig te maken. Wie heeft jou verteld dat je dat moest? Wie heeft jou wijsgemaakt dat je überhaupt iemand gelukkig kan maken? Jij hoeft niet als een lichaam in ruimte en tijd te verblijven. Wie heeft jou gezegd dat je dat moest? Jij hoeft je rekeningen niet te betalen. Wie heeft jou dat wijsgemaakt? Jij *hoeft* letterlijk niets te doen.

Dit is helemaal anders dan iets willen doen, of kiezen te doen. Jij moet je ouders niet liefhebben. Jij moet jouw vader en moeder niet eren. Jij moet ook mij niet vereren of liefhebben. Jij moet jezelf niet liefhebben. Jij hoeft letterlijk niets te doen, want hoeven en moeten is een uitdrukking die verklaart dat er ergens een gemis is. Maar omdat jij één bent met God, bestaat er geen moment dat er jou ook maar iets ontbreekt.

Kan je deze gedachte in je denkkeest laten opkomen wanneer je 's ochtends je bed uitstapt: “Ik hoef helemaal niets te doen. Ik ben niet verplicht om uit dit bed te stappen. Ik hoef niet te gaan werken. Ik moet die opdracht niet tot een goed eind weten te brengen. Ik moet geen goeiedag zeggen aan mijn kameraad. Ik moet letterlijk niets doen”.

Want hoe zou er ooit vrijheid van kiezen en scheppen kunnen bestaan, wanneer jij in beslag wordt genomen door het geloof van de wereld dat je je op een bepaalde manier

hoort te gedragen? Het geloof dat je aanvaardbaar moet zijn voor anderen. Het geloof dat je je moet aanpassen om erbij te horen, dat je je moet kleden zoals de anderen, en zelfs dat je moet toegewijd zijn aan het overleven van nog een extra dag in deze dimensie. Er kan geen vrijheid bestaan waar iets moet, waar iets hoort, of waar iets nodig is.

Het toepassen van de eerste twee axioma's

hier zijn de eerste twee axioma's van De Weg van het Hart. We zullen er verder op bouwen, we zullen ze dagelijks herinneren en oefenen:

- *Ik ben geschapen zoals mijn Vader het heeft voorbestemd.*

Ik ben vrij.

*Er is op geen enkel moment een andere bron
voor mijn ervaringen dan ikzelf.*

*Er bestaat helemaal niets dat een effect op mij kan hebben,
behalve dan datgene wat ikzelf toestemming heb gegeven
om effect op mij te hebben.*

- *Ik hoef helemaal niets te doen.*

In het begin willen we aanraden om dit tweede axioma 's morgens en 's avonds te oefenen, voor het opstaan en ook nog eens voor het slapen gaan. Ten minste twee keer per dag vragen we jou om deze gedachte voor vijf minuten te herhalen, totdat jij ze tot in je botten voelt doordringen: "Ik hoef niets te doen."

Deze uitspraak zal waarschijnlijk als een schok in jouw bewustzijn aankomen. Jouw denken zal zeggen: "Maar er zijn al die dingen die ik nog moet afwerken. Wat moet ik hiermee, en wat moet ik daarmee? Lieve help! Zal de wereld niet

stoppen met draaien als ik niets meer nodig acht?” Wel,... laat dat maar aan de wereld over. Daar hoeft jij je niets van aan te trekken.

Op de kracht van deze eerste twee axioma's zal al wat volgt gebouwd worden. En eigenlijk is alles wat hierna nog komt alleen maar een manier om deze twee axioma's te voeden, en het anker te laten worden van jouw gewaarzijn.

Want wanneer dit anker stevig op zijn plaats ligt, zal je letterlijk alles gaan scheppen wat je verlangt, en je zal dat doen vanuit volledige vrijheid en eigen opzet. Je zal zelfs het stadium van wondergerichtheid overstijgen. Want wondergerichtheid is nog steeds een staat van waarneming waarin meesterschap ontbreekt. Meesterschap doet zich voor wanneer je weet dat je letterlijk en weloverwogen schept. Er is helemaal niets miraculeus aan verbonden. Je zal gewoon iets beslissen, en het zal zo zijn!

Dat is scheppen zoals God schept. Want hoewel Hij vol verwondering over jou is, weet Hij in alle zekerheid dat jouw schepping geen wonder was. Het vond doelbewust plaats, en ontsprong uit de zuivere straling van Liefde. God zit niet ergens op zijn troon en zegt: “Ik vraag me af of Ik het wel waard ben om mijn kinderen te scheppen? Ik vraag me af of Ik het wel waard ben om mezelf uit te drukken doorheen die goddelijke vonk van bewustzijn die zij zijn?”

Nooit komt er in het heilige Bewustzijn van God de vraag: “Ik vraag me af of het wel ok is om een zonnestelsel te scheppen?” God ontvangt een gedachte, of een gedachte ontspringt in Zijn Heilige Denkgeest, Hij besluit ertoe, en het is zo! Dan kijkt Hij naar alle dingen en zegt: “Het is uitstekend!”

Een oefening in bewust scheppen

 e derde en laatste oefening die we jou willen geven in deze les is deze: Kies iets uit wat je elke dag doet, iets waarvan je zeker bent dat het zo gewoon is in jouw bestaan dat je ervan overtuigd bent dat het geen enkele kracht bevat of geen enkele spirituele betekenis heeft. Het zou zoiets eenvoudigs kunnen zijn als het drinken van een glas water, of je tanden poetsen, of misschien wel gewoon eens goed geeuwen.

Kies iets uit waarvan je zeker bent dat je het iedere dag doet en besluit om hiervan de focus van je aanbidding te maken. Op zulk een manier dat, wanneer je het doet, je even stopt en zegt, “het is heel goed.” Zelfs als het iets zo eenvoudig is als het opheffen van je hoofd van het kussen. Word je er bewust van, en eigen het je toe als zelf geschapen, en zeg tegen jezelf wanneer je die actie overschouwt, “Het is heel goed. Ik heb dit gedaan en het is goed. Ik heb gecreëerd.”

Nogmaals, degenen die werkelijk toegewijd zijn, zullen ontdekken dat ze dit proces na een tijdje leuk beginnen vinden, en ze zullen het meer en meer gaan toepassen op alle andere dingen in hun leven. Ze zullen de kinderlijke vreugde van het bouwen van een zandkasteel in de zandbak opnieuw herbeleven. Want in waarheid is dat alles wat je hier aan het doen bent. Bewustzijn is jouw zandbak en jij bent zandkastelen aan het bouwen. Je bent alleen vergeten om er van te genieten.

En wanneer je dan van dit alles weer af wil, dan jammer je, “Oh...oh,... wat zal er met mijn scheppingen gebeuren wanneer ik ze loslaat en ik iets nieuws kies om verder te gaan? Wat zullen de anderen wel van me denken als ik reageer als een kind dat zijn plastic schepje opneemt en het kasteel weer met de grond gelijk maakt, om dan vervolgens naar binnen te gaan en een broodje te eten als middagmaal? Wat zullen de mensen over me zeggen? Zal ik er nog bijhoren? Zal ik nog aanvaard worden? Hoe zullen ze over me oordelen? Zullen ze me vervolgen?” *Wie geeft daar nu wat om!* Want al die meningen van de ander betekenen helemaal niets, tenzij jij natuurlijk wilt dat ze iets betekenen.

We komen nu in de slotfase van deze les. Wat in jouw geest houdt jou tegen? Want zelfs terwijl jij dit aan het lezen bent, zal je waarschijnlijk weerstand ondervinden. Die weerstand is de energie van angst: “Wat zal er gebeuren wanneer ik dit pad volg?” En dan zal dat deel van je denkgeest dat het ego wordt genoemd onmiddellijk recht veren om jou te vertellen dat, indien jij luistert naar diegene die sommigen ‘de redder van de wereld’ hebben genoemd, jij zeker en vast op een pad van vernieling zal terechtkomen. Het zou niet anders kunnen zijn, want de stem van het ego weet heel goed dat ze zal vernietigd worden indien dit pad wordt gevolgd. Jij - de werkelijkheid van wie jij bent - kunt niet vernietigd worden.

Deze weerstand is angst. En angst is een van de energieën die niet in lijn liggen met de waarheid van het Koninkrijk. Daarom vraag ik jou om niet te vrezen, maar om verder te gaan in vertrouwen. Want ik zeg jou, hetgeen je zal ontdekken op het eind van dit pad is volledige vrijheid, alle kracht, totale openheid, perfecte vrede en de gehele vreugde van - letterlijk - in het Koninkrijk der Hemelen te verkeren.

De keuze is aan jou. Want aan hen die nu heel sterk weerstand voelen opkomen, en aan hen die in dromen naar me reiken of me smeken in gebed: “Help me hier doorheen”, zeg ik, dat je nooit alleen op pad bent. Ik kan immers niet verder van jou verwijderd zijn dan de afstand van een gedachte. En inderdaad, jij bent de schepper van die gedachte.

Ook ik heb ooit hetzelfde pad bewandeld. Elk axioma dat ik hier met jou zal delen en verfijnen, samen met de vele oefeningen die in het Pad van Meesterschap staan beschreven, zijn specifieke vaardigheden en waarheden die ook aan mij werden doorgegeven in de tijd dat ik in “De Weg van het Hart” door bepaalde Esseense leraren werd ingewijd.

Toen mijn leraren tegen me zegden, “Het is tijd voor jou om veertig dagen en veertig nachten in de woestijn door te brengen,” denk je dan niet dat er ook in mij weerstand opkwam? Ook ik moest vaststellen dat ik een angstgedachte aan het koesteren was, en dat ik mezelf op dat moment aan het afscheiden was van de volledige bescherming en de Liefde van God. Ik moest mij lichamelijk in de wildernis begeven om doorheen mijn eigen ring van angsten te bewegen en te ontdekken wat er aan de andere kant lag.

Het pad dat ik bewandeld heb, is het pad dat jij nu bewandelt. En als ons pad hetzelfde is, dan wandelen we samen naar God, weg van illusie, pijn, zwakheid, onwaardigheid, schuld en dood.

Oefen daarom met grote bezieling, met grote vreugde, en bovenal met grote en buitensporige speelsheid! Leer met onschuld te kijken naar alles wat opkomt. Verblijf liefdevol bij al je scheppingen. Want wanneer jij deze kleine oefeningen

aanwendt, dan zal er inderdaad veel naar boven komen. Oefen daarom goed. En oefen vooral met vreugde.

Weet dat je geliefd, liefdevol, en alle liefde waard bent, en dat, in waarheid, het enige wat naar boven komt, een oude droom is die wordt losgelaten, zodat een nieuwe hem kan vervangen - de droom van waardigheid, vrede, wakker zijn en eenheid met de ganse schepping.

Nogmaals vertel ik jou dat ik niet alleen kom in dit specifieke werk, maar ik kom samen met velen, die allen jouw heling en jouw ontwaken ondersteunen.

Wees daarom in vrede vandaag, geliefde vrienden. En verblijf *liefdevol* met al jouw scheppingen. Amen.

Les I - 3 (De Weg van het Hart)

De kracht van vergeving

Wanneer ik eens al de talen van jouw wereld doorzoek, dan kan ik geen woorden vinden die de Liefde kenbaar maken die ik voor jou voel.

Ik kan geen woorden vinden die de Liefde uitdrukken die God voelt voor ons allemaal. Ik kan geen concept, geen woord, geen idee, geen filosofie of geen dogma vinden dat het mysterie kan bevatten dat dichterbij jou staat dan je eigen ademhaling en erop wacht om door jou ontdekt te worden.

Wanneer ik op zoek ga in gans de schepping, wanneer ik de vele dimensies doorzoek die bestaan in alle domeinen van mijn Vaders' schepping - en die schepping is oneindig - hoezeer ik het ook zou proberen, ik kan niets ontdekken dat *jou* werkelijk beschrijven kan. Ik kan helemaal niets vinden dat meer waardevol is dan jij. In werkelijkheid kan ik niets ontdekken dat de Liefde die God is, welsprekender weergeeft dan jouw bestaan zelf. Daarom kijk ik voortdurend naar jou en sta ik in bewondering voor de schittering van mijn Vaders' Liefde. Het is doorheen *jou* dat ik alles ontdek wat God is.

Toen ik als een man op jullie Aarde rondwandelde, realiseerde ik mij dat de grootste gift die ik ooit ontvangen kon alleen naar me toe zou komen als ik ervoor koos om iedere waarneming die maar te bedenken valt over jou, mijn broeder of zuster, en die *een sluier* zou leggen over de Waarheid die altijd waar is over jou, los te laten.

Toen ik negen jaar was, begon ik te ontwaken tot exact datgene wat ik jou hier nu aan het beschrijven ben. En toen mijn vader me meenam naar de ouderen en uit de Torah voor me voorlas, werd ik door iets diep vanbinnen aangespoord. Iets begon mij te vertellen dat onder alle mogelijke waarnemingen die ik over de ander kon bedenken er iets stralend en glinsterend lag te wachten om ontdekt te worden.

Ik begon me heel anders te voelen dan mijn (leef)tijdgenoten. Ik was veel meer bezig met innerlijke dingen. En toen ik naar de ouderen luisterde, had ik vaak het gevoel dat ik ver was afgedwaald van de plaats waar zij waren. Er kwamen beelden naar me toe, er kwamen gedachten naar me toe, er kwamen gevoelens naar me toe die ik nog niet begreep, die ik nog niet in mijn bestaan had opgenomen.

Maar iets begon me aan te sporen. Hoe zou ik er kunnen toe komen om enkel nog die glinsterende straling te zien? Zou het mogelijk zijn om mijn broeders en zusters te zien zoals mijn Vader zijn kinderen ziet? Ik ontdekte dat het pad om met de ogen van Christus te kijken, begint met de aanvaarding dat ik, als schepper - geschapen naar het beeld van God - elke ervaring kies en naar me toe roep; dat ik zelf de sluiers in het leven roep doorheen dewelke ik de schepping waarneem.

Ik begon beetje bij beetje mijn perspectief te verschuiven. En men begon mij te bekijken als iemand die

rebeldeerde tegen de leringen van de Esseense ouderen. Want ik bewoog weg van het *streven* naar God, weg van het *streven* naar perfectie, en ontwikkelde mij steeds meer in het proces van toestaan.

Ik ontdekte dat wanneer ik naar mijn waarnemingen, mijn gevoelens, mijn gedrag keek, exact zoals ze waren, zonder ze te overschaduwen met mijn eigen interpretaties - als ik mezelf kon aanleren om de dingen in onschuld te omarmen - dat sluiers begonnen te verdwijnen uit mijn bewustzijn.

Toen ik negen jaar oud was had ik immers al geleerd om angstig te zijn voor het denken, of voor het spreken en handelen op een manier die niet in overeenstemming was met de heersende wijsheid van die tijd - ja, zelfs binnen de Esseense gemeenschap, die in die tijd reeds zeer verstand was geworden. Er was reeds veel dogma aanwezig. En dogma leidt altijd tot gekibbel.

Ik ontdekte dat wanneer ik met onschuld naar alle dingen keek, er een licht begon te stralen *doorheen* de dingen die ik bekeek. En hoe meer ik in die onschuld verbleef, hoe intenser het licht begon te stralen.

Naarmate ik opgroeide merkte ik dat de oudere leraren, die spraken over de noodzaak om “zeventig maal zeven keer te vergeven”, zich van iets heel diep bewust waren, iets dat verloren was gegaan binnen de Joodse en Esseense tradities van die tijd.

Want vergeven betekent dat je de ander vrijmaakt van de waarnemingen die jij op hem geprojecteerd hebt. Het is dus een daad om je zelf van je eigen projecties te vergeven. Wanneer je begint te vergeven - zelfs zeventig maal zeven keer - dan breng je jezelf, iedere keer wanneer je dat doet,

dieper in de zuiverheid van je eigen bewustzijn. Je begint dan te zien hoe sterk je al jouw relaties hebt gekleurd en ze dus ook beïnvloed hebt door de eenvoudige daad van je niet bewust te zijn van de kracht van jouw projecties.

Hierdoor leerde ik - en ik leerde het goed - dat vergeving een essentiële sleutel is voor genezing. Het tegenovergestelde van vergeving is oordeel, en oordeel leidt altijd tot afscheiding en schuld. Oordeel zal een gevoel van schuld oproepen in degene die geoordeeld wordt, tenzij hij reeds de staat van volledig ontwaken verworven heeft.

Maar meer nog dan dit, zal iedere keer wanneer je iets of iemand oordeelt, schuld letterlijk in *jezelf* opgewekt worden. Er is immers een plaats in jou die de perfecte zuiverheid van jouw broeder en zuster kent, en die duidelijk ziet dat alle dingen binnen het mensenrijk ofwel een uitbreiding van Liefde zijn, ofwel een roep om hulp en genezing.

Wanneer je oordeelt, ben je niet meer in lijn met wat waar is. Je hebt dan beslist dat de onschuldigen niet onschuldig zijn. En wanneer je een ander oordeelt dat hij niet zonder schuld is, dan heb je verkondigd dat dit ook waar is voor jou. Door vergeving werkelijk toe te passen, kweek je eigenlijk het bewustzijn aan waarin je uiteindelijk ook jezelf kan vergeven. En het zijn inderdaad zij die vergeven zijn die zich God herinneren.

We willen graag de kracht van vergeving met jou delen: Hoe ze te ontwikkelen, hoe ze te verfijnen, hoe de diepte ervan te verstaan die onthuld wordt wanneer je zeventig maal zeven keer vergeeft, en hoe datgene in jou naar boven te brengen dat nog niet vergeven is, maar werd vergeten. In deze les zullen we het ook hebben over wat waarneming is en wat projectie is.

Geliefde vrienden, deze zaken zijn van cruciaal belang. Want iedereen die een zogenaamd “spiritueel pad” betreedt, krijgt uiteindelijk af te rekenen met zijn diepe nood aan vergeving, hetgeen een uiting is van de ziel haar diepste verlangens om vergeven te zijn. Er is immers niemand op deze Aarde die niet geraakt werd door het gif van oordeel.

Wanneer we deze dingen bespreken, laat dan geen ernst je denkgeest binnendringen. Want in werkelijkheid doen we niets anders dan beschrijven wat je moet doen - en kunt doen - om de last van de illusie los te laten, die ervoor lijkt te zorgen dat je met een zorgelijk gezicht rondloopt en met een gevoel van gebrek aan veiligheid in de wereld. Je zou erover kunnen denken als het vastnemen van een dimmer en die een beetje hoger draaien zodat je jezelf verlicht, de last van schuld en oordeel van je wegnemend.

Begrijp heel goed de waarheid hiervan. Vergeving is essentieel. Wat in de ander niet vergeven werd, is niet vergeven in jezelf. Maar niet door een God die zich buiten jou bevindt, want Hij oordeelt nooit. Wat je niet vergeven hebt in een ander of in de wereld, is alleen maar een afspiegeling van wat je binnenin met je meedraagt als een last die je *jezelf* niet kan vergeven.

Jullie hebben een interessant gezegde in jullie wereld: “aan de ander herken je jezelf.” Denk je dat je in staat zou zijn om iemand te oordelen als er niet iets in jou werd geraakt dat bij jou het geloof doet ontstaan dat je precies weet wat de ander van plan is? Dat is waarom je over hem oordeelt. Soms veroordeel je hardvochtig omdat je bang bent voor diezelfde energie in jou. Of je herinnert je hoe kwetsend je bent geweest toen je zelf vanuit die energie handelde.

Maar wanneer je jezelf vergeven hebt, wees er maar zeker van dat je dan zal weten wat het betekent *op* deze Aarde rond te wandelen, maar niet *van* deze Aarde te zijn. Je zal in staat zijn om de energie of de activiteit te voelen die om het even welke andere ziel vrijelijk kiest. Je zal die energie onderscheiden, je zal die energie begrijpen, en je zal er doorheen kijken en nog steeds het gezicht van Christus voor jou zien.

Je zal niet ‘reageren’, hetgeen letterlijk betekent dat je niet opnieuw zal handelen zoals je in het verleden deed. In plaats daarvan zal je, zelfs wanneer je vervolgd wordt (of om vanuit mijn persoonlijke ervaring te spreken, zelfs wanneer je aan het kruis wordt genageld), het vermogen tot Liefde ontwikkeld hebben. En in alle situaties, om het even wat de ander aan het doen is, zal jouw eerste reactie zijn om in die zachte stilte in jezelf te gaan en de Heilige Geest te vragen:

Wat wil jij dat ik zeg?

Wat is voor deze andere ziel op dit moment het meest gepast?

Want wanneer vergeving het bewustzijn en het hart en het emotionele veld van jouw wezen gezuiverd heeft, dan zal je ontdekken dat je alleen bestaat om Liefde uit te breiden.

Jij bent de redder van de wereld. In elke situatie is het jouw rol om de Heilige Geest te vragen hoe je een dienaar kan zijn van de verzoening, van de correctie, van de heling die in die andere ziel nog nodig is. Dus zelfs wanneer iemand jou haat, zal je niet reageren vanuit verdediging, maar vanuit nieuwsgierigheid en als onschuldige getuige. Zelfs wanneer de nagels door je handen gaan, zeg ik jou dat het mogelijk is om het stille heiligdom van je hart binnen te gaan en de Heilige Geest te vragen:

*Wat wil je dat ik zeg of doe dat kan bijdragen
tot de heling van mijn broeders' of zusters' hart?*

Alles wat ik met jou zal delen, niet alleen in deze les maar in deze ganse cursus, heeft uiteindelijk jouw volledig Christusbewustzijn en de vervulling van hetgeen je eigen ziel verlangt - Vergeving - als doel.

Vergeving, de brug naar de ziel van je zuster en broeder

Er is niets wat je in de energie van een ander kan gewaar-zijn, tenzij je het ooit gekend hebt in jezelf. Er is niets wat een ander kan zeggen of doen, of zich zelfs maar kan voorstellen dat hij zou zeggen of doen, dat ook jij niet zelf gekend hebt. Nogmaals, “aan de ander ken je jezelf”. Indien je waarneemt dat iemand reageert vanuit vijandschap of angst, weet dan dat de enige manier waardoor je dit kan herkennen het feit is dat ook jij ooit daar bent geweest.

Het feit dat iemand in jouw wereld een ander lichaam kan doden en dat jij daarop kan reageren met de kennis dat dit ongepast gedrag is, is alleen maar omdat jij als ziel de energieën kent die opduiken bij de poging om iemand anders te doden. Als je eerlijk bent met jezelf kan je je waarschijnlijk voor de geest halen dat je het laatste jaar alleen al, op zijn minst een vijftigtal keren zelf met deze gedachten gespeeld hebt. Je mag er dan wel niet naar handelen en je staat er misschien ook niet langer dan een paar seconden bij stil, toch is de energie in het veld van jouw gewaar-zijn gekomen en heb je het op dat moment gekend en ook herkend.

Wie is er dan minder dan jij? Wie is het dan waard om door jou geoordeeld te worden? Niemand ! Wie is er dan

gelijk aan jou? Iedereen ! Wie is er dan al jouw Liefde waard?
Iedereen !

Vergeving is de brug die jou verbindt met de ziel - de essentie - van jouw zuster of broeder. Vergeving is die verbinding, die wanneer ze eenmaal ontwikkeld is, jou zal toestaan om helder te zien. Niet alleen om energieën te zien die een ander uitdrukt, maar jij zal letterlijk in staat zijn om te zien welke gebeurtenissen ertoe hebben bijgedragen dat de ander wel moest geloven dat hij alleen op die manier kon reageren om te overleven. En je zal zien welke waarnemingen ertoe geleid hebben dat hij of zij zich gerechtvaardigd voelde om zich ongepast te gedragen. Je zal het zo duidelijk zien, net alsof iemand het voor jou in beeld bracht.

Dan zal je met vaardigheid weten wat er gezegd moet worden of wat er gedaan kan worden om de ander zachtjes te helpen zijn verkeerde waarneming over zichzelf te corrigeren, en zo het pad van zelf-vergeving te leren. En wanneer die tijd is aangebroken, wees er dan maar zeker van dat je in deze wereld zal rondlopen maar niet meer van deze wereld zal zijn. Je zal worden zoals ik. Je zal de verlosser van de wereld zijn.

De sluier van projectie

at is projectie? Projectie doet zich voor wanneer er eerst ontkenning is geweest in jezelf. Projectie is een daad waarmee je psychisch het eigenaarschap van je af probeert te werpen van alles waarover jij geoordeeld hebt dat het voor jou verachtelijk of jou onwaardig is - iets wat jij niet wilt. Daarom projecteer je het. Je zal het uitbraken en wegduwen en laten neerkomen op de eerste de beste die in jouw nabijheid vertoeft. Projectie is het effect van de ontkenning van het eerste axioma dat ik jou gegeven heb. Het is de ontkenning van de waarheid dat:

Niets wat je ervaart, werd veroorzaakt door iets buiten jou.

Projectie is de poging erin te volharden dat de realiteit anders is dan God ze geschapen heeft. Dat je geen kracht bezit, dat je een slachtoffer bent van omstandigheden, dat je in een wereld verblijft die jou dingen kan aandoen en ervoor zorgt dat je beslissingen neemt die je anders niet zou genomen hebben. Dat is altijd ontkenning. En het is een grote leugen.

Nogmaals, projectie is de ontkenning van het eerste axioma van waarheid en je bent er een meester in geworden. Wanneer je de dingen op een ander projecteert, zal je geloven dat jouw kwaadheid of jouw haat gerechtvaardigd is.

In feite is het rechtssysteem dat jullie kennen alleen maar een daad van projectie en de behoefte om te oordelen, maar

dan op een sociaal aanvaardbare manier. Op die manier hoeft je je niet te bekommeren om de ander als je broeder of zuster die om hulp schreeuwt. Veeleer voel jij je gerechtvaardigd in het straffen. Maar bestraffing is alleen maar een dwaze poging om de bestraffer te overtuigen dat de duisternis, het kwaad - of hoe je het ook benoemen wilt - niet in hem zit, maar ergens daarbuiten vertoeft.

Stel je dan eens een maatschappij voor waarin het gangbare wettelijke principe eenvoudigweg is dat je zuster of je broeder een aspect van jezelf is. En als je jezelf zou willen helpen, moet je hen helpen door iedere schreeuw om genezing en hulp te beantwoorden met vergeving, liefde en ondersteuning. Kan jij je slechts een ogenblik voorstellen hoe het zou zijn om in dergelijke maatschappij te leven? Hoe anders zou het zijn dan de wereld die je nu ziet?

Als je deze zaken wilt veranderen dan moet het bij jou beginnen. Want de manier om de wereld te genezen is niet door de buitenkant te veranderen, maar door eerst te veranderen wat er aan de binnenkant leeft. Wanneer die verandering zich heeft voorgedaan zal je een geleider worden voor een energie die weet hoe jouw gaven te gebruiken en hoe jou in de juiste omstandigheden te brengen. Een grote kracht zal dan helder en effectief doorheen jou werken - de enige kracht die weet hoe de wereld te helen.

Er zijn er velen die graag een optocht voor vrede zouden houden door boos diegenen aan te vallen die oorlog voeren. Maar als je vrede in jouw wereld wilt, dan moet je eerst in vrede zijn in jezelf.

Projectie is een poging om die dingen kwijt te raken die je vanbinnen niet wilt hebben. Het is het gevolg van de ontkenning van de waarheid. Projectie kleurt jouw broeder of

zuster met precies die energieën die jij in jezelf zou veroordelen. Hoe kan je dan het patroon van projectie beginnen doorbreken? Hoe kan je toestaan dat de brug van vergeving wordt gebouwd? Het is eigenlijk heel simpel, maar het zal jouw toewijding vragen.

Ontwaken vereist waakzaamheid en discipline

k heb jou vele keren verteld dat de wereld die je ziet niets anders is dan het effect van de gedachten die jij in je bewustzijn hebt vastgehouden. Daarom vereist ontwaken een daadwerkelijke waakzaamheid en discipline. De discipline om een manier van leven te ontwikkelen waarin je je eigen gedachten observeert, waarin je luistert naar de woorden die uit je mond komen, waarin je de gevoelens die in je lichaam worden opgeroepen en de reacties die jou lijken te beheersen, gadeslaat, en waarin je uiteindelijk al deze dingen als onschuldig gaat zien en eenvoudigweg door jouzelf veroorzaakt.

Wanneer de wereld jou de volgende keer iets voorspiegelt dat ervoor zorgt dat je boos wordt of dat je een oordeel vormt, stop dan onmiddellijk waar je bent en kijk ernaar, niet met een oordeel over jouw oordeel, maar met onschuld en eerlijkheid:

Ooh, ik stel vast dat ik iemand aan het oordelen ben.

*Dat is een interessante wolk
die in het hemelruim van mijn bewustzijn passeert.*

*Ik vraag me af of ik in staat zou zijn
om een andere keuze te maken?*

Nu zal het verstand jou vertellen: “ja maar, deze man heeft juist in mijn huis ingebroken en mijn stereo gestolen. Natuurlijk heb ik het recht hem te oordelen. Natuurlijk heb ik het recht om me kwaad te voelen.”

Maar ik zeg jou: kwaadheid is nooit gerechtvaardigd. Dit betekent niet dat je het nooit meer zal ervaren. Maar stop met jezelf voor de gek te houden dat daar enige geldigheid kan in gevonden worden. Wanneer iemand in je huis heeft ingebroken en jouw stereo-installatie (of iets anders waar je waarde aan hecht) heeft meegenomen, stel je dan eens voor wat er zou gebeuren indien jij begreep dat je in dat moment de keuze en de kracht in jou hebt om je te herinneren dat alle gebeurtenissen gewoon neutraal zijn. Ze voorzien jou alleen maar van een kans om voor Liefde te kiezen.

Wat als je letterlijk de ‘waanzinnige’ weg zou volgen, in de ogen van de wereld althans, om gewoon te kijken naar de persoon die dit zonet gedaan heeft, als een broeder of een zuster die schreeuwt om genezing en hulp. Wat als je ervoor zou kiezen om naar hem te kijken als iemand die niet weet hoe hij *in* deze wereld kan leven, zonder van deze wereld te zijn, als iemand die de weg naar zelf-vergeving niet kent, als iemand die de waarheid niet kent over het Licht dat in hem leeft en die zijn grote kracht niet kent om datgene te creëren wat hij graag wil, op een manier die niet schadelijk is voor een ander? Wat als je ervoor zou kiezen om met mededogen naar hem te kijken in plaats van met reactiviteit?

Het begint allemaal heel eenvoudig. Om de weg te bereiden, wil ik jou er aan herinneren dat de tijd jou gegeven werd om hem constructief te gebruiken. Dat betekent dat jij je realiseert dat je vanaf het moment dat je 's ochtends ontwaakt, in school bent. Je hoeft er nergens voor naartoe te rijden. Je bent er op dat moment al middenin!

Het universum is jou letterlijk aan het helpen om die ervaringen naar je toe te halen die alles in jou naar boven brengen, zodat je er op een andere manier kan naar kijken - daarbij de grote kracht in jou ontdekkend - de vrijheid in jou om te kiezen wat je wilt waarnemen en om alleen datgene teweeg te brengen wat jij wilt voelen. Zodat op die manier de kracht in jou is vrijgemaakt om, zelfs wanneer er nagels doorheen je handen worden geklopt, Liefde te kiezen en op die manier de wereld te overstijgen.

Dit gezegd zijnde, begrijp dan dat iedere dag een zegen en een gift is wanneer je hem benut vanuit jouw volledige toewijding aan ontwaken. Jouw dag zit boordevol met wel een miljoen kansen om een diepere waarheid te ontdekken. Heb dus nooit het gevoel dat het doel van jouw leven iets anders moet zijn dan datgene waar je nu in betrokken bent. Herinner je immers wat we al eerder hebben gezegd:

*Jij creëert letterlijk alles wat je zelf kiest
en niets wordt jou ooit opgelegd.*

We gaan deze gedachte even wat dieper laten doordringen. Ze betekent werkelijk dat wanneer jij beslist hebt te ontwaken, dat je reeds op dat moment alle ervaringen naar je toeriep die jou het beste dienen in dat ontwaken. De vrienden, familie en de mensen waarmee jij in relatie bent, zijn diegenen die net zoals jij het meeste profijt kunnen halen uit alle ervaring die voortkomt uit hun relatie met jou. Dit betekent dat je precies hier en nu, de kracht die je zoekt al aan het demonstreren bent - de kracht om werkelijk te kiezen wakker te worden en de ganse schepping te bevelen jou te dienen op dat pad.

Dus elke morgen wanneer je wakker wordt, kijk dan eens goed om je heen. Wie is die man of vrouw die zich naast je bevindt? Het is jouw perfecte metgezel. Het is een boodschapper van God. Want voorbij alle ervaringen die je met elkaar deelt, is er iets veel dieper gaande. Jouw denkkeest rust precies naast die van God en toen je als ziel voor het eerst uitsprak: “ik wil ontwaken, ik wil naar huis”, beantwoordde de Vader jouw gebed en begon Hij de gedachte doorheen je Geest en je ziel te sturen tot in jouw bewuste denkkeest toe:

*Ik weet hoe Ik jou naar huis kan leiden.
Geef deze carrière op en begin een andere.
Verhuis van deze plaats naar een andere.*

Je begon allerlei soorten impulsen te voelen. Je begon andere boeken te lezen. Je begon andere dingen te doen. Je ontmoette iemand en werd verliefd. Denk je dat dit allemaal toeval was? Nauwelijks!

De gedachte zelf namelijk, dat je een wereld van persoonlijke ervaring kan hebben die je alleen als van jezelf beschouwt, is ook letterlijk het resultaat van jouw gebed om te ontwaken. En de Vader - die jou bijstaat om te creëren - creëert precies die ervaringen die jou als stapstenen dienen en die jou dragen van de plaats waar je nu bent naar daar waar God is.

Het resultaat hiervan is dat jouw gewone dagelijkse leven de meest perfecte ashram is waarin je ooit zou kunnen verblijven. Het is jouw heilige stad en het is wijs om daar iedere dag een pelgrimstocht naartoe te maken, hetgeen alleen maar betekent dat je aandacht en toewijding brengt naar precies dat wat je aan het ervaren bent. Dat je er dankbaar voor bent, dat je het zegent, dat je het omarmt, dat je er waakzaam en opmerkzaam in bent:

Wat leert mij dit moment?

Nu je dit als achtergrond en fundering hebt meegekregen, herinner je dat jij nooit een “gewoon” moment ervaart. Op elk ogenblik verschijnen er buitengewone dingen. Er verschijnen buitengewone dingen waarin het ganse universum samenspannt, hetgeen alleen maar betekent ‘samen ademhaalt’. Het universum werkt samen met jou, om jou tot ontwaken te brengen en jou te genezen. Vertrouw het! Hou ervan!

Dat deze dingen waar zijn - en ik verzeker jou dat ze waar zijn - betekent dat jouw leven, het leven dat je precies nu aan het beleven bent, gelijk is in kracht en grootsheid en effectiviteit aan ieder ander leven dat ooit werd geleefd. Het betekent dat jouw leven exact gelijk is aan het leven dat ik leefde. Want het brengt jou naar huis, net zoals mijn leven voor mij het pad huiswaarts betekende, naar God.

Om verder te bouwen op wat ik eerder al vertelde, zou je het derde axioma als volgt kunnen samenvatten:

*Ik leef nooit zomaar een “ordinair” moment.
Bij elke ademhaling zijn al mijn ervaringen een stapsteen
die God op mijn pad bracht om me naar huis te leiden.*

*Ik zal mijn aandacht brengen naar ieder moment
en toestaan dat het mij leert hoe ik kan vergeven,
hoe ik kan omarmen, hoe ik kan liefhebben en hoe ik dus
het leven ten volle kan aangaan.*

In jouw ordinaire momenten, wel duizend keer per dag, zal je geconfronteerd worden met mogelijkheden om verstoord te raken! En precies op datzelfde ogenblik word jou

ook de zegen van de mogelijkheid gegeven om voor vrede te kiezen, om je te herinneren dat jij een waarneming van je broeder of zuster kan ontwikkelen die gefundeerd is in het Christusbewustzijn en niet in egobewustzijn.

Vergeving kan dus heel ijverig worden beoefend. En je zal echt niet ver hoeven te zoeken. Je hoeft er geen pelgrimstocht naar een ver afgelegen stad voor te ondernemen. Je hoeft niet ergens in een grot in de bergen te gaan zitten om de weg naar God te ontdekken. Het is overal rondom jou, omdat jij alleen maar kan zijn waar jij besloot te zijn. En jij wou hier zijn omdat jij als ziel werkelijk niets anders meer wilt dan ontwaken. Jouw leven, precies zoals het zich nu ontvouwt van ogenblik tot ogenblik, is helemaal bedoeld voor *jou*.

Als dit waar is, en ik verzeker jou dat het waar is, dan kan de weg naar God alleen gevonden worden in jouw bereidheid om het leven dat in jou is en dat zich ieder moment doorheen jou ontvouwt, *ten volle* te leven en te omarmen. Om te leven zonder angst, om vooruit te gaan, om inderdaad die kracht en die grootsheid te vertrouwen en te omarmen, die het zaad, de ondergrond en de bodem is van waaruit jouw ervaring van het leven zich ontvouwt. Het is kostbaar! Het is buitengewoon! Het is een zegen! En het werd jou door God geschonken!

Zou je dan niet de zegen die jouw leven nu is, gaan omarmen en het wijden om het heilig te houden en te erkennen dat jouw leven inderdaad al jouw respect waard is? Het maakt helemaal niet uit wat iemand anders denkt. Maar het maakt wel uit wat *jij* denkt.

Geliefde vrienden, jouw leven - jouw leven - is jouw weg naar huis! Als je het niet ten volle leeft, hoe kan je dan ooit thuiskomen? Vrees dus niet jouw grootsheid. Vrees niet de kracht die voortkomt uit het omarmen van jouw leven en het opeisen van zijn waarde. Leef het ten volle, met alle passie die je maar kan opbrengen! Omarm elke seconde ervan! Iedere keer wanneer je na het eten je bord en je tas afwast, kijk dan naar die dingen en zeg:

Lieve God! Dit is mijn leven!

Dit is mijn pad naar huis!

En ik ga het leven!

Dierbare vrienden, op deze manier zal jij jezelf de oordelen vergeven die je gemaakt hebt. Want wie van jullie heeft niet het gevoel gekend om te zeggen, “God, mijn leven is niet zoveel waard. Ik zal nooit zijn zoals die daar in mijn straat. Ik zal nooit genoeg geld hebben. Er zullen niet veel mensen zijn die me kennen. Wanneer zal *mijn* werk even groots worden als die ander zijn werk?” Enzovoort, enzovoort,...!

Maar ik zeg jou, iedere keer wanneer jij jezelf geoordeeld hebt, heb je jezelf verzwakt. Iedere keer wanneer jij jezelf of iemand anders geoordeeld hebt, ben je wat verder van de berg gegleden, terwijl het juist jouw bedoeling is om de top te bereiken.

Hoe vergeving geneest

u we dit allemaal begrijpen, laten we nog wat dieper op vergeving ingaan. Hoe werkt het? Wat gebeurt er werkelijk wanneer je vergeeft?

Jij bent een kanaal van energie. In de mate dat het kanaal volledig open is, kan de energie zo helder stromen dat het kanaal zelf transparant wordt. Dit betekent dat het niet langer iets blokkeert. Er is geen weerstand meer tegen, en geen beperking meer van het Licht.

Wanneer je oordeelt dan is het alsof jij samentrekt en de wanden van het kanaal smaller worden, net alsof er zich roest vormt in de buis. Daardoor wordt de stroom steeds zwakker.

Wanneer je oordelen gaat vergeven dan is het alsof het roest in de buis weer oplost. Het is alsof de wanden van de buis die de vloeistof van Gods' Liefde geleiden, beginnen uit te zetten en steeds dunner en meer transparant worden.

Een oordeel is samentrekking.

Vergeving is ontspanning, vrede, vertrouwen en geloof.

Vergeving laat de ruimtelijkheid in jouw bewustzijn groeien. Want wanneer je naar de dief kijkt die heeft ingebroken in jouw huis en je zegt, "Ik vergeef jou", dan roep je het *tegengestelde* van al wat je in de wereld geleerd hebt

naar je toe. Jij beslist dan dat niets wat enige waarde heeft van jou kan worden weggenomen. Jij beslist dat oordelen het tegendeel is van wat je wilt, en dat het jou het tegenovergestelde laat voelen van wat je werkelijk voelen wilt. Jij eist jouw kracht op om anders waar te nemen. Hierdoor genees jij jezelf.

Indien je ooit wenst thuis te komen dan zal je zeer, zeer goddelijk zelfzuchtig dienen te worden. Je zal zo zelfzuchtig gaan worden dat je geen oordeel in jezelf meer toestaat - van niets of niemand. Je zal immers beginnen inzien dat een daad van oordelen jou onmiddellijk naar de andere kant van het universum katapulteert, aan de andere kant van waar je wilt zijn.

Een oordeel zorgt ervoor dat de celstructuur van het lichaam afbreekt. Mocht je dit kunnen zien dan zou je onmiddellijk stoppen met oordelen. Wanneer je oordeelt dan worden de cellen in jouw lichaam helemaal gek. Ze vibreren dan op een totaal verstoorde manier. Er is samentrekking. De vloeistoffen bewegen niet meer doorheen de cellen. De voedingsstoffen worden niet meer getransporteerd naar, en niet meer afgeleverd in de cellen. De afvalhuishouding functioneert niet naar behoren. Alles raakt verstopt en er komt ongemak.

Begrijp daarom goed, geliefde vrienden, dat oordelen niet iets is om lichtvoetig overheen te gaan. Moet je dan jezelf veroordelen wanneer je vaststelt dat je zo lang in oordeel bent geweest? Natuurlijk niet. Dat is immers opnieuw een oordeel. Alleen Liefde kan genezing brengen. Wanneer je dus begint in te zien dat je geoordeeld hebt, zeg dan gewoon:

*Ah ja, natuurlijk! Dat is die energie.
Ik herken die wolk die zonet*

doorheen het veld van mijn bewustzijn voorbij kwam.

Maar nu ben ik vrij opnieuw te kiezen.

Hoe werkt dit dan allemaal? Wanneer jij in jouw gewoon dagdagelijkse leven - waarvan we nu weten dat het helemaal niet zo ‘gewoontjes’ is als je wel denkt - ontdekt dat je in oordeel bent geweest naar iets of iemand, erken dan dat dit oordeel nog steeds bij je is. Het is iets dat nu aanwezig is, ook al heb je het vijf minuten geleden uitgespeeld, of misschien wel vijfenvijftig jaar geleden, of mogelijks wel tien levens hiervandaan. Wanneer jij het opmerkt en er jouw aandacht naartoe brengt, dan heb je het tot een actueel feit gemaakt. Het bevindt zich dus precies daar voor je om ongedaan te worden gemaakt. En dat is waar je jouw focus dient naartoe te brengen:

Ik ga nu opnieuw kiezen.

Ken je die ervaring om in je leven terug te kijken en opeens een scène te zien waarvan je nu weet dat je vanuit het ego hebt gehandeld en dat je trachtte te manipuleren of sluw of kwetsend te zijn? Of je ziet in, “Lieve help, ik was echt in oordeel naar die persoon toe. Oh, kon ik maar terug in de tijd gaan en het ongedaan maken.” Ken je dat gevoel?

Wel, ik zeg jou dat je dat kan, omdat alles nu aanwezig is. Er bestaat niet zoiets als verleden en toekomst, er is alleen maar het *nu*. Wanneer dus die gedachte of herinnering naar boven komt dan gebeurt dat om een zeer specifieke reden. Als ziel leer je namelijk over vergeving en hoe je de effecten van je vorige keuzes ongedaan kan maken. En dus wordt het jou opnieuw aangeboden, nog een keer, opdat je in de mogelijkheid zou zijn een nieuwe keuze te maken.

Wanneer die oude herinnering opkomt, blijf er dan bij. Kijk ernaar. Herken hoe oordeel werkte in die tijd. En zeg dan vervolgens naar die persoon of die gebeurtenis toe:

Ik oordeel jou niet.

Ik schenk mezelf vergeving voor wat ik gecreëerd heb.

Ik omarm jou en ik hou van jou.

Ik laat jou vrij om jezelf te zijn.

Ik zegen jou met de Liefde van Christus.

Kijk dan hoe dat beeld of die herinnering zachtjes begint op te lossen in het licht, tot er geen enkel spoor meer van over is. En laat het dan voorgoed los.

Onmiddellijk zal het denken zeggen, “Maar toen ik vier jaar oud was en die kleine knaap een schop tegen zijn schenen gaf, alleen maar om hem te zien schreeuwen... hij is nu toch niet hier! Of niet soms?” Het *lichaam* is inderdaad niet hier, maar begrijp heel goed dat het lichaam niet de ziel is.

Alle geesten zijn verenigd. Dat betekent dat wanneer jij vergeving binnen het bewustzijn uitbreidt, binnenin jouw emotionele veld naar een ander toe - of ze nu fysiek aanwezig zijn of niet - dat jij dan precies hetzelfde naar hen toe *aan het uitbreiden bent* als wat er zou plaatsvinden wanneer ze zich fysiek voor jouw ogen bevinden.

En zelfs indien ze nu voor jou staan, dan moeten zij het toch nog altijd in ontvangst nemen, nietwaar? Zij moeten nog steeds *hun eigen* keuze maken - of ze jouw vergeving willen aanvaarden of in oordeel willen blijven *naar jou toe*. En dat is hun zaak, niet de jouwe.

Begrijp heel goed dat je te maken hebt met bewustzijn. Jij bent geen fysiek wezen. Jij bent Geest. En jij bent intiem

verbonden met alle denkgeesten en alle tijden. Daarom kan vergeving van een ander zich voordoen op om het even welk tijdstip dat jij daartoe beslist. Iedereen van wie je ooit dacht dat hij jou iets heeft aangedaan, kan precies nu in dit moment worden vergeven. Telkens wanneer je iemand geoordeeld hebt en daardoor in oordeel was naar jezelf toe, kan je het ongedaan maken in precies dit huidige moment, gewoon door een andere keuze te maken.

Reactiviteit duidt op de noodzaak tot zelfvergeving

 ees er maar zeker van dat je op anderen zal blijven projecteren wat on-genezen en on-vergeven is in jezelf. Telkens wanneer je op iemand reageert, wordt jou het sein gegeven dat er een bepaalde energie in jouw gewaarzijn komt die nog niet in jezelf is vergeven. Wanneer iemand heel kritisch is en jij vertoont een reactie iedere keer wanneer ze kritisch zijn, wees dan maar gerust dat je dat deel van je eigen wezen nog niet geheeld hebt - dat deel van jouw ervaring waarin jij kritisch bent naar anderen toe.

Of je het nu zelf nog in de praktijk brengt, of het eerder een patroon lijkt te zijn dat jij sinds lang doorbroken hebt en waar je nu niet langer meer naar handelt, je hebt jezelf nog steeds niet vergeven dat jij je ooit geïdentificeerd hebt met die energie.

Gebruik jouw dagelijkse ervaring om te zien wat jou nog triggert. We zullen jou een heel eenvoudige techniek geven om dit te doen. En wanneer je doorzet dan zal die voor jou de energieën blootleggen die nog steeds op jouw vergeving wachten.

De techniek is heel eenvoudig. Observeer gewoon tijdens de dag elk moment dat je in verkramping gaat. Zijn de

spieren van het lichaam gespannen? Is de ademhaling oppervlakkig? Versnelt of verluidt jouw stem wanneer je praat over de energie in iemand anders? Dat is allemaal een teken dat je nog heling nodig hebt. Wanneer je erkent dat deze tekenen bestaan - met andere woorden, wanneer je erkent dat het leven jou een kans aanbiedt om verstoord te zijn - dan is dat een signaal dat er iets is wat om genezing vraagt. Zie het dus gerust als een zegen wanneer jouw energie in verstoring gaat.

Helingsoefening

rek jouw aandacht terug uit wat jij denkt dat de oorzaak van jouw ergernis is en herinner je het eerste axioma:

Ik ben de bron van mijn ervaring.

Ik voel me geïrriteerd.

Wat is het in mij dat heling nodig heeft?

Begin daarna diep en ritmisch te ademen. Laat het lichaam tot rust en ontspanning komen. En vraag dan:

*Wat is het in de energie van deze persoon
dat werkelijk mijn reactie veroorzaakt?*

Je zal het meteen herkennen: “Oh, hij is zo kritisch. Kritiek raakt bij mij een gevoelige snaar.”

Vraag jezelf dan af:

*Wanneer heb ik dat iemand anders aangedaan?
Waar ben ik zelf kritisch geweest voor anderen?*

En het raakt jou onmiddellijk: “Wel, ik ben kritisch omdat zij kritisch zijn.”

Het kan ook zijn dat er herinneringen terugkeren, onaangename herinneringen wanneer je ze beoordeelt. Laat ze komen. Ga gewoon door met ademen en ontspan je. Kijk naar

die energie van kritisch zijn. Eer het. Hou ervan. Het is immers een schepping. Het zijn jouw scheppingen die naar jou terugkeren zodat jij ze zou kunnen omarmen en transformeren. Geef er aandacht aan. Kijk ernaar: “Ah, kritisch zijn! Natuurlijk, ik kan zelf ook heel kritisch zijn. Ik heb me zo gedragen in het verleden. Ik ken die energie door en door.”

Kijk dan naar een scène in jouw herinnering waarin jij degene was die kritiek uitte. Kijk ernaar met diepe eerlijkheid en oprechtheid en zeg tegen jezelf:

Ik vergeef mezelf om kritisch te zijn.

Ik vergeef het oordeel over mezelf.

Ik kies ervoor om enkel Liefde te onderwijzen.

Zie nu hoe het beeld oplost en verdwijnt uit jouw bewustzijn. Breng dan je aandacht terug naar het huidige moment en naar de persoon die jou zonet op stang heeft gejaagd. Nogmaals, je hoeft hem helemaal niets te zeggen, alhoewel dat best mogelijk is. Maar in jezelf vergeef je hem omdat hij de energie van kritisch zijn tijdelijk een onderkomen heeft gegeven in zijn bewustzijn. Daarna vraag je alleen maar aan de Heilige Geest dat jouw waarneming door de waarheid mag vervangen worden. Vraag om het onschuldige licht in hem te zien.

Naarmate je dit toepast, zal je er steeds meer bedreven in worden. Je zal het zo snel kunnen toepassen dat het nauwelijks meer tijd vraagt dan een vingervuurtje. En eens je het licht in hem begint te zien, kan je aan de Heilige Geest vragen:

Wat zit er onder deze energie van kritiek in hem verborgen?

Waar schreeuwt hij werkelijk om?

Dan zal je mededogen voelen. Want het zal jou onthuld worden waarom hij zoveel pijn voelt vanbinnen. Kijk dan en zie, want in plaats van naar hem toe te reageren, zal je misschien wel heel mededogend zijn. Jouw woordkeuze en jouw eigen gedrag zou wel eens anders kunnen zijn dan je ooit hebt kunnen dromen. Want doorheen jou zal precies dat vloeien wat hem het meeste dient.

Toen ik aan het kruis werd genageld, was er een soldaat die de hamer ophief om de nagel te kloppen. En precies op het moment dat hij de hamer ophief, ontmoetten onze ogen elkaar. Ik deed precies wat ik jou zonet beschreven heb. Tegen die tijd was ik hier zo een meester in geworden dat het heel snel gebeurde. Ik vroeg mezelf af: “Hoe heb *ik* ooit zelf een nagel doorheen iemand willen slaan?” En ik herinnerde mij mijn moordzuchtige gedachten. Ik vergaf mezelf en bracht mijn aandacht terug naar die man en vroeg om alleen maar het licht in hem te zien. En ik vroeg:

Wat weerspiegelt deze daad naar mij?

Wat verbergt het in hem?

Toen zag ik zijn ziel. En ik hield van zijn ziel. Ik voelde mededogen met hem. En op dat moment - let op mijn woorden - op dat moment van oogcontact had hij het begrepen!

Omdat mijn energie anders was, werd er ruimte gecreëerd waarin deze ziel een nieuwe keuze kon maken. Plotseling zag deze ziel de totaliteit van zijn ervaring en beseftte dat als hij toestond dat de hamer op de nagel terecht kwam, dat hij door deze beslissing blijvend een deurmat zou zijn voor anderen hun waarnemingen. En precies op dat ogenblik besliste die ziel om een pad te volgen dat naar

onovertroffen meesterschap zou leiden en om nooit meer een pion te zijn van een regering of een groep, van een partij of van iemand anders. Hij liet de hamer neervallen - het was een Romeins soldaat - stond recht, wandelde weg en verdween.

Hij heeft zich verder bekwaamd om een meester te worden die letterlijk door duizenden wordt gekend. Hij is niet in de fysieke vorm. Hij bezoekt en onderwijst velen. Hij gaf in deze wereld vorm aan perfect meesterschap en oversteeg daardoor de wereld. Dit begon allemaal vanuit *mijn* verlangen om alleen maar Liefde te onderwijzen. Nu zijn we heel goede vrienden.

Je ziet dus dat je misschien niet zal weten hoe krachtig jouw keuze voor heling wel is. Het kan zijn dat je helemaal niet ziet hoe diep en volkomen het jou zal aanraken terwijl je verder gaat een schepper te zijn - en dat ben je voor altijd. Je kan zelf nooit weten welke vruchten er aan die boom zullen groeien, in het leven van de ander. Maar omdat alle bewustzijn verenigd is, creëer jij letterlijk de ruimte waarin de ander zijn leven kan helen, telkens *jij* voor genezing kiest door vergeving.

Laat dan geen enkel moment verloren gaan. Bezie niets zomaar als gewoon. Negeer de waarnemingen die jou werden aangeleerd door een wereld die zichzelf voortdurend in jouw geest wil rechtvaardigen. Wees echter totaal toegewijd om uit jouw wezen alles wat anders dan de Liefde van Christus is met wortel en al uit te trekken en het uit te roeien. Denk niet meer dat ik de enige ben die op deze manier kan liefhebben - dat is niet waar. Jij bent hier om lief te hebben zoals ik geleerd heb lief te hebben. Waarom? Omdat jij die Liefde bent. De rest is alleen maar een rookgordijn.

Vergeving is noodzakelijk. Vergeving is een vaardigheid en een kunst die jou winst op winst, op winst, op winst zal uitbetalen. Het zal nooit stoppen met jou te vergoeden. Ieder moment waarin jij vergeving kiest, heb je jezelf letterlijk duizenden jaren van pijn bespaard! En ik bedoel dat zo letterlijk als maar kan zijn. Kort gezegd, elke daad van vergeving is een wonder dat de behoefte aan ervaring in deze wereld korter maakt.

En mocht jij jezelf in een situatie terugvinden die ‘te groot’ voor jou lijkt, wees er dan maar zeker van dat het is omdat iets groots eindelijk naar de oppervlakte is gekomen om genezen te worden in jou, zodat meer kracht doorheen jou kan stralen. Waarom? Jij hebt de plaats bereikt waar je er klaar voor bent. Meer van Christus kan nu leven doorheen jou.

Je dag afsluiten

 et is van het hoogste belang om iedere dag in zichzelf voldoende te laten zijn. Wanneer je jouw dag beëindigt, zorg er dan voor dat je dat ook werkelijk doet. Je hoeft er geen vier uur durend ritueel van te maken. Je kan het doen met één enkele ademhaling. Wanneer je je hoofd op het kussen neervlijt en eens diep inademt, overschouw dan even je dag, omarm hem met jouw bewustzijn en wanneer je uitademt zeg je stilletjes tegen jezelf:

Ik laat deze dag los en vergeef hem.

Het is perfect geweest.

Nu is het voorbij.

Laat hem gaan. Laat hem gewoon gaan. Waarom? Als je het niet doet dan zal je hem met je meenemen. Ken je dat? En vervolgens ben je drie weken lang aan het klagen: “Lieve hemel, waarom toch maakte ik die beslissing drie weken geleden? Had ik maar een andere beslissing genomen, dan was ‘dit’ niet gebeurd en dan was ‘dat’ niet gebeurd.” Heel waarschijnlijk is dat ook waar. Maar het punt is dat je nu drie weken later nog steeds jezelf op het hoofd slaat door het verleden met je mee te sleuren. En daardoor mis je de glorie van het heden. Jullie hebben dit allemaal al duizend keer horen zeggen, want het is de waarheid.

Bewustzijn is een heel subtiel en krachtig iets. Je kan niet anders dan scheppen. Herinner je dan ook dat het doel van dit pad eruit bestaat om weloverwogen te creëren in volmaakt meesterschap. Kijk dus naar alles wat er in je dag is gebeurd en zeg:

Het is zeer goed. En het is voorbij.

Iedere avond wanneer jij je hoofd op het kussen neervlijt en weet dat je in slaap gaat vallen, wees dan even zoals God in het bijbelverhaal van de schepping, waarin geschreven staat dat God op de zevende dag rustte. In zekere zin was God klaar met het verhaal. Heb dus ook diezelfde kwaliteit aan het eind van al je dagen.

Wanneer je nog een of andere emotionele reactie met je meedraagt omwille van iets dat iemand gezegd of gedaan heeft of omwille van iets wat jij gezegd of gedaan hebt, pas dan vergeving toe vooraleer je in slaap valt. Als je dat niet doet dan zal je de botsende energieën blijven ervaren gedurende jouw droomfasen. En de communicatie tussen jou en die ander die nog niet vergeven is, zal verder duren totdat de vergeving is afgerond binnenin jou.

Dit is *zeer* belangrijk. De tijd zou nooit lichtzinnig moeten worden opgevat. Speel ermee, ja. Maar speel vanuit bewustzijn, vanuit helderheid, vanuit de herkenning dat er niet zoiets bestaat als een ijdele gedachte. Iedere gedachte creëert een wereld aan ervaring voor jou. En jij bent het waard om de Hemel te ervaren.

We hebben nog veel meer te vertellen over vergeving wanneer we de diepte peilen van wat ontdekt wordt wanneer je vergeving zeventig maal zeven keer beoefent. Het brengt jou dieper en dieper in de mechanismen van het bewustzijn

zelf - mechanismen van de schepping. Zet vergeving bovenaan op jouw lijst totdat je weet hoe totaal vergeven jij bent. Wees daarom extra waakzaam tegen het ontkennen van datgene wat nog steeds op jouw vergeving wacht. Want wat je ontkent zal je projecteren. En iedere projectie is een pijnlijke daad naar *jezelf* toe. Natuurlijk is het ook pijnlijk voor de ander, maar in de eerste plaats voor jezelf.

Veel van wat in deze les werd gezegd dient keer op keer opnieuw gelezen te worden, zodat de denkgheest werkelijk begint te vatten hoe belangrijk en hoe krachtig vergeving is. Je zal een tijd en een plaats bereiken waarbij je vol verrukking jouw dag zal doorbrengen terwijl je vergeving tot uiting brengt, zelfs al is er helemaal niemand die iets doet, net als een golf die zichzelf verheft boven de oceaan van jouw bewustzijn. Vergeving zelf wordt gewoon een vreugdevolle energie om in te leven.

Geliefde vrienden, vergeef *jezelf* heel goed, want dan heb je Christus vergeven. En wanneer Christus is vergeven dan zal Christus in je opstaan en jouw hart, je bewustzijn en zelfs de cellen van je lichaam tot Zijn thuis maken. Jij zal weten wat het betekent om *in* deze wereld rond te lopen, maar niet meer *van* deze wereld te zijn. En wanneer jij in de spiegel kijkt zal je zeggen:

Kijk, de redder van deze wereld is daar.

Het zal geen egoïstische arrogantie zijn die dit zegt, maar het zal de herkenning zijn van dat wat altijd waar is:

*Ik ben het kind van mijn Vader
en ik werd in deze wereld gezonden
om er licht naartoe te brengen.*

Wees daarom in vrede. Beoefen vergeving heel ijverig, totdat het net zo gewoon wordt als ademen. Je zal een kracht ontdekken waarvan je niet eens wist dat ze kon bestaan en een vrijheid die zoeter smaakt dan honing. Ik vergeef jou. Niet omdat ik jou geoordeeld heb maar omdat ik de zegen ken die vergeving naar me toebrengt. Vergeving is iets wat ik als man perfectioneerde. Vervolmaak het nu ook in jou en je zal de glorie van Christus kennen.

Wees daarom in vrede, geliefde vrienden. Amen.

Les I - 4 (De Weg van het Hart)

Volg het spoor van verlangen

Het is met grote vreugde dat ik samen met jou de weg bewandel die jij gekozen hebt. Want in waarheid is er geen tijd waarin ik niet bij jou aanwezig ben. Er is geen plaats waar jij naartoe kan reizen, waar je mijn aanwezigheid niet zal ontdekken.

Alleen de werkelijkheid kan waar zijn. En de werkelijkheid is eenvoudig: er bestaat alleen maar de eenvoud van Liefde. Vanuit die oceaan is een enorme hoeveelheid aan vormen ontstaan, een enorme hoeveelheid aan werelden, een enorme hoeveelheid aan scheppingen, waarvan jij er eentje bent. Net als golven die oprijzen uit de zee, blijven deze scheppingen eeuwig verbonden met hun Schepper.

Jij bent een golf die voortkomt uit de oneindige oceaan aan Liefde die de aanwezigheid van God is. Ik ben een golf die is opgekomen uit de oceaan van mijn Vaders' heilige Bewustzijn. En alhoewel er twee golven verschijnen die lijken gescheiden te zijn door de tijd - zelfs door tweeduizend van jouw jaren - zijn deze toch tegelijkertijd uit het oppervlak van

de oceaan naar boven gekomen, als je het maar vanuit een breder perspectief zou bekijken. Ze ontstaan allebei voor hetzelfde doel, namelijk om de eenvoud, de onschuld, de schoonheid, de creativiteit, de waarheid en de werkelijkheid van de oceaan zelf, uit te drukken.

De golven verheugen er zich in om datgene uit te drukken wat een unieke identiteit lijkt te zijn. En toch is de rode draad voor allen, dat ze gemaakt zijn van dezelfde substantie en dat ze werkelijk bestuurd worden door dezelfde wetten van schepping.

Ze kennen zelf niet het moment wanneer ze uit de oceaan zijn opgerezen, want alleen de diepte van de onzichtbare oceaan kan het moment kennen wanneer zij verkiest om op te wellen en de uitdrukking van de golf te scheppen. De kracht die onzichtbaar is, maar verborgen ligt in de diepte van de oceaan, borrelt omhoog, vormt de golf en ondersteunt haar gedurende de tijd van haar expressie. Het is ook vanuit die diepte van de oceaan dat beslist wordt wanneer die golf uiteindelijk zal terugkeren naar de zee.

Betekent dit dat de golf zal verdwijnen? Alleen maar vanuit één perspectief. Want in werkelijkheid heeft het wezen dat was ontstaan geen geboorte of dood gekend, maar enkel expressie.

Wat als jij *jezelf* zou beschouwen als een golf die is opgekomen uit het heilige bewustzijn van God, geboren uit Gods oneindige verlangen om Haarzelf uit te drukken, om de oneindige natuur van Liefde en creativiteit uit te drukken? Wat als jij begon in te zien dat alles hoe jij jezelf ooit genoemd hebt, het *effect* van Liefde is - dat niet jij de *oorzaak* bent van je eigen bestaan?

En toch, toen jij tevoorschijn kwam uit die oceaan van Liefde, is de golf dan niet gemaakt uit dezelfde substantie als de zee zelf? Werd ook aan jou geen oneindige en totale vrijheid geschonken? Want net zoals jouw Vader jou waarneemt, werd ook aan jou de vrijheid geschonken om jezelf en al die andere golven die je opmerkt, tot zelfs de oceaan aan toe, waar te nemen op om het even welke manier jij dat verkiest.

De bedoeling dan, van waarachtige spiritualiteit, is om de kwaliteit van jouw waarneming opnieuw in lijn te brengen, zodat je kan zien met de ogen van God - om dit te gaan weerspiegelen, om ermee te resoneren, om perfect in lijn te komen met de waarneming van jouw Schepper. Geliefde vrienden, in waarheid blijf jij altijd zoals je geschapen werd. Dit betekent dat in elk van jouw momenten, jij letterlijk die kracht aan het gebruiken bent die gevonden wordt in de stille diepte van de oceaan van Gods Liefde, die kracht waaruit jouw schepping en jouw bestaan voortkwam, om te kunnen waarnemen zoals je dat zelf verkiest.

In deze les zullen we daarom de natuur van verlangen zelf eens onder de loep nemen. We zullen kijken wat het betekent, waarheen het ons leidt en hoe het tot zijn effecten komt. We zullen de kracht van verlangen nader onderzoeken, de waarde van verlangen, de betekenis en het doel van verlangen en hoe we die energie - die op sommige momenten wel lijkt op een kudde van duizend wilde paarden die elk hun eigen richting op willen - onder jouw bewuste en vastberaden leiding kunnen brengen. Zodat je kan scheppen zoals de Vader jou geschapen heeft - met perfecte, vastberaden en oneindige Liefde, met perfecte, oneindige en zelfgekozen vreugde, en in totale - *totale* - vrijheid.

Verlangen! Toen ik als een man op jullie planeet rondwandelde, onderzocht ik veel verschillende meningen over de natuur van de schepping, over de aard van de mensheid, over de natuur van het bewustzijn of de natuur van de identiteit. Net zoals jij nu geconfronteerd wordt met veel verschillende gedachtestromingen, was dit ook voor mij het geval. En terwijl het lijkt alsof dit allemaal naar grote verwarring leidt, alsof je moet kiezen uit een oneindig keuzebuffet, dient dit geen ander doel dan, net als het zand in de oester, ervoor te zorgen dat de parel uiteindelijk zal tevoorschijn komen. Het zorgt ervoor dat het krast vanbinnen.

Jij moet jouw eigen pad naar jouw eigen waarheid vinden. Want voor ieder van jullie is er een eigen pad, een doorgang, het oog van de naald waardoorheen alleen *jij* passeren kan.

Daarom ben jij in sommige opzichten schijnbaar alleen. Jij moet de beslissing nemen om te verlangen - boven al het andere - om te ontwaken in de totale herinnering van jouw éénheid met God. Net zoals een golf uiteindelijk beslist dat ze ontstaan is, niet om bang te zijn dat ze een golf is, maar om werkelijk haar individualiteit, haar uniekheid op te nemen en die voluit te leven. En in die volheid beslist ze om een weg te vinden zodat zij de oneindige eenheid met de oceaan zelf gewaar kan zijn. Ze beslist om zichzelf vrij te maken van de bijziende zelf-identificatie, als zou ze een klein stukje van een golf zijn die opkomt in een plaats of een veld van de tijd, enkele seconden leven heeft en dan weer verdwijnt.

Net zoals de golf kan jij beslissen een manier te vinden om beperking te overstijgen, om opnieuw geïdentificeerd te raken met een bewustzijn, een levend gewaarzijn dat jij één bent met de diepte van de zee. Beslis dat jij kan functioneren, niet vanuit het oppervlakkige deel van bewustzijn dat zich

gedraagt alsof het enkel het schuim op het topje van de golf is - hetgeen jij jouw bewustzijn of jouw ego-bewustzijn noemt - maar dat jij geïnformeerd kan worden in alles wat je zegt, in alles wat je doet, in alles wat je schept en in alles wat je waarneemt, door datgene wat zich bevindt in de oneindige diepte van de oceaan zelf.

Stel je dan eens voor dat er een bron binnenin jou opborrelt die noch bodem, noch zijwanden heeft en waardoorheen iets naar boven komt vanuit ongeziene plaatsen, waardoor letterlijk jouw bewuste aandacht en jouw gewaarzijn gekleurd wordt met een schitterend licht. Een licht dat er heel letterlijk voor zorgt dat jij kan voelen dat jij niet de lichaam-denkkeest bent, of die persoonlijke geschiedenis waarmee jij je voorheen identificeerde. En een gewaarzijn dat al deze zaken alleen maar tijdelijke en onpersoonlijke effecten zijn van een niveau van verlangen binnenin jouw ziel, dat helemaal niet verschilt van de Liefde van God die Haarzelf uitdrukt, om geen enkele andere reden dan dat Liefde nu eenmaal uitgebreid moet worden.

Stel je voor dat jij jouw angst voor je eigen ‘overleven’ volledig overstijgt, omdat, wanneer je kijkt naar jouw lichaam-denkkeest, jij niet langer geïdentificeerd bent met die lichaam-denkkeest. Deze is nu een hulpmiddel geworden ten dienste van de Liefde die rust in het Bewustzijn van God. Jij leeft, maar het is niet langer jij, maar Christus die op Aarde verblijft *als* jij. *Dit is een heel werkelijke ervaring die hier kan geleefd worden.* Het is niet zomaar een filosofie. Het is ook geen concept en het kan zeker geen dogma worden. Hierin schuilt een mystieke vertaling die verschijnt in de diepte van de ziel en die eigenlijk alleen maar een verschuiving is van waar jij jouw gevoel van identiteit en de bron ervan waarneemt.

Wat is dan de energie die nodig is om jou weg te leiden uit jouw bijziende, ineengedoken ‘zelfje’ waar je geïdentificeerd bent geraakt met de kleine druppeltjes schuim op het topje van een golf, die over en weer worden geschud door een kracht die buiten henzelf lijkt te liggen, naar een gevoel van identiteit die één is met de stille diepte van de oceaan die overal aanwezig is en geen begin noch einde lijkt te kennen? Wel, de energie die jou zal dragen vanaf het tipje van de golf naar de diepte van de oceaan, is de energie van verlangen.

Want ik zeg jou nu, indien God er niet naar had verlangd om Liefde uit te breiden, dan was jij nooit in het bestaan gekomen. Jouw gevoel van gewaarzijn van ‘zelf’, is het resultaat van het effect van Liefde. Het is dezelfde Liefde die geboorte heeft gegeven aan de zon en de maan en aan alle sterren en aan iedere dimensie op dimensie op dimensie van de schepping. Deze Liefde die ernaar verlangde zich uit te breiden is de Bron waaruit jij bent voortgekomen. En het feit dat jij weet dat je bestaat, is het effect van Gods verlangen om Liefde uit te breiden.

Wanneer een volgende keer iemand jou vraagt, “wie ben jij?” geef hen dan alsjeblief niet een naam. Zeg niet, “Wel, ik ben geboren in die bepaalde stad, in dat bepaalde deel van de planeet.” Vertel hen dan niet dat je een ‘democraat’ of een ‘republikein’ bent, of een atheïst of een katholiek. Vertel hen de waarheid:

Wie ben ik?

Ik ben de uitbreiding van Liefde in de vorm.

Ik ben nooit geboren en ik zal nooit de dood proeven.

Ik ben oneindig en eeuwig.

Ik straal als een zonnestraal die vertrokken is uit de zon.

Ik ben het effect van Gods Liefde.

En ik sta hier voor jou om jou lief te hebben.

Nu, een antwoord als dit zal inderdaad de wenkbrauwen doen fronsen. Het zal ook jouw wereld transformeren. Het is immers hoogtijd om te stoppen met Christus aan de buitenkant te zoeken en ermee te beginnen jouw verantwoordelijkheid op te nemen om zelf die geïncarneerde Christus te zijn.

Verlangen is alles

N neem nu even een ogenblik om het lichaam te ontspannen. Stel je voor dat jij jouw leven kan terugdraaien van de positie waar jij als acteur het spel van jouw leven speelt, naar de positie waar jij directeur en regisseur bent. Jij zit in jouw studio en je bent het verhaal van jouw leven aan het schrijven. Je kijkt naar al die kleine filmfragmentjes die je bij elkaar hebt gebracht. Een fragmentje uit de tijd toen je geboren werd, eentje uit de tijd toen je naar de peuterschool ging, eentje toen je voor het eerst verliefd werd of eentje toen je voor het eerst naar een film ging, eentje uit de tijd dat je naar de universiteit ging. Ook eentje uit de tijd toen je begon te werken, dit werk of een ander, of uit de tijd dat je naar een andere locatie verhuisde.

Kijk heel nauwgezet nu, en zie of er geen waarheid in schuilt dat voor iedere actie die jij ooit ondernomen hebt, nadat je het allemaal hebt proberen te analyseren, er niet reeds de onderliggende energie van verlangen in aanwezig was.

In werkelijkheid hef jij je lichaam niet op uit de zetel om naar de ijskast te gaan zonder het verlangen om te eten. Iets roept jou in de uitdrukking van een actie. Het is verlangen. Niemand stapt in een intieme relatie zonder de energie van verlangen. Welk koppel heeft immers ooit gezegd, “ik voel helemaal geen verlangen, maar laten we trouwen, kinderen krijgen en een familie stichten”?

Verlangen is die energie die alle golven van schepping voortbrengt uit de diepte van de oceaan zelf. Maar toch, wie van jullie heeft zich nog nooit in tweestrijd gevoeld omwille van verlangen? Wie van jullie heeft nog nooit gedacht dat verlangen slecht is? Wie van jullie heeft niet het onderricht meegekregen dat je niet te groot moet verlangen? Wie van jullie heeft niet het onderricht meegekregen dat het verlangen naar materieel comfort een vorm van smet is op het spirituele pad? Kijk diep in jouw ziel om te zien of hier iets van waar is.

Ben jij niet dikwijls bang geweest voor het verlangen dat in jou opkwam? Want wanneer ik eens naar jullie speelveld kijk, dan zie ik er velen die al verlamd worden, alleen nog maar door het verlangen om een ijsje te eten. Ze zijn zo bang dat, indien ze zouden toegeven aan dat verlangen, iets in het ijsje ervoor zal zorgen dat hun lichaam opzwelt en hun hersenen zullen stoppen met functioneren!

En voor al wie zich in een intieme relatie bevindt - een huwelijk of een andere vorm van verbinding - wie heeft er niet het geloof gekend, jou door de wereld onderwezen, dat als je de energie van verlangen voelt opkomen naar iemand die niet jouw partner is, dat je dan tegenover God gezondigd hebt? Hoevelen onder jullie kennen niet de ervaring van de duizend paarden in toom te willen houden, er zo zeker van dat als je zou toegeven om verlangen te voelen, dat alles dan verkeerd zou lopen? En dat jouw poging om jouw leven gestructureerd, star en voorspelbaar te houden dan zou in elkaar klappen en dat 'de hel' zou losbreken?

Toch zeg ik jou, zou jij bestaan indien God het verlangen had gevreesd om te scheppen en Liefde uit te breiden, door *jou* te vormen en jou tegelijkertijd ook de oneindige vrijheid van keuze mee te geven? Zonder verlangen - kijk om

je heen - zou jij niet alleen niets zien, maar zou ook dat er niet zijn dat het zien kan doen. *Alles* is het *effect* van verlangen.

Kom dan tot het begrip dat verlangen niet slecht is. Het hoeft *niet* gevreesd te worden. Je *dient* er wel meester over worden. Meesterschap is geen controle. Want controle - de behoefte aan controle - is een effect van de energie van angst, niet van Liefde. Meesterschap over verlangen komt, wanneer je erkent dat het veilig is om gelijk welke golf van verlangen er ook maar in jouw bewustzijn verschijnt, te voelen, omdat *jij* het bent die beslist of je er al dan niet ook zal naar handelen, of je het al dan niet ook in het veld van manifestatie zal brengen.

De kracht van keuze is de enige kracht die jou nooit ontnomen kan worden. Jij hebt daar al volledig meesterschap over, gezien niets wat jij ervaart naar jou toekomt zonder jouw beslissing om het toe te laten in het veld van manifestatie.

Verlangen is iets dat opborrelt vanuit een diepte, ver voorbij jezelf, naar dewelke je kan kijken met totale onschuld en met de verwondering van een kind. Verlangen toestaan en het verwelkomen is niet iets wat jou van het pad van ontwaken zal afleiden, maar het zal jou direct naar het Hart van God brengen. Want indien jij ooit wil scheppen zoals God scheidt, dien je jouw conflicterende waarnemingen over verlangen te helen. Je zal de energie van angst dienen te overstijgen.

Er zijn er velen die mij aanroepen en tot me bidden. Er gaat geen uur voorbij in jouw tijdsdimensie dat er niet velen op jouw planeet tot me bidden en hun hart wensen vervuld te zien met Christus. En toch, op hetzelfde moment zijn ze doodsbang voor een energie die *wil* bewegen, omdat er hen

aangeleerd werd om verlangen te vrezen en het te onderdrukken.

Verlangen is als het levenssap dat doorheen de stengel van de roos stroomt en de bloemblaadjes toestaat om te schitteren met verrukkelijke kleuren. Wanneer jij de stroom van verlangen blokkeert, dan worden de bloemblaadjes niet meer gevoed. De dood treedt in - de dood van het hart, de dood van de ziel, de levenloosheid.

Wanneer je door de straten van jouw stad wandelt en eens goed in de ogen kijkt van iedereen die je ziet, zou je dan niet zweren dat de dood zich al gevestigd heeft in de denkkeest van velen die in leven zijn? Dood van dromen, dood van hoop, dood van waardigheid, dood van speelsheid, dood van werkelijke kracht en dood van eenheid met de Bron en de Schepper heeft zich reeds voorgedaan. Iedereen die deze woorden leest heeft deze ervaring al gekend om dit in anderen te zien.

Heling vereist de bereidheid om verlangen te voelen, om het als goed te zien en als heilig. Betekent dit dan, dat wanneer je een verlangen voelt dit niet kan verdraaid worden door de ego-patronen in jouw denkkeest? Natuurlijk niet. Er is altijd de mogelijkheid dat verlangen verdraaid wordt om tegemoet te komen aan het ego-bewustzijn in jou. Maar wees er zeker van, indien het dat doet, wie heeft het dan gedaan? Jij! in jezelf heb jij altijd geweten dat verlangen goed is, maar je hebt het onderdrukt. En al de keren toen verlangen tevoorschijn kwam en je liet het verdraaid worden in iets dat de doelen van het ego diende, dan wist jij altijd heel precies wat je aan het doen was. Jij was altijd degene die de beslissing maakte.

Hierdoor heb je geleerd om verlangen te vrezen, omdat die angst het effect is van bang te zijn voor jezelf, en dat is wat jou verlamt. Dat is wat de creatieve stroom blokkeert. Dat is hetgeen leidt naar alles wat jouw wereld kent als het veelvoud aan psychische ziekten: het niet bereid zijn om jezelf te vertrouwen, het niet bereid zijn om jezelf lief te hebben en het geloof dat de verlangens die naar boven komen doorheen jouw wezen, iets zijn dat slecht en duister is.

Jij denkt dat, als je ze maar uit jouw wezen kon wegrukken, dat je dan in controle kan blijven en dat iedereen jou dan graag zou zien, omdat je aangepast bent aan de kleinheid en de onbenulligheid die aanbeden wordt in het menselijk bewustzijn.

Begrijp daarom goed het volgende axioma dat we jou geven:

*De enige relatie die echt waarde heeft,
is jouw relatie met God, jouw creatieve Bron,
de diepte van de oceaan.*

Onmiddellijk zegt het denken: “maar wat dan met mijn beste vriend, wat met mijn ouders, met mijn kinderen, wat met de president van de Verenigde Staten, en hoe moet het dan met de postmeester?” Jij zal wel met een miljoen voorbeelden aan relaties tevoorschijn komen die zeker en vast heel belangrijk voor jou zijn.

De enige die waarde heeft, is jouw relatie met God. Want wanneer die relatie in lijn is, dan zullen al jouw scheppingen, iedere keuze voor relaties en wie jij daarin zal zijn, moeiteloos voortstromen *vanuit* dit in lijn zijn. Zoek daarom eerst het Koninkrijk en al het andere zal eraan toegevoegd worden. Probeer geen roos te scheppen door met de bloemblaadjes te

beginnen, maar geef voeding aan de wortels en de bloem moet wel ontluiken.

Indien jij in de juiste relatie wil verkeren met jouw Schepper, dan is het absoluut nodig om jouw waarneming en jouw relatie met de energie van verlangen te corrigeren. Het begint met het loslaten van jouw oordeel in om het even welke vorm het maar verschijnt. Want nogmaals, jij kan enkel in Liefde of in angst verkeren. Je kan enkel in onschuld of in oordeel verblijven. Liefde en onschuld zijn van het Koninkrijk. Angst en oordeel horen bij illusie.

Het oordeel over verlangen loslaten

 eer dan, gewoon door oefening, om de patronen die jij in deze illusoire wereld aangeleerd hebt, te onderbreken, zodat je het oordeel over de energie van verlangen los kan laten. Dit zal voor iedereen anders zijn, afhankelijk van het punt waarop je ermee begint.

Hier volgt een eenvoudige oefening. Wanneer je 's morgens wakker wordt en je hebt je voeten stevig neergezet op de vloer, neem dan even een pauze en stel aan jezelf deze vraag:

Wat wil ik, precies nu?

Onmiddellijk zal jouw denken antwoorden, “Ik heb het veel te druk om te weten wat ik wil. Ik moet naar m'n werk. Ik moet al de anderen ten dienste zijn. Ik ben hier om de wereld tevreden te stellen. Ik heb geen tijd om aan *mezelf* te vragen wat *ik* wil.”

Herinner jou dat waar jij toe besluit, dat is. En de gedachte waar jij in je bewustzijn aan vasthoudt, zal worden gereflecteerd doorheen de aard van jouw ervaring.

Neem dus een pauze en vraag aan jezelf, “Wat is het dat ik wil?” Geef jezelf dan een minuutje de tijd om te kijken wat

er in jouw bewustzijn naar boven komt, of wat er in het lichaam wordt gevoeld.

God verhoede het! Je zou wel eens seks willen hebben! Ooh! Indien dat het geval is, dan weet je nu wel heel zeker dat je helemaal geen ‘spiritueel’ wezen bent!

Misschien wil je wel een hete douche nemen. Misschien wil je een glas fruitsap of een glas water. Misschien wil je wel zingen of jou eens goed uitrekken of ademen. Misschien wil jij je omdraaien en naar je geliefde kijken, jouw vriend(in), die nog steeds ligt te slapen in bed. Misschien wil je wel opstaan en heel stilletjes naar de kamer van de kinderen gaan, om hen te bekijken tijdens hun slaap. Misschien wil je gewoon gaan zitten en de krant lezen.

Het gaat er hier om, dat door de vraag te stellen iets in jou antwoord zal geven. En wanneer het antwoord komt, merk dan op dat daar een gevoel mee gepaard gaat, een kwaliteit die jouw cellen een klein beetje doet zingen. Dat is de energie, het elixir van het leven dat we verlangen noemen.

In deze ene minuut moet je niet opstaan om iets te gaan doen, maar enkel observeren, “Ah, wat wil ik? Een hete douche nemen.” Het gevoel van die gedachte, of de gedachte die het gevoel uitzendt in het lichaam, “Ik wil een hete douche nemen,” wordt gedragen op het elixir van verlangen.

Verlangen komt naar boven uit een diepte van jouw wezen die, ik zeg het nogmaals, rust naast het aangezicht van God. Zou het niet kunnen dat door het verlangen te volgen dat vanuit de diepte van jouw hart naar boven komt, door het te voelen, door het te omarmen, dat jij zou leren en zou gaan ontdekken wat het is dat de oceaan doorheen de golf die jij bent, wil uitdrukken? Wanneer jij oordeelt over verlangen,

sluit jij jezelf dan niet af van de creatieve stroom die het Godsbewustzijn wil uitdrukken?

Natuurlijk, dat is het probleem. Jij hebt de toevoerslang in een knoop gelegd met al die conflicterende oordelen. Hier volgt er nog eentje dat wijdverspreid is in jullie wereld. Wees eerlijk met jezelf, hoeveel keer heb jij al niet het verlangen gevoeld om welvarend te zijn? Het is niet iets waarvoor je bij elkaar komt en waar je dan over spreekt, of iets dat je in het publiek gaat uitspreken, zeker niet als je probeert om ‘spiritueel’ te zijn.

Misschien zeg je wel, “Deze morgen werd ik wakker en ik stelde me voor dat ik zoveel gouden muntjes had, dat ik de hele planeet kon kopen.” Maar dan herinnerde jij je, “Ooh, geld is de wortel van alle kwaad. Ik kan niet op deze manier denken. Wel, ik kan maar beter voortmaken en naar mijn werk gaan waar ik eigenlijk stilletjes meer dan genoeg van heb, omdat ze me toch niet betalen voor wat mijn ziel feitelijk waard is. Maar ik ga gewoon doen alsof het allemaal in orde is. Oh, geld? Neen, het is in orde hoor. Eigenlijk heb ik meer dan genoeg. Nee, nee, het gaat echt goed met mij.”

En terwijl je dan naar huis rijdt en er daagt vlak naast jou een Mercedes op, dan kan je niet anders dan je wegdraaien en zeggen, “God, ik wou dat ik mij dat kon permitteren.” En dan denk je opnieuw, “Oh God, ik mag die gedachte niet hebben, ik zal dan maar met mijn oude Volkswagen blijven rijden. Maar nu ben ik tenminste wel een heel goed spiritueel persoon.”

Wees eerlijk met jezelf. Hoeveel keer heb jij de drang om welstellend te zijn al niet voelen opkomen? Wat ter wereld heeft ervoor gezorgd dat je dat verlangen moet vrezen? Wat heeft ervoor gezorgd dat je de slang in een knoop moet

leggen, zodat je probeert te verhinderen dat dit verlangen een manifestatie zou worden?

Misschien ging je wel, toen je een kind was, naar een van jouw kerken. En daar vond je iemand in een lang gewaad die op een verhoog stond, en omdat alles er zo mooi uitzag, dacht jij dat hij vast en zeker met autoriteit aan het spreken was. Omdat deze kerk gevuld was met een heleboel kleine, enge denkgeesten die allemaal in hun eigen niveau van angst verkeerden, zegden ze, “Geld is de wortel van alle kwaad.” En jij dacht, “Oh wel, dat is de waarheid. Oh ja, dat is waar. Oh God! Ik kan maar beter bang zijn voor geld.”

Ik zeg jou, jij hebt slechts één autoriteit en die bevindt zich nooit in het kantoor van om het even welke kerk of van om het even welke organisatie of van om het even welk individu. Jouw autoriteit is de stem voor God die verblijft houdt in jouw hart en in jouw bewustzijn! God is niet beperkt en vraagt niet aan zijn kinderen om beperkt te zijn. Want indien jij alles wilt ontvangen wat God jou wil geven, dan moet je beslissen om recht te staan en de grootste golf worden die je maar kan zijn. Alleen door dat te doen, eer jij jouw Schepper.

Je zou kunnen zeggen dat God als een wijze tuinier is, die voortdurend probeert prachtige rozen te kweken. Zij weet heel precies hoeveel vocht er aan de grond moet worden toegevoegd. Zij weet hoe ze de voedingsstoffen via de wortels omhoog moet brengen doorheen het hart van de stengel van de bloem, om een kleurenpracht voort te brengen, zodat iedereen die ernaar kijkt, aangeraakt wordt door het mysterie van schoonheid.

En God verwondert zich, “Wel dat is interessant. Deze rozen die ik gecreëerd heb, lijken wel een eigen bewustzijn te

hebben. Terwijl het elixir dat ik hen tracht te geven doorheen hun stengels naar boven stroomt, draaien zij zich in kleine knoopjes en slechts een klein deel van het elixir komt er doorheen. De bloemblaadjes bloeien dus nooit volledig op.”

Heb jij ooit het gevoel gehad dat je meer energie besteedt aan ingesnoerd blijven dan aan expansie toelaten?

Verlangen verbindt jou met de wil van God

erlangen is schepping. *Wat* je verlangt is daarom van het allerhoogste belang. Wanneer je de kleine oefening die we jou gaven, opneemt en ze, wanneer je 's ochtends wakker wordt op een heel eenvoudige en rustige manier begint in praktijk om te zetten, dan zal je opnieuw in aanraking komen met de onschuld en de schoonheid van de beweging van verlangen. Je zal er plezier in vinden.

Wanneer er in jou een seksuele gedachte opkomt, een seksueel verlangen, waarom zou je er dan niet gewoon blijven? Waarom zou je niet kijken naar wat het veroorzaakt in het lichaam? Hoe verandert jouw ademhaling? Begint het hart sneller te kloppen? Wees eens eerlijk, tovert het geen glimlach op jouw gezicht? Wat als je zou beslissen om dat effect eerlijk te omarmen als zijnde totaal onschuldig en prachtig? Hoe anders zou jouw dag zijn als jij jouw gewaarzijn van seksuele energie niet zou onderdrukken?

Je merkt misschien wel op dat we niet zeggen dat je dan maar de straat moet opgaan en iedereen vastgrijpen die voorbijkomt. We spreken hier over het jezelf toestaan om precies die energie die doorheen jouw lichaam beweegt, heel levendig te omhelzen.

Waarom is dit belangrijk? Wanneer jij beslist hebt dat er energieën bestaan die duivels zijn, kwaad, of die de kracht hebben om jou weg te houden van jouw eenheid met God, dan heb jij al beslist dat er iets bestaat dat *buiten* het bereik van jouw kracht ligt. En dat is wat jou je kracht ontnemt. Je neemt een onschuldige energie en jij maakt er een monster van dat ten alle prijze dient gevreesd te worden.

Toch zeg ik jou dit. De mystieke transformatie die jou draagt van het gevoel een klein druppeltje schuim op de top van een golf te zijn aan wie alle kracht ontnomen is, naar het gevoel van vrijheid en te leven als een kracht die voortkomt uit het bewustzijn van God, die doorheen jou stroomt om alleen maar mooie scheppingen uit te drukken, gevuld met majesteit, kracht en wonderen, is *bereidheid*. De bereidheid om de energieën die door het lichaam en het bewustzijn passeren richting te geven en ze niet te vrezen. Maar in plaats hiervan hen te bekijken in onschuld en verwondering.

Dit is de bron van alle mythes die doorheen alle culturen verteld worden: de ridder die de draak verslaat, of het wilde beest op de wang kussen en het wordt een liefdevolle metgezel. Jouw monsters zijn dat wat je vreest en onderdrukt, omwille van de oordelen die jij aangeleerd hebt in de wereld. En de wereld is alleen maar de ontkenning van het Koninkrijk. Hij is precies het tegenovergestelde van de Waarheid.

Als jij in een van jouw kerken zit en iedereen zegt, “seksualiteit is slecht! Het zal jou weghouden van God,” dan zou jij je direct kunnen realiseren dat indien iedereen hier seksualiteit vreest, het werkelijk wel iets goddelijks moet zijn. Sta jezelf toe om te denken, “misschien zou ik er goed aan doen om het te omarmen, het lief te hebben, er meester over te worden en er niet meer bang voor te zijn.”

Stel je voor dat iemand tegen jou zegt:, “Geld is de wortel van alle kwaad!” en dan zijn hand uitsteekt en zegt, “wil jij alsjeblieft een schenking doen aan onze organisatie?” Is dat geen uiting van conflict? En toch doordringen zulke conflicten alle religies en alle dogma van jouw wereld, die zeggen, “Verlang niet naar geld. Verlang niet naar rijkdom.

Maar nu je er toch bent, we hebben echt wel jouw schenking nodig om onze bediening verder te zetten.” Wat proberen zij jou te onderwijzen? Waar zijn ze zelf in ontkenning?

Seks en geld. Nogal fundamentele dingen, nietwaar? Ze vertegenwoordigen energieën die voortkomen uit het Bewustzijn van God, die zich willen uitbreiden in vreugde en kracht en die geen genoeg nemen met om het even welke beperking.

Toen de Aarde tevoorschijn kwam uit Gods heilige Bewustzijn, zijn eigen vorm aannam en een entiteit werd net zoals jij, zei God niet, “Wel, dit is een mooie planeet, maar ik kan maar één zonnestelsel hebben dat net groot genoeg is voor de Aarde.” Veeleer was het zo dat, uit vreugde, God toestond dat zonnestelsel na zonnestelsel na zonnestelsel tevoorschijn kwam, het geboren worden van wel duizend zonnen ieder moment, als een veld waarin dit mooie juweel van een planeet kon ronddraaien. *Dat* is werkelijke schepping! Welke kwaliteit van zonnestelsel heb *jij* beslist om toe te laten, waarin de planeet van jouw eigen gewaarzijn kan ronddraaien, kan leven en zich kan uitdrukken?

Verlangen is alles. De eenvoudige oefening die we jou gaven, zal de blokkades vanbinnen beginnen op te lossen en jij zal de onschuld van verlangen herontdekken. Hierop

bouwend kan je beginnen uit te breiden, een paar momenten nemen om weloverwogen te leven, jezelf afvragend, “Wat wil ik *werkelijk*?” Gebruik jouw bewustzijn om te ontspannen in de onschuld van deze vraag:

Wat is het dat ik werkelijk wil?

*Wat is het in mijn hart, dat me blijft roepen,
dat me blijft aansporen?*

Omdat jouw bewustzijn schittert als een zonnestraal uit de zon van het Gods- bewustzijn, zullen er beelden beginnen op te komen, zullen er gevoelens naar boven komen wanneer je deze vraag stelt. En ik zeg jou, dit zijn symbolen en uitdrukkingen van wat God wenst voort te brengen doorheen jou. Misschien zal je zeggen, “Telkens wanneer ik in mijn hart kijk, en telkens wanneer ik mezelf toesta om het te voelen, is dat wat ik echt verlang om gewoon mijn arm rond de mensen te leggen. Ik wil aan de mensen laten weten hoeveel ik van hen hou.” Waarom zou je dergelijk verlangen vrezen? Zeg je dan, “dit is te overweldigend, ik weet niet of ik aanvaard zal worden.”

Wie geeft er wat om of jij aanvaard zal worden?

Wat belangrijk is, is hoe jij jezelf aanvaardt.

Wat als er door het voelen van dit verlangen nieuwe beelden in jou beginnen op te komen? Jij realiseert je bijvoorbeeld, “Wat ik wil doen, is bij het Vredeskorpis gaan.” Misschien voelt deze beslissing wel aan alsof jij jezelf in een zonnestelsel plaatst waarin je kan bewegen als jouw eigen planeet. Wat als bij het vredeskorpis gaan en eraan deelnemen, het pad is via hetwelk jij de grote vreugde leert te ontvangen van jouw eigen liefde over de wereld te laten stralen? Maar als jij verlangen vreest, hoe kan je dan ooit deze dingen leren kennen?

Wat komt er bij jou op, wanneer je die vraag stelt? Het zou kunnen zijn, “ik wil zoveel rijkdom hebben.” En ik zie dan onmiddellijk de gedachte die zegt, “Oh neen, rijkdom is slecht.” Maar wanneer jij jezelf toestaat om de vraag te blijven stellen, dan zal een nog dieper antwoord tot jou komen, zoals, “Wat ik wil is om in staat te zijn naar al de hongerige kinderen op deze planeet te gaan en hen te voeden. Daarom wil ik rijkdom.”

Zou het niet kunnen dat het verlangen om de wereld te voeden, Gods verlangen is om doorheen jou te spreken, om jou te gebruiken op een manier die voor transformatie zorgt op deze planeet? Kan jij zien dat, door het blokkeren van het gevoel van verlangen, jij je juist afsluit van het horen van datgene waar je zelf al zolang voor bidt? Jij bidt, “Vader, onthul mij jouw doel voor mij.” Daarna voel je het verlangen en je zegt, “Oeps, verontschuldig mij Vader, maar ik moet eerst van dit verlangen zien af te komen.”

Verlangen in het hart is waar jij de telefoonlijn vindt die jou verbindt met de wil van God, die doorheen jou uitgedrukt wordt. Wanneer jij verlangen niet vertrouwt, dan heb je letterlijk gezegd dat jij beslist om jouw Schepper niet te vertrouwen. Dit is een verklaring die je niet zomaar opzij moet schuiven. In jouw heling van het conflict rond verlangen, nu je weet wat verlangen werkelijk is, leer vooral om geduldig te zijn met jezelf.

Een oefening in het vertrouwen van verlangen

W e stellen voor dat je voor jezelf een structuur creëert waarin een tweede oefening kan worden toegepast die in jouw dagschema past. Nogmaals , het hoeft in het begin niet meer dan vijf, tien of vijftien minuten te duren, misschien drie of vier keer per week. Uiteindelijk zal jij dit de ganse dag doen, omdat je heel bewust zal beginnen scheppen. Zet jouw wereld voor tien of vijftien minuutjes opzij. Herinner jou dat je helemaal niets hoeft te doen, de wereld kan dus gerust wel even wachten.

Ontspan het lichaam en sluit jouw ogen. Het kan heel behulpzaam zijn om de adem heel diep en ritmisch te laten worden. Dit ontspant het zenuwstelsel en leidt degene af die in jouw bewustzijn de controle wil behouden - de criticus in jou, hij die beslist welke gedachten er aanvaardbaar zijn en welke niet. Tussen haakjes, die criticus is niet iets wat jij zelf gemaakt hebt. Het is iets dat jij in jouw bewustzijn toegang geeft, iets dat gemaakt werd door een heleboel angstige denkgeesten, ouders en leraars genaamd. Terwijl je dan zo het lichaam en jouw denken tot rust laat komen, vraag aan jezelf:

Wat wil ik werkelijk?

Kijk naar de beelden die opkomen, zonder ze te beoordelen. Bemerk de gevoelens in het lichaam en laat dit

een minuutje of twee zijn gang gaan. Neem dan een pauze, open je ogen en schrijf alles op wat jij je kan herinneren. Bijvoorbeeld, “Ik zag het beeld dat ik wel zevenenveertig sekspartners had. Ik zag het beeld dat ik zoveel gouden muntjes had die over me neervielen, dat ik een paraplu over mijn hoofd moest houden. Ik zag reusachtige bollen ijscreem. Ik zag mezelf in een boot op de oceaan. Ik merk op dat mijn maag ineenkromp.” Wat het ook is, schrijf het op.

Neem dan eens diep adem, ontspan opnieuw en herhaal het proces. Plaats jouw hand zo dat ze rust op je hart. Adem hierin een paar keer en vraag dan:

Wat verlang ik werkelijk?

Laat het proces opnieuw zijn wat het is. Blijf dit tien tot vijftien minuten lang doen, zodat je het in totaal een zes à zevental keer gedaan hebt en telkens ook alles genoteerd hebt.

Neem dan het stuk papier of jouw dagboek, leg het opzij voor de volgende oefenperiode en herhaal het ganse proces opnieuw. Wanneer je dit zeven keer gedaan hebt, zodat je uiteindelijk zeven papiertjes hebt waarbij je doorheen het proces bent gegaan, begin dan, en alleen maar dan, terug te kijken naar alles wat is opgekomen. Vraag jezelf, “Wat lijkt er zich te herhalen?” Misschien merk je op dat je drie keer een reusachtige kom ijscreem wou hebben, maar dat het dan wegebde. Twee keer had je het verlangen naar zevenenveertig minnaars, maar nu merk je dat je er uiteindelijk maar één meer wilt.

Wat het ook is, kijk naar het patroon, het spoor dat zich het meest aftekent doorheen het ganse proces. Stel je dan voor dat dit spoor de energetische link is die is vastgemaakt aan één eind van het drupje schuim op de top van de golf, en dat

het andere eind verankerd is in de diepte van de oceaan zelf. Overweeg dan eens, als je het jezelf zou toestaan, om jou te laten afzinken langs dat spoor, om te beginnen er energie naartoe te brengen, om te beginnen de obstakels die in jouw bewustzijn aanwezig zijn en die jou verhinderen om constant van daaruit te leven, op te ruimen, dat jij jezelf zou dragen vanaf het drupje schuim op de top van de golf naar het Hart van God.

En ondertussen zou alles wat niet met Liefde strookt naar boven komen, zodat je het kan loslaten. Tijdens het proces zou je door een metamorfose gaan die in jouw wezen de levende incarnatie van de kracht van Christus steeds maar zou vergroten - jouw ziel zou de vervulling realiseren die hij altijd gezocht heeft.

Want zie je, de reden waarom jij zo slim beslist hebt om jezelf om de tuin te leiden door de energie van verlangen te blokkeren, is omdat de ziel weet dat wanneer ze zulk een spoor met volledige en totale toewijding zou volgen, ze zich zou begeven op het pad dat God voor jou heeft klaargemaakt en dat weet hoe jou naar huis te brengen.

Wanneer jij thuiskomt, dan zal dat betekenen dat je het *'een zoeker zijn'* wel moet hebben losgelaten. Jij moet dan wel iemand geworden zijn die *'gevonden heeft'*. En je moet wel boven de massa zijn uitgestegen. Je moet al je identificatie met kleinheid hebben opgegeven. Je moet de behoefte om goedkeuring van anderen te krijgen, hebben losgelaten. Jij zal opgestaan zijn en jouw rechtmatige plaats aan de rechterhand van God opgenomen hebben. Is dat niet de diepste angst die jij met je meedraagt - om nu de Waarheid te zijn van wie je bent als een geïncarneerde Christus?

Verlangen kan heel leuk zijn. Ideaal zou het zijn, wanneer je dit geoefend hebt voor jezelf, dat je ook aan jouw levensgezel of aan een goede vriend(in) zou vragen om samen met jou aan boord te gaan van dit proces, zodat je misschien een keer per week samen kunt zitten en zeggen, “Wat kwam er bij jou naar boven deze week?”

Dit noemen we, ‘je blootgeven aan een vriend’. Het wordt ook wel genoemd ‘kwetsbaar worden voor elkaar’. Je kan het ook zo noemen, dat je een ander kind vindt om mee te spelen in het Koninkrijk, zodat je naar de zandbak kan gaan, weg van de wereld der volwassenen die zegt, “Verlangen is slecht. Kijken jullie maar goed uit wat je doet.”

Jij begint te kijken naar wat waar en werkelijk is vanuit een plaats van onschuld. Jij bouwt voor jezelf een groep op die jou ondersteunt. En deze groep die jou ondersteunt, kan uitgroeien tot drie of vier vrienden - of zelfs tien of twintig - waarin iedereen betrokken is bij het in contact blijven van wat er werkelijk omgaat binnenin, door het principe te begrijpen dat verlangen het spoor is dat jou rechtstreeks verbindt met het Hart van God. En God wil alleen maar datgene uitbreiden wat Liefde in de wereld tot uitdrukking laat komen, doorheen jou. Dit wordt schepping genoemd.

Misschien is dit wel een project dat de moeite waard is. Want wanneer je deze ommekeer naar het omarmen van jouw verlangen niet maakt, dan is er maar één alternatief. En dat is in overlevingsmodus leven. Wanneer je de energie van overleven kiest, dan is de *wereld* jouw meester en jij zal gemaakt zijn om telkens en telkens en telkens en telkens en telkens opnieuw, leven na leven na leven, voor hem te buigen. Jij zal een *slaaf* zijn van de waanzin die deze wereld lijkt te regeren.

En jij zal nooit vrede kennen. Jij zal nooit vreugde kennen. Je zal nooit thuiskomen. Klaar en duidelijk! Maar jij werd niet geschapen om te verdorren en af te sterven aan de wijnstok. Jij werd geschapen om vele goede vruchten voort te brengen.

Laat jouw wortels gevoed worden door verlangen, boven alles, om de vervulling te worden van wat God in gedachte had toen Hij jou ademde in de adem van het Leven. Laat die adem ieder ogenblik ontvangen worden. Je zal dan zien dat de enige vraag - de enige vraag waarmee jij je nu nog moet bezighouden, deze is:

*Hoeveel van God ben ik bereid te ontvangen,
en sta ik toe om doorheen mij uitgedrukt te worden?*

Dit noemen ze, “Het kaf van het koren scheiden.” Het kaf is het denken van de wereld, dat jou graag ziet geloven in kleinheid. Dit kan alleen maar jouw eeuwige lijden tot resultaat hebben. Het koren is het voedsel dat leven geeft, omdat het gevuld is met de Liefde van God.

Vrees dus verlangen niet. Maar verlang ernaar om verlangen te *omarmen*. Raak het aan, voel het, ken het, dans ermee, zing ermee en kijk ernaar in onschuld. Voel het volledig. En leer dan te onderscheiden, via de middelen die we jou gegeven hebben, wat verlangen werkelijk is: het spoor dat oplicht doorheen elk van jouw dagen. Beslis dan om verlangen al jouw keuzes te laten *informer*en, zodat jij een leven opbouwt dat de vervulling dient van de rode draad van verlangen.

Ook ik moest dit doen. Want ik begon op te merken dat er een rode draad van verlangen in mijn hart aanwezig was om een bepaalde demonstratievorm te creëren die zo

overweldigend was, dat *iedereen* die zijn aandacht hierop richtte niet anders zou kunnen dan eraan herinnerd worden dat er iets veel groters was aan het leven dan alleen maar leven om te overleven, en te overleven om te kunnen leven. Zelfs toen ik jong was, ving ik hier glimpen van op. In het begin waren ze vluchtig. Maar het was niet te stuiten en naarmate ik verlangen leerde vertrouwen, werden de beelden meer en meer helder.

In die momenten van openbaring, toen ik nog steeds maar een tiener was, zag ik mezelf boven op heuvels staan, omgeven door grote menigtes. En ik was verwonderd over de woorden die uit mijn mond kwamen. Ik zag flitsen en beelden waarin ik door miljoenen werd geliefd. Ik zag beelden en dingen die ik niet eens kon begrijpen, omdat ze letterlijk beelden waren van wat ik *nu* aan het doen ben. En hoe kon een tiener, die tweeduizend jaar geleden in Judea leefde, ook maar enige notie hebben van het gebruik van technologie in jullie moderne wereld om Liefde te communiceren? Het zei me helemaal niets. Maar toch besloot ik het te vertrouwen.

Een deel van dat spoor bestond uit de erkenning dat de dood niet werkelijk was. Daarom moest ik in staat zijn om een demonstratie te creëren die dit kon aantonen. Nu, sta hier maar even bij stil! Indien die gedachte in jou zou geboorte krijgen en je zou ze proberen te delen met de wereld, zou je dan niet voor gek verklaard worden om een gedachte te denken die zo anders was dan alles wat de wereld gelooft? Maar omdat ik het spoor van verlangen volgde, begon ik me te realiseren dat het bleef tot me spreken, dag na dag, week na week. Het wou groeien. Het wou gevoed worden. uiteindelijk besloot ik:

*Ik ga toestaan dat dit spoor gevoed wordt,
ik ga ontdekken waar het me naartoe leidt*

en waar dit allemaal om gaat.

Waar het me bracht, was bij meesterschap over leven en dood, meesterschap over genezing, meesterschap van het bewustzijn. Het bracht me in meesterschap over mezelf. Het bracht me thuis in mijn eigen Christus-zijn.

Het is omdat ik dat spoor volgde, dat ik vandaag met jou kan praten. Velen van jullie appreciëren wat ik deed, omdat je mij als een woordvoerder van de Waarheid bekijkt. Wordt het geen tijd dat jij je eigen spoor volgt en net als ik een woordvoerder van de werkelijkheid wordt? Want net zoals jij naar mij bent gezonden, zo zullen er ook veel naar jou worden gestuurd wanneer jij de stap neemt om niet meer een zoeker te zijn, maar iemand die gevonden heeft. Want wanneer jij jouw rechtmatige plaats inneemt, dan word je een kanaal waardoorheen de stem voor God heel creatief de levens van ontelbare personen zal aanraken, personen die je misschien niet eens ooit fysiek zal ontmoeten.

Aan jou werd leven gegeven om groots te zijn. Jij bent geboren voor grootsheid. Jij kwam naar hier om zulk een licht over deze wereld te laten stralen, dat de wereld zich herinnert dat licht werkelijk is en duisternis alleen maar een illusie. Wordt daarom, dat wat je bent - jij bent het licht van de wereld. En ik zal opspringen van vreugde om samen met jou de reis te maken. Ik kan me verbinden met om het even wie ervoor kiest in zijn eigen Christus-zijn te gaan staan. De link die ons verbindt, is het spoor van verlangen.

Begin je daarom te keren naar de energie van verlangen binnen in jezelf - om het kaf van het koren te scheiden - door eerst te leren om het een minuutje te voelen, zonder enig oordeel, en door dan het proces te verdiepen. Je zal het punt bereiken waarop je met iedere adem die je ademt, in contact

bent met de energie van verlangen. En dat zal de enige stem zijn waaraan jij nog autoriteit verleent.

Jij zal niet in staat zijn om de liefdevolle schepping die zich doorheen jou wil tonen, bij te houden. Jij zal in verwondering staan over de vrienden die in jouw leven komen en hoe jouw externe zonnestelsel, waarin jouw planeet aan het draaien is, verandert. Jij zal je verwonderen en je afvragen hoe dit allemaal gebeurt. En uiteindelijk zal je ontdekken dat jij noch maker, noch doener van je leven bent, maar dat God Leven wil maken en sturen doorheen jou. Dan zal jij de waarheid kennen die jou bevrijdt:

Uit mezelf doe ik niets.

Maar mijn Vader, doorheen mij, doet alle dingen.

En het is prachtig.

Wees dus in vrede. Laat verlangen volop stromen. Want wanneer jij verlangen voelt, dan irrigeer je de wortels met de energie van het Leven zelf. Vertrouw het! Omarm het! En laat de bloemblaadjes van de roos *tot bloei komen* in jouw heilige zijn.

Wij houden van jou en wij zijn bij jou. Als jij maar een beetje kon zien hoeveel verlichte hulp er op ieder moment rondom jou aanwezig is, dan zou jij nooit meer toelaten dat angst jou op een dwaalspoor brengt omtrent het verlangen om te zegevieren binnen je eigen denkkeest. Jij zou voortstappen met durf. En alle dingen zouden als nieuw worden gemaakt.

Hoeveel van Gods Liefde sta jij jezelf toe te ontvangen?
Amen.

Les I - 5 (De Weg van het Hart)

De sleutels tot het koninkrijk

eliefde vrienden, in deze les treden wij naar voor om het pad te vervolledigen dat jou de structuur zal geven, de snelweg waarlangs jij ‘de weg van het Hart’ kan volgen en hem daardoor ook meester zal worden. Een weg gaan in het leven betekent dat je uit het ganse scala aan mogelijkheden deze weg uitgekozen hebt die er voor jou uitspringt en waar jij verder aan wilt toegewijd zijn; die weg waaraan je gans jouw aandacht wijdt, door hem de bereidheid te schenken hem te volgen. Net zoals wanneer jij een reis maakt op Aarde, door jezelf te engageren om die reis ook effectief te ondernemen, voorzie jij jezelf van ervaringen die anders op geen enkele andere manier tot jou kunnen komen.

Is het niet waar dat wanneer jij naar de universiteit gaat met de bedoeling een diploma te behalen, je met een bepaald vooropgezet idee begint over wat dit pad voor jou inhoudt of wat het jou kan brengen, maar dat de relaties die onderweg worden aangegaan, de kennis die zichzelf aan jou openbaart en zelfs het eindresultaat van het behalen van het diploma,

altijd zo anders en zoveel rijker is dan hetgeen jij je had voorgesteld toen je aan het avontuur begon.

Begrijp dus goed dat ‘de weg van het Hart’ wel degelijk de bereidheid vraagt om jou te engageren. Een engagement is niets meer dan een vrijwillig genomen beslissing dat iets zo zal zijn. En precies zoals dat geldt voor alle aspecten van ervaring die jij ooit hebt gekend, wanneer jouw ganse wezen betrokken is in de bereidheid om een beslissing te maken, dan is er letterlijk niets dat jou kan tegenhouden om je doel te bereiken.

Wees er maar zeker van, iedere keer toen jij dacht niet geslaagd te zijn in een opzet of iedere keer dat jij een beslissing die aangewakkerd werd door verlangen, niet afmaakte, dan was dit omdat je er niet volledig aan toegewijd was - of omdat je besliste om van gedachte erover te veranderen. En wanneer jij van gedachte verandert, dan verander je letterlijk jouw ervaring van de wereld of van het zonnestelsel waarin jouw zelf aan het ronddraaien is.

‘De weg van het Hart’ vereist inderdaad jouw beslissing om toegewijd te zijn. Ik zeg jou, dat indien jij je volledig toewijdt aan het ontdekken van ‘de weg van het Hart’, je een levenspad zal ontdekken dat niet van deze wereld is. Jij zal een weg ontdekken om doorheen het leven te wandelen waarbij jij jezelf opgetild voelt door iets dat voor altijd verder dan jou lijkt te liggen, maar toch in jou is, als de kern en de essentie van jouw wezen.

Jouw weg zal niet begrepen worden door de wereld. Jouw weg zal zelfs voor jouzelf niet begrijpelijk zijn. Jij zal leven vanuit een mysterie - bewegend van mysterie naar mysterie naar mysterie - opgetild en gedragen door iets dat naar het diepste van jouw ziel een tevredenheid en een

vervulling zal brengen, ver voorbij al datgene wat jij je nu kan voorstellen.

Is het de moeite waard om je aan ‘de weg van het Hart’ toe te wijden? Ja! Hij gaat samen met de erkenning dat jij in het geheel geen leven leeft, maar dat het Leven jou leeft. Een van zijn kenmerken is het ontwikkelen van de getuige - een kwaliteit van bewustzijn, een manier van leven - waarin jij alles lijkt gade te slaan wat opkomt en wat doorheen of rondom jou beweegt, vanuit een plaats van volkomen stilheid.

Stilheid betekent niet ‘niet-actief’ zijn. Het betekent eerder ‘niet gehecht zijn aan activiteit’ - om het even of het nu gaat om het opkomen en het opnieuw verdwijnen van een kanker in het lichaam, het aangaan en het weer wegvallen van een relatie of het geboren worden en het terug uitdoven van een zonnestelsel.

Jij zal ontdekken dat er in jou een plaats is van waaruit jij naar alle dingen kan kijken met perfecte gelijkmoedigheid, met perfecte aanvaarding en in perfecte Liefde. Want terwijl jij ‘de weg van het Hart’ meester wordt, zal je ontdekken dat er voor jou niets onaanvaardbaar blijft. Alleen wat aanvaard wordt, kan immers overstegen worden.

Jij zal een manier van leven ontdekken waarin niets jou nog dwingt, zelfs het verlangen om God te kennen zal jou niet langer onrustig maken, want de behoefte eraan zal zijn vervuld.

Dan komt er een manier van leven tevoorschijn die inderdaad niet van hier is, want jij zal geen rusteloosheid meer ondervinden en geen behoefte meer om jouw reis zelf richting te geven. Er zullen geen vragen meer in jou opkomen. jij zal in vrede zijn. En in die vrede zal de adem van God doorheen

jou bewegen. Jij zal worden als de wind, niet wetende waar je vandaan kwam en ook niet wetende waarheen je gaat. Maar jij zal altijd rusten in perfect vertrouwen en totale ontspanning. De wereld zal jou misschien niet kennen, maar jouw Vader zal jou kennen - en jij zal jouw God kennen.

In 'de weg van het Hart' wordt de meest primaire en fundamentele waarneming die het gewone menselijke bewustzijn schijnt te voeden, eindelijk overstegen. De waarneming van een aparte 'maker' en 'doener' te zijn, is verdwenen en jij zal de diepe grond van waarheid van de eenvoudige woorden uit deze zin begrijpen:

*Uit mezelf doe ik niets.
Maar doorheen mij doet de Vader alle dingen.*

In zulk een gewaarwording gaan rusten, betekent dat jij inziet dat het zelf dat jij bent, alleen maar een geleider is waardoorheen het mysterie zichzelf kan leven, waar doorheen Liefde zich kan uiten. Jij zal je realiseren dat er niets te winnen of te verliezen valt in deze wereld. Jij zal weten wat het betekent te herkennen, dat jij letterlijk nergens te gaan hebt en dat er niets te bereiken valt. Jij zal leeg en grenzeloos worden.

En het lijkt een paradox, want terwijl het lichaam blijft voortbestaan zal jij zijn zoals al de anderen. Jij zal 's morgens opstaan en je tanden poetsen. Wanneer het lichaam honger heeft zal je het te eten geven. Jij zal lachen met je vrienden. Je zal geeuwen wanneer het lichaam moe wordt. Maar doorheen dit alles zal een kwaliteit van bewustzijn aanwezig zijn - de getuige genoemd - die gewoon naar al deze dingen kijkt, wachtend om bewogen te worden door de wind van Geest. En alhoewel anderen het niet zullen zien, zal zowat alles wat jij uit, het geluid van de waarheid dragen.

Jij zal niet weten hoe Geest doorheen jou werkt en evenmin zal je daar een moer om geven. Want zie je, als er geen maker of doener, of leider meer is, dan zal het voor jou helemaal niets meer uitmaken. Dat is wat het betekent om te leven als de wind, want de wind geeft er niet om waar hij geweest is of waar hij naartoe gaat. Hij wordt bewogen door een mysterieuze bron die helemaal niet gelokaliseerd kan worden. En toch blaast hij, en terwijl hij blaast, wordt zijn uitwerking ervaren.

Stel je dan een leven voor waarin alles wat jij doet niet voor jouzelf is. Stel je eens een manier van leven voor waarin wat je doet niet voor iemand anders is. Stel jou eens een manier van leven voor waarin creativiteit naar buiten stroomt vanuit een bron zo diep in jou en zo rondom jou, dat geen enkele taal of definitie het bevatten kan - een kracht en een Bron die zichzelf op dusdanige manier doorheen jou weet uit te drukken, dat ze constant en alleen maar de verzoening, het ontwaken van gans de schepping naar de waarheid van Gods aanwezigheid aan het dienen is.

‘De weg van het Hart’ ontvouwt zich inderdaad langs een welbepaald pad. In deze les zullen we de verschillende fases op dit pad op een meer algemene manier bekijken. Daarna zullen we het hebben over het belangrijkste kenmerk dat gedurende dit pad dient ontwikkeld te worden.

De eerste sleutel is verlangen

ltereerst, verlangen is alles. Zonder verlangen zou er helemaal niets kunnen ontstaan. Daardoor komt het dat wat je verlangt, van het allerhoogste belang is. Verlang daarom totale eenheid met God. Verlang ernaar om een geïncarneerde Christus te zijn. Verlang ernaar om alles te zijn waarvoor jouw Schepper jou geschapen heeft, zelfs al heb je er geen enkel idee van wat dat dan wel mag zijn.

Want wanneer jij “verlangen” in jouw kern vasthoudt en wanneer je de energie van verlangen meester bent geworden, door hem altijd te funderen in het verlangen om te zijn zoals je voorbestemd was te zijn - en nogmaals, meesterschap heeft helemaal niets met controle te maken - dan zal inderdaad alles in jouw leven, alle nog bijkomende of ondergeschikte verlangens, dat ene grote verlangen gaan dienen.

Wanneer je in deze zijns-toestand komt, zal er niets voor jou onmogelijk zijn. Waarom? Omdat jij dan niet diegene zal zijn die het doet. Jij bent alleen maar een klein draadje in een kosmisch tapijt dat geweven wordt door de Schepper van alle scheppingen. En alleen deze Schepper weet hoe hij het tapijt van een nieuwe tijd kan weven, van een nieuw model, van genezing voor deze dimensie en voor de mensheid.

De eerste fase is dus de fase van verlangen. Alleen door verlangen te voelen en het niet meer te onderdrukken kan je

werkelijk beginnen bewegen naar de fases van meesterschap waarin de energie van verlangen altijd ten dienste staat van de hogere wil, die de wil van God is voor jou. Zoals we al eerder zegden, wanneer jouw wil in overeenstemming is met de wil van God, dan zal jij ontdekken dat Gods wil voor jou eruit bestaat dat jij oprecht en door en door gelukkig bent, vervuld, in vrede, gevoed in kracht, in staat om alles te doen en met totale verantwoordelijkheid.

De tweede sleutel is intentie

Doorheen de tijd heeft verlangen zich ontwikkeld via *intentie*. Want jij hebt de tijd gebruikt om aan jezelf te leren hoe jij kan afgeleid worden door al de gedachten en de waarnemingen die ontstaan uit deze kosmische soep, die jij jouw wereld noemt. Ieder van jullie heeft wel al eens de frustratie gekend van een verlangen te voelen en dan, van zodra je de deur uitgaat ontmoet je een vriend die tegen jou zegt, “Hé, laten we naar het strand gaan”. En het resultaat is dat jij nooit aankomt in de klas, ook al was het jouw verlangen om het diploma te behalen. Jij hebt in heel hoge mate de kunst ontwikkeld om verleid te worden door afleiding.

Daarom is het nodig dat jij de tijd gebruikt om jouw intentie te ontwikkelen. Want zonder jouw intentie kan verlangen niet die kristalheldere focus worden die als een laser doorheen het afval van deze wereld snijdt, zodat een nieuwe schepping doorheen jou kan ontstaan.

Intentie is niet hetzelfde als het vasthouden aan een streng en egoïstisch opgelegde verplichting om iets tot stand te brengen. Want ‘de weg van het Hart’ erkent dat jij niet weet hoe je die vervulling op zielsniveau kan bereiken, om de eenvoudige reden dat als je dat wel wist, jij het allang zou bereikt hebben. Intentie betekent niet dat je hardnekkig aan jouw eigen weg vasthoudt en nooit een “neen” als antwoord duldt.

Het betekent veeleer dat jij doorheen al jouw denkprocessen de kunst ontwikkelt jou te herinneren waarom je werkelijk hier bent. Jij bent hier om jou te herinneren dat jij de gedachte van Liefde in de vorm bent. Jij bent hier om jou te herinneren dat jij één bent met God. Jij bent hier om jou te herinneren dat hetgeen ik “de Vader” heb genoemd, alhoewel het vele namen heeft, de bron is van jouw enige werkelijkheid. Jij leeft in werkelijkheid alleen tot op die hoogte, dat die Ene leeft doorheen jou.

Daarom betekent intentie in ‘de weg van het Hart’ hoe jij elke dag de tijd kan gebruiken om jouw focus te leggen op het verlangen een belichaamde Christus te zijn.

Intentie is die energie, of dat gebruik van de geest, dat het kanaal creëert - door voortdurende oefening - waarlangs verlangen kan neerdalen en zo het emotionele lichaam kan heropvoeden, met inbegrip van de celstructuur van het lichaam en al de lagere manieren van denken die in het intellect tevoorschijn komen. Op die manier wordt alles in jou geïntegreerd, samenwerkend en gefocust op de vervulling van dat ene, grote verlangen om jouw functie in de wereld te aanvaarden. En jouw functie bestaat eruit om het gevoel van afgescheiden zijn van God, te genezen.

Hoe ga je met jouw intentie aan de slag? Elke dag, net zoals jij jezelf hebt aangeleerd om heel makkelijk afgeleid te worden, hoeft jij jezelf maar één vraag te stellen:

Wat is het dat ik het meest verlang?

Wat doe ik hier op deze planeet?

Waar ben ik aan toegewijd?

De laatste twee vragen zijn alleen maar varianten op de eerste vraag. En hoe meer jij de vraag stelt, hoe duidelijker het antwoord tot jou zal spreken. Want het is de vraag die het antwoord vorm geeft, het stimuleert en het in het leven roept. Het universum beantwoordt altijd jouw vragen. Maar wanneer jij vragen stelt die niet helder zijn, dan krijg je ook onduidelijke antwoorden. Wordt daarom kristalhelder in jouw intentie en herinner jezelf hier dagelijks aan:

*Het is mijn voornemen om de tijd constructief te gebruiken,
zodat ik mezelf opnieuw kan aanleren wat het betekent
om in het Koninkrijk te zijn en mijn functie te vervullen.*

Mijn functie is genezing.

*En genezing vereist de aanwezigheid van Christus,
want alleen Christus kan de Liefde uitdrukken
die genezing in het leven roept.*

Verlangen en intentie zijn cruciaal. Deze fases ontfouwen zich in het veld van de tijd, naarmate jij vordert in ‘de weg van het Hart’.

De derde sleutel is toestaan

De derde fase in het proces, waarbij de denkkeest volledig hersteld wordt en men huiswaarts keert, is de fase van toestaan. Want de ego-wereld leert jou niet hoe je kan toestaan, maar hij leert jou wel om je in te spannen. *Jij* moet de maker en de doener zijn. *Jij* moet een manier vinden om jouw omgeving zodanig te manipuleren en te controleren, dat zij zich aanpast aan het beeld dat jij van haar in je bewustzijn hebt.

Dat is allemaal goed en wel, en er zijn vele wezens die belangrijke lessen leren door het pad te volgen dat sommige leraren onderwijzen, namelijk dat je kan creëren wat je maar wilt. Dat zal dan zulk een grote verwezenlijking lijken, totdat je op een dag beseft dat het eigenlijk is wat je altijd al deed! Je bent namelijk altijd al aan het creëren wat je zelf verordent. Het is helemaal niets speciaals en het is al zeker geen geheim.

Er zullen dus mensen zijn die jou leren, “Je hoeft alleen maar in je denken te gaan, jezelf af te vragen wat je wilt, en wanneer je het beeld van die Mercedes ziet, dan doe je gewoon al die kleine trucjes en al heel gauw zal die Mercedes van jou zijn”. Het probleem met deze manier, alhoewel het een nuttige fase kan zijn, is dat het intellect, het wereldse deel van jouw bewustzijn, alleen maar kan verlangen waartoe het is geprogrammeerd te verlangen.

Het wereldse deel van jouw bewustzijn zegt, “Wel, ik moet hoe dan ook mijn lichaam verplaatsen op deze Aarde. Auto’s doen dat. De wereld zegt mij dat een Mercedes daar een fantastische manier voor is; daarom zal ik het verlangen creëren om een Mercedes te willen”. Eens je dan de Mercedes gemanifesteerd hebt, hou jij jezelf voor de gek door te denken dat je heel grote vorderingen hebt gemaakt, terwijl het enige wat je gedaan hebt, in feite is wat je altijd al deed. Jij hebt gekozen welke ervaring je wou en je hebt het gemanifesteerd. Daar is helemaal niets nieuws aan. Alhoewel je door dit te doen, wel opnieuw vertrouwen kan krijgen in jouw potentieel tot manifesteren.

‘De weg van het Hart’ gaat over iets helemaal anders. Toestaan, op dit pad, betekent dat jij je leven helemaal anders begint te bekijken. Het is helemaal geen strijd om de middelbare school af te maken en dan een carrière te kiezen waarmee je heel veel geld kan verdienen, waarmee je het nette huis in de nette omgeving kan kiezen, zodat jouw ego zich ‘succesvol’ voelt en daardoor alle liefde ‘waard’ kan zijn.

Wees eerlijk met jezelf - Is jouw denkwereld niet uit deze veronderstellingen opgebouwd: “Als ik mijn leven er voor mijn omgeving succesvol kan doen uitzien, dan zal ik tenminste aanvaard worden en dan kan ik van mezelf houden, een klein beetje dan toch. Misschien zal ik er in slagen om anderen ook van mij te doen houden.” Wel, lieve vrienden, dit is het helemaal niet.

‘De weg van het Hart’ begint met de erkenning dat jij *reeds geliefd bent* door de enige Bron die ertoe doet, dat jij naar hier gekomen bent voor een veel hoger doel, een doel dat kan gemanifesteerd worden op de manieren van de wereld, maar toch niet van de wereld is.

Toestaan komt neer op het ontwikkelen van een manier om naar de gebeurtenissen in jouw leven te kijken, niet als dingen die jou hinderen om te krijgen wat je wilt, maar als stapstenen op jouw pad. Elke stapsteen brengt jou een zegening door jou juist die lessen aan te reiken die nodig zijn om de obstakels in jou te genezen - niet voor jouw succes, daar gaat het helemaal niet om, maar wel voor de aanwezigheid van Liefde als de Bron en het fundament van jouw wezen.

In de fase van toestaan maken we ons klaar om acceptatie te ontwikkelen voor alles wat in onze ervaring komt. Het is slechts omdat wij de verbintenis zijn aangegaan om te ontwaken en om alleen nog het Christusbewustzijn op aarde te manifesteren, dat we we nu makkelijk inzien dat het ganse universum reeds alles in gereedheid heeft gebracht om die mensen en die gebeurtenissen in ons leven te brengen - van moment tot moment - die ons het best voorzien van precies datgene wat we het meest nodig hebben om te leren, of waar we op dit moment dienen bewust van te worden.

En zo worden er boodschappers naar jou toegestuurd. Die boodschapper kan komen in de vorm van iemand waar jij verliefd op wordt, en er zit in de relatie iets waaruit jij kan leren. Het zou kunnen dat jij jezelf in het voelen van liefde voor anderen lange tijd geblokkeerd hebt en dat er nu eindelijk iemand opdaagt die de barricade gewoon onderuit haalt, en jij kan niet anders dan het gevoel voelen dat thans in je opkomt.

De boodschapper zou ook iemand kunnen zijn die komt als de korrel zand in de oester, die de wrijving veroorzaakt die nodig is om jou uit je slaap te halen, en jij realiseert je plotseling dat je al die tijd gefunctioneerd hebt in patronen die

jou niet dienden of die jou in de war brachten, en nu besef jij dat je een betere grip moet krijgen op de Waarheid die je bent.

Het kan ook zijn dat jij moet leren om je gevoelens beter te uiten. Misschien ook dat je jouw creativiteit meer mag aanvaarden. Via jouw boodschappers zal datgene in jou aangesproken worden wat jou uiteindelijk naar een soliede basis en eerlijkheid brengt over de positie waarin jij je op dit moment bevindt.

Als je bijvoorbeeld denkt, “Wel, ik word toch nooit meer kwaad. Al bij al ben ik een heel spiritueel persoon. Ik heb zopas een workshop beëindigd en nu weet ik echt alles wat er te weten valt. Ik leef vanaf nu alleen nog maar in hemelse gelukzaligheid”. En dan beginnen er dingen te gebeuren. Er komt bijvoorbeeld een homo-koppel in jouw buurt wonen en jij merkt op dat je heel diep gewortelde overtuigingen hebt, dat er absoluut iets mis is met deze vorm van seksuele geaardheid. Wel, zij zijn jouw boodschappers, naar jou toegezonden om je te verplichten dieper te kijken.

Toestaan is dus het aanleren van een kwaliteit van gewaarzijn waarin jij rust in de erkenning dat jouw leven niet langer aan jou toebehoort om het te dirigeren en te controleren. Maar eerder dat jij het allemaal hebt overgedragen aan de Bron van jouw eigen wezen, aan de grote wijsheid in de diepte van de oceaan, die het beste weet hoe ze die dingen naar je toe kan brengen die nodig zijn om alle afval uit jouw bewustzijn doen op te borrelen, zodat je het uiteindelijk los kan laten.

Toestaan ontwikkelt vertrouwen. Toestaan is de manier waarop ‘intentie’ en ‘verlangen’ nog meer gaan samenwerken in deze derde dimensie van jouw ervaring - het veld van de tijd. Toestaan is een manier om jezelf onder gezag te plaatsen.

Doch niet zomaar een naïeve onderwerping. Toestaan verandert jouw waarneming van wat jij ziet als de wereld om je heen.

Jij begint in te zien dat je helemaal niet in een werkelijke wereld leeft. Jij leeft in een veld van vibratie en energie dat wordt aangestuurd door de wet van aantrekkingskracht of resonantie. En jij begint toe te staan dat er bepaalde dingen uit jouw leven verdwijnen, zelfs familie en vrienden, erop vertrouwend dat hetgeen verdwijnt oké moet zijn, vanwege jouw keuze in verlangen en intentie. Want het zal vervangen worden door nieuwe trillingspatronen die komen in de vorm van boodschappers - gebeurtenissen, plaatsen, personen en dingen - die jou kunnen optillen in deze grote spiraal van het ontwaken.

Toestaan is een van de beginfases om nederigheid te ontwikkelen en de erkenning dat jij je uiteindelijk dient over te geven aan iets dat buiten het intellect en buiten de controle van het egodeel van de geest ligt, omdat de maker en de doener die het tot op heden allemaal zelf probeerde te doen, nu herkend wordt als totaal onbekwaam.

De vierde sleutel is overgave

Naarmate deze eerste drie fases zich verder ontwikkelen, kom jij steeds meer in de laatste fase van overgave terecht. Overgave betekent dat er niet langer rusteloosheid is. Overgave betekent dat je in elke vezel van jouw lichaam bewust bent dat er hier echt niemand is die een leven leidt, maar dat Leven gewoon stroomt doorheen de persoonlijkheid van het lichaamsbewustzijn, zolang dat bestaat. Hier bereikt de mystieke transformatie haar hoogtepunt en wordt ze compleet gemaakt. Het is ook hier dat je de betekenis begrijpt van deze les:

*Ik leef.
Toch is het niet ik,
maar Christus die leeft in mij.*

Overgave is het stadium waarin perfecte vrede de fundering vormt, niet voor passiviteit of inactiviteit, maar om zelfs nog *meer dan tevoren* actief te zijn.

Zo lang jij in de wereld bent, zal jij jezelf steeds meer en meer in activiteit terugvinden en er wordt jou gevraagd om dat ook steeds meer te gaan doen. Jij wordt zelfs steeds meer verantwoordelijk. Uiteindelijk kom je tot het inzicht dat, omdat jij de Christus bent, je verantwoordelijk bent voor de ganze schepping. Jij komt tot het inzicht dat je niet eens een gedachte kan denken, zonder dat haar invloed reikt tot aan de

verste sterren. Het is precies die verantwoordelijkheid van waaruit jij jezelf hebt doen inkrimpen tot een pietluttig en kortzichtig wezentje, alleen maar omdat jij bang was om verantwoordelijk te zijn voor het geheel.

Maar ‘de weg van het Hart’ corrigeert jouw waarnemingen, zodat je tot de herkenning komt dat jouw grootste vreugde, jouw grootste vervulling gelegen is in het totaal en vrijwillig aanvaarden van jouw verantwoordelijkheid voor de ganse schepping. Waarom? Omdat jij plots tot het inzicht komt dat jij niet de maker en de doener bent, dat jij echt verantwoordelijkheid kan nemen voor om het even wat en voor alles, omdat doorheen jou alle kracht onder Hemel en Aarde kan stromen om de Liefde van God manifestatie te geven. Kort samengevat, het ligt in Gods handen en niet in de jouwe:

*Niet mijn wil,
maar de Uwe zal geschieden.*

Klinkt dit zinvol voor jou? Kan je zien hoe dit verandering teweegbrengt in hoe jou werd aangeleerd mijn leringen te interpreteren?

Verlangen, intentie, toestaan, overgave. Maar het is overgave op een manier die de wereld niet kan begrijpen. Het is overgave op zo een manier dat je er waarschijnlijk nooit een Oscar voor zal ontvangen. Het is echter wel een staat van zijn waarin jouw bewustzijn open komt voor eenheid met de ganse schepping. Jij zal met een blad praten terwijl het van de boom valt. Jij zal de ziel zien van de kleine katten die je vertroetelt. Jij zal met engelen en meesters praten. En jij zal betrokken zijn in de bestuursvergaderingen van de hoge kosmische conferentiezalen.

Jij zal weten dat de lichaam-denkgeest, waarvan je ooit dacht dat hij de jouwe was, weinig meer is dan een tijdelijk onderwijsmiddel, een gereedschap om op te nemen en gebruikt te worden in functie van God, om het daarna weer neer te leggen wanneer zijn nut voorbij is.

Zodanig zelfs dat, wanneer het tijd is om doorheen de overgang te gaan die jij de dood noemt, niets jouw vrede zal verstoren. Wanneer het lichaam aan het stervensproces begint - wat enkel betekent dat jouw aandacht zich ervan terugtrekt, net zoals de hand van een timmerman vrijkomt van het heft van een hamer wanneer die op de tafel wordt gelegd op weg naar het avondmaal - zal jij dit proces kunnen meemaken in totale gelijkmoedigheid en vreugde.

Jij zal toekijken hoe jouw Geest zich vrijmaakt van het lichaam. Jij zal het lichaam zien weg-ebben naar levenloosheid zodat al jouw aandacht gefocust komt op een totaal nieuwe dimensie. Een dimensie die zo uitgestrekt is dat jij in staat zal zijn om neer te kijken over het Aardse speelveld, net alsof je zou kiezen om een kiezel in de palm van jouw hand te houden. En in één enkele oogopslag zie jij alles over de kiezel en is niets ervan verborgen voor jou.

Ik ben iemand die ervoor gekozen heeft om verantwoordelijkheid te nemen voor de kiezel die Aarde wordt genoemd en voor al het leven dat erop aanwezig is. Ook jij zal de energie en de werkelijkheid kennen om jouw vingers rond het gehele zonnestelsel te wikkelen en de god of de redder te worden van deze dimensie. Het begint allemaal met verantwoordelijkheid op te nemen voor jouw kiezel, voor jouw domein, voor jouw zonnestelsel, voor jouw persoonlijke dimensie. Het begint met te zeggen:

Ik, en alleen ik, ben de bron

*van wat ik ervaar en wat ik waarneem.
Ik ben geen slachtoffer van de wereld die ik zie.
Alles wat ik ervaar, heb ik zelf naar me toegeroepen,
klaar en duidelijk - geen excuses, geen als, geen en,
of geen maar. Dat is zoals het is.*

Het zal gedaan zijn met 'er niet klaar voor te zijn', met jouw weerstand tegen het gewoon zelf verantwoordelijk zijn voor jouw ervaring. 'De weg van het Hart' maakt jou klaar voor een rijpheid van verlangen, intentie, toestaan en overgave.

Het belang van nederigheid

een enkel kenmerk is van groter belang dan nederigheid - niet de geveinsde nederigheid die onderwezen wordt in bepaalde wereldgodsdiensten maar wel een *onvervalste* nederigheid. Nederigheid betekent immers niet dat je voor een groep mensen staat die jou een staande ovatie geeft en dat je dan zegt, “Oh God! Dat hoef je niet te doen. Het is niet belangrijk.” Zodat het eruit ziet dat je nederig bent, terwijl je in feite vanbinnen denkt, “Ooh God! Dit voelt zo goed! Klap een beetje luider, klap nog een beetje langer. Maar dit ga ik aan niemand vertellen hoor.” Ben je bekend met dat soort nederigheid? Is dat niet het soort nederigheid die jou in school werd aangeleerd?

Oprechte nederigheid vloeit voort vanuit een diepgewortelde erkenning dat jij jezelf niet kan redden, dat jij het geschapene bent en niet de Schepper, dat jij een gevolg bent en niet de oorzaak (en dit op een absolute manier), en dat datgene wat Leven wordt genoemd, niet van jou is, dat er *iets* bestaat wat voorbij jouw begripsvermogen en jouw intellect ligt. En als dat iets ooit zou besluiten om niet meer van jou te houden, dat je dan uitgewist zou zijn.

Het maakt niet uit hoe diep jij in God duikt, en evenmin hoe diep jij het gewaarzijn en het bewustzijn van jouw eenheid met God bereikt, dat wat God is, blijft voor altijd voorbij jouw steeds groeiende capaciteit om God te begrijpen.

Het is als een oceaan met oneindige diepte. Wanneer jij je realiseert dat je nooit jouw zelf, jouw kleine zelf, rond die Bron zal kunnen wikkelen, en je mag het gerust proberen als je dat wilt, dan zal jij in nederigheid rusten - oprechte nederigheid.

Waarom is dit belangrijk? Markeer deze woorden goed. Naarmate jij vordert op ‘de weg van het Hart’, terwijl jij de boeien van de geest ontbindt en losmaakt, naarmate de innerlijke conflicten worden geheeld en bedaard, wanneer jij de overvloed begint te aanvaarden die de Vader jou op alle niveaus van het leven en op alle niveaus van gevoel en waarneming wil schenken, naarmate jij de pracht en de grootsheid begint te proeven die doorheen jou kan vloeien, zal jij tot de vaststelling komen dat de “vijanden” steeds subtieler vorm aannemen.

Op een heel onvolwassen, primair en naïef niveau, beschouwt ieder kind op een gegeven moment zijn ouders als de vijand, is het niet? Het kind zegt bijvoorbeeld, “Wat bedoel je, ik kan de auto niet hebben vanavond? Wat bedoel je, dat ik om 22:00 uur thuis moet zijn?” En de ouder wordt zo een vijand.

Naarmate jij meer en meer in meesterschap komt, zal je verleid worden te geloven dat je er al bent. Je zal verleid worden te geloven, “Ik ken dit allemaal, de gebeden die ik deed toen ik begon, de eenvoudige oefeningen van gewaarzijn die ik gebruikte toen ik een aanvang nam op dit pad, ik heb ze niet meer nodig nu. Ik ben het allemaal meester geworden.” Wel, iedere keer wanneer jij een stem in jezelf hoort die zegt, “Nu ben ik er,” mag je er gerust van zijn dat dat niet zo is. En jij verkeert in gevaar nu, om alles te verliezen wat je reeds gewonnen had.

Nederigheid is de erkenning dat, hoe verder jij voortbeweegt in meesterschap, des te groter het verlangen wordt naar discipline en waakzaamheid. Discipline betekent niet dat je iets moeilijk moet doen dat je eigenlijk helemaal niet wilt doen. Discipline is als de vaardigheid van een artiest die zijn gave bijwerkt en verfijnt, gewoon uit een diep verlangen en een vreugde om nog mooier te scheppen dan gisteren, vanuit het pure genieten om nog meer schoonheid in de wereld te brengen.

Terwijl jij zo in het bestaan blijft, hebben de scheppingen van bewustzijn die niet met Liefde stroken een heleboel trillingspatronen gecreëerd die jou maar al te graag weer onder de knoet krijgen. Daarom bestaat de vereiste discipline van de denkkeest eruit dat - zolang het lichaam duurt - er vreugde kan gevonden worden in het heel bewust herhalen van de beslissing om alleen maar Liefde te onderwijzen, er heel selectief voor kiezend om alleen die trillingspatronen in jouw bewustzijn toe te laten die de Waarheid, de schoonheid en de waardigheid uitdrukken van wat jij werkelijk bent.

Oordeel kan zulk een licht niet reflecteren. Boosheid en haat kunnen dat evenmin. Angst en paranoia, angst voor afwijzing, angst voor de meningen van anderen en alle soortgelijke vibraties kunnen nooit de koninklijke grootsheid van jouw wezen weerspiegelen. Begrijp daarom goed dat nederigheid absoluut essentieel is. Paradoxaal hiermee, terwijl grootsheid doorheen jou uitgedrukt wordt, zal de verleiding blijven bestaan om de energieën van het ego zich een thuis te laten maken in jouw denkkeest. De egostem zal zeggen, “Man, nu ben jij echt wel een meester, weet je. Jij verdient al die aanbidding. Waarom zou je geen 10 procent voor jezelf houden?”

Een meester aanvaardt de liefde en de genade die hem aangeboden wordt door diegene die aangeraakt werd door zijn of haar leringen en schenkt het allemaal aan God, in de erkenning dat hij of zij, uit zichzelf deze dingen nooit had kunnen realiseren.

Ook ik leerde wat het was om uitgedaagd te worden. Wanneer de zieken naar me toekwamen en ze vonden genezing in mijn nabijheid, dan was het heel verleidelijk om te zeggen, “Jaa, kijk eens wat ik gemanifesteerd heb. Dit heb ik werkelijk verdiend. Ik heb immers veertig dagen en veertig nachten in de woestijn doorgebracht. Ik ben naar India en Tibet geweest. Ik ben naar Engeland gereisd. Ik heb gestudeerd met de meesters uit Egypte. Jaa, ik verdien het werkelijk om gezien te worden als een heler en genezer.”

Maar via nederigheid leerde ik de eenvoud dat ik uit mezelf niets kan doen. Ik ontwikkelde de kunst om blijvend een student van de Liefde te zijn en niet de leraar van Liefde die denkt dat hij het gemaakt heeft, gewoon omdat hij een heleboel extra letters achter zijn naam heeft staan.

Naarmate jij vordert en naarmate je meer de overvloed van Gods Liefde doorheen jou laat stromen, begin jij je te verheffen boven de massa en je begint diegenen naar je toe te trekken die naar het licht verlangen. Wanneer dit zich voordoet, dien je discipline en waakzaamheid toe te passen, door jou altijd de nederigheid te herinneren, totdat jij ze jou herinnert met iedere nieuwe ademhaling die je neemt.

Waarom? Als je in deze wereld leeft en je voelt dat niemand naar jou opkijkt en niemand jou als een autoriteit aanvaardt, dan is dat slechts om één enkele reden. Jij biedt weerstand aan de waarheid van jouw wezen en door die ontkenning heb je Gods Licht uit angst van jou weggeduwd,

uit de diepgewortelde angst dat je misschien wel eens anders zou kunnen zijn dan al de anderen.

De wereld zal jou leren hoe je een deurmat moet zijn, opdat je zou passen in haar systeem en niemand tegen de haren in zou wrijven. Maar wanneer jij kracht ontvangt, dan zal je weten dat dit aan het gebeuren is omdat sommigen jou niet meer zullen mogen. Jij zal hen doen steigeren alleen nog maar door de kamer binnen te komen, want duisternis huivert voor het licht. Zo simpel zit het in elkaar.

Nederigheid is absoluut essentieel. Via de poort van nederigheid kan het licht van kracht doorheen jou in hogere voltages beginnen schijnen. En als dat voltage niet doorheen jouw bewustzijn lijkt te stromen, kijk dan goed om te zien of jij je die nederigheid herinnert en jezelf eraan overgeeft.

Want het Licht van God kan alleen doorheen jou stralen in die mate dat jij bereid bent er verantwoordelijkheid voor te nemen, wat tevens inhoudt dat je de vruchten ervan terug schenkt aan de Bron en ze niet voor jezelf opeist. Wanneer je *niets* voor jezelf houdt, dan kan *alles* doorheen jou vloeien. De Heilige Geest kan miljoenen wezens in velerlei domeinen naar jou toebrengen, omdat hij weet dat jij de Liefde van God niet zal verdraaien, door Gods plaats te willen innemen en jezelf op de troon te zetten.

Nederigheid is een hoofdkenmerk om te ontwikkelen. Wanneer je bidt, vraag dan inderdaad om grootsheid. Laat de Vader weten dat jij er klaar voor bent om de volheid van Christus te incarneren, en hou de belofte diep in jou stevig vast dat jij er altijd zal aan denken dat jij niet de maker of de doener bent. Jij bent alleen maar degene die gekomen is om te erkennen dat alleen de Liefde van God jou als ziel kan vervullen. Alleen de volheid van jouw doel om een kanaal

voor Liefde te zijn, kan jou het succes brengen waar je werkelijk naar op zoek bent.

Wanneer je hier volledig aan toegewijd bent, veeleer dan je bezig te houden met wat anderen denken over jou, dan kan die kracht doorheen jou beginnen bewegen.

Wanneer jij bereid bent om de wereld te laten gaan dan kan de Hemel zijn plaats komen innemen. Wanneer jij bereid bent om jouw behoefte aan ego-grootheid te laten varen, dan zal ware grootsheid doorheen jou beginnen stralen. Er is een paradox binnen Geest. Leer om die te onderscheiden. Wordt hier een meester *van*. En verwaarloos nooit de behoefte aan discipline, gebaseerd op het fundament van nederigheid.

Want zie je, dat is wat er de oorzaak van was dat jij de energie van verlangen bent gaan vrezen, omdat je in het verleden (en dat kan heel ver teruggaan) beslist hebt om eens te proberen hoe het zou zijn om al die kracht enkel als de jouwe op te eisen, om ze te gebruiken om de stem van het ego te dienen. Dat is waar jij bang voor bent. Maar als je al deze stadia goed ontwikkelt en ze voeding laat vinden in nederigheid, dan hoeft je nooit meer het verkeerd gebruik van verlangen te vrezen.

Herinner jezelf er dus aan in jouw gebeden, zoveel keer als je maar kan, om dit toe te passen. En herinner jou tevens dat wat jij verordent, ook zo *is*. Spreek daarom klare taal voor jezelf:

*Bron, Schepper, God, Godin, Al Wat Is, Vader,
Ik ben er klaar voor om te zijn waartoe Jij me geschapen hebt.*

*Ik kies ervoor mij te herinneren dat ik het effect ben,
en niet de oorzaak.*

*Uw wil geschiede,
in de wetenschap dat Uw wil voor mij totaal geluk is.*

*Onthul mij het pad
langsheen hetwelk die vreugde kan gekend worden.*

*Want mijn manier heeft nooit gewerkt,
maar Jouw manier werkt altijd.*

Herinner jou dan iedere dag de energie van waardering. Het is zeer goed om elkaar te appreciëren. Maar apprecieer in de privacy van jouw eigen meditatie en gebed hoe de kracht van die Bron van Liefde, die ik God genoemd heb, leeft en beweegt en ademt om alle mensen, boeken, leraren en alle ervaringen naar jou toe te brengen, die samen heel zachtjes de cocon van het ego ontrafelen die zich rondom jou bevindt. En ze doen jou ontwaken naar de waarheid, de schoonheid, de majesteit, de grootsheid en al het fantastische dat het Leven zelf is.

Het leven wil zo magisch en krachtig doorheen jou ademen, net als het dat doet doorheen een donderwolk of doorheen het blad van een boom, of doorheen de schittering in de ogen van een pasgeboren baby.

Dat Leven is wat jij bent. Dat Leven is de aanwezigheid van Gods Liefde, de diepte van de oceaan die opwelt in de golven van schepping. Laat daarom enkel dat Leven in alles jouw gids zijn en blijf in waardering voor het oneindige mysterie dat het Leven is, en zeg er “Ja” tegen! Zeg “Ja” tegen het Leven - dat je bereid bent om de volheid ervan jou te laten overspoelen en jou te laten dragen in een immer verdiepend begrip en bevattingsvermogen van alles wat God is. Als jij daarvoor openstaat, dan is het verblijf in het

gewaarzijn van goddelijke nederigheid, de zoetste ervaring die jij ooit zal kennen.

Velen van jullie kijken naar mij en zeggen, "Oh, hoe graag zou ik niet zijn waar Jezus is! Denk een gedachte en je bent al bij die iemand. Denk een gedachte en je bent al in dat universum.

Ik zeg jou het volgende, waar ik verblijf is een trillingsfrequentie met vele, vele andere wezens, wiens bewustzijn nog niet voor een ogenblik *afwijkt* van een diepe *appreciatie* en *nederigheid* voor het mysterie van alles wat God is. Wij verblijven in de grote vreugde te weten dat wij leven, doch dat het niet wij zijn, maar dat het onze Schepper is die leeft als ons.

Het enige verschil tussen een meester zijn of een student, is dat de meester de kunst meester is geworden om altijd een student te zijn. Denk hier even over na.

Verlangen, intentie, toestaan, overgave - wat wil jij *werkelijk*? Ben jij bereid het te voelen en dat spoor van verlangen jou naar huis te laten brengen? Ben jij bereid eraan te denken om de tijd constructief te gebruiken door jouw intentie te focussen en jezelf eraan te herinneren waarom je werkelijk hier bent? Jij bent niet hier om te overleven, jij bent hier om te *leven* als de waarheid van wie jij bent.

Toestaan is geen passieve acceptatie van de dingen zoals ze zijn, maar een herkenning dat er iets heel moois aan het werk is. Er is een intelligentie, een Liefde die jou beter kent dan jij jezelf kent, en die jou van moment tot moment de juwelen aanbiedt en de edelstenen en de zegeningen en de lessen, dat iets het tapijt van jouw leven aan het weven is, en dat niets zomaar per ongeluk gebeurt.

Overgave is het aankweken van de herkenning dat jouw geluk enkel kan gevonden worden in de onderwerping van jouw wil aan de wil van God. Want jouw wil bestond eruit om in conflict en in strijd en in beperking te zijn. De wil van God bestaat eruit dat jij leeft zonder conflict, in vrede, vreugde, vervulling en geluk. Het wordt gelukzaligheid genoemd.

Als jij je afvraagt hoe je jouw gewaarzijn in deze nederigheid kan verankeren, stop dan met wat je aan het doen bent en stel jezelf deze vraag:

Heb ik mezelf geschapen?

Je kent het antwoord wel.

*Neen, ik weet zelfs niet wanneer ik geschapen ben.
Iets heeft mij geboorte gegeven. Wat is het?*

Dit zal jou heel snel naar nederigheid leiden. Weet jij hoe je geboorte geeft aan een ster? Neen! Weet jij hoe je geboorte geeft aan een blad aan de boom? Neen! Weet jij eigenlijk wel hoe je jouw hand van je schoot omhoog heft? Neen! Wat dan, weet jij eigenlijk? Niets! Sta jezelf toe om tot het begrip te komen dat jij helemaal niets weet. In die staat van goddelijke onwetendheid zal jij in de nederigheid verblijven die aan jouw Schepper toestaat om alle dingen doorheen jou te bewegen en ze aan jou te openbaren.

Geliefde vrienden, ‘de weg van het Hart’ is die weg die waarneming corrigeert en die jou de juiste gerichtheid van denken brengt, zodat jij niet langer de maker, de doener of de leider bent. Jouw meningen zullen uiteindelijk voor jezelf niets meer uitmaken. Vanuit een grote leegheid zal je een totale vrede ontdekken. Het Leven zal jou op zijn vleugels

dragen. Doorheen jou zal het Leven in steeds grotere dimensionaliteit, de verrukkelijke en oneindige Liefde en kracht en creativiteit uitdrukken die God is, totdat je zou zweren dat God nog het enige is wat er is. En er zal geen enkele plaats meer zijn waar jij een spoor van *jouzelf* zal terugvinden.

Want als verlichting het einde van de afscheiding betekent, hoe zou er dan een maker of een doener kunnen zijn? Kan de golf zichzelf besturen? Het ego is de poging om dat te doen, maar het zal altijd falen.

Vrede zij dan ook altijd met jou. Laat vrede ten allen tijde jouw wezen doordringen. Weet dat jij veilig bent in de Liefde van God, die oprijst vanuit die grote Bron van mysterie en doorheen jou wil bewegen met iedere adem die je ademt en met elk woord dat je spreekt. Totdat jij enkel nog de aandrang van die leiding hoort, die als een zachte stem waarop je volledig vertrouwt, vanuit de diepte van jouw wezen opborrelt. Dan zal jij de vrijheid kennen die je zoekt.

Jij bent al waar wij zijn. Vertrouw hierop. Weet dit. Rust hierin. Verken ‘de weg van het Hart’ en jij zal de waarheid van Liefde kennen.

Wees altijd in vrede, geliefde vrienden. Amen.

Les I - 6 (De Weg van het Hart)

Liefde geneest alle dingen

Werkelijk, wees gegroet, geliefde en heilige vrienden. *Werkelijk, wees gegroet, geliefde en heilige vrienden.* Indien je de betekenis van deze groet begrijpt, indien je de diepte kent van ieder woord dat gebruikt wordt, dan weet je al alles wat er te weten valt. En dan ben je perfect voorbereid om de Liefde van God voor altijd uit te breiden.

“Werkelijk” betekent heel eenvoudig dat er geen andere keuze mogelijk is. “Wees gegroet” betekent een begroeting aan die Ene die uit de Vader geschapen werd nog voor er sprake was van dingen, want ik buig voor jouw luister. “Geliefd” en heilig Kind van God! Inderdaad, geliefde van God. Inderdaad, geliefde van elke molecule in jouw fysieke universum. Inderdaad, geliefde van jouw Heilige Moeder, deze prachtige Aarde. Inderdaad, geliefde van alles wat jij je maar kan voorstellen dat ooit bestaan heeft of ooit zou kunnen bestaan, en dat zich uitgebreid heeft vanuit het Hart en het Bewustzijn van God. Jij bent de geliefde. Klaar en duidelijk. En nogmaals, er zijn geen andere opties.

“Heilig” omdat jij heel bent. Niet omdat je die heelheid verdiend hebt, maar omdat heiligheid de Waarheid is vanwaaruit jij voor eeuwig in uitbreiding wordt gestuurd. Omdat jij geschapen bent als het beeld van God, omdat jij ontsprongen bent vanuit het Godsbewustzijn ben jij heiligheid zelf, telkens wanneer je de verleiding opzij zet om een nutteloze droom te dromen en deze Aarde als Christus te bewandelen.

Geliefde en heilige “vriend” - een vriend is niet iemand die minder is dan ikzelf. Een vriend is iemand die in volledige gelijkheid wandelt met de grootste der meesters, om het even hoe jij denkt dat zo een meester hoort te zijn. Een vriend is iemand die ervoor kiest om naar een ander te kijken en daar alleen het gelaat van Christus te zien. Er is niemand die deze woorden ontvangt, die al niet naar *mij* gekeken heeft en het gelaat van Christus vanbinnen heeft gezien. En evenzo kijk ik naar *jou*, en ik noem jou “vriend”.

Want wanneer ik naar jou kijk, dan zie ik niet jouw huidige dromen waarvan jij denkt dat ze zo lang duren. Ik zie alleen de glans van wat de Vader uit Liefde heeft uitgebreid. Ik zie alleen datgene wat begin noch einde kent. Ik zie alleen dat wat noch geboorte, noch dood kent. Ik zie alleen dat wat geen beperkingen kent. Ik zie alléén maar dat - het licht waaruit reeds alle dimensies en alle universa zijn ontstaan.

Ik zie alleen maar mijn broeder en mijn zuster. Ik zie geen enkel spoor van ongelijkheid tussen ons. En toch erken ik dat binnen jouw droom, het lijkt alsof ik een heel klein beetje voorop ben gaan lopen.

Soms is er in jouw hart een verlangen om mij te volgen. Als jij dat verlangen maar zou voeden, als je dat verlangen op

ieder moment tot het belangrijkste zou maken, dan zou jouw verlangen jou volledig brengen waar ik nu ben. En jij zal lachen wanneer je ontdekt dat je nog geen centimeter van plaats bent veranderd - wanneer je ziet dat waar ik ben, ook is waar jij bent en dat waar jij bent de eeuwigheid is en niet de tijd: dat waar je nu bent ook de plaats is waar jij werd geschapen, in het Bewustzijn van God.

Dit is het enige wat waar is en ook altijd waar zal zijn. Dit is de enige werkelijkheid die jij waarachtig bezit. Daarom noem ik jou inderdaad vriend. Want ik zie daadwerkelijk dat jij bent zoals ik. Daarom, werkelijk, wees gegroet, geliefde en heilige vrienden.

Er hoeft niets anders gezegd te worden. Maar jouw denkkeest begint te argumenteren op dit moment, is het niet? Hij vlucht weg van de realiteit van waaruit ik jou zonet beschreven heb. De denkkeest loopt weg van die Bron, zoals een zonnestraal wegloopt van de zon. Maar in werkelijkheid verlaat hij nooit zijn Bron. De kracht waarmee jij lijkt verstrooid te worden door een tijdelijke gedachte van angst, is dezelfde kracht waarmee jij ook terug zal ontwaken tot jouw eigen roep.

Als je Liefde wil kennen, ken dan Jezelf

 n werkelijkheid is er een plaats in jou die nu al de dag en het uur kent. Jij weet nu al wanneer je gaat beslissen de beslissing te leven van wakker te zijn in God, om alleen nog de aanwezigheid van Liefde te zijn. Liefde omarmt alle dingen, Liefde staat alle dingen toe en daardoor overstijgt ze ook alle dingen. Liefde is nooit bezitterig. Liefde is nooit angstig. Liefde is alleen maar Liefde. Liefde kan niet in speciaalheid stralen op om het even wie, op om het even welk moment. Want speciaalheid is een contractie, het is de poging om Liefde te nemen en ze te laten stralen op slechts één object, op slechts één persoon, op slechts één wezen, in slechts één universum.

Daarom mag je er zeker van zijn, dat telkens wanneer jij herkent dat je iemand of iets uitgekozen hebt en zegt, “dit is voor mij van grote waarde”, dat je op dat moment helemaal niet in Liefde bent. Jij bent in angst dan. En indien die persoon jou dan daarna zou verlaten, waar zou jij dan blijven? Maar als je werkelijk in *Liefde* bent, als een vis in de zee, dan kunnen alle wezens verschijnen en weer verdwijnen voor jou, en jij zal ze zegenen op hun pad. Jij zal je herinneren dat je daar verblijft waar God jou geplaatst heeft, namelijk in Haar Hart. Wanneer jij ervoor kiest om enkel de aanwezigheid van Liefde te zijn, dan zal zelfs de droom van verlies uit jouw

bewustzijn verdwijnen, net zoals de nevel in het woud zich laat oplossen door de warmte van de rijzende zon.

Inderdaad, geliefde vrienden, de Liefde wacht op jouw welkom. En toch kan jij Liefde niet verwelkomen door te wachten totdat ze door een ander naar je toe gebracht wordt, zelfs niet door mij. Jij kan Liefde niet verwelkomen door te trachten zo snel mogelijk de omgeving te creëren waarin jij gelooft dat aan al jouw voorkeuren tegemoet is gekomen. Jij kan Liefde niet verwelkomen wanneer die welkom afhankelijk is van een of ander waarneembaar ding, van iets dat geboorte heeft gekregen in de tijd. Liefde kan alleen verwelkomd worden waar Liefde werkelijk verblijft. En Liefde verblijft in jou, als het hart en de Bron van jouw wezen.

Het is daarom dat, als je Liefde wil kennen, jij Jezelf dient te kennen. Omarm de Waarheid hiervan en die Waarheid zal jou vrij maken. En dan inderdaad, zal Liefde *doorheen* jou vloeien. En net zoals het grote zonlicht jouw geliefde Aarde komt voeden, zal de Liefde die doorheen jou vloeit, onbelemmerd zijn. Ze zal geen hindernissen meer ontmoeten. Jij zal kijken naar om het even wie zich voor jou bevindt, en jij zal weten dat ze door de Vader naar jou toegezonden zijn. De Heilige Geest heeft ze naar jou geleid, omdat doorheen jou die Liefde kan gegeven worden die de plaats van hun ontwaken begint aan te raken. Dat is waarom jij een dienaar van Liefde bent. Dat is alles waar het leven om gaat!

Wanneer jij de keuze maakt om je over te geven, om het spel op te geven, om de droom op te geven van proberen de Waarheid die altijd waar is over jou te weerstaan, dan zal jij alleen maar een kanaal worden, alleen maar een geleider. Jij zal geen zoeker meer zijn, omdat jij besloten hebt dat je gevonden hebt. Wanneer je de laatste vesting van de

waaninnige mogelijkheid je proberen terug te trekken van de Waarheid, hebt overgegeven, wanneer je die hebt losgelaten, dan zal Liefde doorheen jou stromen. Maar merk op dat ze om *doorheen* jou te stromen, eerst naar jou toe dient te stromen. Kijk daarom altijd uit om eerst te ontvangen, zodat je daardoor kunt geven. Want wat zou jij aan een ander kunnen schenken, als je het niet eerst zelf ontvangen hebt?

Hoevelen van jullie hebben niet het onderricht gekregen om *proberen* lief te hebben, om proberen het 'juiste' te doen, het 'goede'? En hoeveel keer ben je al niet in jouw geheime kamer gegaan en heb je gezegd, "ik ben het niet waard"? En dan vraag jij je af waarom jouw poging om met de anderen in Liefde te verblijven nooit voldoende vervulling geeft, nooit jouw kopje schijnt te vullen, nooit de vreugde lijkt op te brengen waarvan jij gelooft dat ze er had kunnen zijn.

Luister nu goed! Jouw werk - indien je het op deze manier verkiest te benoemen - bestaat er niet uit om Liefde te zoeken en te vinden. Jouw werk bestaat er alleen maar uit om naar binnen te gaan en iedere blokkade die je voor de aanwezigheid van liefde opgeworpen hebt, te ontdekken en dan vervolgens die blokkade aan de grote dromenvanger aan te bieden, aan de genade van de Heilige Geest.

Ik heb jou vele keren gezegd dat het mooiste geschenk wat jij kan ontvangen het volgende is: dat jij volledig in de herkenning komt dat iedere poging die jij gedaan hebt om de aanwezigheid van Christus te weerstaan, jammerlijk mislukt is. Het maakt niet uit hoeveel keren jij jezelf hebt proberen overtuigen dat je onwaardig bent, altijd vindt het universum een manier om van jou te houden. Het maakt niet uit hoeveel keren je geprobeerd hebt om jezelf op te sluiten in de ruimte en het volume van een lichaam, jij bent daarin nooit geslaagd. En op het punt dat je kwam te sterven, werd jij steeds

geconfronteerd met, en heb jij je steeds de straling van jouw oneindigheid herinnerd.

Daarom is de grootste gave die jij iemand anders kan schenken, dat je iemand bent die de behoefte heeft losgelaten te blijven aandringen op de waanzin van angst.

Het belangrijkste kenmerk van Meesterschap

onder angst zijn, is het belangrijkste kenmerk van Meesterschap. Meesterschap gaat er niet om dat jij een grote kracht bezit om dingen te laten gebeuren. Het is alleen maar de erkenning dat wat waar is, *altijd* waar is, en dat er geen andere optie is dan dit. Vrije wil betekent niet dat jij het recht hebt te geloven dat je anders kan zijn dan wat God geschapen heeft. Vrije wil betekent niet dat je het enige curriculum dat het leven jou op elk moment aanbiedt, kunt afwijzen. Het betekent alleen dat je wel het recht hebt om de Waarheid nog een dag uit te stellen. En telkens wanneer je dat doet, sluimer je verder in jouw lijden.

Maar wanneer je ervoor kiest om het enige curriculum dat van belang is, op te nemen, wanneer je ervoor kiest om de kracht van jouw vrije wil te gebruiken om te zeggen:

Vanaf dit moment sta ik geen waanbeelden meer toe in mezelf.

Geen spelletjes meer.

Geen dromen meer.

*Ik ben volledig toegewijd om enkel nog
de aanwezigheid van Liefde te zijn,
want dat is de Waarheid van wie ik ben.*

De mening van anderen die deze beslissing nog niet wensen te nemen, doet er helemaal niet toe. Want op dat

moment zullen inderdaad alle dingen van Hemel en Aarde zich verplaatsen om jou te ondersteunen, om jou te leiden naar de juiste persoon, de geschikte plaats, het juiste boek, de prachtige zonsopgang, de geschikte weide om jou bij te staan de ketting los te maken van de obstakels naar de aanwezigheid van Liefde, die jij in het leven hebt geroepen als een idool en als een vervangmiddel voor Liefde.

Dat is de reden waarom jij, vanaf het moment dat je werkelijk vanuit het diepste van je ziel begint te bidden, “God, breng me naar huis”, er zeker mag van zijn dat het goed is om vanaf dat ogenblik tot zelfs het kleinste detail dat zich in je leven ontvouwt, te vertrouwen. Want hoewel jij het niet kunt zien, spoeden engelen - vrienden die gewoonweg niet in een lichaam zijn - jou ter hulp, omdat jij daartoe het bevel gaf.

Ja, ik aanvaard jouw aanwezigheid in mijn leven.

Ik geef alles uit handen.

Vanaf nu is elk moment een toewijding

aan helen en ontwaken

uit het ingebeelde gevoel van afscheiding van God,

dat ik ooit in vergissing voor mezelf

in het leven heb geroepen.

Op hoeveel manieren heb jij Liefde al gezocht? Kan je ze tellen? Zou je het aandurven om ieder korreltje zand op alle stranden van jouw planeet te tellen? Elke ziel heeft immers al minstens zoveel pogingen achter de rug om Liefde weer in zijn leven te krijgen. Je hebt het in miljoenen vormen gezocht waarvan je bij voorbaat wist dat het er niet te vinden was. En dit allemaal omdat jij in jouw waanzinnige poging wou volharden om afgescheiden te blijven van God, jouw Bron. Al deze pogingen zijn al even vergeefs en zinloos als een zonnestraal die zich wil afscheiden van de zon.

Inderdaad, geliefde vrienden, er is maar één vraag die jij hoeft te beantwoorden:

Wat ben ik op dit moment aan het kiezen?

Aan wat heb ik meesterschap over mijn leven gegeven? Welke waarneming? Welke gedachte? Welk gevoel? Gevoelens komen alleen maar voort uit de waarneming of de gedachte die jij gekozen hebt. Welk gedrag, welke actie verkies ik in dit moment? En drukt dit dan de Waarheid over mezelf uit? Ben ik volop Liefde aan het uitbreiden, of houd ik mezelf bezig met angstvallig rondgrijpen naar datgene wat ik denk dat me Liefde geven kan, opdat ik het niet zou verliezen?

Kijk dan even met aandacht naar jouw ouders, je broers en je zussen, je levensgezel, je vrienden. Niet één van hen - *niet één van hen* - heeft de macht om jou Liefde te brengen. Wat wil je dan eigenlijk van hen verkrijgen? Waarom volhard je in het geloof dat een ander zich zou moeten aanpassen aan wat jij gelooft dat je nodig hebt? Het is zinloos - honderd procent absoluut totaal zinloos - om Liefde te zoeken in een relatie met iets of iemand.

Het is echter wel zinvol om Liefde *uit te breiden* binnen elke relatie, met alles en met iedereen. Deze uitbreiding is echter enkel mogelijk wanneer jij tot de Waarheid ontwaakt bent, in het besef dat de *enige* relatie die waarde heeft, de relatie tussen jou als ziel en God als jouw schepper is.

Stel je eens een gloeilamp in een lichter voor, die vanuit zijn kleine gloeidraadje tuurt naar de omgeving en zegt: "Oh, de persoon die hier zonet binnenkwam, ik hoop dat die eindelijk de ware is. Kon ik er maar naar reiken en hem

vastgrijpen, dan zou mijn eigen licht misschien tevoorschijn komen.”

Is het niet veel eenvoudiger om gewoon de stekker te nemen en hem in het juiste stopcontact te steken? Hoeveel keer ga je nog proberen om het snoer in het verkeerde stopcontact te steken? “Wel, deze werkte niet, ik zal dan maar een ander lichaam uitproberen. Ik probeer het nu met die persoon eens uit. Ik probeer misschien eens een andere carrière, alhoewel ik er ook niet veel voldoening door krijg.” Uiteindelijk word je dan boos omdat het jou allemaal niet de voldoening schenkt die je zocht. Of het gaf jou wel genoeg voldoening gisteren, maar niet meer vandaag, dus moet het wel de fout van *de carrière* zijn.

Er is één klein stopcontact waar jouw stekker de juiste aansluiting vindt. Het is het enige waarin het past en het is het enige stopcontact dat de juiste bedrading heeft om jou het stromende en het levende water van genade te brengen. Dit contact is gevestigd in jouw hart. Niet het fysieke hart, maar wel dat wat wordt gesymboliseerd door het fysieke hart: de kern van jouw wezen. Maar hoeveel keer per dag ga jij daar kijken of jouw stekker nog is aangesloten? Hoeveel keer per dag denk je eraan jezelf af te vragen:

*Ben ik nu toegewijd aan Liefde,
of ben ik toegewijd aan angst?*

Angst is de daad om jouw stekker los te trekken uit het enige stopcontact dat jou werkelijk voldoening kan schenken, en dan begin je rond te hollen opdat je bij iets of iemand anders opnieuw voeding zou krijgen. Als je het totaal van al jouw ervaringen eens overschouwt, zou je dan de volgende vraag niet een keertje in overweging willen nemen: Heeft het ooit gewerkt? Kan het ooit werken?

Stel je eens voor dat jij door je vingers hard tegen elkaar te knijpen vloeiend water in de palm van jouw hand vast wil houden. Hoeveel blijft er over? Loopt het niet gewoon allemaal langs je vingers weer weg, hoe hard je ook knijpt? Het water vindt de kleine openingen en stroomt er gewoon uit. En wanneer je dan jouw hand opent, is er niet eens genoeg meer om je tong nat te maken.

Welnu, telkens wanneer je keek naar een ander, - of het nu jouw ouders, je broer of je zus, je levensgezel of je vriend was, misschien wel een leraar of om het even welk ander persoon of voorwerp - en jij probeerde om daar de vreugde te halen die je dacht nodig te hebben, dan is het precies dat wat jij aan het doen bent. En je knijpt letterlijk zelf het leven uit de relatie.

Wanneer je eerst het Koninkrijk zoekt, daar inplugt, en jezelf eraan herinnert dat jij en de Vader één zijn, en dat alleen Liefde werkelijk is, en dat al het andere van geen belang is, dan zal je zien dat elke verleiding om Liefde buiten je Zelf te zoeken niets meer is dan de echo van een oude gewoonte. En deze gewoonte kan niet blijven voortbestaan tenzij *jij* ze voeding geeft.

Voed daarom de enige gewoonte die betekenis heeft: de gewoonte om jezelf eraan te herinneren dat de Waarheid altijd waar is, ongeacht wat er voorbij je fysieke oog of in jouw denkkeest voorbij komt. In alles wat komt en gaat, wat geboren wordt en sterft, het verschijnen en verdwijnen van universum na universum, middenin de ervaring van een lekke band te hebben of een plotse stortbui die jou overvalt, niets - *niets* - heeft waarde behalve jouw relatie met jouw Schepper.

Wanneer jij dan in relatie met iets of iemand een gezegend moment ervaart, een moment van vreugde dat het verstand te boven gaat, een moment van vervulling zo zacht en subliem dat geen woord het nog maar benaderen kan, laat staan het uitdrukken, dan is dat enkel de stroom van Gods Liefde *doorheen* jou die jij hebt ervaren. Het werd niet door die persoon of dat ding veroorzaakt. Het kwam omdat jij even uit het drama, uit de droom stapte en zo voor even de Waarheid toestond om geleefd te worden.

Daarna heb jij jezelf weer bij de neus genomen door te geloven: “God, dit smaakte zo zoet! Dit was het beste wat ik ooit geproefd heb! Het moet van *jou* gekomen zijn! Kom hier! Ik heb *jou nodig*!” Maar telkens wanneer jij denkt iets of iemand nodig te hebben, wees er dan maar zeker van, op dat moment leef jij in waan.

Liefde is het enige wat je nodig hebt

et enige wat je nodig hebt, is Liefde. Liefde vervult alle dingen. Liefde omarmt alle dingen. Liefde heelt alle dingen. Liefde transformeert alle dingen. Herinner je daarom goed: Jij, en alléén jij, kunt de oorzaak zijn van jouw vervulling, van jouw vrede en van jouw voleindiging van de tijd. Dit vereist dat jij niets doet, behalve eraan te denken om de verbinding met jouw Schepper tot stand te brengen.

Is het niet waar dat wat je het meest verlangt, Liefde is? Is het niet waar dat je erop hoopt dat elke relatie - om het even hoe kort ze is, om het even welke vorm ze heeft - dat elke reis die je maakt, dat elke onderneming die je begint, jou de ervaring van vrede zal brengen? Is het niet waar dat jij, die jezelf in en als een lichaam tijdelijk in de tijd terugvindt, is het niet waar dat de mooiste van alle ervaringen die je gekend hebt, deze waren die de cellen van het lichaam met Liefde overspoelden, met een sublieme genade en vrede? Aanvaard dan deze waarheid dat hetgeen jij boven alles verlangt, de levende ervaring van Liefde is.

Herinner jou dit:

*Niets wat je doet,
kan jou Liefde brengen.*

*Niets wat je doet,
kan Liefde voor jezelf bewaren in een vorm die jij verkiest.*

*Niets wat je doet - niets wat je doet -
kan Liefde laten verschijnen in de vorm waarop jij aandringt.*

Laat het drama los, laat de droom los en kies ervoor je te herinneren dat de Waarheid altijd waar is. Keer terug naar het Koninkrijk vanbinnen, zelfs nog voor iedere ademhaling. Herinner jezelf eraan en zeg aan jouw Schepper:

*Ik wil enkel datgene wat altijd waar is.
Liefde is wat ik wil. Liefde is wat jij bent.
Liefde is wat ik ontvang. Liefde is wat ik ben.
Ik en mijn Vader zijn één.*

Hier, en alléén hier, zal jij vinden wat je zoekt. En dan word je vrij om op deze Aarde te wandelen, om in de wereld te zijn, maar er helemaal niet meer afhankelijk van te zijn. En alhoewel jouw vrienden je zullen bekijken en nog steeds een man of een vrouw zullen zien die handelt net als zij dat doen, alhoewel zij het helemaal niet kunnen zien, wandelt Christus samen met hen. In hen is iets aanwezig dat hen steeds naar jou toe zal blijven aantrekken. Zij zijn er niet zeker van wat het is. Is het de vorm van jouw lichaam of de glans in jouw ogen? Neen, deze dingen zijn het niet. Wat zij voelen, is de kwaliteit van *Liefde*.

Kan jij je voorstellen om op deze Aarde te wandelen en, om het even waar je bent, het gevoel te hebben dat elke wolkenliert, ieder blaadje gras en alle goede dingen onder Hemel en Aarde al in jou aanwezig zijn en op jouw gezicht te lezen staan? Kan jij je voorstellen om op deze Aarde te wandelen en te voelen dat het licht van de verste sterren die 's nachts aan de hemel staan, reeds in jou aanwezig is, dat het

totaal van de Schepping in de palm van jouw hand rust? Zou er dan nog ruimte over zijn om jezelf te overtuigen dat je iets mist, dat er iets is wat je nog nodig hebt, dat de rusteloosheid die je voelt werkelijk is?

In waarheid ben jij als iemand die de perfecte schat, een onschatbaar juweel, reeds ontvangen heeft. Jij hebt het in jouw zak gestopt en bent vergeten dat je het bij je hebt. En nu loop je rond en ben je aan het zoeken in de zakken van al de anderen. Sommigen van hen heb je proberen te verleiden om zich aan jou over te geven, opdat jij hun kleding zou bezitten en op die manier trachtte je het juweel te pakken te krijgen waarvan je hoopte dat het zich in hun zakken bevond. Maar de fantastische waarheid is dat jij geen Liefde kan bezitten, totdat je hen vrijlaat. Jij kan niet in een heilige relatie met iets of iemand treden totdat je ieder spoor van jouw behoefte om te bezitten, opgeeft.

Wanneer jouw enige verlangen Liefde zelf is, dan zal jij bereid zijn om iedereen vrij te laten, om hen te ondersteunen in hun eigen reis, om het even wat die inhoudt of om het even wat daarvoor nodig is. Maar jijzelf zal jouw eigen Liefde nooit voelen wankelen.

Wanneer er echter een steek van verdriet opkomt omdat je herkent dat twee lichamen zich ruimtelijk naar andere delen van de planeet begeven, wanneer die steek opkomt, wel dan zal jij hem herkennen als het effect van een verkeerde waarneming. Jij zal naar binnen gaan, naar de plaats waar alle denkkeesten verenigd zijn. Jij zal je herinneren dat jouw vervulling niet gelegen is in het verkrijgen van Liefde van iemand anders, maar in het geven van Liefde aan iedereen.

Als je de Waarheid wil kennen die jou vrijmaakt, let dan op elk woord dat wordt gedeeld. Als je de zoete nectar van

totale vrijheid wil kennen, wees dan toegewijd om elke verkeerde waarneming en elke gedachte die je ooit over iets of iemand hebt gehad, te vervangen. Zet al deze dingen opzij en wijd al jouw energie aan het eenvoudige, maar waakzame toepassen van jou de Waarheid te herinneren - zelfs nog voor iedere ademhaling die je neemt.

*Ik leef! - toch is het niet ik -
maar Christus die leeft in mij.*

*Daarom buig ik en geef ik me over
aan die Waarheid die altijd waar is.*

*Mijn vervulling komt enkel voortuit het toestaan
dat Christus aan deze wereld geschonken wordt.*

De Waarheid is heel eenvoudig. Ze is helemaal niet complex. Zet een stap opzij en laat Liefde toe, doorheen jou. En inderdaad, plotseling zal jij weten dat alle goede dingen jou geschonken zijn voor eeuwig. Jij zal weten dat genade werkelijk is. Jij zal weten dat moeiteloosheid de manier van leven is in het Koninkrijk.

Maar moeiteloosheid betekent niet dat jij niets zal voelen. Want jij bevindt je in een dimensie van gevoel. Moeiteloosheid betekent niet dat jij niet zal groeien in het vergroten van de mogelijkheid om de belichaming van Liefde te zijn. Het betekent niet dat jij jezelf niet zal uitdagen om Liefde leren uit te drukken op een manier die door de ander kan begrepen worden.

Moeiteloosheid betekent eenvoudigweg dat jij jouw weerstand opgeeft naar wat Liefde van jou vraagt, in ieder moment.

Moeiteloosheid is de weg van het Koninkrijk. In de wereld betekent moeiteeloosheid dat jij de muur naar beneden haalt die zich tussen jouzelf en de rest van de schepping bevindt. Je biedt niet langer weerstand aan *de geleefde ervaring van relaties*, wat het ook is, - relatie met een wolk, relatie met iemand anders, relatie met een hond, met een kat, relatie met 15 april, of relatie wanneer je aan jouw regering een check overhandigt. Waarom zou je er geen kerstpapier met een lintje omheen doen, en het opsturen met heel veel Liefde?

Wanneer jij geleerd hebt om de barricades of de muren tussen jouzelf en wat zich voor jou bevindt, weg te halen, wanneer jij de deur opent naar jouw chakra's - de energiecentra van het lichaam - en gewoon Liefde toestaat om doorheen jou geleefd te worden, wanneer jij naar iets of iemand anders, of naar een situatie kijkt en jou realiseert dat niets in deze wereld de kracht heeft om je te kwetsen en dat niets in deze wereld de kracht heeft om iets van jou weg te nemen, dan ben je vrij. Wanneer jij je herinnert om Liefde uit te breiden, dan ben je vrij! Jij hebt geboorte en dood overstegen. De zoeker is niet meer, en enkel nog Christus bewandelt deze Aarde.

‘Voelen’ is de poort naar Liefde en Vrijheid

anneer het inderdaad jouw toewijding is om naar binnen te kijken en daar ieder obstakel te ontmoeten dat jij geplaatst hebt voor de aanwezigheid van Liefde, waarom biedt je dan zoveel weerstand om deze zaken te *voelen*? Want werd jou niet duidelijk gezegd dat net aan de andere kant van deze gevoelens de Liefde te vinden is die jij zoekt?

Ontken niet de rol van ‘het voelen’ in deze dimensie, want ‘voelen’ is alles! Je kan onmogelijk de aanwezigheid van God kennen, tenzij jij ze voelt. Je kan niet nadenken over de aanwezigheid van God. Je kan zelfs jouw geloof niet volhouden over de aanwezigheid van God. Dat is niet wat het hem doet. Dat vult jouw beker niet. Voelen - zonder grenzen, zonder blokkades, zonder hindernissen - is de poort naar die Liefde die jou vrij zal maken.

En daarom, iedere keer wanneer je zegt, “dit wil ik niet voelen”, wees er dan maar zeker van dat je in werkelijkheid verklaart: “ja, de poort naar het hemelse koninkrijk ligt vlak voor mijn neus, maar als je nu denkt dat ik ‘m ga opendoen, dan ben je goed gek! Het is toch niet de moeite waard. Maar het is zeker heel veel waard om datgene te beschermen wat ikzelf heb gekozen ter vervanging van de hemel”.

Dit heb ik het ego genoemd, het valse zelf. Dat wat ik ooit beschreef als een mug die naar het universum schreeuwt: “ja, daar ben ik aan toegewijd. En ik ga dat kleine ding beschermen, wees daar maar zeker van.” De Hemel opgeven om dit kleine nutteloze ding te beschermen? “Oh ja! Wees er maar zeker van dat ik dat offer wil maken. Wat is dat trouwens, de Hemel? Een hoopje liefdesgedoe, een bosje mensen bij elkaar die rondlopen in zegen en genade, sommigen zelfs zonder lichaam, gewoon maar wat rondhangend in onbeperktheid, zonder angst, volledige vervulling ervaren. Wie heeft dat nu nodig? Oh maar die kleine mug, die kleine mug van mij, die ga ik laten stralen!”

Hoeveel keer heb jij al niet geprobeerd om dat kleine mugje te laten stralen? “kijk eens allemaal, het glanst! Alsjeblieft, merk eens op hoe groots ik ben. Ik laat mijn kleine mugje stralen. Luister naar mijn jammeren en klagen, en het geweentje, het grote verdriet. Oh, hoe oneindig groot is mijn mugje toch!”

Ondertussen stroomt de Liefde van God doorheen een veelheid aan universa en schept - onophoudelijk - nog eens zoveel meer nieuwe universa. En de Liefde van God merkt het kleine mugje nog niet eens op. Niemand schenkt er enige aandacht aan. Zelfs de vrienden rondom jou willen er geen aandacht aan schenken, alhoewel je hen soms wel in een hoekje drijft, waardoor ze niet anders meer kunnen. Maar wij, die zonder lichaam zijn, denk je nu werkelijk dat we onze prachtige eeuwigheid eraan besteden om jou serieus te nemen, jij die een mugje wil laten stralen? Het is waar, omdat we zoveel van je houden geven we jou de ruimte dat te doen, en we eren jouw vrije wil om je zo klein en ellendig te voelen als je dat zelf maar wilt.

Maar wij wachten gewoon op jouw keuze om terug te keren naar de grootsheid waarin jij werkelijk thuis bent. Wij zullen jou nooit onze Liefde onthouden. Wij kijken eenvoudigweg door al jouw verhaaltjes heen, omdat datgene waarvan we wel wensen te houden, de Christus is die in jou verblijft.

Op welke dag en welk uur zal jij beslissen om van jezelf te houden zoals God van jou houdt? Om echt - om echt - voor eens en voor altijd de beslissing te nemen om te leven! Want totdat jij beslist om te leven “met” en “voor” en voor altijd “vanuit” de Geest van Christus, is jouw leven nog niet eens begonnen.

Het verstand reageert hierop onmiddellijk: “Hemeltje, dat is toch wel een beetje overdreven, vind je niet? Kijk maar eens Jeshua, naar al die ervaringen die ik heb gehad. Hoe kan jij nu zeggen dat ik nog niet geleefd heb? Waarom? Wel er was die gebeurtenis, en dat drama en die ramp die me overkomen is. En herinner jij je niet, zo een zeventien levens geleden, toen ik dat en dat heb gedaan? Ik heb me doorheen alles doorgevochten. Oh ja, je kan er zeker van zijn dat ik geleefd heb.

Neen, je hebt gedroomd.

Wanneer je 's morgens wakker wordt, en je hebt de ganse nacht gedroomd over lintjes en trofeeën die je van de wereld ontvangen hebt, zeg je dan ook: “dat was nu eens echte realiteit. Die trofeeën moeten straks op mijn keukentafel staan terwijl ik ontbijt.” En inderdaad, terwijl je droomde, voelden ze ook waarachtig en echt aan. Wel dit is nu precies de eigenschap waarover ik het hier met jou hebben wil. En als jij dat als een belediging wenst op te nemen, dan is dat voor

mij helemaal in orde. Het zal mijn vrede er zeker niet door verstoren.

Totdat jij beslist om volledig tot leven te komen als de aanwezigheid van Christus, als de aanwezigheid van Liefde, en ieder moment van jouw ervaringen als volledig zelf gecreëerd gaat beschouwen, om geen enkele andere reden dan dat jij ze zelf gekozen hebt vanuit de perfecte en oneindige vrijheid van jouw onbegrensde wezen, tot op dat ogenblik is jouw leven nog niet eens begonnen. Maar wanneer je naar alles kijkt zonder oordeel en met ogen van vergeving, wanneer jij beslist om lichamelijk vorm te geven aan de waarheid van Liefde, om het even wat al de anderen doen, wel dat is wanneer het leven pas echt begint.

Tot op de dag van vandaag zijn er maar een handvol geweest die het leven op aarde echt geleefd hebben. Echt maar een klein handje vol. Maar we zouden het fantastisch vinden als jij je zou willen aansluiten bij ons clubje.

Ik zal jou een klein geheimpje vertellen: totdat jij dit doet kan je helemaal niet afstuderen. Je kan deze dimensie die blijkt gevuld te zijn met conflict en lijden niet verlaten, totdat je de ervaring volledig geleefd hebt om deze aarde als de gedachte van Liefde in een vorm te bewandelen, met geen enkele andere toewijding dan alleen maar lief te hebben. Tot zolang zal jij jouw kruis niet opnemen en mij volgen. Jij zal ronddraaien, telkens en telkens opnieuw, alleen maar om steeds weer geconfronteerd te worden met dezelfde behoefte om volledig voor Liefde te kiezen.

Uiteindelijk zal jij je ogen opslaan naar de Hemel en zeggen, “Komaan Vader, laten we er mee doorgaan nu. Er werd genoeg tijd verspild. Dat is nu voorbij. Het is in orde. Het maakt niks uit. *Nu!* Ik ben toegewijd aan Liefde. Breng

mij alles wat ik nog moet ervaren, om vanuit de diepte - de plaatsen waar ik het verstopt heb in mezelf - ieder obstakel te laten opborrelen dat door het licht van genade van perfecte Liefde nog dient beschenen en opgelost te worden.

En vanaf mijn kant van het hek zal ik alles doen om me open te stellen voor die tere plekken, om ze te voelen, om ze te omarmen, om ze lief te hebben en om die plekken op te eisen als volledig door mezelf gecreëerd. Ik zal mijn ouders erbuiten laten. Ik zal mijn broers en mijn zussen erbuiten laten. Ik zal mijn over- over- over- over- over-overgrootvader erbuiten laten. Ik zal Adam en Eva erbuiten laten. Ik zal de regering erbuiten laten. En ik hou nu genoeg van mezelf om mijn afscheiding van God te helen.

Ik ben nederig genoeg om te erkennen dat wanneer er een nieuwe ervaring komt - nu ik weet dat ik toegewijd ben aan heling - dat jij, geliefde Vader, inderdaad reeds alle goede dingen naar mij hebt toegebracht. Want dit moment van ervaring kan gewoon bekeken worden door ogen die in erkenning zijn van de stapstenen die jij me brengt naar de totale vrede die ik zo verlang.

“Mijn leven is niet langer het mijne, want ik weet niet hoe ik die ene fundamentele vergissing ongedaan kan maken. Maar ik *kan* mezelf er wel aan overgeven om ieder moment volledig te voelen, terwijl ik toch nog steeds voor Liefde kies. En Liefde zal de pijn wegnemen die ik droeg, pijn die er was omdat ik erop aandrong om mezelf proberen af te scheiden van de Bron van mijn wezen. Die kleine mug van mij wordt nu op rust gesteld. Want het enige wat werkelijk kan stralen, is Christus.”

Want Christus - de zonen en de dochters van God, de nakomelingen van God - is de enige schepping van God. Al

de rest werd er aan toegevoegd door *jou*. Zelfs tijd en ruimte zijn van jou. De enige schepping van jouw Schepper, ben jij. De ware jij. Want jij bent Liefde. En God schept alleen datgene wat hetzelfde is als Hij. En God is *alléén* maar Liefde.

Velen onder jullie geloven dat jullie op een spiritueel pad zijn. Jij zal weten of dit waar is door jouw bereidheid om alles te willen voelen en te ervaren precies zoals het voor je staat, van moment tot moment. Wanneer jij dus een conflict met iemand hebt, en je gaat in je stoel zitten om te bidden en te mediteren om die gevoelens in jezelf kwijt te raken of ze te veranderen, en je staat dan even later op en zegt, “zo, ik voel me al veel beter nu,” maar het probleem is niet opgelost met de ander, *dan is er helemaal niets veranderd*.

Ga naar de ander toe, open je hart, los het op. Als je iemand beledigd hebt, vraag ze dan om vergiffenis. Als je over iemand geoordeeld hebt, geef dat dan toe. Vraag hen om vergiffenis. Alleen op deze manier kan je werkelijk de plaats van conflict in jezelf helen.

Geliefde vrienden, de essentie van deze les is heel simpel. Waar ben jij *nu*? Ben je bereid jezelf toe te staan om naar alles buiten jou en in jou te kijken als een poort naar het Koninkrijk van de Hemel, die er alleen maar op wacht dat jij zijn aanwezigheid erkent en dat je ze opendoet? Ben jij bereid om werkelijk daar te zijn waar je bent - *volledig, precies daar waar je bent*? En het denken zegt dan, “Natuurlijk wil ik dat. Ik ben immers op een spiritueel pad.” Wees er echter zeker van dat wanneer jij naar je gevoelens kijkt en je nog steeds een klein beetje weerstand vindt, dat je dan nog niet de nodige bereidheid hebt die jou de kracht zal geven om die deur te openen.

Alleen door voelen, ontwaak je

Voelen is de boodschap van deze les. Want het is alleen door voelen dat je werkelijk ontwaakt. Concepten en ideeën kunnen de denkkeest richting geven naar het geloof dat er iets bestaat dat nog aantrekkelijker is dan datgene wat je daarnet deed. Maar concepten en ideeën hebben niet de macht om de deur te openen. Het zijn symbolen, en dat is alles. Een symbool kan jouw dorst niet lessen. Het is alleen maar op het niveau van het onvervalste *voelen* dat jij opnieuw de aanwezigheid zal kennen van God die in jou verblijft, rondom jou, doorheen jou, zelfs nu.

Voel wat jij gemaakt hebt als een vervanging voor de waarheid. Eigen het je toe, kijk ernaar en laat het dan los. Leer dat wanneer je het eenmaal omarmd hebt, welke keuze je in het verleden ook gemaakt hebt, wanneer je het eenmaal gevoeld hebt, jij totaal onschuldig blijft en volledig doordrongen van de kracht om opnieuw te kiezen om te voelen, om opnieuw te leren die zalige warmte te voelen die het Koninkrijk van de Hemel doordringt.

Niets wat jij in de tijd verricht weegt op tegen het belang van wat we in deze les met jou gedeeld hebben. Niets van wat jij in het veld van de tijd doet, werpt een licht op het ongelooflijke geschenk dat op jou wacht. Gebruik daarom de tijd goed om te beslissen lief te hebben, dat Liefde zichzelf aan jou mag uitleggen. Inderdaad, geliefde en heilige

vrienden, wanneer je dit gedaan hebt, dan zal jij jezelf terugvinden in een vorm die nooit door de ruimte en het volume van een fysiek lichaam kan bevat worden.

Jij zal naar deze volledige dimensie kijken als alleen maar een tijdelijk leermiddel. Jij zal het opzij zetten, net zoals een kind zijn speeltje opzij zet wanneer hij het ontgroeid is. Maar jij zal dit doen met een diepe appreciatie en Liefde voor het speelgoed waar je zolang mee gespeeld hebt. Jij zal een diep gevoel van dankbaarheid met jou meedragen voor alles wat deze fysieke dimensie jou gebracht heeft.

Er zal niet één molecule in jou zijn die nog wrok kent, geen enkel verlangen meer, geen kwaadheid of berouw meer, voor niets. Alles wat jij ooit ervaren hebt, zal totaal door jou aanvaard zijn. Want het was precies door die ervaringen dat jij er uiteindelijk weer toe kwam om alleen nog de Waarheid te willen.

Van deze dag af, zal jij nooit meer in staat zijn om jezelf er werkelijk van te overtuigen dat al jouw pogingen om afgeleid te zijn, of om je aan de wereld aan te passen, echt iets kunnen teweeg brengen. Jij zal ontdekken dat jouw geest begint binnen te dringen in al de onbewuste gewoontes die jij gemaakt hebt, als een poging om jezelf te verstoppen voor datgene wat toch gevoeld moet worden. Jij zal heel goed beseffen wanneer jij jezelf voor de gek aan het houden bent. Je zal beginnen lachen en zeggen, “Oh ja, daar ga ik weer. Misschien moet ik dit maar beter eens opzij zetten. Ik kan maar beter mijn voeten stevig op de grond plaatsen en inderdaad gaan leven, met volle passie, vanuit de Waarheid van het Koninkrijk van de Hemel.

In ‘de weg van het Hart’ zullen we jou hierover nog directer en met nog meer kracht gaan toespreken. Want de tijd

komt nu snel dat deze planeet geen slordige genodigden meer in haar huis zal verdragen, genodigden die niet bereid zijn om te vibreren op de frequentie voor dewelke de planeet zelf zich aan het klaarmaken is. Wees dan ook niet verwonderd als je op een dag thuiskomt en ontdekt dat de landeigenaar de sloten heeft veranderd en dat jij geen plaats meer hebt om jouw hoofd neer te leggen.

Word veel liever de levende belichaming van Liefde en reis samen met jouw Heilige Moeder naar een totaal nieuwe dimensie van bestaan. En vergeet nooit dat je mag zingen, lachen, dansen en spelen terwijl je onderweg bent!

Wees daarom in vrede, geliefde vrienden. Amen.

Les I - 7 (De Weg van het Hart)

Geboorte van het Christusbewustzijn

oor altijd ben ik met jou. *Voor altijd ben ik met jou.* Want reeds lang voor er sterren ontstonden, reeds lang voor er planeten tevoorschijn kwamen, en lang zelfs voor er een gedachte aan het fysieke was opgekomen in het goddelijke bewustzijn van de Zoon van God, waren wij al tezamen en als gelijken geschapen. En toch kent die schepping van wat als enige waar is, geen punt van geboorte.

Daarom, omdat de Vader eeuwig is, zo ook verblijven wij tezamen in Liefde en worden we er samen door ondersteund. Doorheen alle tijden en zelfs tot in de eeuwigheid blijven we samen in de Werkelijkheid van wie we zijn. Beschouw het dan ook niet als iets buitengewoons wanneer ik jou zeg: ik ben altijd bij jou, zelfs tot aan het eind van de tijd.

Welke reis heb *jij* ooit ondernomen die niet ook *mij* bekend is? Welke reis heb ik ooit ondernomen die, in waarheid, niet ook jou bekend is? Want wanneer jij naar mij kijkt vanuit een diepe plaats van weten binnenin, alhoewel de woorden misschien verschillend zijn, dan zeg jij in jezelf, “Kijk! Christus verschijnt voor mij.”

Wanneer jij een gedachte aan mij in jouw bewustzijn vasthoudt en het lichaam wordt overspoeld met emotie, zacht en mild en licht, en jij herkent dat de heilige Zoon van God tot geboorte kwam en geperfectioneerd werd in jouw vriend Jeshua Ben Joseph, wat is het dan in jou dat *weet* dat dit de waarheid is? Welk deel van jouw geest, welke capaciteit van jouw hart kan naar mij kijken en de Waarheid in mij herkennen zodat je van mij gaat houden? Wel, ik zeg jou klaar en duidelijk, het is hetzelfde als dat deel van *mijn* denkkeest, dat deel van *mijn* hart dat naar jou kijkt en zegt, “Kijk! Het heilige Kind van God staat voor mij. En ik zie hem zo graag.”

Dat wat weet, dat wat onmiddellijk begrijpt, is het Christusbewustzijn. Het herkent zichzelf in iedereen. Dat Christusbewustzijn bevindt zich *nu* volledig in jou! Daarom, zoals ik jou al vele keren verteld heb, vergeet nooit om jezelf in herinnering te brengen dat je aan de ander jezelf kent. Wanneer jij naar mij kijkt en zegt, “Geliefde vriend, dank je wel”, kijk dan heel goed naar jezelf en zeg, “Geliefde vriend, dank je wel.” En laat de adem dan maar stromen.

Hoeveel reizen zijn er al geweest? Hoeveel momenten van ervaring zijn er al gepasseerd onder de brug van jouw zijn, vooraleer je voor het eerst begon te her-ontwaken tot de Waarheid die altijd waar is? Hoeveel levens, hoeveel werelden zijn er geweest vooraleer er een lichtje begon te branden, zo nauwelijks merkbaar in het begin dat het niet eens

herkend werd? En een klein stemmetje fluisterde jou toe vanuit een plaats die zover van jou af leek:

*Geliefde zoon, jij bent bij me nu.
Jij blijft zoals Liefde jou geschapen heeft.
Wees daarom in vrede. Jij bent geliefd.*

Deze stem leek zover weg, zo zwak, dat het zeker niet jouw eigen stem kon zijn. Zeer zeker, het was alleen maar de fantasie van het moment.

Temidden van een of andere onderneming hield je halt. En terwijl een regendruppel op een blad viel en jij naar die ervaring keek, voelde je en wist je dat je één was met de regendruppel en met het blad en dat jij zelf inderdaad deze dingen was. Hoeveel van dergelijke momenten zijn er niet voorbijgegaan vooraleer dit soort ervaringen naar de voorgrond kon komen in jouw bewustzijn, terwijl ze in het begin alleen maar leken op kleine, dwaze ideeën? Gedachten zoals, “Lieve hemel, ik voelde me zonet één met de ganse schepping. Dit kan ik maar beter aan niemand vertellen!” En vervolgens ging jij gewoon weer door.

Maar de momenten deden zich meer en meer voor, misschien in het begin nog wat vluchtig, maar stilaan ook meer en meer vertrouwd - een gevoel onder al het drama, onder al het schreeuwen, onder al het geklaag, onder al de wrok, onder al de angst, onder al het streven en onder al het zoeken. Deze nog zeer stille stem kwam op en zei:

*Geliefde zoon, jij bent nog steeds zoals ik jou geschapen heb.
Jij bent geliefd.
Jij bent totaal liefdevol en alle Liefde waard, voor altijd.*

Deze stille stem priemde zich een weg doorheen het gebrul en het kabaal dat zich in jouw denkgeest leek een thuis te hebben gemaakt. Wees er maar zeker van, jij zou niet zijn waar je nu op dit ogenblik bent als je al niet vele momenten ervaren hebt die de kwaliteit uitdrukken die ik jou zonet beschreven heb, van werkelijk de stille, zachte stem van de Trooster in jou te horen.

Daarom inderdaad, elk van jullie weet dat er een verlangen in je zit dat *niet* meer kan en *niet* langer meer zal ontkend worden. Jij weet van de Christus in jou dat Christus zich binnenin jou heeft geroerd en nu rechtstaat om zijn rechtmatige plaats in te nemen als meester van jouw denkgeest en van jouw hart, van jouw lichaam en van jouw adem, en van jouw dromen en jouw passies! Ieder van jullie weet dat het absoluut vergeefs is om te kiezen voor iets minder dan dit.

Het komt niet omwille van iets wat ik ooit gedaan heb *voor* jou. Het komt omdat het *moet* komen. Het moet tevoorschijn komen in iedere denkgeest die geschapen werd, onafgezien welke reis deze heeft afgelegd, onafgezien van al de pogingen die ondernomen werden om te ontkennen wat voor eeuwig waar is. Dat wordt de illusie van de droom van afscheiding genoemd. Het moet komen en het is werkelijk onvermijdelijk omdat Christus *niet* zal ontkend worden. Christus kan *niet* ontkend worden, omdat alleen Christus datgene kan uitdrukken wat absoluut de Waarheid is.

Het is dus alleen Christus die de celstructuur van het lichaam kan informeren zodat zelfs de meest eenvoudige gebaren Liefde uitdragen naar de ander die het ziet. Alleen Christus weet hoe hij de adem moet ademen die alle trauma's en alle gekwetstheid loslaat. Alleen Christus begrijpt de kracht van ware vergeving, hetgeen trouwens altijd neerkomt op

vergeving van jezelf, gezien niemand jou ooit op enig moment iets heeft aangedaan.

Alleen Christus kan een glimlach op de lippen van een lichaam brengen, zodat wanneer iemand anders naar je kijkt en die glimlach ziet, zijn of haar hart vervuld wordt. Alleen Christus kan in deze wereld wandelen en toch niet van deze wereld zijn. En alleen Christus kan iedere beperkte en angstige creatie overstijgen, hem transformerend in een prachtige bloem die staat te bloeien en zijn zoete geur afgeeft aan gans de schepping. Is het niet dat wat jij doorheen jouw wezen wilt voelen stromen? Is het niet deze roep die tot leven wil komen in jou? Oh, geliefde vriend, jij weet dat het dat is!

Heb daarom elkander lief. En hou van het Zelf dat jou door de Vader geschonken werd. Leer om *enkel* nog die stem te horen. Leer om *enkel* nog naar die stem te verlangen. Leer om enkel nog die stem te volgen die de Waarheid kent die altijd waar is.

Ik en mijn hemelse Vader zijn één.

*Deze wereld is maar een voorbijgaande flikkering
en een droom.*

*Hij heeft geen enkele waarde,
behalve dan deze die Christus eraan toevoegt.*

Alleen Liefde is werkelijk.

Al het andere is een keuze om eventjes in illusie te geloven.

Wees er echter zeker van, illusie in een illusoire wereld kan grote kracht lijken te bezitten. Maar alle kracht werd jou gegeven. Alle kracht onder Hemel en Aarde werd aan het heilige Kind van God geschonken. En die kracht verblijft in jou als het Leven van jouw leven, als de adem van jouw adem, als de Waarheid van jouw waarheid, als het wezen van jouw zijn en als de vreugde van jouw vreugde. Er is nog nooit

een ingebeelde schepping geweest die deze kracht werkelijk bedreigen kon. Noch is enige illusie in staat de werkelijkheid van jou weg te nemen.

Het enige wat zich kan voordoen is dat jij die kracht gebruikt om in verlies te geloven. Alle vormen van verlies die jij waarneemt via de fysieke ogen van het lichaam of via jouw wereldse denkgeest, zijn niets anders dan voorbijgaande schaduwen van jouw vasthoudendheid aan het geloof dat verlies werkelijk is. Alle vormen van de contractie die gekend wordt als angst, zijn niets meer dan tijdelijke wijzigingen van de kracht die jou geschonken werd - een kracht die jij probeerde te gebruiken om te zien of het mogelijk was jezelf ervan te overtuigen dat er naast Liefde ook nog iets anders kon bestaan.

Maar het verhaal is voorbij. De droom van afscheiding loopt op zijn einde. De ganse schepping ondervindt nu een groeiende kracht, een beweging, een momentum dat de denkgeest, van waaruit alle schepping voortkomt, naar een nieuw niveau moet brengen. Het is niet zozeer een niveau waar je naartoe evolueert, maar veeleer een niveau van herkenning, een niveau van her-inneren, een niveau van terugkeer.

Die golf aan opgebouwde kracht is nu levend aanwezig en ze is al opgerezen in jouw hart en in jouw bewustzijn. En jij weet dat. Stop met het te ontkennen. Stop met het in vraag te stellen. Stop met rondkijken in jouw wereld naar tekens of het wel goed is om dit te voelen.

Accepteer dit als een goddelijke gave van jouw Schepper. Want de roep is uitgezonden. En alhoewel velen luisteren, zijn er maar weinig die hem horen en nog minder

die totaal toegewijd worden om hem te beantwoorden. Laat jouw gebed dan ook altijd het volgende zijn:

*Dat het alleen Christus moge zijn in mij,
en alleen Christus als de schepping
waarvan ik dacht dat ik het was.*

*Laat het alleen Christus zijn
die iedere gedachte en iedere adem
en iedere keuze informeert.*

*Moge Liefde iedere stap richting geven.
Moge Liefde deze tocht doorheen de tijd transformeren,
zodat ik in de tijd echt de werkelijkheid van de eeuwigheid,
de onschendbaarheid van vrede, de heiligheid - de heiligheid -
van intimiteit en de vreugde van de Vaders' Liefde mag kennen,
nog voor iedere adem die ik adem en inderdaad,
zelfs nog voor iedere gedachte die opkomt in de denkkeest.*

Want wanneer jij weet dat je zelf heiligheid bent, hoe zou je dan ooit naar je broeder of zuster kunnen kijken en geloven dat zij jou iets verkeerd hebben gedaan? Hoe zou je ooit in staat zijn iets anders te doen dan hen alleen maar lief te hebben? Hetgeen betekent dat jij de Liefde van Christus zo diep en zo innig doorheen jou laat vloeien, dat zij het snappen dat jij niet meer in hun illusie gelooft.

Wanneer je aan de ander enkel nog dat geeft wat waar is, gezien alle bewustzijn verbonden is, dan heb je hem het enige geschenk gegeven dat echt waarde heeft. Wanneer je aan de ander de waarheid schenkt - misschien zelfs zonder een woord te zeggen - omdat alle bewustzijn verenigd is, herkennen zij wat hen aangeboden wordt en zeggen aan zichzelf, "Degene die voor mij staat, kent de waarheid over mij en kijkt dwars door al mijn pogingen heen om minder te zijn dan wat ik ben.

Daarom zie ik in dat het veilig is om opnieuw te kiezen.” En hier is het dat wonderen verschijnen.

Streef er niet naar om de wereld te helen. Maak er ook geen show van hoeveel je wel houdt van de ander. Geef het concept op van een bezige bij te zijn. *Wees* alleen maar de aanwezigheid van Liefde omdat je weet dat er absoluut geen enkele waarde gelegen is in iets anders te zijn. En dat in waarheid jijzelf er nog nooit in geslaagd bent om iets anders dan de aanwezigheid van Liefde te zijn.

Elk gezond moment dat jij ervaren hebt, elk moment van onbeperktheid, elk moment van ware intimiteit, elk moment van genade-volle vreugde dat je ooit gekend hebt, in welke vorm het ook lijkt te verschijnen, is alleen maar gekomen omdat jij toestond dat jouw denkgeest zich liet afzakken in de zee van vrede. Daar was je alleen maar, leeg, niets willend, niets zoekend, alleen maar de aanwezigheid zijnde van wat jij bent.

Wanneer deze kwaliteit ontwikkeld wordt, zodat ze jouw bewustzijn doordringt met iedere adem en op elk moment, dan zal je inderdaad weten dat Christus is opgestaan vandaag. En jij zal Pasen vieren met iedere ademhaling die door jou heen stroomt.

De schaduw van angst

at zou er dan kunnen oprijzen om de Waarheid die altijd waar is de weg te versperren?

Er bevindt zich een oeroud woud op jullie planeet. Een woud in een zeer ruwe bergvallei, die zo hoog gelegen is en zo ruw is, dat niemand er ooit een voetstap heeft gezet. Onbekend voor de denkkeesten van het menselijke ras gaat het leven daar zijn gang. Diep in het hart van dit woud leek er deze morgen een klein sprietje gras bewogen te worden door een ongeziene wind. Slechts voor een fractie van een seconde kwam het in beweging, zo subtiel en zo zacht was deze wind dat, terwijl het zonlicht dit sprietje aanraakte, er een heel klein schaduwkje geworpen werd op een steen die maar een klein eindje verderop lag.

Niemand merkte het op. De schaduw had geen enkel effect. De steen merkte het niet eens. Niemand op de ganse planeet had het opgemerkt. Niemand uit al de hemelen had het gezien, behalve ik. Ik had iets nodig om een verhaal rond te bouwen. Deze kleine schaduw, geprojecteerd door een klein sprietje gras, eventjes wiegend in een wind in een ver woud, heeft zo goed als geen effect op het ronddraaien van de planeten, de schepping van nieuwe zonnen en zeker niet het minste effect op hoe diep de Vader wel van jou houdt.

Deze kleine schaduw, daar heb jij al jouw macht aan gegeven. Hij *lijkt* in staat te zijn om te verhinderen dat de

waarheid in jou geleefd wordt. Voor een ogenblik heb jij die kleine, minuscule schaduw macht gegeven en in datzelfde ogenblik was angst geboren. Angst is altijd een samentrekking, weg van Liefde. En angst maakt jou nog kleiner dan het grassprietje dat voor even leek een schaduw te werpen en daardoor de herkenning blokkeert van de warmte van de zon waarin jij *altijd* baadt.

Wanneer jij weerstand biedt aan heling, wanneer jij ermee worstelt om 'jouw waarheid te spreken', dan mag je er zeker van zijn dat er net daarvoor zich iets heeft voorgedaan. Wat mag dat dan wel zijn? Het is jouw beslissing te geloven dat de schaduw oppermachtig is. En dat als jij zou genezen, als jij zou groeien, als jij zou veranderen, als jij Christus in jou zou laten leven, dat het kleine grassprietje en de kleine, minuscule schaduw die het voor slechts een korte tijd voortbrengt, jou dan zou komen straffen en jou zeker zou verpletteren.

Als je dit verhaal echt in jouw wezen kunt laten doordringen en de totale lachwekkendheid van zulk een geloof inziet, dan zal je nooit meer *bang zijn* voor angst. Jij zal dan aan angst nooit meer toestemming geven jouw meester te zijn en hem de koers van jouw leven te laten bepalen.

Jij zal leren wat het betekent om geboren te worden in het hart. En jij zal opstaan en verdergaan zonder angst - met geen enkel verhaal meer. Jij zal alles volbrengen wat creativiteit doorheen jou wil uitdrukken. En de ganse tijd zal jij weten dat je uit jezelf helemaal niets doet, maar dat de Vader doorheen jou, *alles* kan doen.

Aan welke schaduwvormen van dit grassprietje geef jij toestemming dat ze jouw leven mogen leiden en het mogen overnemen, en dat ze jouw ziel mogen bezitten?

Er bestaan veel schaduwvormen, is het niet? Er zijn vrienden, ouders, broers en zussen die je gunstig wil stemmen. Er is de regering waar je voor buigt. Er zijn vrienden en kinderen die eerst komen. Er dienen ook rekeningen betaald te worden. Er bestaan verlangens om te controleren en ze te beheersen. Er zijn veel activiteiten, verklaringen en gedragingen - door anderen gecreëerd - die tenminste zeven à acht uur per dag van jou eisen om ze te analyseren en ze daarna tot ter dood te beoordelen. En dan denk jij, "Lieve help, deze wereld is vermoeiend, maar iemand moet het nu eenmaal doen."

Dacht jij dan dat het Liefde was die de wereld laat draaien? Vertrouw me maar, Liefde tolt niet zomaar wat in het rond om vervolgens nergens heen te gaan!

Liefde schiep jou. Liefde legde in jou, als een individu - tenminste tijdens deze dans van tijd en ruimte dan toch - de kracht om te kiezen, de kracht om te voelen, de kracht om Licht en Liefde doorheen jou te laten stromen, de kracht om te weten dat er iets bestaat in en als jou. Dat is wat Liefde heeft gemaakt! Heeft angst ooit iets kunnen maken dat hier nog maar van ver op trekt?

Wat wil jij dan? Schepping, of na-aperij? Vrede, of de mogelijkheid om jezelf in een roes te brengen met wat triviale dingen? Stel je even voor,... alle kracht onder Hemel en Aarde die door jou heen stroomt met iedere nieuwe adem die je ademt, zodat jouw bewustzijn getuige wordt, niet van wat jij doet als maker en doener, maar van dat wat het goddelijke doorheen jou doet op ieder moment. En jij komt in

verwondering nu voor de creativiteit van Liefde, diezelfde Liefde die de zon, de maan en de sterren in beweging houdt. Nu, *dat* is pas een vreugdevol tijdverdrijf!

Trouwens, jij hebt het lichaam jouw lichaam genoemd, alsof je een bepaald recht hebt om het te bezitten. Geef het lichaam aan God. God weet hoe hij er gebruik kan van maken. Jij weet dat helemaal niet. Wanneer jouw leven eraan is toegewijd om alleen de aanwezigheid van Liefde te zijn, voor geen enkele andere reden dan dat jij het zo wilt, dan zal jij de waarheid kennen die alle dingen vrijmaakt - omdat jij dan die waarheid zal *zijn*:

*De ganse schepping wacht erop om
doorheen mij te bewegen en ik wil me dit gewaarzijn.
Ik wil mijn ervaring,
mijn geleefde bewustzijn gebaad zien in zalige genade,
in het observeren van de stroom van Liefde doorheen mij.*

En als er wat spinnenwebben in de weg zitten, dan veeg je ze gewoon opzij.

Wanneer jij in die staat verkeert dan zullen Hemel en Aarde zich bewegen om jouw dienaar te zijn, en niet eerder dan dat. Tenslotte, als je een tegenstrijdige boodschap uitzendt, dan komt er niemand op de dansvloer. Zo, je bent nu te weten gekomen wat de schaduw is. Misschien hou je ervan om af en toe eens met hem te dansen. Maar hier is de grote vraag:

Ga je de schaduw de leiding geven of leid jij de dans?

Geboorte geven aan het Christusbewustzijn

anneer jouw leven hierin wordt bevrijd - ik spreek nu niet over perfectie zoals jouw wereld dat kent - wanneer jouw leven *die* motivatie krijgt, die houding, die verklaring en die toewijding, dan zal perfectie doorheen jou worden waargenomen. Want de ware betekenis van perfectie is wondergerichtheid - waar dat wat tijd bespaart zich voordoet. Wanneer jouw leven zo wordt, wanneer jij niet langer een tegenstrijdige toewijding in jouw wezen vasthoudt, dan zal jij exact weten wat het resultaat van mijn leven betekende voor mezelf, omdat jij dan precies ook dat zult *zijn*.

Jawel, ik weet dat jij je zorgen maakt, “betekent dat dan wanneer ik echt dichtbij kom, dat ik ook door mijn laatste initiatie van de kruisiging moet gaan? En als ik dat dan moet doen, wil je dan alsjeblief beloven dat ze tenminste eerst de nagels steriliseren? Mag ik misschien zelf de dag en het uur kiezen? Ik sta niet zo graag heel vroeg op, weet je.”

Jij weet allang waar de kruisiging over gaat. Je hebt het voor jezelf al miljoenen keren gedaan, op manieren die veel erger zijn dan een nagel die door jouw hand wordt gedreven en die dan voor eventjes een kleine pijscheut veroorzaakt. De hel is niets meer of minder dan de staat waarbij je steeds maar opnieuw in hetzelfde spoor terechtkomt, dat je vast komt

te zitten in het proces om voortdurend jouw Zelf te willen kruisigen, hetgeen natuurlijk de poging is om dat wat God uit Liefde geschapen heeft, te vermoorden en te vernietigen.

Stop met de energieverpilling om te *proberen* van God te houden. Dat zal niet werken voor jou. Stop met zoveel energie te steken in het proberen aanleren elkaar lief te hebben. Dat zal niet werken voor jou. En in *Gods* naam, weerhoud je van alle pogingen om iemand te laten geloven dat je van hen houdt!

Breng jouw totale aandacht naar het opgeven van de geloofspatronen waarmee jij geprobeerd hebt het Zelf te kruisigen dat God geschapen heeft, en dat Hij in jou heeft geplaatst als het *gewaarzijn* van jouw bestaan. Leer om dat Zelf lief te hebben boven al het andere. Leer om dat Zelf te voeden. Leer om binnen dat Zelf alleen dat te ontwikkelen dat jou bericht brengt over vreugde en waarheid. Zodat jouw woorden, jouw daden en jouw aanwezigheid altijd de anderen verheffen. Zodat wanneer iemand anders binnenkomt in een kamer waar jij zit, waar jij staat of beweegt, zij een adem van frisse lucht ervaren ook al heb jijzelf misschien niet eens een vinger bewogen.

Tot zolang er een spoor van energie in jou is waarbij je probeert datgene te verkrijgen waarvan je zeker bent dat het in jou ontbreekt, van om het even welk ding dat je waarneemt of van een voorwerp rondom jou, kan jij niet de Liefde van het Zelf kennen. En jij kan geen vreugde ervaren. Geluk is een werkje dat vanbinnen dient te gebeuren.

Wat gebeurt er dan? Uiteindelijk zie je het op de juiste manier en jij beslist, “Ok, wat was die kleine schaduw aan het doen? Wel, laten we deze eens aanpakken en deze, en deze, en deze. Hoeveel grassprietjes en hoeveel schaduwen die als een

lappendeken over het Zelf liggen, bevinden er zich in dit wezen?” Maakt het wat uit? Jij bent nu Christus geboorte aan het geven!

Wat gebeurt er wanneer dit zich werkelijk voordoet? Eerst en vooral - en luister heel goed - *zal er niets onaanvaardbaar zijn voor jou.*

Maar het denken biedt nog weerstand, “Ja maar, betekent dat dan als iemand geen vegetariër is, dat hij dan ook geliefd is? Betekent dat dan als iemand stemt op een persoon waarvan ik weet dat het de verkeerde is, dat ze dan niet gek zijn en dat ik hen kan liefhebben? Betekent dat dan als iemand macht zoekt en daarvoor een oorlog ontketent en vijfduizend vrouwen en kinderen vermoordt, dat ik nog altijd naar hen kan kijken zonder dat mijn liefde verstoord wordt? Betekent het dan dat, wat er ook opkomt in deze tijdelijke wereld, dit letterlijk, werkelijk en waarachtig geen enkel probleem meer voor mij is - dat *niets* onaanvaardbaar is?”

Ja. Het betekent niet dat je het vergoelijkt. Het betekent dat het niet langer onaanvaardbaar is. Want al wat je niet kan aanvaarden, zal je oordelen. En ieder oordeel is een poging om datgene te *vermoorden* waarvan jij beslist hebt dat het geen recht op een bestaan heeft.

Oordeel is het omgekeerde van vergeving. Het leeft aan die kant van het hek waar angst heerst. vergeving leeft aan die kant van het hek waar Liefde woont, en alleen Liefde kan deze wereld genezen. Stel je dan voor dat jij leeft in een staat waarin letterlijk niets nog onaanvaardbaar is voor jou, omdat je weet dat de Bron van jouw werkelijke wezen ver buiten de beperkingen ligt van iets wat gecreëerd werd in tijd en ruimte. Dat zelfs de dood die gecreëerd werd vanwege de contractie die we kennen als angst, niet onaanvaardbaar meer is.

Ik zeg jou: Als je mij vertrouwt dan zal ik jou de weg naar vrede tonen. Ik zal op jouw antwoord blijven wachten, aangezien ik de vrijheid niet van jou weg kan nemen die vereist is om totaal toegewijd te worden aan het toestaan dat Christus geboren wordt daar waar ooit illusie heerste. Ik zal jou tonen hoe jij het wezen kan worden waaruit alle schepping voortkomt, zodat je de Waarheid zal kennen die jou vrijmaakt.

Dit zal in jou de meest fundamentele van alle angsten naar boven brengen. Welke is dat? Het is de laatste angst die dient overstegen te worden: de angst voor de dood. Want wanneer jij met de Waarheid geconfronteerd wordt, dan weet je dat alles wat jij als een substituut voor de Waarheid zocht te creëren, sterven moet. Daarom werd er gezegd, “het laatste wat overstegen moet worden, is de dood” - angst voor de dood. De dood wordt *toegestaan*, opdat Christus zou leven.

Begrijp dit goed: er is niemand, en nooit zal er iemand zijn die deze woorden leest aan wie ik niet de belofte heb gedaan: *Ik zal jou de weg tonen naar de Waarheid die altijd waar is en die jou vrijmaakt.*

Alleen jij kan voor jezelf de beslissing nemen om jouw ganse wezen in deze reis onder te dompelen. En alles wat daarvoor nodig is, is wat jij noemt een klein beetje bereidwilligheid. Een klein beetje bereidwilligheid is al wat het vraagt.

Ik ken de weg naar huis omdat ik de reis reeds voltooid heb, en ik zal jou de weg tonen. Met ieder woord dat ik uitspreek is het mijn enige bedoeling om die plaats in jou te onthullen die de aanwezigheid van Liefde is die jij zoekt.

Wat als jij er nu eens zou voor kiezen om je daadwerkelijk toe te wijden aan het overwegen van wat ik zeg, en terug te keren naar de onschuld van een kind, terwijl je er intussen over bezint wat dit in jouw leven kan betekenen? Wees er maar zeker van, wanneer de reis *naar* het Koninkrijk is afgerond, dan begint de reis in het Koninkrijk opnieuw. De zaligheid, de wijsheid, de creativiteit, het lachen, de vriendschappen, de familie, de vreugde, de sereniteit en de vrede - die voor het grootste gedeelte als een onmogelijke droom werden gezien - zullen jouw meest alledaagse staat van zijn worden. Maar niets hiervan kan verschijnen via een kracht die niet doordrongen is van *mij*.

Ik kan jou leiden. Ik kan jou de weg tonen. En ik kan jou vergezellen op de weg die jij gekozen hebt. Soms kan ik, door jou te dragen, mijn kracht geven totdat de jouwe zo zeker is als de mijne. Maar uiteindelijk moet jij *vragen* dat ik jou opnieuw neerzet, zodat *jouw* voeten de grond van het Koninkrijk van de Hemel raken en *jij* naast mij wandelt, onder *jouw* kracht, onder *jouw* zekerheid.

Op die dag en dat uur zal jij inderdaad ontdekken dat, zo dikwijls als je het mij vraagt, ik aan jou terug zal vragen, “Hoe denk je dat we dit kunnen aanpakken? Wat zou je samen met mij willen scheppen?” En op dat moment zijn we inderdaad als broer en broer, als zuster en broer, als vrienden, dansend en spelend in het Koninkrijk dat de Vader voor ons heeft klaargemaakt.

Een kleine schaduw, voortgebracht door een miniem grassprietje is alles wat jou lijkt tegen te houden om te komen waar ik ben. Als je nog even wilt dralen, is dat ok. Jij kan mij niet tegenhouden om de Waarheid over jou te kennen en om van jou te houden. Wanneer je verliefd bent, wanneer je zo doordrongen bent van alleen maar lief te hebben, is het dan

niet zo dat je op dat moment helemaal geen benul van tijd meer hebt? Er is geen enkel gevoel meer van enig effect dat jouw vrede zou kunnen verstoren. Jij bent gewoon ‘aan het wiegen op de muziek’. Jij bent aan het liefhebben, en jouw heelheid komt nog sterker naar voor.

Heb daarom elkander lief zoals ik jou liefhad. Want de Vader heeft eerst mij liefgehad, zodat ik jou de waarheid zou kunnen tonen van wat Liefde en de realiteit van jouw wezen is. Ik zal nooit ophouden dit te doen, hoelang jij ook wilt treuzelen. Want Liefde is inderdaad geduldig en vriendelijk. Liefde wordt nooit misleid en Liefde staat geen misvattingen toe. Liefde omarmt alle dingen, ze vertrouwt alle dingen en staat alle dingen toe. Ze weet met grote zekerheid welke richting ze uitwil en stopt nooit tot ieder grassprietje is bevrijd van het schaduwwerpen en de ganse schepping is teruggekeerd naar het Hart van God.

Leer om van Jezelf te houden en roep naar de wereld:

*Mijn Vader en ik zijn één!
Dat is de voedingsbodem van waaruit ik beweeg en leef
en waaruit ik mijn bestaan ken.
Zo is het!*

Herinner jou altijd dat de Vader naar Zijn enige schepping keek en zei, “Kijk, het is heel goed!” Die goedheid heeft een naam, en het is de jouwe! En kijk, het is heel goed! Dit licht verdient het om te stralen!

De deur staat voor jouw neus. Zal jij ze openen met de *kracht* van jouw keuze? Want wat jij ervaart zal jou onthullen welke keuze je vandaag gemaakt hebt.

Geliefde en heilige vrienden, moge vrede altijd met jullie zijn. En moge de Waarheid die altijd waar is in jullie harten en in jullie bewustzijn beginnen stralen doorheen alle tijden. Herinner jou dat er een heel goede reden is waarom ik steeds maar blijf herhalen “Ik ben altijd met jou.” Amen.

Les I - 8 (De Weg van het Hart)

Kiezers droppen in het meer van gewaarzijn

Zoals altijd treed ik naar voor als jouw gelijke - om bij jou te verblijven, om naast jou te wandelen, om met jou te communiceren - vanuit dat Bewustzijn en dat Hart dat we voor eeuwig samen delen, vanuit dat Bewustzijn dat als enige de werkelijkheid is van ons *gedeelde* Zoonschap, ons gedeelde bestaan. Zoals altijd treed ik naar voor in vreugde en tevens in nederigheid. Want ik kan mij niet verbinden met iemand tenzij deze de ruimte voorziet in zijn of haar bewustzijn en mij uitnodigt om daarbinnen te komen.

Begrijp daarom goed dat wanneer ik kom om bij jou te verblijven, dat ik kom in een nederigheid die geboren is uit de herkenning van het grote mysterie dat jou jouw bestaan geschonken heeft. Datzelfde mysterie dat ik Abba, de Vader heb genoemd.

Waarom? Jij komt niet voort vanuit een of andere mechanische, onnadenkende kracht. Jij kent jouw bestaan vanuit pure intelligentie. Jij bent voortgekomen uit zuivere Liefde. Jij bent voortgekomen uit een bron die voorbij alle begrip ligt. Jij bent voortgekomen uit de straling van een Licht dat zo helder is dat de wereld het niet eens kan zien of het niet eens kan bevatten. Jij komt voort vanuit dat wat als enige voor eeuwig werkelijk is. En omdat jij eruit bent voortgekomen, ben je er ook voor altijd één mee.

Dit betekent dat jij bestaat in een relatie - geschapene tot Schepper, nakomeling of kind tot ouder - die zo *intiem* is, een band zo *diep* dat hij niet kan verbroken worden. Nooit. Net zoals een golf die ontstaan is vanuit de oceaan niet kan gescheiden worden van de oceaan zelf, zo is het ook op ieder moment van jouw ervaring dat jij in een eenheid verblijft die zo krachtig is, zo mysterieus, zo intiem en zo direct, dat het denken dit niet kan begrijpen.

Deze eenheid verbindt jou als het geschapene met het mysterie dat voorbij alle begrip ligt, maar dat in zich iedere druppel van wijsheid en intelligentie bevat die nodig is om bewustzijn zelf te scheppen. Bewustzijn - de kracht om gewaar te zijn, de kracht om te kiezen - is wat jij werkelijk bent.

Als deze Bron, dat mysterie in staat is om geboorte te geven aan het meest fundamentele aspect van schepping, verdient ze dan niet om Abba of Vader genoemd te worden, dat wat schept naar zijn eigen beeld? Begin je dan niet te voelen, te weten - niet zomaar als een intellectueel idee, maar als een geleefde werkelijkheid, een kennis - dat als jij op dit moment bewustzijn kent, dat het is omdat jij een bent met deze Bron van alle schepping en dat jij er op geen enkele

manier of op geen enkel ogenblik van gescheiden kan worden?

Angst is, zoals we al vele keren hebben gezegd, een contractie. Daarom nogmaals, indien jij je een golf zou inbeelden die oprijst uit de oceaan en dan in contractie gaat omdat ze denkt dat ze gescheiden is van haar bron, dan knijpt die contractie letterlijk het leven, het stromende water uit die golf. Kan die golf blijven bestaan wanneer haar kracht letterlijk weggeknepen wordt? Verwordt ze dan niet tot alleen maar wat druppeltjes water die hun zicht verliezen om daarna gewoon weer in de oceaan te verdwijnen? Haar schittering compleet verloren gegaan om daarna nooit meer gezien te worden.

Indien het voor die golf van jouw bewustzijn mogelijk zou zijn dat haar levenskracht er werkelijk uitgeknepen wordt, dan zou ook jij vervliegen tot kleine druppeltjes water die terugkeren naar de oceaan om vervolgens nooit meer herinnerd of gezien te worden.

Luister, en luister goed: *Dat* zou de dood zijn. Maar in werkelijkheid ben jij altijd levend. Zelfs op de momenten dat jij jezelf geïdentificeerd hebt met de grote samentrekking die we angst noemen, zijn die angsten nooit in staat geweest om de levenskracht, de fantastische werkelijkheid en de immense gave van gewaarzijn uit jou weg te knippen. Jij bent daarom nog nooit opgehouden te bestaan. Er is nog nooit een tijd geweest dat jij niet bestaan hebt en er zal ook nooit een tijd komen waarin jij ophoudt te bestaan.

Daarom lijkt jij zo goed op een golf die ontstond vanuit een ongeziene oceaan en die naarmate ze kracht opbouwt, beweegt over het oppervlak van de planeet. Net zoals die golf ben ook jij constant in beweging. Waarheen beweeg je dan? In

een altijddurende uitbreiding van jouw gewaarzijn. In een eeuwigdurende uitbreiding van om het even wat jij verkiest op te pikken onderweg en wat jij verkiest tot een deel van je Zelf te maken. In een onophoudelijke uitbreiding die jou in de ervaring brengt van de vrucht van de gedachten waarvan jij volhoudt dat ze de jouwe zijn.

Begrijp daarom goed: Precies nu, in dit ervaren moment, waar je ook bent, wat je ook aan het ervaren bent, al wat je ziet, al wat je voelt, al wat je weet, al wat je zoekt te vermijden en al de dingen die je waarde geeft of waardeloos acht, al deze dingen zijn ingebed in jouw gewaarzijn. Want als ze daar niet kunnen gevonden worden dan bestaan ze niet voor jou. Wat zijn dan deze dingen waarvan jij *weet* dat je ze weet? Welk zijn de dingen die je zou vermijden? Welke gevoelens heb jij nog niet verkend? Wat zijn de voorwerpen, de mensen, de plaatsen, de waarden waar jij naar streeft, die zelfs de cellen van jouw lichaam in trilling brengen? Wat is het lichaam zelf indien het niet zou opkomen in jouw gewaarzijn?

Bekijk de planeet rondom jou. Kijk naar ieder voorwerp in jouw kamer. Kijk naar iedere gedachte die jij verkiest te denken. Kijk naar de waarnemingen en de ideeën die jij zo luidkeels verdedigen wil. Kijk naar de gedachten en de gevoelens van de anderen die jou doen ineenkrimpen of waarvan jij je wilt terugtrekken.

Deze dingen bestaan in jou als kracht of als de levenskracht van de golf die is opgekomen uit de oceaan. Al deze dingen heb jij onderweg opgepikt. En de weg is lang en inderdaad zeer gevarieerd geweest. Als jij je kan voorstellen dat je nooit ophoudt te bestaan, dan betekent dit dat je als een golf van bewustzijn aanwezig bent geweest in elke tijd, in elk planetair systeem en in elke dimensie van de schepping.

Onderweg is er één ding constant gebleven. Jij bent in een voortdurende relatie met de *ganse* schepping. Ja, het is waar, jij hebt een aantal mensen uitgekozen, een aantal voorwerpen, een planeet, een dimensie, en daar heb je al jouw aandacht op gericht. Aandacht is niets meer dan de beslissing waartoe je de kracht van jouw bewustzijn wil gebruiken om ze op te richten. Het lijkt dan alsof je al het andere uitgesloten hebt, maar dat is niks anders dan het ‘gezichtsbedrog’ van het bewustzijn.

Terwijl het zeer zeker waar is dat jij bepaalde delen van de schepping *uitgeselecteerd* hebt om jouw aandacht op te richten, ben jij daaronder - in de diepte van de golf die door het menselijke oog niet kan gezien worden, die door het bewuste deel van jouw dagdagelijkse denken niet kan waargenomen worden - altijd perfect in gemeenschap gebleven met de *ganse* schepping.

Jij bent bijgevolg in relatie met alles wat geschapen werd en daar heb je een onophoudelijke communicatie mee. Stel je eens voor dat je in het luchtruim van jouw planeet kon kijken en dat je werkelijk de radiogolven, de televisiegolven en alle andere elektrische golven kon zien die heen en weer bewegen over jouw planeet. Wel, hier zwem jij dagelijks in. Jouw bewustzijn doordringt dit veld van vibraties.

Jij ervaart alleen wat je gekozen hebt te scheppen

jij bent degene die selecteert waar je bewust van zal zijn en wat jij in jouw geleefde ervaring zal brengen. Jij *selecteert* zelf wat op jou een stempel mag drukken.

Stel je dan even een vijver voor met helder, stilstaand water. Jij gooit daar één enkele kiezel in en door die kiezel deinen er golven uit. Dit is wat er *onophoudelijk* gebeurt in het veld van jouw golf van bewustzijn.

Aangezien jij bepaalde personen, plaatsen, dingen, voorwerpen en boven alles nog, gedachten, geloof en waarnemingen naar je toegetrokken hebt, heb jij deze als kleine kiezelsteentjes in het stille, heldere meer van jouw uitgestrekte en eeuwige bewustzijn gedropt. Wat jij ervaart zijn de effecten of de golven van deze kiezelsteentjes. Zij verenigen zich letterlijk met al de andere golven die jij in het leven riep. En naarmate die golven uitdeinen, elkaar raken en naar jou terugkomen, wordt zo het veld van schepping gemaakt dat jouw fysieke, driedimensionale werkelijkheid vorm geeft.

Jij bent dan ook nooit iets anders aan het ervaren, behalve wat *jij* zelf uitgekozen hebt te scheppen door middel van de keuze van kiezels die jij in het veld van jouw

gewaarzijn hebt gedropt. Jij ervaart nooit zoiets als een op zichzelf staand ding. Jij ervaart geen voorwerpen. Wat je ervaart is het *effect* van een gedachte of een geloof in voorwerpen. Jij ervaart nooit een ander persoon, want zij zijn alleen maar samengesteld uit een volledig web van vibraties.

Je zou kunnen zeggen dat elk persoon, ieder voorwerp, alleen maar een veld van relaties is, uniek en schijnbaar verschillend van jou, maar ondanks dit, toch gewoon een web van relaties.

Welk kind kan er immers gescheiden worden van zijn ouders, van zijn culturele achtergrond, van de unieke ervaringen die ze hebben gekend terwijl ze in interactie waren met al de andere webben van relaties die zich rond hen bevonden sinds het moment van de conceptie? Welk katje kan afgescheiden en uitgekozen worden uit het nest van zijn vader en moeder? Welk blad van een boom is gescheiden van de temperatuur van de lucht, van de kwaliteit van het water en van de voedingsstoffen die hem bereiken vanuit het oppervlak van de Aarde?

Alles is een web van relatie. Ieder web is in relatie met alle andere webben en zo worden ze groter en groter en groter... tot in het oneindige.

Jij bent een web van relaties waar je *bepaalde* kiezelsteentjes uitgekozen hebt - of het nu gedachten, waarnemingen of ervaringen zijn - en je hebt ze in het stille, heldere meer van jouw bewustzijn gedropt om nog meer golven te veroorzaken. Dan heb je gekozen welke voor jou het meest waardevol zullen zijn. Deze heb je *opgesloten* in jouw wezen en ze vertegenwoordigen nu jouw emotionele veld. Het emotionele veld is het eerste niveau van kristallisatie van het lichaam.

Vanuit het emotionele veld creëert een verdere kristallisatie de verschijning van een fysieke vorm. Het is deze vorm die je rondsnoept over de planeet in jouw zeer tijdelijke drie-dimensionale manier van aandacht, terwijl je overal om je heen - en net onder het niveau van jouw bewuste, dagelijkse gewaarzijn - in communicatie blijft met alle webben van relaties doorheen alle dimensies van de schepping. Het is precies daardoor dat een inspirerende gedachte plotseling tot jouw dagelijkse gewaarzijn kan doordringen. En jij vraagt je af, “Waar kwam deze gedachte ineens vandaan?”

Of ineens verschijnt er een beeld in jouw bewustzijn. Het zou om het even wat kunnen zijn - een man en een vrouw die de liefde bedrijven, een man en een man die de liefde bedrijven, een kind dat speelt in het park, een dolfin, een beeld van conflict of van oorlog. Waar kwam het vandaan?

Omdat jij in totale vereniging leeft en jij als een groot veld van energie bent waarin alle webben van relatie constant weerkaatst worden, heb jij eigenlijk toegang tot de totaliteit van de schepping. En deze totaliteit van de schepping is niet beperkt tot datgene wat nu verschijnt, zoals jij de tijd begrijpt. Jij hebt ook alles tot jouw beschikking wat we het verleden of de toekomst zouden noemen.

Dit alles is op elk moment beschikbaar voor jou. Er is niet één van jullie die dit al niet zelf ervaren heeft. Misschien dacht je aan een vriend en rinkelde net op dat moment de telefoon en jij wist dat hij het was.

In jouw oorzakelijke drie-dimensionale speelveld is dit onbegrijpelijk, maar daaronder - zelfs al was jouw bewuste denkkeest bezig met het ontbijt klaarmaken en vroeg hij zich

af wat er vandaag allemaal aangekocht en verkocht moest worden of welk parfum er zou passen op het lichaam - blijf jij in totale verbinding. Dat is waarom twee vrienden die een hechte verbinding hebben met elkaar plotseling weten dat ze elkaar moeten opbellen, ook al zijn ze duizenden kilometers van elkaar verwijderd. Er komt een gevoel van bezorgdheid op. Misschien heeft de ander juist zijn teen gestoten, maar jij pikt de vibratie op.

Jullie beleven dit allemaal. Jullie weten dit allemaal. Er is geen enkel geheim aan verbonden. Maar waar ik jouw aandacht op wil trekken, is een van de kiezels die in het veld van jouw gewaarzijn werd gedropt en die in het algemeen waar is voor praktisch iedereen die betrokken is in de driedimensionale ervaring van het fysieke.

Stel je voor dat er vanop grote hoogte een uitspraak wordt gedropt, die onderweg steeds meer aan snelheid wint, totdat ze in het stille meer van jouw bewustzijn valt en haar golven uitzendt. De uitspraak is deze: "Het is voor mij niet mogelijk om compleet Meesterschap te verwerven over welke kiezels er in mijn bewustzijn worden gedropt, omdat ik enkel leef bij genade van het trillingsveld dat gevormd wordt door de golven van alle gedachten en alle webben van relatie waarin ik constant zwem.

Die waarneming is absoluut waar,... zolang jij verkiest ze te geloven. Deze waarneming of dit geloof is lachwekkend en totaal zonder kracht zodra jij ervoor kiest om het zo te zien.

Wat is hier dan het punt? Gewoon dit: Als jij ervoor kiest totaal te ontwaken, als jij ervoor kiest om niet zomaar een golf te zijn die als bij toverslag is opgerezen uit de oceaan, als jij ervoor kiest om meer te zijn dan zomaar een of andere ziel die is voortgekomen uit het Godsbewustzijn en die nu op een of

andere manier aan het crashen is doorheen het universum, dan is het *absoluut noodzakelijk* om de kiezelsteen te bezitten, echt als de jouwe, die het stille, heldere meer van jouw gewaarzijn raakt met deze gedachte:

Ik ben degene die de effecten kiest die ik ervaar.

Ik, alleen, interpreteer alle neutrale relaties of ervaringen.

Ik, alleen, geef waarde aan voorwerpen, dingen, gedachten of geloofssystemen.

Ik, alleen, ben de letterlijke schepper van mijn moment tot moment-ervaring.

Zoals je ziet, verandert dit alles. Nooit meer kan jij jezelf toestaan te voelen alsof je een slachtoffer bent van onbewuste krachten. Nooit meer kan je buiten jezelf kijken en een fout vinden in de ander. Nooit meer kan de energie van schuld van jou uit geprojecteerd worden om vervolgens op de ander gedumpt te worden. Nooit meer kan de energie van oordeel de scepter zwaaien in jouw heilige denkgeest. Deze gedachte, deze ene kiezel, gedropt in het stille meer van jouw gewaarzijn, is absoluut essentieel als jij beslist om volledig te ontwaken. En hierover gaat deze les.

Jij bent geen slachtoffer van de wereld die je ziet

Alhoewel je het woord - dat wat de vibratie van waarheid draagt - vele keren hoort, kan het ook evenveel keer genegeerd worden als het wordt gehoord. Jij kan kiezen niet toe te staan dat het zich diep in het meer van jouw gewaarzijn nestelt, zodat het iedere druppel water kan beïnvloeden die deel uitmaakt van de golf die jij bent. Jij kan je vastklampen aan de hoop dat je toch nog een slachtoffer kan zijn van de wereld die je ziet, dat gebeurtenissen toch nog wat waarde in zich dragen die niet komt van wat jij hen hebt opgelegd. En zolang jij ervoor *kies*t om de wereld te ontkennen, kan je niet worden vrijgemaakt.

Want het bewustzijn dat ervoor kiest, ook al is het maar een heel klein beetje, om zichzelf waar te nemen als een *slachtoffer* van zijn ervaringswereld, blijft krachteloos. Het blijft functioneren in een staat die frustratie, zwakheid, angst, twijfel aan zichzelf, onwaardigheid, lijden, pijn, emotionele pijn van eenzaamheid of afscheiding van de anderen en een gebrek aan vervulling voortbrengt. Uiteindelijk brengt dit de echo van het geloof voort dat jij zo dichtgeknepen bent door angst dat jij je letterlijk gescheiden voelt van de oceaan van het Godsbewustzijn.

Bewustzijn is al wat je hebt en al wat je bent. Vanuit het gebruik dat jij ervan maakt, komt alles voort wat jij kiest te ervaren. En daaruit volgt dan weer jouw beslissing hoe jij zal ervaren wat jij naar je toegeroepen hebt.

In waarheid - en alsjeblief luister heel aandachtig - heeft geen enkele ervaring die je ooit hebt gehad jou gedefinieerd en evenmin ben jij ermee geïdentificeerd. Geen enkele ervaring die jij verkoos te scheppen, die jij verkoos naar jezelf toe te roepen en vervolgens waarde gaf zoals jij dat verkoos, heeft jou *ooit* groter of kleiner gemaakt dan iemand anders - zelfs niet ik. En toch zijn er nog velen die de behoefte voelen om te geloven dat ik veel verder sta dan zij. Geen enkele ervaring die jij ooit hebt gehad, heeft het bewijs geleverd dat jij zou onwaardig zijn om gesteund te worden, om geliefd te worden door jouw Schepper.

Daarom ben jij nog steeds zoals je geschapen werd: een golf vol van precies dezelfde kracht als de oceaan zelf, een golf, een ziel, een web van relaties oprijzend vanuit het Godsbewustzijn, met in zich de stuwing om steeds verder te stromen, met de vrijheid om te scheppen en om te beslissen welke vibraties jij in jezelf zal toestaan en ze zo tot een deel van jou zal maken, welke gedachten jij zal verdedigen, welke waarnemingen jij zal aanhangen.

Jij bent dan ook voor eeuwig een schepper. En dat is het enige ding waarover je geen vrije wil hebt. Jij kan nooit beslissen om niet deel te nemen aan het mysterie van de uitbreiding van schepping. Wanneer je denkt: "Ik weiger deel te nemen aan Gods schepping," dan heb je letterlijk de waarneming, de ervaring in het leven geroepen alsof jij zelf buiten of gescheiden van de schepping staat. Jij hebt de waanzinnige emotie gecreëerd om te proberen de golf los te maken van de oceaan. En jij *zal* de waarneming van

afscheiding proeven, ook al is er in werkelijkheid helemaal niets gebeurd.

Waarom is dit zo belangrijk? Wel, zie je, het proces van genezing is niet moeilijk. Het vraagt alleen jouw bereidheid om te aanvaarden dat jij het *gevolg* bent van het verlangen van de Schepper om te scheppen zoals zichzelf - net zoals een golf het gevolg is van het verlangen van de oceaan om zich op een nieuwe manier uit te drukken, in een nieuwe vorm, om zo een uniekheid te schenken aan iedere golf die oprijst vanuit zijn mysterieuze diepte.

Overgave dan, is het proces waarin jij uiteindelijk zwicht. Je stopt met weerstand te bieden tegen je eigen bestaan. Je stopt met erover te jammeren. Je stopt met je te beklagen. Je stopt met je zorgen te maken. Je neemt gewoon de beslissing om verder te gaan met levend zijn. En dat wat levend is in jou, zal voor altijd levend zijn. Er is geen enkele plaats om je te verbergen en je kan helemaal nergens heen.

Scheppen als Christus

anneer jij deze kiezel in het bewustzijn dropt:

*Ik ben niet het slachtoffer van de wereld die ik zie.
Ik ben een onophoudelijke schepper, geschapen en
uit dezelfde substantie bestaande als mijn Schepper zelf.*

Dan zullen inderdaad de vragen een andere vorm aannemen. Je begint dan de kracht van jouw bewustzijn te gebruiken om in rijp beraad en heel selectief te kiezen welke trillingen, welke webben van relaties jij in jouw bewustzijnsveld zal trekken - met welke jij wil resoneren en dewelke jij wil laten wegwassen uit jouw denken, uit jouw bewustzijn.

Indien je vroeger een gedachte van kleinheid, een gedachte van gebrek of een gedachte van krachteloosheid vasthield, dan begin je nu in te zien dat die volledig neutraal is. Het is totaal veilig om naar alles te kijken wat jij ooit in het leven hebt geroepen en ervaren hebt, en te zeggen, “Het is heel goed, en nu ben ik er klaar mee.”

“Wat komt er nu? Welke kiezels kan ik op dit moment in mijn heilige bewustzijn droppen? Kan ik kijken naar mijn huidige ervaring en zien dat het alleen maar het effect, de rimpeling van een kiezel of een gedachte is die ik zo lang geleden in mijn bewustzijn heb gedropt dat ik het me nu niet

eens meer herinner? Kan ik gewoon kijken naar de gebeurtenissen die zich rondom mij ontfouwen...”

En als dit alles zich afspeelt in jouw lichaam, vertrouw me dan maar, ook dat is nog altijd *rondom* jou, gezien jij zoveel meer bent dan alleen maar een lichaam.

“Kan ik er *nu* mee beginnen, ben ik *nu* bereid om een andere kiezel te droppen in de stille en oneindige helderheid van het meer van gewaarzijn, hetwelk datgene is wat altijd levend is aan mij? Durf ik een andere gedachte te denken? Durf ik zulk een kiezel in mijn bewustzijn te droppen?”

Welke kiezels kunnen dat dan wel zijn?

Ik denk dat ik maar de redder van de wereld word, een Christus. Hoe zou dat aanvoelen?

Welke trillingen zou ik daarvoor uit mijn leven dienen los te laten, en voor dewelke zou ik me moeten openstellen?

Hoe zou ik me voelen?

Wat zou ik zien als ik doorheen het veld van mijn gewaarzijn naar de schepping kijk?

Ik denk dat ik mezelf ga toestaan om in staat te zijn te communiceren met ieder web van relatie, met iedere ziel, met ieder wezen dat bestaat in om het even welke dimensie van de schepping. Misschien sta ik zelfs toe dat ik weet dat ik in staat ben om met Jeshua te communiceren.

Hoe rijk kan ik worden in deze drie-dimensionale werkelijkheid? Hoeveel gouden muntjes zou ik voor mezelf kunnen scheppen om ze vervolgens weer weg te geven aan anderen?

Naar hoeveel plaatsen op deze planeet zou ik het lichaam kunnen verplaatsen in de tijdspanne van één enkel fysiek leven?

Tegen hoeveel wezens zou ik “Ik hou van jou” kunnen zeggen?

Hoe groot kan ik mijn hart maken?

Hoe diep kan ik vrede ervaren?

Het koninkrijk aan mogelijkheden is even oneindig als jij zelf dat bent. Diegenen die jij selecteert en uitkiest, zijn diegenen die het web van relatie zullen vormen van wat jij jouw leven noemt, jouw ervaring, zelfs tot op het punt dat het de kwaliteit bepaalt van hoe jij de overgang zal ervaren - hetgeen verkeerdelijk de dood wordt genoemd - in jouw wereld.

Zou je het nog steeds de dood noemen indien je de ene kamer verlaat, de deur achter je sluit en een andere kamer binnenstapt? Natuurlijk niet. Je zegt gewoon, “Ik was daar en nu ben ik hier.” Dit is het enige wat werkelijk gebeurt wanneer de lijm van de moleculen die jij naar je toegetrokken hebt, zijn kracht begint te verliezen omdat jij de waarde die je eraan oplegde, begint los te laten en de bestanddelen, de deeltjes nu terug kunnen overgaan in het stof of het energieveld van de planeet. Je verlaat alleen maar de ene kamer en je stapt de andere binnen.

Waartoe ik jou in deze les wil oproepen is dit: dat jij de bereidheid vindt om toe te staan dat een kiezel met de energie van deze gedachte in jouw veld, in jouw meer van gewaazijn wordt gedropt:

*Van dit moment af kies ik om Christus geboorte te geven,
en zodoende te leren wat Christus is!*

En jouw ervaring zal zich ontfouwen in het leren van wat Christus is. Wanneer dit leren afgerond is, ontdek je dat wat geleerd werd precies dat is waartoe je werd geschapen. Je hebt volledig rechtsomkeer gemaakt. De verkwistende zoon of dochter die zijn reis maakte doorheen alles wat maar mogelijk is, is nu teruggekeerd als de ontwaakte Christus en heeft zijn of haar rechtmatige plaats aan de rechterhand van de Schepper terug ingenomen.

Wat betekent al deze symboliek? Het betekent gewoon dat je weer bent beginnen denken vanuit jouw juiste gerichtheid van denken. Jij denkt zoals God denkt en God denkt liefdevol. God denkt oneindig, zonder tijd, geduldig, in zekerheid en boven alles, God denkt *speels* - vol van plezier!

Wanneer jij een dusdanige Liefde en vreugde voelt opkomen in jou dat je het nauwelijks kan inhouden, begin je dan niet spontaan te dansen en het lichaam te bewegen, terwijl je zegt, “Lieve deugd, wat ga ik aanvangen met al die energie?” En dan roep je vlug jouw vrienden en je zegt, “Laten we een feestje bouwen, laten we naar een film gaan, laten we er een heerlijk feest van maken. Naar wie zou ik een brief kunnen schrijven? Oh, naar wie zou ik bloemen kunnen sturen?” Word je dan niet benomen door het verlangen om die energie naar buiten te laten stromen, om er al het overige van de schepping mee aan te raken?

Wel, stel je voor dat jij God bent - oneindig, uitgestrekt, zonder een plafond of een bodem, zonder een links of een rechts, gevuld met niets anders dan zuiver, onvoorwaardelijk stralende Liefde! Kan jij je dan voorstellen dat je jezelf helemaal inhoudt en zegt, “Och ja, ik ga hier gewoon een beetje zitten en het aan niemand laten merken”? Neen! God zei, “Laat er Licht zijn!” En het was heel goed! God keek naar de ganse schepping, hetgeen niet alleen deze planeet betekent,

maar letterlijk alles van een oneindig aantal scheppingen van dimensie op dimensie op dimensie, en alle kleine webben van relaties die de zielen worden genoemd en die Hij in een enkele seconde in het leven riep, en Hij zei:

Zie, het is heel goed!

Dit is Mijn spel!

*Mijn vreugde, Mijn Liefde en mijn levendigheid
zijn uitgestroomd en overstromen Mijn Fantastische Wezen
en zij manifesteerden in schepping - jou.*

Jij - elk van jullie - is gemaakt uit dezelfde substantie van die overweldigende Liefde en speelsheid die de kracht heeft om oneindig te scheppen en daardoor de schepping zelf uit te breiden! Dat is wie jij bent! Dat is waar jij *nu* bent, en nu,... voor altijd. En jij zal er nooit aan ontsnappen.

Meesterschap scheppen

Meesterschap komt wanneer angst eindelijk is weggewassen. De angst is opgelost, niet door hem te vrezen, niet door hem te haten en niet door hem te oordelen. Maar door ernaar te kijken met totale onschuld, omarmd op dezelfde manier als een wetenschapper de golven van een kleine kiezel zou observeren die in een plas water wordt gedropt, om daarna toe te kijken hoe er steeds andere golven en nieuwe tijdelijke verstoringen ontstaan in het oppervlak van het water.

Wanneer jij naar binnen kijkt en al de dingen opmerkt waarvoor je bang bent geworden, en hoe angst jouw creativiteit aan banden heeft gelegd, jouw vreugde, jouw speelsheid en jouw onbeperktheid, dan kijk je alleen maar met onschuld en met verwondering en je zegt, “Oh, ik zie hoe deze kiezel de schepping heeft aangetast die ik ‘mijn leven’ noem. Vind ik dit leuk? Nu niet meer. Goed! Ik denk dat ik me hier maar van ga ontdoen. Waarmee kan ik het vervangen?”

Meesterschap is een staat waarin jij jezelf omarmt als een onophoudelijke schepper, en jij volledige verantwoordelijkheid neemt voor alles wat in het veld van jouw gewaarzijn opkomt, *zonder het te oordelen*, zodat je eenvoudig kan beslissen of het mag blijven of mag opgelost worden in zijn effecten. Meesterschap is angstloosheid. Dit betekent dat je niet langer de oneindig creatieve kracht vreest

van jouw perfecte eenheid met God. “Ik en mijn Vader zijn één!” is een uitdrukking van Meesterschap.

Indien ik, die deze woorden in jouw tijdservaring zo lang geleden uitte, aan iedereen die wil kijken kan demonstreren dat bewustzijn het beperkte geloof over een lichaam en leven en dood, dat door de wereld zo angstvallig en ten allen prijze wordt verdedigd, overstijgen kan - indien ik kan demonstreren dat alleen Liefde werkelijk is, indien ik de kracht om met andere denkgeesten over gans de schepping te communiceren, kan aantonen, indien ik scheppingen kan tot stand brengen door mij te verenigen met andere denkgeesten die tijdelijk geloven dat ze alleen maar een lichaam zijn, zodat geschreven woorden op een pagina terechtkomen en die pagina onderdeel wordt van het boek dat jij nu aan het lezen bent, zodat jouw hart precies op het juiste ogenblik aangeraakt wordt - indien ik al deze dingen kan doen, wel dan kan jij dat ook. En nog veel groter dingen dan dit *zullen* inderdaad doorheen jou plaatsvinden.

Geliefde vrienden, wordt het geen tijd om volledige verantwoordelijkheid op te nemen voor die grote verantwoordelijkheid die jou geschonken werd door de Vader, Abba, de Schepper, de Bron van jouw wezen? Wordt het geen tijd om tijd door te brengen met je los te maken uit het verwarde gezichtsveld dat jou in het geloof gevangen houdt dat alles wat jij voelt en alles wat jij denkt het *effect* is van al de energieën en al de dingen die van buitenaf naar jou toe komen? Wordt het geen tijd om de tijd te gebruiken te beslissen welke kiezels jij voortdurend in het veld van jouw gewaarzijn wilt droppen, dag na dag, uur na uur en zelfs adem na adem?

Want dat is wat jouw volgende ‘nu’ creëert. Jij kan nooit ontsnappen aan de werkelijkheid dat je op ieder moment in

het proces verkeert van jouw volgende nu-moment te scheppen, want dat is jouw hoedanigheid voor altijd. De dood zal jou daar nooit van weg halen. Het ontkennen zal dit niet veranderen.

Jij bent vrij om te beslissen hoe jouw volgende nu zal zijn, door de actie om eerst het Koninkrijk te zoeken. Dit betekent om te rusten in die innerlijke stilte waarin je *weet* dat jij een golf bent die op exact het juiste moment is opgekomen uit de diepte van de oceaan van Gods heilige Bewustzijn. En dat alles wat je met jou meedraagt het gevolg is van de gedachten, de overtuigingen en de waarnemingen - net als kiezers - die jij in de golf van jouw gewaarzijn hebt gedropt.

Dit is het proces dat jou in het bestaan heeft geroepen en het is dat proces hoe jij ook altijd zelf gecreëerd hebt. Als je ooit een opleiding hebt genoten, hoe kwam je dan met jouw lichaam in het klaslokaal terecht? Heeft iemand jou ontvoerd, jou neergezet en gezegd, “Ziezo, nu moet je al deze dingen leren”? Neen. Eerst was er een gedachte, een beeld, en jij gaf daar waarde aan en vervolgens trok je de middelen naar je toe die jou in de ervaring brachten om die opleiding waartoe *jij* had besloten, te genieten.

Welke relatie ben jij ooit aangegaan vanuit een gebrek aan bewustzijn? Geen enkele. Jij gooide de kiezel in het bewustzijn die zei, “ik wil een relatie met een ander wezen, een ander lichaam, een andere plaats op deze wereld.” Dit heb jij altijd al gedaan en je hebt steeds de vrucht ervaren van de kwaliteit van vibratie van deze kiezel die de golven gecreëerd heeft die daarna jouw ervaring werden. In werkelijkheid is jouw ervaring, hetgeen betekent jouw gewaarzijn - dat wat waar is over jou - in het geheel niet verschillend van dat wat waar is over mij.

Het enige verschil is dat ik geleerd heb om mezelf zo te trainen dat ik uur na uur enkel nog kiezels van *onbeperkte* dropte, die dan vervolgens trillingen uitzonden van onvoorwaardelijke acceptatie en Liefde, van vergeving, van onvoorwaardelijke en ongebreidelde visie en openbaring, terwijl *jij* ervoor kiest om dat maar af en toe eens te doen.

Daarna hol je terug om de kiezels van onwaardigheid en beperking op te nemen, van verlies, angst en kleinheid en je dropt er heel snel een stuk of tien, twaalf in jouw bewustzijnsveld. Van daar uit keer jij je terug om naar de andere kant en je zegt, “Hmm, hier is de kiezel die zegt, ‘ik en mijn Vader zijn één’... Oh ja, daar had ik genoeg van!” En zo ben je weer vertrokken.

Terwijl ik aan de kant van het hek blijf die zegt:

Ik en mijn Vader zijn één! Ik en mijn Vader zijn één!

Ik ben voor altijd een onbeperkt wezen!

Van hoeveel universa kan ik vandaag de redder zijn?

Jij daarentegen hebt gezegd, “Dat klinkt heel mooi, ik en mijn Vader zijn één. Oh, hier is een kiezel die zegt dat mijn auto vandaag in panne moet vallen.”

Dit is al wat er is! Vanaf welke kant van het hek ga jij jouw kiezels gooien? Van welke boom zal jij het fruit eten? De boom van kennis van goed en kwaad?

Gebruik deze symbolen goed, want wanneer je deze kiezel in de vijver gooit dan is het alsof je zegt, “Wel, ik denk dat ik maar een hap van dit stuk fruit ga nemen. Oh, maar het is zo zoet, het is zo lekker en perfect. Ik kan maar beter eens in dat rot stuk fruit bijten om de balans erin te houden.” De

boom van goed en kwaad - positief en negatief, onbeperktheid en beperking, vergeving en oordeel, Liefde en angst - is als het vasthouden van een prachtige bloem waarvan je de bloemblaadjes bekijkt en zegt, "Oh, het is zo mooi. Ik kan het nauwelijks verdragen. Ik kan maar beter mijn vinger eens prikken aan de doorn en mezelf terug wat naar beneden halen."

Niemand heeft jou ooit verteld en jouw Schepper drong hier nooit op aan, dat je zou eten van de boom van goed en kwaad. Want al het *goeiefruit* werd jou reeds vrijelijk gegeven. En jij bent altijd vrij om te kiezen *welk* fruit jij zal eten.

Ik en mijn Vader zijn één. Wat een gezegende schepping.

Ik heb zoveel plezier gehad door deze golf te zijn.

Ja, ik zie wat ik met me heb meegedragen.

Wel, het was leuk. Ik heb er een paar dingen uit geleerd. Nu, wat is het volgende?

Onbeperktheid - plons! Perfecte Liefde - plons!

Overvloed - plons!

De gave om te helen - plons! plons! plons!

Oh ja, ik zie die kleine kiezel daar nog zitten aan de oever.

Het is die die ik wel een miljoen keren heb opgepikt: onwaardig zijn - plons!

Maar nu niet meer! Met jou ben ik klaar!

Ik en mijn Vader zijn één! Ik en mijn Vader zijn één!

Vader, schep doorheen mij het goede, het heilige en het mooie, want dat is de reden waarvoor ik besta! Hoe groot kan de golf zijn die ik kan worden?

Hoe krachtig kan ik worden? Hoe stralend kan ik zijn?

Hoeveel van Jou kan ik doorheen mij uitdrukken? Plons!

Herinner je goed dat jij *nu* jouw ‘morgen’ aan het creëren bent! En wat jij ervaart komt nooit tot jou van buiten jouw Zelf. Als jij je zorgen maakt over het gebrek aan gouden muntjes - plons! En dan begin je de trillingsgolven aan te trekken die jou de waarheid *lijken* uit te beelden of dat terug naar jou reflecteren wat jij verkoos te geloven. “Ik leef in tekort en ik kan er niet uit. (plons!) Ik kan onmogelijk met Jeshua praten. Ik ben het niet waard.” (plons!)

En de trillingsgolven die naar jou toekomen, weerkaatsen steeds weer hetzelfde geloof dat jouw mogelijkheid beperkt is om de derde dimensie te overstijgen en aansluiting te krijgen met andere dimensies. Op die manier zelfs, dat wanneer jij schreeuwt en roept, “Hey, ik praat tegen jou, luister verdorie,” jouw denkkeest zegt, “Het is niet mogelijk omdat ik een reusachtig rotsblok in mijn bewustzijn heb gedropt (plons!) dat zegt, “Het is niet mogelijk en dus hoor ik niets.”

Begin je het plaatje te begrijpen? Begin je in de kern van jouw wezen de essentie van de boodschap van deze les te *voelen*? Jij kan er niet aan ontsnappen om datgene te zijn waartoe je geschapen werd. In elk van jouw momenten gebruik jij letterlijk die onophoudelijke en onbeperkte kracht om te scheppen. En jij bent volledig vrij om elk moment opnieuw te kiezen. Alles wat jij in jouw ‘morgens’ zult ervaren, is alleen maar het effect van welke kiezers je als gedachten *nu* verkoos te droppen in het veld van jouw gewaarzijn.

De enige vraag is dus deze:

Ben ik, als een creatief wezen dat geschapen is naar het beeld van God, bereid om bewust, vrijwillig en actief te kiezen

verantwoordelijkheid op te nemen voor welke gedachten, welke kiezels er op elk moment in mijn bewustzijn worden gedropt?

Als het antwoord ‘ja’ is, vraag dan:

Waaruit wil ik dat die nieuwe kiezels bestaan?

Welke trillingskwaliteit zal ik naar mezelf toeroepen en op die manier al mijn nieuwe ‘morgens’ creëren?

Iedere keer wanneer jij reageert op iets waarvan je denkt dat het buiten jezelf is - en je mag dit voor honderd procent geloven - dan heb je gekozen om opnieuw die oude kiezel op te rapen die zegt, “Ik ben het slachtoffer van de wereld die ik zie. Wat ik ervaar, wordt veroorzaakt door krachten die buiten mijn beheer liggen. De fout ligt echt wel bij mijn moeder, bij mijn vader, mijn broeder, mijn partner of mijn kind. De fout ligt echt bij de regering, bij de planeet, bij de kwaliteit van de lucht. De fout ligt echt bij een bron die buiten mij ligt, en ik heb geen andere keuze dan erop te reageren.” En hierop kan ik enkel antwoorden:

Wil jij liever gelijk hebben of gelukkig zijn?

Inderdaad geliefde vrienden, overweeg heel goed de essentie van de boodschap van deze les. Want hierop zullen we steeds verder bouwen, naarmate we ons naar het einde begeven van ‘de weg van het Hart’. Dit is enkel nog maar een fundament van waaruit diegenen die bereid zijn weer verder kunnen springen in een grootser dimensie, een grootser ervaring van te leven als een bewust co-creator met God.

Maar het begint allemaal met de behoefte om verantwoordelijkheid te nemen om je de waarheid van de boodschap van deze les toe te eigenen. Want zonder dat kan er geen verandering in jouw bewustzijn optreden en daardoor

ook niet in wat jij ervaart als jouw ‘morgens’. Dus als er op dit moment iets is wat jou doet huiveren, denk dan gewoon aan wat er op jou wacht als je deze verantwoordelijkheid en de kracht die daaruit voortkomt, nog maar eens uit de weg wilt gaan.

Geliefde en heilige vrienden, herinner jullie dat ik niet gekomen ben om vrede naar deze wereld te brengen, maar om hem zo wakker te schudden dat de wezens die er deel van uitmaken kunnen ontdekken waar werkelijke vrede voor hen verborgen ligt - *in henzelf*. En waar de Hemel verblijft - *in henzelf*. En waar Christus leeft - *in henzelf*.

De vrede is dan ook altijd met jou. Amen.

Les I - 9 (De Weg van het Hart)

Alle gebeurtenissen zijn neutraal

 Ik ben jouw broeder en ik ben de vriend die naar jou kijkt en niets anders ziet dan het gelaat van Christus in jou. Christus is de eerstgeborene van de Vader. Dit betekent: het is dat wat geschapen werd, maar niet dat wat gemaakt werd. Christus is Gods schepping. Christus is het heilige Kind van God. Christus is als een zonnestraal aan de zon, voor eeuwig zijn Licht uitstralend vanuit het Heilige Bewustzijn dat ik ‘de Vader’ heb genoemd.

Daarom treed ik naar voor om bij jou te verblijven in perfecte vreugde, in perfecte vrijheid en in perfecte werkelijkheid. Ik treed naar voor om me met jou te verbinden in dat deel van jou dat altijd in perfecte kennis, perfecte vrede, perfecte waarheid en perfecte eenheid is met jouw Schepper.

Ik kom niet om over dingen te spreken die jij nog niet kent. Ik kom niet om woorden te gebruiken die nog niet reeds in jou gevestigd zijn. Ik kom niet met een wijsheid die nog niet in jou aanwezig is. Ik kom niet met een Liefde die groter is dan diegene die al bloeit in het stille plekje van jouw eigen

hart. Ik kom ook *niet* om mezelf boven jou te plaatsen. Ik kom enkel om als gelijke naast jou te wandelen.

Ik kom omdat ik van je hou. Ik kom omdat ik jouw vriend ben. Van alle dingen die ik mogelijks kan doen met de onbeperkte macht van het bewustzijn dat de Vader aan mij evenzeer schonk als aan jou, van alle plaatsen, van alle dimensies en van alle werelden waar ik op dit moment zou kunnen verblijven, kom ik om *bij jou* te zijn, om samen de kloof te overbruggen die jou van mij lijkt te scheiden.

In werkelijkheid verblijven alle dimensies van de schepping op een plaatsje dat veel kleiner is dan het kopje van een speld. In werkelijkheid zijn alle dimensies van de schepping zo uitgestrekt dat je er nooit zou toe komen ze te meten. In werkelijkheid is er geen kloof tussen waar jij bent en waar ik ben. Dat is waarom ik niet verder dan de lengte van een gedachte van jou verwijderd kan zijn. Maar wacht... bedenk eens geliefde vrienden, de kracht van een gedachte is de kracht om universa te scheppen, en binnen die universa nog meer universa, en binnen die universa wereld na wereld na wereld na wereld te laten verschijnen.

De ervaring die jij nu beleeft, is diegene waarbij je aandacht lijkt gefocust te zijn op jouw unieke wereld, een wereld die sommige dingen lijkt gemeenschappelijk te hebben met vele andere wezens. Jij beleeft in jouw wereld een gezamenlijke werkelijkheid - wij zouden het een gezamenlijke *ervaring* kunnen noemen - die ontstaan is uit een universele werkelijkheid. Geliefde vrienden, zelfs nu, in de beleving van dit moment, ben jij de schepper van de wereld die je ervaart. En je doet dit in zo vele dagdagelijkse dingen. Wanneer je vlak voor iemand staat en voor een fractie van een seconde verander je de positie van het lichaam met wiens ogen je naar hem kijkt - je neemt een nieuwe houding

aan, een nieuw perspectief - in die fractie van een seconde heb je een nieuwe ervaring voor jezelf in het leven geroepen.

Wanneer je naar een vriend kijkt en het bewustzijn verschuift van neutraliteit (dit is de plaats waar elke ervaring begint) naar de gedachte “Dat is mijn vriendin Maria. Dat is mijn vriend St. Germain. Dat is mijn vriend Peter. Dat is mijn vriendin Joanna. Dat is mijn vriend Nathaniël.” Wat de naam ook moge zijn, vanaf het moment dat de gedachte binnenkomt, begin jij de ervaring reeds te veranderen.

Jij bent letterlijk een schepper in dat moment. Want wanneer je iets benoemt, definieer je het overeenkomstig de factoren die jij aan die naam verbonden hebt. Wanneer je naar een energieveld kijkt dat opstijgt uit het mysterie dat ‘Aarde’ wordt genoemd en je spreekt het woord ‘boom’ uit, dan heb je onmiddellijk alles in je huidige ervaring laten verschijnen wat jij ooit besliste dat met het energieveld van ‘boom’ overeenkomt. Op deze manier bekeken is jouw ervaring volledig uniek. Ze heeft nooit bestaan ervoor en ze zal ook nooit meer bestaan daarna. Er is niets wat haar kan herhalen. Dat is de reden waarom de schepping altijd nieuw is.

Het is waar, jij kan samen met je vriend naar een boom staan kijken, met je hoofd knikken en zeggen “Natuurlijk dat is een boom. Kijk, ik zie de takken, ik zie de bladeren.” Maar van zodra je het benoemd hebt, heb je reeds alle associaties naar je toegeroepen die jij ooit maakte met het energieveld dat jij ‘boom’ noemt. En wees er maar zeker van, diegenen die jij natuurliefhebbers noemt en diegenen die jij houthakkers noemt, zien een volledig verschillende ervaring, ook al gebruiken ze hetzelfde woord ‘boom’. Welke is dan juist en welke is verkeerd? Deze vraag is niet van toepassing.

Vandaag willen we het hebben over een andere en belangrijke kiesel die je in het stille, heldere meer van jouw bewustzijn kan droppen. Het is eenvoudigweg deze: alle webben van relaties, alle energievelden zijn *absoluut neutraal*. Datgene wat ervaring creëert, is hoe jij beslist dat je naar die webben van relaties, naar die energievelden zal kijken. De *uitkomst* van die beslissing is ook altijd volledig neutraal.

Maar hoe kan dat dan? Want wanneer een houthakker een boom ziet en alleen het profijt bemerkt dat hij er kan mee maken, dan verdwijnen alle bossen. En wanneer de milieuactivist naar een boom kijkt, dan blijft de boom leven en behoudt de wijze uil en de vogel een plekje om zijn nest te maken. Moeten we dan niet dezelfde ervaring die alle menselijke wezens al eeuwen hebben gehad, laten voortduren? Is er dan geen verlies wanneer de oerwouden verdwijnen? Luister goed en zeer zorgvuldig: alle gebeurtenissen zijn neutraal. Jij bent degene die er een waarde op plakt.

Betekent dit dat je dan maar kil van hart moet worden, gewetenloos en blind voor alle gebeurtenissen? Natuurlijk niet, want een deel van het ontwakingsproces bestaat eruit om opnieuw je verbinding te realiseren met het web van alle relaties. Het betekent om weer eerbied te laten groeien voor het mysterie dat ‘Leven’ heet. Maar het betekent ook dat jij je oordeel laat vallen naar iemand anders toe die de boom op een andere manier bekijkt dan jij. Want zie je, het lichaam dat jij gekristalliseerd hebt uit het veld van oneindige energie heeft maar een doel. Het is een communicatiemiddel.

Laat daarom je belangrijkste waarneming of het uitgangspunt in jouw driedimensionale waarneming dit zijn:

*Wat wil ik naar de wereld toe communiceren,
met elk gebaar, met elke adem, met ieder gesproken woord
en met elke beslissing die ik neem?*

Want onophoudelijk, zolang het lichaam bestaat, ben jij betrokken in het proces van communicatie naar de rest van de wereld toe. Steeds ben jij betrokken in het proces om aan de wereld datgene kenbaar te maken wat jij van waarde acht, datgene wat jij in jouw ervaring hebt gebracht en beladen hebt met jouw waarde. Dit betekent ook dat jij onophoudelijk betrokken bent in het proces om de wereld datgene aan te leren wat jij gelooft dat de grootste waarheid bevat en wat voor jou het meest van belang is.

Wanneer een milieu-activist naar een houthakker kijkt en verbitterd wordt en de houthakker veroordeelt, dan wordt het lichaam gebruikt om de waarde van oordelen te communiceren. Dat zet angst en verkramping in gang. Het resultaat van vele, vele denkkeesten die verkiezen om de waarde van oordelen te communiceren, is datgene wat jij jouw wereld noemt. Hier lijkt alles conflict, strijd, botsende hoofden en het Armageddon van tegengestelde ideeën uit te drukken. En vlak onder deze denkcirkel blijft iedere gebeurtenis volkomen neutraal.

Zelfs al zouden al de wouden op jouw planeet helemaal verdwijnen, dan nog zou dat een neutrale gebeurtenis zijn. Waarom? Omdat, als alle bomen weg zouden zijn, als de planeet die jij Aarde noemt, zou sterven en uit het zicht zou verdwijnen, het 'Leven' gewoon verder gaat. Het Leven zou alleen maar nieuwe werelden creëren. Dat doet het trouwens op ieder moment. Jij doet dat op ieder moment.

De gebeurtenissen dan, die jij ervaart, zijn altijd neutraal. Wat jij ziet verschijnen in de wereld om je heen blijft

volkomen neutraal tot op het moment dat *jij* de beslissing neemt om te benoemen wat het voor jou zal zijn - *voor jou*. Jij zult het een naam geven en daardoor zal je het vastpinnen. En wanneer je het dan gedefinieerd hebt, roep je al de associaties naar je toe die jij ooit aan die naam gegeven hebt.

Dat is waarom ik ooit onderwees dat het heel wijs is om ‘zeventig maal zeven keer’ te vergeven. Dat was eigenlijk voor een heel egoïstische reden. Als iemand jou benadeelt en jij spendeert al je energie eraan om hem te overtuigen dat jij door hem benadeeld werd, dat je het recht hebt om kwaad te zijn en om het hem met alle middelen betaald te zetten, dan roep jij naar jezelf - zelfs tot in de diepste cellen van jouw lichaam - de energie van conflict, oordeel, oorlog, dood, ziekte, ongelukkig zijn en afscheiding toe. *Onmiddellijk!*

Maar als je zeventig maal zeven keer vergeeft, dan roep je in elk van die vergevingsmomenten het energieveld van onvoorwaardelijke Liefde, perfecte Vrede en een Kracht naar je toe die alles wat in jouw wereld verschijnt, helemaal overstijgt. Je roept de Werkelijkheid van Christus naar je toe. En het draait allemaal om niets meer of minder dan om de kiezels die jij in jouw bewustzijn dropt.

Kijk met onschuld naar wat je waarde geeft

Waar dan, heb jij de lijn getrokken? Waar heb je gezegd, “ik zal neutraliteit toelaten aan alle gebeurtenissen in *dit* gebied, maar niet in *dat* gebied.

“Wanneer mijn vrienden scheiden en uit elkaar gaan, dan is dat ok. Ik zie het als perfect neutraal. Maar als mijn eigen vrouw me verlaat, ho ho, ... dan is dat niet zo neutraal. Als de vader van mijn vriend drie miljoen Euro nalaat aan zijn kinderen, dan is dat perfect. Dat is een neutrale gebeurtenis. Maar als mijn eigen vader zijn drie miljoen Euro aan het goede doel geeft en mij alles ontzegt, dan is dat helemaal niet zo neutraal meer.

“Wanneer de rivieren in een land aan de andere kant van de wereld vervuild raken omdat het bewustzijn van de gemeenschap aldaar toeliet dat er een fabriek gebouwd werd zonder beveiliging, wel, dat is aan de andere kant van de wereld en een volkomen neutrale gebeurtenis. Maar als hetzelfde zou gebeuren in mijn achtertuin, hé hé... dan is dat toch weer iets helemaal anders.”

Het is altijd verstandig om liefdevol te kijken naar waar jij de lijn getrokken hebt. Om te kijken naar wat je als neutraal zal beschouwen en waaraan jij je zal vastklampen als zijnde

betekenisvol en van onbetwistbare waarde. Want daar zal je datgene vinden wat nog vergeving nodig heeft in jou. Wij hebben met jou al gedeeld dat Meesterschap een staat van angstloosheid is. Wanneer jij een waarde op iets plakt en jij vervolgens onvermurwbaar wordt in het feit dat die waarde bestaat in dat ding buiten jou, dan heb jij jouw plaats in de angst veilig gesteld. En angstloos zijn, is even ver van jou verwijderd als het Oosten dat is van het Westen.

Kijk dan goed naar waar jij waarde hebt geplaatst en waar je erop hebt aangedrongen dat die waarde onaantastbaar is. Hoeveel keren in elk van jouw dagen zeg je bijvoorbeeld niet zoiets als, “Oh God, als mijn hond ooit zou overlijden, dan kom ik dat nooit te boven. Dat zou mijn dood betekenen.” Of, “Als de banken zouden instorten,... Oh God, wat moet ik dan nog beginnen?”

Wees voorzichtig met wat je als jouw waarheid uitspreekt. Kijk goed waar je emotioneel verweven bent met de waarde die je aan iets of iemand gegeven hebt. Kijk naar al je relaties, of het nu de relatie is met je echtgeno(o)t(e), de relatie met je lichaam, de relatie met je huisdier of met je bankinstelling, de relatie met de overheid,... kijk naar *alles*.

Want jij hebt ze gemaakt tot wat ze zijn. Waar kan vrijheid worden ervaren, behalve in een bewustzijn dat geleerd heeft hoe het de verkramping van de angst kan overstijgen. En angst is het resultaat van jouw gehechtheid aan alle waarden die je plaatste op de gebeurtenissen die je ervaart. En al die waarden zijn alleen maar opgebouwd uit gebeurtenissen, personen, plaatsen of dingen. Het is uiteindelijk allemaal iets wat zich gewoon maar manifesteert.

Ieder web van relaties komt naar jou toe op een perfect neutrale manier. Jij beslist erover door het een naam te geven

of door het in hokjes te plaatsen. Wanneer er iemand in woede op je afkomt en jij reageert erop, erken dan dat jij eerst beslist hebt dat hij woedend moet zijn en dat je daardoor al de associaties naar je toe hebt geroepen die jij ooit maakte over wat de betekenis van woede dan wel moet zijn.

En toch, in datzelfde moment heb jij de kracht om gewoon te kijken naar het veld van energie dat zich manifesteert doorheen het lichaam, doorheen de geest en doorheen de woorden van die ander, en om dit allemaal als niets anders te bezien dan simpelweg een dans van energie, een mysterie dat voortkomt uit een ongeziene bron en een ongekend web van relaties. Je zou er met veel nieuwsgierigheid en verwondering kunnen naar kijken indien je het alleen maar anders zou benoemen.

Dit is waar voor alle dingen die gebeuren. Zelfs de zware ziektes die het lichaam lijken te bedreigen, kunnen met volledige neutraliteit bekeken worden. Maar als je ze op een specifieke manier gaat benoemen, dan zal je de angst van die gebeurtenis naar je toe roepen; angst die alleen maar voortkomt uit al de associaties die jij van de wereld of uit je eigen ervaring geleerd hebt.

De boodschap van deze les is heel eenvoudig, maar tevens een heel belangrijke. Het bouwt voort op alles wat we hiervoor al bekeken hebben. “Jij bent een schepper en jij kan je daaraan niet onttrekken.” De logische vraag die dan oprijst moet wel deze zijn:

In elk van mijn momenten, wat zal ik scheppen?

Ver voorbij de opwinding om gebeurtenissen of voorwerpen in de driedimensionale werkelijkheid te creëren,

liggen de vele *kwaliteiten* zoals vrede, onbegrenstheid, vergeving, mededogen en wijsheid die je kan kiezen. Dit zijn ook scheppingen.

Mededogen is niet iets wat bestaat, zwevend doorheen het universum, totdat jij het manifesteert en het laat groeien in jouw eigen bewustzijn. Christusbewustzijn kan niet werkelijk bestaan - voor *jou* - totdat jij het schept in je eigen wezen. Jouw eenheid met God bestaat zelfs niet eens - voor *jou* - totdat jij beslist om je te openen voor de levendige ervaring ervan. Net zoals voedsel dat je nooit geproefd hebt, evengoed niet bestaat voor jou zolang je niet naar dat land bent gereisd en het geproefd en gegeten hebt. Of, om het in jullie tijdspanne uit te drukken, zolang je niet naar de kruidenier bent gegaan en er de internationale keuken-rayon uitgeprobeerd hebt.

Er kan van niets gezegd worden dat het voor *jou* bestaat totdat je de levendige ervaring ervan geproefd hebt. Zo is het ook wanneer je hoort spreken over verlichting, over de éénheid met God of over de ervaring van onvoorwaardelijke Liefde. Stop ermee om met je hoofd te knikken en te denken dat je weet wat deze dingen zijn, maar breng je aandacht naar binnen. Vertoeft je momenteel in de levendige aanwezigheid ervan? Je zal onmiddellijk het antwoord weten.

Als jouw antwoord ‘neen’ is, “ik hoor erover praten en soms vang ik er wel eens een glimp van op, maar ik weet niet echt wat het is omdat ik het niet volledig voel in mijn ervaring,” onmiddellijk zal je dan weten dat er nog iets moet zijn waaraan je waarde hebt gegeven *anders dan* aan het Licht, iets waarvan je hardnekkig blijft volhouden dat het in je bewustzijn blijft bestaan. Wat is het? Zoek het uit, vind het en beslis of je het wilt behouden of niet.

Wij zien dat er velen in jouw wereld rondlopen *alsof* ze in een staat van vrede zijn, met een glimlach op hun gezicht. Misschien dragen ze wel de Heilige Bijbel in hun hand of een ander geschrift. Ze dragen een of ander religieus teken op het lichaam om de indruk te kunnen wekken alsof ze in vrede zijn. Maar binnenin zijn ze niet in vrede. Wanneer ze hun televisie open zetten en ze kijken toe hoe een houthakker nog maar eens een boom heeft omgehakt, dan reageren ze vanbinnen door hem ‘onwetend’ of ‘dom’ of ‘beperkt’ te noemen.

In dat ogenblik spreken ze naar het universum de waarheid uit over wat zij verkiezen te leven, “Ik ben niet iemand die de vrede wil kennen. Ik ben niet iemand die geïnteresseerd is in vergeving. Ik ben niet iemand die geïnteresseerd is in wijsheid. Ik ben iemand die geïnteresseerd is in oordeel en in de roes die ik voel in mijn lichaam door de ander te veroordelen tot iemand die minder is dan mezelf.”

In het kort samengevat, het wordt tijd om de schijn op te geven. Het wordt tijd om jezelf te bekijken vanuit het perspectief van een absolute, onophoudelijke schepper. Begin met kijken naar precies dat wat je aan het scheppen bent in elk ogenblik van jouw ervaring. Breng de kwaliteit van kinderlijke onschuld naar al wat je *op dit moment* ervaart, niet naar wat je aan iedereen vertelt dat je aan het ervaren bent. Het is tijd om eerlijk te worden over het effect van de golven van de rotsblokken of de kiezels die jij als een fantastisch spel in het veld van jouw gewaarzijn hebt gedropt.

Want een schepper die zijn oneindige kracht om te scheppen begrijpt en die inziet dat dit onophoudelijk doorgaat - Dat de effecten die inderdaad jouw ‘morgens’ zullen vormgeven, van moment tot moment tot moment tot moment worden voortgebracht - geeft *heel blijgemoed* de energie van

ontkenning op. En hij kijkt naar elk moment van zijn ervaring om te kunnen zien welke keuze hij maakte, die de effecten die hij momenteel ervaart, heeft voortgebracht.

Wanneer er een rekening in de bus valt en gans jouw lichaam trilt en je gaat in contractie en angst omdat er niet genoeg gouden muntjes op je rekening staan om de rekening te betalen, dan *stopt* een schepper en kijkt naar alles wat er in het lichaamsveld wordt ervaren, in het emotionele lichaam, en naar alle gedachten die hierover in de denkgeest worden vastgehouden.

Hij begint op te merken hoe hij kijkt naar alle dingen om hem heen, naar de wereld, om hem daarna af te vragen, “Wat voor een gedachte moet ikzelf in het meer van mijn bewustzijn hebben gedropt om het *effect* te creëren dat ik een tekort aan gouden muntjes heb? En is dat een gedachte die ik nu opnieuw in mijn bewustzijn wil droppen, zodat ik dezelfde effecten creëer voor mijn ‘morgens’?”

Hier is de poort naar wijsheid. Schep niet zomaar iets onbewust om dan weer verder te wandelen. Maar leer onophoudelijk van jouw scheppingen. Want het is op die manier dat jij het proces aanvangt van het loslaten van de schepping dat je een niet-verlicht wezen zou zijn en dat je een begin maakt met de schepping van een Christus - hier en nu, in dit ogenblik.

De kracht van jouw gedachten

eloof nooit, maar dan ook nooit, dat jouw *gedachten* neutraal zijn. Ik heb jou eerder gezegd dat gebeurtenissen neutraal zijn, maar jouw gedachten zijn dat niet. Want jouw gedachten zijn letterlijk doordrongen met de kracht van de schepping. Zij scheppen niet neutraal. Dit betekent dat iedere gedachte een kwaliteit van trilling weerkaatst die vanuit jou vertrekt, de kusten van jouw gemanifesteerde werkelijkheid raakt en dan naar jou terugkeert. Dat is wat jij ervaart als de positieve en de negatieve gebeurtenissen in jouw leven.

Nu is het zeer zeker waar - en alsjeblief, luister heel aandachtig - dat jij naargelang je verder gaat in jouw ervaring en wanneer je de weerkaatsing ervaart of het terugkomen van de golven die jij hebt uitgezonden, op dat moment geen slachtoffer bent van wat je gecreëerd hebt. Want in elk van die momenten blijf jij nog altijd totaal en even vrij als je daarvoor was, toen je voor het eerst de kiezel in het meer dropte die deze rimpeling veroorzaakte. Jij bent vrij om te kiezen hoe je het effect van die rimpeling zal aanvaarden.

En als je hem met onvoorwaardelijke vrijheid aanvaardt, met onvoorwaardelijke acceptatie en Liefde, met vergeving, neutraliteit en onschuld, dan maak je de effecten van die rimpeling op het meer van jouw bewustzijn onschadelijk. En op dat ogenblik ben je onmiddellijk vrij om opnieuw rimpelingen te scheppen, op een nieuwe manier, die jij in

jouw toekomst zal ervaren. Dat is de reden waarom je nooit een slachtoffer bent van iemands' schepping, zeker niet van die van jezelf.

Het is niet dat het leven zo complex is dat al die opgebouwde momenten door jou werden gecreëerd en dat je er nu mee opgescheept zit. Op ieder moment dat je het *snapt*, kan je stoppen met reageren alsof je een slachtoffer bent en kan je gewoon kijken naar de rimpelingen die jij hebt uitgezonden en die nu naar jou terugkomen, en zeggen:

*Dit is in het veld van mijn ervaring gekomen
als een geweldig mysterie.*

*Dit betekent dat ik een geweldig krachtig wezen ben!
Daarom zal ik liefdevol kijken naar deze rimpeling.*

*Ja, ik weet dat het zich moet uitspelen.
Maar terwijl het dat doet, ben ik verstandig genoeg om er de
transparantie van in te zien,
om te zien dat het geen effect heeft.
Het verandert niet wie ik ben.
Het voegt niets toe aan mijn leven.
Het neemt er ook niets van weg.
Het is enkel een ervaring die we benoemen
als het leven dat door het veld van mijn gewaarzijn beweegt.*

*Als ik er liefdevol naar kijk, als ik het omarm, dan kan ik het
omvormen en daardoor ben ik al geëngageerd in het proces om
een totaal nieuwe trilling te creëren die mijn 'morgens' vorm
zal geven.*

Dit betekent dat, terwijl de kracht van jouw gedachten helemaal niet neutraal is, de gebeurtenissen die de effecten zijn van jouw gedachten voor jou ofwel neutraal ofwel niet neutraal zijn, en het hangt er allemaal van af hoe jij de

primaire kracht van jouw gewaarzijn wilt gebruiken. Wij wensen hier met jou te delen hoe oneindig *vrij* jij bent.

Er zijn er velen in jouw wereld die de illusoire leer van karma onderwijzen - hetgeen betekent dat wat je nu uitzendt, je vroeg of laat ook *moet* ervaren, en dat 'hoe je het ervaart' direct verbonden is met de kwaliteit van de rimpeling die je toen hebt uitgezonden. *Dat is niet waar*. Dat zou van jou een slachtoffer maken.

Als jij geschapen bent naar het beeld van God, en ik verzeker jou dat je dat bent, dan ben je niet een slachtoffer van de wereld die je ziet. Jij kan in werkelijkheid op geen enkel moment tot slachtoffer worden gemaakt door om het even wie of om het even wat, omdat het jouw werkelijkheid is dat jij geschapen bent naar het beeld van God. Als jij werkelijk zou kunnen tot slachtoffer worden gemaakt, dan zou dat betekenen dat God *anders schept dan Haarzelf*. Komt een zalm voort vanuit een eikenboom? Wordt een wolk geboren uit de baarmoeder van een vrouw? Groeit een framboos aan het schap van de kruidenierswinkel? Neen. Een soort vermenigvuldigt zich alleen als zichzelf.

Waarom zou je dan wensen te geloven dat God - die niets anders dan Liefde en onbeperkte creativiteit en kracht is - ooit iets zou verwekken dat nietig en klein en krachteloos is? Dat gebeurt niet. God kan niet tot slachtoffer worden gemaakt. Daarom blijft Gods schepping zonder slachtoffers.

Alle gebeurtenissen blijven even neutraal en het enige wat de natuurliefhebber en de houthakker doen, is de kracht van hun bewustzijn gebruiken om tijdelijk het geloof te scheppen dat ze '*dit*' zijn, en niet '*dat*'. Ze plaatsen een waarde die uit hun eigen keuze voortkomt op een gebeurtenis of een energie die zij 'boom' noemen. En door de waarde die

ze erop leggen, roepen ze een kwaliteit van ervaring naar zich toe die ze zullen ervaren in het veld van hun gewaarzijn. Dat is het enige wat er gebeurt.

De energie die aan de boom vormgeeft, is voor altijd eeuwig. Hij kan misschien veranderen van vorm, maar het Leven blijft. Wees daarom niet bedroefd wanneer er soorten verdwijnen, maar vertrouw op de Grote Intelligentie die dit als eerste allemaal deed ontstaan. Die is immers nog altijd bezig met nog veel fantastischer universa te scheppen. En dat is dan ook de reden waarom verlies niet bestaat.

Hoe past dit alles in jouw dagdagelijkse leven? Naarmate we vorderen in de lessen die nog komen, wordt het *zeer* cruciaal dat je een gedegen fundament hebt waarop je verder kan bouwen.

Vijf minuten per dag - het fundament voor Meesterschap

 ndien jij er klaar voor bent om totale verantwoordelijkheid op te nemen voor het feit dat jij geschapen werd naar het beeld van God en dat je daardoor een eeuwige schepper bent, begin er dan *nu* mee om iedere dag wat tijd opzij te zetten, en dit zonder een dag voorbij te laten gaan, waarin jij gaat zitten met jezelf. Niet met je beste vriend, niet met je ouders, niet met de televisie, niet met jouw favoriete sportclub, niet met jouw favoriete acteur of actrice, niet met je favoriete godsdienst, noch met jouw favoriete god, jouw meester of jouw redder,... zelfs niet met mij. Zit met jezelf. Start met de erkenning dat jij één bent met God.

Begrijp dat het lichaam, dat een hart lijkt te hebben en dat jou, terwijl het klopt, Leven schenkt, het effect is van beslissingen en keuzes die jij hebt gemaakt. Dat de stoel waarop je zit het resultaat is van een web van relaties dat jij naar je toegetrokken hebt, en dat uniek is in het veld van jouw gewaarzijn dat jij het fysieke universum noemt. Op dit ogenblik heb jij een ervaring die je nooit eerder hebt gehad. Jij zit in de stoel nu! De gebeurtenis is volkomen neutraal. En niets wat jij ervaart in jouw bewustzijn, bestaat of vindt zijn oorsprong in iets wat buiten jou gelegen is.

Gun aan jezelf vijf minuten per dag om te leren kiezen hoe jij het zitten in een stoel zal ervaren. Zal je dat doen met een geest vol zorgen of met een geest die vervuld is van vrede? Met een geest die aan het nadenken is over alles wat hij op dit moment hoort te doen of met een geest die in *verwondering blijft* over hoe het gewicht van een lichaam neergedrukt wordt tegen de zitting van een stoel? Met een geest die spanning creëert in de manier waarop de adem doorheen het lichaam stroomt of met een geest die gemak en comfort weet te scheppen?

Vijf minuten, om toe te passen dat jij gewoon in een stoel zit als een oneindig schepper van precies datgene wat je nu in jouw emotionele veld aan het ervaren bent. Alleen maar dat. Je zou er zelfs een spelletje kunnen van maken en voelen hoe het zou zijn om in jouw stoel te zitten *als een Christus*. Hoe zou dat aanvoelen? Ik laat het aan jou over of je er al dan niet voor kiest dit te ervaren. Vijf minuten per dag. Doe het zonder een keer te vergeten! Wees met jezelf en beslis hoe jij jezelf zult ervaren - *nu* !

Want zie je, de '*jij*' die in de stoel zit met om het even wat er in jouw bewustzijn komt - om het even welke gevoelens er doorheen het lichaam gaan, om het even wat er allemaal plaatsgrijpt in jouw primaire relaties of misschien wel hoe het voedsel in jouw lichaam verteerd wordt, dit alles, het ganse koninkrijk van jouw ervaring - is het effect van hoe je reeds een miljoen keer bent gaan neerzitten om even bij jezelf te zijn, in wel duizend verschillende stoelen.

Gebruik het proces van in een stoel te zitten als een symbool om jouw geest erop voor te bereiden dat er een nieuwe kiezel in wordt gedropt, waaruit dan de trillingen of de golven voortkomen die naar jou zullen worden teruggekaatst.

Het is zoveel makkelijker om golven uit te sturen en ze te ervaren, wanneer ze op gelukzalige manier naar jou terugkomen, op een manier die jou vrede brengt, vreugde, plezier, een lach, spelen en onbeperkteid, in plaats van constant met je hoofd tegen iets te moeten botsen waar je liever zou van weglopen of het veranderd zou willen zien.

Maar het begint met vijf minuten, waarin jij erkent dat je om het even welke ervaring kan scheppen die je maar wenst, als een gevoel dat doorheen jouw gewaarszijn stroomt, als een kwaliteit van gedachte waaraan jij toestemming geeft dat ze telkens weer herhaald wordt in jouw denkgeest.

Jij kan in een stoel gaan zitten als een ontwaakte Christus - nu.

Ik en mijn Vader zijn één!

Het is een prachtige dag!

Ik heb een fysieke vorm gemanifesteerd die nu in een stoel zit, in een hoekje van een zeer kleine dimensie van de schepping.

Hoe verbazingwekkend is dit moment!

Ik denk dat ik hier maar gewoon ga neerzitten en voelen hoe het hart klopt in het lichaam en hoe de adem erdoorheen stroomt.

Aha, daar heb je het geluid van een vogel.

Ik ben blij dat ik dat naar me toegeroepen heb.

Welke mooie gedachten kan ik nu gaan denken?

Naar wie kan ik Liefde sturen, zonder één enkele vinger te bewegen?

Ik ben voor altijd onbeperkt!

Ik ben vrij! Ik ben vrij! Ik ben vrij!

Denk je dat jij deze ervaring zou willen, vijf minuutjes per dag? Waarom zou je er dan niet vandaag mee beginnen?

Zovelen van jullie in het fysieke domein blijven maar zoeken naar een of ander magisch middel dat het Koninkrijk van de Hemel naar je toe zal brengen. Jij kan het niet *naar jou* toe brengen. Jij kan er alleen maar bewust van worden hoe je het Koninkrijk nu gebruikt om de golven te creëren die jij *vanuit jezelf* nu uitzendt. Misschien ken je wel dit gezegde in jouw wereld: “Waar je ook gaat, je komt altijd jezelf tegen”? Jij bent Gods schepping. Jij bent op dit ogenblik in de Hemel. De Hemel is geen plaats. Het is een staat van onbeperkt en oneindig creatieve kracht, want het is de reflectie van Gods heilige Bewustzijn.

Waarom zou jij niet iemand zijn die de aanwezigheid van de Hemel toepast? Maar mocht dat een beetje te verbazingwekkend voor je lijken of iets te ver van je af, speel er dan gewoon mee, vijf minuutjes per dag.

Geloof mij, ik zal jou niet minder liefhebben wanneer je voor de overige drieëntwintig uur en vijftig minuten beslist om het spelletje te spelen waarin je voelt en doet alsof je klein, onwaardig, ongeliefd, niet tot liefde in staat, niet eens liefde waard, dat je de gesel van de Aarde bent en dat het leven jou constant tot slachtoffer maakt. Vooruit, doe het maar. Ik zou me nooit kunnen mengen in jouw vrije keuze. Ik mag niet tot bij jou komen en op je deur komen kloppen, behalve dan gedurende die vijf minuten. Maar jij hebt de vrijheid om de tijd te gebruiken op om het even welke manier je dat zelf verkiest.

Ervaar jezelf voor vijf luttele minuutjes als Christus, terwijl je het lichaam kristalliseert tot een tijdelijk leer- en onderwijs-communicatiemiddel, zittend in een stoel in een

volledig neutraal hoekje van de schepping, omdat *jij* de ervaring wenst te hebben van in zaligheid en vrede te zitten, in de totale herinnering van jouw eenheid met God op dit ogenblik. Je zou misschien zelfs een gedachte als deze durven toelaten:

*Wel, gezien ik een oneindig schepper ben,
wat zou ik willen scheppen voor mijn ‘morgens’?*

Indien er gedurende die vijf minuten op de deur wordt geklopt en het is de deurwaarder, wie geeft daar wat om? Dat is *die* ziel zijn ervaring om te denken dat hij een deurwaarder is en dat jij een of ander slecht persoon bent die moet aangemaand worden. Laat hen hun ervaring hebben. Zit rustig, hoor het kloppen op de deur en sta jezelf toe om geamuseerd te zijn door de mooie woorden die jij voor jouw ‘morgens’ aan het scheppen bent.

Hier is het rechtstreekse en smalle pad dat naar het Leven leidt. Hier is het oog van de naald waar jij doorheen moet. Want het is niet voldoende om alleen maar het idee te omarmen van “Ik ben de schepper van alles wat ik ervaar”. Je dient daarna ook actief te kiezen om het in praktijk om te zetten. Het begint met een oefening van vijf minuutjes per dag - dat is alles. En wanneer je voelt dat je het vijf minuutjes echt kan toepassen, dan maak je er tien van, en twaalf, en daarna vijftien en twintig.

Misschien antwoord je nu, “Je bedoelt dat ik dan twintig minuten een beetje de geïncarneerde Christus uithang, totaal in eenheid met God, totaal vrij om andere rimpelingen te creëren dan deze die ik ooit hiervoor ervaren heb, wetende dat ze naar me terug zullen komen en mijn geleefde ervaring gaan worden? Zonder enige twijfel! Slechts twintig minuten? Zelfs

als ik dat zou bereiken, dan is dat nog altijd maar een heel klein gedeelte van een dag.”

Geliefde vrienden, als je maar het vertrouwen hebt van een klein, klein, heel klein zaadje, dan zou je weten dat vanuit dat kleine zaadje jij de machtige eik zal scheppen wiens takken jou zullen beschermen tegen de brandende zon en die aan velen rust zal brengen. Twintig minuten is een eeuwigheid wanneer het erop aankomt om jouw ‘morgens’ te scheppen.

Als je gelooft dat de andere drieëntwintig uur moeten doorgebracht worden, moeten beleefd worden door de effecten te ervaren van wat je sinds lange tijd geleden geschapen hebt en waarvan de rimpelingen nu naar jou terugkomen, laat het dan zo zijn. Speel ermee. Sta jezelf toe om deze momenten te transmuteren.

Bijvoorbeeld, “Oh, ik doe de deur open. Ja, deurwaarder, hallo, kom erin. Neem een glas water. Weet je, je hebt absoluut gelijk, ik heb die rekening niet betaald. Wil je weten waarom? Dwaze ik, ik had voor mezelf beslist om de ervaring te creëren dat ik iemand ben die alleen gebrek kan scheppen. Dat is de reden waarom ik geen geld op de bank heb. ’t is toch wel godgeklagd, nietwaar?

Oh, zeer goed, je gaat mijn naam aan de autoriteiten bekend maken en nu krijg ik van niemand op deze planeet nog enig krediet. Ok, doe maar als dat jouw dag goedmaakt. Ik heb andere dingen te doen. Ik ben bezig met mijn nieuwe ‘morgen’ te scheppen. En ik weet dat alles rondom mij toch van me zal weggenomen worden, gezien alles wat geboren is in de tijd ook weer zal verdwijnen in de tijd. Mijn huis zal weg zijn, mijn auto zal weg zijn, mijn kleren zullen weg zijn en mijn vrienden zullen weg zijn. Alles wat ik in de tijd

ervaren heb, verandert toch, dus doe maar en neem het nu van me weg. Het bespoedigt alleen maar het proces.”

Ik spreek hierover niet ironisch. Ik spreek vanuit het perspectief van iemand die een ontwaakte Christus *is*, iemand die al weet hoe hij universa geboorte kan geven, om datgene te scheppen wat heilig, goed en mooi is. Ik *weet* dat dit de weg is. Het is de *enige* weg. Laat de waarde die jij op jouw ervaringen geplakt hebt los, zelfs de deurwaarder, en breng daarentegen jouw tijd door met beslissen welke kiezels jij in het veld van jouw bewustzijn zal droppen. Want je zal scheppen naar het resultaat van wat je vandaag verkiest te denken. En wat je vandaag waarde geeft, zal zich in jouw ‘morgen’ tonen.

Ik leerde om onbeperktheid waarde te geven. Ik leerde om Liefde waarde te geven. Ik leerde om angstloosheid waarde te geven. Ja, mijn methode om dat te doen was redelijk uniek en ik beveel je niet aan om in mijn voetspoor te treden. Tenzij je natuurlijk houdt van het drama om aan een kruis genageld te worden en dan op te staan voor al jouw vrienden om zo aan jezelf te leren hoe je de angst in jouw bewustzijn kan overstijgen!

Ik leerde om ononderbroken communicatie waarde te geven met iedere ziel, in elke dimensie van de schepping. Ik leerde om alleen mijn liefdevolle gedachten waarde te geven. En ik gaf geboorte en ik liet een Christus groeien uit het zaad van bewustzijn dat gelijkelijk in ieder van jullie aanwezig is.

Kijk daarom in dit moment waar jij je bevindt. Kijk naar de voorwerpen die je ziet. Kijk naar de mensen die zich rondom jou bevinden, als ze daar zijn. Merk op welk geluid er in het veld van jouw gewaarzijn komt. Merk de beelden of de ideeën op die in jou zijn, over wie jij bent of wat de wereld is.

Dit zijn allemaal voorbijgaande en tijdelijke illusies. Ze zullen verdwijnen en begonnen in feite reeds te verdwijnen op het moment dat ze gecreëerd werden.

Daarom inderdaad, geliefde vrienden, kijk naar alles wat zich rondom jou bevindt en beslis welke waarde het voor jou zal hebben. Zal je het bekijken als iets wat *noodzakelijk* is in jouw bestaan? Of ga je het bekijken als iets dat je in speelsheid naar je toe hebt getrokken? Je waardeert het en het kan morgen alweer weg zijn, maar je vrede wordt er niet door verstoord. Op welke manier wil jij de wereld bekijken?

Vijf minuten - een voor elke vinger en duim aan je hand - waarin je kiest om als Christus te zitten in het midden van jouw koninkrijk, van jouw schepping. En *jij* beslist welke gedachten je wilt hebben en bepaalt daardoor hoe je al wat in het veld van jouw gewaarzijn komt, zal zien en welke gedachten jij wilt toelaten die dan rimpelingen zullen creëren die je gaat uitzenden en die *zullen* - er is geen weg om hieraan te ontkomen - naar jou terugkeren.

Het zaad planten dat het verlangde resultaat voortbrengt

oit was er een boer die het veld op ging om het zaad te planten. Maar vooraleer hij het zaad ging planten, selecteerde hij het heel zorgvuldig. De andere boeren haastten zich omdat ze dachten, “Oh kijk, de planttijd is aangebroken. Alles is gunstig nu. Het zijn de juiste omstandigheden. We moeten voortmaken en het zaad planten.” En ze kochten om het even welk zaad ze konden krijgen, gingen het veld op en plantten het. Daarna gingen ze verder met het drukke werk dat ze aldoor te doen hadden. Wees er maar zeker van dat ze hun oogst zullen binnenhalen. Maar de wijze boer wachtte en terwijl zijn collega’s hem uitlachten, zocht hij zorgvuldig ieder zaadje uit. Hij wachtte totdat hij een handvol had en zei, “Oh, ik hou van de vibratie van *dit* zaad. Dit voelt heel goed aan. Oh ja, ik kan de mooie plant al zien die hieruit zal voortkomen. De vrucht hiervan zal de zoetste zijn van de gehele vallei.”

Hij vergaarde het zaad. Hij schonk geen aandacht aan het voorbijgaan van de dagen op de kalender. Hij schonk geen aandacht aan veranderende weersomstandigheden. Hij wist dat wanneer het de juiste tijd was, het zaad zou geplant worden en dat vervolgens de vrucht van dat zaad zou tot bloei komen. Hij *wist* het! Hij schonk geen aandacht aan de mening van zijn collega’s. Hij genoot van het proces om het zaad dat hij tot het zijne zou maken, lief te hebben.

Dan ging de boer naar buiten en hij plantte het zaad op de grond van zijn erf, hetgeen je kan vergelijken met de grond van jouw eigen gewaarzijn. Hij plantte het zaad, stampte het aan, gaf de zaadjes voeding, besproeide hen en hij liet ze opkomen met een glimlach op zijn gezicht.

En ja, inderdaad, het zaad van de buren leek ondertussen al te ontkiemen en liet zijn eerste blaadjes zien. Hij had echter voor zijn zaadjes niet minder kunnen zorgen, want hij wist dat *deze* zaden hem een *eeuwige* oogst zouden opbrengen en dat ze niet zomaar tot bloei zouden komen om wat middelmatig vrucht voort te brengen en dan weer af te sterven. Want hij had het zaad gezaaid dat voortdurend, in elk seizoen de *beste* vrucht zou voortbrengen. Hij hield van deze zaadjes, hij voedde hen en hij kweekte hen op.

Lang nadat de andere boeren reeds moe en afgemat waren, droogte hadden ervaren en zaden hadden opgekweekt die slechts vrucht voortbrachten met insecten erin die hen vernietigen, zodat ze totaal niet gegeerd werden door de mensen op de markt, werd deze boer de grootste van de ganse vallei. Van over gans de wereld kwamen mensen naar hem toe om te proeven, om een klein hapje te kunnen nemen van het fruit dat uit zijn tuin kwam.

En toch was de boer alleen maar verheugd in het voortdurend liefhebben en het voeden van zijn zaden en in het bewerken van de grond waarin ze dagelijks geplant werden. Hij liet zijn aandacht nooit afdwalen van zijn perfecte eenheid met deze zaden. Hij vergat nooit dat *hij* degene was die zijn boerderij zo groot had gemaakt, als het directe resultaat van de zorgvuldige selectie van welk zaad hij in de grond zou planten. En terwijl anderen verbaasd waren over zoveel

meeval, terwijl anderen jaloers werden over zijn geluk, wist de boer dat er in feite geen enkele magie mee gemoeid was.

Hij volgde alleen maar in de voetstappen van de wijsheid die hem door God werd geschonken:

*“Neem Mijn vrucht en plant het in jouw bewustzijn.
Weet dat jij één met Mij bent en dat de vrucht die jij ervaart het resultaat is van de zaden die jij in je eigen bewustzijn hebt geplant. Weet dat jij niet anders kan dan het resultaat ervaren, de vrucht van de zaden die jij plant. **Niets** komt zomaar toevallig tot bloei op de wijnstok van jouw ervaring.*

*“Schep daarom met Mij, mijn kind. Schep naar Mijn gelijkenis, door kennis, **wetende** dat jij een schepper, een teler, een zaaier bent. En jij zal inderdaad de **kwaliteit** oogsten van de zaden die je plant.*

“Precies zoals jij de oogst bent, geliefd kind, van het zaad dat ik ooit plantte toen ik voor het eerst de gedachte aan jou in mijn heilige Bewustzijn hield. En op dat moment kwam jij tevoorschijn als een zonnestraal aan de zon, gemaakt naar Mijn gelijkenis.

*Ik zag jou als de gedachte van Liefde in de vorm.
En Ik voorzag jou van alle goede dingen.*

*“Zie daarom jezelf zoals Ik jou zie.
Omarm jezelf zoals Ik jou omarm. Aanvaard jezelf zoals je bent
- een schepper, non-stop aan het creëren.*

*“En precies zoals Ik op mijn troon zat (hetgeen betekent dat Ik in het centrum zat van Al Wat Is) en jou zag als een liefdevolle gedachte, kies ook jij alleen om **liefdevolle** gedachten in jouw bewustzijn toe te staan. Kies ervoor om toe te staan dat er alleen maar liefdevolle gedachten worden uitgedrukt met jouw*

woorden. Kies ervoor om toe te staan dat er alleen maar liefdevolle gedachten worden weergegeven met jouw gebaren, in al jouw keuzes en in al jouw daden.

“En schep op die manier zoals Ik jou geschapen heb - datgene wat voor altijd vreugde uitbreidt, datgene wat het heilige, het mooie en het goede uitbreidt voor eeuwig. Want dat is wat jij bent.

*Dat is hoe Ik dacht over jou toen ik jou schiep.
En dat is ook wat jij voor altijd zal blijven.*

“Vervoeg je daarom met Mij door jouw schepping uit te breiden, net zoals ik Mezelf heb uitgebreid in jou. Aangezien jij een fysiek lichaam hebt gemanifesteerd, aanvaard nu de leringen van mijn Zoon en zet dat lichaam in een stoel, zodat jij voor vijf minuutjes met het Christusbewustzijn kan denken. Zo zal jij een eeuwigheid verwekken die de straling van de Hemel reflecteert, net zoals jij Mijn straling reflecteert wanneer Ik kijk naar de onbeperkte ziel die jij bent.”

Inderdaad, in de ganse vallei was er maar één enkele boer die verstandig was. Ga jij kiezen om de vakbond te volgen die bestaat uit al de gehaaste boeren? Of zal je kiezen om die ene boer te worden die weet hoe hij in wijsheid en vertrouwen kan scheppen, en die rust in totale zekerheid en alleen maar achterover leunt om te wachten tot de rimpeling van de Hemel komt die alle rimpelingen van de hel die jij ooit onbewust in het leven riep, zal vervangen.

Iedereen is een dienaar. Je kan niet anders dan op elk moment voor de wereld een dienaar te zijn. Begin daarom jouw dienaarschap in verlicht bewustzijn nu meteen! En ik beloof jou dit, totaal en onherroepelijk: *Jij zal alles ervaren wat ik heb gekend en nog veel meer dan dat!* jij zal de volledige overwinning over de dood ervaren. Jij zal totale

overvloed en onbeperkte kennis. Jij zal volledige vrede, totale wondergerichtheid van denken en een perfect onafgebroken gemeenschap in zaligheid met de ganse schepping kennen!

Ooit toen ik een man was, werd er mij geleerd om voor vijf minuten aan de voet van een boom te gaan zitten en mezelf voor te stellen dat ik de schepper was van al wat ik kon denken, al wat ik kon zien en al wat ik kon voelen. Vijf minuten genomen uit de uren van het spel van een kind.

Jij bent een kind dat aan het spelen is in zijn eigen koninkrijk. Wil jij aan jezelf vijf minuutjes schenken om te leren een Christus te zijn die schept in onbeperkte perfectie in lijn met het Godsbewustzijn, wiens ervaring altijd stralend is, zalig en vrij van beperking en angst? Jij *zal* jouw schepping ervaren. Wat die schepping is en hoe jij ze zal ervaren, dat is volledig aan jou.

De boodschap van deze les, die voortbouwt op de vorige, begint de Waarheid te vertalen in een actie - heel eenvoudig, zeer praktisch - zo eenvoudig en zo praktisch dat je het moeilijk zal hebben om een reden of een excuus ertegen te vinden. En voor diegenen onder jullie die zo druk trachten zorg te dragen over al de dingen die het leven jou toewerpt, zelfs *jullie* weten dat je vijf minuutjes kan vinden. En die vijf minuten kunnen het begin zijn van een totaal nieuw universum dat voor jou ontstaat.

Samen hiermee is de vrede altijd met jou, door de beslissing te nemen om ervoor te kiezen vrede te ontvangen als een Christus. Hierin ligt het geheim van veel wat zal worden gedeeld in de komende lessen. Want wat ik specifiek wil bewerkstelligen in '*het pad van Meesterschap*' en in dit werk dat je bij naam kent als 'Shanti Christo', is het geboorte

geven aan een veelvoud van Christussen die allen tezamen op jullie Aarde rondwandelen. Dit werd nog nooit eerder bewerkstelligd!

Stel je een wereld voor met tien miljoen ontwaakte kinderen van God - volledig ontwaakt - niet alleen maar als een geloof of een idee, maar die werkelijk angst overwonnen hebben, die niet langer in een of andere twijfel leven, en die universa scheppen die perfect het Koninkrijk van de Hemel weerspiegelen. Stel het je maar voor - als je dat durft!

Het begint *nu*. Oefen goed de komende dertig dagen. Als je het niet doet, dan zal je alleen maar opnieuw moeten beginnen en er toch mee starten, alvorens je de volgende fase kan ontvangen van wat gedeeld zal worden. De keuze is aan jou.

Vrede dan, is altijd met jou. Amen.

Les I - 10 (De Weg van het Hart)

De weg is makkelijk en zonder inspanning

 eliefde en heilige kinderen van Licht en van goddelijke Liefde, zoals altijd treed ik naar voor om met jou te zijn, vanuit die plaats die we voor eeuwig delen als de ene en als enig geschapen zoon, en van God. Ik ben, daarom, *die Denkgeest* die jou toefluistert in ieder moment van jouw inspiratie. Ik ben, inderdaad, *die Denkgeest* die jouw bewustzijn binnensluipt in de ruimte tussen twee angstige gedachten in, en die jou herinnert aan de Waarheid die jou vrij maakt.

Ooit was ik een man, hetgeen betekent dat ik net als jij was. Ooit bracht ik mijn aandacht naar en werd ik geïdentificeerd met een uniek wezen dat zijn geboorte kende in de tijd en daarna weer uitdoofde in de tijd. En ik liep op jullie Aarde zoals alle mannen en vrouwen nu doen. Maar terwijl ik op jullie planeet rondliep, begon ik over de betekenis van de schepping na te denken en over de redenen van mijn bestaan.

En terwijl de anderen vrolijk gevangen zaten, of tenminste zich overgaven aan de manieren van de wereld, op zoek naar hun eigen tijdelijke verstrooiing, in een poging om zoveel mogelijk winst te maken en zoveel mogelijk te kunnen controleren, ging ik heel vaak in mijn eentje op pad. Ik zette me dan aan de voet van een boom naast een stromend riviertje en ik probeerde het mysterie op te lossen dat zichzelf ten toon spreidt als de schoonheid van een bloem, ik probeerde de kracht te zien die zich manifesteerde als de wind die danste over de grasvelden, en de schitterende diamanten te tellen die flikkerden over het oppervlak van een meer, terwijl de ochtendzon opkwam en er zijn licht op spreidde.

Ik leerde het mezelf aan om aan die Bron, aan dat mysterie te vragen, “Vader, Jij die me geboorte gaf, *waarom* ben ik? *Wie* ben ik?” Het werd steeds meer mijn verlangen om de waarheid te kennen die de mensheid kon bevrijden. Ik ontdekte dat, tenzij die vrijheid zich volledig manifesteerde in *mij*, het geen zin had om hierover met anderen te praten. Daarom zocht ik de briljantste geesten op, de beste leraars. En ja, ik was gezegend met een familiestructuur die er al op gericht was om de mysteries te begrijpen van wat ze kenden als God. Zij brachten mij naar vele van zulke leraars.

Naarmate mijn eigen wijsheid toenam, keken deze leraars naar me en zegden tegen elkaar, “Er toont zich hier iets heel bijzonders in de zoon van Jozef”. Maar zij wisten al meer over mij dan ik wist over mezelf. Profeten, zieners, astrologen en de wijze mannen uit vele culturen wisten al dat in het raamwerk van het gemeenschappelijke bewustzijn van de mens, hetgeen jullie het collectieve bewustzijn noemen, er in dat stille heldere meer een kiezel zou worden gedropt, die

golven zou voortbrengen die verandering konden brengen in hoe de mensheid zichzelf ziet.

Zelf wist ik deze dingen niet eens, want mijn geboorte in deze wereld was voor mezelf in mysterie gehuld, net zoals jouw geboorte voor jou in mysterie gehuld was toen je de gedaante van een mens aannam.

Naarmate ik opgroeide werd er mij in de stilte van mijn gebed en in de diepte van mijn stille meditaties vage beelden, inzichten, herkenningen en herinneringen aan andere dimensies getoond. Ik begon de mogelijkheid te ontwikkelen om mij in communicatie te stellen met meesters van mijn familie die allang de planeet verlaten hadden. Ik begon in te zien dat bewustzijn helemaal niet beperkt is tot de ruimte en het volume van een lichaam.

Terwijl ik de mensen in hun drukke bezigheden gadesloeg, begon ik in te zien dat de grote meerderheid van de wezens *zichzelf* totaal verwarden met het *lichaam*. Ze leefden alsof ze in het lichaam huisden en waren daardoor op een zeer rare manier gevangen gezet. Ze leefden alsof hetgeen aan het lichaam gebeurde, aan *hen* gebeurde. Ze leefden alsof ze niet wisten dat ze het lichaam op elk moment konden overstijgen, dat ze de enorme uitgestrektheid van het bewustzijn konden proeven, dat ze naar andere tijden en plaatsen konden reizen, met weinig meer dan het loslaten van de aandacht van de wereld die ze hadden gemaakt.

In het begin verstond ik al die dingen niet en ik vond mezelf een beetje raar. Naarmate de angsten in mijn bewustzijn zich toonden, de angsten die deel uitmaken van de gedeelde menselijke conditie, waren er binnenin mij conflicten gaande: “Zal ik blijven zoals al de anderen? Misschien moet ik maar naar mijn vaders schrijnwerkerij

terugkeren en aanvaarden dat ik bestemd ben om gewoon een timmerman te zijn”.

Maar er waren ook andere stemmen die tot me spraken en die me riepen, hetgeen vaak in de nacht gebeurde. Naarmate ik meer bekwaam werd in het onderscheiden van die andere werkelijkheden, deze andere dimensies, door mijn aandacht te verschuiven weg van de wereld van het lichaam, naar de wereld van innerlijke visie, kwamen ze heel vaak 's nachts bij me om aan mijn bed te staan. Ik kwam te weten wie zij waren. Ik kwam tot de herkenning dat zij de meesters en de leraren waren van een zeer oud geslacht waar ik deel van uitmaakte. Ze kwamen en fluisterden me toe:

Vergeet het doel niet waarvoor je werd uitgezonden vanuit het heilige Bewustzijn van God, want doorheen jou zal het begin van een oude herinnering geboorte krijgen. En jouw leven zal aan velen de waarheid demonstreren dat alleen Liefde werkelijk is.

Het punt van dit alles is heel eenvoudig. Ik wil aan jou overbrengen, nogmaals, dat het leven dat ik leidde als een man in niets verschilde van het jouwe. Ik begon gehuld in mysterie, als een kind onder de kinderen, een menselijk wezen dat ernaar streefde om zingeving te vinden in zijn wereld. Ja, er was iets in mij dat me riep, een verlangen om iets te weten dat de wereld niet leek te onderwijzen. Maar is het niet zo dat velen van jullie diezelfde roep hebben gevoeld, datzelfde verlangen - om datgene aan te raken wat onzichtbaar is, om te zien wat niet gezien kan worden, om te horen wat oren nooit hebben gehoord, om te omarmen waar armen niet bij kunnen en om in totale vrede en vertrouwen te rusten?

Geliefde vrienden, begrijp dit goed. Ik zeg het nog een keer. Ik kom alleen als jouw broeder en als jouw vriend -

iemand die gewandeld heeft zoals jij wandelt, iemand die geademd heeft zoals jij ademt, iemand die geweend heeft zoals jij weent, iemand die gelachen heeft zoals jij lacht. Ik ben zoals jij bent.

Als er iets is wat ik jou kan geven, dan is het heel eenvoudig dit: wanneer je naar jouw leven kijkt en naar iedere gebeurtenis die er zich in ontvouwt, herinner je iedere keer wanneer je voelt dat je gefaald hebt, iedere keer dat je geest in conflict is gekomen, iedere keer dat je er zeker van bent dat je nooit in staat zal zijn om al de ups en downs en al de emotionele golven die inherent lijken aan deze wereld te overstijgen, dat ik de wereld overwonnen heb. En gezien ik het gedaan heb, is het voor jou ook al gedaan.

Waarom? Omdat we samen het oneindige veld van Bewustzijn delen dat verre alle niveaus en dimensies van manifestatie overstijgt. Jij kan binnenstappen in dat wat zich reeds heeft voorgedaan. Je hoeft alleen maar naar mij te kijken als jouw broeder en jouw vriend en *erkennen* dat de wereld overstegen is. Aanvaard dan de vrijheid die het effect is van dit overstijgen, *als de jouwe*.

Zodat je leert in jouw stoel te zitten, nadat je de vijf minuten als Christus hebt doorgebracht en zegt tegen jezelf:

Hier, ik ben vrij.

De Hemel is nu.

Het verleden is voorbijgegaan en ik kies opnieuw.

Deze dag wijd ik me toe aan het onderwijzen van alleen maar Liefde, door alleen maar liefdevolle gedachten te delen.

*Deze ene dag zal ik naar iedereen kijken die in mijn ervaring
komt, en ik zal eerst diep de aanwezigheid van de Heilige Geest
inademen.*

*Dan zal ik naar buiten kijken met andere ogen,
door de simpele erkenning van de waarheid:
Alle denkgeesten zijn verenigd
en ik zie geen vreemdeling voor mij,
maar enkel iemand die wandelt zoals ik wandel,
die voelt zoals ik voel,
die verlangt zoals ik verlang,
die nederig is zoals ik nederig ben,
die bidt voor vrede zoals ik heb gebeden.*

*Daarom zal ik hen geven wat ze zoeken.
En in dat geven, zal ik het ontvangen.*

Erken de Waarheid die jou vrij maakt

 e weg is zo eenvoudig en zo makkelijk dat het denken van de wereld hem over het hoofd ziet, denkende dat het gewoon niet kan zijn. Maar dat wat eenvoudig is, lijkt onmogelijk voor dat wat aandringt op complexiteit. En een denkkeest die volhardt in conflict kan niet aanvaarden dat er een andere weg is. En toch, datgene wat op jou wacht is eenvoudig dit: aan het eind van al jouw strijd, aan het eind van al jouw twijfel en aan het eind van alle momenten die je doorbrengt met onbewust zijn en je aanpassen aan de wereld, blijft er maar een keuze over die gemaakt kan worden - de keuze om de waarheid te erkennen die jou *reeds* bevrijd heeft:

Ik en mijn Vader zijn één. Het is eeuwig zo geweest.

Het werd volbracht in het wezen Jeshua Ben Joseph, die aan mij de waarheid over mezelf openbaarde omdat hij van me hield.

En als hij het kan, dan kan ik het ook.

*Zelfs in dit moment aanvaard ik mijn lot
om ontwaakt en in vrede op deze Aarde te wandelen,
in Meesterschap en niet in angst.
En ik begin mijn dienaarschap, nu.*

Want wie zou je kunnen zoeken die jou kan genezen? Wie zou je kunnen vinden die jou een of ander magisch middel kan brengen dat jouw weerstand tegen de Waarheid kan overwinnen? Zoek hoog en laag, maar je zal hem niet vinden. Zoek voor altijd en je zal altijd een zoeker blijven. Want de Waarheid is in jouw hart gevestigd en alle kracht onder Hemel en Aarde werd jou gegeven. Het is *die* kracht die de opgebouwde energie van de denkgeest een andere richting geeft en die iedere beperkte waarneming tot genezing brengt.

Op het einde van alle zoeken dien je in de spiegel te kijken en beslissen dat jij degene bent die jezelf kan helen. *Jij* bent degene die beslist, vanuit oneindige vrijheid, hoe je de kracht van jouw denken op elk moment zal gebruiken. Daarom is de enige vraag die een zoeker naar de Waarheid werkelijk over zichzelf dient te stellen, de volgende:

*Wil ik conflict of vrede kennen?
Wil ik gelijk hebben of gelukkig zijn?
Wil ik de volledige neutraliteit van alle gebeurtenissen in deze
wereld zien, als flarden van een droom,
tot leven gekomen en reeds aan het voorbijgaan?*

*Wil ik mezelf heel en compleet zien?
Want wanneer ik naar de wereld kijk,
dan heb ik mezelf geoordeeld.
En als ik naar mezelf kijk,
dan oordeel ik de wereld.*

Dit was het eenvoudige geheim dat ik ontdekte toen ik op jullie planeet rondliep. Het ging niet om het bereiken van een of andere grandioze mystieke staat van het bewustzijn. Het ging niet over het bereiken van grote kracht die de aandacht van duizenden zou trekken. Het ging zelfs niet over het in staat zijn om te manifesteren, alhoewel deze krachten

zich inderdaad meestal openbaren doorheen een denkkeest die aan het ontwaken is.

Het gaat over het aanvaarden van de Waarheid die altijd waar is en over vastbesloten te zijn om aan die Waarheid toe te staan dat ze het fundament wordt van waaruit jij elk moment van jouw ervaring richting geeft.

Ik ben ontwaakt. Ik ben veilig. Ik ben in vrede.

Waarom wil ik werkelijk dat dit moment dient?

Want zoals ik beslis, zo zal het zijn.

Geliefde vrienden, de weg is makkelijk en zonder inspanning. Jij bent in het bestaan om jouw schat uit te breiden. En jouw schat is dat wat in de Hemel klaarligt door de beslissing om jou alleen je liefdevolle gedachten te herinneren. om alleen je liefdevolle gedachten uit te breiden en om toe te staan dat jouw acties in het veld van de tijd het goede, het heilige en het mooie zullen uitdrukken of manifesteren. *Nooit* werd jouw vrijheid van jou weggenomen. *Nooit*, in om het even welke omstandigheid verlies jij de onschuldige vrijheid om alleen Liefde te onderwijzen, om de aanwezigheid van vrede te zijn, om te herkennen dat de wereld jou niets kan bieden, net zoals hij niets van jou kan wegnemen.

Wanneer een kind een verschuiving van zijn gewaarzijn kent en op een bepaald punt komt in zijn groeiproces, dan gebeurt dat niet door strijd, niet door het op voorhand te bedenken, niet door er veel aan te werken en niet door een of andere strategie. Op een bepaald ogenblik kijkt het kind naar zijn speelgoed waar het gewoon was mee te spelen en overstijgt het gewoon. De ouders komen thuis en het kind heeft de speelgoedauto opgenomen en in de kast gelegd. De pop werd op de vensterbank geplaatst en een boek kwam

ervoor in de plaats. Wie maakt deze verandering? Zeker niet iemand buiten dat kind.

Wanneer jij een negatieve gewoonte, zoals jij dat dan noemt, opzijshift, wanneer je het hebt opgegeven om waarde te hechten aan iets dat jou niet langer dient, dan overstijgt je het gewoon. En het is voorbij. Geen enkel probleem meer. Niemand doet het voor jou, je beslist het gewoon. Je haalt de *waarde* terug die jij erop had geplaatst en de objecten die de symbolen waren van wat jij waarde gaf, verdwijnen gewoon uit jouw leven.

Precies op dezelfde manier kan niet-verlicht zijn opzij gezet worden, als was het een speelgoed dat je ontgroeid bent - alleen maar door te kijken naar al de effecten van niet-verlicht zijn, en dan te vragen, “Wil ik dit nog verder als mijn ervaring? Of ben ik bereid om de pop op de vensterbank te plaatsen en in plaats daarvan een boek vast te nemen?” Een boek dat spreekt over leven, een boek dat gevuld is met wijsheid, een boek dat jou leert hoe je lichtvoetig in deze wereld kan stappen, om in de wereld te zijn, maar er niet meer aan toe te behoren.

Dat boek is de diepte van jouw bewustzijn waarin alle dingen al geschreven zijn. En die diepte vindt haar bron in jouw hart. Je treedt erbinnen door vergeving, door het proces van de wereld op te geven - niet door de wereld te haten, niet door hem te minachten, maar hem gewoon *op te geven*. Jij *staat toe* dat jouw tijd dienstbaar is in het proces van opgeven wat jou niet langer dient en wat alleen maar jouw vrede verstoort.

Word toegewijd om te ontwaken tot de vrede die zich al in jou bevindt

 aarmate jij je deze toepassing eigen maakt, zal je ontdekken dat de vrede die zich al in jou bevindt, die je wel al duizend keer op een miljoen verschillende manieren hebt aangeraakt, meer en meer een constante wordt - zoals zonnestralen die zich een weg banen doorheen de mist die in de bergvallei is blijven hangen en de helderheid van alle dingen verduistert. Jouw vrede daalt zachtjes neder als een duif, indalen zoals sommigen zeggen, door de kruin van het hoofd, dieper doorheen de hersenstructuur, naar het hart, de buik en doorheen de cellen van het lichaam, zolang dit bestaat.

De wereld zachtjes opgeven, berust op jouw beslissing ervoor te kiezen om enkel Liefde te onderwijzen, omdat je hebt ingezien dat wanneer je dat niet doet, het effect dat je onmiddellijk ervaart pijnlijk is, vol van conflict, onvervuld, en dat is precies wat je niet langer wenst.

Hier begin je de wereld die jij gemaakt hebt te overstijgen, om de wereld die voor jou gemaakt werd terug op te eisen, een wereld die in totale eenheid is, in de eenheid van de Vader en de zoon, God en zijn nakomelingen, de Schepper

en het geschapene. De weg is makkelijk en zonder inspanning.

Welke waarde heb jij ooit op de wereld geplaatst die jou terugbracht naar de vrede die je zoekt? Je hebt verkeerdelijk gedacht, “Oh, die auto zal het doen; deze relatie zal het doen; deze nieuwe carrière zal het doen. Als ik maar een reis kon maken naar de verre uithoeken van de wereld, *danzal* ik in vrede zijn.” En vrede komt op die manier nooit.

Een schepper die zijn licht kent, weet dat alle gebeurtenissen neutraal zijn, zo neutraal dat ze geen enkel effect hebben, behalve voor dezen die ervoor kiezen om verzeild te raken in illusie. De schepper, ontwaakt, creëert alleen vanuit zijn toewijding aan het mysterie Dat hem of haar geschapen heeft. De denkkeest van een verlicht schepper staat ’s morgens niet op en zegt, “Hoe kan ik nog een volgende dag overleven in deze wereld?” ’s morgens, wanneer een ontwaakt schepper opstaat, dan is de vraag:

*Hoe zal ik vandaag mijn schat van het goede,
het heilige en het mooie uitbreiden?*

*Hoe kan ik, precies waar ik nu ben, deze schatten ervaren
zelfs binnen de ruimte en het volume van een lichaam?*

*Hoe kan ik liefdevol kijken naar wat mijn fysieke ogen me
tonen,
zodat ik het goede, het heilige en het mooie onderscheid en
eruit haal, en het daardoor aan mezelf geef?*

Het bewustzijn van een verlicht schepper *weet* dat het uit zichzelf niets doet. Maar in ieder moment van beslissing *staat* het de grote kracht en het mysterie van Liefde toe om de koers te bepalen. De tijd wordt gebruikt om de capaciteit van enkel

de stem voor Liefde te horen, te verfijnen, van moment tot moment, van adem tot adem, van dag tot dag, totdat de tijd is vertaald in eeuwigheid. En het bewustzijn komt tot rust en leunt achterover in zijn perfecte eenheid met God.

Er gebeurt nog steeds van alles. De wereld is nog steeds wat hij verkiest te zijn, zich niet bewust dat er iemand in zijn midden loopt die ontwaakt is, iemand die niet de behoefte voelt om een show op te voeren. Zij *zijn* alleen maar de aanwezigheid van waakzaamheid, wetende dat ze nu op elk moment zullen *geïnformeerd* worden door de Trooster, door de leiding van de juiste gerichtheid van denken, door de leiding van verlichting. Zodat ze niet langer gehecht zijn aan deze angst, “Wat zou ik kunnen zeggen? Wat zou ik kunnen doen? Hoe zal deze persoon dat opvatten? Hoe zal die ander persoon dat opvatten?” De wereld is niet langer een zorg.

Zij ervaren hun leven als een eeuwigdurend, stromend mysterie, alsof iets anders door hen leeft. Dat was de betekenis van de woorden die mijn vrienden spraken, “Laat dat *Bewustzijn* in jou zijn dat in onze Heer Jezus Christus was”, zoals je in de Bijbel kan lezen. Dat *Bewustzijn* is het bewustzijn van totale vrijheid. Het is niemands eigendom, maar het kan wel ontwikkeld worden zodat het doorheen jou vloeit.

Doch enkel - *enkel en alleen* - indien iedere vezel in jou totaal is toegewijd aan heiligheid. Het is niet mogelijk om in de Hemel te raken en toch nog één enkele vinger erbuiten te laten. *Alles* in jouw denkgeest, *al* jouw energie, *al* jouw gaven, *al* jouw gewaarszijn moet toegewijd worden aan het zijn van de aanwezigheid van Liefde. *Dit* is wat niemand voor jou kan doen. Je neervleien aan de voeten van verlichte meesters zal jou hierin niet helpen.

De meest wijze leerlingen zijn diegenen die de woorden horen en ze *voor zichzelf* in de praktijk brengen - niet voor hun moeder, niet voor hun vader, niet voor hun levensgezel, niet voor hun broeder, niet voor hun zuster, niet voor het heil van de planeet, niet voor het heil van het universum, niet voor het nieuwe ochtendgloren dat eraan komt, helemaal voor niets, behalve voor zichzelf. Want hun Zelf is wat God geschapen heeft. En dat Zelf roept naar jou om het te eren, door jouw Zelf los te maken van de illusies die jij hebt toegestaan dat ze een onderkomen kregen in jouw bewustzijn en nu volledig toegewijd te worden aan het onderwijzen van enkel nog Liefde.

Er bestaat geen andere weg. Ja, jij kan leren om in meditatie te gaan en het denken en het lichaam vrij te laten zweven, te laten ontspannen. Ja, jij kan rituelen leren die jou helpen je aandacht te richten, zodat jij je herinnert waar je aan toegewijd bent en de afleidingen van de wereld jou niet zoveel lijken vast te pakken of jou aan de haak kunnen slaan. Er zijn vele hulpmiddelen waar je plezier aan kan beleven en die jij kunt ervaren. Maar op het einde is er alleen maar dit: een stille keuze binnenin die niemand herkent, die niemand ziet en die niemand hoort.

Dat is de reden waarom ik ooit riep naar de Farizeeën, “Oh ja, jullie zullen inderdaad jullie beloning krijgen, hier op de hoeken van de straat staande terwijl je aan iedereen laat weten dat je vast en bidt, terwijl je eigenlijk in je eigen kleine kamertje zou moeten gaan om daar te bidden.” Waarmee ik bedoel, om in je eigen privacy te gaan, helemaal geen show te maken, maar gewoon elk moment aangrijpen om opnieuw jouw toewijding te bevestigen aan het leren van al wat Liefde is, door het te onderwijzen. En met het woord onderwijzen bedoel ik gewoon dat je ervoor kiest om alleen Liefde uit te drukken op ieder moment.

Vergeving is een daad waarbij je leert wat Liefde is en die jou dan in het overstijgen van de wereld brengt. Het delen van enkel liefdevolle gedachten - gedachten die ondersteunend zijn - wanneer je zachtjes naar de Christus in de ander kijkt, is een weg die jou naar het overstijgen van de wereld brengt. Naar alle dingen in de wereld kijken en er de totale onschuld in zien, hun gebrek aan mogelijkheid om jou te beperken en jou gevangen te houden, is een weg die jou voorbij de wereld brengt.

En toch rusten al deze dingen alleen maar op de praktische toepassing van ‘eerst het Koninkrijk te zoeken’, hetgeen betekent dat je niet in mij gelooft, dat je niet een of ander theologisch idee hebt over wat God is, dat je geen bepaalde religie of een of andere kerkelijke doctrine aanhangt. *Het Koninkrijk van de Hemel is in jou*. Het is de kracht van keuze. Welke kiezel ga jij in het meer van jouw bewustzijn droppen?

Stel je voor dat je een punt bereikt waarop je, net voor iedere actie die je wilt aangaan - zonder ritueel, zonder moeilijkheid, zonder grote show of ophef, zonder het branden van wierook of het aansteken van veertig miljoen kaarsjes en al de Gregoriaanse gezangen of de rock-and-roll of wat je ook maar bedenken kan, *zonder ook maar iets van dit alles* - in de stille tempel van jouw hart gaat en een eenvoudige keuze maakt:

*In dit moment ga ik ontdekken wat het betekent
om alleen maar Liefde te onderwijzen.*

Het kan een eenvoudige glimlach zijn. Het kan zijn dat je jouw ogen laat staren naar de schoonheid van een bloem en zegt, “ Ah, dit is zeer goed.” Het kan zijn dat je jouw ontbijt

nuttigt en daar *aanwezig bent* terwijl je aan het eten bent, in plaats van je denken te laten afdwalen naar kantoor.

Hier geliefde vrienden, is de weg naar de Waarheid die jou bevrijdt. Je dient er absoluut totaal aan toegewijd te worden om voor geen enkele andere reden wakker te willen zijn dan dat jij je hebt gerealiseerd dat je gewoon geen andere keuze hebt. Je hebt ze al allemaal gemaakt en ze hebben jou alleen maar pijn gebracht.

De aanwezigheid van Christus binnenin herkennen

ouw Zelf roept tot jou om herkend te worden als wat het is - een ontwaakt meester, de aanwezigheid van Christus in jou die iedere stap zal informeren, iedere beslissing zal ingeven, de kwaliteit van jouw waarneming zal bepalen, de natuur van jouw voor altijd uitbreidende, transparante bewustzijn zal openbaren. Want het is enkel jouw bewustzijn dat naar buiten kan reiken en alle gemaakte dingen kan omarmen, totdat je letterlijk beseft dat alle dingen uit jouzelf zijn tevoorschijn gekomen!

Dat is hoe *groot* jij bent! Dat is hoe *grandioos* jij bent! Waarom? Omdat *dat alles* is wat jij bent! Jij bent de oceaan waaruit golven en golven van dimensies en werelden zijn ontstaan. *Dit Bewustzijn* is wat jij in jou dient toe te laten, net zoals het ooit in mij was toen ik op jullie Aarde rondliep. Maak het niet zo moeilijk.

Wanneer je hoort over een leraar die jou ‘dit’ onderwijst of een leraar die jou ‘dat’ onderwijst, vraag jezelf dan het volgende af: Bieden ze mij eenvoud of complexiteit aan? Bieden ze mij een simpele vrede aan of heb ik er allerlei accessoires bij nodig? Geven ze mij moeilijke meditaties en gebeden en dingen die ik moet doen, of herinneren ze mij eenvoudig aan de Waarheid en vragen mij om erin te rusten? Zeggen ze mij dat ik wel duizend pelgrimstochten dien te

ondernemen? Of herinneren ze mij eraan dat wanneer ik 's ochtends mijn kopje thee zet, de Hemel dan aanwezig is, als ik hem mij maar herinner terwijl ik de thee zet? Christus is.

Wees dus niet verward. Want op het eind van deze tijd komt er een gans keuzebuffet aan leraren opdraven die jou zullen vertellen dat zij leraars van verlichting zijn die jou alle wijsheid zullen aanleren. Kijk heel goed, vragen ze jou dat je hen zou volgen? Vragen ze jou dat jij je eigen onderscheidingsvermogen zou opgeven?

Of sporen ze jou aan om dieper vanbinnen te kijken? Vragen ze jou, “Wat voel *jij*? Wat denk *jij*? Wat wil *jij* doen? Ben *jij* bereid om verantwoordelijkheid op te nemen voor het effect? Wat geloof *jij*? Wat wil *jij*? Jij bent vrij. Ik ben gelijk aan jou. Ik ben hier alleen maar in de rol van een tijdelijke gids voor jou en op een dag zal je veel verder staan dan ik.”

Hoe spreken ze? Wat onderwijzen ze jou? Komt er angst doorheen hun woorden? Geloven ze dat ze jou moeten leren om de krachten van de natuur te controleren, de krachten van het denken? Leren ze jou om je te beschermen tegen het kwade? Er zijn er velen die beweren leraar van verlichting te zijn, en er zullen er nog veel meer komen. Wanneer jij hoort dat zulke dingen van hen komen, maak dan rechtsomkeer en ga weg uit hun nabijheid! Want jij hebt hen niet nodig. Jij bent hen al ver voorbij. Vraag jezelf alleen maar:

Hoe kan ik vandaag mijn schat uitbreiden?

Spaar dan jouw schat waar mot en stof hem niet kunnen verknoeien, hetgeen betekent waar de tijd, het materiële, het lichaam en de wereld, jou niet kunnen ‘aan de haak slaan’. Spaar veeleer voor schatten uit de Hemel: vergeving, vrede, onbeperkte kracht, de herkenning van jouw onbeperkte kracht, dat

wat jou vreugde brengt en een glimlach op je gezicht tovert. Spaar voor jezelf deze schatten en alle andere dingen zullen aan jou worden toegevoegd.

Want er bestaat een manier om in de wereld te zijn die geen planning of streven vereist, maar om hier binnen te gaan is het nodig dat je alle angst loslaat. Om hier binnen te gaan vereist het een toewijding om alleen Liefde te onderwijzen, totdat de denkkeest opnieuw heel en onverdeeld is.

Er bestaat een manier om in de wereld te zijn die niet van hier is. Het lichaam is er nog. En ja, jij zal handelen net zoals iedereen denkt dat je handelt. Dat betekent dat ze jouw naam kennen, dat ze weten waar je woont. Jij weet met welke auto je verondersteld wordt te rijden, jij weet bij wie je 's avonds naar huis gaat. Maar doorheen dit alles is er, terwijl je naar alle dingen kijkt, een helderheid in jouw bewustzijn doorgedrongen.

Het maakt niet uit welke gevoelens er opkomen, bij je aankloppen en weer weggaan. Op een of andere manier begin jij te herkennen dat je veel groter bent dan de dingen die komen en gaan, dat jij naar een dans van schaduwen aan het kijken bent, een droom die zachtjes voorbij glijdt en die in een kosmische seconde reeds is voorbijgegaan. Dit wordt geen weg waarin jij jouw ervaring *ontkent*. Veeleer geeft het jou de vrijheid om haar te omarmen en haar totaal te leven, met passie, met een doel, met kracht en in totale vrijheid - geen angst, geen druk, alleen de bereidheid om in de wereld van dromen te dansen terwijl je wakker blijft.

En indien je jouw vijf minuten als Christus in praktijk hebt omgezet, dan breng je jezelf al dichterbij en dichterbij misschien dieper en dieper in de helderheid van wat ik jou nu aan het beschrijven ben.

Die helderheid groeit naar een punt - je zou eraan kunnen denken als een kritieke massa - dat jij als wezen niet langer de gedachte aan jezelf als lichaam in tijd en ruimte kunt verdragen. Het lichaam vervaagt dan eenvoudig en jouw bewustzijn zal nooit meer de beperking van een lichaam ervaren. Maar jij zal de vreugde die de lichamelijke ervaring jou bijbracht met je meedragen, want ze is voor altijd in jouw bewustzijn gegrift.

Deze Aarde is een mooie plaats, maar het is maar een schimmige reflectie van de stralende, heldere schoonheid van het goede en het heilige dat mijn Vaders' schepping doordringt. Hou ervan, dank het, omarm het, maar hecht je er niet aan.

Leer slechts om enkel Liefde te onderwijzen.

Een eenvoudige oefening

m voort te bouwen op alles wat je aan het doen bent, willen we jou vragen om deze heel eenvoudige oefening erbij te nemen. Wanneer je voor vijf minuten in je stoel zit als Christus en jou de Waarheid herinnert die jou reeds bevrijd heeft, stel jezelf dan deze eenvoudige vraag:

Hoe kan ik vandaag mijn schat uitbreiden?

Hoe kan ik toevoegen aan dat wat ik bewaar in de Hemel van mijn bewustzijn?

Onmiddellijk zal je een beeld krijgen - een oude vriend die nood heeft aan een telefoontje, iemand aan wie je een brief kan schrijven. Het zou iets zo eenvoudig kunnen zijn als even je kat opnemen, ze op je schoot zetten en al de oneindigheid te zien in dit levende wezen en de vreugde te voelen als je met je hand over haar haren strijkt. Het zou ook iets groots kunnen zijn zoals naar Washington DC reizen om er een zegen te brengen aan de president. Het maakt niet uit wat het is, want die stem voor Liefde zal jouw acties leiden. Het kan iets zo eenvoudigs zijn als je echtgeno(o)t(e) aan te kijken en te zeggen, “weet je dat ik jou apprecieer?”

Wat het ook is, laat de dag niet voorbijgaan totdat je die actie hebt uitgevoerd of ze ten minste in beweging hebt gezet.

De grote vraag is dus:

*Ben ik bereid om de stroom van mijn Vaders' Bewustzijn te
vertrouwen, doorheen het mijne,
als datgene wat me de kracht schenkt om mijn schat uit te
breiden?*

Ja, het betekent dat je niet meer leeft op de manier van de wereld. Ja, het betekent tegen de stroom in gaan. In het begin zal het misschien lijken dat het nog meer energie van je vraagt, wanneer je de beslissing neemt om een andere richting op te gaan, om al het slib dat zich in je bewustzijn genesteld heeft, los te weken.

Maar ik beloof jou, als je dit smalle pad opneemt - eenvoudig, vreugdevol, zacht en geduldig - *dan staat het einde van jouw reis vast*. Indien jij het pad kiest dat gevuld is met magie en heel veel complexe strategieën, dan is het einde niet zo zeker. De weg is makkelijk en zonder inspanning.

*Ik ben reeds dat wat ik zoek.
Ik moet alleen nog toestaan dat het mij leidt.
Zolang dit lichaam bestaat,
zal ik toestaan dat het een communicatiemiddel is
dat de schat uitbreidt van perfecte Liefde, perfecte veiligheid,
en perfecte vrede aan allen die mijn huis binnenkomen.*

En jouw *huis* is jouw energieveld, de uitgestrektheid van jouw aanwezigheid.

Kijk op het eind van de vijf minuten naar jezelf met de ogen van jouw bewustzijn, alsof je vanaf de dag dat je deze lessen opnam tot nu, in een cirkeltje hebt gereisd.

Je bent door vele invloeden van energie gegaan. Je bent met een niet te tellen aantal broeders en zusters een relatie

aangegaan. Er zijn duizenden visioenen en dromen en openbaringen in jouw bewustzijn gekomen. Je hebt zoveel miljoen gelegenheden gekregen om verstoord te raken en je vrede te verliezen. Je bent als een vreemdeling geweest, de verloren zoon of dochter die gereisd heeft doorheen de koninkrijken van het menselijke bewustzijn en *nu* zie jij jezelf die cirkel sluiten.

Vier jouw wedergeboorte als Christus

 el de dagen van vandaag af tot de vijftiende december. Of als je deze woorden op een ander tijdstip van het jaar leest, kies dan gewoon een datum uit - ongeveer zeven weken in de toekomst - die voor jou de dag van *jouw* wedergeboorte zal betekenen.

Laat iedere dag gezien worden als een stap, een pelgrimstocht, een voleindiging van een zeer oude cirkel. Laat iedere dag er een zijn waarin je jouw toewijding herbevestigt aan het loslaten van alles wat geen Liefde is in jou, zodat wanneer je op de vijftiende komt of die andere dag die je gekozen hebt, jij jezelf zal toewijden om er dan klaar voor te zijn.

Ga op de vierentwintigste december of de avond van de door jou gekozen dag, vroeg naar bed, in rust en in gebed, zodat je kan ontwaken nog voor de eerste zonnestralen van de nieuwe dag de Aarde komen strelen.

Ga naar buiten, ook al moet je het lichaam inpakken. Haast je dan naar een plaats met uitzicht, een plaats waar je kan uitkijken over het gebied waar je woont. Laat dit jouw mogelijkheid vertegenwoordigen om uit te kijken over de ganse schepping.

Keer je dan in de richting van de opkomende zon en ga in een eenvoudig gebed. Sluit jouw ogen. Realiseer je dat jij doorheen de fysieke ogen toch helemaal niets kunt zien. Sta met de armen langs je lichaam en de handpalmen open. Adem diep in het lichaam, ontspan je geest en zeg dan stilletjes in jezelf:

*De dood heeft zich voorgedaan
en nu komt de geboorte van Christus eraan.
Vader, ik aanvaard volledig jouw wil voor mij.
Jouw wil bestaat er enkel uit dat ik gelukkig ben
en de tijd gebruik om mijn schat uit te breiden.
Nu ontvang ik de warmte van jouw Licht en jouw Liefde.*

Blijf dan alleen maar staan en wacht, en ontvang de warmte van het Licht. Want wees er maar zeker van, zelfs als de lucht bewolkt is, wanneer de zon opkomt dan is er een verandering in de energie van de lucht. Als je rustig bent, kan je voelen hoe het zachtjes begint de energiesfeer van jouw gewaarzijn en jouw lichaam te beïnvloeden. Drink deze energie van de zon op doorheen iedere cel van je lichaam. Drink ervan tot je voelt dat jouw wervelkolom opwarmt.

En wanneer het ganse lichaam - van de kruin van het hoofd tot de topjes van je tenen en tot in iedere vinger - gevuld is met licht, open dan zachtjes jouw Christusogen en toon aan jezelf een nieuwe wereld, een nieuwe schepping, een nieuw begin. Nu is de reis *naar* het Koninkrijk voorbij en kan de reis *in* het Koninkrijk beginnen. Afstuderen ligt vlak om het hoekje.

Wanneer je dan naar huis terugkeert, op die morgen van de vijfentwintigste of op de morgen van de door jou gekozen dag, doe dan iets om *jouw* verjaardag te vieren - niet de mijne

- de *jouwe*. Ik kan wel voor mijn eigen viering zorgen. Wees vreugdevol en vier op gelijk welke manier jij dat verkiest. En weet dat de nieuwe tijd, de nieuwe dag is aangebroken. Nooit meer zal je in staat zijn jezelf ervan te overtuigen dat er een excuus bestaat om te geloven in iets wat minder is dan een verlicht Christusbewustzijn.

Om het even wanneer je deze woorden leest, deze waarheid blijft gelden. Kies een datum, ongeveer zeven weken in de toekomst, die *jouw* dag van wedergeboorte zal betekenen. Geef je dan iedere dag over aan het proces dat ik jou beschreven heb, totdat die dag is aangebroken.

De instructie werd jou gegeven. Denk goed na over wat jou aangeboden werd, want we zijn binnengestapt in eenvoudige maar zeer krachtige initiaties die ook aan mij werden gegeven, toen ik ontwaakte tot de werkelijkheid dat het enkel Christus is die in mij verblijft.

Geliefde vrienden, denk goed na over al wat we gedeeld hebben. Neem het niet lichtzinnig op, alhoewel het enkel gevuld is met licht. Overweeg iedere uitdrukking, iedere zin en zelfs de ruimtes tussen de woorden in. Want het is in die ruimtes dat openbaringen kunnen komen. Het is nu tijd om volledig geboorte te geven aan de aanwezigheid van de vredevolle Christus in jou!

Vrede zij altijd met jou. En ik ben altijd met jou. Amen.

Les I - 11 (De Weg van het Hart)

Een meditatie recht naar het Hart van Christus

erenig je met mij in dit ogenblik. Verenig je met mij op die enige plaats waar twee denkkeesten zich *kunnen* verenigen, want het lichaam kan jou niet brengen waar ik verblijf. Verenig je met mij in het stille plekje van het hart waar alle wijsheid reeds aanwezig is. Verenig je met mij op dit moment op die plaats die door onze Schepper voor ons werd voorbestemd, nog voor er sprake was van tijd.

Verenig je met mij door er *nu* voor te kiezen dat jouw aandacht zich terugtrekt van alle dingen van de wereld. Sta de ogen toe om zachtjes dicht te glijden, voor een ogenblik maar, als een symbool van bereidheid om jouw betrokkenheid met en jouw gehechtheid aan de zaken van deze gecreëerde wereld opzij te zetten. Vervoeg je met mij door toe te staan dat het lichaam vrij komt. Dit vereist alleen maar dat jij het geen eisen oplegt. Inderdaad, laat het gewoon zichzelf zijn, alsof

het opnieuw het stof van de grond was geworden van waar het gekomen is.

Verenig je met mij terwijl jij jouw aandacht terughaalet uit de wereld rondom jou. Begin de gedachten op te merken die lijken doorheen jouw bewustzijn te stromen. Verenig je met mij door nog dieper te gaan, alsof je de aandacht tot rust wil laten komen, nog dieper, dieper in het Hart. En terwijl de gedachten doorheen je aandachtsveld stromen, kan jij vertellen van waar ze gekomen zijn? Kan jij vertellen waar ze naartoe zijn gegaan? Ze lichten op in een moment en doven uit in het volgende, terwijl *jij* doorgaat met je gehechtheid op te geven aan alle dingen van de wereld.

Waarlijk, ik zeg jou dat zelfs de gedachten die onophoudelijk naar boven komen en doorheen het bewustzijn stromen, van deze wereld zijn. Kom tot rust dan, terwijl je in dat zachte en stille plekje van het hart verblijft. Het is niet jij die ervoor zorgt dat het fysieke hart blijft kloppen en het bloed doorheen de aderen vloeit. Het hart weet het gewoon en dat doet het dan ook. Het is niet jij die ervoor zorgt dat de adem doorheen het lichaam stroomt. Hij komt op en gaat weer weg. En het vraagt van jou helemaal geen aandacht.

Ben jij het dan die op dit moment de sterren op hun plaats houdt in de hemel? Ben jij het dan die jouw mooie Aarde doet draaien en ze laat voortbewegen doorheen de ruimte, keer op keer rondom jouw centrale zon draaiend, en nooit afwijkend van de baan die ze heeft ingenomen sinds ze is ontstaan? Moet jij aandacht schenken aan de stille en onzichtbare weg waarop de bloemen buiten aan het groeien zijn? Kan jij het geluid van het gras horen terwijl het groeit?

Ergens op dit moment wordt een kind geboren. Ben jij er bewust van? Inderdaad, de schepping gaat almaar door, een

eeuwige dans, een mysterie dat onophoudelijk geboorte geeft aan mysterie om vervolgens opnieuw naar mysterie terug te keren. En toch verblijf jij simpelweg in dat stille plekje binnenin het heiligdom van het hart.

Verenig je nu met mij in totale vrede. Verenig je met mij op de enige plaats waar we ons kunnen herinneren dat we samen zijn. Geef alle hoop op dat jij je naar mij kan richten door middel van gedachten. Verenig je met mij in het eenvoudige begrip dat jij uit jezelf niets kan doen. Verenig je met mij door je over te geven aan een waarheid die ver voorbij alle begrip ligt. Laat je diep inzakken in het stille heiligdom van het Hart dat we samen delen.

Dit Hart is de diepte en de essentie van de *enige* schepping van de Schepper. Die schepping is zuiver Geest, zuiver Zijn, zuiver Intelligentie, de vervulling van alle wijsheid, de diepte van alle mededogen, de *zekerheid* van ieder doel onder de Hemel.

Rust met mij en erken dat onze geesten verenigd zijn. En terwijl je rust, nogmaals, zal je opmerken dat gedachten lijken te komen en te gaan. Maar voelen ze niet aan nu, alsof ze komen uit een plaats waar jij niet bent, alsof jij dieper gezonken bent in een plaats van rust, onder het oppervlak van die plaats waar gedachten onophoudelijk komen en gaan?

Ben jij dan die gedachten? Neen, dat ben je niet. Ben jij dan de denker van die gedachten? Neen, dat ben je niet. Jij bent enkel die stilte en die aanwezigheid die gans de schepping gadeslaat, terwijl ze door een veld van gewaarzijn vloeit dat het Bewustzijn van Christus is. Jij bent voor altijd onbeperkt. Jij bent voor eeuwig onveranderlijk. Steeds hetzelfde ben jij. Wij bestaan uit een en dezelfde substantie, uit een en hetzelfde Licht, en uit een en dezelfde Waarheid.

Alleen hier is de werkelijkheid. Alleen hier wordt de werkelijkheid herinnerd. Alleen hier is de heerschappij van Liefde. Alleen hier ben jij.

In die plaats die tegelijk overal is, en in deze eeuwigheid die elk moment van de tijd omvat, wat ontdekken we daar? Wat is het dat we samen delen? Het is niet een lichaam. Want lichamen zijn beperkt en alleen maar tijdelijke expressies van het samenvloeien van gedachten. Een lichaam kunnen we niet delen. Kijk dieper. Zijn het de gedachten die nog altijd dansen aan het oppervlak, ver boven jou? Neen. Wat is het dan dat ons aan elkaar bindt, zoals elkaar? Is het niet de stilte en het gewaarzijn van die Ene die het ontstaan en weer voorbijgaan observeert van alle gemaakte dingen?

Ik deel met jou de diepte van een totale stilte. Ik deel met jou de hoogste wijsheid. Ik ben *zoals jij bent*, de gedachte van Liefde in de vorm. In de vorm zijn, betekent niet een lichaam zijn. Het betekent alleen dat het Christusbewustzijn, dat de werkelijkheid van het bestaan van Liefde is, werkelijk gelijkelijk in ieder van ons verblijft. Indien dit niet zo was dan zou jij mij niet kunnen herkennen. Wanneer jij een woord leest, of een zin of een paragraaf die in jouw wezen trilt als de waarheid, dan zou jij niet kunnen weten dat dit zo is, als die Waarheid al niet levend in jou aanwezig was als de werkelijkheid van jouw bestaan.

Blijf bij me nu. Let niet op de roep van dat deel van jouw bewustzijn dat jou wil afleiden en jou wil terugleiden naar de illusies waaruit jouw wereld is opgebouwd. Hier zijn er geen vrienden, geen carrières, geen verlies, geen winst, geen pijn, geen lijden. Alleen hier blijft de Waarheid stralend in jou. Hier is het dat ik ben. En dit hart dat we samen delen zit niet in jouw lichaam. Eerder is het zo dat het lichaam tevoorschijn is gekomen uit de kracht die in deze heilige plek verblijft. Het

heeft jou alleen maar voorzien van een tijdelijke leerervaring. Het lichaam zal nog steeds daar zijn wanneer je terugkeert, indien je dat verlangt.

Maar wat nu betreft, geef aan jezelf toestemming om te rusten in het hart van de schepping - de stille en rustige plaats van totale vrede. Wat is het dat we delen, als het niet gewaarzijn zelf zou zijn? Want hier, als er iemand zou komen kijken, dan zouden ze inzien dat er geen verschil is tussen jou en mijzelf. Jij bent een schitterend veld van bewustzijn. En datzelfde schitterende veld bevat de essentie van *alles* wat ik ben.

Hier is de plaats van zekerheid, kracht en vervulling

Binnen dit bewustzijn ligt het antwoord op iedere vraag die je zou willen stellen. Binnen dit schitterende bewustzijn is er de zekerheid dat het einde van de reis vaststaat. Binnen dit schitterende bewustzijn verblijf jij als *één* met alle denkkeesten en met elk aspect van de schepping. Verenig je heel vaak hier met mij, om mij te gedenken. Want dit is het geheim van gemeenschap - de waarneming van de wereld achterlaten ten voordele van de herkenning van de Werkelijkheid.

De geest reikt altijd naar buiten, maar hij reikt alleen naar *zichzelf*. Daarom is ieder woord dat ik met jou deel al aanwezig in jou. Alleen hier heeft Liefde haar thuis. Er is geen ruimte voor iets dat anders is dan Liefde. Dat is waarom iedere liefdevolle gedachte waar is. Want die rijst niet op vanuit het oppervlakkige niveau van de geest dat alleen maar gedachten voortbrengt als reactie op andere gedachten. Liefde verschijnt vanuit de diepte van het hart, die wat jij kent als jouw lichaam en jouw geest, jouw feedback-mechanisme, overstijgt.

Wanneer je een liefdevolle gedachte denkt, dan werd je gestreeld door de aanraking van God. Wanneer jij geen liefdevolle gedachten in jezelf hoort, dan kan dat alleen maar

betekenen dat je naar het oppervlak bent teruggekeerd en de diepte in jou ontkend hebt.

Als je alleen liefdevolle gedachten wilt horen, observeer dan gewoon waar je aandacht is. En sta toe dat hij zich diep vestigt in deze plaats voorbij de tijd, voorbij het lichaam, voorbij de droom van de wereld. Want deze plaats - het Koninkrijk van de Hemel binnenin jou - is uitgestrekt voorbij alle begrip. De wereld die jij kent wanneer jij je aandacht naar het oppervlak laat afdwalen, is ingebed en omarmd in dit hart, als een dauwdruppel die begint op te lossen in de oceaan die hem ontvangt.

Hier, geliefde vrienden, is de plaats van alle zekerheid. Hier is de plaats van totale kracht om de liefdevolle gedachten te volbrengen waarmee jouw Schepper jou gezegend heeft. Hier is de weg om iedere liefdevolle visie te volbrengen. Hier is de bron van alle wijsheid waarop jij kan bouwen om jezelf opnieuw te scheppen om de aanwezigheid van een geïncarneerde Christus te *zijn*.

Hier dan is het rechte en smalle pad dat naar het Leven leidt. Want Leven ligt voorbij ieder concept dat je ooit hebt gehoord, zelfs voorbij deze die ik gebruikt heb om met jou te communiceren. Het waren allemaal gewoon vingers die wezen naar de maan, die haar licht zachtjes over jou spreidt. Dat licht leeft in de diepte van een stil hart. Daarom is stilte dan ook de poort naar goddelijke wijsheid.

Blijf hier bij me. Denk niet aan wat je leest, maar sta toe dat het doorheen jou vloeit, wetende dat de vibraties van wijsheid die deze woorden dragen, hun spoor op jou zullen achterlaten zonder het minste beetje inspanning van jouw kant. Jij hoeft enkel maar een minnaar van het Godsbewustzijn te zijn - openstaand, toestaand, ontvangend -

en datgene in je opnemen wat jouw Schepper aan jou wil geven.

Blijf bij me in de diepte van deze totale stilte. Bemerk hoe er een zachte openheid in je opkomt, een vrede die zachtjes als een duif over jou neerdaalt - en toch heb jij niets gedaan. En nogmaals, indien je voelt dat jouw aandacht teruggetrokken wordt naar het oppervlak van jouw gewaarzijn, kies dan gewoon opnieuw en keer terug naar de stilte van het hart.

Ik ben geliefd, ik ben liefdevol en ik ben voor altijd alle liefde waard. Laat deze zin voor jou als een trap zijn die jou naar beneden leidt vanaf de wereld die jij hebt gemaakt, naar de diepte van totale vrede. Je hoeft het alleen maar te herhalen wanneer je merkt dat je tijdelijk afgeleid wordt door het schouwspel, de geluiden en de beelden van de wereld rondom het lichaam, of door de gedachten die lijken te stromen en te dansen over het oppervlak van je brein.

*Ik ben geliefd, ik ben liefdevol
en ik ben voor altijd alle liefde waard.*

Wanneer jij begint te voelen dat je gegrond raakt, dat je geworteld bent in deze diepe en stille plaats, vraag dan om het even wat je wilt en het antwoord zal voor jou niet verborgen blijven. Vraag om naar mijn levensloop te kunnen kijken toen ik op Aarde was en het zal jou getoond worden. Vraag dat het vibrationele veld jou getoond wordt waarin jij in deze wereld ontvangen werd en het zal voor jou niet verborgen worden. Vraag om het even wat je wilt over een vriend die het de laatste tijd wat moeilijk lijkt te hebben en de bron van wat zich in hem voordoet, zal zachtjes aan jou onthuld worden.

Want herinner je dat in deze plaats jij het gewaarzijn zelf wordt, dat zich alleen maar bewust is van zichzelf. Dat gewaarzijn, dat bewustzijn leeft gelijkelijk als de essentie van iedereen die jij kent en die jij bemint. Jouw liefde voor hen is wat jou in de diepte van dit stille gewaarzijn aan hen bindt.

Wanneer je de trap afdaald naar die stille plaats van het hart, dan zijn er een aantal zaken die je dient achter te laten. Laat de behoefte om het bij het juiste eind te hebben achter je, de behoefte om gesteund te worden in jouw illusies, de angst voor verwerping, voor verlating, voor ontkenning en voor de dood. Laat iedere gedachte los van wat de wereld is en waarvoor hij dient. Laat iedere gedachte los die jij er ooit op nahield over iedereen en over overal.

Geef je over, laat de wereld van jouw waarneming los en kniel zachtjes neer voor jouw Schepper. Daar, in de stille plaats van het hart, niet gehecht aan om het even wat jou gegeven wordt of wat jou getoond wordt, zal *niets* verborgen blijven. Ken jij de fundamenteën van de wereld? Het antwoord is hier. Weet jij hoe je het best Liefde kan sturen naar een geliefde? Het antwoord is hier. Een stem zal tot jou spreken, alsof iemand jou toespreekt vanuit het onbekende. Beelden zullen jou getoond worden, gevoelens zullen in jou verlevendigd worden en jij zal de manier kennen waarop jij jouw schat kan uitbreiden.

Blijf hier bij me, want hier is het dat ik verblijf. Het enige verschil tussen ons is dat jij af en toe gelooft dat je ergens anders verblijft. Wanneer jij de trap weer omhooggaat, om afgeleid te worden door de gedachten aan het oppervlak van jouw denkgeest en door de feedback van de gevoelens die komen via de zintuigen van het energieveld dat jouw fysieke schepping bevat, blijf ik geduldig in ons gedeelde hart wachten tot jij terugkeert.

Blijf hier bij me:

*Ik ben geliefd, ik ben liefdevol en voor altijd alle liefde waard.
Dat is de Waarheid die mij bevrijdt - ik ben Dat Ik Ben.*

*Mijn gewaarzijn kent geen beperking
en alle werelden ontstaan in mij.
Ik ben dat Bewustzijn,
aanwezig in alle wezens wanneer ze de trap naar beneden gaan
en die Waarheid omarmen die als enige altijd waar is.*

*Hier is totale vrede.
Hier is de herkenning dat er niets ontbreekt.
Hier is de omarming van de vervulling van de Liefde
die ik op al die verkeerde plaatsen heb gezocht.*

*Alleen hier vertoef ik.
Alleen hier verblijf ik.
Ik ben die Ene, die bestond voor er enige wereld was.
Alleen dat is de Waarheid over mij.*

Deze woorden zijn niet van mij, ze zijn van *ons*. En wij delen hier gelijkelijk in. Ik ben geliefd, ik ben liefdevol, ik ben voor altijd alle Liefde waard. Ik ben Dat Ik Ben.

Vanuit de diepte van die totale stilte en de herinnering van deze perfecte kennis, komt de impuls van een liefdevolle gedachte.

*Breng Mij in vorm.
Breng Mij in tijd en ruimte.
Openbaar Mij aan de wereld.*

Jouw leven kan - om het even wanneer je kiest dat het zo is - alleen maar het proces van de incarnatie van Christus worden. Laat de wereld achter, zelfs terwijl je hem bewandelt. Geef hem over met elke ademhaling. Leer de diepte van deze kennis aan te boren in het midden van alle activiteit waarin het lichaam gebruikt wordt als een tijdelijk leer- en onderwijsmiddel.

Geliefde vrienden, verblijf met mij in deze *eenheid*. Om het even wat de ogen van het lichaam jou tonen, om het even wat de oren van het lichaam horen, om het even welke ‘ongevaarlijke’ gedachten er lijken over het oppervlak van het menselijk brein te dansen, jij vertoeft waar ik ben, *geïnformeerd* door die Liefde waaruit de zon is ontstaan, de maan en al de sterren van de Hemel, de planeten in hun baan en alle dimensies binnen de schepping van onze Vader.

Jij kan de incarnatie van Christus werkelijk maken door in het Hart van Christus te komen wonen, totdat iedere stap, ieder woord en ieder gebaar voortkomt vanuit deze diepe, stille en perfecte plaats, totdat *haar* stem nog de enige is van waaruit jij iets onderneemt. Zelfs wanneer de gedachten van de wereld doorheen jouw hersenbewustzijn stromen, zelfs wanneer de zintuiglijke gegevens ontvangen worden door de cellulaire structuur van het zenuwstelsel in het lichaam, zelfs dan kan jij deze dingen loslaten en enkel handelen vanuit de diepte van totale wijsheid, vanuit totale veiligheid en totale vrede. Laat dit een tijd zijn voor ‘dankzegging’. Zal het die tijd zijn waarin jij werkelijk dank schenkt voor de genade die jou bevrijdt? Zal jij die genade in elk van jouw dagen eren door de trap af te dalen naar de stille plaats van het hart?

*Ik ben geliefd, ik ben liefdevol
en ik ben voor altijd alle Liefde waard.*

*Ik ben Dat Ik Ben: oneindig bewustzijn - zonder geboorte,
zonder dood - dat wat de droom van tijd en ruimte omarmt en
liefdevol kijkt naar al de onschuldige en neutrale
gebeurtenissen.*

*Zelfs het lichaam is niet langer van mij.
Het rijst op en gaat weer weg, terwijl ik, de schepper van alle
scheppingen, het informeert met het gewaarzijn van totale
vergeving, totale vrede en met de vervulling van Liefde.*

*Ja..., hoewel ik doorheen de valleien van tijd en ruimte loop,
ontstaat er geen angst in mij.
Want alle goede dingen zijn bij mij in bewaring opgestapeld
waar mot en stof ze niet kunnen verknoeien
en waar dieven niet kunnen inbreken om ze te stelen.*

*Alleen hier bevindt zich de schat die ik nu niet langer zoek,
omdat ik hem gevonden heb!*

Blijf hier bij me, tot het uur komt waarop jij weet dat je
niet meer naar buiten zal gaan uit de heilige plaats van onze
Vader. Die plaats is deze diepte van stilte die als het hart en de
essentie van jouw werkelijkheid verblijft, waar jij ook bent.

*Ik ben geliefd, ik ben liefdevol
en ik ben voor altijd alle Liefde waard.*

Dit schenk ik jou als een goddelijke meditatie en een
manier van gebed. Perfectioneer het! Leef het! Drink ervan!
Omarm het! Verslind het! Word het! Want wanneer je het
wordt, zal jij je alleen maar *herinneren* wat altijd waar is
geweest, zelfs voor er van enige wereld sprake was.

Zoals een vogel terugkeert om te rusten in het nest, zoals
de smeltende sneeuw een rivier wordt die overloopt in de

diepte van een stille oceaan, wees ook jij zo wijs als de slangen en laat je heel vaak oplossen in deze diepte van de Waarheid van jouw wezen, totdat je hier verblijft in ieder *waar* en in ieder *wanneer*.

En wanneer het lichaam zich verplaatst over de Aarde dan zal de aanraking van de voet op de aarde jou herinneren aan Christus' zegen. En wanneer de stembanden gebruikt worden om woorden te vormen, dan zullen de woorden die zich vanzelf vormen enkel Liefde onderwijzen. Hier dan, geliefde vriend, is de essentie van al wat ik in deze les met jou wil delen.

Oefen zachtjes nu in het opstijgen en afdalen van de ladder van bewustzijn. Geef aan jezelf de toestemming om naar boven te stappen, om de gedachten die doorheen de denkkeest stromen, op te merken. Hoor de geluiden rondom jou. Voel het gewicht van het lichaam in de stoel waar je zit, en daal dan opnieuw naar beneden. Blijf daar een tijdje.

Kies dan opnieuw om naar boven te gaan. Luister naar de geluiden rondom jou, het kloppen van het fysieke hart. Verschuif het gewicht van het lichaam. Merk de gedachten op die stromen doorheen het oppervlak van de denkkeest. Laat deze dingen los en daal opnieuw af, zachtjes opgaand en neerdalend. Want als je het zo doet, dan zal je beide polen verenigen. En jij zal in jezelf het gewaarzijn ontwikkelen en de spirituele kracht die nodig is *om in de wereld te zijn, maar niet meer van de wereld*.

Kan er iets meer bereikt worden dan dit? Is er iets dat jou een grotere vervulling kan bieden dan een geleider te zijn waardoorheen een onbeperkt bewustzijn en een onbeperkte kracht vloeit met iedere nieuwe ademhaling, met ieder gebaar, met elk gesproken woord - om Christus aan de wereld te

openbaren doorheen jou? Aan wat zou je nog meer waarde kunnen geven dan aan dit?

Geniet dan van jouw oefening. Weet dat wanneer je afdaalt naar die plek van het stille hart in jou, dat ik jou zal groeten en samen met jou zal zijn in de diepte van die stilte. En ons denken en onze harten en onze zielen zullen samensmelten als één. Wanneer jij naar boven komt, dan neem je mij met jou mee. En wanneer jij afdaalt, drink je mij in jezelf totdat er uiteindelijk geen verschil meer is tussen ons. Wanneer de wereld dan naar jou kijkt, zullen ze zeggen:

*Zie, ik ben in de aanwezigheid van iets mysterieus,
iets aantrekkelijks, iets uitgestrekt en vredevol en vol van
kracht.*

Vast en zeker, dit is het Kind van God.

Vanuit dat Bewustzijn dat we delen als één, zeg ik tegen jou:

*Moge vrede met jou meestappen.
Mijn zegeningen geef ik jou, niet zoals de wereld geeft,
geef ik de stem voor Christus
die er zo naar verlangt jouw stem te zijn.
Want de wereld geeft en neemt weg,
maar mijn Liefde is voor altijd met jou.
Laat deze Liefde de jouwe worden.
Eis ze opnieuw voor je op.*

Bezit haar:

Proef haar:

Drink haar:

Adem haar:

Stap haar:

Spreek haar:

Incarneer haar!

En hoewel ik me nu terugtrek in de stilte, toch wandel ik met jou op het pad dat jij zal kiezen, zodat het een weg mag worden die de schat uitbreidt van jouw perfecte kennis dat jij geliefd bent, dat je liefdevol bent en dat je voor altijd alle Liefde waard *bent*. Dat je inderdaad bent, Dat wat je bent. Jij kan niets anders zijn. Raak dan ieder moment zachtjes aan met dat wat je meebrengt van wat jij ontdekt in de diepte van jouw reis in het Hart van Christus.

Moge vrede altijd met jou zijn en jouw weg verlichten terwijl je toch nog in de wereld bent. Jij werd inderdaad uitgezonden als Christus die alle kracht bezit om de schat van Waarheid uit te breiden. Wees daarom, Dat wat je bent - en jij *bent* de sterren die de hemelen verlichten en schittering brengen naar de dingen van de tijd. *Ga daarom naar alles van de wereld en zegen het met de schittering van de Christus in jou.*

Als je ooit moet weten waar je moet zijn, daal dan af naar die diepte. En wanneer je weer naar boven komt, open dan je ogen en zegen de plek waar je bent. Hierin is jouw doel vervuld.

Vrede is altijd met jou. Amen.

Les I - 12 (De Weg van het Hart)

Ontvang de parels van genade

Nogmaals komen wij naar voor om bij jou te zijn en samen met jou te vieren. Nogmaals komen wij om in het heilige Bewustzijn te verblijven, in dat Bewustzijn dat het Zoonschap is. Wij komen om met onze broeders en zusters te zijn en wij komen *als* broeders en zusters. Wij komen naar voor om deel te hebben aan het proces waarbij het Zoonschap zichzelf herinnert als de zoon. Inderdaad geliefde vrienden, ik kom naar voor om datgene met jou te delen dat al in jou aanwezig is.

Ik treed naar voor - *wij* treden naar voor - om ons te verenigen met jou die ervoor koos om een welbepaalde roep te beantwoorden die een creatieve expressie wenst tot uiting brengen die voor de wereld die Waarheid kan vertegenwoordigen die als enige de wereld bevrijden kan. Vrij van wat? Vrij van angst en van ieder nageslacht dat angst voortbrengt - schuld, oneerlijkheid, niet waardig zijn, gebrek, behoefte hebben aan lijden, oordeel,... en de lijst gaat maar door.

Uiteindelijk, wanneer een tuinier zoekt om de kwaliteit van de grond te verbeteren waaruit hij wenst dat zijn bloemen tot bloei komen, dan zoekt hij niet te kijken naar de effecten van een onkruid of van datgene wat zich boven de grond bevindt. Veeleer haast hij zich om naar de wortel te gaan. En wanneer de wortel is uitgetrokken, dan kunnen de effecten van het onkruid niet meer gezien worden.

Daarom, echt waar, komen wij niet om datgene te verbeteren wat je zou kunnen beschouwen als het oppervlak van de tuin, de bovenste laag van de bodem, maar wel om de wortel aan te pakken die diep in het bewustzijn zit, in de diepte die ik het hart of de ziel heb genoemd. Alles wat wij trachten te doen, is ontworpen om het onkruid van angst dat zich in de diepte van jouw wezen heeft gevestigd, te *ontwortelen*.

‘De weg van het Hart’ werd ontworpen om de cognitieve of de denkende geest te omzeilen en om stil te staan bij de wortels van angst die in de diepte van het bewustzijn zitten, op een plaats die voor het merendeel onbewust is. Alles wat we doen, zoekt om *die wortel* uit de diepte van jouw bewustzijn los te wrikken.

Deze eerste twaalf lessen hebben van jou vereist om er *werkelijk* deelgenoot van te zijn, met de toewijding die nodig is om de wijsheid eruit te halen die jou aangeboden werd. Dit is niet iets wat wij jou kunnen *opleggen*, wij kunnen dit alleen met jou samen doen. Want nooit kan iets opgedrongen worden aan het bewustzijn van de Zoon van God. De Heilige Geest doet geen enkele inspanning om jou te overweldigen of om jouw vrijheid van jou weg te nemen. Het is immers precies in jouw vrijheid dat alle kracht onder Hemel en Aarde gelegen is.

Ontdek de obstakels voor Liefde

Genade komt niet naar beneden vooraleer jouw Vader weet dat je bereid bent om een plaats klaar te maken om ze te ontvangen. Dat is waarom het in het proces van heling en ontwaken niet nodig is om naar Liefde te *zoeken*. Het is alleen maar nodig om de plaats klaar te maken, de bodem, door ervoor te kiezen dat je de *obstakels* voor Liefde - die allemaal neerkomen op angst - wilt ontdekken, en om bereid te zijn die wortel los te wrikken zodat hij kan verwijderd worden uit de tuin van jouw bewustzijn.

Dan kan de regen van genade die zuivert, transformeert, ontwaking brengt en het Christusbewustzijn aanreikt, zachtjes neerdalen. Want wanneer de regen op harde grond valt, dan raakt hij de bodem en vloeit onmiddellijk af waardoor de tuin dor blijft. Maar de wijze tuinier die de grond zacht heeft gemaakt, die dieper is gegaan en de wortels heeft uitgetrokken, die de grond klein heeft gemaakt en zacht, open en ademend, met de bedoeling om er een mooie tuin van te maken, zal inderdaad worden bijgestaan. De regen van genade zal dan zachtjes neervallen zonder dat hij moet verdiend worden. Hij zal vrijelijk geschonken worden.

In iedere les werden jou druppels van genade aangereikt. Sommige ervan heb jij ontvangen, anderen heb je niet eens opgemerkt. Sommige wachten erop om in de diepere niveaus van jouw bewustzijn door te dringen, terwijl jij verdergaat in

jouw bereidheid om angst los te laten. Plotseling zal een parel van genade die nog niet ontvangen werd heel diep zinken. Dan zal de herkenning komen. Dan zal het ontwaken komen.

Plotseling kijk je naar jezelf en je zegt, “Wacht eens even. Dit inzicht, deze visie, deze realisatie die ik zonet had, lijkt op iets wat ik in de eerste les gelezen heb. Ik denk dat ik maar eens terugblader om er nog eens naar te kijken. Ja, daar is het! Ik vraag me af waarom ik dit de eerste keer niet gezien heb?” Dit is gewoon het natuurlijke proces waarbij de druppeltjes regen van genade nog geen plaats hadden om ontvangen te worden.

Begrijp dan - en dit is van heel groot belang naarmate we verdergaan met het volgende deel van *‘het pad van Meesterschap’* - dat al wat binnendringt vanaf *dit* punt berust op hoe de tuinier de bodem heeft bewerkt met de middelen die hem aangereikt werden. Als ze niet werden gebruikt, dan blijft de bodem hard en de regendruppels zullen eraf stromen en in een plas terechtkomen aan de rand van de tuin, erop wachtend tot de grond behoorlijk is voorbereid.

Van al wat jou aangereikt werd en dat jou dienen kan - en zal blijven dienen - is het belangrijkste de eenvoudige vijf-minuten oefening om als Christus te zijn. En alles wat je ziet, alles wat je voelt en alles wat je denkt, te observeren alsof een totaal ontwaakte Christus de *enige* is die in de stoel zit.

Ik weet dat dit wat simplistisch voor jou lijkt, maar de weg is makkelijk en zonder inspanning. Complexiteit is geboren uit de wereld, maar niet uit het Bewustzijn van God. Beoefen daarom deze oefening goed en sta toe dat ze het fundament wordt waaruit de grond wordt voorbereid - de wortels van angst worden losgemaakt - zelfs op manieren die jij met jouw denkende verstand niet eens begrijpen kan. Want

de wortels van angst zijn niet alleen maar ideeën. Zij zijn het effect van ideeën. En zij kregen toestemming om diep in het onderbewustzijn door te dringen.

Dat is waarom de volgende twaalf lessen, ‘het pad van Transformatie’ genaamd, geen streven vereist maar toestaan, geen denken maar je laten gaan in het *voelen*, geen doen maar vertrouwen.

Deze wortels van angst dienen worden losgemaakt op een niveau dat dieper ligt dan het denkende verstand bereiken kan. De denkkeest werd nooit ontworpen om jouw meester te zijn, maar om als een dienaar in lijn te zijn met het ontwaakte hart, net zoals een bloem bloeit en zijn geur verspreidt voor iedereen, vanuit de diepte van de bodem die ongezien is maar die heel goed werd voorbereid. Zodat de enige wortels die voedsel krijgen vanuit de bodem, die wortels zijn die spreken over Leven en schoonheid, en niet deze die spreken over angst en onwaardigheid.

Zoek er dan naar, om niet meer te zoeken. Want de plaats is voorbereid voor jou en jij hoeft er enkel naartoe te gaan. Daarom zullen we ons verder bekwamen in de kunst van overgave, terwijl we nog dieper rusten in die plaats van stilte die de drempel is naar perfect goddelijke wijsheid. ‘De weg van het Hart’ is de voorbereiding van de bodem die ‘het pad van Transformatie’ werkelijk tot ontplooiing zal laten komen.

Transformatie is niet volledig tenzij ze omgeeft, omarmt en uitgedrukt wordt doorheen het leven dat je nu kent op jouw stipje van stof, ronddraaiend rond een zon in een klein deeltje van één enkel universum. Ze dient uitgedrukt te worden op jouw Aarde en in jouw tijd, in jouw relaties, in jouw ervaring en in jouw leven zoals je het nu kent, terwijl je het leeft, terwijl je het ademt en terwijl je het *voelt* !

Laat de adem dus stromen en realiseer je dat jij de vrijheid hebt om terug te keren naar de vorige lessen om te zien of er nog iets is dat je gemist hebt. En als je dat doet, doe het dan vanuit een plaats van Christus-zijn.

Ik ben diegene die ervoor kiest om 'het pad van Transformatie' op te gaan, waarbij het menselijk bewustzijn, de menselijk geleefde ervaring een levende expressie wordt, de vrucht die is voortgekomen vanuit de bodem waarin de wortels van genade, van Liefde en van heling stevig werden geplant.

Doe dit niet vanuit het perspectief dat je iets verkeerd doet. Maar uit het verlangen om de meester-tuinier te zijn die vruchten voortbrengt die het mooie uitbreiden en de geur van vreugde aan allen om te ontvangen, aan allen om te zien, aan allen om er zich over te verwonderen.

En toch bouwt de schoonheid die voortkomt uit de tuinier zijn prachtige tuin niet het ego van de meester-tuinier op, want een meester-tuinier weet dat hij of zij alleen maar de bewaarder van de bodem is. Maar de magie die ervoor zorgt dat de bloem verschijnt, is niet zijn of haar bezit, het is alleen maar dat waarover zij het beheer hebben gekregen: het bewustzijn.

Bewustzijn is de gave van Leven die voortdurend uitstroomt vanuit het heilige Bewustzijn van God. Jouw bewustzijn dan, is de bodem van de tuin. Alle ontwaken en iedere transformatie doet zich nergens anders voor dan in die tuin.

Sommigen onder jullie proberen nog steeds de denkkeest te begrijpen door hem te bekijken alsof het iets is dat opgesloten zit binnen de vorm van je huid, en dat op een of

andere manier samenwoont met wat jij de grijze materie van de hersenen noemt. Wees er echter maar zeker van dat jouw bewustzijn voor eeuwig onbeperkt is. Het lichaam dat tijdens jouw vijf-minuten oefening in de stoel zit, is slechts als een druppeltje schuim dat tot uiting wordt gebracht op het kleinste topje van slechts één enkele golf in een oneindige oceaan. En die oceaan bevindt zich zelf binnen het onbeperkte uitspansel van jouw bewustzijn. Jij bent het bewustzijn zelf - zuiver Geest!

De enige vraag die dan nog rest is deze. Ben jij bereid om dat drupje schuim te laten transformeren in dat wat volledig en ten allen tijde enkel nog de Liefde van God uitdrukt, zelfs al is deze uitdrukking slechts tijdelijk omdat het lichaam ontstaan is in het veld van de tijd en dus ook weer zal verdwijnen in het veld van de tijd? Ben jij bereid te zeggen, “In vredesnaam!” en aan die Liefde toe te staan om zo *volledig belichaamd* te worden als maar mogelijk is, gedurende de korte tijd dat het lichaam in de wereld aanwezig is?

Meesterschap uitdrukken, is het effect van ‘het pad van Transformatie’ in deze wereld, in *deze* tijd, op *dit* kleine pietluttige ogenblik. Wees er maar zeker van, in de mate dat jij jouw aandacht naar het uitdrukken van Meesterschap richt, in de mate dat jij de tijd wijselijk gebruikt om een belichaamde Christus te zijn, in die mate zal jij niet verblind worden door het Licht op het ogenblik dat het lichaam wegvalt en het niet langer de pracht van het *Licht dat jij bent*, verhuult. Jij zal niet in angst terugvallen. Jij zal enkel deze wereld zachtjes laten gaan en het zal even makkelijk zijn als een kind dat zijn speelgoed wegbergt dat het ontstegen is, omdat het niet langer bruikbaar voor hem is.

Al wat je ziet - het lichaam, jouw relaties, jouw apparaten en de sterren, de wind en het water - zullen uiteindelijk door jou opzij gezet worden. Niet uit ontkenning maar gewoon uit de herkenning dat hun bruikbaarheid over is.

Inderdaad geliefde vrienden, nu we aan het eind van deze twaalf lessen komen, kijk heel goed of er geen parels van genade werden overgeslagen of ontkend. Open het Hart steeds dieper. Sta toe dat deze parels, deze druppels van genade, steeds dieper binnendringen, niet zomaar als ideeën in het denken, maar als een *voelen* in de cellen van jouw lichaam.

Laat ze voor jou een zachtheid creëren in jouw ademhaling, een gevoeligheid in de manier waarop jouw voeten bij iedere stap de grond van de Aarde raken. Laat ze de manier transformeren waarop jij jouw hand op de schouder van een broeder of zuster legt. Sta die zachtheid toe dat ze jouw blik doordringt terwijl je naar iemand kijkt - door de Christus in hen te zien die aan het uitgroeien is tot een prachtige bloem, wiens geur en schoonheid als een zegen zal zijn voor velen. Er is niemand onder jullie die niet Christus in ontplooiing is. Herinner jou altijd dat wat je *ziet* ook dat is wat je *krijgt*, op dezelfde manier als wat je onderwijst ook datgene is wat je leert.

Een meditatie van verlossing

ijk dus goed en vraag aan jezelf:

Wie ken ik in mijn huidige bestaan die ik geoordeeld heb en dus in een bepaald hokje heb opgesloten en waarvan ik beslist heb dat dit alles is wat zij zijn?

Daar vind je een vruchtbare meditatie voor reflectie. Ik stel voor dat je de volgende dertig dagen gebruikt om de tijd vast te nemen en hem wijs te gebruiken, zodat de namen, de beelden en de gezichten van diegenen die jij geoordeeld hebt tot jou kunnen komen en jij kan zeggen:

*Weet je, moeder, vader, ex-vriend
(om het even wie het is), ik snap het.
Ik heb jou in een hokje gestopt en de sleutel weggegooid.
Jij zit gevangen, zo heb ik gezegd.
En nu laat ik jou vrij, zodat ik zelf bevrijd kan worden.*

Hou hun beeld voor ogen. Sta toe dat de herinneringen die je met hen gedeeld hebt, terugkeren. Als er gevoelens zijn, om de lieve deugd sta jezelf toe om ze te *voelen*. Kijk naar hen in jouw denkkeest, totdat je die zachtheid voelt die de gevangenisdeuren opent waarmee jij hen opgesloten hebt. Want wanneer die gevangenschap begint weg te smelten dan zal jij voelen en weten dat jouw eigen vrijheid aan het opbloeien is.

Jij kan angst niet meenemen in Liefde. Jij kan oordeel niet meenemen in vergeving. Jij kan beperking niet meenemen in onbeperktheid. Al deze dingen moeten worden vrijgemaakt op het niveau waarop ze initieel gemaakt werden. Merk dus terecht op dat deze oefening niet over het hoofd mag worden gezien. Geef aan jezelf dertig dagen de tijd met het doel om werkelijk terug te keren en, laten we zeggen, om ieder stukje vergeving of ieder beetje loslaten dat je nog te doen hebt, uit de weg te ruimen. Laat jouw denken je niet vertellen, “Ik weet niet of ik dat nu wel goed genoeg heb gedaan.” Want begrijp heel goed dat het de Trooster is die zowel jou als de ander bevrijdt, via jouw bereidheid om toe te staan dat het gebeurt.

Er zijn inderdaad gevolgen. Dit houdt in dat wanneer je het werkelijk toepast, jij nooit meer een rechtvaardiging of een excuus hebt voor om het even welke ervaring je beleefd hebt of voor om het even welke gevoelens jij ooit voelde, en om die dan aan de kapstok te hangen van hun gevangenschap waar jij hen hebt in geplaatst. Heel vaak wil de menselijke geest, het ego-bewustzijn, de mantel van zijn oordeel aan de kapstok hangen, net buiten de gevangenisstaven waarin jij iemand opgesloten hebt.

Om een voorbeeld te geven, “Al wat ik ervaren heb, is het resultaat van mijn Vaders alcoholisme. Dat wat ik in het leven ervaren heb, is het resultaat van mijn moeder die wel veertigduizend affaires per week had. Dat wat ik ervaren heb, is het resultaat van mijn zakenpartner die met mijn gouden muntjes aan de haal ging. Dat wat mij lijden brengt, is het resultaat van de positie van de sterren toen ik incarneerde hier op Aarde. Als *zij* het maar juist hadden gedaan, dan zou *ik* nu ‘ok’ zijn.”

Nu we ‘de weg van het Hart’ afsluiten, zeg ik jou om niet ‘het pad van Transformatie’ op te gaan totdat je *werkelijk* en *volledig* jouw gewaarzijn tevreden hebt gesteld dat je zelfs nog niet aan de kleinste iota van waarneming vasthoudt dat jij, op gelijk welke manier, een slachtoffer bent van de wereld die je ziet. Niets werd veroorzaakt door jouw relaties. Al jouw relaties hebben jou alleen maar getoond wat jij al beslist had dat waar moest zijn voor jou. De wereld is *van helemaal niets* de oorzaak. Jij ziet enkel datgene waartoe je de vrijheid van jouw bewustzijn hebt gebruikt om over jezelf te geloven.

Bijvoorbeeld, gebrek wordt niet veroorzaakt door belastingen. Belastingen zijn in het leven geroepen door de beslissing dat jij de behoefte hebt te geloven dat er een kracht buiten jezelf bestaat die al jouw energie nodig heeft. Het is niet de regering die ervoor zorgt dat jij onderdanig bent. Jouw gevoel van onderdanig zijn, geteisterd door schuldgevoel, zwak en beperkt, is wat geboorte geeft aan het idee van een regering. En dan zeggen sommigen onder jullie, als liefdevolle broeders en zusters, “Wel, ik zal die rol wel spelen.” Zij worden dan de politiciers die jou de ontevreden gevoelens schenken die je nu voelt.

De wereld wordt door niets veroorzaakt, behalve dan door de keuzes die jij als een vrij bewustzijn gemaakt hebt. Jij hebt eerst de gedachte verzonnen en je dan ondergedompeld in datgene wat jou weerspiegelt wat je al beslist had te geloven. Dit betekent dat ‘het pad van Transformatie’ dat pad is waarin je op elk moment bekrachtigd wordt om volledig verantwoordelijk te zijn voor het klaar en duidelijk beslissen wat je wilt zien, en dat je niet buigt voor iets dat minder is dan dat. Hoe beter je hierin wordt, hoe sneller het zal gebeuren. Totdat je het punt bereikt waarop wonderen verschijnen.

En toch zijn wonderen enkel wonderlijk voor zij die niet begrijpen hoe het bewustzijn werkt. Jij kan dat punt bereiken

waarop je de palm van je hand uitstrekt en verlangt naar de lekkerste appel die er ooit is geweest, en hij zal heel letterlijk in de palm van jouw hand verschijnen. Op dit punt ben je natuurlijk ver voorbij om het even welke behoefte dat je ook maar iets van een fysieke vorm nodig zou hebben.

Dan zal je beginnen voelen wat jouw Meesterschap inhoudt, door in staat te zijn om naar de wereld die je ziet te kijken en duidelijk te zien wat erin veranderd is. Je zal kunnen aanschouwen hoe snel en zonder inspanning datgene wordt gemanifesteerd wat het hart werkelijk verlangt, zonder enige moeite - omdat het in lijn is met het Godsbewustzijn. Wanneer de kloof tussen zuiver verlangen en de gemanifesteerde weerspiegeling ervan kleiner en kleiner en kleiner wordt, dan zal je in het gevoelslichaam werkelijk aanvoelen dat Meesterschap aan het groeien is.

Dan zal je weten dat jij alleen maar een Kind van God bent dat aan het spelen is, zonder ophouden, in de zandbak van alle mogelijkheden, het Bewustzijn genaamd. En dat er werkelijk daarbuiten niets is dat solide is, dat er daarbuiten niets is dat niet aan jou is gerelateerd.

Dit is dus waar we samen naartoe gaan indien jij ons op de tocht wenst te vergezellen, indien jij bereid bent om werkelijk toegewijd te worden aan het loswrikken van iedere wortel van angst die zich in de diepte van jouw bewustzijn heeft verstopt en die daarna onbewust is geworden vanwege de haat die jij voelde voor jezelf. Het wordt de afscheiding van God genoemd. En omdat het onbewust is geworden, is het in staat om jou te regeren. Het is tijd om het 'niet-regeerbare' los te laten door enkel datgene toe te staan wat de wortel van angst kan blootleggen en dat komt om zijn rechtmatige plaats in jou weer op te nemen: het Christus-Bewust-zijn.

Jij hebt je huiswerk gekregen. Ga naar binnen en vraag, “Heb ik de tijd genomen en mij op iedere les volledig geconcentreerd?” Misschien zie je dan plots, “Toen ik de derde les aan het lezen was, keek ik tegelijkertijd naar een voetbalmatch op TV. Misschien heb ik wel wat gemist daar? Toen ik de zevende les las, waren mijn gedachten bij een etentje. Heb ik die les werkelijk tot mij genomen en er alle parels uitgehaald die erin aangeboden werden? Misschien moet ik maar eens terugkeren en wat stille tijd nemen waarin ik de wereld heel bewust opzij zet en ieder woord tot me laat doordringen.”

Doe het evenwel met een ontspannen lichaam, een zachte ademhaling en een bewustzijn dat op dat moment niet in het rond aan het graaien is. Wees als een spons die toestaat dat de regendruppels in haarzelf worden geabsorbeerd, dat is alles. Kennis is geen strijd van het cognitieve. Het gaat er niet om dat je de ideeën op dusdanige manier rangschikt zodat het denkende bewustzijn tevreden is.

Kennis is het ontvangen van een trilling die de bodem van het hart zacht maakt en de wortel van angst uit jouw wezen laat verdwijnen. Kennis is het resultaat van het transformeren van de tuin die aan jou geschonken werd en toevertrouwd - het veld van bewustzijn dat jij bent. Dat bewustzijn doordringt het lichaam. Het doordringt de ruimte rondom jou en het vermengt zich en danst met andere oneindige webben van relaties, andere denkgeesten genoemd - energie dansend in energie, voor altijd onbeperkt, waaruit alle dingen van de tijd geboren worden en weer verdwijnen.

Je kan dus zien, waar ik woon is overal tegelijkertijd. En zo is het ook met jou, maar jij weet het alleen nog niet. Ik verblijf samen met een oneindige rij vrienden die de Waarheid *gerealiseerd* hebben en bevrijd werden. Zij zijn

oneindig en onophoudelijk datgene aan het scheppen wat hun schat uitbreidt, hetgeen het goede, het heilige en het mooie is. Velen onder hen hebben jou beelden geschonken van engelenkoren die de lof voor God aan het zingen zijn. Het is allemaal hetzelfde.

Want wanneer de uitbreiding van vreugde vrij wordt om enkel nog het goede, het heilige en het mooie uit te drukken, dan is het als een trilling van vele noten samen, een koor van creatief bewustzijn, sprankels van goddelijkheid die in totale onbeperkte verblijven en dat ook *weten*. En onophoudelijk breiden zij hun diepste zaligheid uit door toe te staan dat het goede, het heilige en het mooie doorheen hen beweegt, vanuit het oneindige, mysterieuze, ongrijpbare, niet te bevatten Bewustzijn dat God is. Net zoals het zonlicht van de zon zich toont en stroomt doorheen vele zonnestrallen die allen als licht naar buiten reiken, naar de verre uithoeken van jouw universum, waaruit dan vervolgens planeten en dieren en water en bomen en vogels en de mens worden geboren.

Stel het je voor, *dat* is jouw bestemming - om je rechtmatige plaats naast mij op te nemen, om je te verenigen met jouw broeders en zusters in oneindige en perfecte creativiteit, zoals een harpser die onophoudelijk zijn vingers over de snaren laat glijden terwijl hij de prachtigste muziek voortbrengt. De combinaties zijn onuitputtelijk.

Op ieder ogenblik ervaar jij de vrucht van de bloemen, die voortkomen uit de tuin die jij goed voorbereid hebt om de regen van genade te ontvangen. Het goede, het heilige en het mooie vloeit doorheen jouw bewustzijn dat geen barrières kent en dat in een perfect huwelijk of eenheid rust met dat wat jouw Schepper is, jouw Bron, altijd meer, altijd meer, *altijd meer*.

Geen slechte manier om de eeuwigheid door te brengen, is het niet! Maar als jij vooruit kijkt en merkt dat er zich een afstand bevindt tussen waar jij bent en waar deze werkelijkheid is, dan zal je de kansen missen die vereist zijn - precies waar je bent - om te beoefenen waar je naartoe gaat, door het *nu* te zijn. Jij hebt wel al gehoord dat een reis van tienduizend mijl begint met de eerste stap. En het begin is even belangrijk als het einde. Want in het begin ligt het einde al vertegenwoordigd.

‘Het pad van Transformatie’ vraagt van jou dat je volkomen aanwezig bent waar je *bent*, om weloverwogen en heel bewust de nodige bereidheid aan te leren, met iedere gedachte en met iedere ademhaling, die toelaat dat de wortel van angst wordt weggenomen. Zodat het goede, het heilige en het mooie *alles* is wat uit jou tevoorschijn komt, zoals een lichtbaken dat uitgezonden wordt naar de schepping rondom jou.

Stel dit niet uit. *Verspil* geen tijd. Tijd kan inderdaad verkwist worden. Maar luister aandachtig, want de tijd zelf kan ook ‘verkwisten’. Jullie kennen een gezegde dat we heel dikwijls in veel van jullie gekke films terugvinden waarin iemand ‘verkwist’ wordt, uit de weg geruimd. Hoe dikwijls ben *jij* degene die aan jezelf vertelde, “Wel, ik denk dat ik mezelf maar ga ‘verkwisten’”? Op hoeveel manieren ben jij onbewust geraakt? Op hoeveel manieren heb jij jouw gevoelens verdoofd? Op hoeveel manieren heb jij jouw broeders en zusters geoordeeld? Op hoeveel manieren heb jij beslist om vast te houden aan gedachten zoals, “Dat zal ik nooit kunnen. Laat maar zitten. Het is verloren moeite.” Oh ja! Jij plaatste dan een pistool tegen je hoofd en je haalde de trekker over. Jij hebt *jezelf* verkwist door tijd te verspillen.

Ieder ogenblik is als een poort waardoorheen het goede, het heilige en het mooie uitgedrukt kan worden, terwijl ondertussen het aankweken van het bewustzijn waar doorheen de kracht om dit te doen, steeds maar groeit. Oh, geliefde vrienden, deze momenten van jouw tijd zijn heel kostbaar. Kijk niet uit over de wereld terwijl je denkt dat het gewoon dezelfde oude wereld is.

Herinner jou, nu we komen tot de afronding van de studie van ‘de weg van het Hart’, dat wat jij *buiten* jou ziet enkel de weerspiegeling is van datgene waaraan jij toestemming hebt gegeven dat het vanbinnen in jou mag leven. Vraag alleen maar:

Is het dit wat ik wens verder te zetten?

Wat wil ik werkelijk?

Waarvoor dient het dan, mijn eigen bewustzijn?

Waaraan wil ik toegewijd zijn?

Wat vertel ik te geloven?

Waar plaats ik uit vrije wil

de kracht van mijn waardebepalings?

Want het is datgene wat je waarde geeft dat je ook onmiddellijk ervaart. De wereld zal knielen en zeggen, “Heel goed, je hebt ons laten weten wat je van waarde acht. Wij zullen het graag naar jou terug-spiegelen, omdat wij van je houden, omdat wij een deel van jou zijn. En God verhoede het dat wij ooit jouw vrije wil van je zouden wegnemen.”

Als je dan het hopeloze waarde geeft, dan zal de wereld een hopeloze plaats worden. Als je een gebrek aan gouden muntjes waarde geeft, dan zal je blijven een gebrek aan gouden muntjes ervaren, hetgeen alleen maar betekent een gebrek aan de stroom van energie. Als je eenzaamheid waarde geeft, dan zal je verder alleen blijven. Als je het recht om naar

anderen in oordeel te zijn waarde geeft, dan zal je de vrucht van afscheiding proeven.

Maar als je zachtheid waarde geeft, dan zal zachtheid komen. Als je 'Liefde ontvangen' waarde geeft - luister hier heel aandachtig naar - als je het *ontvangen* van Liefde waarde geeft, dan zal de wereld zich voor jou deur op een totaal andere manier ontplooien. Andere vibraties, andere gedachtepatronen zullen naar jou weerspiegeld worden om toe te staan dat jij Liefde ontvangen kan. Want niets kan ontvangen worden, totdat de plaats is voorbereid zodat het kan binnenkomen. En jij kan enkel datgene *geven* waartoe je bereid bent te ontvangen. Als jij een druppel water in jouw glas ontvangt, dan is dat het enige wat je aan de ander kan geven. Maar diegene die alles ontvangt, kan alles geven. En hij die alles geeft, ontvangt het tienvoudige terug.

Vraag bijstand om angsten te laten verdwijnen

 e weg van het Hart' is een goede start. Wij hebben jou toegesproken over tijd en ruimte heen en als je de roep gehoord hebt dan is de verbinding of de relatie met ons al bewerkstelligd. Er valt dan geen brug meer over te steken - alleen de bereidheid om datgene te ontvangen wat waar is:

Jeshua is altijd beschikbaar voor mij.

Maria is altijd beschikbaar voor mij.

Degene die je mijn vriend St. Germain noemt, is altijd beschikbaar voor jou. De ganse familie, een geslacht van meesters, hebben doorheen de tijd ernaar gezocht om een frequentie en een trilling voort te brengen die de effecten laat oplossen van het negatieve denken dat jij vanuit jouw bewustzijn uitgebreid hebt en dat het rookgordijn en de sluier vormt rondom jou. Om dit te laten verdwijnen zijn wij allemaal beschikbaar voor jou, en ons aantal is enorm!

Wees er zeker van, jij bent niet alleen. Op ieder moment hoef je mij enkel aan te roepen en ik ben daar. En ik kom niet alleen! Voor sommigen onder jullie willen we zeer sterk aanraden dat in de momenten dat je voelt dat je wel een beetje hulp kan gebruiken, wanneer de angst lijkt de kop op te steken

maar je weet dat je toch vooruit moet, wat het ook is, om het even waar je bang voor bent, zeg alleen maar:

*Legioenen van engelen, meesters en vrienden,
wiens aantal oneindig is, voorbij ieder begrip,
jullie die direct van God worden uitgezonden om mij over de
sloot te helpen, kom nu, want ik verklaar het en ik ontvang het.
En daarom is het.*

Neem dan de stap die nodig is dat jij hem zet. Het zal geen inbeelding zijn. Wij zullen bij jou zijn. En het perfecte einde is zeker. Angst is niets anders dan de illusie die jij verkoos waarde te geven om te kunnen ervaren hoe het zou voelen afgescheiden van Liefde te zijn. Dat is alles. Jij hebt enkel met jouw kosmische toverstafje gezwaaid en gezegd, “Laat er angst zijn, zodat ik hem kan ervaren.”

Wij houden van jou. Voorbij jouw huidige begripsvermogen houden wij van jou. Voorbij alle begripsvermogen - zelfs voorbij wat jij denkt dat ons niveau van functioneren is - is de aanwezigheid van Gods Liefde, die wij enkel maar aan jou willen doorgeven en die wij, door ze te *geven*, ook voortdurend zelf *ontvangen*. De wetten van het bewustzijn werken voor jou net hetzelfde als ze dat doen voor ons. Wij zijn er ons enkel meer bewust van.

Die Liefde die God is, zal voor altijd onbegrijpelijk zijn! De zonnestraal kan nooit de zon begrijpen. Ik ben een zonnestraal van die zon. Jij bent een zonnestraal van die zon. Daarom bestaan we uit dezelfde substantie en het is enkel die substantie die ons ondersteunt doorheen de eeuwigheid. De grootste van alle vreugde bestaat eruit dat jij je volledig overgeeft aan het toestaan dat dit Licht jouw weg verlicht zonder ophouden.

Zij die de wereld loslaat, omarmt de Schepper. En hij die angst loslaat, herinnert zich Liefde. Zij die vergeving belichaamt, leeft in vrede. En hij die de controle loslaat, kent een totaal vertrouwen. De ontwaakte Christus die de knoop van angst heeft losgelaten die 'ik' wordt genoemd, rust in onbeperkteid voor altijd, in totale verbinding met gans de schepping. En dat verbond stopt nooit. Het breidt zich alleen maar uit en reikt naar buiten terwijl Leven tevoorschijn komt, terwijl de schepping zich toont, zich uitstrekkend naar het goede, het heilige en het mooie.

Een bloem die in de lente voor een dag bloeit, is het goede, het heilige en het mooie. De zonnestralen die dansen over de oceanen van deze wereld bezingen heel creatief het goede, het heilige en het mooie. De vogel die neerstrijkt op het hek en zijn ochtendlied kweelt, is tevoorschijn gekomen vanuit die oneindig perfecte zon, en zijn gezang breidt de vreugde van het Kind van God uit. En zo is ook de glimlach van een van jouw broeders en zusters die via jou een parel van genade ontvangen mocht, de schepping zelf, de aanwezigheid van het goede, het heilige en het mooie. Iedere liefdevolle gedachte die jij toestaat dat ze bewerkt wordt in de tuin van jouw geest breidt het goede, het heilige en het mooie uit.

Zing dus onophoudelijk dit lied. Wees bereid, nu we 'de weg van het Hart' afsluiten, om jouw bereidheid te vieren dat je de creativiteit en de kracht die je bezit bewust omarmt - de heerschappij over hetgeen in de voedingsbodem van jouw bewustzijn werd geplant. Bereid de bodem heel goed voor terwijl je het eerste deel van deze cursus afrondt, zodat de parels van genade jou mogen inleiden op 'het pad van Transformatie'.

Vier *jouw* geboorte als de zonnestralen die worden uitgedrukt doorheen de verhalen van de geboorte van Christus

in de wereld. Voor mij gebeurde dit tweeduizend jaar geleden. Is het nu ook voor jou niet de tijd om diezelfde geboorte volledig laten vervuld te worden in jou?

Weet dat het een eer en een vreugde was om bij jou te verblijven. Er bevindt zich een grote groep wezens rondom jou, telkens jij je herinnert dat je gekozen hebt een roep te beantwoorden die kan nagespoord worden tot in het Bewustzijn van God zelf, God die naar buiten reikt om Zijn schepping - *jij* - naar Hemzelf terug te roepen, zodat je weldoordacht en zonder ophouden Liefde kan uitbreiden.

Wij schenken jou Liefde. Wij bezien jou in oneindig geduld, terwijl we die Waarheid over jou kennen die als enige waar is. En wij zullen jou nooit verlaten.

Vrede dan, is altijd met jou. Amen.

Deel II

Het Pad van Transformatie

- Les II - 13 Jij bent onbeperkte Geest
- Les II - 14 Het wijs gebruik van tijd
- Les II - 15 Liefde of angst - aan jou de keuze
- Les II - 16 De geboorte van het ego-bewustzijn
- Les II - 17 De reis van de ziel
- Les II - 18 Het Hoogste Werk is het omarmen en
vergeven van jouw verleden
- Les II - 19 De afstand van de droom van de dromer
- Les II - 20 Waakzaamheid voor het Koninkrijk
- Les II - 21 Toestaan is de poort naar het Koninkrijk
- Les II - 22 Eerlijk zijn met jezelf - de grootste Liefdesdaad
- Les II - 23 De stem voor Liefde
- Les II - 24 Nu is het aan jou

Les II - 13 (Het Pad van Transformatie)

Jij bent onbeperkte Geest

et is Nu.

We beginnen eraan.

Inderdaad, zoals altijd, gegroet geliefde en heilige vrienden.

Wij treden naar voor om ons met jou te vervoegen en toch zijn we niet apart van waar jij nu bent. Wij zijn niet onbereikbaar voor wie dan ook van Gods kinderen. Werkelijk, afscheiding bestaat niet in gans de schepping. Dit kan enkel betekenen dat ik niet apart ben van waar jij nu bent. En waar jij bent heeft helemaal niets te maken met de plaats waar het lichaam zich bevindt en waarvan je geleerd hebt om het ‘het jouwe’ te noemen.

Werkelijk, jij *bent* zuiver Geest. Werkelijk, jij bent zoals ik ben. Werkelijk, dat wat jij bent verblijft in alle dimensies van bewustzijn. Werkelijk, dat wat jij bent heeft nog nooit afscheiding van God geproefd.

Er is een aspect van jou dat ervoor gekozen heeft om zichzelf als geïdentificeerd met het fysieke lichaam te zien in jouw driedimensionale wereld van tijd en ruimte. Dit is een deel van de ervaring die jij gecreëerd hebt en aldus naar het Zelf hebt toetrokken. Maar wanneer ik over ‘Het Zelf’ spreek, dan heb ik het niet over het zelf dat de droom van het lichaam vertegenwoordigt, het zelf waarmee jij je geïdentificeerd hebt. In plaats daarvan spreek ik over ‘Het Zelf’ dat alle beperking overstijgt en bestaat in alle dimensies.

Geliefde vrienden, bij wijze van introductie voor datgene waarover we het zullen hebben in de volgende twaalf lessen, de Weg van Transformatie genoemd, blijf bij deze eenvoudige waarheid:

Op geen enkel ogenblik ben jij een gevangene binnenin het lichaam. Op geen enkel ogenblik - op geen enkel ogenblik - ben jij beperkt tot de verschijning waarvan je bent gaan geloven dat jij het bent - het maakt niet uit hoe diep de pijn, het maakt niet uit hoe zeker je was over wat jouw ‘gezonde’ verstand jou wist te vertellen: “Ik ben hier. Ik ben dit lichaam. Dit is echt aan het gebeuren. Dit is al wat er is.” Ongeacht dit alles, blijft de waarheid onwankelbaar. Jij bent niet de verschijning van alleen maar een lichaam- denkgeest die je dan vervolgens jouw “zelf” hebt genoemd.

Nu, met dit eenvoudig punt als fundament kunnen we beginnen. Geliefde vrienden, de Weg van Transformatie berust op precies hetzelfde als datgene waarop al jouw dromen berusten - de beslissing aan wat je wilt toegewijd zijn. Want je kunt geen droom dromen, wat betekent dat je in het veld van bewustzijn geen ervaring kan creëren zonder daar honderd procent aan toegewijd te zijn. Het kan erop lijken dat dit niet het geval is, maar ik verzeker jou dat het wel zo is.

Dat betekent dat op elk moment van jouw doorleefde ervaring, datgene waar je je bewust van bent, *totaal niet* veroorzaakt is door iets buiten jou. Indien je, terwijl je deze woorden leest, jezelf beperkt om alleen het lichaam te zijn - dat bepaalde frequenties van trilling ontvangt die jouw ogen raken en dan een neurologische stimulans veroorzaken in de hersenen en die deze vibratie vertalen in bepaalde Nederlandstalige woorden - wel, dan is deze ervaring helemaal niet veroorzaakt door iets buiten jou.

Jij bent gelijkelijk en oneindig vrij om op dit moment, terwijl je deze woorden tot je neemt, de overdracht van vibratie op een totaal andere manier te ervaren, voorbij het niveau van jouw taal. Jij bent vrij om jezelf waar te nemen vanuit het rijk van zuiver Geest. Jij bent vrij om mij en al degenen die zich met mij hebben vervoegd, te zien, terwijl we deze frequentie overbrengen die de trilling creëert doorheen jouw fysieke vorm.

Een oefening om je gewaarzijn uit te breiden

ier volgt een eenvoudige oefening. Neem een ogenblik de tijd en gooi deze eenvoudige kiezel in het meer van jouw bewustzijn:

Ik ben niet zoals ik mezelf waarneem.

Ik ben onbeperkt,

zuiver Geest en niets is niet beschikbaar voor mij.

Daarom, in dit moment,

*verkiez ik mezelf te openen voor andere dimensies van ervaring,
zodat ik dit moment op een andere manier naar me kan
toeroepen.*

Eens deze woorden uitgesproken zijn, let er dan goed op welke beelden in het veld van je gewaarzijn binnenkomen, terwijl jij je misschien voorstelt veel meer te zijn dan alleen maar een lichaam, verblijvend in veel grotere dimensies dan het fysieke. Zie je vluchtige beelden of andere wezens, kleuren van licht of subtiele gevoelens waarvan jij je niet bewust was terwijl je je concentreerde op de Nederlandse vertaling van de trillingen? Wat merk je op dat drijft doorheen het veld van je gewaarzijn? Schenk er aandacht aan, want je kan geen beeld ontvangen van iets wat je niet hebt of nu niet al aan het ervaren bent.

Jij bent het veld van bewustzijn dat op dit moment deze ervaring heeft. Jij creëert de mogelijkheid. Jij beslist wat er in het veld van jouw gewaarzijn zal binnenkomen en hoe je dat zal ervaren. Geliefde vrienden, leer om achter de schermen te kijken. Leer om te voelen voorbij het lichaam.

Leer jezelf het gewaarzijn toe te staan van wat er voorbij de figuurlijke ooghoek langskomt, hetgeen betekent voorbij de *buitengrenzen* van jouw huidige veld van gewaarzijn.

Realiseer je dat de ervaring waar je het meest mee vertrouwd bent, - namelijk, een lichaam-denkgeest te zijn die woorden leest of beluistert als trillingen van geluid en ze vervolgens vertaalt naar het Nederlands en hierdoor waarneemt dat hij/zij een conversatie heeft met een wezen dat een ander lichaam is - een zeer beperkte waarneming is. Erken dat aan de buitengrenzen hiervan iets ligt dat veel groots is, iets wat kan ontwikkeld worden, iets dat jou toestaat om bewust te worden van veel verfijndere niveaus.

Uiteindelijk zal je in staat zijn om deze dimensies van energie waar te nemen met je ogen open, iedere keer wanneer je naar een andere lichaam-denkgeest kijkt die op dat moment de ervaring heeft om vibrerende gedachten doorheen zijn lichaam naar jou toe over te brengen. Jij noemt dat een conversatie. Je zal dat andere wezen niet meer als een lichaam waarnemen maar als een veld van licht. Je zal kleuren zien. Je zal vibraties voelen. En die kleuren en vibraties zullen jou veel meer vertellen dan wat woorden jou ooit zeggen. Het resultaat zal natuurlijk zijn dat je niet meer zo vaak als vroeger bij de neus wordt genomen door alleen maar woorden.

Pas deze kleine oefening zo dikwijls mogelijk toe, in om het even welke, of zelfs in alle omstandigheden waarin je verkeert. Het is niet zo moeilijk. Je gebruikt enkel het veld

van jouw bewustzijn om te beslissen datgene gewaar te worden wat er buiten de grenzen van jouw driedimensionale ervaring ligt.

Bijvoorbeeld, je rijdt in je auto en wanneer je stopt voor een rood licht kijk je door middel van je fysieke ogen naar de bestuurder van de wagen die naast je staat. Indien je jezelf beperkt, zal je een wagen zien met daarin een ander lichaam, gezeten achter het stuur, in een gelijkaardige situatie als wat jouw lichaam - althans wat jij jouw lichaam noemt - aan het doen is.

Wat zou er gebeuren als je jezelf zou toestaan om te spelen, door naar die persoon te kijken en in jezelf te zeggen: “dit is maar een povere uitdrukking van dat wezen, ik vraag me af wat er zich voorbij de grenzen afspeelt?”

Je zou wel eens verwonderd kunnen zijn mocht er ineens een gedachte jouw bewustzijn binnenvallen. Je weet dat die gedachte niet van jou is. Het zou kunnen de gedachte van die persoon in de wagen zijn die zegt: “lieve God, waarom heb ik deze morgen het hemd van mijn man niet gestreken? Oh, hij zal zo kwaad zijn!” Hoe vaak zijn al niet dergelijke gedachten jouw bewustzijn binnengekomen en heb je ze als verbeelding afgedaan?

Wat we hier suggereren is dat je de meest ordinaire momenten van je dag kan gebruiken om bewust te worden van jouw eigen Zijn, van jouw eigen spontaan geëxpandeerde onbeperkte Zelf. Op geen enkel moment is er iets verborgen. Op ieder moment heb je de volledige toegang tot het totaal van iemand anders' ziel.

Klinkt dit voor jou als een inbreuk op de privacy? Geliefde vrienden, er bestaat niet zoiets als dat. Privacy is

enkel belangrijk voor zij die geloven dat ze gescheiden en afzonderlijk leven en misschien iets te verbergen hebben. In werkelijkheid is er niets verborgen. Wanneer je er begint op te vertrouwen dat de diepste natuur van jouw eigen wezen perfecte wijsheid is, perfect mededogen en perfecte Liefde - dan zal je beginnen de angst los te laten die je hebt opgebouwd rond de *buitengewone* vaardigheden die je nu al bezit.

Je zal ontdekken dat je jouw onbeperkte Geest kan vertrouwen. Terwijl je dan in de wagen zit en kijkt naar diegene achter het stuur van de wagen vlak naast jou en je staat jezelf toe om te ontspannen en op te merken wat er voorbij de grenzen van het fysieke plaatsvindt, dan zal jij je op het moment dat het jouw bewustzijn binnenkomt, realiseren dat denkkeesten niet gescheiden zijn van elkaar. Als hun geest de jouwe kan aanraken dan kan jouw geest ook die van hen aanraken en dan ben je vrij om hen Liefde te sturen. Jij hebt de vrijheid om op te merken wat je van hen oppikt en zonder de mond te openen kan je hen in alle wijsheid het antwoord toesturen dat ze nodig hebben.

Stel je voor dat je in staat bent om naar de kruidenier te gaan en jouw kleine metalen karretje doorheen de gangen voort te duwen, zodat je het kan opvullen met de doosjes die schijnbaar vers voedsel bevatten, en dat je ondertussen ook de gedachtegolven van diegenen rondom jou kan oppikken. Stel je voor dat je opvangt wat er zich in hun drama, in hun verhaal, in hun leven afspeelt en dat je in staat bent om hen telepatisch het antwoord op hun dilemma door te geven. Zou dat niet aanvoelen als een grotere graad van vrijheid dan wat je tot nu toe gewoon bent?

De Weg van Transformatie vereist absoluut dat je toegewijd wordt om anders te leven. Want is transformatie

niet een verandering van de huidige status-quo? Hoe kan je Transformatie ervaren als je de tijd niet gebruikt om anders te denken of anders te zijn? Het uitschreeuwen naar mij toe zal niet helpen. Duizend heilige boeken lezen zal jou niet verder brengen. Een ding, en één ding alleen zal jou in de transformatie brengen die je gezocht hebt: - de bereidheid om daar te zijn waar je nu bent, *maar op een andere manier*.

Begin opnieuw met de eenvoudige oefening om jezelf eraan te herinneren dat je in werkelijkheid onbeperkte Geest bent, aanwezig in alle dimensies van bestaan. Alle buitengewone mogelijkheden liggen al vervat in jouw bewustzijn. Want als ze dat niet deden dan zou dat betekenen dat God schept met ongelijkheid. Jouw ego-denkkeest zou hierop kunnen reageren: “Wel jij bent misschien wel geboren met die gave, maar ik heb ze niet.”

Neen. God schept zijn geliefde Zoon. En het Zoonschap bestaat uit gelijken in Geest. Het enige verschil in het veld van de tijd is dat het lijkt dat sommigen hun bestaande mogelijkheden meer hebben aangeboord en gecultiveerd dan anderen.

Vervolgens gebruik je dit als een excuus om een ander als specialer dan jouzelf waar te nemen, als een manier om aan jezelf aan te tonen dat je minder waard bent, dat je kleiner bent en dat je zwak bent. Je denkt misschien dat op een dag, als je er in slaagt een honderdtal levens door te brengen met een ‘goed persoon’ te zijn, dat dan misschien al die speciale mogelijkheden zich spontaan zullen manifesteren in jouw bestaan. Maar er zijn geen toevalligheden en niets wat je gemanifesteerd ziet in het leven van om het even wie is er ‘per ongeluk’ gekomen. Alles wat je ziet is *bewust gekozen* - alles.

Daarom, als je naar een ander kijkt en zegt: “Oh, zij kunnen met Jezus praten, maar ik zou dat nooit kunnen,” stop dan met liegen tegen jezelf! Maar zie het veeleer zo dat als deze mogelijkheid zich nu toont in jouw bewustzijnsveld, dat dit is omdat jij het naar *jezelf* hebt toegetrokken als een herinnering van wat reeds vervat ligt *in jou*.

Wanneer iemand anders de hand van het lichaam op het voorhoofd van een zieke legt en degene die ziek is staat op en de ziekte is niet langer aanwezig, herinner jezelf er dan aan dat jij deze ervaring via jouw geliefde broeder of zuster in het veld van je bewustzijn hebt geroepen om jou te herinneren aan de waarheid van wie je bent. Als jij je aangetrokken voelt om een genezer te zijn, *laat dan alles vallen waaraan je nu toegewijd bent* en begin met genezen.

Het ontwikkelen van een onbeperkt bewustzijn

 u we de lessen over transformatie binnen treden, zal je merken dat we steeds directer tot jou beginnen te spreken. We zullen geen omwegen maken, we zullen jouw weerstand en je angsten niet sussen, en we zullen je niet over het hoofd aaien voor al de drama's die je gecreëerd hebt en die jou leken af te scheiden van de waarheid van jouw wezen.

Want naarmate we vorderen in de Weg van Transformatie wordt van ons uit de roep naar jou toe gezonden om op te staan en om volledige verantwoordelijkheid op te nemen voor al wat je ziet, al wat je denkt en al wat je kiest. Wees er maar zeker van, als je deze roep hoort dan is het omdat een dieper deel van jou het naar zich toegetrokken heeft als een manier om jou te herinneren dat al deze dingen al in jou vervat liggen.

Het pad van Transformatie is de weg om volledige verantwoordelijkheid voor de tijd te nemen - voor ieder en elk moment ervan. Want tijd is geen gevangenis voor jou. Het is dat wat uit jouw huidige bewustzijn voortvloeit en er is nooit een plaats of een tijd - nooit een plaats of een tijd - die meer bevorderlijk is voor het pad van Transformatie dan de plaats waar je nu bent en de tijd die er nu is.

Er is niemand die dit privilege niet geniet. Er is niemand vanuit zijn positie in het leven zoals de wereld dat ziet, die ervan weerhouden wordt om de vrucht die in zijn onbeperkte bewustzijn verblijft, te irrigeren en te voeden. Want de wereld die hij ziet verschijnt echt nergens anders dan in het veld van zijn gewaarzijn, hetgeen we het bewustzijn of de geest noemen.

De gebouwen, de wagens waarmee je rijdt, de euro's op de bank - niets van dit alles is werkelijk. Dit zijn alleen maar symbolen voor de kwaliteit van ervaring die je naar je toe geroepen hebt, als een tijdelijke leerervaring.

Geliefde vrienden, gebruik de tijd wijs. Vraag jezelf af:

*Ben ik er volledig aan toegewijd om mijn bewustzijn -
dat van iemand die aan het slapen is en zichzelf beperkt ziet tot
deze ruimte- en tijddimensie - te transformeren,
of ben ik nog maar eens toegewijd om mijn broeders '
smeekbede te horen, om voor hem nogmaals mijn kruis op te
nemen en hem dan maar op zijn pad te volgen?*

‘Jouw kruis opnemen’ betekent: het kruis van de kruisiging, het zware houten kruis dat je al die tijd al hebt meegezeuld en dat zegt, “Wel, ik ben werkelijk aan het spartelen nu en ik probeer het Christusbewustzijn te bereiken, maar misschien,... als ik maar van mijn man af zou raken, dat zou al veel helpen. Of misschien als ik naar een andere locatie verhuis, dat zou alles veranderen. Misschien is er wel ergens een spirituele techniek die ik nog niet ontdekt heb in het keuzebuffet dat de wereld me aanreikt. Eens ik die gevonden heb en toepas, dan kan ik pas echt van start gaan”.

Jij bevindt je in de heiligste van alle tempels - jouw Zelf. Jij beleeft altijd het perfecte moment voor jouw transformatie.

Niets kan jou op enig ogenblik en op enige manier beperken. De kracht van de vrijheid van keuze is de essentie van Christus. En die bewuste kracht die je probeert te gebruiken om jezelf van al je beperkingen te overtuigen, is dezelfde kracht die ik gebruik heb om de dood te overstijgen. Er is geen enkel verschil, tenzij een knipoog, een intentie, een toewijding, een herkenning - dat is alles. In werkelijkheid is er niets onmogelijk. Alles is beschikbaar voor jou.

Wat gebeurt er dan in een bewustzijn dat een blokkade lijkt op te werpen voor de aanwezigheid van Liefde?

Wanneer jij voor jezelf een tijdelijk waargenomen beperking schept, in een poging om een bepaalde kwaliteit van ervaring naar je toe te roepen, dan ontstaat de neiging om in de valkuil te trappen van je te identificeren met de beperkingen die je zelf gebouwd hebt. Dit doe je met de onbeperkte vrijheid die altijd de jouwe is en met als enig doel om een tijdelijke leerervaring te creëren voor jezelf. Wanneer jouw bewustzijn geïdentificeerd raakt met de grenzen of de beperkingen - de lijnen op het blanke doek die jij er vrijwillig op getrokken hebt - dan creëer je gevangenschap. Die gevangenschap is eigenlijk een complete illusie en in werkelijkheid gaat jouw onbegrensde Zelf gewoon door met alles te ervaren wat het maar wil, door alle dimensies van de schepping heen.

Jouw geloof dat je gedefinieerd wordt door de lijnen die je zelf getrokken hebt in het veld van jouw bewustzijn - de kiezels die jij in het meer hebt gedropt, de golven die je hebt doen ontstaan - dat alléén maar dit jouw identiteit zou zijn, wel dat schept een verkramping, een zwaarte en een conflict. Dit doet zich nergens anders in jouw wezen voor, behalve dan in dat kleine deeltje dat zich uitbreidde als een zonnestraal vanuit de zon naar wat jij jouw tijd- en ruimtedimensie noemt.

Denk hier nu even goed over na. Wanneer jij je beperkt *voelt* in deze dimensie, dan betekent dat niet dat jij ook beperkt *bent*. Het betekent alleen maar dat dit ene kleine straaltje van jouw licht tijdelijk een bepaalde ervaring aan het beleven is. Als je die straal van licht helemaal terug zou volgen tot aan zijn Bron, dan zou je iets vinden dat helderder is dan tienduizend van jouw zonnen. Iets dat oneindig veel uitgestrekter is dan de zon die jullie fysieke universum verlicht. Iets zo uitgestrekt, dat daaruit een veelvuldig scala aan universa is ontstaan.

Dat licht van jouw ziel, zuiver Geest, blijft onbezoedeld en onbeperkt. Die kleine straal kan zich bewust worden van het geheel en dat is het proces van ontwaken. Eigenlijk verandert er helemaal niets. Je raakt alleen geïdentificeerd, niet meer met het kleine straaltje dat een tijdelijke ervaring heeft, maar wel met het Universele Veld waaruit de kracht voortkomt die jou in staat stelt om de tijd- en ruimtedimensie te ervaren.

Stel je voor dat jouw identiteit zodanig verschuift dat jij de oceaan wordt waaruit een veelvoud aan golven ontstaat en telkens opnieuw ontstaat. Iedere golf telkens een beetje anders, telkens een beetje groter of kleiner of een beetje sneller. Iedere golf met een klein beetje meer schuim erop dan de vorige. Dit zijn allemaal tijdelijk dansende en steeds veranderende schommelingen die werden voortgebracht door een veld of door een oceaan van water die begin noch einde kent en wiens verre kusten niet eens bereikbaar zijn.

Dat is jouw Zelf. Niet die kleine golf die een naam heeft gekregen en een geschiedenis kent van geboren worden in een bepaalde tijd of stad of huis. Het is zeker nooit datgene hoe jij

jezelf soms noemt als een bankier, een leraar, een moeder, een vader... Geen van deze dingen is wat jij bent.

De weg van Transformatie is veel eenvoudiger dan je denkt. Maar nogmaals, hij rust enkel op jouw beslissing om de tijd te gebruiken voor volledige toewijding aan het ontwaken uit de beperkingen die je hebt opgelegd aan het oneindig uitgestrekte veld van bewustzijn. Doe dit alles om geen andere reden dan dat het leuk is om deze kleine straal van licht nog een tijdje in ruimte en tijd te laten voortduren, terwijl je ondertussen toch ook al bewust bent van de totaliteit van jouw Zelf en daardoor ook reeds volledig handelt vanuit die totaliteit.

Kan jij je voorstellen om zo in het leven te staan? Kan jij je voorstellen dat jouw lichaam-denkgheest zijn kleine automobiel bestuurt en dat telkens wanneer je voor het rode licht staat en je bemerkt iemand naast je, dat je dan geen lichaam meer waarneemt? Je zal nog steeds de auto zien. Je zal ook nog steeds het lichaam zien. Maar wat je voelt, wat je weet en waar je naar handelt, is dat dit een oneindig veld van bewustzijn is, net zoals jij dat bent. En hun veld van bewustzijn raakt het jouwe, dwars doorheen alle dimensies heen. En jij bent Christus en je kan met hen alle wijsheid en alle Liefde delen.

Jij kan aanleren om energieën te richten. Je kan het bezien als een bepaalde kleur. Je kan hun veld aanraken, hun aura. Je kan genezing sturen naar de organen van het lichaam waarvan jij kan zien dat ze een beetje in de war zijn. *Jij* kan de belichaming in tijd en ruimte zijn van het Zelf dat zo uitgestrekt, zo fantastisch, zo vol van bijzondere kracht is, dat je niets anders kan doen dan lachen; misschien ongezien en niet eens herkend door diegenen die nog steeds geïdentificeerd zijn met het klein, minuscuul druppeltje

schuim dat deel is van de golf en die op haar beurt weer deel is van de oceaan van het grote Zelf.

Maar wat zij kiezen beïnvloedt niet jouw keuze! Luister heel aandachtig: *wat een ander kiest beïnvloedt in het geheel niet jouw eigen keuze, ook al ziet het er naar uit van wel.* Het is zelfs niet eens gepast om te zeggen: “Och zie je, ik werd beïnvloed door dit en door dat; Ik werd een beetje onbewust en dat is waarom het allemaal gebeurde. Ik verloor mezelf uit het oog.”

Nee, nee, nee! In elk moment van jouw ervaring geldt alleen maar dit: *wat jij ervaart komt van binnen uit jou.* Het werd niet in jou geplaatst door een bron buiten jezelf. In elk moment blijf je vrij om waar te nemen en er vervolgens ook naar te handelen dat je nu in het goede moment vertoeft, door precies daar te zijn waar je nu bent. Dat betekent dat je werkelijk in jouw gewaarwording van het leven bent en dat je herkent dat je de kracht hebt om anders te denken.

Ik zal je een voorbeeld geven: “Oh dat is waar, ik zit niet in een verkeersopstopping. Er bestaat helemaal niet zoiets als een verkeersopstopping. Alles is perfect hier. Er is enkel een gigantisch samen-weven van ervaringen van allemaal onbegrensde zielen. Dus, terwijl ik in deze wagen zit met dat grappige kleine lichaam van mij, ga ik gewoon Christus zijn.”

Ik ga me afstemmen op wat er gaande is net buiten de grenzen van mijn werelds bewustzijn. Ik zal de gedachten voelen van om het even wie ik verkies aandacht te geven. En vanuit de diepte van mijn wezen zal ik Liefde uitbreiden naar hen. Ik kan er nu voor kiezen om de waarheid te zijn van wie ik werkelijk ben. Het rode licht, de auto's,... deze dingen creëren mijn ervaring niet. *Mijn ervaring komt voort van binnen uit mij.* Ze wordt vandaar naar buiten toe uitgebreid.

Alleen jij hebt de kracht om jouw ervaring te creëren

Luister aandachtig. Niemand heeft de kracht om jouw ervaring te creëren. Niemand heeft de kracht om jouw ervaring te beperken. En nergens in de wetten van God staat er geschreven dat jij je moet aanpassen aan de keuze van een ander. Je blijft vrij. Jij kan vrijelijk kiezen om de belichaming van Christus te zijn. Jij bent degene die de schepping kan zegenen. Het begint allemaal wanneer jij begint met verantwoordelijkheid te nemen voor welk doel jij jouw tijd wil gebruiken.

In werkelijkheid doe je dat al. Je gebruikt altijd de tijd voor exact datgene wat je nu aan het kiezen bent. Jij bent nooit aan het overleven. Jij bent probeert nooit om dingen gedaan te krijgen die de wereld van jou zou vereist. Nooit kan er iets anders verschijnen dan dat jij je bewust wordt van de effecten van hoe je jouw bewustzijn op dit moment aan het gebruiken bent; en dat is alles.

Hier begint de weg van Transformatie. Uiteindelijk is het ook hier dat hij eindigt. Maar het verschil zal zijn dat je niet langer iets kiest dat van beperking spreekt.

Alhoewel de lichaam-denkgheest waarmee jij je ooit identificeerde zich nog steeds lijkt voort te bewegen in tijd en ruimte, zal je er niet eens aandacht meer aan schenken en zal

je niet meer zeggen: “dat is mijn denkkeest”. Jij zal gewoon verklaren: “de lichaam-denkkeest is een tijdelijk communicatiemiddel, voortgebracht vanuit de oceaan van mijn onbeperkte Zelf, zoals ik eigenlijk al een veelvoud aan keren in een veelvoud aan universa heb gedaan. Wat is daar nu aan?”

Jouw bewustzijn zal letterlijk beginnen verschuiven. Het zal een nieuw perspectief aannemen. En jij zal weten dat je zuiver Geest bent, dat je helemaal niet in de tijd verblijft en dat je heel eenvoudig vreugde kan scheppen in het gebruik van die lichaam-denkkeest, maar dan nu als communicatiemiddel.

Wanneer jij op een vliegtuig stapt en je reist af naar een verre kust op een plekje waar je heel graag bent, dan gebruik je die lichaam-denkkeest als een communicatiemiddel tussen jou en de Aarde, tussen jou en de andere creaties die voortgekomen zijn uit andere denkkeesten. Of het nu een mooi gebouw of een mooi schilderij is, alles wat je ooit hebt ervaren is iets wat jij naar je toe getrokken hebt via het medium van het lichaam. Het is een ervaring en dat is alles. Jij bent de onbeperkteid, jij bent degene die aan het stuur zit.

Word je bewust van de beperkende definities over Jezelf

 et tweede stadium in de weg van Transformatie vereist dat je aandacht begint te schenken aan de kronkelende lijnen die jij getrokken hebt op het witte, onbeperkte en smetteloze canvas van jouw bewustzijn. Je psychologen zouden dit ‘persoonlijkheden’ of ‘maskers’ noemen. Word je bewust van al die kleine ‘zelden’ die jij zelf gecreëerd hebt. Begin je af te vragen:

Wat ben ik aan het verdedigen?

Wat doe ik op dagelijkse basis wat me niet langer meer vervult?

Tenslotte, ik ben er al geweest. Ik heb het al gedaan.

*Hoe kan ik kijken naar die kleine ‘zelfjes’,
die kleine druppeltjes schuim op deze tijdelijke golf
die ik heb voortgebracht?*

Hoe kan ik ze anders gaan gebruiken?

Ik vraag me af of ik een geheel nieuw ‘zelf’ zou kunnen maken?

Waarom is dit zo belangrijk? Dat is vanwege de kronkels die jij hebt vastgelegd. Jij zou bijvoorbeeld over jezelf kunnen zeggen: ‘wel, ik ben Mary - Jane. Ik ben vice-president van een bank en geboren in zulk en zo een stad. Mijn ouders zijn zus en zo en dit en dat en ik zou echt wel een ander mens zijn, ware het niet dat mijn zuster me altijd heeft geslagen tijdens mijn jeugd.’”

Op het moment dat jij jezelf definieert, beperk je jezelf binnen de parameters die je verkozen hebt waarde te geven. Onmiddellijk creëer je exact de ervaring van dié vibraties die het effect zijn van jouw eigen kronkels. Denk aan deze kronkels, de parameters van een kleine 'zelfje', als aan het effect van kiezels die je hebt gedropt in de vijver van je bewustzijn. Eens je de lijnen getrokken hebt, vloeien daar bepaalde effecten uit voort.

Wat indien je besliste om een 'zelf' te maken dat zichzelf als volledig onbeperkt ziet? In plaats van te zeggen: "oh jee, ik moet naar mijn zuster gaan. Ik weet dat ze me altijd sloeg, maar dat is nu eenmaal zo. Ach, het is gewoon wie ik ben", leun je simpelweg wat achterover en zeg je:

*"Ik ben een volledig onbeperkt wezen
en ik denk dat ik nu een zelf ga creëren
dat een uitdrukking is van de onbeperkte Liefde van Christus.
Ja, ik ga die persoon ontmoeten (je zou haar naam kunnen
noemen, maar noem haar zeker niet je zuster)
en ik ga de tijd gebruiken om zoveel Liefde
naar haar te sturen als ik maar kan. Gewoon om geen andere
reden dan dat het fantastisch voelt om dit te doen.
Ik ben de belichaming van Christus en zij zal het waarschijnlijk
niet meteen weten, maar dat maakt totaal niets uit.
Ook al weet ze het nu nog niet, ikzelf kan er gewoon van
genieten om dit te doen."*

Zie je hoe dit jou leidt naar een identificatie die zoveel verder reikt dan de kleine definities van jezelf en die jou opgesloten houden in een wel zeer nauwe set van parameters en daardoor alleen maar een welbepaald soort gevolgen met zich meebrengen?

Wat als je zou gaan zitten met degenen die jij je ouders noemt en er vrijwillig voor koos om hen te zien als wezens die jij in jouw veld van bewustzijn hebt geroepen? Wat als je ervoor zou kiezen om te zien dat zij oneindig en vrije wezens zijn, in volledige gelijkheid met jou? Zij hebben er simpelweg voor gekozen om jouw kosmisch telegram te ontvangen en hebben zodoende een bepaalde rol uitgespeeld in tijd en ruimte, opdat jij zou geholpen zijn bij wat je wenste te leren.

Zou dit jouw identificatie naar hen toe niet doen verschuiven, weg van de rol van alleen maar ‘een ouder’ te zijn? Want als je naar hen kijkt en zegt: “dit zijn mijn ouders”, dan heb jij jezelf gedefinieerd als alléén maar hun kind. Begin je het belang hiervan in te zien?

Het is zeer, zeer belangrijk om bewustzijn te brengen naar alle definities waarmee jij jezelf bepaald hebt en waar je dag na dag op staat dat ze verder blijven bestaan. Dit is hetzelfde als het gooien van steeds dezelfde kiezel in dezelfde rivier, keer op keer opnieuw, om daardoor continu dezelfde effecten te creëren. En het resultaat is dat er helemaal niets overstegen wordt.

Dit brengt ook angst naar boven. Het denken van het kleine zelf zal vragen: “wat gaat er gebeuren wanneer ik de definities waarmee ik nu zo vertrouwd ben, allemaal loslaat?” Hier is het antwoord: *er zal helemaal niets gebeuren*, want in werkelijkheid hebben deze definities jouw onbeperkte Zelf nog nooit beperkt om verder te scheppen en ervaring te beleven doorheen alle dimensies die er maar bestaan. De enige verandering die zich kan voordoen is dat de kleine, minieme straal van jouw zijn die op dit ogenblik zijn dans uitvoert in de ervaring een denkgeest-lichaam in ruimte en tijd te zijn, zal beginnen zijn deuren open te zwaaien en aan

zichzelf zal toestaan om tot het kosmische bewustzijn toe te treden.

Indien jij de ervaring wenst om hier op aarde als een ‘verlicht meester’ rond te lopen, begin dan ten eerste met je een goed begrip te vormen van de fundamenteën waarop ‘De Weg van Transformatie’ berust. Ten tweede breng je bewustzijn naar alle definities van jezelf die je tot op heden onbewust gebruikt hebt. En vervolgens *herdefinieer jij jezelf heel bewust* naarmate je verder stapt in het veld van jouw ervaringen.

Hier is het kernpunt: Niemand kan deze beslissing voor jou maken. Ikzelf heb nooit iemand verlicht. Ik heb nooit iemand nog maar een centimeter doen oprijzen. Ik heb er alleen voor gekozen om onbeperktheid aan mezelf te demonstreren en een deel van die ervaring bestond eruit om de kruisiging te doorleven, gewoon omdat ik wou leren de dood te overstijgen. Dat was *mijn* keuze, *mijn* pad, *mijn* ‘in het leven roepen van ervaring’. Ik kan jou verzekeren dat het zoveel grootser is om in het lichaam te zijn wanneer je ondertussen ook bewust bent van jouw kosmische Zelf.

Op hetzelfde moment moet ik jou ook dit nog zeggen: “het is perfect OK voor jou om jezelf als een beperkte straal van bewustzijn te blijven waarnemen. Jazeker, daar vloeien bepaalde resultaten uit voort. Maar toch, jij bent en blijft volledig vrij om in dat veld van ervaring te blijven zolang je maar verkiest.”

Stel je eens iemand voor die in het water van een zwembad gaat zwemmen dat sowieso bepaalde afmetingen heeft. De breedte kan bijvoorbeeld 25 meter zijn en de lengte kan wel 150 meter zijn. Het getal maakt helemaal niets uit. Er is een zeker volume aan water en dat is het veld waarin je

zwemt. Dat veld van water is als het veld van je bewustzijn. Het heeft een bepaalde vorm aangenomen en is beperkt tot de afmetingen die jij verkoos eraan te geven.

Datzelfde wezen zou nu kunnen zeggen, “Ik ben veel te groots om in een zwembad te zwemmen. Ik denk dat ik dit kleine lichaam maar op een vliegtuig zet en naar de grote oceaan vlieg om er middenin te gaan zwemmen, helemaal niet gebonden door de afmetingen van een doosje.” De ervaring van zulk een zwemmen is iets helemaal anders.

Jouw bewustzijn is precies zoals in het voorbeeld. Al wat je ervaart vanaf het moment dat je in de ochtend wakker wordt, tot het moment dat je in de volgende ochtend opnieuw wakker wordt (er is immers geen tijd van inactiviteit) - al wat je ziet, al wat je ervaart - is het directe resultaat van waar en hoe jij de lijnen getrokken hebt op het blanke canvas van jouw bewustzijn. En jij bent vrij om ze op elk moment weer uit te wissen en ze anders te trekken.

Zeg dus nooit dat je iets ontdekt hebt. Leer veeleer te zeggen:

*Ik ervaar de effecten van bepaalde lijnen die ik zelf getrokken heb in het oneindige veld van mijn wezen.
En die effecten zijn volledig oké.*

Het is een beetje zoals een wandeling in de regen. Leer ervan te genieten vanuit de plaats van onbeperkteheid in jou, net zoals een Christus op deze aarde zou wandelen en zeggen:

“Ik kies ervoor om de regen te voelen op de huid van dit lichaam. Ik voel de rilling van het vlees tegen de koude. Wat een genot is dat! Ik ben onbegrensd voor altijd! Dit moment bepaalt mij niet. Het zet mij niet gevangen. Ik ben vrij! ik ben vrij!

*“Misschien dat ik morgen verhuis naar een warmer klimaat waar de zon schijnt en er geen wolken of regen zijn. Als dat zo is, dan zal ik genieten van de zonnestralen op de huid en het zweet op de wenkbrauwen. En ik zal ervaren hoe het voelt wanneer het langs de huid naar beneden druppelt - niet **mijn** huid, maar de huid.*

En wanneer ik dan een vriend tegenkom, zal ik mezelf eraan herinneren dat de velden van onze geest elkaar ontmoeten in vele dimensies. Wat zal ik kiezen om in dat moment te brengen?

“Ga ik mezelf zien als beperkt tot de grenzen van de huid en het lichaam? Ga ik hem alleen maar over mijn zorgen en lasten vertellen? “Mijn wagen had een lekke band en op de koop toe belde mijn moeder en ze was zo ongelukkig omdat ik haar verjaardag vergeten was en oh..., hemeltjelief, weet je, ik weet niet hoe ik hier ooit doorheen kom.”

*Of ga ik hem tegemoet treden als het onbeperkt kosmische wezen dat ik ben? Zal ik ruimte vrijmaken waarin **ik** ervan geniet om Liefde naar hem te sturen? Zal ik ervan genieten om te kijken naar wat verschijnt buiten de grenzen van deze driedimensionale ervaring, die natuurlijk gewoon verder gaat?*

“‘Hallo Fred, leuk je te ontmoeten.’ Maar voorbij het zintuiglijk waarneembare: “Oh Fred, je hebt ruzie gehad met je vrouw. Laten we het daarover maar eens hebben.” En zonder zelfs nog maar de fysieke mond te openen: “Hier is wat Liefde voor jou. Je kent de wijsheid. Je weet het antwoord.” Oh, er begint zich een kanker te vormen in de dikke darm. Ik zal er maar wat licht naar toe sturen. “En hoe gaat het met je vrouw? En de kinderen, alles goed? Dat is prachtig.” Ik ga nog maar even door met Licht sturen naar die kanker.

Welke ervaring verkies jij? Het beknepen gevoel tussen twee smalle kronkellijnen op het oneindige canvas van Schitterend Licht of het Schitterend Licht zelf dat aan het werk is *doorheen* de zeer tijdelijke en in alle vrijheid gekozen kronkel die we de lichaam-denkgeest noemen?

De Weg van Transformatie begint ermee dat jij de beslissing neemt waaraan je het meest toegewijd wilt zijn. Hij vereist dat jij aandacht en bewustzijn brengt naar iedere verzameling van definities die je ooit over Het Zelf aangenomen hebt en die je als een lappendeken over Het Zelf gelegd hebt. Deze weg bereikt zijn hoogtepunt in de transparantie van de lichaam-denkgeest, die kleine straal van licht die je nu denkt te zijn, zodat, zelfs wanneer deze kleine straal nog een beetje doorgaat in de tijd, ze nu volledig doordrongen is van een kosmisch bewustzijn. En dat wordt jouw nieuwe identiteit.

Jij bent dan de Christus die speelt in de wereld - onbepakt, onbelemmerd en van niets een slachtoffer. Wat opkomt, komt op en wat weggaat, gaat weg. Verschijnen en verdwijnen zijn voor jou exact hetzelfde. Liefde komt en ze wordt ontvangen. Liefde schijnt weer te worden weggenomen,... zo wat? Jij zegent het wezen dat zijn bewustzijn van jou weghaalt en je opent jezelf voor om het even wie op dat moment in je aandachtsveld komt. Want het is jij die beslist hoe je in elk moment in relatie zal zijn. *En nooit vind je iets buiten jou dat 'goed' is.* Jij schept alleen maar de structuur en de vorm van jouw ervaring.

Wanneer iemand tegen je zegt; “Weet je, ik lust alleen maar vlees. Ik hou ervan om het rauw en bloederig op mijn bord te zien liggen,” en jij hebt de laatste tijd alleen nog maar fruit en groenten gegeten, wel dan is er geen enkele reden om ook maar iets te zeggen. Glimlach alleen en beslis dat je naar

hen Liefde kan sturen - niet omdat ze iets verkeerd doen en dat, als jij hen liefhebt, ze dan misschien zullen veranderen, maar alleen omdat hun beslissing in het geheel geen betekenis heeft. Het is enkel een beschrijving hoe zij vorm geven aan hun ervaring.

Indien jij jezelf identificeert als een ‘pure vegetariër’, dan zal je niet kunnen voorkomen dat je jouw broeder of zuster oordeelt. En waar oordeel is, daar heb je afscheiding gemaakt.

En voor een ogenblik is hierdoor de tegenwoordigheid van Liefde voor jou verdwenen.

Kan jij egoïstisch genoeg worden om werkelijk te leren erkennen dat jij nooit beïnvloed bent door andermans keuzes en dat hun keuzes op geen enkele manier iets zeggen over de jouwe? Jij bent vrij om jouw ervaring te omarmen als zijnde volledig “vanuit Het Zelf” geschapen, in perfecte onschuld en speelsheid. Jij beschikt over het vrij gebruik van de tijd om ervaring op te wekken.

Leg een Transformatie dagboek aan

 r werd jou heel veel gegeven in deze les. We willen er sterk op aandringen dat diegenen die toegewijd zijn aan Transformatie alles nog eens overlopen en heel helder kijken naar wat er gedeeld werd. Begin met een persoonlijk transformatie dagboek aan te leggen. Gebruik het alleen voor dit doel en voor geen enkel ander.

Neem het dagboek en zoek een afbeelding die voor jou de hoogste, de diepste, de meest passionele, de mooiste uitbeelding van Liefde is die jij je maar kan voorstellen. Vergelijk het niet met die van iemand anders. Breng het aan op de voorkant van je dagboek. Koop een pen die alleen voor dit doel zal gebruikt worden en voor geen enkel ander. Zoek dan een plaatsje om je dagboek in te bewaren waar niets anders de ruimte zal innemen. Of het nu op jouw eigen altaartje is of in de schuif naast je bed, maakt niks uit. Zoek vanuit het veld van je Christus-zijn doelbewust een plaats en zeg, “Aha, dit is de plek”.

Telkens wanneer je een les aanvangt, ga er met jouw volle aandacht doorheen en schrijf de belangrijkste punten die gedeeld worden in jouw dagboek. Beslis wat ze voor jou zullen betekenen. En beslis ook welke stappen jij gaat ondernemen om ze in jouw dagelijkse leven in te bouwen -

ook al betekent dit, dat ze nooit ingebouwd zullen worden. Neem honderd procent verantwoordelijkheid voor jouw beslissing en schrijf ze op in je dagboek. Bijvoorbeeld, “Ik denk niet dat ik dat ga doen. Ik bezit deze eigenschap; ik beslis vrijelijk. Dat is gewoon zoals het is.”

Wanneer je dit doet, zal jij tegen de tijd dat deze lessen ten einde zijn, verrast zijn over wat je allemaal neergeschreven hebt. En als je er dan les na les nog eens doorheen gaat, let dan eens op de dingen die je ervaart wanneer je speelt met de oefeningen die we jou gegeven hebben. Hoe veranderen de dingen? Welke ervaringen begin je te krijgen wanneer je de ruimte net voorbij de grenzen van je normale bewustzijn verkent? En als je de oefening doet die we jou hebben aangeraden in het begin van deze les, welke beelden kwamen er dan, welke gedachten ving je op? Welke kleuren zag je? Schrijf het allemaal neer en geniet ervan.

Want inderdaad, in elke les zullen we jou, ook al lijken ze zeer eenvoudig, zeer specifieke oefeningen meegeven. Weet dat ze werden ontworpen om jou toegang te verschaffen tot datgene wat zich altijd al voordoet, op een manier die jouw *bewuste* aandacht bevordert en verdiept voor wat zich ten allen tijde voordoet in jouw kosmische en onbepaalde Zelf.

De enige Transformatie die jij in tijd en ruimte kan ervaren is de beweging van de kleine en tijdelijke golf die naar de diepte van de oceaan reikt om zodoende al de kleine druppeltjes schuim op het topje van de golf die jij de lichaamsdenkgeest van het zelf noemt, weer in balans te brengen, zodat deze uiteindelijk beginnen een doorzichtige geleider te worden voor het bewustzijn van de oceaan zelf. Dat is het spel van ontwaken. Het is eigenlijk het meest verrukkelijke gebruik van de tijd dat je ooit zal ontdekken.

Wanneer je ervoor kiest dit te doen, vertrouw me dan. Het zal jou ver voorbij deze wereld brengen - niet uit ontkenning maar gewoon omdat je hem ontgroeid bent. Er zijn domeinen van ervaring die op jou wachten die zoveel grootser zijn dan het domein van de lichaam- denkgeest! Maar de enige manier om daar te raken is door je volle bewustzijn te brengen naar dat wat je verkiest te ervaren op elk en ieder ogenblik.

Bijvoorbeeld om de zeep te ervaren op je huid tijdens de ochtenddouche - Wow, hoe heerlijk! Of een regendruppel op de wang en het rillen tegen de koude. Het geluid van een kat die aan het miauwen is of de gedachten aan een hond aan de andere kant van de straat. Al deze dingen roep jij naar je toe in deze dimensie.

Wil je het niet allemaal proeven? Wil jij jezelf niet rond alles heen wikkelen? Wil je er niet aan herinnerd worden dat de magie overal rondom jou aanwezig is? Vanuit die magie wordt immers het moment gecreëerd dat jij aan het ervaren bent, binnenin je Heilige Zelf. Het is nooit zo geweest. En het zal ook nooit zo meer zijn - Mysterie van mysterie, dans der schepping, werkelijkheid van de Liefde! Er is geen hogere staat in het geestlichaam dan te leven als iemand die in verbazing is en die in deze staat voortdurend verder beweegt. Dan ben jij vrij en de wereld kan jou niet meer aangrijpen. De boodschap van deze les is een startpunt voor iedereen die ervoor kiest zijn of haar onbegrensde handen er omheen te wikkelen. Maar helaas, we kunnen het gebruik ervan voor jou niet modelleren. En mocht je niet houden van de plaats waar je nu bent, kijk dan niet verder dan jezelf.

Wij wachten op jou. Wij zullen naar jou uitreiken op wel een miljoen verschillende manieren, over tijd en ruimte heen,

naar de ruimte tussen je gedachten toe. Niet alleen via deze cursus, maar telkens wanneer er een klein beetje ruimte in je bewustzijn vrijkomt, zullen we naar je toekomen en fluisteren:

*Geliefde vriend, kom en speel op een grootser niveau.
Het zit allemaal in jou.*

Kom en speel! kom en speel samen met Gods Kinderen!

*Jij bent vrij.
Op dit moment ben je even vrij als je dat altijd zal zijn.
Nu meteen.*

Hoe zal jij dan de tijd gebruiken? Wat ga je opbouwen vanuit jouw onbeperkte veld van gewaarzijn? Naar welke wereld wil je kijken? Welke gedachten zal je denken? Welke gevoelens ga je oproepen in jouw cellen? Waar zal je het lichaam naartoe brengen om er de dag door te brengen. Hoe zal jij ervaren, of hoe zal je in relatie treden met elk ogenblik - of je nu een wijzerplaat aanraakt of een lichaam? Het maakt echt niks uit. Wat zal jij naar die ervaring brengen? Is het Christus die de schouder van iemand anders aanraakt of is het alleen maar een beperkt en onvoldane zelf? Wie zal jij zeggen dat je bent in deze wereld? *Want wat jij besluit, dat is; onmiddellijk.* Er is geen ontsnappen mogelijk aan deze verantwoordelijkheid. Stop met ertegen te vechten en geef geboorte aan Christus daar waar je ooit dacht dat er iets minder was.

Geliefde vriend, vrede is altijd met jou en altijd ben ik bij jou. Ik kom niet als enige tot jou, maar samen met tallozen die er zich reeds lang in verheugd hebben om in dezelfde resonantie van de mijne te verblijven, en ik met hen; om geen enkel andere reden dan dat kracht zich exponentieel uitbreidt wanneer geesten zich verbinden in Liefde, vanuit het

fundament van heelheid en niet van gebrek. Ikzelf heb degene die jullie mijn Moeder noemen niet nodig en zij heeft mij niet nodig. Maar oh..., hoe sterk verheugen we ons er in om samen datgene te scheppen wat het goede, het heilige en het mooie uitbreidt - onophoudelijk! Zal jij je met ons vervoegen en mee komen spelen? Vrede is altijd met jou, en zoals altijd, Amen.

Les II - 14 (Het Pad van Transformatie)

Het wijs gebruik van de tijd

 ij vertrouwen erop dat dit ogenblik jou aantreft, geheel bereid daar te zijn waar je nu bent. Wij vertrouwen er ook op dat je in dit moment bereid bent om verantwoordelijkheid te nemen voor al de keuzes die je gemaakt hebt. De keuzes die letterlijk de omgeving creëerden die jij nu aan het ervaren bent: de stoel waarin je zit, de muren om jou heen, de dingen die als decoratie aan de muur hangen, de mensen waarmee je op dit ogenblik nauw in contact bent, degenen met wie je in een relatie bent en diegenen met wie je samen werkt, met wie je samen speelt of met wie je samen deelt.

We willen er dan ook op vertrouwen dat dit ogenblik *jou* aantreft, het heilige Kind van God, spelend in het Koninkrijk van Christus.

Indien dat niet zo is, indien jij in jezelf het volgende vaststelt: “wel, dat is niet echt het perspectief van waaruit ik het lezen van deze les begonnen ben; Ik dacht dat ik ging neerzitten en luisteren naar Christus.” Mocht er een of ander

element, een klein smaakje of het geringste spoor van dit perspectief zijn, neem dan nu direct een pauze. En terwijl je dit doet, blijf bij jezelf. Neem enkele diepe ademhalingen als je dat wenst en ga dan terug naar de vijf-minuten oefening die we jou gaven om alleen maar de aanwezigheid van Christus te zijn. Want we hebben het inderdaad al opgemerkt dat velen onder jullie reeds vergeten zijn dat deze oefening bestaat.

Op het eind van de vijf minuten, herinner jezelf er dan aan dat wat altijd waar is, altijd waar is: alleen Liefde is werkelijk. En wat werkelijk is, kan niet bedreigd worden door wat niet werkelijk bestaat. In elk moment waarop jouw waarnemingen voortkwamen uit minder dan de herinnering van wie je werkelijk bent, heb jij in onwerkelijkheid geleefd. Wanneer je dit opmerkt, neem dan de tijd en gebruik hem constructief door terug te keren naar de waarheid. Neem een pauze als het moet - wij gaan echt nergens heen - en kom terug binnen vijf minuutjes.

De weg van Transformatie is heel makkelijk en eenvoudig want de weg om dingen moeilijk te maken kan niet voortkomen uit de leiding van de Heilige Geest. Immers, daar waar er inspanning is, is er een aparte wil, het ego genaamd, dat heel graag gelooft - en jou daar ook heel graag wil van overtuigen - dat het klein en zonder kracht is en weet dat het doordrongen is van angst. Liefde vereist geen inspanning, behalve dan dat kleine beetje bereidwilligheid dat nodig is om haar vanuit de diepte van je wezen doorheen jou te laten opborrelen zodat ze zich kan uitbreiden doorheen gans de schepping.

Geliefde vrienden, de Weg van Transformatie verlangt enkel dat jij ervoor kiest om bereid te zijn de tijd nuttig te gebruiken. Neen, het is niet nodig dat je jouw job opzegt en in een kleine hut gaat wonen ergens op de top van een berg. Je

zou niet noodzakelijk de tijd anders gebruiken door dit te doen.

De Weg vereist wel dat je begint met de simpele herkenning dat er nooit of nergens een specifieke set van omstandigheden kan bestaan die werkelijk de kracht heeft om jou van jouw God te scheiden. Geen enkele setting van omstandigheden, geen enkel web van relaties - ook niet het weer, ook niet de hoeveelheid geld die jij aan jezelf toestaat te ontvangen voor het gebruik van jouw tijd - er is niets in de wereld dat de kracht heeft om jou afgescheiden te maken van jouw God.

Jij bent diegene die over alle dingen heerschappij heeft. Wat betekent dit idee van heerschappij dan? Het betekent dat jij de bron van kracht bent waarmee je kan kiezen hoe je zult kijken naar wat er rondom jou aanwezig is, hoe je het zult waarnemen en meest van al nog, wat je er over zal geloven. Jij bent degene met de kracht in jou om de illusoire sluier van de wereld te doorpriemen en het hart te zien, de essentie, de waarheid, het Christuskind in alles - een sprietje gras, het gehuil van een kind, het jammeren van een hond of het ontvangen van de mail met de rekeningen.

Daarom, de Weg van Transformatie vereist niet dat jij je omstandigheden gaat veranderen. Het vereist alleen dat jij je houding naar de omstandigheden toe verandert, door te herkennen dat ze ongevaarlijk zijn, in het inzicht dat jij zelf alle dingen naar je hebt toegeroepen.

Er zijn er velen die jou zullen onderwijzen dat je moet onderzoeken en overpeinzen waarom je dit deed en waarom je dat deed. Ik zeg jou echter: alles wat vereist is om het in gang te zetten is de bereidheid om te accepteren dat in het grote mysterie van het bewustzijn, jij de kracht en de bron bent van

al wat je denkt, al wat je ziet, al wat je voelt, en alles wat je zou willen zijn of doen. Jij vertoeft onophoudelijk in die vrijheid.

De Weg van Transformatie rust eenvoudigweg op dit:

Hoe zal ik beslissen mijn tijd te gebruiken?

*Mezelf aantreffend in dit moment,
kan ik me herinneren dat ik vrij ben
om anders naar de dingen te kijken?*

Ik ben vrij om liefdevol naar de wereld te kijken.

*Ik hoef niet te wachten op iets dat ergens buiten mezelf ligt
om een stimulans te creëren die een liefdevol antwoord uitlokt.*

Je hoeft echt niet te wachten tot jouw maatje er aankomt die jou de zo broodnodige omhelzing zal geven. Je hoeft ook niet te wachten tot je moeder je opbelt en smeekt om jouw vergiffenis voor hoe wreed ze jou wel behandeld heeft toen je opgroeide. Je hoeft niet te wachten tot de huidige president uit het witte huis vertrokken is. Je hoeft niet te wachten op de wedstrijd in de mail die jou tot winnaar maakt van miljoenen euro 's. Je hoeft daar allemaal niet op te wachten. Nu, op dit ogenblik, ben jij degene die vrij is. Maar misschien heb jij jezelf gevangen gezet door te wachten op Liefde die komt opdagen van buiten jou, zodat er dan een antwoord kan komen van in jou - als je het voelt of herkent - zodat uiteindelijk ook jij je liefhebbende natuur zou kunnen ontplooien. Diegenen die alleen zijn, zijn niet beperkt in het uitbreiden van Liefde. En diegenen die eenzaamheid kennen blijven toch de kracht behouden om te beslissen lief te hebben. Het kan nooit van je worden weggenomen.

Hier volgt een eenvoudige oefening die we jou willen aanreiken. Wanneer je een volgende keer jezelf alleen aantreft en je voelt je misschien ook een beetje eenzaam en het denken is aan het tobben over ontelbare gedachten en je voelt je misschien een beetje zwak of je vindt je draai niet, neem dan eens een telefoonboek bij de hand. Neem drie keer diep adem en zeg tegen jezelf bij elke ademhaling:

*In werkelijkheid blijf ik zoals God me geschapen heeft.
Ik ben het Heilige Kind van God.*

Open dan het telefoonboek. Plaats je hand op een van de pagina's met de vele namen en nummers en voel je weg naar één specifiek nummer en naam. Je zal het gevoel wel herkennen. Vervolgens, alleen maar voor het plezier, bel je die persoon eens op.

En wanneer ze de telefoon opnemen, zeg dan alleen maar: "Ik bel jou niet om je iets te verkopen. Ik heb gewoon even 15 seconden van jouw tijd nodig. Ik weet dat wij elkaar nog nooit ontmoet hebben, maar ik zat zonet in mijn zetel en ik herinnerde mij ineens dat de waarheid altijd waar is. En nu bel ik jou op om je eraan te herinneren dat je heel geliefd bent door God. Jij hebt nog nooit gefaald. Jij hebt nog nooit iets verkeerd gedaan. Je blijft voor altijd even zuiver en onschuldig, zelfs nu nog. Heel graag wil ik jou al mijn zegen geven. Een goeiedag nog hoor, en tot ziens."

Want zie je, de wereld waarin je leeft heeft maar één doel. Het is hetzelfde doel dat alle dimensies van de schepping gemeenschappelijk hebben, namelijk een uitbreiding zijn van de Liefde van de Vader. Want dat is wat Schepping is. En dan die Liefde uitbreiden vanuit precies die wereld, vanuit precies die dimensie. Elk van jullie heeft maar één enkele schat, één schat maar. Het is niet jouw kind. Het is

ook niet jouw echtgeno(o)t(e). Het is niet die nieuwe wagen in de garage. Jouw schat is jouw werkelijkheid als het onbeperkte, heilige en eniggeboren Kind van God. Jij bent een veld van bewustzijn waar doorheen de Vader Zichzelf wil uitbreiden.

Jouw vreugde is gelegen in het uitbreiden van je schat

 e betekenis hiervan is dat wanneer dit werkelijk jouw enige schat nog wordt, jij zal ontdekken dat jouw grootste vreugde gelegen is in het ontwikkelen van precies die gewoontes van geest, die gewoontes van lichaam, die gewoontes van keuze die wat je denkt en wat je ziet en wat je doet in lijn brengen met de Waarheid die altijd waar is. Je zal jouw vreugde immers vinden in de erkenning dat de enige reden van het bestaan in het uitbreiden van jouw schat gelegen is. Wanneer jij dit doet dan voeg je onmiddellijk toe aan jouw Vaders' schat wiens enige wil het is om datgene uit te breiden wat Hij Zelf is, voor altijd - onbegrensd en onbeperkt. En God is alleen maar Liefde.

Het fantastische nieuws over Liefde is dit: *Zij* vereist geen enkele omstandigheid waaraan moet worden voldaan alvorens *Zij* kan bestaan. Zie je in hoe anders dit is dan sommige van de dingen die je in dit leven ervaart?

Als lichaam zijn er bepaalde voorwaarden waaraan moet voldaan worden vooraleer het lichaam verzadigd is met voedsel en drank. Er is ook een bepaalde temperatuur nodig alvorens het lichaam stopt met bibberen tegen de kou.

Jouw wereld is opgebouwd uit de op zijn kop staande waarneming dat er eerst omstandigheden moeten vervuld worden alvorens er een keuze kan zijn voor vrede in plaats van oorlog, voor vergeving in plaats van oordeel, voor Liefde in plaats van angst. Daarom redeneer je: “wanneer de condities buiten of rondom mij veranderen, *alleen dan* kan ik de keuze voor Liefde maken”.

Ik heb al meerdere malen gezegd dat de wereld alleen maar een weerspiegeling is van de waanzinnige keuze om Liefde te ontkennen en toegewijd te zijn aan angst. De wereld is diametraal tegenovergesteld aan de Waarheid van het Koninkrijk. De wereld is het omgekeerde van de Werkelijkheid.

Het Pad van Transformatie berust op het compleet omgooien van het gedachtesysteem dat je in de wereld hebt aangeleerd. Maar dit nieuwe gedachtesysteem bestaat niet alleen maar uit het tot vervelens toe herhalen van al die nieuwe ideeën. Neen, de ommekeer van het denken moet immers het gehele veld van de lichaamsgeest doordringen - hetgeen niets anders is dan het veld van jouw bewust gewaarzijn - zodat je ook werkelijk voelt dat de verandering zich heeft voorgedaan.

Wanneer je dan in bepaalde omstandigheden terechtkomt die vroeger jouw oordeel, angst of kwaadheid opriepen, jouw woede, jouw gekwetste gevoelens of jouw verdriet, dan herken je:

Lieve hemel, mijn ganse lichaam voelt anders aan!

Ik voel me gewoon liefdevol. Ik voel me compleet veilig.

Wat is hier eigenlijk het probleem?

Oh ja, ik herinner me de tijd toen deze omstandigheden mijn verdriet, mijn gekwetstheid, mijn angst of mijn woede opriepen.

*En nu voel ik gewoon dat het een mooie plaats is om te zijn,
want net hier kan ik de Liefde van Christus uitbreiden.*

Wow,... wat een vreugde! Wat een schat!

*God zij dank kan ik dit moment benutten
om zelf de Zaligheid te zijn die deze wereld zegent!*

Wat is de wereld anders dan ieder moment van relatie of interactie waarin jij je bevindt?

Geliefde vrienden, het gebruik van de tijd is de spil waar rond alles draait. Het gebruik van de tijd *bepaalt* op alle niveaus wat jij zal ervaren in jouw ‘morgen’ en in jouw ‘overmorgen’. Nog lang nadat het lichaam gestopt is om het onderwijs- of leermiddel te zijn waaraan je thans zo gehecht bent, nog lang nadat het lichaam gestorven is, zal je inderdaad voortdurend van de ene morgen in de andere stappen. Want jij bent de zonnestraal die uitgezonden werd door de zon, door de Geest van God. En dat Licht, in een ruimtelijke term uitgedrukt, stopt nooit met verder reizen. Jij zal nooit ophouden met scheppen. Jij zal nooit ophouden met ervaren.

De enige keuze die je ooit kan hebben is deze:

*Zal ik volledige verantwoordelijkheid nemen
om dat te doen wat nodig is om iedere misvatting te
ontwortelen, iedere hindernis voor de aanwezigheid van Liefde
op te ruimen, ieder beperkt geloof dat ik ooit over iemand of
iets heb aangenomen - en vooral dan over mezelf - los te laten?*

*Wanneer zal ik ervoor kiezen
volledige verantwoordelijkheid te nemen
om de perfecte herinnering van de éénheid met de Vader
te laten groeien in mij, zodat ik de werkelijke wereld kan
waarnemen, de werkelijkheid die doorheen alle dingen straalt?*

Dat betekent: die werkelijkheid die nu aanwezig is in het materiaal waaruit de stoel waarop je zit, gemaakt is. Die werkelijkheid doordringt immers letterlijk het lichaam waarvan je nu meent dat het zo dicht en zo hard is. Of misschien, als je de laatste tijd niet meer zoveel fitness hebt gedaan, is het ook wel een beetje zacht.

Het punt is dat er helemaal niets is dat niet doordrongen is van de perfecte glans van Gods' heilige aanwezigheid - niets. Een steen, een blad, een velletje papier omhoog geblazen door de wind, - zelfs het roepen uit woede of angst van iemand - bevat altijd, als je het maar zou willen ontvangen, de perfecte Liefde van God. Want jouw Vader deinst nooit achteruit of trekt zich nooit terug van de onbeperkte en perfecte uitbreiding van Zichzelf. En God is alleen maar Liefde.

Indien jij op dit moment niet geheel en al in die Liefde zou verblijven, dan zou je onmiddellijk ophouden te bestaan. Ik bedoel daarmee niet enkel sterven, maar werkelijk *ophouden te bestaan*. Er zou geen enkel spoor van geen enkele gedachte of herinnering in geen enkele van jouw denkkeesten overblijven. Het is alleen maar omdat Liefde is, dat jij bestaat.

Dat is waarom ik ooit zei:

*Vanuit mezelf kan ik niets,
maar mijn Vader doet al deze dingen doorheen mij.*

Ik zei niet: "ik heb deze dingen van mijn Vader geleerd en nu ben ik degene die het doet en allemaal bewerkstelligt." Ik erkende mijn volledige hulpeloosheid, mijn volledige afhankelijkheid. Ik ontwortelde ieder geloof dat ik een zelf was los van God. Ik stopte met autoriteit te geven aan die

onooglijk kleine mug die maar blijft schreeuwen naar de oneindigheid van de Ruimte: “Het moet allemaal volgens mijn plan gaan!”

Terwijl je nu op dit moment in je stoel zit - hopelijk met je Transformatie-dagboek en de pen die je alleen voor deze gelegenheid gekocht hebt bij de hand - herinner jou dit. Jij bent op alle momenten *volledig afhankelijk* van de doordringende werkelijkheid van Liefde die jou bestaan heeft gegeven vanuit het verlangen om gewoon zijn eigen schat uit te breiden - vreugde.

Dat is de realiteit van wie jij bent op dit moment. Jij bent als een golf die is opgerezen uit de oceaan van Gods' perfecte en heilige Liefde. Je zou nog niet voor een seconde kunnen afgesneden zijn van deze Liefde.

Ja inderdaad, morgen zullen de dingen anders zijn. Jazeker, er zal een punt komen waarop het lichaam het begeeft en sterft. En ja, er zal een moment komen dat alles wat je nu voor je ogen ziet er niet meer zal zijn. Want alle dingen die in de tijd verschijnen, eindigen ook weer op hun tijd. Dat is zoals het is.

Maar jij blijft vrij om de mogelijkheid in jou te ontwikkelen de echte wereld waar te nemen - om te zien, te kennen, te voelen, te proeven, te zijn en uit te breiden hetgeen werkelijk is. Alleen Liefde voldoet aan deze standaard.

Een oefening om je gewaarzijn te ontwikkelen

aarom, bij wijze van nog eens een andere oefening, neem even een ogenblik en kijk eens rondom jou. Wat is het eerste wat je ogen ontmoeten? Wees daar bij. Beoordeel het niet te snel als alleen maar een kandelaar, een bloem of een schilderij. Wees er gewoon bij. Laat het lichaam ontspannen. Stop met zoveel te denken. Wat is dit ding? Weet je werkelijk wat het is of waar het toe dient? Jij beschrijft het. Je benoemt het zoals Adam ooit deed met de dieren in het verhaal over de Tuin van Eden. De menselijke geest denkt dat wanneer een ding benoemd en gedefinieerd is, dat hij het dan kent. Dit is echter alleen maar hetgeen wij noemen ‘de zelfgenoegzaamheid van de ego-kennis’.

Maar weet je werkelijk wat dat ding is? Weet je werkelijk wat er allemaal aan te pas kwam om het alleen nog maar in het leven te roepen? Hoeveel denkgeesten waren erbij betrokken om dit te creëren? Welk zijn de materialen waaruit het gemaakt is? Waar kwamen de grondstoffen vandaan? Welke plant, welke steen, welk metaal moest worden ontdekt en aan de schoot van de aarde onttrokken om dit ding vorm te geven? Hoe kon dit op aarde gebeuren? Waar kwamen de moleculen en de atomen vandaan? Wat is dat ding waar ik naar kijk?

Kan jij ergens in jezelf een plaats vinden waarbij je alleen maar in verwondering blijft en jouw volledige onwetendheid erkent? Jij hebt dit ding niet gemaakt. Evenzo kan je het moment niet vinden waarop het voor het eerst als een idee tevoorschijn kwam in iemands denkkeest. Jij bent je eveneens totaal niet bewust van het moment waarop de substantie gecreëerd werd waaruit dit ding is gemaakt.

Kijk er dan naar met verwondering en erken dat het voortgekomen is vanuit dezelfde plek waaruit jij voortgekomen bent - mysterie, volledig puur mysterie. Begin je er niet al enige affiniteit mee te voelen? Ben je er dan niet in relatie mee? Kan je dan ook de heiligheid voelen waarop die relatie berust? Want mysterie is heilig en het overstijgt zelfs de grootste denkkeesten. De grootste van alle filosofen kan het veld van mysterie niet begrijpen waarin iedere relatie zijn oorsprong kent.

Terwijl je nu aan het kijken bent naar dat object, wat het ook is, erken dat jij het in relatie tot jezelf naar je hebt toegeroepen. Overdenk eens voor een moment het volgende en vraag jezelf af: “vanuit welke vibratie van bewustzijn riep ik dit ding oorspronkelijk naar me toe?” Je herinnert je misschien wel dat je het ergens in een winkel aangekocht hebt. Kijk eens of je het moment kan terugvinden in je geheugen, in je bewustzijn, waarbij dit object voor het eerst bij je kwam aankloppen. Wat ging er op dat moment allemaal in je om? Wat was je aan het denken, of was je juist helemaal niet aan het denken? Wat bewoog jou ertoe om het naar het veld van je eigen huis mee te nemen? En mocht je op dit moment net bij een vriend op bezoek zijn, dan nog blijft de vraag hetzelfde. Wat bewoog jou ertoe om te zijn waar je nu bent? Welke keuzes was jij aan het maken vanuit jouw bewustzijn?

Wij willen nu voorstellen dat je even pauzeert met lezen en dat je zo een vijftal minuutjes neemt om deze oefening te doen met de verschillende voorwerpen die zich rondom jou bevinden. Vergeet niet om zelfs je knieschijf, je hand of de ring aan je vingers mee te tellen, tot zelfs de sokken aan je voeten toe. Geniet van deze oefening. Maar denk eraan, forceer je denken niet. Hiermee bedoelen we: denk niet zo hard na. Ontspan maar even het lichaam. Zit even in je stoel alsof je Christus bent en kijk alleen maar, terwijl je de vragen overloopt die we jou gegeven hebben. Daarna zullen we verdergaan.

En hoe ging dat? Geliefde vrienden, deze oefening is vrijwel gelijk aan deze die mij gegeven werd door mijn Esseense leraren toen ik nog vrij jong was. Ik spendeerde uren - uren - niet alleen maar vijf minuutjes maar letterlijk uren met deze oefening. Ik beoefende ze in mijn vaders' huis. Ik beoefende ze in de synagogen. Ik beoefende ze in de straten van de dorpjes.

Mijn favoriete tijd en plaats om ze te beoefenen was bij het avondschemer, wanneer de zon begon onder te gaan. Terwijl ze onderging keek ik naar de kleuren en voelde de verandering in temperatuur van de lucht op mijn huid. Terwijl ik keek naar de wind die over het grasveld waaide en het lied van de vogel hoorde, bleef ik bij deze dingen net zoals ik jullie gevraagd heb om bij de objecten in je kamer te zijn. Uren gingen voorbij terwijl ik daar zo zat en ik keek naar elke ster die ik kon vinden, mezelf steeds opnieuw dezelfde vraag stellend:

Kan ik de bron terugvinden van datgene wat ik zie? Waar komt het vandaan? Hoe kan het bestaan? Waaruit is dit ontsproten?

Toen ik begon te voelen dat ik het was die deze dingen in mijn ervaring riep, begon ik te onderscheiden wat mij echte vreugde bezorgde. Niet zomaar een moment van plezier of bevrediging of een gevoel van veiligheid, maar wel datgene wat echte vreugde in me opwekte. Ik ontdekte dat hetgeen altijd vreugde bracht, zich enkel toonde wanneer ik bereid was me over te geven aan de verwondering en het ontzag voor het mysterie. Ondertussen de gedachten, de waarnemingen, de gewoontes en de definities loslatend die de wereld mij geleerd had.

Om naar een schaal te kijken en niet alleen maar een schaal te zien, maar het mysterie dat zich voor mijn ogen ontvouwt. Om gewoon te zitten en naar een ster te kijken. Om te zitten en een heilige tekst te lezen. Om stil te staan en naar een zieke te kijken die bevuild met stof langs de kant van de weg zit - en helemaal geen verschil tussen dit alles te zien. Om alles te zien als doordrongen van hetzelfde mysterie, de aanwezigheid van mijn Vaders' Liefde.

Ik begon in te zien dat die Liefde ook mij doordrong, dat de lichaam-denkgeest waarvan ik dacht dat ik het was, Jeshua Ben Joseph, was ontstaan uit mysterie, *uit Mysterie*. Uit het mysterie dat ik niet mijzelf in het leven had geroepen! Ik begon eindelijk in te zien dat zelfs ik een mysterie was waarmee ik in relatie verkeerde.

Ik besloot om in relatie te zijn met mijn eigen 'zelf', datgene waarnaar we verwijzen als 'de lichaam-denkgeest', dat eigenaardig gevoel van gewaarzijn waarbij je zegt: "ik ben". Ik besloot om in relatie te zijn met de totaliteit van mijn Zelf - geest, spirit, ziel, emotie, lichaam - met hetzelfde gevoel van verwondering en mysterie dat ik voelde diep in de nacht, ergens op een rustige heuvel gezeten, terwijl ik naar de verste sterren tuurde. *En dat veranderde alles*. Ik gaf mijn

zelf-definities op. Ik zag mezelf niet meer als de zoon van een timmerman. Ik zag mezelf niet meer als een Jood. Ik zag mezelf niet meer als een student van de Essenen.

Ik begon mijn Zelf te zien als de mysterieuze uitbreiding van iets wat ver buiten mijn bevattingsvermogen lag. Ik zag mijn Zelf als een zonnestraal aan de zon. Ik zag mijn Zelf als *het mysterie van Gods' aanwezigheid* dat zich ontvouwde in het rijk van manifestatie. Ik zag dat alles wat ik dacht, zelfs het lichaam, alleen maar tijdelijk was. Ik zag ook dat, wat het ook moge zijn dat me leven geeft, dat dit eeuwig is, een voor altijd durende eeuwigheid.

En dat ik *daarin* gewoon kon rusten, als ik maar *daar* kon blijven, als ik maar *daar* kon naar terugkeren - zelfs voorafgaand aan iedere ademhaling - dat ik de kracht van de schepping zelf kon aanboren ...en zelf opzij gaan ...en zelf opzij gaan ...en zelf opzij gaan. En blijven dieper duiken in mysterie, bovenop mysterie, bovenop mysterie.

Vanaf die dag liet ik mijn denken geen rust meer. Er was niet één keer dat ik besloot dat ik er al was. Ik verdedigde nooit meer de minste indruk die ik over iets of iemand had. En door de tijd verstandig te gebruiken, ontwikkelde ik in de tijd de bereidheid en de capaciteit om eerst het Koninkrijk te zoeken, zelfs tot op het punt dat ik dit deed voor elk gesproken woord, voor ieder gebaar dat met het lichaam werd gemaakt.

Vader, ik rust in jou.

Wat zou Jij op dit moment doorheen mij willen uitdrukken?

Laat me er getuige van zijn! Laat me het voelen!

Laat me het proeven! Neem me altijd verder mee in uw mysterie. Ik wil alles van jou!

En als ik even een bekentenis mag doen, dat is nog nooit geëindigd. Ik zeg nog steeds:

“Vader ik wil alles van jou!”

De Weg van Transformatie is de bereidheid om de tijd anders te gebruiken. In de reis van ieder individu moet er een punt komen waarop het hoofd buigt en de gedachte naar boven komt:

Ik wil enkel nog God

n ik geef er niet meer om wat het vraagt, wat er voor nodig is.

*Ik geef me over aan de mysterieuze kracht die het Leven is,
enkel nog vragend dat ik mag getransformeerd worden in het
perfecte veld van gewaarzijn waar doorheen Liefde zonder
belemmering kan stromen.*

Wat je op het eind van de tocht zal ontdekken is dat de enige belemmering angst is. Angst en de uitdrukking ervan. Elke keer wanneer je begint met angst opzij te zetten en ervoor kiest om de wereld te zegenen vanuit jouw perfecte heiligheid van je eenheid met God, elke keer wanneer je het aandurft zo arrogant te zijn in de ogen van de wereld om de aanwezigheid van Christus zelf te zijn, elke keer wanneer je het denken en het lichaam ontspant en erkent: “uit mezelf doe ik niets, er is iets wat doorheen mij leeft en het is aan dat dat ik me overgeef,” zal je een manier van ‘in de wereld zijn’ aanleren die niet van hier is. Dit betekent dat deze ‘manier van zijn’ niet binnen de gewoon zintuiglijke aard valt waarin de wereld thans wordt waargenomen.

Jij zal anders zijn. Je zal er nog steeds hetzelfde uitzien, maar je zal niet de ‘jij’ zijn die de wereld heeft gekend. Je zal spreken zoals je altijd hebt gesproken. Je zal je eigen sociaal verzekeringsnummer kennen. Maar daarbovenop zal er een

uitgesproken gevoel zijn dat je leeft, maar niet jij, maar wel dat ‘Die Ene’ leeft doorheen jou.

Op een of andere manier, onlosmakelijk en onverklaarbaar, word je toegelaten tot het veld van gewaarzijn dat een getuige is van Het Leven dat leeft als jou. En je zal weten dat het heilig is. Je zal weten dat het mooi is. Je zal weten dat precies nu, waar je ook bent in dit ogenblik, dat jij de belichaming en de expressie van *het mysterie* bent - Liefde die voor eeuwig zichzelf uitbreidt. Jij bent inderdaad de *vreugde* van God!

Je zal voortdurend verdergaan doorheen alles van het bestaan. Er zal nooit een tijd komen dat je zal ophouden met ‘zijn’. Maar door te kiezen om jouw verdediging van al de waarnemingen die je als jezelf bent gaan beschouwen over te geven, door ervoor te kiezen om je greep los te laten op de angsten waarvan je thans gelooft dat ze zo gerechtvaardigd zijn en de oordelen waarvan je gelooft dat ze echt waar zijn; terwijl jij je greep loslaat, zal de schepping doorheen jou vloeien:

“Uit mezelf doe ik niets.

Ik ben alleen maar een getuige van de Liefde doorheen mij.

Ik gebruik de tijd verstandig

om in mij de perfecte herinnering

te laten ontluiken van de werkelijke wereld.

Tijd en ruimte zijn geen gevangenis voor mij.

Dit lichaam is niet ‘ik’.

Ik gebruik het als een gereedschap om datgene vorm te geven

en te verfijnen wat in deze wereld

naar ieder ogenblik Liefde kan uitbreiden.”

Nu we op het einde komen van ons tweede avontuur in de Weg van Transformatie, tracht op te merken welke

gedachten, welke beelden, welke zaken jij uitgekozen hebt om in je dagboek te schrijven. Schenk aandacht aan de gevoelens die in het lichaam verschijnen, zelfs nu. Bemerkt de gedachten, de beelden, de voorstellingen die je misschien hoort weergalmen doorheen het veld van je bewustzijn.

Jij verblijft nergens anders dan in de oneindigheid van Gods aanwezigheid. Meesterschap bereik je wanneer je er uiteindelijk voor kiest om alle gehechtheid aan angst los te laten. En in die perfecte overgave laat je de droom van de dromer los en sta je het mysterie van het Leven toe om jou te leven, zonder hindernissen, zonder angst en in de perfecte wetenschap dat:

Ik en mijn Vader zijn één.

*Er is niets wat ik hoeft te doen om God te **ontvangen**.*

*Er zijn alleen maar een paar zaken om los te laten,
zodat God **mij kan ontvangen**.*

Geliefde vrienden, schenk serieuze aandacht aan wat we gedeeld hebben in deze les, op sommige momenten op een heel subtiele manier. We willen er stevig op aandringen om deze les verscheidene malen door te lezen, in veel verschillende omgevingen en op verschillende momenten - misschien om drie uur in de ochtend, misschien wel om middernacht. En wanneer de lente komt om de aarde weer op te warmen, neem dan even de tijd om een kleine heuvel te vinden waar je naar de sterren kan kijken en waar je dan met hen op een heel andere manier aanwezig kan zijn.

Herlees deze les wanneer jij je gekweld voelt of gestresseerd bent.

Kijk naar al de verschillende omstandigheden waarvan jij gelooft dat ze de kracht bezitten om jouw keuze te beperken of jouw energie te verstoren.

Lees deze les in die omstandigheden wanneer je bedroefd bent, wanneer je eenzaam bent of verstoord raakt. Wanneer de ruimte vol is met teveel vrienden, neem deze les ter hand en lees ze gezeten op een bankje in het park of misschien op de bankjes in de grote winkelcentra, waar de vele wezens hun god der 'dingen' komen aanbidden en hun gouden muntjes komen inruilen voor winkelwaar. Winkel daarentegen voor een nieuwe kwaliteit van gewaarzijn, een nieuwe manier van zijn - winkel voor datgene wat binnendringt in alles wat jij gelooft te zien en wat jou de perfecte harmonie van het Koninkrijk onthult, de aanwezigheid van de Liefde van God.

Niemand zal ooit deze reis voor jou maken. Niemand die je ziet of niemand met wie je samenleeft zal ooit de reis naar God *voor jou* maken. Wordt dus heel helder over jouw prioriteiten en zoek eerst het Koninkrijk. Boven alles, weet dat jij nooit alleen bent. Wij zijn inderdaad altijd met jou.

Ik hou van jou.

Vrede dan, *is* altijd met jou. Amen.

Les II - 15 (Het Pad van Transformatie)

Liefde of angst - aan jou de keuze

Met grote vreugde komen wij naar je toe om opnieuw bij jou te zijn, om onze Liefde met jou te delen in het heerlijke weten dat we slechts één Geest, één Hart zijn. Want voor wie kiest om alle illusie los te laten en de reis aan te vangen naar het Hart van God kan er alleen maar éénheid zijn, broederschap, zusterschap voor altijd. Er kan maar één doel zijn. Er kan slechts Christus zijn die het bewustzijn van God uitdrukt.

En daarom inderdaad, is het met grote vreugde dat wij naar voor treden om in deze les bij jou te zijn. We willen jou vragen om het gezeur en het geraas van de wereld opzij te zetten en om alleen de gedachte in bewustzijn te houden, al was het maar voor eventjes, dat je op dit moment om helemaal niets bezorgd hoeft te zijn. De wereld die jij dromend in het bestaan hebt geroepen - gewoon om hem te kunnen ervaren - kan simpelweg op een schapje worden geplaatst met een labeltje er op: *'in dit nu is er gewoonweg deze ervaring'*.

Concentreer je op jouw bereidheid om plaats voor ons klaar te maken en om de subtiele vibraties te horen die vertaald zijn als gedachten naar de woorden op deze pagina, die het hart naar de ziel kunnen verheffen, die op zijn beurt de ziel naar de geest kunnen verheffen, naar het ontwaken als de aanwezigheid van de gedachte van Liefde in de vorm. Want dat is de reden waarom je hier bent. En dat is ook wat je eeuwig bent, totaal onafhankelijk van de trilling van al de gedachten die jij op dit moment tijdelijk een onderkomen wenst te geven in jouw bewustzijn.

Julie hebben een term in jullie rechtssysteem dat ‘tijdelijke ontoerekeningsvatbaarheid’ wordt genoemd. De advocaat zegt: “mijn client is niet schuldig, hij was gewoon tijdelijk ontoerekeningsvatbaar”. Wees er maar zeker van dat dit exact dezelfde situatie is als deze in de kosmische dimensies van jouw wezen. Jouw Vader weet dat, gezien de vrije wil die Hij jou gegeven heeft, je bij tijd en wijlen gekozen hebt om tijdelijk ontoerekeningsvatbaar te zijn. Dit wetende werd er nooit een oordeel over jou uitgesproken en heeft jouw Schepper nog nooit verkeerd over je gedacht.

Je hebt nog nooit gefaald om exact die kostbare en prachtige lessen naar jou toe te halen, of ze voor jezelf te creëren, die jou de aanzet gaven voor wat je het meest nodig had om te leren, voor wat je het meest nodig had om te voelen. In elk moment verkeer je in de meest fantastische perfectie van je eigen makelij en van je eigen samenwerking met al de anderen.

Om die reden, geliefde vrienden, ben je al zoals ik ben. We werken alleen maar samen om in jouw bewustzijn datgene te herstellen wat God daar al van voor het begin der tijden geplaatst heeft. We werken samen in vreugde en onschuld en in perfecte eenvoud om datgene terug te roepen, terug te

herinneren, wat altijd waar is. En daarna werken we verder samen om de uitbreiding van die waarheid te verkennen, ver voorbij de grenzen van iedere angstige gedachte, voorbij de beperkingen van elke egoïstische overweging, zelfs voorbij het lichaam zelf, hetgeen toch alleen maar een tijdelijk communicatiemiddel kan zijn, enkel bruikbaar in een zeer, zeer klein gedeelte van de schepping dat door jullie de fysieke wereld wordt genoemd.

Geliefde vrienden, de Weg van Transformatie vereist inderdaad je toewijding. Wanneer je voelt dat jouw toewijding aan het wankelen is, wanneer jij daar bewust van wordt, kies dan gewoon opnieuw. En het einde van de reis moet perfect zeker zijn. Want net zoals jij in je verbeelding het pad bereisde ‘weg van God’, zo ook verbeeld jij je - of anders gezegd breng je in de vorm van beelden - het pad dat jou terugleidt naar jouw ware identiteit.

We leggen ons nu toe op onze volgende les en studieperiode waarin je de keuze krijgt om op ieder woord zorgvuldig acht te slaan, om de vibratie voortgebracht door het woord zelf steeds dieper te laten zinken in het zenuwstelsel van het lichaam, net zoals het dieper zakt naar de diepte van jouw bewustzijn en je hart.

Wees dus niet bang want jij bent zelf de schepper van jouw reis terug naar huis. Jij bent de schepper van al wat je waarneemt. Jij bent degene aan wie de *onbeperkte kracht* van het Goddelijk bewustzijn werd gegeven om door ogen van Liefde te kijken, om te rusten in volmaakte veiligheid en om alles te omarmen wat jouw richting uitkomt, in de eenvoudige waarheid dat jij het zelf naar je toe geroepen hebt - als een uitdaging misschien - maar altijd als een kans om jouw *toewijding* aan Liefde te vergroten.

Wanneer er dan voor Liefde wordt gekozen, op dusdanige manier dat je niets anders meer wilt, dan zal je niets anders meer zien dan een liefdevolle wereld, oneindig in diepte, sprankelend in helderheid, stralend in schoonheid. Jij zal jouw blik dit alles laten aanschouwen en zeggen: “kijk, waarachtig het is goed”.

Een meditatie om af te stemmen op de Wil en de Liefde van God

 In deze les willen we een methode aanreiken voor wat je meditatie zou kunnen noemen. Het is een vorm van gemeenschap of meditatie die oorspronkelijk en daadwerkelijk door mij onderwezen werd aan vele van mijn vrienden, zij die door jou als mijn leerlingen gekend zijn. De methode werd zo bewaard en ik wil ze jou op dezelfde manier aanleren. Nu ja, de techniek zelf was niet mijn uitvinding, ik heb hem alleen maar verfijnd.

Want net als jij was ook ik ooit een leerling van de veelheid aan wegen om God te zoeken. Ik dompelde mezelf diep onder in het onderzoek naar de aard van het bewustzijn en de geest zelf en ik ontdekte hoe ik mijn geest, mijn emoties en zelfs het zenuwstelsel van het lichaam kon afstemmen, zodat alles in dezelfde trilling kwam als de Wil en de Liefde van God.

Om deze les voor de komende dertig dagen bij jou een plaatsje te geven, kan je best beginnen met bij aanvang tenminste vijf minuten lang even als Christus te zijn. Wanneer de vijf-minuten oefening gedaan is, sta dan toe dat de ogen zich sluiten. Word je bewust van de heel eenvoudige beweging van je eigen ademhaling. En hou gewoon deze gedachte even vast:

*“Ik sta deze ademhaling toe om dieper te gaan,
... om trager te worden.”*

Vervolgens, wanneer je begint te voelen dat er zich een zekere ontspanning voordoet die steeds dieper gaat, hou je deze gedachte vast:

*“Als Christus, in alle veiligheid, laat ik alle spanning los.
Als Christus, in perfecte veiligheid,
sta ik toe dat mijn geest oplost in de perfecte Vrede van God.”*

Ga dan gewoon op deze manier verder. En wanneer de adem zachtjes het lichaam vult, zeg dan alleen maar:

“Ik aanvaard...”

En wanneer de adem het lichaam verlaat, zeg dan zachtjes in jezelf:

“... de Liefde van God.”

En opnieuw, wanneer de adem het lichaam binnenkomt:

“Ik aanvaard...”

En wanneer hij het lichaam verlaat:

“... de Liefde van God.”

Ga op deze manier een vijftal minuten door - ongeacht wat het kleine egobewustzijn jou op dat moment allemaal wil wijsmaken of ongeacht de storm die het wil ontketen. Keer iedere keer gewoon terug naar deze eenvoudige oefening.

Laat aan het eind van deze vijf minuten het gebed dat je hebt aangeboden veranderen van woorden in energie. Het zou misschien kunnen aanvoelen als een gouden wit Licht of je zou het kunnen voelen als een zachte stroom van ontspanning - om het even wat voor jou werkt, is goed. Ga zachtjes door met deze kwaliteit, deze kleur in jezelf naar binnen te ademen, tegelijk met iedere ademcyclus. En bij iedere uitademing maak je de voorstelling dat de energie doorheen het ganse lichaam stroomt alsof hij zich wil uitbreiden van binnenuit naar buiten toe, als een zachte bries voorbij de grenzen van het lichaam.

En denk eraan, wanneer het kleine ego met zijn hielen klakt en je begint te denken aan al de dingen die je verondersteld wordt te doen, keer dan gewoon terug naar dit gebed. Want elk gebed is niets anders dan een keuze om in gemeenschap te verblijven, deze gemeenschap te overschouwen en daar te rusten voorbij iedere ego-gedachte.

Na nog eens vijf minuten zeg je in jezelf:

“Als Christus heb ik op deze manier de waarheid over wie ik ben, gevierd. Vandaag breng ik vrede naar de wereld.”

Doe deze oefening in de ochtend, en nog een keer in de avond. De enige verandering voor de avondsessie zou kunnen zijn dat je zegt:

“Deze dag heb ik vrede naar de wereld gebracht en ik heb ze aangeboden aan al mijn metgezellen.”

Dit alles zou duidelijk en eenvoudig genoeg moeten zijn om mee te beginnen. Het kan nuttig zijn om een tijdje naar de woorden van deze meditatie terug te keren tot het comfortabel genoeg aanvoelt om het op jezelf te doen. Diegenen die aan

boord willen gaan en dit eenvoudig proces toepassen, zullen goed voorbereid zijn op wat komen gaat in de lessen die nog volgen.

De enige energie die jou gescheiden houdt van het Koninkrijk

Geliefde vrienden, de wereld waarnaar jullie kijken is niet werkelijk! Hij is nooit werkelijk geweest. Hij zal ook nooit werkelijk zijn. Maar het is wel een creatie die kan bevrucht worden met de perfecte Liefde van God. Herinner jou op elk moment dat er alleen maar Liefde of angst mogelijk is. Wat geen Liefde is, kan enkel angst zijn en is nooit gerechtvaardigd.

De wereld die je gemaakt hebt is totaal onschadelijk. De wereld die je ervaart, welke de wereld is die je in samenwerking met anderen hebt gemaakt, schenkt jou ieder moment opnieuw de mogelijkheid er voor te kiezen om hem te bevruchten met Liefde of om hem toe te staan dat hij jouw angstige gedachten weerspiegelt. Jij bent op geen enkel moment beperkt. En in jou is alle kracht gelegen van Hemel en Aarde.

Er bestaat een gezegde in jullie wereld: “er valt helemaal niets te vrezen, behalve dan angst zelf.” Dat is voor achtennegentig procent terecht. Angst is de enige energie die jou gescheiden kan houden van het Koninkrijk. Angst is op geen enkel ogenblik gerechtvaardigd. De overige twee procent die overblijft zou dan zijn: er valt helemaal niets te

vrezen, aangezien angst alleen maar een tijdelijke dwaasheid is en jouw juiste gerichtheid van denken slechts één enkele keuze van jou verwijderd blijft.

Begin daarom naar elke situatie te kijken, naar elk moment of elke minuut van je leven alsof het een aparte scene uit een film was. Het heeft een zekere setting, bevolkt met zijn persoonlijkheden. Het heeft een begin en het heeft een einde. En alhoewel jij eeuwig bent, zijn de dingen van de tijd dat niet. Alle dingen die ooit ontstaan zijn in de tijd zullen op hun tijd ook weer eindigen in de tijd.

Zal je dan de momenten die in de tijd geboren zijn, gebruiken om er de eeuwigheid naar toe te brengen? Of blijf je nog steeds geloven dat er geen enkele kracht in jou aanwezig is die Liefde boven angst kan verkiezen. Kijk rondom jou. Wat tonen jou je ogen? Zou je het willen zegenen of vervloeken? Wat zou je aan jezelf willen aanleren en het op die manier werkelijk voor je maken?

De boodschap van deze les wordt jou langzaam, voorzichtig en weloverwogen aangeboden. Want we willen niet dat jij je vergist in wat er gedeeld wordt, zowel op het gebied van praktijk als op het gebied van theorie. Theorie is belangrijk in jouw wereld, want het is enkel door theorie dat de lichaam-denkgeest, het kleine deel van jou dat zeer arrogant is, zal beslissen of het al dan niet waardeert wat de theorie aanreikt. Pas wanneer jouw denkgeest het waardevol acht, zal jij bereid zijn aan de slag te gaan met de oefeningen die er voor nodig zijn. Ik hoop alvast dat dit enigszins zinvol voor jou klinkt.

Daarom spreken we in deze les eerder rationeel dan emotioneel. We willen vragen om het volgende even te overwegen: Heb je genoeg pijn geleden? Heb je jezelf lang

genoeg heel klein gehouden? Heb je alle beperkingen diep genoeg ervaren om te weten dat je ze niet langer wenst? Zou je bereid zijn om er geduldig voor te kiezen dat jouw waanbeelden zich oplossen? Want juist aan de overkant van iedere illusie bevindt zich de vrijheid en de vrede waar je naar op zoek bent.

In om het even welk ogenblik kan je heel duidelijk zien waar je op dat moment het meest aan toegewijd bent. Als het lichaam zwaar aanvoelt en oncomfortabel, als je met een luide stem spreekt, als de woorden heel snel komen, als het voorhoofd gefronst is en de kaken gespannen, wees er dan maar zeker van dat je gekozen hebt voor angst.

Jij bent degene die de toverstaf in de hand houdt, beladen met een zodanige kracht dat je ermee over het aardoppervlak zou kunnen zwaaien en het Hemelse Koninkrijk zou kunnen uitbreiden naar ieder hart en elke denkkeest. Wat dan, zou de uitdrukking van zulk een kracht in de weg kunnen staan? Wel ja, het is inderdaad de angst die jij gemaakt hebt om ermee de werkelijkheid van Liefde te vervangen.

Wanneer je naar ieder fragment, iedere scene en iedere minuut in jouw film kijkt, begin er dan mee om heel weloverwogen de toepassing aan te leren dat jij je in een veld van energie bevindt dat jouw perfecte dienaar is. In dat moment ben *jij* degene die de kracht bezit om het moment te maken tot om het even wat jij het wenst te zijn. Het zou kunnen overvloeien van Christusbewustzijn. Of het zou kunnen gevuld zijn met tijdelijke waanzin. Die keuze is altijd aan jou. En nooit, maar dan ook nooit heeft er zoiets bestaan als datgene wat ‘een slachtoffer’ wordt genoemd.

Vraag jezelf dus af vooraleer er een minuut aanvangt:

*Waar toe dient dit ogenblik?
Wat beveel ik dit moment te zijn?
Wat wil ik leren uit hetgeen ik onderwijs?*

Onderwijzen is demonstreren. Demonstreren is datgene uitdrukken wat voor jou het meest van belang is. Wanneer je iemand oordeelt dan zeg je dat afscheiding voor jou het meeste waarde heeft, aangezien een oordeel altijd een contractie veroorzaakt en daardoor weg van de ander gaat. Wanneer je vergeving toepast dan besluit je dat een vereniging in een heilige en vredevolle relatie voor jou het allerbelangrijkste is.

Denk eraan dat vergeving helemaal niets te maken heeft met het tot de ander zeggen: “ik kan zien dat je gezondigd hebt maar ik vergeef jou je fouten.” *Neen!* Vergeving is de herkenning dat jou nooit iets werd aangedaan en dat je verkiest om het gelaat van Christus te zien in diegene die voor je staat. Laat ik jou een voorbeeld geven dat verbonden is met het feest van Pasen.

Pasen is de viering van de wederopstanding. Het feest werd in het leven geroepen om mijn wederopstanding te vieren. Maar dit heeft er alleen maar toe geleid dat jouw aandacht werd weggetrokken van jouw eigen uniciteit - het unieke wezen dat jij bent - en dat de aandacht verschoof enkel naar mijn uniciteit, naar mij, alsof Christus iets is dat alleen maar geschiedkundig is - alsof ik meer speciaal zou zijn in de ogen van God.

Het aanvaarden van de wederopstanding voor jezelf

 et deze Pasen of wanneer je dit ook leest, herken en erken dat *jij* de kracht bezit om jouw wederopstanding als de levende Christus te vieren en om ze voor jezelf te aanvaarden door ver voorbij de grenzen te kijken van dood, verlies, angst, gekrenktheid, woede, projectie en al de waarnemingen waarop projectie berust. Jij bent degene die nieuwgeboren wordt wanneer je ervoor kiest om alleen maar liefdevolle gedachten te hebben.

Wat is dan toch die sluier die het zo moeilijk lijkt te maken? Het kan alleen maar dit zijn: dat jij in jouw bewustzijn op een of ander niveau aanvaard hebt dat deze wereld werkelijk is en dat *hij* de kracht bezit om jou te dicteren of je vrede dan wel verstoring moet voelen, Liefde of een oordeel. Dit is *altijd* een illusie.

Mijn vraag naar jou toe is deze: zou jij je illusies willen opgeven zodat jij je de vrede van God kan herinneren? De vraag is of jij al dan niet de verzoening voor jezelf wilt aanvaarden, de wederopstanding van jezelf en of je vastbesloten wilt zijn om deze Aarde te bewandelen als de Christus die is opgestaan.

Wat betekent dit? Het betekent dat je gekozen hebt om te ontwaken uit de nutteloosheid van de afscheiding, de

nutteloosheid van slachtofferschap en de nutteloosheid van zwakheid. Het betekent dat je gekozen hebt te bekrachtigen dat je verantwoordelijkheid neemt voor deze dimensie van de schepping, te bekrachtigen dat je beslist hebt deze Aarde te bewandelen als een verrezen Christus.

Jij hebt ervoor gekozen de boodschap aan te nemen van een historische gebeurtenis die ooit plaatsvond in de tijd (want als ze dat niet deed, dan hebben ze me goed bij de neus genomen) en ze jou vervolgens eigen te maken als een symbool van je eigen leven. Want jij bent zeer zeker gekruisigd geweest door je eigen gedachten. En precies door je eigen gedachten heb je al jouw belagers en al jouw vervolgers naar je toe geroepen, die jou al te samen wel een miljoen keer aan een kruis hebben genageld zodat je telkens weer geconfronteerd kon worden met de mogelijkheid om over een liefdevolle wereld uit te kijken door alles enkel nog doorheen de ogen van Liefde te zien.

Verbeeld je dan nu even voor een ogenblik dat jij zelf aan een kruis genageld bent. Je zit vastgebonden tussen de verticale as van de eeuwigheid en de horizontale as van de tijd en het lichaam. Stel je dan voor dat je het hoofd opricht waarop *jij* zelf een kroon van doornen hebt geplaatst. Waar kan dit de voorstelling van zijn? Wel, het stelt het veld van de geest voor terwijl het werkzaam is en zich uitdrukt doorheen het lichaam, doorheen de hersenen.

De doornen vertegenwoordigen jouw angstige gedachten, je oordelen, jouw beperkende gedachten die maar blijven duwen en porren tegen je eigen energieveld aan; en die jou al bij al een kosmische hoofdpijn bezorgen en je hoofd doen bloeden. Dit wil zeggen dat het de Levenskracht uit je weghaalt, jouw eigen kracht, terwijl het bloed naar beneden druppelt doorheen het veld van je aura. Je verspilt jezelf, net

zoals een ballon met een klein gaatje erin, die zo de kracht die hem tot een ballon maakt langzaam uit zich laat verdwijnen.

De doornenkroon symboliseert het effect van de gedachten die je niet los wilt laten wanneer je in oordeel, kwaadheid, gekwetstheid of angst bent. Kortom, wanneer je ervoor kiest om de Liefde te ontkennen.

De nagels vertegenwoordigen enkel wat jou vasthoudt in deze dimensie, de horizontale dimensie van lichaam en tijd die jouw voeten gebonden houdt aan de wereld. “Blijf met je voeten op de grond”, noemen ze dit. Maar toch, boven jou is de kruin van je hoofd open naar de hemel. En jij blijft vrij om de Liefde van God te ontvangen, om te kiezen voor enkel liefdevolle gedachten terwijl je zachtjes naar iedereen en elke gebeurtenis kijkt en alleen maar perfecte onschuld ziet.

Stel je dan nu voor dat jij het hoofd opricht en jou realiseert: “het bloed druppelt langs mijn wenkbrauwen door toedoen van mijn eigen hand. De doornenkroon werd op mijn hoofd geplaatst door diegenen die mij kwamen dienen, om mij wakker te schudden in de herinnering dat ik mezelf toegestaan had om gedachten van negativiteit, beperking en angst te hebben. Geen wonder dat ik zulk een hoofdpijn heb!”

Je kijkt even naar links en naar rechts en je ziet je polsen vastgeklemd op het horizontale vlak door een nagel, een hard stuk ijzer, koud en gedachteloos. Hoeveel keer heb jij jezelf aan de dingen van de tijd vastgebonden, door je eigen onnadenkendheid, je eigen kilte?

Je kijkt nu naar beneden, naar je voeten. Ze zijn gekruist, zachtjes rustend op een houten plankje, met een nagel erdoor, alsof de wereld wil zeggen: “en dat je het maar niet durft om boven het niveau van ons bewustzijn uit te stijgen! Hoe durf

je ons de waarheid over ons eigen wezen te weerspiegelen door altijd maar zo ziekelijk liefdevol te zijn?”

De wereld zal zoeken om jou aan de aarde en het slijk vast te kluisteren en erop aandringen dat jij denkt zoals zij. Want herinner je altijd dat de wereld - niet de Aarde, maar de wereld van menselijke ervaring - de poging is om dat te scheppen wat omgekeerd is aan de werkelijkheid. Net zoals sommigen zouden samenkomen om drugs te nemen en dan te denken dat hun waanzin hetzelfde is als de zegen en de verrukking van de eenheid met God. Terwijl ze het niet eens zouden aandurven om een wagen te besturen, ze zelfs geen coherente gedachten meer kunnen denken en niet eens meer weten waar ze zich bevinden.

Nu draai jij je ogen weg van het gezeur en het geraas van de wereld. Je ziet de soldaten, degenen die je vervolgen, ze zijn totaal onbewust, volledig geconformeerd aan de autoriteit van de wereld. Ze hebben de wapenuitrusting aangetrokken, ze hebben zich gelaarsd en ze dragen de speren van een god die gemaakt werd als substituut voor Liefde.

Je kijkt uit over een angstige massa. Je bespeurt enkele vrienden die nog steeds jouw ziel zien, je Christus-gerichte geest van denken en die blijven van je houden. Toch zijn ook zij beneveld door het geloof dat dood en verlies mogelijk is. Je bent dus *volledig* alleen. Niemand gaat je redden. Het is nu tussen jou en jouw God.

Dit is een beslissing die je moet nemen - om vastberaden enkel dat te kiezen wat werkelijk is, om het even wat de ogen jou lijken te tonen en om het even wat iedere denkkeest rondom jou lijkt te geloven, zelfs zij die voorheen zo vurig het geloof in jouw boodschap van Liefde hadden beleden.

Want zij kijken naar het lichaam en een oud geloof grijpt hen aan: “kijk nu, zie je wel, het lichaam is wat werkelijk is en dit na alles wat we eerder dachten. Kijk hier maar eens naar - het is genageld aan een kruis. Dit is beperking. Dit is het bewijs dat wat de wereld denkt de waarheid is”.

En zo moet jij je ogen verheffen, weg van de wereld die je denkt te zien en kiezen om de werkelijkheid te aanvaarden:

“Vader, in jouw handen beveel ik mijn Geest.”

Dit is niets meer of minder dan de keuze voor wijsheid, temidden van al die omstandigheden. De keuze voor wat *eeuwig* is in een veld van bewustzijn dat slechts tijdelijk is. De keuze voor wat *onbeperkt* is in een veld dat beperkt lijkt. De keuze voor *wijsheid* in een veld dat doordrongen lijkt te zijn van waanzin. De keuze om je enkel de gedachten te herinneren die geboren werden in Liefde!

Dan kijk je opnieuw naar beneden en er lijkt iets veranderd - jij bent in vrede! Je ziet meteen dat je boven de wereld bent. Je bent boven de massa en een subtiele zachtheid begint je ganse wezen te doervloeien. Alle pijn en lijden is vergeten. De nagels houden jou niet langer vast. De wereld kan jou niet meer daarbeneden houden, gevangen in zijn waanzin. De ogen van het lichaam sluiten zich en terwijl ze zich sluiten wijkt de wereld die ze altijd getoond hebben achteruit en de *werkelijke* wereld komt tevoorschijn. En jij rust, in de perfecte herinnering dat je één bent met God. Jouw aandacht gaat weg, weg van de waanzin.

Toch ben je nog steeds gewaar dat je je vrienden kan zien. Je ziet de soldaten. Je ziet de tranen, het tumult. Je ziet enkelen die daar alleen maar stilletjes staan. En je zegent hen en laat hen vrij om de waarneming te kiezen die zij verkiezen.

Want jij bent gekomen om jezelf zo graag te zien dat je alleen maar het *werkelijke* wilt aanvaarden. Het is over. De wederopstanding neemt nu een aanvang.

Pasen is *jouw* geboortedag. Pasen is een tijd om te vieren dat de doornenkroon is weggenomen omdat jij ervoor gekozen hebt alleen liefdevolle gedachten te denken en dat jij je de kracht die jou gegeven werd, herinnerd hebt. Die kracht middels welke jij de afschuwelijke, gevreesde en met lijden gevulde ervaring, geboren uit angst, overstijgt. Want in Liefde is er alleen maar Vrede. In Liefde is er alleen maar de oneindigheid van zuiver Geest. In Liefde is Christus teruggebracht naar jouw bewustzijn. In Liefde ben jij thuisgekomen.

Pasen is voor jou, en niet voor mij. Zet daarom alle beelden en gebruiken die je over me hebt geleerd opzij. Maak geen pelgrimstocht naar mij. Maak een pelgrimstocht naar het hart van Jouw Zelf door deze dag te kijken naar al wat voor je ogen komt en het te zien in schoonheid en onschuld en door te weten dat je naar buiten kijkt doorheen de ogen van de verrezen Christus. Jij bent Diegene die, met mij, de wereld overwonnen heeft.

Wat moet er dan nog gedaan worden behalve samen met je broeders en zusters te vieren? Wat kan er nog te doen zijn behalve te lachen, te zingen, te spelen en je in stille eerbied de Liefde te herinneren die jouw Schepper altijd al voor je had?

Je kan enkel kiezen tussen Liefde of angst. In Liefde ben je opgestaan. In angst wordt je gekruisigd. Wat zal dan in deze les, waarin de dood jou het eeuwig Leven aanbiedt, jouw keuze zijn?

We willen jou vragen om deze les nog vele keren te lezen. Want alleen hier vind je de magische poort die zich altijd voor jouw neus bevindt.

De enige keuze die ertoe doet ligt nu voor je, zoals ze trouwens altijd doet - Liefde of angst, wederopstanding of kruisiging, vreugde of lijden, onbeperkteid of kleinheid. De keuze is altijd aan jou.

En net als ik, aan een kruis zolang geleden, *niemand kan de beslissing voor jou nemen*. Niemand veroorzaakt jouw waarnemingen. Zij komen voort uit je eigen keuze voor kruisiging of opstanding.

Ik zelf weet waar *ik* zou kiezen dat jij in mijn voetsporen treedt. Weet dat ik altijd van je hou, op exact die manier die jij me toestaat en tot op die diepte die jij aanvaarden wilt. Kies dan met mij en je bent vrij.

Vrede, geliefde vrienden. Vrede aan de eniggeborene van God. De opgestane Christus... ... of het gekruisigde lichaam en de gekwelde egogeest.

Amen.

Les II - 16 (Het Pad van Transformatie)

De geboorte van het ego- bewustzijn

Zeer geliefde en heilige vrienden, het is een en al vreugde om met jullie De Weg van Transformatie te bewandelen. In het woord ‘transformatie’ schuilt een grote wijsheid. Transformatie vereist de aanwezigheid van datgene wat in de vorm verblijft. En dat ben jij.

Jij bent Geest. Jij bent datgene wat is voortgekomen als een straal van Licht uit het Bewustzijn van God, net zoals een zonnestraal voortkomt uit de zon. In dat vorm-loze begin ben jij bewustzijn zelf. Jij bent wijsheid zelf. Jij bent zaligheid. Jij bent schittering. Jij bent mededogen. Jij bent het potentieel voor eindeloze creativiteit en schepping.

Jij bent God Zelf. Wel, dit is de eerste keer dat we zo krachtig durven spreken. Het is de eerste keer dat we *jou* beschrijven als dat wat God *Is*. Dit kan alleen maar betekenen dat wat jij in wezen bent, in jouw originele staat van ‘zijn’, God Zelf is.

Het eerste niveau van Schepping - Zuiver Geest

 et allereerste niveau van schepping is wanneer dat wat we ‘God’ noemen, of ‘Vader,’ voor het eerst het onbeschrijflijke en on-uitlegbare mysterie aanvatte om Zichzelf geboorte te geven uit de eeuwige voedingsbodem van Zijn Eigen Zijn. Dat eerste niveau van schepping was zuiver Geest - een heel, heel subtiele beweging waarin een zachte zonnestraal begon voort te komen uit de zon of een straal van licht geluidloos zijn oorsprong vond uit het Licht Zelf.

In zuiver Geest ben jij onbegrensd. Jij bent zonder vorm. Maar jij bent niet zonder bewustzijn. Jij bent niet zonder besef van Het Zelf. In Geest is er alleen Het Zelf - niet ‘zelf’ en iets anders; niet ‘zelf’ los van een vorm, maar gewoon alleen Zelf - stralend, glinsterend, onbegrensd - Zelf alleen, maar toch niet eenzaam. Veeleer gevuld met Zelf, gevuld met God, gevuld met Liefde.

Het eerste niveau van schepping *verandert nooit*. Het is zoals God Zelf. Want de zonnestraal is exact als de zon, de straal van licht hetzelfde als het Licht. Maar toch, een momentum, een beweging kreeg in dat moment de aanzet - een beweging voortkomend uit het *pure potentieel dat God is*. Liefde zoekt immers enkel om zich uit te breiden. Uitbreiding is een activiteit, het is beweging. En opdat er

uitbreiding zou kunnen zijn was het noodzakelijk dat datgene wat jullie 'ruimte' *noemen* in het leven werd geroepen. Maar op dit niveau van creatie is de ruimte waarover wij spreken helemaal niet hetzelfde als wat jij ziet wanneer je denkt aan datgene waarin alle planeten ronddraaien rond de zon.

Veeleer was het zoiets als een wiskundig concept. Het was het *idee* van ruimte waarin de uitbreiding zich kon voordoen. Er waren nog geen planeten en zonnen. Er was zelfs nog niet één enkel atoom of molecule of een andere vorm van materie. Er was zuiver gedachte, zuiver Liefde, zuiver 'Zijn', dat *er plezier in vond*, en ik benadruk dit met een welbepaalde reden, om het idee van zuiver ruimte, zuivere uitbreiding te koesteren - onbeperkt, onbegrensd, voor altijd. Er was zuiver Geest. Dat is wat jij bent. Nu en voor altijd. Geest verandert nooit.

Er is dat in jou wat Geest is - precies hier en nu, zelfs terwijl je deze woorden leest of terwijl jij jezelf waarneemt als een lichaam zittend in een stoel - voorbij alles wat je ziet met je fysieke ogen; voorbij alles waar je bewust van bent als en in een lichaam; voorbij de activiteit van het oppervlakkige deel van je gedachtewereld waar er haast zonder ophoud een afvuren van neuronen plaatsvindt, zodat het lijkt alsof de geest haast nooit zonder beeld of gedachte is.

Ver voorbij deze planeet en toch exact daar waar deze planeet zich bevindt, ver voorbij het universum en toch exact daar waar het universum zich bevindt, ver voorbij alle dimensies, de oneindigheid aan dimensies in de schepping en toch precies daar waar deze oneindigheid aan dimensies bestaat, is Geest.

Hier vind je waar ik zo vaak naar verwezen heb als 'de werkelijke wereld'. Hier heeft de vrede haar *eeuwige* thuis in

perfecte consistentie en zonder enige onderbreking. Hier is de levende werkelijkheid die weerspiegeld wordt in de uitspraak:

“Ik en mijn Vader zijn één.”

Met andere woorden, wanneer het bewustzijn de waarneming van zichzelf als alleen maar een voorwaardelijk bestaan overstijgt - het alleen maar de vorm van het bestaan zijn, zoals de lichaam-denkgeest, het specifieke gevoel van een zelf te zijn apart van alle andere zelden, een sprietje gras, de wolk in de lucht, de rots op de grond - wanneer bewustzijn dit gevoel van zichzelf overstijgt dan vertoeft het niet meer in een denkende relatie met alles. Het neemt Geest niet meer waar als iets anders, waardoor het dan zegt: “Oh, dat is wat ik ben, het is fantastisch”.

Veeleer is er een levend aanvoelen waarin bewustzijn op zich, als het Zelf, rust in het Zelf en alleen maar kent. Want alleen kennis is direct en wordt niet geïntermedieerd door enig concept, door een vorm of door een ervaring.

Op zulk een moment en het vraagt echt alleen maar een moment, is er een direct ontwaken naar de werkelijkheid van de Echte Wereld. In een bepaalde vorm en merk op dat ik zei ‘in een bepaalde vorm’, danst het bewustzijn dan zijn weg terug in de *uitbreiding* van Geest, in de *uitbreiding* van de werkelijkheid, in creativiteit, in schepping. In de menselijke vorm kan het zeggen: “ik en mijn Vader zijn één”. In de menselijke familie zijn er veel van dergelijke uitspraken gedaan die dat ontwaken, die werkelijkheid uitgedrukt hebben.

De Schepping van de ziel

 In deze onophoudelijke beweging van dat wat nooit beweegt, wanneer de straal van licht tevoorschijn komt uit het Goddelijke Licht - onbegrensd, eeuwig en onbelemmerd - in het verlangen om scheppend te zijn, om de scheppingswil onophoudelijk uit te breiden, begint Geest te verdichten, te condenseren of neer te slaan (dit zijn allemaal heel ruimtelijke begrippen).

Nogmaals, we gebruiken op dit moment een taal die zijn oorsprong vindt aan jouw kant van het hek. Dat betekent aan de kant van het hek van waarneembaar bestaan, niet aan de kant van Geest waar taal nauwelijks vereist is.

Geest zet zijn dans voort terwijl de Ene Gedachte, God, de uitbreiding van schepping blijft onderhouden. En Spirit begint te condenseren in iets wat nog nooit is voorgekomen. De gedachte en nogmaals, we zijn nog steeds aan het praten over een niveau van puur gedachte, puur potentieel - er is nog steeds niet de diepe duisternis van de ruimte uit jouw universum of van enige dimensie hoe dan ook - begint te condenseren in een gedachte van individualisatie.

Misschien heb je in jouw tv-reclame al eens gezien hoe in slow-motion wordt weergegeven dat melk in een glas wordt uitgegoten. Wanneer de melk het glas raakt begint het terug omhoog te komen langs de wanden van het glas terwijl het glas zich vult. En op het laatste moment wanneer het karton

melk wordt teruggetrokken en het uitgieten stopt, dan creëert de beweging die in gang is gezet het fenomeen van een druppel die, omhoog gekomen langs de wand en door de kracht van de beweging voortgestuwd, op zijn toppunt een cirkelvormige beweging lijkt te maken en voor een heel kort moment lijkt gescheiden te worden van het volume van de melk in het glas zelf.

Het fenomeen doet zich voor en in een fractie van een seconde heb jij die naar het scherm zit te kijken, een idee van een individuele druppel melk die volledig onafhankelijk lijkt te bestaan van het volume van de melk zelf. En dan, in het volgende moment, valt hij terug in de melk en je *verliest het idee* van de druppel als zou die een apart ding zijn, als zou die een afgescheiden druppel melk zijn. Het is dus nog altijd melk. Vanuit jouw plaats van waarneming zag het er alleen maar uit *alsof* het eventjes een apart bestaan had geleden.

Dit is natuurlijk een vergelijking, gezien de ziel inderdaad niet van melk is gemaakt. Maar het schetst voor jou een beeld van wat er gebeurt wanneer het ‘volume’ van Geest (analogie met het volume van melk) zijn activiteit om de scheppingswil te onderhouden verder zet, waaruit dan de ziel tevoorschijn komt - het eerste subtiële beginsel van de gedachte van individualisatie, van dat wat een geïndividualiseerde expressie is van de volheid van Geest, die Licht is, die God is.

Waarom dan, kan je vragen? Wel, dit gebeurt allemaal in de vreugde van uitbreiden van schepping, zodat Die Ene zich in een eindeloze variatie aan vormen gewaar zou kunnen zijn van Zichzelf. Dit is waar het allemaal begint, het genot, de verrukking van de schepping. Dit is wat jij *bent*. In zuiver ziel is er alleen nog maar zuiver potentieel. Er is nog steeds niet dat aanwezig wat jij kent als ervaring. Er is echter wel al het

eerste subtiële bewust-zijn van het ene Zelf dat zich gewaar is van zichzelf.

Afscheiding is geboren

Terwijl de ziel de uitbreiding van licht, van pure creativiteit verder zet, begint ze nog meer te condenseren, te verdichten. De ziel daalt af naar het volgende niveau. Nogmaals, aangezien we een taal gebruiken afkomstig van jouw kant van het hek, er zijn niet zo heel veel andere manieren om hier over te spreken. De ziel zakt af, condenseert en begint een dieper bewustzijn te ontwikkelen van zichzelf als een geïndividualiseerd *ding*.

Op dat moment neemt voor de ziel het bewustzijn van zichzelf als Geest een nieuwe inkleuring, een nieuwe vibratie aan. Het benadert nu heel dicht wat velen onder jullie al ondervonden in je meditatie of gebed of op het moment toen je een kind hoorde huilen of toen je bij dageraad door het bos liep - toen je ego-bewustzijn tijdelijk overstegen werd en je een gevoel kreeg van je eenheid met God en dit terwijl jij je toch ook enigszins ander voelde dan God, - geschapene en Schepper, zoon en Vader - verenigd en toch, op een of andere manier een beetje verschillend.

Hier kan gezegd worden dat de afscheiding voor het eerst is voorgekomen. Want het is *hier*, op het eerste niveau van het puur potentieel dat in deze gedachte aanwezig is dat hetgeen wat Intelligentie is, hetgeen wat Liefde is, hetgeen wat Licht is, aanwezig is. In het boek “*Een Cursus in Wonderen*” heb ik hier heel vaak naar verwezen als ‘Mind’, Goddelijk Bewustzijn. Dit is niet zo maar het gebabbel dat

voortdurend plaatsvindt in het menselijke brein en wat jij als jouw ‘denken’ beschouwt. ‘Mind’, Goddelijk Bewustzijn is veel ruimer dan dat!

Hier vind je het eerste niveau waar het Zelf zich subtiel waarneemt als een geïndividualiseerde matrix van bewustzijn. Het is zich bewust van zichzelf en toch is dat Zelf, of God, op een of andere manier iets anders dan wat de ziel als zich-zelf waarneemt. *Hier* is voor het eerst de unieke gedachte van afscheiding geboren, op dit heel *subtiële* punt, lang nog voordat de planeten van jouw universum tevoorschijn kwamen, lang nog voordat het multidimensionale van de schepping het licht zag.

Hier ben jij. Hier is er slechts één ziel, een unieke expressie van de ene Geest, op zijn beurt zelf een unieke expressie van De Ene die eeuwig is.

Hier doet creativiteit de kracht van het denken ontstaan. Het is vanuit het veld van gedachte, pure gedachte, dat schepping nu onmiddellijk in het leven wordt geroepen. Op dit subtiële niveau heeft de druppel melk zich schijnbaar afgescheiden en ervaart nu het bewustzijn van zichzelf als anders en afzonderlijk van de rest van de melk. En eventjes maar, voor een heel klein ogenblik is er pure vreugde omdat het nog steeds die Ene is die het doet - gewoon omdat het leuk is, voor het spel, vanuit pure uitbundigheid om zichzelf en zijn oneindige kracht uit te breiden, onophoudelijk en zonder beperking.

Want zie je, indien God, die jou wordt, de gedachte zou vasthouden: “het is absoluut onmogelijk dat ik Mezelf van Mijn Zelf zou scheiden”, dan zou *dat* een beperking zijn. Dus schept die Ene een druppel van zichzelf, samen met de gewaarwording dat die druppel zich waarneemt als iets dat nu

voor de eerste keer anders is dan iets anders. Hier gebeurt het, hier is het zaad geplant voor ego-bewustzijn. Maar het volledige verhaal van ego-bewustzijn hoort eigenlijk nog wat verder in de ontstaansgeschiedenis thuis.

Nu deze eerste gedachte van afscheiding gedroomd is, wordt er ook een nieuwe energie geboren. Dat wat eens pure vreugde was, dat wat eens pure vrijheid was, pure veiligheid, verandert nu heel lichtjes van vorm. Je zou kunnen zeggen dat een druppel melk binnenin de druppel melk zichzelf lijkt af te scheiden en een nieuwe energie aanneemt. En dat is wat we angst noemen. Hier wordt geboorte gegeven, niet aan uitbreiding maar aan contractie, de ervaring van contractie, naarmate de angst steeds meer op het voorplan komt in het bewustzijn.

Vanuit die angst, vanuit het beginsel van de gedachte: “ik ben alleen, ik ben gescheiden van mijn Schepper”, gaat het nu plotseling als een waterval heel snel naar beneden. Maar in werkelijkheid is het de Schepper die de Schepper waarneemt en ondertussen de waarneming creëert dat God gescheiden is van God.

Samen met deze gedachte doet er zich een explosie voor - heel goed gelijkend op wat jouw wetenschappers ‘de big-bang’ hebben genoemd. Ze beseffen niet hoe dicht ze erbij zitten! Ze moeten enkel nog de verschuiving in het denken maken dat de big-bang in bewustzijn zelf gebeurde en niet in materie.

Stel je nu in die big-bang van bewustzijn even voor dat die druppel melk opeens ontploft in ruimte. Ruimte die in het leven wordt geroepen juist door die gedachte aan afscheiding en zodoende een oneindige reeks of een oneindig aantal punten wordt - heel kleine drupjes melk, heel kleine drupjes

bewustzijn, kleine sprankels van goddelijkheid, kleine deeltjes van licht.

Om nu maar meteen nog een andere vergelijking te gebruiken vanuit het rijk van jullie wetenschap, de golf van licht wordt nu vele deeltjes van licht. Wanneer en waarom gebeurt dit allemaal? Wie zal het zeggen? Alleen Die Ene die zichzelf geboorte aan het geven is, weet het. En jij bent die Ene.

Alhoewel die deeltjes van licht nu verspreid zijn over het oneindig bereik dat Geest - die Licht is, die God is - kan aannemen, bevat elk deeltje toch exact hetzelfde potentieel als alle andere. In feite kan je geen enkel verschil bemerken tussen al die deeltjes van licht - niet het minste. Indien je ze zou meten, zouden ze allemaal dezelfde afmetingen hebben, ook al hebben ze geen afmeting. Indien je hun frequentie of trilling zou meten, dan zou die voor allemaal gelijk zijn - gelijke punten van licht die nu *lijken* te bestaan in verschillende punten van de ruimte.

Op een andere manier gezegd, er is nu het gevoel, terwijl ze allemaal identiek zijn in kwaliteit en substantie, dat er toch een klein verschil is in de ruimte die ze innemen, net alsof je twee identieke potloden zou nemen en eentje aan de linkerkant van de tafel zou leggen en eentje aan de rechterkant van de tafel. Toch uit hetzelfde gemaakt, lijkt nu in het uitgestrekte continuüm van de ruimte, dat wat identiek is twee verschillende punten van ruimte in te nemen, elk met nog steeds de volledige vrijheid om de perfecte vrijheid van de Ene God uit te drukken.

Oneindige stralen van licht spiegelen nu naar elkaar de perfectie van de vrijheid van puur potentieel, hetgeen het Licht zelf is - het pure potentieel om te scheppen. En elk van

hen bevat innerlijk de gedachte, de herkenning, de waarneming van afscheiding.

Angst is nu geboren en tegelijk ermee de gedachten: “ik ben alleen! Ik ben niet dat punt van licht daarginds, ik ben alleen maar mezelf”. En naarmate de energie van angst toeneemt, gaat de contractie, de condensatie, de afdaling verder. Wat nu hiermee samen ontstaat (dit proces vereiste nog steeds geen tijd) is de hoeveelheid, de oneindige hoeveelheid aan dimensies die de schepping is. Enkel het fysieke universum dat het concept van tijd vereist, is nog steeds niet geboren. Want alleen in tijd kan het fysieke universum bestaan.

In deze scheppingsfase vind je wat in jouw taal de hiërarchie van engelenwezens of engelenwereld wordt genoemd. Zij zijn punten van licht, net als jij, maar zij zijn niet in de ervaring van tijd, noch in de verdichting van wat jij het fysieke lichaam zou noemen - zelfs niet in de lagere astrale wezens. En toch is dit multidimensionale van de schepping in zijn geheel een stralende dans met slechts een lichte zweem van het gevoel van afscheiding of ‘anders zijn’ of angst.

De Schepping van het fysieke universum

 n deze multidimensionaliteit die nog steeds doordrongen is van en nog steeds is als het Licht zelf, gaat de afdaling steeds dieper. En hier is het dat jullie wetenschappers aansluiting beginnen te vinden. Je kan dus zien hoeveel stappen ze uiteindelijk nog verwijderd zijn! Want hier begint het licht dieper af te dalen, te condenseren naar het deeltje van materie. Nogmaals, de explosie doet zich voor wanneer het ene basis atoom - of Adam - uit elkaar spat in de big bang. En de veelheid aan lichamen, aan planetaire lichamen, inclusief jouw centrale zon van jouw piepkleine universum, is geboren.

Het fysieke universum waarvan jij als menselijk lichaam deel uitmaakt, is uitgestrekt voorbij alle begrip. Toch is het maar zo groot als een klein stofje. Het is als een piepklein straaltje licht dat ogenschijnlijk vrijelijk zweeft - zoals de kleine druppel melk die zich lijkt vrijgemaakt te hebben van de melk zelf - en zich totaal niet bewust is van de multidimensionaliteit van het stralend Licht, Geest, God *waarin het zweeft* en waaruit het zijn bestaan te danken heeft. Om die reden ben jij niet buiten Geest. Jij wordt liefdevol gekoesterd - jouw ganse fysieke dimensie - in *het centrum* van Geest.

En terwijl de afdaling nog verder gaat, ontstaat datgene wat jou verteld werd dat 'leven' heet. De omstandigheden worden gecreëerd en waaruit ontstaan ze? Puur geluk? Nauwelijks! Het verschijnt allemaal vanuit het zuiver potentieel, de kracht en de perfecte intelligentie *om te scheppen*.

Maar nu is creativiteit zichzelf - steeds meer en meer - aan het uitdrukken vanuit angst en niet meer vanuit pure vreugde. Het is alsof je de toon van een fluit zou nemen en ze zachtjes zou dempen zodat ze een andere kwaliteit krijgt. En toch is dit nog altijd pure energie. Want wat kan angst anders zijn dan energie? Net zoals Liefde energie is, net zoals mededogen energie is, net zoals verdriet energie is en kwaadheid energie is.

Kan je het zien? Angst is alleen maar energie en niets meer dan dat. Vanuit zichzelf is het *perfect neutraal*. Want alle gebeurtenissen zijn neutraal. En angst, op zichzelf bekeken alleen maar een dans of een spel van energie zijnde, moet wel een even neutraal element zijn totdat er iets tevoorschijn komt dat angst 'anders dan neutraal' kan waarnemen of ervaren. En wat moet dat dan wel zijn? De geboorte van het ego-bewustzijn.

Angst neemt zijn finale vorm aan

Angst is hier gecondenseerd tot zijn finale vorm. Er kan geen verdere afdaling van de energie die nu angst geworden is, meer zijn, want ego-bewustzijn is bewustzijn vol van angst. *Het ego is angst*. En toch is het gemaakt uit pure kracht, puur potentieel en onbegrensde creativiteit.

Ik ben er zeker van dat jullie allemaal al ervaren hebben hoe onophoudelijk creatief de ego-denkkeest kan zijn. Want zonder een moment te verliezen weet hij onmiddellijk naar een andere broeder of zuster, naar een andere gebeurtenis of nog iets anders te kijken en indrukwekkend snel - in een oogwenk, in een ruimte die niet eens een gedachte vereist - kan hij zijn waarden veranderen en tevens zijn waarneming van de dingen, om datgene te creëren wat hij wil creëren.

Wat hij wil creëren is natuurlijk dat wat zijn voortbestaan in stand houdt. Net zoals het in jouw fysieke lichaam gebeurt wanneer een cel een kankercel wordt en beslist om zijn eigen gang te gaan en te handelen alsof ze niet afhankelijk is van de wetten die het lichaam gezond houden. Wat begint ze dan te doen? Ze begint cellen te creëren die op haar lijken. Kanker is alleen maar een verkeerde waarneming die zijn eigen gang is gegaan op het niveau van een lichaam dat voor zichzelf aan het denken is, dat wil scheppen naar zijn eigen beeld, veeleer dan het beeld van de Schepper uit te breiden en in harmonie te leven met het ene Bewustzijn dat schept in pure vreugde; om

geen enkel andere reden dan om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

En toch, God schept geen beperking. Om die reden trekt Hij zijn creativiteit niet terug van de kracht van het ego. Veeleer is het zo dat, omdat God Liefde is, alle kracht in hemel en aarde altijd beschikbaar is en door het ego-bewustzijn dus ook kan worden aangewend.

Wat is dan het ego-bewustzijn? Jullie kennen allemaal het gevoel dat je er *absoluut zeker* van bent dat je afgescheiden en helemaal alleen bent, dat je moet vertrouwen op je eigen denkproces en dat niemand buiten jou - niet alleen maar buiten de grenzen van je lichaam of je huid, - maar dat niemand buiten jouw unieke maar volledig verkrampte gevoel van een 'ikje' ook maar enige verbinding heeft met jou, op geen enkele manier, en dat niemand echt geeft om jou. En dan treur je en ween je: "ik ben alleen, ik ben afgescheiden van alles. In hemelsnaam, hoe ga ik overleven? Ik moet uitzoeken hoe deze wereld werkt. Ik moet het gewoon allemaal voor mezelf doen!"

Angst heeft hier zijn diepste punt bereikt. Nu is er een compleet vergeten van God, van De Ene, van Geest, *zelfs* van de ziel. Het lichaam vertegenwoordigt een niveau van vibratie dat nog altijd intelligent is, nog altijd *zeer* intelligent. De gedachte zelf om in een lichamelijke vorm af te dalen is immers als een matrix van energie van waaruit steeds opnieuw nieuwe vormen worden gecreëerd,... worden gecreëerd,... worden gecreëerd,... worden gecreëerd. Je hebt dit voor jezelf al een oneindig aantal keren gedaan. Het *lichaam* is de vertegenwoordiging van het ego. Want merk op dat terwijl je nu in je stoel zit, je er tamelijk zeker van bent dat jij niet de muur bent die voor je staat. En terwijl

je daar zit in je stoel vertelt jouw bewustzijn, jouw gewaarzijn je dat jij de lezer bent van deze tekst en niet de auteur.

En je denkt: “Neen, niet ik. Ik zou dat nooit kunnen, zelfs al wou ik het nog. Ja, het is absoluut waar en het maakt Jezus heel speciaal! Maar ik ben slechts dit hoopje stof, dit afgescheiden denklichaam, zittend in mijn stoel, woorden lezend die vibreren met een bepaalde betekenis en die dan bepaalde beelden bij me oproepen en een nieuw begrip in mijn denken maken. Maar die woorden worden geplaatst in mij en ik ben niet Die Ene.”

Dat is ego-bewustzijn dat zegt: “Ik ben *niet* Die Ene. Ik ben *niet* God. Ik ben *niet* zuiver Geest. Ik ben *niet* zuiver ziel. Ik ben dat *ding* dat nu in deze stoel zit.” En zal ik je wat vertellen? Je hebt absoluut gelijk - jij *bent* dat! Dat en nog zoveel meer dan dat!

De ego-denkgeest is wat de afgescheiden waarneming creëert dat het alleen maar een heel klein en heel dun stukje van de taart is. Het creëert een waanbeeld, een vervorming in het bewustzijn zelf, net zoals een kleine bliep op een radarscherm aangeeft aan diegene die aan het kijken is, dat er daar ergens *een ding* aanwezig is. De ego-denkgeest zegt: “ik ben afgescheiden. Ik ben alleen. Ik kan niet denken met het bewustzijn van God. Ik kan niet het eenheidsbewustzijn ervaren. Ik kan niet zijn zoals Jezus. Nee, niet ik! Ik ben te klein en te zwak! Och, ik heb het allemaal niet meer zo op een rijtje. Misschien,... ooit wel eens.”

En toch, al die tijd ben jij Die Ene. Door de kracht van Die Ene heb je de mogelijkheid om de gedachte te denken: “ik kan nooit worden zoals Jezus. Ik ben echt te klein, te breekbaar, te zwak en te stom. Oh ja, het Christusbewustzijn

kan daar best wel zijn voor iemand anders, maar niet voor mij.”

De hele tijd moet deze angstgedachte de kracht gebruiken van Die Ene. Want die kracht is het Leven! Die kracht is puur zijn! Die kracht is de werkelijke wereld! Die kracht is het enige wat bestaat - *Punt uit !* Precies door de kracht van Die Ene heb je de gedachte gedroomd van het afgescheiden zelf. En door de kracht van Die Ene zal je, *wanneer je ertoe beslist*, ook ontwaken uit de gedachte van ego-bewustzijn.

Waarom is dit nu allemaal zo belangrijk? Geliefde vrienden, De Weg van Transformatie vereist dat datgene aanwezig is wat bestaat in de vorm. *Jij* bestaat in de vorm. Jij zit nu in die stoel. Je kent de omvang en het volume van een menselijk lichaam. Je kent al die specifieke gedachten waarmee jij jezelf identificeert.

Jij hebt een geschiedenis naar de lichaam-denkgheest toe die voortkwam uit het seksuele verlangen van twee wezens, ouders genoemd, die samen waren. En een klein ding wiebelde zich een weg naar een ander ding en er was een uitbarsting van licht en een pure vonk van zuiver ziel *nam de beslissing, vanuit een intentie om van dienst te zijn*, om te worden gefixeerd in of geïdentificeerd met de fysieke vorm.

Dus een beetje plezier op een zaterdagavond is de bron van jouw bestaan - als een wezen in een lichaam. Als je geluk had dan kozen de beide ouders ervoor om het lichaam als een communicatiemiddel te gebruiken om alleen maar liefde te onderwijzen en ze gaven die dan ook aan elkaar. En daarna accepteerden ze die kleine vonk van Licht die het geboorteprocess aanvatte als een ander lichaam en nodigden die andere ziel uit om bij hen te verblijven als leraar en

vriend, als broeder of zuster. Ongelukkigerwijs is dit nog steeds een zeldzaamheid op jullie planeet.

Dit is de matrix waarin jij afgedaald bent - telkens opnieuw - toen je kwam om jezelf aan te leren dat je slechts een afgescheiden, eenzaam, falend en zwak individu bent. En bij de dood van het lichaam vond je jezelf terug als ziel en was je zo geschrokken door de helderheid van jouw licht, omdat dat licht niet hetzelfde was als jouw interpretatie die je over jezelf had aangenomen.

Angst veroorzaakt condensatie, het proces van een aparte druppel te worden, ineenkrimpen, *neervallen* als je het zo wilt. En datgene waar je invalt is een matrix van energie die het best resoneert met *jouw eigen* waarneming en jouw eigen geloof over jezelf. Geloof is niet alleen maar gedachte. Het is een kwaliteit van vibratie.

En jij valt nog maar eens een keer in een veld van energie, in een droom, in een fysiek universum, in een tijdsgeest, in een familiestructuur die vibreert en resoneert met hoe jij geleerd hebt om jezelf waar te nemen. En al die tijd ben je toch nog altijd Die Ene: stralend, volledig vrij, de kracht van God gebruikend om te scheppen en te geloven in een droom van kleinheid, zwakheid, afscheiding en eenzaamheid.

Op dit moment - precies *nu* - terwijl je deze woorden leest, is dat wat je aan het doen bent. Je bent nu aan het kiezen hoe je over jezelf zal denken. En hoe je denkt over jezelf wordt weerspiegeld in de wereld die je ziet, in de ervaringen die zich manifesteren binnen jouw eigen zeer specifieke universum van bewustzijn.

Indien je met zekerheid zou weten dat je de Onbeperkte bent, dan zou je nooit meer bang zijn om de schepping van jouw gouden muntjes. Je zou nooit meer geloven dat je in tekort moet leven. Maar je bent nog altijd voor het grootste deel het geloof aanhankelijk dat je die zeer kleine gedachte van afscheiding bent, ego-bewustzijn genaamd, nog altijd aan het vechten met God, niet herkenkend dat het de kracht van Gods aanwezigheid zelf is waaruit je de waarneming maakt die jij over jezelf hebt.

Daar ben je dan - zittend op jouw stoel. En jij bent Die Ene. Jij bent *in de vorm*, hetgeen betekent dat je een waarneming van jezelf gecreëerd hebt die de ervaring insluit een lichaam-denkgeest te zijn, een denkgeest die afgezonderd is van alle andere lichamen. Hij is afgezonderd van de rots. Het is overduidelijk: jij kan uit het raam kijken en zeggen dat het lichaam waar je nu mee geïdentificeerd bent zich in een volledig ander ruimtelijk punt bevindt dan om het even welk ander object.

Dat is wat de wereld is! Dit universum is de poging om een weerspiegeling te creëren die jou ervan overtuigt dat de eerste angstige gedachte van afscheiding *waarheid is* over wie jij *bent*. Jij gebruikt of hebt onbewust gebruik gemaakt van jouw fysieke universum om dat wat de *waarheid* over jou *moet zijn* non-stop naar je toe te reflecteren. Dat je afgescheiden bent van al de rest van de schepping.

Deze wereld is niets anders dan de weerspiegeling van *die gedachte*. En toch, ook hier doordringt Die Ene alle dingen en de verwezenlijking van je Zelf als Die Ene is dichter bij jou dan je eigen ademhaling. - slechts één beslissing ver.

Hier is er een grote rijkdom die niet in andere dimensies gevonden wordt, de rijkdom van de drama's van afscheiding, van zoeken - zoeken, zoeken, zoeken. Iemand die zoekende is zal bijvoorbeeld zeggen: "Wel, ik heb de 'Cursus in Wonderen' een keer gelezen en het werkte niet. Ik zal hem nog een keertje lezen. Oh, dat werkte niet, ik zal misschien die vorm van meditatie eens proberen. Nee, dat werkte niet. Misschien moet ik het Boeddhisme uitproberen. Nee, dat werkte niet. ik probeer het Christendom . Nee, dat werkte niet. Ik ga *drugs* proberen - dat zal wel werken!"

De energie van het zoeken *is* ego-energie. Want alleen het ego kan zoeken. Zuiver Geest kan alleen maar uitbreiden. En daartussen ligt een enorm verschil.

Ego-bewustzijn speelt zijn spel doorheen alle vormen van *speciale* relaties. Jij hebt een speciale relatie met je werkgever; jij hebt een speciale relatie met je echtgeno(o)t(te), met je geliefde, met je wagen, met je boot en met je auto's.

En de wereld speelt jouw behoefte aan speciaalheid heel mooi uit, zoals bijvoorbeeld: "Kijk eens naar deze wagen! Is hij niet sexy! Oh, je gaat je daar zooooo.. goed in voelen!" En dan ga je op zoek naar de middelen om die wagen te kunnen kopen. Of je denkt bijvoorbeeld: Als ik die daar, die persoon maar als mijn echtgeno(o)t(te) had. ho..ho, laat ik eens proberen of ik die kan verleiden. Ik zal doen alsof ik anders ben dan mijn arme, schamele, eenzame zelf, zodat ze denken dat ik groots ben. Ik zal mijn pauwenveren maar eens opzetten."

En het gaat maar door. De wereld is de weerspiegeling van het geloof in de behoefte aan speciale relaties. De

zoektocht die je daartoe onderneemt is de rusteloosheid die je voelt - de rusteloosheid die je voelt in je bewustzijn creëert de golven van rusteloosheid in de vloeistoffen en de subtiele energieën waaruit de illusie van een lichaam is opgebouwd. De rusteloosheid van de adem, de spanning in de spieren, de eenzaamheid als jij je hoofd 's avonds neerlegt op het kussen, ze zijn allemaal daar omdat jij gelooft dat je een lichaam-denkgeest bent, gescheiden en helemaal alleen, los van al de anderen.

De oneindige en eeuwige stroom van communicatie die doorheen de schepping vloeit, ongehinderd, is verloren gegaan voor jouw bewustzijn. En toch is ze ook zo dicht bij je. Het vereist alleen maar een gedachte om een beweging in een nieuwe richting in te zetten, om je hoofd op het kussen neer te leggen en te zeggen:

Ik ben niet slechts de lichaam-denkgeest.

Ik ben Die Ene, onbegrensd en onbezoedeld.

*Ik sta in communicatie met iedere steen en iedere boom
en met iedere tijd die er ooit is geweest.*

En ja, wanneer je met die gedachte begint te spelen, dan zal het volledig waanzinnig lijken omdat je al die tijd aan de andere kant van het hek stond en de werkelijkheid vanuit een zeker perspectief bekeek. De werkelijkheid die jij op dit moment aanschouwt past als een handschoen over jouw hand, maar dat maakt haar niet 'juist' of 'waar'. Waanzin lijkt zinnig voor zij die waanzinnig zijn. Dat is gewoon zoals het is.

Het eind van al jouw zoeken: kiezen te leven alsof je niet het ego bent

aar het eind van alle zoeken komt wanneer iemand de moed heeft om *een andere gedachte* in het bewustzijn te houden. Je hebt het in ‘Een Cursus in Wonderen’ heel vaak horen vernoemen en tevens doorheen vele andere van mijn kanalen:

Alleen Liefde is werkelijk.

Jij bent niet het lichaam.

Ik en mijn Vader zijn één.

Ik ben wakker en ik bewandel deze planeet als Christus.

Ik kies Liefde boven angst.

Wat betekent dat? Liefde is zuiver Geest. Angst is contractie, dichtheid, valse waarneming, ego-bewustzijn. Wanneer jij Liefde boven angst verkiest, dan moet je *beslissen* om niet te antwoorden volgens de impulsen van het ego-bewustzijn. Je moet beslissen om te leven alsof je niet het ego bent. Op deze manier wordt datgene wat *in de vorm gemaakt* werd, *getransformeerd* - en dat wat zich uitbreidt voorbij de vorm is getransformeerd.

De Weg van Transformatie vereist dat jij begint met de aanvaarding van dat wat altijd waar is. In deze les hebben we

jou een verhaal gebracht, een analogie, een beschrijving die jou kan helpen, als je er tijd aan wilt besteden, om in jouw bewustzijn een herinnering van het proces te printen dat je gevoeld en ervaren hebt *als God zelf*. God deed dit uit verlangen om te scheppen, uit *Zijn* verlangen, uit *Haar* verlangen - geef er de naam aan die je wilt - en Die Ene wordt wat jij waarneemt als 'de vele' maar blijft toch altijd Die Ene.

Dat is wat jij bent! Jij bent het lied van de vogel. Jij bent de straling en tevens de warmte van de zon wanneer de stralen jouw huid raken. Jij bent de huid. Jij bent het gewaarzijn van die warmte. Jij bent de denker van de gedachte. Je bent de gedachte. Jij bent de daad. Je bent de ruimte waaruit alle gedachte voortkomt. Jij bent de wind in de bomen. Jij bent de oneindigheid van de ruimte.

Jij bent Die Ene die eeuwig is. Jij bent degene die stout en dapper genoeg is om de droom van afscheiding te dromen zonder ooit perfecte eenheid te verliezen. En jij bent degene, het kleine druppeltje melk, die ervaart wat het is om zich het goddelijke, het werkelijke, de waarheid of Die Ene te herinneren.

Jouw reis vindt niet plaats in eenzaamheid. Zelfs nu ben jij volledig wakker. Want alleen iemand die wakker is zou *het aandurven* om de grote wijsheid en creativiteit te scheppen waardoorheen jij, als een vonk van God, steeds meer en meer bewust wordt van Jouw Zelf: God die zich diep onderdompelt in God; God die God aan het ontdekken is! Welk een fantastisch, verrukkelijk spel is dit!

Hier dan, halen we de aap uit de mouw. Afscheiding was niet omdat jij gezondigd hebt. Afscheiding gebeurde niet omdat er iets verschrikkelijks mis ging. Afscheiding was

alleen maar een andere vorm van de dans van schepping zelf en inderdaad, misschien wel tot in het extreme doorgetrokken. God zoekt immers de grenzen van dat wat onbegrensd is.

Je hebt al die tijd het spel van ‘verstoppertje’ gespeeld. Jij bent De Ene, met de ogen gesloten, leunend tegen de stam van een boom, tot tien tellend, terwijl de andere deeltjes van jouw Zelf wegsnelden en zich haastten om zich te verstoppen. En jij bent De Ene die tevens naar buiten reikte om al die fragmentjes opnieuw te ontdekken en nu volop bezig is met dit te doen. Jij bent De Ene die ‘de vele’ geworden is en dan heeft gewacht tot hij ontdekt werd door Die Ene. Jij bent de ziel die wacht om aangeraakt te worden door genade. Jij bent de Afgescheidene, zich verstoppend in duisternis, bevend en toch er zo naar verlangend dat het licht jou vindt. Waarom er niet nu meteen mee beginnen door even stilletjes vijf minuten ‘als Christus’ te zitten. En dan te zeggen tegen De Ene, die nu naar je toekomt vanaf de boomstam:

*ik heb het fantastisch gedaan met me te verstoppen.
Maar weet je, ik denk dat het reuze zou zijn om nu gevonden te
worden!*

*Vind mij, lieve Vader. Raak mij aan met jouw genade.
Omdat ik jou ben beslis ik om jou te ontvangen.
Dit moment kies ik ervoor me te herinneren
dat ik Die Ene ben,
die zowel gezocht als gevonden heeft.
Ik ben De Ene die perfect onveranderd is gebleven voor altijd.
En ik ben De Ene die mijn Zelf waargenomen heeft
als was het veranderd,
als had het gezondigd,
als was het afgescheiden van mijn Zelf.*

Ik kies er nu voor om de twee delen van mijn Zelf samen te voegen. Ik zal een lichaam-denkgeest op deze planeet zijn, dansend, zingend, spelend en steeds het goede, het heilige en het mooie voortbrengend.

Ik kies er nu voor om dat deel van mijn geest te openen dat in onbeperkteid kan denken en de voor deze wereld onmogelijke droom durft dromen.

Ik ben De Ene die God nu in mij laat leven!

Ik en mijn Vader zijn één!

Ik ben het drupje melk dat zich opnieuw gaat thuisvoelen in de volheid van het glas waarin mijn Schepper als melk verblijft.

Wanneer ik met dit lichaam over de Aarde wandel en ik voel de nevel van de mist op mijn huid, dan zal ik tegen mezelf zeggen: "Prachtig, zeer goed!"

Want ik ben De Ene die de kracht heeft om dit lichaam te creëren, om de nevel van de mist te creëren. En alle nevel en mist rondom mij zijn slechts mijn Vaders' aanwezigheid waarin mijn ziel nu zachtjes te rusten ligt.

Deze wereld is niet langer een last.

Deze wereld van ruimte en tijd is niet langer iets waaraan ik ontsnappen moet.

Zelfs ziekte of ongemak zijn geen beperkingen meer voor mij.

Want om het even waar ik ben, ik ben de aanwezigheid van Liefde.

En dit moment zelf breng ik Liefde voort en ik zegen de wereld die ik zie.

En hierin herinnert God zich God. Want zie je, geliefde vrienden, De weg van Transformatie moet jou op het eind wel tot de stille herkenning brengen: *Er is alleen maar God.* Waarom angst hebben als Liefde hier is? Er is alleen maar angst of Liefde.

Vrede dan, geliefde en heilige vrienden, is altijd met jullie. “Vrienden”, omdat je een deel van mij bent en ik een deel van jullie - deeltjes van licht, dansend in de golf van de ene God, het ene Bewustzijn, de ene Waarheid, de werkelijke wereld. Wij hebben zelf de grap uitgehaald! En we hebben het verdorie prachtig gespeeld! De tijd om ons weer te verheugen ligt voor ons, opstijgend in individualiteit en toch onze eenheid erkennend - om de dans van de schepping te dansen, onophoudelijk, alleen maar het goede, het *heilige* en het *mooie* uitbreidend.

Vrede aan de eniggeborene van God - God's eigene. God is. Amen.

Les II - 17 (Het Pad van Transformatie)

De reis van de ziel

eliefde en heilige vrienden, in deze les treden we naar voor om jou er nog eens aan te herinneren dat al wat je denkt, al wat je ziet en al wat je doet niet het resultaat is van datgene wat *naar jou toe* komt, maar veeleer het resultaat is van datgene wat *vanuit jou* vertrokken is. Want eeuwig en altijd wordt de wereld die jij ziet door niets anders veroorzaakt dan jouzelf.

Dat is dan ook de reden waarom vrijheid dichterbij jou is dan je eigen adem. Die vrijheid is de werkelijkheid van je wezen. Die vrijheid is datgene wat wordt gerealiseerd zonder inspanning. Vrijheid is gerealiseerd wanneer jij beslist om de Waarheid te aanvaarden die altijd waar is:

Ik en mijn Vader zijn één.

Ik ben Dat wat Ik Ben.

Jij bent bewustzijn. Jij bent gewaar-zijn. Jij bent dat wat toekijkt, dat wat ervaart, dat wat eer betuigt aan het ene ding dat God geschapen heeft: Christus, hetgeen ‘de gezalfde’

betekent. Jij werd gezalfd, lang reeds voordat alle werelden ontstaan zijn, jij werd gezalfd met dat wat de Vader is: bewustzijn, zuivere intelligentie. Jij bent gezalfd met de mogelijkheid om te kiezen wat je wenst waar te nemen. En daardoor, doordrongen van de kracht om te scheppen, ben jij altijd *vrijwillig* in elk moment.

Deze vrijheid is totaal ongehinderd en onveranderlijk voor altijd. Het is in deze vrijheid van jou dat jij denkt wat je denkt, dat jij ziet wat je ziet, en dat jij voelt wat je voelt - zelfs hier in jouw driedimensionale werkelijkheid. Op ieder ogenblik ben jij volledig vrij om de stralende schoonheid van de werkelijke wereld te zien die alle dingen doordringt - zelfs jouw eigen bewustzijn. Net zoals je ook even vrij blijft om angst te zien.

In onze laatste les begonnen we bij wijze van analogie datgene te verkennen wat uitgedampt werd en jou in de ervaring bracht van een sprankel van het Goddelijke, een aspect van het totaal, dat jou naar de plaats van de ziel bracht. Vervolgens condenseert de ziel verder en vervalt in wat jij de fysieke wereld hebt genoemd. En daar vind jij jezelf nu terug, precies hier en nu, ontegensprekelijk het product van de wereld rondom jou, voortgebracht door je ouders en vast en zeker het gevolg van krachten die buiten jouw controle liggen. En toch ben jij al die tijd gebleven zoals je was - de getuige, de ziener, puur bewustzijn, het Zelf.

In deze les gaan we het zeer specifiek hebben over dit ene leven dat je nu lijkt te lijden. Geliefde vrienden, in het moment voor je incarnatie bestond je in een perfect helder gewaar-zijn van een bepaalde staat of kwaliteit of dimensie van het bewustzijn. Het is zeker waar dat ook dat het resultaat was van de keuzes die jij in het verleden had gemaakt. Maar

voor deze les willen we het enkel hebben over jouw huidige incarnatie.

Voor we daaraan beginnen, neem even een ogenblik om te pauzeren en het lichaam te laten ontspannen door enkele diepe ademhalingen te nemen. Laat alles wat zich in je bewustzijn wil verankeren, wegvloeien. Laat alles wat nog dient gedaan te worden even op het schapje rusten. En wanneer je dat allemaal volbracht hebt, dan ben je er klaar voor om verder te lezen.

Geliefde vriend, stel je even voor dat jij in een fysiek lichaam bent en dat je toch ‘bewust’ bent. Dit zou niet moeilijk horen te zijn aangezien je het iedere nacht al doet terwijl je slaapt. Je doet het wanneer je ‘dagdroomt’. Het doet zich af en toe voor wanneer je de liefde bedrijft of terwijl je naar tv kijkt. In feite ervaart elk van jullie deze kwaliteit van bewustzijn verscheidene keren per dag, telkens wanneer jij ‘jezelf vergeet’. Dit betekent dat je het belichaamd bestaan vergeet. Het verschil bestaat er echter in dat jij in jouw wereld ‘terug tot jezelf komt’, terug in belichaamd bestaan komt.

Stel je echter een staat voor waarin er gewoon geen lichaam meer is en jij bent daar aanwezig als bewustzijn zelf. Oh ja, je bent de dingen gewaar. Oh ja, er is nog steeds een zekere vorm, maar die vorm van energie is niet gecondenseerd in de driedimensionale sfeer. Jij hebt vrienden, hetgeen wil zeggen dat er andere bewustzijnsvormen zijn waarmee je in perfecte communicatie staat.

Velen onder jullie die dit lezen waren al voldoende geëvolueerd dat ze naar hun huidige leven konden komen vanuit een staat van vredevol en vreugdevol bewustzijn. De communicatie met diegenen die wij ‘vrienden’ noemen is niet

verbroken. Het is consistent; het is respectvol; het is liefdevol; het is vrij.

Terwijl jij nu in ontspanning gaat en deze eenvoudige beschrijving leest, welke kleuren komen er in jouw bewustzijn? Merk ze op, geef er eens aandacht aan. Welke beelden lijken er vluchtig voorbij te vlieden in jouw bewustzijn? Neem ze waar, geef ze aandacht.

Want herinner jou de oude waarheid die we al eerder meegaven: Jij kan je geen voorstelling maken van iets wat je nog niet ervaren hebt. Verbeelding betekent immers: 'het in beelden brengen in het bewuste denken'. Dat in beelden brengen moet ergens vandaan komen. Bewustzijn zoals jij dat kent, kan zich alleen maar een beeld vormen van wat er is of wat er al geweest is. Het kan soms manieren vinden om dat verleden terug in de driedimensionale ervaring te brengen maar dat betekent niet dat het ook 'nieuw' is.

Toen jij je in de staat bevond die aan deze incarnatie voorafging, was je in verbinding. De meesten onder jullie waren multidimensionaal bewust, hetgeen betekent dat, alhoewel je een overheersende kleur of energieniveau had, je er bewust van was dat je ten allen tijde omgeven werd door andere dimensies. Heel velen onder jullie communiceerden multidimensionaal, zowel met de hogere als met de lagere frequenties. Velen onder jullie communiceerden met wezens die geïncarneerd waren in de driedimensionale wereld.

Dan kwam er echter voor elk van jullie een moment dat de beslissing genomen werd in jouw bewustzijn, in jouw gewaar-zijn, dat de omstandigheden nu voor jou geschikt waren om opnieuw te incarneren. Er zijn veel, heel veel factoren die de ziel aantrekken om opnieuw in een fysieke vorm af te dalen. Maar de allerbelangrijkste onder hen is het

gevoel of de gedachte dat er ‘nog iets dient afgewerkt te worden’. Er is toch nog een les die alleen binnen het fysieke domein gerealiseerd kan worden. Er is nog steeds een doel, dat jij als ziel wilt bereiken.

Het is zeker waar dat sommigen onder jullie incarneerden omdat je mededogen voelde. Je keek naar het driedimensionale koninkrijk en je zag het lijden en je *hunkerde er naar* om licht te brengen naar deze dimensie waar jij je nu zelf in bevindt. Maar zelfs *dit* komt voort vanuit het idee, vanuit de waarneming dat je *iets moet ondernemen* om te *verbeteren* wat zich voordoet.

Dit is een waarneming die velen onder jullie nog steeds gewaar zijn en het is er een die jullie daadwerkelijk voortdrijft. Wanneer je de wereld overschouwt, wanneer je naar je broeders en zusters kijkt, dan komt die onbeheersbare *dwang* op om je erin te betrekken, om het allemaal in orde te brengen. Er heerst nog steeds in velen van jullie het geloof dat als je niets onderneemt, *jij* op dat moment gekleineerd wordt. Jouw gevoel van identiteit, jouw manier van zijn wordt volledig in beslag genomen door naar de wereld te kijken, te oordelen wat juist en onjuist is, er meningen op na te houden over wat er gedaan moet worden en er vervolgens anderen trachten van te overtuigen om het op jouw manier te doen.

Zo, daar ben je dan. Jij bent Geest en toch ben je ziel. Je hebt een ervaring ‘in relatie tot’, en je bent perfect bewust. Eigenlijk bestaat tijd niet, daar waar jij bent. Want tijd is een unieke en zeer specifieke ervaring die volledig gelinkt is aan een lichaam en aan vorm. Jij vertoeft in een tijdloze staat van bewustzijn.

En terwijl je al de omstandigheden overschouwt, ben jij je ook bewust van je verbinding met andere zielen die je vroeger gekend hebt en die op dit ogenblik geïncarneerd zijn in het fysieke domein. Jij bent bewust van, of jij kan de resonantie van hun bewustzijn met het jouwe aanvoelen, hetgeen alleen maar wil zeggen: met de lessen die jij nog verlangt te leren.

In jouw bewustzijn wordt een beslissing genomen die jou op geen enkele manier wordt opgedrongen. Eigenlijk willen we jou hier meedelen dat de beslissing om te incarneren *nooit* hoefde gemaakt te worden. Jij wordt niet gedwongen door een of andere kracht buiten jou om naar deze dimensie te komen. Betekent dit dan dat jij een vergissing hebt gemaakt? Neen, helemaal niet. Een vergissing bestaat immers niet in de schepping.

In het lichaam komen

oen je begon af te dalen - hetgeen wil zeggen je aandacht vernauwen, of jouw vibratie van bewustzijn verkleinen naarmate je incarneert - dan ging je niet echt ergens heen, maar dan heb je alleen, hoe zullen we dat zeggen, jouw thermostaat wat meer dichtgedraaid. Op zodanige manier dat de kwaliteit van jouw bewustzijn, jouw essentie, jouw ziel begon te vibreren op de trilling gelijk aan het driedimensionale domein.

Jouw aandacht, jouw focus en jouw verlangen begon zich meer en meer te richten op een unieke en zeer specifieke setting van omstandigheden. Die omstandigheden waren het web van relaties die gecreëerd werden door de ouders en door het culturele milieu waarin zij leefden. Die kwaliteit van bewustzijn - dat veld van energie - is als een tollende draaikolk die zich in een nog veel groter tollende draaikolk bevindt, namelijk de wereld. Vanuit jouw plaats van waarneming, wanneer jij begint af te dalen naar het fysieke, dan ziet de wereld er nog helemaal niet massief uit. Hij ziet er net zo uit als een andere dimensie of een andere vibratie die zijn eigen kenmerkende parameters heeft.

Dus jij als ziel, als geïndividualiseerd bewustzijn, begon af te dalen in incarnatie. Dit kon niet gebeuren voor het moment van conceptie in jouw moeders baarmoeder. Het gebeurde op dat punt van de conceptie waarbij jij als ziel betrokken raakte in de beweging die de bevruchting liet

plaatsvinden. En zo start een nieuwe levensvorm zijn ontwikkeling in de baarmoeder.

Op dat moment is er een flits of iets wat je een kwantumsprong zou kunnen noemen, waarbij jouw volledige aandacht nu gericht is op, en geïdentificeerd raakt met die zeer specifieke kwaliteit van energie die geboorte geeft aan een nieuwe vorm. Je bent ‘in het lichaam gekomen’. In het lichaam komen, betekent heel eenvoudig dat jij jouw aandacht hebt gefixeerd, weg van alle andere dimensies, en dat jij nu de unieke, zeer specifieke en soms eigenaardige parameters hebt aangenomen die kenmerkend zijn voor een fysieke vorm.

Waaruit is deze nieuwe fysieke vorm gemaakt? Dode materie? Helemaal niet! Hij is op zichzelf een web van relaties dat gecreëerd wordt door de trillingsfrequenties van de vader en de moeder. Daarom zijn de eerste relaties die je kent wanneer jij in de wereld komt, deze met de vader en de moeder, en je voelt ze beiden heel, heel intiem aan. Jij bent nu geïdentificeerd met een groeiende fysieke vorm die zelf voortgekomen is *uit* de matrix van energieën die door de vader en de moeder werd samengesteld - net zoals een golf oprijst uit de oceaan.

Hier is het dan ook dat jouw strijd begint - de strijd om jezelf te manifesteren in de wereld. Jouw strijd om jezelf terug te vinden, *begint*. Voor de meerderheid onder jullie was dit proces, waarbij je aandacht verschoof vanuit die totaal andere staat van bewustzijn naar de fysieke dimensie toe, deze flits, deze kwantumsprong, zo dramatisch, zo’n schok, dat de connectie met Geest vergeten werd. Jij begon te vergeten dat je reeds gerealiseerd was als ziel, als puur bewustzijn. Jij begon het gewaar-zijn van jouw vrijheid te verliezen. Je zou het zo kunnen noemen als dat je ‘bewusteloos’ werd, of ‘in slaap viel’.

Indrukken in de baarmoeder

et eerste universum dat jij in het fysieke domein ervaart is de beleving of het universum van de baarmoeder zelf. Hier ben je in voortdurende communicatie met alles wat er doorheen het energieveld van de moeder passeert. Dit betekent niet enkel de hutsepot die ze verorberde als avondmaal of het kopje koffie dat ze dronk in de ochtend, en dat jouw hart als een razende te keer liet gaan. Het is ook de kwaliteit van de lucht die ze inademt.

Maar veel belangrijker nog dan dit alles is de kwaliteit van *emotionele energie* die de specifieke matrix vorm geeft dewelke zij ervaart als haar eigen universum. Want deze zaken beïnvloeden onmiddellijk de hormonale balans, het vloeien van de chemicaliën doorheen het fysiologische systeem en inderdaad, op dit punt in de ontwikkeling ben jijzelf een heel groot deel van dat fysiologisch systeem. Op die manier begin je het psychische veld van de moeder te ervaren en neem je het ook over. En jij bent je natuurlijk ook bewust van het psychische veld van de vader en tevens van dat van al de andere gezinsleden.

Jij wordt je ook bewust van de energieën, de dominante energieën die zich afspelen binnen de sociale structuur. Herinner jou dat we gesproken hebben over de vele webben van relaties. Jij bent een energieveld binnen een energieveld, binnen een energieveld, zelfs hier in het driedimensionale rijk.

Velen hebben het woord ‘stempel’ gebruikt om deze beginstaat aan te geven, de staat waarin je geïdentificeerd raakt met de fysiologische vorm die ontstaat uit het energieveld van de vader en de moeder door elkaar. Dat is waar voor jou het beginpunt ligt.

Nogmaals, jij hebt dit gedaan omdat je voor jezelf bepaalde lessen wou aantrekken. Je hebt dit gedaan omwille van zekere patronen die zich reeds in je bewustzijn bevonden, nog voor jij je aandacht op deze dimensie richtte.

Voor de grote meerderheid onder jullie die deze tekst lezen, was de afdaling, de kwantum- sprong uit het rijk van puur Geest, hetwelk een totaal andere trillingsstaat is, naar de trillingsstaat van de derde dimensie, een schok - zo erg zelfs dat *je bewusteloos werd voor jezelf* als zuiver Geest.

Wanneer de schok bij de conceptie nog niet groot genoeg was, dan kon dat nog steeds op om het even welk ogenblik tijdens jouw aanwezigheid in de baarmoeder gebeuren. Indien er ook maar een of ander trauma bij de moeder aanwezig is, indien er een fysiologisch onevenwicht is, wanneer het ademen moeilijk is, wanneer er ook maar enig probleem is met de stroom aan voedingsstoffen naar het lichaam toe, of wanneer de moeder zich af en toe onder acute emotionele stress bevindt, dan zal je proberen om je uit het ganse gebeuren terug te trekken, in een poging om het rijk van Spirit terug te vinden.

Wanneer je deze beweging maakt, raakt het lichaam van de foetus verkrampd. Dit wil zeggen dat de levenskracht eruit wordt getrokken. En terwijl de foetus zo verder opgroeit, past het zenuwstelsel zich aan, aan het nieuwe niveau van levenskracht dat er nu doorheen vloeit. Bemerkt dat dit een aandeel is van jou en niet het aandeel van iemand anders.

Gedurende deze periode van negen maanden bevind jij je op die manier in een specifiek universum waar jij de fysieke ervaring ondergaat die heel goed lijkt op die van een zestigjarige in de fysieke dimensie. Je bent nu het zintuiglijke rijk van de derde dimensie aan het ervaren. En je bent op dit moment al heel sterk beïnvloed door fysieke patronen die niet de jouwe zijn.

Het ontwakingsproces begint

et ontwakingsproces vereist - vanaf het moment van de geboorte - dat er een zekere motoriek, alsook verbale en sociale vaardigheden ontwikkeld worden, zodat je hopelijk als je heel veel geluk hebt, je tegen de leeftijd van twintig of eenentwintig jaar klaar bent om uit te zoeken wie *jij* bent.

Het is zeer, zeer zeldzaam voor een individu, vooral met jullie huidige culturele achtergrond, om op de leeftijd van tien, twaalf, veertien of zeventien jaar los te breken met een diep gevoel van jezelf, los van de ouders, de familie of de cultuur waarin je opgroeit.

Jij *denkt* dat je jezelf bent, maar in werkelijkheid ben je *een bundel van reactiviteit* die zoekt naar goedkeuring, veiligheid, overleving of vriendschap in de wereld. Hiermee bedoel ik dat je al gevangen zit in de waarneming dat al hetgeen je ervaart naar jou toekomt van buitenaf en dat je daardoor moet zoeken om je eraan aan te passen. Je bent helemaal nog niet tot leven gekomen.

Als je heel veel geluk hebt, dan ervaar je gedurende je twintiger jaren een steeds grotere mate van vrijheid, een steeds grotere mate van beslissingsmogelijkheid en kan je er ook de resultaten van proeven. Dit kan een zeer turbulente periode zijn. Nog altijd zal je *denken* dat je jezelf kent, terwijl

het ‘jezelf kennen’ nog niet eens een aanvang nam. Nogmaals, dit gaat op voor de grote meerderheid onder jullie.

Wanneer je in je dertiger jaren komt, ontstaat er een mogelijkheid. Geest begint nu tot jou te spreken. Er beginnen zich situaties voor te doen die van jou een dieper begrip vragen. Als je heel veel geluk hebt, dan begin jij je nu te realiseren welk een grote invloed je ouders hebben gehad. Normaal gesproken is dit een tijd van rebellie. Innerlijk begin je meer en meer een vrij individu te worden. De spirituele zoektocht begint heel vaak op zijn vroegst in de dertiger jaren. Misschien was je er al vroeger bewust van, als twintiger. Nogmaals, dit is geen vaste regel. Maar over het algemeen is het in de dertiger jaren tijd om *werkelijk* het smachtend verlangen van je ziel te beantwoorden.

Wanneer het egobewustzijn echter succesvol is geworden - hiermee bedoel ik dat je een manier gevonden hebt om je eigen overleving te creëren - dan heb je voor jezelf een aantal persoonlijkheden gecreëerd die jou toestaan om in interactie te treden met de waanzin van het driedimensionale, menselijke koninkrijk. Indien je geen al te grote rampen of trauma's te verwerken had en je kende geen grote mislukkingen - dan ga je ook in je veertiger jaren nog steeds door met de smog van het denken dat je het allemaal mooi voor elkaar hebt. Je hebt dan waarschijnlijk een aantal manieren gevonden om deze fundamentele en uiterst prangende vraag te ontwijken:

Wat is mijn bestemming?

Waarom ben ik werkelijk naar deze planeet gekomen?

Ik ben meer dan alleen maar dit.

Ik ben zuiver ziel. Ik ben zuiver Geest.

Ik weet dat er meer moet zijn dan dit.

Indien jij jezelf succesvol wist bezig te houden, dan is deze vraag waarschijnlijk nog niet ten volle in je opgekomen.

Het ego-bewustzijn is alleen maar dat deel van de lichaam-denkgeest die ervoor verantwoordelijk is om je fysiek in leven te houden. Het wordt aangewakkerd door het verlangen tot overleven, het verlangen naar veiligheid. Het wil een zekere orde rondom jou handhaven, want enkel door orde kan het anticiperen op wat nodig is om het fysiologische organisme in leven te houden.

Wat zich in feite voordoet is dat ergens op het pad, meestal reeds heel jong, jij je begint te identificeren met het ego-bewustzijn en jij daar jouw fysieke staat en jouw mentale waarnemingen bij betreft. De ideeën die je begint te leren over de wereld beginnen zich ook te ontvouwen in het fysiologische individu, dat echt de bakermat van het ego is. Het lichaam is het huis van het ego, van het ego-bewustzijn, inclusief de hersenstructuur en de hogere dimensies aan functioneren van het lichaam, hetgeen in feite alles is wat de hersens zijn, namelijk gewoon een hoger niveau van organisatorische principes en karakteristieken - om wat te doen? Alleen maar om de lichaamsfunctie te ondersteunen.

Dus een verdere stap in het vergeten van wie je bent doet zich voor wanneer jij jezelf begint waar te nemen als geïdentificeerd met de specifieke waarnemingen, de specifieke geloofsstructuren die ronddwalen in het hogere denkniveau van het lichaam zelf. Je bent de ziel vergeten. Je bent Geest vergeten. Jij hebt jezelf geïdentificeerd als een Amerikaan, een Afro-Amerikaan, een Kaukasische, een jongen, een meisje, een fan van een welbepaald sportteam, ja zelfs als een liefhebber van ijscrème.

Jij begint principes aan te nemen en ze voor jezelf te creëren, je daarbij nooit realiserend dat die principes heel dikwijls alleen maar het product zijn van wat je aanleerde toen je nog in de moederschoot was, of later in het leven, van de tijd dat je *geconditioneerd* werd door de leringen van je cultuur.

Velen onder jullie zijn zelfs zo ver gegaan dat ze geloofden dat ze een Brusselaar of een Antwerpenaar of een Gentenaar zijn, omdat iemand jou vertelde dat dat de plaats is waar je leeft. En alhoewel je op het aardoppervlak nog nooit een grens hebt gevonden die zegt: “Hier is Brussel en hier is Antwerpen”, heb je toch ergens een bord gezien dat ooit iemand maakte en je hebt het gelezen en je hebt het geloofd.

En zo heb jij jezelf geïdentificeerd met een heel, heel klein aspect van het leven. Velen onder jullie beginnen zich nu pas te realiseren dat je een bewoner van de wereld bent, iets wat ten minste toch al het idee overstijgt als zou je een Europeaan of een Canadees, een Zuid-Afrikaan of een Rus zijn.

Je begint dus het proces te ervaren waarbij jij jezelf steeds kleiner en kleiner maakt, nog kleiner en kleiner en waarbij je vervolgens de psychische patronen overneemt van de ouders, van je lotgenoten en van de maatschappij die rondom jou aanwezig is.

Het spirituele pad begint echter wanneer omwille van een of andere reden iets jou begint toe te fluisteren:

Dit is niet wie jij bent. Dit is niet waarvoor je gekomen bent.

Jij bent gekomen om je gevoel van afscheiding met God te genezen.

Jij bent gekomen om de Waarheid te verwezenlijken.

Ego-bewustzijn begint dus met de schok op het moment van conceptie, die jouw aandacht volledig op en naar de psychologische vorm brengt die zich ontwikkelt vanuit een bepaald patroon of een bepaald web van verwantschap.

Dit alles begint jouw visie en jouw begrip te kleuren. Het schenkt jou je unieke identiteit hier in de wereld. En naarmate je verder opgroeit, naarmate je meer en meer naar voor komt, naarmate je voortschrijdt doorheen bepaalde situaties, word je meer en meer bijgekleurd door alles wat je moest doen om te overleven. Je wordt tevens bijgekleurd door de psychische indrukken van al diegenen die zich rondom jou bevinden.

Jij denkt dat jij je eigen gedachten denkt, terwijl het eigenlijk meestal zo is dat je alleen maar als een papegaai napraat wat er tot dusver allemaal in je geheugen, in de hersenen of in het lichaam is opgekomen.

Het is inderdaad waar dat dit allemaal is ontstaan vanuit de resonantie die er was tussen het web van relaties van de ouders en de maatschappij en de kwaliteit van bewustzijn waarin jij je bevond voordat je geboren was. In deze zin kan dan ook gezegd worden dat karma bestaat.

Karma betekent gewoon actie, het effect van, zodanig dat wanneer je een kiezel in de vijver gooit, je een bepaalde rimpeling creëert. Zolang je die rimpeling aanhoudt door steeds weer dezelfde kiezel in de vijver te gooien, krijg je ook steeds hetzelfde resultaat.

En een deel van dat resultaat is de nood om geïdentificeerd te blijven met slechts het trillingsveld van energie dat we ‘lichamelijkheid’ noemen.

Je kan de derde dimensie niet overstijgen totdat je beslist om het aanzetpunt te veranderen van de rimpeling die jij maakt in de diepte van je bewustzijn. Het verlangen om dit te doen, bevindt zich altijd in jou. Het kan weliswaar nog slapende zijn, maar het verlangen om God te kennen moet zich *noodzakelijkerwijs* in iedere ziel bevinden, gezien God jouw werkelijkheid is.

Jij bent in slaap gevallen, maar op een bepaald punt komt ook de drang om te ontwaken. Wanneer die komt dan is ze *onmiskkenbaar*. Het vuurwerk mag dan nog niet verschijnen maar er gebeurt een verschuiving in jouw wezen en je *weet* dat je nooit meer kan terugkeren naar de staat zoals het vroeger was. Je kan nooit meer doen alsof het leven alleen maar datgene is wat je waarneemt via je zintuigen.

Jouw ziel begint te spreken

u begint de ziel te spreken. De verbinding die ooit verloren leek, begint zich opnieuw te manifesteren. Ze was nooit echt verloren, ze was alleen maar vergeten; ze was onderdrukt. Ze werd de achtergrond in plaats van de voorgrond. En ze begint nu te fluisteren in de diepte van je wezen. Ze komt tot jou in de vorm van je dromen.

Je begint ineens boeken op te merken die je daarvoor nooit aandacht had gegeven. Je dwaalt zomaar wat rond in de spirituele afdeling van de boekenwinkel, niet eens goed begrijpend wat jou er toe aantrok. En dan neem je een kopij van dit boek vast, of van de 'Brieven van Jezus', of 'Een Cursus in Wonderen', of een ander soortgelijk boek dat in jou een dorst en een verlangen aanraakt om... te weten.

Een vriend nodigt jou ineens zomaar uit om een workshop bij te wonen, eentje van de soort waar je nog nooit eerder naartoe bent geweest. En toch, wanneer je gaat is er iets dat jou aantrekt, iets dat jou raakt. Er begint in jou iets te ontwaken. Je merkt het misschien niet direct op maar het raakt werkelijk aan een fysiologische staat in jouw lichaam, in de chakra's of het energiesysteem. Het hart, tot nog toe in dromenland, begint zich te roeren. En het bewustzijn dorst er naar om meer te weten, meer kennis op te nemen, anders dan datgene wat het tot nu toe al had vergaard in zijn identificatie met het ego-bewustzijn.

Het verlangen om te ontwaken is tot jou gekomen. En alhoewel je het helemaal niet begrijpt, begin je vanaf dit moment ook die situaties aan te trekken die jou porren om dieper te kijken. Misschien dat het in het begin allemaal wat langzaam gaat, of een beetje al struikelend zo nu en dan. Er komt plots een meditatieleraar in jouw leven. Er is een gebedsgroep waarbij jij je aansluit. Je hebt het proces van je studieperiode aangevangen.

Een nieuwe vraag dringt zich stilaan op. De vraag is nu niet langer meer: “Hoe kan ik overleven? Hoe kan ik geld verdienen? Hoe kan ik al deze dingen doen?” Een nieuwe vraag komt steeds meer op de voorgrond: “Wie ben ik?” Er bestaan heel veel varianten op deze vraag maar in essentie blijft ze steeds dezelfde:

Wie ben ik?

Wat ben ik?

Waar kom ik vandaan?

Wat is Leven?

God?

Wat is God?

Hoe is het mogelijk dat er ook maar iets bestaat?

Deze vragen beginnen het bewustzijn aan te sporen. Heel dikwijls hebben ze al hun eerste opwachting gemaakt rond de leeftijd van tien of twaalf jaar, wanneer je in de levensfase verkeerde die de eerste voorsmaakjes oplevert van jezelf te manifesteren in de wereld. Net zoals wanneer een kind geboren wordt en het begint te ervaren dat het anders is dan het lichaam van de moeder, begin je ook op die leeftijd van tien tot twaalf jaar te ervaren dat je anders bent dan de moeder/vader-energie. Dat er iets is wat voor zichzelf wil denken en voor zichzelf wil leven.

In heel veel gevallen komen die vragen in deze levensfase aan het licht. Dat zijn de eerste aansporingen. Gewoonlijk wordt er niet al te veel op ingegaan. Er is immers nog heel wat te doen in de wereld. Je moet nog steeds leren redeneren. Je moet nog steeds leren per auto rijden. Je moet nog steeds leren met geld omgaan.

In een latere levensfase komen die vragen nog een keertje terug, gewoonlijk al vroeg in de twintiger jaren. Maar zoals we al eerder zegden, moet het momentum ook gevestigd zijn als een fysiologisch proces en daarom worden de vragen opnieuw onderdrukt. Later in de dertiger en zeker in de veertiger jaren beginnen deze vragen echter zwaar door te wegen op het bewustzijn. Je weet hoe je geld moet verdienen. Je weet hoe je geld moet beheren. Je hebt al deze dingen gedaan in de wereld. Je hebt seks gehad. Je hebt koekjes gebakken. Je hebt verjaardagsfeestjes gegeven. Je bent dronken geweest. Je hebt het allemaal gedaan! Maar iets anders knaagt nu binnenin jou.

Dit wordt het punt van de grote uitdaging. Jij vraagt jezelf af: “waar zal ik aan toegewijd zijn - Liefde of angst? Zal angst me blijven voortdrijven? Zullen al die principes waarmee ik mezelf geïdentificeerd zie - die ik gebruikt heb voor mijn overleving, voor het ordenen van mijn leven - zullen al deze dingen belangrijker blijven dan het realiseren van Mijn Zelf, het ontwaken van de Christus binnenin mij?

Het ontmantelen van de blokkades voor Spirit

 ant zie je, ontwaken vereist het ontmantelen van de bewustzijnsstructuren waarmee je jouw waarnemingen in de derde dimensie hebt geordend. Het uiteindelijke en volledige ontwaken vereist de totale ontmanteling van deze zeer subtiële en diep ingewortelde patronen van waarnemen die al *voor* je incarnatie in dit leven deel uitmaakten van de ziel. De lei dient volledig schoongeveegd te worden, zodat al wat overblijft de werkelijkheid van Geest is, met geen enkel vezeltje of geen spootje van ego-bewustzijn dat nog overblijft.

Dit is geen gemakkelijke opdracht en toch vereist ze geen inspanning. Behalve dan de inspanning om lief te hebben. Liefde is immers de grote genezer. Het is Liefde die het spoor uitwist in de diepte van al je subtiële zielenroerselen.

De patronen die jij met je hebt meegebracht als ziel, werken als een magneet. Dit betekent dat ze in de ervaring van de fysieke dimensie precies die energievormen aantrekken die trillen op hetzelfde niveau van deze patronen.

Heel dikwijls, wanneer je zegt dat je “verliefd bent geworden”, is het gewoon dat je in contact bent gekomen met

een ander energieveld dat als een handschoen past over de welbepaalde patronen van bewustzijn die jij met je meedraagt in de diepte van je wezen.

Oude herinneringen van andere incarnaties worden aangeraakt wanneer je bepaalde plaatsen bezoekt. En het voelt zo goed en zo warm in het hart dat je denkt: “Natuurlijk, hier is het dat ik moet leven op deze planeet”. Of: “dit is met wie ik mijn leven wil delen.”

En toch komt dit allemaal slechts naar boven als het resultaat van jouw karma, wat eigenlijk wil zeggen, de patronen en de effecten van die patronen die jij in je draagt.

Ontwaken vereist waakzaamheid. Ontwaken vereist dat je in plaats van mee te gaan met de reacties van de driedimensionale wereld, je dieper begint vragen te stellen, je dieper begint te observeren, je dieper begint te voelen en je dieper begint te denken.

Je begint je op een of andere manier te engageren in een spirituele oefening. Of dat nu meditatie of gebed of iets anders is, al deze dingen zijn gewoon manieren om jouw ervaring in de driedimensionaliteit even te *onderbreken*. Je onderbreekt het patroon van ‘benomen te zijn door de wereld’ lang genoeg, om eens een half uur stil te zitten, of om liederen te zingen, of om te wandelen - je doet iets op een andere manier. Je begint je bewustzijn naar binnen te richten. Je wordt iemand die zelf-observerend is, veeleer dan wereld-observerend.

Voor diegenen onder jullie die dit proces graag versneld zien, is het antwoord heel eenvoudig. Spendeer meer tijd met zelf-observerend te zijn en minder tijd met bezorgd te zijn over alles wat er gaande is in de wereld en spendeer geen

enkele tijd meer met de wereld te beschuldigen voor de huidige situatie waarin jij vertoeft - niet de ouders, niet de maatschappij, niet God, maar *eigen je alles volledig toe*.

Het aanvaarden van volledige verantwoordelijkheid en kracht

 r is een belangrijk woord dat wij met jou willen delen. Je hebt het al vele keren voorheen gehoord, maar wanneer je werkelijk het punt bereikt dat je honderd procent verantwoordelijkheid neemt voor wat je denkt, voelt, ziet en ervaart, dan schept dit een kwantumsprong in de andere richting. Dit schept een kwantumsprong naar zelf-observatie, naar de vrijheid die jij aan het zoeken bent, naar de heling van de ziel, naar de realisatie van jouw werkelijke doel, naar ontwaken.

Zonder dit komt de spirituele reis nooit echt van de grond - letterlijk! Je stijgt nooit op in bewustzijn, want je kan niet opstijgen zonder volledige verantwoordelijkheid te nemen. Jij dient jezelf los te maken van de fysische verstrengeling met zoveel andere webben van relaties, in die zin dat je hebt ingezien dat *zij het zijn die steeds jouw beslissingen veroorzaken*. Met andere woorden gezegd, je moet 'kracht' weer naar je toehalen.

Jij bent je heel goed bewust van diegenen in de derde dimensie die hun kracht weer voor zich hebben opgeëist. Soms hou je van hen of verafschuw je hen, maar zij zijn krachtig. Kan jij diezelfde kracht opeisen voor jouw leven? Kan jij er toe komen om naar je geliefde te kijken wanneer je in een relatie bent en te zeggen:

Weet je wat, dit wezen veroorzaakt op geen enkele manier hoe ik me voel. Dit wezen kan mij nooit vervullen. Dit wezen heeft niets in zich dat ik er kan uithalen zodat het mijn gevoel van tekort zou opvullen. Ik ben alleen op mijn reis naar God, want ik verblijf alleen in God. Dit betekent dat ik een geïndividualiseerde sprankel van Goddelijkheid ben. Het zit vanbinnen in mij. Het Koninkrijk van de Hemel zit in mij. Wat ik zoek zit in mij. Wat me het meest vervult, komt van binnen in mij.

Dat is waarom ik ooit heb gezegd:

*Indien je niet voortbrengt wat in je zit,
dan zal dat wat in je zit jou vernietigen.
Wanneer je voortbrengt wat in je zit,
dan zal dat wat in je zit je redden.*

Indien je niet voortbrengt wat in je zit - en wat in je zit is Christus, is Liefde - dan zal jij je bezwaard en onvervuld voelen. Meestal gaan de meeste mensen doorheen het leven met een gevoel van onvoldaanheid, van klagen wat de wereld hen allemaal heeft aangedaan, zich beklagen over de beslissingen en de keuzes die ze vroeger in het leven hebben gemaakt. Ze worden bezwaard door wat zich buiten hen bevind, samen met wat in het verleden is gebeurd. En wanneer het lichaam komt te sterven, dan verwelkt de Geest op de wijnstok.

Wanneer deze zielen bij het overlijden zichzelf gekatapulteerd zien in weer een andere trillingsstaat die nu eveneens grote angst opwekt, doet zich nog een andere shockerende kwantumsprong voor. Heel weinigen op deze Aarde hebben immers de dood *bewust* tegemoet getreden. Het

is inderdaad tijd, ook voor jullie die deze woorden lezen, om een eenvoudige beslissing te nemen:

Ik wil de overgang die 'dood' genoemd wordt, met een bewust hart tegemoet treden. Ik wil ervoor zorgen, door er nu al mee te beginnen, dat ik geen spijt meedraag en dat ik iedereen en alles vergeven heb. En wanneer het lichaam dan 'de dood' binnengaat, zal ik de wereld loslaten en er niets meer van verlangen. Ik zal er niet naar verlangen om weg te lopen en vrij te zijn, maar ik zal de dood bewust ervaren. Ik zal de subtiële energieveranderingen opmerken, terwijl ik met de snelheid van het licht van deze dimensie naar een andere overga.

Geliefde vrienden, kom in deze fase van onze gezamenlijke lessen tot het begrip van de immensiteit van wie je bent en wat je bent. Begin te begrijpen dat jij in jouw wereld niet zozeer met dingen in interactie bent, dan wel met energiepatronen die op een of andere manier weerspiegelen wat zich in *jouw* bewustzijn bevindt.

Wanneer jij dingen ervaart in de driedimensionale werkelijkheid, dan kan dat alleen betekenen dat jij ervoor gekozen hebt om op een bepaalde frequentie te vibreren. Of anders gezegd, jij zou de ervaring niet kunnen hebben om met je lichaam tegen een muur te lopen, tenzij je aan het vibreren was op dezelfde frequentie als de muur.

Is het dan mogelijk om de trillingsfrequentie van het fysieke lichaam te veranderen? Luister nu heel aandachtig. Ik ga iets vertellen dat nog maar weinigen gehoord hebben. Neen, het is alleen mogelijk om de trillingsfrequentie van je *bewustzijn* te veranderen, die trillingsfrequentie *waaruit* het lichaam is voortgekomen.

Naar binnen keren

it vereist een ommekeer in de schoot van de ziel, een omslagpunt in het bewustzijn - niet naar buiten, maar naar *binnen*. Niet als een ontsnappen aan de wereld - het is niet iets wat je iedere dag de ganse dag moet doen. Maar je brengt tijd door in gebed en meditatie. Je brengt tijd door in vergeving. Je brengt tijd door met bewuste ademhaling en ontspanning.

Je begint veranderingen toe te staan in de keuzes die je maakt, zodat ze meer in lijn komen te liggen met het groeiende bewustzijn van jezelf als schepper, als ziel. Je begint veranderingen aan te brengen in je omgeving. Je schildert de muren van je slaapkamer in een andere kleur, een kleur die jou vreugde brengt. Je verandert je fysieke omgeving door naar een ander appartement te verhuizen. En velen onder jullie weten heel goed dat dit vaak ook het veranderen van relaties inhoudt. Want in het begin is dit allemaal nuttig.

Maar er komt een punt waarop je beseft dat je wel tot met St.-Juttemis je relaties zou kunnen veranderen en dat je ook dan, nog niets zou bereikt hebben. Je beseft dat het tijd is om te blijven waar je bent en daar te zijn met diegene met wie je bent - of met diegenen met wie je bent. Je beseft dat het moment aangebroken is om de tijd met hen door te brengen, juist opdat je zou ontdekken welke patronen jou drijven in het leven. Het is tijd voor Zelf-besef door de aandacht van de

geest terug te brengen naar het Zelf. Tijd om jezelf af te vragen: “Waarom denk ik wat ik denk? Waarom zag ik wat ik gezien heb? Waarom reageerde ik op de manier waarop ik reageerde?”

Uiteindelijk zal de ziel die waarlijk toegewijd is aan ontwaken de oncomfortabele situaties niet meer ontvluchten vooraleer hij weet dat hij alle wijsheid die maar mogelijk was, eruit heeft gehaald. Er is een manier om te weten wanneer dit zich voordoet en we komen daar later nog op terug. In het kort komt het hier op neer: wanneer er een rustig gevoel van vrede is en je kan op een manier van perfecte gelijkmoedigheid naar de spelers kijken met wie je de ervaringen deelde, en je kan hen bekijken als compleet onschuldig en je ontdekt dat er niets in het lichaam is dat niet in vrede is - het hart klopt niet sneller, de schouders zijn niet gespannen - je begrijpt werkelijk dat je niet in angst bent, dan is het tijd om door te gaan.

Wanneer er echter reactiviteit in het bewustzijn is vanwege iets dat naar boven komt in je relatie met je broeders of zusters, wees er dan maar zeker van dat de les nog niet volledig is geleerd. En indien jouw ‘principes’ geschonden werden, wees er dan maar zeker van dat er nog heel wat te leren valt.

Herinner je altijd dat alle gebeurtenissen *neutraal* zijn. Grosso-modo is het proces van ontwaken een proces waarbij je de waarden die jij op bepaalde ideeën en waarnemingen hebt geplaatst, over wat het leven is en waar het toe dient, laat oplossen. En ja, er zullen momenten zijn dat je gefrustreerd bent, vooral wanneer jij je begint te realiseren dat waartoe jij *dacht* dat de wereld diende en alles waar je zo lang je energie hebt ingestoken, *helemaal niets* betekent. Heel vaak versnelt dit de periode die door sommige mystici ‘de donkere

nacht van de ziel' werd genoemd. Het is echter helemaal niet de donkere nacht van de ziel. Het is de donkere nacht van het ego en heling voor de ziel.

De Weg van Transformatie vereist een tot op het uiterst doorgetrokken persoonlijke verantwoordelijkheid, een totale persoonlijke toewijding. Niemand kan dit voor jou doen. En al de patronen waardoor jij je terneergedrukt voelt, al de angsten die zich nog in het bewustzijn bevinden, zullen daar ook in alle eeuwigheid blijven - totdat jij beslist ze te *helen*. Vanuit dat verlangen zal je beginnen situaties aantrekken, leraren en boeken en al de nodige ervaringen die jou voorzien in de mogelijkheid om dit te doen.

Er ontstaat een versnelling van het helingsproces *alleen* wanneer jij alle waarde in slachtofferschap loslaat, of anders gezegd, het geloof loslaat dat op een of andere manier iemand of iets jou wat heeft aangedaan.

Nu, als gedachte is dit heel eenvoudig te aanhoren en je kan heel gemakkelijk met je hoofd knikken hierop. Het wordt echter een heel ander ding om *eerlijk* te kijken naar al je reacties in het leven, om jezelf ervan te verzekeren dat je op geen enkel moment jezelf als slachtoffer waarneemt. Dit is het geval wanneer je het uitbreiden van Liefde werkelijk kan toepassen. Wanneer je in een situatie komt die jouw pijnpunten aanraakt en je beslist om niet weg te lopen deze keer, maar te blijven, dan leert deze situatie jou de Waarheid van jouw werkelijkheid.

Het is dan ook daarom dat het toepassen van vergeving zo uitermate waardevol is. In feite zou je kunnen zeggen dat het toepassen van vergeving finaal dat is, waar alle spiritualiteit op neerkomt. Waarom? Omdat vergeving

betekent dat je de wereld opzij schuift, dat je uit ieder gevoel van slachtoffer-bewustzijn stapt en dat je dan zelfs nog dieper gaat en jij *jezelf* vergeeft voor de waarnemingen die jouw broeders in verkeerdelijk denken gemaakt hebben - waarnemingen van hun broeders en zusters, van de wereld en van God.

Uiteindelijk is vergeving het vergeven van jezelf dat jij ooit hebt toegestaan dat waanvoorstellingen zich in jouw bewustzijn genesteld hebben, waardoor jij jezelf waarnam als afgescheiden van God, afgescheiden van jouw broeders en zusters en daardoor in staat om een slachtoffer te zijn. Vergeving die eenmaal voltooid is, *is* de realisatie van Liefde.

Geliefde vrienden, kijk dan nu eens aandachtig om het volgende te zien:

*Waar neem ik mezelf nog waar als een slachtoffer
van de wereld die ik zie?
Voel ik me gedwongen in mijn relatie?
Neem ik aanstoot aan mijn partner?*

Je partner houdt jou niet vast waar je bent. Hij of zij heeft niet die kracht om jou de mogelijkheid te ontnemen om met Liefde naar hem of haar te kijken.

Is het je werk dan, dat je haat? Niemand dwingt jou om je wagen te nemen en naar jouw plaats van tewerkstelling te rijden - niemand. Maar jouw antwoord luidt dan: "oh, maar ik moet toch overleven!" Op dat ogenblik heb jij jezelf tot slachtoffer gemaakt van het idee dat je moet overleven. Elk van jullie is op ieder moment vrij om de waarde die je op deze wereld hebt geplaatst, los te laten.

Ikzelf werd ooit bekritiseerd omdat ik de waarde had losgelaten die de maatschappij waarin ik leefde, me poogde op te leggen. De waarde die zei dat een zoon in zijn vaders voetstappen hoort te treden. Dat als de vader een timmerman is, je dan verondersteld wordt om de familiezaak over te nemen. Ik zei: “ik moet in mijn Vaders’ zaak zijn.” En ik sprak natuurlijk over mijn hemelse Vader. Ik moest de waarheid kennen over wie ik was en het was mijn doel om Christus tot ontwaken te brengen.

Ik brak met de tradities, de regeltjes van de familiestructuur binnen die gemeenschap, binnen dat tijdvak. Zoals zovelen onder jullie, was ik een beetje een rebel. En daar waar andere kinderen zich aanpasten aan de druk van de maatschappij ging ik met de rabbijnen en de leraren studeren om ’s nachts in de woestijn te zitten, heel vaak om niet terug te komen. Zelfs op de leeftijd van twaalf al maakte ik me los van mijn ouders op een groot festival en ik ging naar mijn Vaders’ huis om er met de spirituele leiders te praten.

Ben *jij* bereid om te kappen met de overeenkomsten van de wereld waarin je leeft? Dit kan zo simpel zijn dat je in plaats van bijeen te komen met vrienden op een zaterdagavond om samen naar een film te kijken, zegt: “Nee, ik ga naar mijn kamer vanavond. Ik ga een kaars aansteken en een zestal uur bidden.” En wanneer jouw vrienden je dan met gefronste wenkbrauwen aankijken, dan lach je alleen maar.

Op welke manieren pas jij je aan, aan de kijk die anderen over je hebben en aan *hun* nood om jou op een bepaalde manier voor zichzelf te willen? Ga je naar het verjaardagsfeest van je tante, alleen maar omdat de familie zegt dat je dat altijd hoort te doen - terwijl je er in je hart geen enkele zin toe hebt? De bereidheid om je hart te vertrouwen en te volgen - niet de reactiviteit van het ego die vaak wordt geïnterpreteerd als

zijnde het hart, maar het hart dat ernaar verlangt om God te kennen - dat is het lampje dat gaat branden en zo aantoonst of iemand al dan niet maturiteit heeft verworven.

Geliefde vrienden, bestudeer deze Weg van Transformatie goed, want je *moet* ieder hoekje van het bewustzijn *ontdekken* dat nog steeds vasthoudt aan het idee dat het leven iets is wat jou overkomt en dat er iets zou bestaan waartegen je hulpeloos bent zodat je het niet kan veranderen. Het uitgangspunt om een slachtoffer te zijn is het uitgangspunt van verlies van kracht. En Christus gaat helemaal niet over verlies van kracht.

Uiteindelijk gaat het er niet om dat je ergens anders naartoe gaat, maar wel dat je in je centrum blijft, in het besef dat deze wereld onwerkelijk is en jou onmogelijk kan schaden. En in om het even welke situatie is het *jij* het die met alle kracht van hemel en aarde alleen nog Liefde onderwijst.

Maar dit vereist wel dat jij de wereld laat voor wat hij is - dat niets en niemand nog langer verantwoordelijk is voor jouw geluk, jouw vreugde en jouw vrede. Want jij hebt je eenheid met Geest, met God bewerkstelligd. Jij hebt het Zelf gerealiseerd en je kijkt met gelijkmoedigheid uit over een neutrale wereld.

Wanneer dit fysieke universum dan voor de laatste keer uit het zicht verdwijnt, zal er in jou geen enkele aandrang meer zijn om het te vermijden noch om er in te gaan, want jij zal vrij zijn - vrij, zelfs terwijl je deze Aarde bewandelt. Het lichaam beweegt maar de ziel niet meer. Het bewustzijn denkt maar de *diepte* van het bewustzijn is zo stil als de oceaan. Jij leeft, doch niet jij, maar Christus verblijft in jou. En waar je ook gaat, komt de aanwezigheid van vrede de kamer binnen nog voordat jij er binnen stapt. Jij bent ontwaakt. Jij bent vrij -

allemaal omdat je de beslissing nam om slachtofferschap neer te leggen en je de verantwoordelijkheid opnam om te leren hoe je in alle situaties alleen nog de aanwezigheid van Liefde kan zijn.

Keer eens terug naar al jouw creaties. Indien er nog iets is wat oncomfortabel aanvoelt over je verleden, keer er dan nog een keertje naar terug, onderzoek het even, voel het. Kijk naar al de patronen die ervoor zorgden dat het in je leven kwam. Kijk naar de keuzes die je ooit gemaakt hebt en waarover je nu misschien enige schaamte voelt. Maar kijk er niet naar met oordeel. Kijk er naar met nieuwsgierigheid. Leer te kijken met verwondering en de onschuld van een kind.

Welwel, dat was een interessante keuze die ik maakte toen ik twaalf was, om zomaar mijn gebuur zijn fiets te stelen.

Ik herinner me dat ik in de jeugdgevangenis terecht kwam.

Hmm...

Wat ging er allemaal in me om, net voor ik die beslissing nam?

Welk patroon stuurde me op dat moment aan?

Ooh God,... ik zocht in feite aandacht van mijn vader!

Wow, dus de behoefte aan goedkeuring stuurde me aan.

Hoe fascinerend!

Hoe is dat patroon nu nog werkzaam in mij?

Is er nog een spoor van overgebleven -

om nog steeds de goedkeuring

van iemand anders nodig te hebben?

Ik wil jou dit meegeven: ieder moment van ervaring dat jij ooit hebt gehad, is *beschikbaar* voor jou, zelfs tot aan het moment van de conceptie toe, zelfs tot aan de kwantumsprong die je nam vanuit een zekere trillingsfrequentie naar deze

fysieke dimensie toe. Zelf- bewustzijn is alles, want het is het Zelf dat jij dient te verlangen om te realiseren.

Geliefde vrienden, wij houden van jou. Maar wij kunnen deze reis niet voor jou maken. Wij kunnen alleen met je meegaan op het pad dat jij gekozen hebt. Jij kan jouw relatie met Shanti Christo gebruiken om volledig te ontwaken. Of je kan ook heel dichtbij komen en dan besluiten dat het oncomfortabel is en weer wegglopen. Je zal dan alleen maar terechtkomen in een andere structuur of energievorm, in een ander web van relaties, die jou dwingen om te blijven bij dat wat oncomfortabel voelt, met slechts de bedoeling ervan te leren, met de bedoeling te groeien, te helen en *lief te hebben*.

Niet als iets wat vluchtig gezegd wordt: “oh ja, ik hou van jou”, maar als iets dat geuit wordt met gans je lichaam, een lichaam waarin er niet langer nog enige reactiviteit doorheen het zenuwstelsel of doorheen de hersens stroomt.

Want de hoogste staat van bewustzijn is niet een aversie naar deze wereld toe, maar de *omarming* van deze wereld. Er is geen groter gevoel van vrijheid dan in staat te zijn om te blijven waar je bent, maar dan wel als iemand die volledig vrij is.

Wees daarom in vrede vandaag, geliefde vrienden. Wees altijd in vrede.

Amen.

Les II - 18 (Het Pad van Transformatie)

Het Hoogste Werk is het omarmen en vergeven van jouw verleden

Nog een keer komen wij bij jou, vanuit die plaats die nooit werkelijk verlaten werd. We komen niet als diegenen die los van jou staan, maar als diegenen die samen met jou het pad bewandelen dat jij gekozen hebt. Wij komen als diegenen die de roep naar jou hebben uitgestuurd om te ontwaken, om te genezen, om op te staan, en om Liefde te verwelkomen in ieder donker hoekje waar ooit het ego zijn autoriteit heeft gezocht.

Wij treden naar voor omdat wij van je houden. En wij treden naar voor omdat wij Liefde *zijn*. Boven alles, herinner je altijd dat we naar voor treden omdat Liefde eeuwig aangetrokken wordt tot zichzelf. We komen dus bij jou omdat jij die Liefde bent, uitgestuurd als een straal van licht vanuit het heilige Bewustzijn van God. Niet om deze wereld te ondergaan, niet om geïdentificeerd te raken met de illusie,

maar juist om iedere illusie te transformeren door het constante toepassen van jouw herinnering aan dit:

Ik en mijn Vader zijn één.

Alleen Liefde is werkelijk, en Liefde, ja alleen Liefde, geneest.

Mijn toewijding hoort de werkelijkheid van de Liefde toe.

*Daarom Vader, breng elk moment nog een keer naar mij,
zodat ik het mag leren liefhebben, en die Liefde toesta om deze
tijdelijke illusie te transformeren in datgene wat het goede,
het heilige en het mooie uitbreidt.*

Hierin ligt jouw doel. Hierin ligt jouw functie, en hierin -
alleen hierin - is Leven.

Daarvoor inderdaad, is het met grote vreugde dat we
naar voor treden om bij jou te zijn, jij die werd uitgezonden
vanuit het heilige Bewustzijn van God, net zoals wij
uitgezonden werden. Want wij zijn eeuwig samen. En
afscheiding *kan niet* bestaan. Die Liefde, die aan alles
geboorte heeft gegeven, is in jou op dit moment. Alle universa
ontstaan vanuit jou. De ganse schepping wacht enkel en alleen
op jouw welkom.

Hierin ligt de verderzetting van het thema waarover we
met jou beginnen spreken zijn. *Alles* van de schepping wacht
op *jouw* welkom. De schepping wacht niet om jou te
verslinden. De schepping wacht niet om jou te bewijzen dat je
in een liefdeloos universum leeft. De schepping wacht er niet
op dat jij een stenen muur zou zijn waartegen jij je hoofd kan
stoten. De schepping wacht ook niet op jou om je dromen en
je plannen te niet te doen. De schepping is onschuldig.

Luister nu heel goed. De schepping zelf is volledig
zonder kracht. Ze wordt alleen maar krachtig in
overeenstemming met wat jij eraan toevoegt - de waarde, de

betekenis, het doel en de functie. Deze dingen komen niet van de schepping zelf, maar ze worden er veeleer naar uitgebreid, ze stromen naar de schepping toe. Deze zaken dringen de schepping binnen vanuit elk van jullie denkgeesten - die uiteindelijk het ene Godsbewustzijn delen.

Dat is dan ook de reden dat het absoluut *onmogelijk* is om naar iets buiten jou te kijken. De grote glorie van de tijd die jou gegeven is - de tijd die jij ervaart als een lichaamsbewustzijn op een schijnbare planeet, in een schijnbaar fysiek universum - ligt in dit gegeven. Namelijk dat je oneindig vrij blijft om te beslissen hoe je de schepping verkiest waar te nemen, en haar daardoor doordringt met ofwel die kracht die illusie en de schepping van angst weerspiegelt, ofwel die kracht die het goede, het heilige en het mooie uitbreidt.

Elke keer wanneer je een liefdevolle gedachte denkt, heb je letterlijk alle rijken van schepping gezegend, die in hun aantal oneindig zijn. En telkens wanneer je onbewust geïdentificeerd raakt met een angstige gedachte, heb jij jezelf afgescheiden van de perfecte Liefde van God, en heb je jezelf je functie ontzegd. Hier gebruiken we de term ‘afscheiding’ in een ietwat andere nuance, namelijk op die manier dat ze de illusie creëert binnen je bewustzijn dat er iets is waarvan jij je *moet* scheiden om jouw veiligheid en onkwetsbaarheid terug te vinden.

Je enige functie is het zegenen van de Schepping

 e functie van het Heilige Kind van God blijft voor eeuwig dezelfde, namelijk: de Schepping zegenen en ze daardoor tot een perfecte reflectie van Gods aanwezigheid te herstellen. En God is alleen maar Liefde. Liefde omarmt alle dingen en Liefde heeft vertrouwen in alle dingen. Liefde. Liefde is de natuur van jouw wezen, en wanneer je uiteindelijk besluit om volledig te ontwaken door Liefde opnieuw te verwelkomen in jouw bewustzijn, en door er aan toegewijd te zijn om *alleen nog* in Liefdevolle gedachten te verblijven, dan zal je ontdekken dat illusies gewoon zijn wat het woord zegt - ze bevatten niet de minste bestaanswerkelijkheid. Jij bent gedurende al jouw tijd in het Heilige Bewustzijn van God blijven rusten en jij zal dat ook voor altijd doen.

De Schepping dan, wacht op jouw welkom. De Schepping *wacht* totdat jij ze weer omarmt. De Schepping *wacht* op *jou*, het heilige, gezalfde Kind van God, uitgezonden als die Ene, die de Heiland is van alle dingen.

Jij bent dus de Messias. Jij bent dus de geïncarneerde Christus - alleszins in die mate dat je gek genoeg wordt in de ogen van jouw wereld om eenvoudigweg de Waarheid te aanvaarden en dat je volledig toegewijd wordt aan het luisteren naar geen enkele andere stem dan deze.

Er werd jou immers één leraar gegeven - degene die ik de Trooster heb genoemd, de Heilige Geest, de stem voor God - net op hetzelfde ogenblik dat jij voor het eerst de droom durfde te dromen om afgescheiden en schuldig te zijn. En weet dat schuld de moeder is van alle angst.

Geliefde vrienden, neem even de tijd om een eenvoudige keuze te oefenen. Gewoon omdat het leuk is. Dit vraagt van jou geen speciale inspanning omdat je al altijd keuzes maakt. Je bent hierin al een meester. Alleen neem je nu de eenvoudige beslissing om de plaats waar je bent te observeren.

Als je alleen bent, of liever, alleen lijkt te zijn volgens de fysieke ogen van het lichaam, kijk dan naar de zagezegde 'voorwerpen' rondom jou. Voel de temperatuur van de lucht maar eens aan. Luister naar de geluiden die via de oren tot je doordringen. En als je samen met anderen bent, sluit dan ook je broeders en zusters bij jouw observatie in.

Beslis om naar al deze dingen met perfecte onschuld te kijken. En zeg dan in jezelf - hetgeen er in feite op neerkomt dat je de kracht van de geest gebruikt om letterlijk waarneming te scheppen - zeg dan gewoon terwijl je naar ieder voorwerp of elke persoon kijkt:

Ik weet niet waarvoor dit dient.

Ik weet niet wat mijn broeder of zuster nodig heeft.

En besef ten volle dat het helemaal niet nodig is om dat te weten, om te interpreteren of om te analyseren.

Het is jouw functie om de schepping te zegenen met de werkelijkheid van de Liefde van Christus. Maar weet dat jouw zegen geen kracht zal bezitten totdat je besluit om terug te

keren naar het begin. En het begin is juist die staat van onwetendheid, van niet-weten, je realiseren dat je totaal onwetend bent. Christus stapelt immers geen waarnemingen en kennis op. Christus, eeuwig in Liefde met alles wat God is, opent zich alleen maar, ontvangt en geeft direct door, in de wetenschap dat wat gegeven wordt niet van hem- of haarzelf komt, maar eerder doorheen hem- of haarzelf stroomt, vanuit het oneindige mysterie dat ik ‘Abba’ of ‘Vader’ heb genoemd.

Wanneer jij tot het besluit komt om het enige doel dat jou gegeven werd ten volle te aanvaarden, dan zal er in werkelijkheid *niets* zijn wat jou nog de weg verspert. Iedere stap die je onderneemt zal jou letterlijk doorheen alle hindernissen loodsen, want die zullen oplossen in het niets wanneer je ze nadert. Aangezien jij in de Geest van God verblijft, zal je geen enkele beperking meer kennen. Het rijk van de illusie - wat ogenschijnlijk een vaste brok materie lijkt, of een oord van mensen met verschillende meningen - heeft niet de kracht om jou nog te verhinderen dat je een zegen voortbrengt die alle illusies heelt.

De schepping wacht dus op jouw welkom. Dit vereist dat je ervoor kiest om naar alle dingen in, en van deze wereld te kijken, en ze wil vergeven. Waarom dan? Wel, totdat vergeving echt en volledig is, is het omarmen van alles niet mogelijk. De poging om de schepping te omarmen, terwijl een oordeel nog steeds in het bewustzijn aanwezig is, brengt alleen maar een grote frustratie teweeg. Het is zoiets als het reiken naar de wortel aan het eind van de stok, en nooit in staat zijn om hem te pakken te krijgen.

Dat is de reden dat we zoveel gesproken hebben over het belang van vergeving. Vergeving lost immers de barricade van angst op tussen jou en wat je bent beginnen waarnemen als anders dan, of buiten jou. Vergeving is de *brug* die de

schepping naar jou brengt, en jou naar de schepping brengt. En wanneer jullie elkaar bereikt hebben door vergeving, wordt de omarming heel eenvoudig, aangezien de schepping nu rust in de palm van jouw hand.

De schepping wacht op *jou* omdat ze uit zichzelf geen kracht bezit. De wereld is niets anders dan de uitbreiding of de reflectie van een idee en jij bent letterlijk de schepper daarvan. De wereld bestaat dus nergens anders dan in jouw eigen denkkeest.

Dus welke wereld moet je dan uiteindelijk omarmen? Moet je daarvoor naar een oud klooster trekken, ergens zeventienduizend kilometer verder op de planeet, twee of drie keer zelfs, zodat je daar mogelijks de schepping vindt die wacht op jouw welkom? Neen. De wereld die op jouw welkom wacht is, heel letterlijk, de gedachten en de waarnemingen die je voelt stromen doorheen het veld van jouw eigen unieke gewaarzijn. En dat is alles.

Geliefde vrienden, er is helemaal niets buiten jou. Als je Gods wil voor jou wil kennen, kijk dan alleen maar naar wat binnenin je eigen denkkeest opkomt als een waarneming en stel alleen maar deze vraag:

*Ben ik nu bereid de tijd constructief te gebruiken,
door de schepping die op dit moment
doorheen het veld van mijn bewustzijn komt te omarmen,
en ze te zegenen met de perfecte Liefde van Christus?*

Omarm ze eerst door vergeving te schenken, hetgeen haar terugbrengt naar haar neutraliteit en haar krachteloosheid. En zegen ze daarna door deze omarming en

laat op die manier de illusoire macht die ze leek te bezitten in het niets oplossen.

Het zegenen van de wereld beoefenen

anneer je er daadwerkelijk voor kiest om de aanwezigheid van Christus te zijn, om de toepassing in jou te ontwikkelen van de wereld te zegenen, dan zal je iets zeer interessants ontdekken. Je zou zweren dat veel van de gedachten, of van datgene wat jouw ervaringen of emoties lijken te zijn, helemaal geen verband houden met iets wat je in je huidige leven hebt meegemaakt.

Diegenen onder jullie die het innerlijke werk hebben gedaan dat nodig is om transparantie te verkrijgen over hun vele verschillende levens heen, zullen opmerken dat er niet noodzakelijk een verband bestaat tussen de wereld - de schepping die op dit moment doorheen jouw bewustzijn stroomt - en om het even wat je ooit ervaren hebt als een unieke straal van het licht.

Waarom is dit belangrijk? Eenvoudigweg omdat de menselijke geest de neiging heeft om het ganse proces van ontwaken veel te persoonlijk te nemen. In werkelijkheid is er helemaal niets dat persoonlijk is. Er is alleen het veld van Christus, als Gods waarachtige en enige Schepping, en het veld van illusie dat ontstond vanwege de absolute vrijheid die de Geest genoot toen Het ooit dacht: “Ik vraag me af of ik iets zou kunnen scheppen dat anders is dan God?” En op dat moment ontstonden er twee opties: liefde of angst, werkelijkheid of illusie.

Daarom is alles wat je ziet wat niet met Liefde strookt alleen maar een tijdelijk fenomeen, oprijzend in het Heilige Bewustzijn van Christus, als een tijdelijke poging om iets te doen dat anders is dan datgene waarvoor Christus geschapen werd. Wanneer er dus iets opkomt in de geest, is het echt niet nodig om dit te gaan analyseren. Ga er zeker niet over argumenteren. Kom echter gewoon terug naar het punt van het absolute niet-weten:

*Ik weet niet waar deze gedachte, dit beeld,
deze emotie of die herinnering voor dient.*

Maar één ding weet ik wel:

ik ben het engagement aangegaan om te ontwaken als Christus.

*Daarom wil ik dit ene moment, deze ene gedachte,
dit ene voorbijgaande fenomeen gebruiken om
datgene toe te passen waarvoor ik geschapen werd,
namelijk: om de schepping te zegenen en
ze zodoende te transformeren tot datgene wat het goede,
het heilige en het mooie uitbreidt -
oneindig, eeuwig, met vreugde, in onschuld,
met gemak en vrede en vol verwondering
voor het grote mysterie dat Liefde is, dat God is.*

Wanneer je begint te begrijpen hoe eenvoudig jouw taak is, dan zal je last lichter worden, want je zal ontdekken dat je niet anders kan dan op het juiste moment op de juiste plaats zijn. Zij die toegewijd zijn aan het ontwaken in de Liefde herkennen het groot geschenk dat elk moment hen biedt:

*Hier is de wil van mijn Vader, recht voor mijn ogen.
Dit is het moment dat om Liefde schreeuwt.*

Dit is het moment dat tot in het oneindige zal worden herhaald totdat *iemand* beslist om het te zegenen. Het zou evengoed jij kunnen zijn.

De schepping wacht op jouw welkom door gewoon dit in gedachte te houden: “Goed, het verschijnt toch allemaal in mij. Ik heb een miljoen manieren uitgetest om eraan te ontkomen, en toch lijkt het me te achtervolgen waar ik ook ga. Ik kan dan maar evengoed even gaan neerzitten op een bankje in het park, een heerlijk glas koud water drinken, luisteren naar het gezang van de vogels, en gewoonweg de schepping zegenen.”

Nu zijn velen van jullie nog niet op het punt gekomen dat ze waarachtig hun persoonlijke zaken kunnen overstijgen om de identificatie met het “ikje” dat zich in de wereld heeft gevormd transparant te laten worden. Dat is volledig in orde. Wanneer je gewoon oefent om de wereld te zegenen wanneer hij in je bewustzijn komt, dan wordt dat gevoel van een ik-je immers steeds meer transparant, totdat het simpelweg oplost in het Licht, alsof het nooit eerder had bestaan.

Ga ondertussen terug tot wat we eerder hebben gedeeld. De tijd werd jou gegeven om hem constructief te gebruiken. Zoek dus niet om datgene wat je het ego noemt, of het gevoel van het persoonlijk zelf, te vertrappelen. Het is gewoonweg daar. Het is dat wat opkomt. Zou je het dan ook niet willen zegenen?

Wanneer jij als ziel, - die toch al de droom van afscheiding droomt - de verschijnselen begon te scheppen van wat je waarneemt als jouw verschillende levens, jezelf overgevend aan de zwaarte van de materie en van het fysieke, kregen bepaalde patronen toestemming van jou om zich te vestigen in het zenuwstelsel van het lichaam en in je

bewustzijn. Geloofssystemen die niet van jou waren, maar die voortkwamen uit het veld van je voorouders en van de cultuur en de tijd waarin je incarneerde, begonnen zich letterlijk vast te zetten in je geest en in je zenuwstelsel. Dit is de cellulaire indruk waarmee je hier start.

Jouw schepping wacht op een welkom. Zou je om die reden niet nog eens willen terugkeren naar jouw lichaamsverbonden denkgeest? Zou je niet nog eens willen terugkeren naar juist die herinneringen die lijken verband te houden met een individueel zelf dat een persoonlijke geschiedenis heeft? En veeleer dan te zeggen dat dat er allemaal niet is, gewoon erkennen dat, als dit is hoe jij jezelf nu waarneemt, je er *liefde mag naar toe brengen*. Stop met het proberen het ego van je af te schudden alsof je ooit je hand zou kunnen van je arm schudden!

Degenen die ervoor kiezen om terug te gaan en te kijken naar hun ervaring in het gezamenlijke veld van een lichaamsverbonden denkgeest, oprijzend vanaf het moment van de conceptie tot in het heden waar ze zich nu bevinden, zijn al betrokken bij het hoogste werk van Christus. Want ze kiezen ervoor om terug te kijken en de schepping te omarmen door naar oude herinneringen te zien en ze niet langer te vrezen, maar ze veeleer toe te staan om op gelijk welke manier in het bewustzijn te komen, zodat de herinnering kan gezegend, getransformeerd, geheeld en losgelaten worden.

Geliefde vrienden, terugkijken in de tijd naar wat eens jouw persoonlijke ervaring leek, kan heel benauwend zijn. Toch zeg ik jou: het gevoel van verschrikking dat velen voelen is niet gelinkt aan de herinneringen zelf. Het is alleen maar gelinkt aan wat jij hebt beslist om te geloven over de herinnering, en aan niets anders. Begin er dus mee om aan jezelf je eigen verleden te vergeven. Kijk naar de voorwerpen

die een herinnering aan je verleden vormen, en zeg binnen je eigen denkkeest:

Ik vergeef jou. Jij bent perfect neutraal.

*Ik kies er nu voor me jou te herinneren, jou te 'her' - 'inneren',
jou opnieuw te omarmen, zodat ik je kan zegenen.*

Laat dan samen met deze zegen de verschrikking, de kwelling, het oordeel, de angst en de ongelooflijke drama's los die je leek te hebben gedroomd. Door die last van illusie los te laten, wordt de herinnering als een kristal, als een juweel dat jou gegeven werd als onderdeel van een oneindige reis die de jouwe lijkt te zijn, maar in werkelijkheid iedereen toebehoort - getransformeerd en gezuiverd nu, omdat *jij de illusie overgaf aan Christus*, zodat de schepping in alle helderheid weer tevoorschijn zou komen.

Een eenvoudige oefening om het verleden te vergeven en te zegenen

Ik wil jou een eenvoudige oefening aanreiken. Doe ze dagelijks gedurende dertig dagen. Ze dient niet langer dan tien of vijftien minuten te duren.

Ga gewoon zitten in je stoel, de plaats waar je mediteert of bidt, je eigen altaar misschien, en begin de oefening door vijf minuten lang met heel je wezen als Christus te blijven. Wanneer je dit hebt gedaan, ga dan door met de oefening door te erkennen dat je helemaal niet weet wat enig ding is, of waartoe het dient; dat je zelfs helemaal niet weet wat enige broeder of zuster die nu in je leven aanwezig is of die ooit je pad gekruist heeft, echt nodig had. Geef je onwetendheid toe. Zeg daarna gewoon maar heel bewust het volgende tegen jezelf:

*Ik kies ervoor de schepping te vergeven
die nu onder mijn aandacht wordt gebracht.
- Heilige Geest, wat heeft er nu mijn zegen nodig?*

Terwijl je daar zit en probeert te bemerken wat er in je bewustzijn komt, zou het bijvoorbeeld een plotselinge beklemming van een spier kunnen zijn. Kijk daar niet aan

voorbij, want ook dat is iets wat in het veld van bewustzijn opkomt. Blijf bij om het even welke schepping er op dat moment opkomt - een beeld, een herinnering, een gevoel, een gedachte, een sensatie in het lichaam. Blijf daar bij. Zet het apart van al de rest wat nog zou komen en blijf met je aandacht erbij. Kijk ernaar, en beoefen vergeving op deze eenvoudige manier:

*Voorwerp van schepping,
ik vergeef jou het oordeel dat ik jou heb opgelegd,
en daardoor is het nu losgelaten.
Nu omarm ik jou.*

Probeer letterlijk te voelen dat je aan het vergeven, loslaten en omarmen bent. Degenen die goed zijn in visualisatie zouden zichzelf kunnen zien als namen ze een hand en wikkelden ze die rond de gedachte, het voorwerp, de herinnering of de sensatie in de spier; heel liefdevol, heel zachtjes, alsof je de meest delicate bloem, de mooiste van alle bloemen ooit geschapen in je hand had. Kijk naar het voorwerp en zeg dan gewoon:

*Ik ben Christus,
en op dit moment gebruik ik de tijd tot zijn hoogste glorie.
Geliefd object, ik zegen jou.
Ik omarm jou.
Ik heel jou.*

Vervolgens, als het een beeld of een gedachte is, sta toe dat het zich oplost. En terwijl het beeld vager wordt zal je bemerken dat er een veld van open vrede aanwezig is, dat je nog niet eerder had waargenomen. Het voorwerp van schepping is simpelweg transparant geworden voor de werkelijkheid van wie je waarachtig bent, want vrede is de natuurlijke staat van Christus.

Doe dit zolang als het comfortabel voelt en de geest niet al te veel gaat wankelen of ratelen. En als het lijkt oncomfortabel te worden, merk dan gewoon het ongemak op en erken en dank jezelf voor je bereidheid om de schepping te zegenen. Laat de oefening los en bekommer je gewoon verder over je dag. Je kan naar de oefening terugkeren zoveel keer als je maar wil, maar doe het minstens één keer per dag gedurende de volgende dertig dagen.

Velen onder jullie zullen een zeker patroon zien tevoorschijn komen. Dat bestaat eruit dat veel van de objecten die voor heling opkomen in je geest bijna chronologisch gelinkt zijn aan jouw ervaring in dit leven. Anderen zullen dan weer merken dat ze als het ware inpluggen in een veelheid van andere levens. En sommigen zullen merken dat hetgeen opkomt in deze dertig dagen helemaal niets vandoen heeft met enig persoonlijk verband. Maar dat het eerder lijkt alsof het jou wordt aangeboden door iets anders, en dat het voortkomt uit een ongekende dimensie van het universum.

Veroordeel nooit wat je ziet, wat je voelt, of de gedachte die opkomt. Er zijn vele dimensies van schepping, vele levensvormen en veel manieren waarin ervaring is tot stand gebracht. Veroordeel niet wat je ziet, wat je denkt, of wat je voelt. Maar hou het voor je als een voorwerp dat naar je toe werd gebracht door de Heilige Geest, die jou alleen maar vraagt om, als Christus, er genezing en zegen naartoe te brengen.

Velen onder jullie zullen zeer diepe inzichten en verwezenlijkingen kennen in de volgende dertig dagen. Sommigen zullen herinneringen krijgen waartoe je voorheen nooit toegang had. Waarom? Gewoon omdat er een barrière van angst in de weg zat, en dat is alles. Angst is juist wat de

illusie van afscheiding schept en in stand houdt, zodat wanneer iemand zegt: “ik kan me helemaal niks herinneren van wat voor mijn vijfde levensjaar gebeurde”, dit gewoon klinkklare onzin is. Iedere gebeurtenis die je ooit beleefd hebt, is beschikbaar voor jou, op dit moment, en volledig zoals het was. Je bent alleen maar selectief geweest, als een resultaat van jouw oordelen en jouw angst, om bepaalde gebeurtenissen in je bewustzijn te onderdrukken.

Wanneer je het benadert op de manier zoals wij het jou aanbieden, dan zal je merken dat de angst voor de Schepping meer en meer afwezig lijkt. Daardoor wordt de barrière tussen jou en de schepping meer en meer transparant. Sommigen van jullie zullen zelfs heel heldere ervaringen hebben dat ze het gevoel van een persoonlijk bewustzijn overstijgen, en zich ineens realiseren dat de uitgestrektheid van hun wezen veel groter is dan de gehele kosmos.

Sommigen zullen verbeterde relaties ondervinden met de mensen met wie ze samenwerken, of met een oude vriend. Of er zal ineens een telefoontje komen of een brief van iemand waarmee je nog niet in contact bent geweest. Waarom? Omdat ergens in het proces, er iets naar boven bubbelde en aan jou werd gegeven om het te helen, zodat letterlijk de boodschap naar die persoon gestuurd werd dat jij met hen bent, en dat zij kunnen helen en oude patronen achter kunnen laten. Herinner je dat alle bewustzijn verenigd is, zodat wanneer jij je toelegt op heling, je in feite een sprankel licht aanbiedt die de mogelijkheid inhoudt om iedere denkkeest in jouw dimensie en de vele andere dimensies op te tillen.

Wij omarmen jouw keuze voor heling

 ij vertoeven in een bewustzijnsdimensie waar geen barrières bestaan. Alles is er volledig transparant. Wij zijn ons dan ook zeer bewust, gewoon door onze aandacht naar om het even wie te richten, van datgene wat jij op dit ogenblik aan het helen bent. Wees er maar zeker van dat, telkens wanneer je een liefdevolle gedachte kiest, telkens wanneer jij je met ons verbindt om de verrezen Christus te zijn, dat *jij* letterlijk vreugde in ons sprankelt. Want wij omarmen samen met jou - als een ware verrukking - jouw keuze voor heling.

Afscheiding bestaat niet. Ze kan niet bestaan. Jouw heling brengt ons vreugde. We zullen dus hier maar even de aap uit de mouw halen. Wij komen werkelijk bij jou om jou te helpen voor zeer, zeer egoïstische redenen. Wij weten dat naarmate jij geneest, onze vreugde opgetild en uitgebreid wordt. Wij weten dat wanneer jij heelt, jij dichter en dichter en dichter bij de herinnering komt dat je al alles bent wat wij ook zijn.

Terwijl wij spelen in een dimensie die geen fysieke vorm inhoudt, en jij lijkt te spelen in een dimensie die het fysieke wel inhoudt, verdwijnt het gevoel van afscheiding meer en meer, naarmate jij verder transparant wordt voor de schepping. Meer en meer, en meer en meer, *dansen we*

samen in de eeuwige vreugde van de verzoening, de schepping zodoende terugbrengend naar de Liefde van God, ze op die manier te transformeren, ze op te luisteren, ondertussen binnen de schepping de middelen scheppend waardoor het goede, het heilige en het mooie voor eeuwig worden uitgebreid.

Je hoeft niet te lijden. Het lijden waarmee je nu geïdentificeerd bent hoeft *niet te bestaan*. Het is enkel door *keuze* dat lijden in het bewustzijn wordt vastgehouden. En het is alleen door *keuze* dat het kan helen en losgelaten worden.

Geliefde vrienden, vrienden *inderdaad*, want wij nemen het gebruik van dit woord zeer ernstig. Wij zijn inderdaad altijd bij jou. Merk alsjeblief even op dat we in deze les de gedachte ‘wij’ hebben overgebracht, veeleer dan ‘ik’. Want alhoewel degene die jij geïdentificeerd hebt als ‘Jeshua’ een heel groot deel van deze communicatie is, begrijp alsjeblief dat niemand alleen genezen wordt. Het uitbreiden van het goede, het heilige en het mooie wordt nooit alleen gedaan. Schepping is samenwerking. Dat is waarom *relaties* het middel zijn voor jouw verzoening. Alle heling betreft altijd het geheel van de schepping.

Wij komen naar jou toe omdat we van je houden. Misschien wil je naar ons kijken en wens je de term ‘familie’ te gebruiken. Want binnen de trilling van alle wezens in het drama van de schepping, en binnen de droom van afscheiding, en in het oneindig aantal werelden die ontstaan zijn en nog steeds ontstaan, is er een weerklink gecreëerd doorheen een oneindig aantal zielen die apart en individueel lijken. Wij zijn alleen maar diegenen die in tijd een beetje voorop zijn gegaan, en die grondiger lijken ontwaakt te zijn dan dat jij nu voor jezelf gelooft.

In werkelijkheid heeft het ontwaken zich al voorgedaan. Het is al geschied. Jij bent je op dit ogenblik alleen maar het proces van ontwaken aan het herinneren.

We komen dan ook naar voor zoals jij ons wilt ontvangen. Sommigen van jullie zien ons als zijnde ver boven jou. Sommigen zien ons vlak naast jou lopende. Anderen geloven dan weer dat je nooit gelijk aan ons kunt worden, “nooit zo groots, nooit zo fantastisch.” Sommigen kijken naar ons, lachen en zeggen, “ zou je even opzij willen gaan en me laten doorgaan met wat ik bezig ben?” Iedere waarneming valt nog steeds onder het rijk van de illusie. Waarheid komt door openbaring. ‘Ik en mijn Vader zijn één’, is alleen maar het uiten van niet-toereikende woorden die wijzen naar, of een zekere openbaring van de waarheid reflecteren.

We houden van jou omdat jij *bent* wie wij zijn! Uiteindelijk is er alleen maar Christus die Christus liefheeft in zijn heelheid - een heelheid die in de eerste plaats nooit werkelijk verloren is gegaan. En op dat moment, wanneer de schepping is teruggekeerd, zal *jij* eens goed lachen en zeggen: “wel verdorie, ik ben eigenlijk al die tijd nooit werkelijk ergens naartoe geweest. En mijn broeders en zusters zijn allemaal hier met mij, en zij zijn wie ik ben.”

Herinner je dan ook dat iedere liefdevolle gedachte jou je werkelijke plaats teruggeeft. Iedere angstige gedachte stelt alleen maar het moment van je bevrijding uit en laat de teruggave van je werkelijke vrede nog wat langer aanslepen. Herinner je dat alleen Liefde kan genezen. Geen enkele techniek heeft ooit heling gebracht, al kan hij wel een tijdelijk veld scheppen waarin het bewustzijn kan kiezen om lief te hebben. Herinner je hoe perfect eenvoudig het is. Het is niet

mogelijk voor jou om op het verkeerde moment op de verkeerde plaats te zijn.

Stel je eens een werkgever voor die beslist heeft om je een miljoen Euro per uur te betalen. Jouw enige taak bestaat eruit om een bloem te plaatsen daar waar je werkgever dat wil. De manier waarop je werkgever tewerk gaat, gewoon omdat hij van plezier houdt, bestaat eruit om jou iedere dag dat je opdaagt om te werken, een enveloppe te bezorgen. Je opent de enveloppe en je vindt er een aantal instructies in terug die zeggen: “wanneer je buitenkomt zal je een taxi aantreffen. Neem de taxi en laat je naar de binnenstad brengen, en neem daar het werk van straatveger aan.”

Op dinsdagmorgen ga ik jou een vierentachtig jaar oude man sturen die zichzelf hartsgrondig haat en zich nutteloos voelt. Biedt deze man een biertje aan, ga samen op de stoep zitten en vertel hem hoezeer jij jezelf hebt gehaat. Het is helemaal ok als je dat eigenlijk nooit gedaan hebt, maar doe het gewoon voor mij. En terwijl je aan het spreken bent, zal ik je denkgeest vullen met exact de juiste woorden die je hem kan schenken. Je zal weten wanneer je je naar hem moet wenden, in zijn ogen moet kijken en gewoon moet zeggen: “broeder, je bent geliefd”. En de heling zal gebeuren.

Ondertussen kan het gebeuren dat je medewerker naar een penthouse ergens in Parijs wordt gestuurd om de fijnste maaltijden te eten, en om gezegend te zijn met miljoenen Euro's, omgeven door een harem van de mooiste mannen of vrouwen, met de meest fijne wijnen die er bestaan. En toch is het allemaal maar een rookgordijn, zodat ik in zijn oor kan fluisteren wanneer de man van de roomservice binnenkomt met de volgende fles wijn: “zeggen die man van de roomservice.”

In het rijk van de vorm lijkt het alsof er een groot verschil is tussen diegene die naar een penthouse in Parijs werd gestuurd, omgeven met oneindige weelde, en degene die op een eenzame en koude stoep moet zitten ergens in een donkere binnenstad met een man naast zich die zichzelf hartsgrondig haat. Maar ik zeg jou dat er helemaal geen verschil is.

Er is geen verschil omdat de schepping maar één doel, één oogmerk, één waarde heeft: heling - de heling die God's heilig kind, Christus, toestaat om op te staan uit een nutteloze droom en om zijn rechtmatige plaats terug in te nemen aan de rechterhand van de Vader. Dit is geen ruimtelijke term. Het betekent alleen maar om juist te denken, om in wijsheid hersteld te worden, zodat de schepping nog meer kan uitvloeien, altijd vreugdevoller, toevoegend aan het Koninkrijk door het groter wordende goede, het groter wordende heilige en het groter wordende mooie uit te breiden.

Oordeel jezelf nooit in vergelijking met anderen. Vergelijking en contrast is nu net wat het ego-bewustzijn bezig houdt, zodat er oordeel kan uit voortvloeien - oordeel over jezelf, oordeel over de ander - zodat de droom van afscheiding kan blijven voortbestaan. Aangezien deze dingen alleen maar voorkomen in de droom, hebben ze dus de droom nodig om hun overleving te verzekeren. Geef het vergelijken gewoon op.

Ieder van jullie is even rijk als diegene net naast je. Want je *bezit* de perfecte Liefde van God. Je *bent* zoals de Schepper jou geschapen heeft - voor altijd. Geen enkele gebeurtenis heeft ooit een effect op jou gehad. Er is alleen maar Liefde, en jij bent die Liefde. Wees daarom gewoon wie je bent. Je *bent* het Licht dat deze wereld verlicht en hem herstelt tot de liefelijkheid van de Hemel.

De vraag die al jouw komende dagen zal bepalen

 e beëindigen deze les met een vraag die je voor jezelf kan beantwoorden. Niet om erover te discussiëren, noch om ze te analyseren, niet om ze te blijven herkauwen, maar alleen om er even in jouw schijnbaar persoonlijke bestaan bij stil te staan, ze te overwegen en ze te beantwoorden.

*Herken je dat je in de illusie van de afscheiding
al overal en op elk mogelijk tijdstip hebt vertoefd?
Zou je, precies nu, in de stille privacy van je eigen hart
en je eigen bewustzijn, de kracht van het gewaarzijn
dat jou geschonken werd,
willen gebruiken om te beslissen om gewoon Liefde te zijn?*

Sommigen van jullie zullen zonet angst hebben voelen opkomen. Sommigen zullen een plotse gedachte door hun bewustzijn hebben voelen stromen: “ho maar, dit is gewoon een hele hoop nonsens.” Wanneer je angst de kracht van werkelijkheid geeft, dan zal je inderdaad het beantwoorden van deze vraag uitstellen. En wanneer je luistert naar de gedachte die het ‘nonsens’ noemt, dan heb je hetzelfde gedaan.

Maar het enige wat je dan werkelijk gedaan hebt is dit, en alsjeblief, luister heel aandachtig: Je hebt dan alleen een

moment uitgesteld dat niet kan verzaakt worden. Je hebt dan alleen het onvermijdelijke uitgesteld, want jouw reis naar huis is allang begonnen. En eens die reis begonnen is, wees er maar zeker van dat het resultaat vast staat. Werk het tegen, zoveel als je maar wilt, zoals een mug die naar het universum schreeuwt: “mijn wil zal geschieden, en niet die van God.” Liefde wacht alleen maar op jouw welkom.

Kies dan gewoon, geliefde vrienden, om het enige antwoord dat deze vragen kunnen hebben, te omarmen. Want die antwoorden zijn de waarheid, gebaseerd op wat werkelijk is. En met jouw omarming van wat werkelijk is, komt het moment van jouw bevrijding dichterbij. En Christus daalt zachtjes af om zijn thuis te maken waar ooit de illusie van een apart zelf leek te regeren.

Het einde is altijd maar een gedachte verwijderd. Bevrijding - een eenvoudige keuze. De weg is gemakkelijk en zonder inspanning. Het ligt allemaal in de kracht om te beslissen.

Wij houden van jou, en we zijn altijd bij jou. Wij zullen nooit, maar dan ook nooit ons terugtrekken van om het even welke ervaring of gedachte die jij kiest. Want het is onze vreugde om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden. Kan dit dan iets anders zijn dan Liefde die uitgebreid wordt naar Gods schepping - naar jou - het heilige kind van God? Prachtig ben je! Een stralende schoonheid ben je! Onschuldig ben je! Krachtig ben je! Eeuwig ben je! Vrij ben je! Geliefd ben je! Wij koesteren jou, nu en voor altijd!

Oefen goed en geniet ervan, de komende dertig dagen.

Wees dan ook altijd, geliefde vrienden, in vrede. Amen.

Les II - 19 (Het Pad van Transformatie)

Doe afstand van de droom van de dromer

eliefde en heilige kinderen van goddelijk Licht, het is voor ons een eer om naar voor te treden en bij jullie te verblijven zodat we met elkaar kunnen communiceren. Wij treden naar voor om bij jou te zijn, omdat het enige doel van de schepping eruit bestaat het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

Wat kan er mooier zijn dan een communicatie tot stand te brengen die vanuit het Christusbewustzijn ieder aspect van het Zoonschap op een zodanige manier bereikt, dat die ziel geroerd wordt om naar manieren te zoeken om alle illusies te helen en daardoor terug te keren naar de herkenning van dat wat nooit veranderd is.

Wat kan er heiliger zijn dan elk moment van relatie te gebruiken voor de herkenning dat alleen Gods' kinderen in werkelijke verbinding kunnen treden met elkaar, en dat het doel van hun relatie eruit bestaat om illusie te helen, zodat het heilige mag worden uitgebreid? En wat kan er mooier zijn dan

in dit moment de handen in elkaar te slaan - jullie en wij - om te herkennen dat wat werkelijk mooi is, kan gevonden worden in de herkenning van het feit dat Ik en mijn Vader één zijn?

Daarom dient de uitbreiding van het goede, het heilige en het mooie jouw enige doel te worden, net zoals dat ons enige doel was geworden. Want alleen wanneer de geest *uitsluitend* voor dit doel wordt gebruikt, kan er een perfecte herinnering van het Koninkrijk optreden.

Je hebt ons uitgezocht omdat je naar het Koninkrijk verlangt, doordat het gewicht van jouw illusies te pijnlijk geworden is. De spelletjes die je zocht te spelen binnen de droom van afscheiding vervullen of verleiden jou niet langer, noch bevredigen ze jouw verbeelding. Onder al die dromen heb je de roep gehoord van die Ene, die jou uitgezonden heeft, en jou nu vraagt:

*Lief kind, keer terug! Ik ben nog steeds bij jou.
Laat ons samen het goede, het heilige en het mooie scheppen.*

Het enige verschil dat er nog *lijkt* over te blijven tussen jullie en ons, is dat wij allen die bij dit werk betrokken zijn - van wat jij zou kunnen beschrijven als 'de andere kant', gewoon aspecten van het Godsbewustzijn zijn, net zoals jij, maar die binnen de illusie van tijd, binnen het uitspelen van de tijd - eerder dan jou lijken te hebben gekozen om alle illusie te helen en naar huis terug te keren. Daarom spreken we jou toe vanaf die andere kant van de zeer dunne sluier van illusies, die jou nog steeds lijken te houden waar je nu bent, schijnbaar afgescheiden van ons.

Die illusie trouwens, is niet het fysieke lichaam noch de fysieke dimensie, gezien in werkelijkheid de fysieke dimensie niet eens bestaat. Wat wel bestaat is gedachte, stromend vanuit

geest, scheppend, of beelden vormend van dat wat in de geest wordt vastgehouden.

Het fysieke lichaam wordt aldus alleen maar een symbool van wat het bewustzijn beslist heeft te geloven, zoals dit bijvoorbeeld: “Natuurlijk ben ik gescheiden van God. Dat is wat ik in beelden wil neergezet zien. Daarom zal ik naar een fysiek lichaam kijken, mezelf ermee identificeren en ik zal vanuit dit lichaam lijken te kijken en een grote afstand waarnemen tussen mezelf en de anderen. En wanneer er een grote afstand is tussen mezelf en de anderen, of tussen mezelf en al die andere vormen, dan moet er zeker en vast een onpeilbare afgrond bestaan tussen mij en God”.

Wanneer de waarneming weer is schoongewassen, wanneer de waarneming wordt gezuiverd, dan wordt het lichaam vanzelf transparant voor het bewustzijn, voor het gewaarzijn van de geest. Het bewustzijn ziet dan niet langer datgene waarmee het geïdentificeerd is. Het ziet alleen nog het verschijnsel van mentale energie die tijdelijk uitgespeeld wordt in het veld van tijd en ruimte.

Het lichaam is niet langer een barrière of een obstakel dat dient overwonnen te worden. Het wordt niet langer gezien of waargenomen als iets waar Liefde kan aan toegevoegd worden, of als iets dat naar buiten kan reiken en zodoende datgene naar zich toe kan trekken wat als waardevol wordt beschouwd in de wereld. Het lichaam wordt eerder een tijdelijke opportuniteit om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden. Met andere woorden, zelfs het lichaam kan geen ander doel hebben behalve dat wat de Trooster, de Heilige Geest, de juiste-gerichtheid van denken in jou, eraan zou geven.

Indien je dus het lichaam in vrede wilt ervaren, indien je het lichaam alleen in de functie van communicatiemiddel voor Liefde of voor God wilt ervaren, stop dan met het waar te nemen *alsof het van jou is*. En geef het ogenschijnlijke recht op om, in verband met het lichaam, beslissingen voor jezelf te nemen.

We hebben al eerder gesuggereerd dat je de termen “ik” of “mijn” niet meer zou gebruiken wanneer je naar het lichaam verwijst. Verwijs er alleen naar als “het lichaam”, net zoals een timmerman een gereedschap zou opnemen en zeggen: “de hamer, de zaag” of zoals een artiest zou zeggen “het penseel”. Want een verstandig timmerman identificeert zich niet met de hamer of de zaag, en de wijze artiest voelt zichzelf niet verwaarloosd wanneer het penseel in het bakje ligt. Wijsheid kijkt immers naar vorm als alleen maar tijdelijke communicatiemiddelen. De vreugde ligt hem in het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

De bron van alle illusie

Illusies lijken vele vormen aan te nemen, maar toch hebben ze slechts één bron: de beslissing om jezelf als afgescheiden van God waar te nemen. De beste manier om dit te doen is jezelf ervan te overtuigen dat, omdat je gescheiden bent van God, er dingen moeten zijn in jou en in je leven, die niet in overeenstemming zijn met de wil van God.

Daardoor zul je op dit thema heel veel variaties manifesteren die allemaal de onstabieleit lijken uit te drukken die het effect is van dat ene geloof, van die ene waarneming: “Ik ben gescheiden van God. Ik heb het onmogelijke verwezenlijkt. En ik wil dat zo behouden”.

Illusies zijn dus allemaal hetzelfde, hoewel de vormen die ze aannemen heel verschillend kunnen zijn. Genezing treedt op wanneer in de diepte van je denkkeest de beslissing wordt gemaakt om je over te geven, en je het dwaze idee loslaat dat het mogelijk kan zijn om een bestaan te leiden afzonderlijk van het Godsbewustzijn.

Overgave betekent dat je in de positie van de dienaar komt, het kanaal waardoorheen het Godsbewustzijn, de Liefde van God kan uitgedrukt worden. De denkkeest die zich in perfecte overgave bevindt, ziet in geen enkel moment van ervaring een ander doel dan dit. De geest die in perfecte overgave verkeert, kijkt uit over een wereld die genezen is

van de eigen misvatting dat de wereld macht over haar kon hebben. Hij ziet klaar en duidelijk dat er op geen enkel moment iets anders werd ervaren dan zijn eigen uitbeeldingen. Dat is dan ook de reden dat alle gebeurtenissen neutraal zijn. Het is de *denkgeest* die een gebeurtenis interpreteert, er conclusies uit trekt, en er vervolgens gedrag op baseert.

De geest die genezen is en rust in overgave kijkt uit over een onschuldige wereld die geraakt werd door *zijn* zegen van vergeving. Deze vergeving is heel eenvoudig de stap waarin de denkgeest erkent dat de wereld waarin hij geloofde, niets anders was dan zijn eigen mentale creatie, en nu kan hij glimlachen omdat hij ziet dat de wereld geen enkele kracht bezat. En dat alle gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden, en al de interpretaties van deze gebeurtenissen, enkel en alleen werden voortgebracht vanuit het koninkrijk van geest - de enige plaats die jou gegeven werd om verantwoordelijkheid voor te nemen.

De denkgeest die genezen is van illusie, is genezen van *alle* illusie. En terwijl tijd en ruimte nog even lijken voort te duren, kan de laatste uitbeelding van een klein en dwaas idee - het fysieke lichaam genoemd - overgelaten worden aan iets anders, en kan het getransformeerd worden in een eenvoudig communicatiemiddel dat niet langer afscheiding en oordeel communiceert, maar enkel nog vergeving en onschuld. Het wordt niets. Het wordt opgepikt en enkel nog gebruikt om te spreken, handelen, bewegen, doen, en iets in de wereld neer te zetten die de wereld raakt met een zegen van het goede, het heilige en het mooie.

Omdat dit gewoon de waarheid is betekent dit, dat waar jij nog rechtvaardiging waarneemt voor iets wat minder is dan vrede - jij ergens in het diepere gedeelte van je denkgeest al

beslist hebt om deze wortel of deze kern van verkeerde waarneming te handhaven. Dit wil dan ook zeggen dat je nog steeds probeert jezelf ervan te overtuigen dat je het onmogelijke toch gerealiseerd hebt - dat je jezelf hebt weten af te scheiden van het Godsbewustzijn. De geest die in overgave is, kijkt uit over alle dingen en zegt in stilte tegen zichzelf:

Er is nooit iets anders geweest dan God.

Ik ben geschapen uit Dat.

De bron van mijn bestaan,

de bron van mijn werkelijkheid

rust in overgave in Dat en alleen in Dat.

De geest die in overgave rust, wandelt nog steeds in jouw wereld, zolang het lichaam blijft voortduren, en wordt vaak totaal niet herkend door de anderen om hem heen. Want die anderen zien een lichaam en nemen daardoor aan dat er een individu, een ego, een afgescheiden wezen aanwezig is, dat leeft als dat lichaam.

Wanneer de geest is overgegeven dan zou je kunnen zeggen dat het lichaam rondloopt als een lege schelp en alleen maar wacht totdat het *in*-formatie krijgt van de Liefde, van God. Wanneer de Liefde van God je niet *in*-formeert of je niet tot bewegen aanzet, rust dan gewoon en doe helemaal niets.

Dit is waarom de laatste fase van ontwaken niet te beschrijven valt in de taal van jouw wereld, gezien alle talen van jouw wereld volledig gebaseerd zijn op de gedachte van afscheiding zelf.

Daardoor komt het dat, wanneer we spreken van vrede, we spreken over die vrede die alle begrip te boven gaat.

Want de vrede die jij kan verstaan in de talen van jouw wereld is voorwaardelijke vrede, het soort vrede dat je verkrijgt wanneer twee oorlogvoerende leiders van een natie bij elkaar aan tafel gaan zitten in een deftig pak, het dodental en de vernietigde dorpen vergetend, om dan met een pen een document te ondertekenen. Ze nemen een vriendelijke houding aan, lachen voor de foto en de camera, en nemen vervolgens aan - en ze vertellen ook aan iedereen om dit aan te nemen - dat er nu vrede is. Daarna gaat ieder terug naar zijn land en begint in het geheim verdedigingswapens te bouwen tegen een aanval die zeker nog zal komen, van die ander die nog steeds als vijand wordt beschouwd.

Vrede kan niet onderhandeld worden. Het is nooit het resultaat van een compromis. Vrede komt *alleen* wanneer een denkkeest onvoorwaardelijk de droom van de dromer loslaat, zodat alleen God en Zijn scheppingen overblijven. We hebben al eerder met jou gedeeld dat die schepping één is - het Christusbewustzijn. En dat bewustzijn bevindt zich niet in het lichaam. Het is geen specifieke vorm en het behoort zeker niet toe aan een persoonlijke identiteit.

Ik was nooit “dé Christus”, net zoals jij dat niet bent. Net als jij was ik een tijdelijke wijziging van eeuwige energie, de uitbeelding van een gedachte, iets mentaals, vastgehouden in het bewustzijn dat geleerd had om de verkeerde waarneming van de dromer los te laten en daardoor alleen geïnformeerd werd door het Christusbewustzijn.

Alleen het Christusbewustzijn was aanwezig, maar kon niet geraakt worden via het lichaam. Dat is dan ook waarom mijn kruisiging op mezelf niet de minste uitwerking had. Ze bespoedigde alleen maar het proces waarbij het lichaam als een idee oploste in het niets.

De wereld is onschuldig

eliefde vrienden, kom nu tot het begrip om verandering aan te brengen in hoe je jouw bewustzijn gebruikt. Neem even een kleine pauze, samen met ons, om je de waarheid te herinneren: de wereld die je thans overschouwt is onschuldig. De *oorzaak* van de wereld wordt niet gevonden in de wereld zelf, maar enkel en alleen in de gedachten die in het bewustzijn aanwezig zijn.

Jij blijft volledig vrij ervoor te kiezen anders *waar te nemen*. Jij blijft ten allen tijde vrij te zien dat je niet het slachtoffer van omstandigheden bent, niet het slachtoffer van een relatie, niet van een carrière, of niet van het feit dat je in een bepaalde natie geboren bent. Jij bent van helemaal niets het slachtoffer, gezien niets binnen de illusie de kracht heeft om werkelijk een effect op jou te hebben.

Jij bent degene die vrij is om verantwoordelijkheid te nemen voor het koninkrijk van je eigen geest. Jij bent degene die vrij is om gewoon te zeggen:

*Vader, uiteindelijk is het niet mijn wil,
maar de uwe die geschiedt.*

En welk een andere wil zou jouw Vader kunnen hebben dan dat jij gelukkig bent door terug te keren naar die vrede die voor altijd alle begrip te boven gaat? Wat anders zou je Vader

voor jou willen dan dat je ontwaakt uit de droom dat er iets in de wereld zou bestaan dat enige waarde aan jou kan toevoegen; dat er iemand, een carrière of een plaats, of om het even wat bestaat, dat effectief ook maar iets van substantie aan jouw wezen zou kunnen toevoegen. En nog beter dan dit, dat je bevrijd wordt van de waarneming dat het gemis aan iemand, het gemis aan iets, een carrière, een plaats, of om het even welke vorm, *afbreuk zou kunnen doen* aan jouw wezen, aan jouw volmaakte kracht van eenheid met God.

Vrede komt voort uit een beslissing die in de tijd in praktijk wordt omgezet, en waarin de wereld wordt bevrijd. Bevrijd van wat? Van jouw geloof dat ze op een of andere manier het middel moet zijn waarmee jij goede gevoelens, liefde, vrede, wijsheid, ideeën, kameraadschap en zelfs broeder- of zusterschap zou kunnen winnen.

Onthechting betekent niet dat je het vermijdt, maar het betekent wel dat je je niet meer identificeert met een onjuist idee. Alle lijden komt alleen maar voort uit identificatie van het diepe bewustzijn of de ziel met de vormen die als uitbeeldingen verschijnen in deze illusie. Het geloof dat *verlies* mogelijk is en ook het geloof dat *winst* mogelijk is. Er kan alleen de herkenning zijn van wat werkelijk is, door de uitbreiding toe te passen van het goede, het heilige en het mooie.

Het einde van de illusie is heel nabij wanneer het bewustzijn het volgende punt bereikt. Wanneer enige denkkeest de creaties die hij probeerde te maken van zichzelf overschouwt, en bij alles vindt dat er iets ontbreekt - dat er nog steeds een gemis blijft - en wanneer die denkkeest dan eenvoudigweg besluit om de waarde die hij aan de wereld heeft toegekend terug te trekken, en gaat rusten in het stille verlangen om bij God te zijn, op dat moment is de Hemel

maar één stap meer verwijderd. En die laatste stap wordt door jouw Schepper voor jou genomen.

De droom van afscheiding is jouw verantwoordelijkheid geweest. Wanneer je dit punt van ineenstorting of anders gezegd, overgave bereikt, dan ga je het stadium binnen van de wederopbouw of de verzoening. En dat ligt in handen van jouw Schepper.

Eens de fase van herstel vervolmaakt is, en het bewustzijn niet langer zoekt om in het veld van illusie uit te zwerven, maar gewoon leeg en *één* met God rust, *dan* kan de schepping opnieuw beginnen. En deze co-creatie ligt in handen van beiden, van zowel jou en je Schepper. Het enige verschil is dat jij niet langer een afzonderlijk wezen bent, zoals een mug die aan het schreeuwen is naar het universum, smekend dat de dingen op haar manier zouden gebeuren. Maar veel beter dan dit dwaze gedoe, ben je leeg nu.

Jij bent de paradox der paradoxen, want in werkelijkheid ben je vol, en alleen Christus verblijft in jou. Het is nu niet meer jij die leeft, maar wel die Ene. En zelfs de geboorte en het afsterven van het lichaam zijn nu jouw zorg niet meer. In de ochtend sta je gewoon op en je zegt:

“Vader, hoe wil Jij dat ik vandaag aanwezig ben?”

En iets anders *informeert* nu jouw bewegingen en jouw beslissingen. Je bent niet langer *geïdentificeerd* met de *vrucht* van je acties. Je bent niet langer bezorgd over hoe het eruit zal zien, of hoe je in de wereld ten opzichte van iemand anders zal scoren. Je bent gewoon waar je bent, je doet wat je doet, en je biedt het in alle vrijheid aan omdat jij er niet langer gehecht aan bent.

Vrede is de essentie van de boodschap die we hier in deze les met jou willen delen - als een tijdelijke rustpauze van al het werk dat we al gedaan hebben in “De Weg van Transformatie”. Wees maar gerust, er valt nog veel meer te doen. Want wanneer de denkkeest tot overgave komt, dan sterft de weerstand tegen de uitbreiding van de schepping. En dat bewustzijn zoekt er niet naar om enige dimensie te verlaten. Want waar zou het naartoe gaan? Het wordt alleen maar een bewustzijn dat wil handelen naar datgene wat vanuit het Godsbewustzijn naar hem toe wordt gezonden, als een manier om de uitbreiding van Liefde te dienen.

Natuurlijk vereist dit dat je leert hoe je het bewustzijn anders kunt gebruiken. Maar alle leren is gefundeerd in de terugkeer naar vrede. Dat is waarom het boven alles, jouw verantwoordelijkheid is om in overgave te gaan - om dat kleine dwaze idee van een afzonderlijk zelf volledig te laten wissen uit het bewustzijn, zodat alleen nog de Christusgeest overblijft.

Vragen om te overwegen

eliefde vrienden, pauzeer nu even. Observeer de plaats waar je thans bent. Is er werkelijk iets rondom jou, in jouw huidige omgeving, dat iets zou kunnen toevoegen aan wie jij bent? Als je een manier zou vinden om het te bezitten, of om het in je op te nemen, zou het jou dan groter maken of jou verfraaien? Het zou inderdaad misschien een paar kilootjes kunnen toevoegen, indien er nu per ongeluk een ijsje voor je staat! Maar dat gewicht betreft uitsluitend het lichaam.

Stel je dan nu op dezelfde manier even voor, terwijl je naar je omgeving kijkt, hoe het zou zijn als de dingen die zich rondom jou bevinden, werden weggenomen. Zou dat iets van jouw wezen wegnemen? Als je de eenvoudige waarheid kunt aanvoelen over de vragen die we nu stellen, dan kan je zeker en vast tot het gevoel komen dat net onder jouw betrokkenheid met de wereld van vorm, er *op dit moment al* vrede beschikbaar is, omdat Liefde gewoon op jouw welkom wacht.

Zal de wereld van vorm alles doen om jou in de identificatie ermee te trekken? Oh jawekee, want dat is juist deel van deze ganse uitbeelding die jij ooit gemaakt hebt.

Je hield de gedachte voor ogen, “Ik wed dat ik een wereld kan scheppen die zo hard aan me trekt dat hij me weghoudt van het enige wat ik werkelijk moet doen. En

wanneer deze wereld dan voor mij bestaat, dan zou ik kunnen zeggen dat ik ontwaakt ben, ware het niet dat al die dingen en al die mensen mijn aandacht nu meer nodig hebben dan God. Als *zij* nu maar eens weg zouden gaan dan zou ik God zeker wel kennen. Kon ik maar ergens in een grot of in een cel van een klooster verdwijnen, of kon ik de wereld maar buiten sluiten, *dan* zou ik God wel kennen”. Deze benadering werkt nooit.

Herkenning van God is totaal niet afhankelijk van de staat van het lichaam of van de lagere denkkeest. Het is ook niet nodig om eindeloze uren in meditatie door te brengen en te zoeken hoe je de denkkeest tot bedaren kan brengen. Het is alleen maar nodig om je *waarde terug te trekken* uit alles wat opkomt in die lagere denkkeest, zodat op natuurlijke wijze de waarde herkend wordt van wat er altijd al is, in je eenheid met God. Dat is waarom ontwaken, verlossing, of verlichting in het geheel geen verandering met zich meebrengt, behalve dan de herkenning van wat altijd al is geweest, en altijd zal zijn - voor eeuwig.

Je bent vrij om opnieuw te kiezen

Nu - in dit moment - ben je vrij om opnieuw te kiezen. Op dit ogenblik ben je vrij om al je oordelen over de wereld terug te trekken. Nu - in dit ogenblik van eeuwigheid - kan je erkennen dat je *al* perfect ontwaakt bent en in alle vrijheid kiezen welke uitbeeldingen je naar buiten wilt brengen vanuit je denkgeest. Je kan in alle vrijheid kiezen of je alleen voor jezelf zal denken, of als je zal denken met God; of je je uitbeeldingen zal geloven, of als je ze zal beschouwen als tijdelijke wolken die alleen maar voorbijdrijven aan die oneindige hemel, die door de wolken nog nooit aangetast of beïnvloed werd. Jij bent vrij om nu bij jezelf te zeggen:

Ik kan voor vrede kiezen in plaats van dit.

Ik word liefdevol omgeven en niets is van belang behalve dat ik het goede, het heilige en het mooie uitbreid.

Daarom Vader, in dit ogenblik, wat is jouw wil voor mij?

Jij bent nu leeg van een zelf, leeg van streven, leeg van de behoefte om gelijk te hebben, leeg van de behoefte te oordelen of de behoefte om wat dan ook op een bepaalde manier waar te nemen, en je bent bevrijd van de gehechtheid aan de *vrucht* van jouw handelen.

Maar paradoxaal hiermee sta je toe dat creativiteit door jou heen stroomt, erop vertrouwend dat er al een grotere Geest aanwezig is die met zekerheid weet hoe de verzoening het

best gediend wordt. De verzoening is het optillen van het hele Zoonschap, iedere broeder en zuster, die allen alleen maar aspecten zijn van het Godsbewustzijn - niet van jouw bewustzijn, want jouw bewustzijn is een aspect van het Godsbewustzijn. Allen zijn punten van Licht, die lijken gescheiden te zijn van het Ene Bewustzijn, het Ene Licht.

Jij bent vrij om te zien - en alsjeblief, luister heel aandachtig - **precies waar je nu bent**, dat de afscheiding zich nooit heeft voorgedaan. Alle pogingen om de afscheiding op zijn plaats te houden waren als een gevecht om een hersenschim werkelijk te maken. Het is alsof je erop aandringt dat de fata-morgana van een oase in de woestijn werkelijk en echt is. Al die tijd sta je daar te kibbelen, met je armen over de borst gevouwen, te argumenteren over je grote gelijk, in plaats van werkelijk naar de locatie te gaan en te ontdekken wat echt en wat vals is - En al die tijd slipt de Werkelijkheid doorheen jouw vingers. Want je staat al naast een prachtige bron waaruit het aller zuiverste water opborrelt.

Jij bent vrij om een idee vast te houden dat voor de wereld nog totaal waanzinnig is:

Ik ben nu wakker.

Mijn droom heeft nooit bestaan.

*Nooit heb ik afscheiding gekend,
en nooit heb ik enige reis ondernomen.*

*Genade heeft mij al teruggebracht
en ik ben vrij om de werkelijke wereld waar te nemen.*

Dit is wat we jou vragen: spendeer wat tijd met het doen van wat we jou zonet hebben voorgesteld - zit eventjes in stilte en stel jezelf de vragen die we jou in de vorige bladzijden hebben voorgesteld, namelijk over het iets toevoegen of wegnemen van jou.

Ga even zitten met de woorden die we jou zonet gegeven hebben, keer op keer, zonder gehaast te zijn, zonder ermee in strijd te gaan. En kijk even of je die plaats kan aanraken die de waarheid van deze woorden kent, zodat de waarheid echt *gevoeld* wordt als zijnde van jou.

Dan, en dan alleen zul je de kracht die je aan het ego gegeven hebt, voelen oplossen. Wat is het ego anders dan een bundel van sensaties, waarnemingen en uitbeeldingen die de *poging* zijn om het onmogelijke toch mogelijk te maken, namelijk dat je gescheiden kunt zijn van God? Zou je die waarde willen loslaten, ze intrekken om ze terug naar je hart en je ziel te brengen, en ze dan aan je Schepper aan te bieden?

Hier dan ligt het keerpunt, het draaipunt in de zetel van de ziel die door iedereen die werkelijk naar God verlangt, bereikt moet worden: het besef dat zij leven, maar niet zichzelf, maar dat die Ene die de kracht en het Leven uitbreidt hen in het bestaan heeft gebracht. En zij hebben een functie om te vervullen. Het is *hun* functie en niet die van iemand anders. Deze functie kan met niets vergeleken worden. Deze functie kan alleen worden toegestaan.

Breng daarom wat tijd door - zoveel als je dat zelf wilt de komende dagen - met bij de waarheid te verblijven. Voor diegenen onder jullie die nu al voelen dat ze het “te druk” hebben, laat je tijd dan in drukte passeren en blijf jezelf ervan overtuigen dat de wereld werkelijk is. Wacht een aantal dagen, misschien tot het weekend, en wanneer je baas je vertelt dat je “vrijaf” hebt, neem *dan* tijd voor de waarheid.

Want naarmate de waarheid zich dieper in de ziel vestigt, zal alles wat we al gedaan hebben voorafgaand aan dit, makkelijker worden en meer zinvol zijn. Het zal ruimte

maken voor wat nog komen moet. Want wanneer het bewustzijn werkelijk ontwaakt is uit de illusie, dan rest er niets anders dan een dienaar van de verzoening te zijn. En de enige vraag die overblijft is deze:

“Vader, hoe kan ik jou dienen vandaag?”

We sluiten deze boodschap nu af, gezien er geen noodzaak meer is om hier in woorden verder op in te gaan. Er is alleen de behoefte aan directe ervaring nu, die binnenkomt in de stilte van je eigen wezen en jouw bewustzijn. Want openbaring is *zeer persoonlijk*, het kan nooit door iemand gecommuniceerd worden. En hoewel de openbaring naar iedere geest afzonderlijk op een unieke manier wordt uitgestuurd, is ze toch één en dezelfde in Waarheid. Dat is de reden waarom twee wezens die beiden ontwaakt zijn en elkaar ontmoeten alleen maar kunnen glimlachen naar elkaar, en toestaan dat de vele verschijnselen van het Leven gewoon blijven voortduren.

Weet dan ook dat wij je ontzettend waarderen. En we eren jou voor de moed die je opbrengt om de wereld los te laten en de kamers van je hart te openen voor de genade van de Hemel.

Wanneer we straks verder gaan in “de Weg van Transformatie”, laat dit dan gebeuren in het perspectief van vreugdevolle onschuld, met een bewustzijn dat zich herinnert dat er niets anders te doen valt met de tijd dan hem te gebruiken om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

Vrede is altijd met jou. Ga in die vrede vandaag. Amen.

Les II - 20 (Het Pad van Transformatie)

Waakzaamheid voor het Koninkrijk

 ij treden naar voor om bij jou te zijn omdat jij dat gevraagd hebt. Wij treden naar voor om met jou samen te zijn omdat wij een deel van *jou* zijn. Wij bestaan waar jij bent. Wij verblijven in de Waarheid van wat jij bent.

Begrijp daarom, geliefde vrienden, dat wanneer wij terug reiken in de tijd, in het veld van wat jij het lichamelijke noemt, om een communicatie met jou tot stand te brengen, dat wij dat niet doen vanuit een andere plaats. Wij komen naar jou vanuit de diepte - vanuit het hart, de essentie - van wat het Godsbewustzijn is, van wat Liefde is, datgene waaruit bewustzijn voortkomt. We treden naar voor vanuit de Werkelijkheid. En we verenigen ons met jou op de enige plaats waar echte communicatie kan plaatsvinden - in de Werkelijkheid.

Dit kan alleen maar betekenen dat op die momenten, wanneer jij voelt - niet enkel verstandelijk overweegt - maar

wanneer je op directe wijze en waarlijk aanvoelt wat er met jou gedeeld wordt door middel van de woorden die wij kiezen, dat je op dat moment noch in de tijd, noch in de illusie verblijft, maar in de Werkelijkheid vertoeft. Op dat ogenblik is er letterlijk geen enkele afstand tussen ons.

We spreken hier niet over afstand zoals jij je dat voorstelt in fysische termen, maar er is ook kwalitatief geen afstand tussen ons. Wanneer jij de Waarheid ontvangt betekent dat dus niet dat wij ons ergens boven of rondom jou bevinden, of een beetje voorop lopen. Jij begrijpt de essentie van de Waarheid vanuit de essentie van het Christusbewustzijn, het enige Bewustzijn dat de Waarheid en de Werkelijkheid van God kan begrijpen.

Die Waarheid moet zich wel binnenin jou bevinden en was daar al aanwezig nog voor het begin van de tijd. Ze was al bij jou voor dat kleine gekke idee in het uitspannel van jouw geest leek binnen te sluipen en jij besloot om het te geloven. Die werkelijkheid kan niet van jou worden weggenomen. Het is immers vanuit die werkelijkheid dat je gewaar bent dat je bestaat. Het is vanuit die werkelijkheid dat je de energie verzamelt om die waarnemingen te creëren die je het meest verlangt. En de waarnemingen die jij het meest verlangt zijn precies diegene die je aan het ervaren bent op om het even welk ogenblik.

Degenen onder jullie die zonet in de Werkelijkheid vertoeften toen ze deze woorden hoorden, weten onmiddellijk wat dit betekent: jouw waarnemingen worden jou op geen enkel tijdstip en onder geen enkele omstandigheid opgelegd door een bron of een kracht buiten jou. Je weet dat in ieder moment jij - en jij alleen - deze waarneming gecreëerd hebt en dus de bijhorende ervaring in het veld van jouw bewustzijn

uitgenodigd hebt, dit alles om geen enkele andere reden dan dat jij het verlangde.

Dat is waarom het pad van ontwaken, welke vorm het ook aanneemt, altijd neerkomt op een hertrainen van de denkkeest. Het is de beslissing om in ieder moment en uit vrije wil, jouw denkkeest de discipline aan te leren om enkel Liefde te onderwijzen, om enkel liefdevolle gedachten te kiezen, en te herkennen dat er niet zoiets bestaat als een ‘loze gedachte’. Iedere gedachte of iedere waarneming die in het bewustzijn wordt vastgehouden creëert *onmiddellijk* jouw ervaring. Die ervaring is als een kiezel die in een vijver wordt gedropt en onmiddellijk een weerkaatsing, een trilling zendt doorheen het veld van jouw gehele wezen. En dat veld gaat ver, heel ver voorbij wat jij waarneemt als de grenzen van jouw lichaam.

Wat je verlangt, ervaar je

eliefde vrienden, je ervaart alleen wat je verlangt. Dat is de reden waarom verlangen de eerste en de meest fundamentele sleutel in het proces van ontwaken is. Dat is dan ook de reden waarom verlangen de energie is die op dezelfde manier wordt gekend door elke geest in elk koninkrijk, in elke dimensie, in elke wereld. Het is vanuit verlangen dat je de keuze maakt om de waarde los te laten die je aan beperkte waarneming hebt gegeven. Het is vanuit verlangen dat je beslist om enkel nog Liefde te onderwijzen. Het is vanuit verlangen dat het Koninkrijk in jouw geest wordt hersteld. Want het is vanuit verlangen dat jij ooit geboren werd in het heilige Bewustzijn van God.

De eenvoudigste manier om te ontdekken wat het is dat je verlangt op om het even welk tijdstip, is gewoon te stoppen en even te kijken:

*Welke gedachten bevinden zich nu in mijn bewustzijn?
Hoe neem ik de wereld waar
die zich rondom mijn lichaam lijkt te bevinden?*

Observeer vooral:

Hoe neem ik mezelf waar op dit ogenblik?

Als je dat heel eerlijk doet dan zal je snel en makkelijk zien wat het is dat je in dit moment verlangd hebt te ervaren.

Het kan inderdaad nogal een schok teweegbrengen wanneer bewustzijn naar zichzelf begint te kijken om het mechanisme van zijn eigen denkproces in de wereld te observeren. En daarbij het besef vasthoudt dat alle gedachten die rondhuppelen in het bewustzijn, daar voor geen enkele andere reden zijn dan dat ze verlangd werden door de waarheid van wie jij bent.

Jij bent die kracht - die kracht - die geboorte kreeg vanuit het Bewustzijn van God, gemaakt naar Gods' beeld, hetgeen wil zeggen met oneindige kracht om te scheppen wat je maar verkiest te ervaren. Verlangen is dus essentieel voor het begrijpen van het proces van transformatie, want wat je verlangt, ervaar je *daadwerkelijk*.

Toen ik als een man op jullie planeet rondwandelde, schijnbaar gehuld in een lichaam of anders gezegd, verhuld als een lichaam, dan diende ook ik de natuur van mijn eigen denkgeest te observeren, en zodoende ontdekken wat ik op elk moment verlangde.

Waakzaamheid voor het Koninkrijk betekent je denkgeest opnieuw trainen totdat hij enkel Liefde verlangt, enkel het Koninkrijk, enkel verlichting, enkel vrede, enkel de werkelijkheid. Wanneer de denkgeest op die manier hertraint is, dan is er geen gevoel meer van een afgescheiden zelf dat worstelt om God te vinden. Er is geen gevoel meer van een afgescheiden zelf dat tekort of ontbering kent. Er is geen gevoel meer van een afgescheiden zelf dat onwaardig is om de belichaming van Christus te zijn. En op dat ogenblik kan het lichaam schijnbaar verder gaan of het kan ontbinden.

Het lichaam zal waargenomen worden in een totaal ander licht. Het zal niet meer als iets dichts en hards worden gezien dat jou schijnbaar afscheidt van je broeders of zusters. Het wordt alleen nog gezien als een dans van schaduw, die aan Christus de gelegenheid biedt - tijdelijk dan - om de taal te spreken van diegenen die nog steeds geloven dat het lichaam nodig is om te communiceren. En om dan een kiezel in de vijver te droppen die voor een weergalm, een vibratie doorheen het lichaam zorgt die door iedereen wordt herkend - misschien niet onmiddellijk aanvaard, maar wel herkend.

Daarom heb je reeds zoveel verhalen gehoord, misschien wel over mij, dat wanneer een meester op Aarde rondwandelt er iets verandert in het energieveld, in het bewustzijn van al wie in zijn of haar nabijheid verkeert. Er wordt een energie overgebracht. Het is niet dat de meester hen verandert; het is dat de Waarheid in hen plotseling versneld wordt en op zijn minst een tijdelijke herinnering van wat waar is, brengt. Een illusie kan losgelaten worden. Of misschien kunnen alle illusies wel tegelijk losgelaten worden.

Het lichaam wordt dan bijna een magisch communicatiemiddel. Het lijkt iets solide te zijn. Het lijkt te zijn wie jij bent. Maar toch, wanneer de denkgeest volledig hertraint is en zuivering volbracht, dan wordt het lichaam transparant en betekenisloos - behalve dan voor de uitbreiding van het licht van de Liefde.

Ik heb al vaak met jou gedeeld dat het ontwaken als Christus vereist dat jij je dag begint als Christus. Het is niet mogelijk jezelf te transformeren om zo Christus te worden, maar het is wel degelijk mogelijk om het idee van de Waarheid te aanvaarden. Laat dat het fundament zijn van waaruit jij jezelf uitdrukt - zodat je kan *denken* met Christus,

zodat je kan *ademen* met Christus, zodat je de visie van Christus kan delen.

Beslissen de Waarheid te aanvaarden die altijd waar is

 e Weg van Transformatie - en luister nu
alsjeblief aandachtig - is geen proces dat de
onwaardigheid in jou wil veranderen tot op het
punt waarop je eindelijk aan de Hemelpoort klopt en
ontwaakt. De Weg van Transformatie berust enkel en alleen
op jouw beslissing om de Waarheid die altijd waar is, te
aanvaarden:

Ik en mijn Vader zijn één.

Nu dit punt uit de weg is,

hoe zou een Christus in deze dimensie zijn leven doorbrengen?

*Hoe zou een Christus zichzelf of haarzelf
in ieder moment van ervaring brengen?*

Naar welke stem zou Christus luisteren?

Welke visie zou zij of hij dienen?

De strijd die je voert om te ontwaken is het *obstakel* voor
haar verwezenlijking. Daarom gaven we jou de eenvoudige
oefening om vijf minuten als Christus te zijn. En als je
inderdaad Christus boven alles verlangt, zou je er dan niet
elke dag voor oefenen? Want datgene wat je verlangt en
liefhebt, zal datgene zijn wat jouw aandacht naar zich toetrekt.
Als je Christus liefhebt, sta Christus dan toe dat hij jou naar
zich toetrekt, jou aantrekt om vijf minuten per dag door te

brengen in het besef dat je alleen maar kan zijn zoals je bestemd bent te zijn.

Eens je dit als waarheid geaccepteerd hebt, bevraag dan je eigen Christusbewustzijn hoe je deze dag zal doorbrengen. Want het bewustzijn dat ontwaakt is, ziet geen verschil meer tussen hier of niet hier zijn. Het ziet geen verschil meer tussen Hemel en Aarde. Het ziet geen verschil meer tussen eeuwigheid en tijd. Het ziet geen verschil meer tussen het niet-materiële en het materiële of het lichamelijke. Het ziet geen verschil meer tussen het buitengewone en het gewone.

De werkelijkheid is opnieuw gevestigd in het bewustzijn en doordringt nu alles wat het bewustzijn ervaart. En de wereld, waarvan je dacht dat jij hem kende - gebouwen, auto's, regeringen en al het andere - wordt gewoon een tijdelijke en ongevaarlijke illusie die jouw broeders en zusters die deel van jou zijn, schijnbaar heeft "misleid".

Omdat de wereld nu in transparantie wordt gezien, is hij niet langer beangstigend voor jou. Jij bent vrij om erin rond te lopen en erin te verblijven zolang het lichaam voortduurt - rustig en vreugdevol, je ontfermend over jouw buitengewoon gewone taken, zij het dan dat deze nu vertaald werden in een middel waarmee jij de waarheid van Liefde aan de wereld kan demonstreren.

Reacties, lijden, twijfel, depressie - in andere woorden, ongemak - kunnen alleen maar de reflectie van een *beslissing* zijn om de kracht van de geest te gebruiken om iets te verlangen, en daardoor ook waar te nemen en te ervaren, wat *anders* is dan de Waarheid van het Koninkrijk.

Vrijheid, vrede, onbeperkteid en bovenal angstloosheid, moet noodzakelijkerwijs het resultaat zijn van de keuze om de

kracht van de geest te gebruiken om de waarheid die altijd waar is te herinneren, te realiseren, erin te verblijven en uit te breiden. Dan wordt het voorbijgaand fenomeen dat hier ‘leven’ wordt genoemd een vreugdevolle dans. Het heeft geen enkel doel in en vanuit zichzelf.

Ooit gaf jij er een doel aan dat verschillend was dan dat van God. Maar als Christus wordt het doel dat je in de wereld ziet door je Schepper met jou gedeeld. Jouw wil is dezelfde als die van God geworden: aanwezig zijn en ten dienste staan van het proces waarbij diegenen die “misleid” werden zich opnieuw de waarheid herinneren en vrij worden. Het maakt niet langer uit hoe zich dat voordoet; dit wil zeggen in welke vorm jouw onderwijzen gebeurt. Het is allemaal hetzelfde. Je ziet geen verschil meer tussen je eigen vorm en die van iemand anders, want je zal de leraars van God herkennen.

Waar je op een gegeven moment ook bent, het is een goddelijk geschenk dat letterlijk in je schoot werd geworpen als een kans om je te verheugen dat je één bent met God. Een kans om je te herinneren dat alles wat je ziet een voorbijgaande illusie is, in die zin dat het vroeger een vaststaand doel leek te hebben, terwijl juist dit doel nu helemaal in het niets is opgelost en verdwenen:

Waar is de wereld naartoe?

Ik dacht dat het een gevaarlijke plaats was.

Ik dacht dat ik moest vooruit zien te komen.

Ik dacht dat er mensen waren die mij tot slachtoffer konden maken. Nu zie ik gewoon onschuld.

Ik vind daar niets meer dat iets aan mij kan toevoegen.

Ik ben gewoon in rust en in vrede,

genietend van het spel in mijn Vaders' Koninkrijk.

En waar ik ben, verblijft Christus.

De afstand die jij dus waarneemt tussen ‘waar wij zijn’ en ‘waar jij bent’, is slechts de afstand van een beslissing. Die beslissing wacht op jouw welkom. Niemand kan van jou de kracht wegnemen om te beslissen je identiteit als kind van God weer op te nemen.

Jouw keuzes observeren

Kijk eens goed naar dit moment. Stop even en onderzoek je bewustzijn. Observeer dan de eenvoudige dag die je tot dusver hebt doorgebracht. Vraag jezelf af wat je allemaal verlangd hebt vandaag. Sta het geheugen toe de keuzes die je vandaag maakte naar je terug te brengen. Kijk naar die keuzes. Welke gevoelens, waarnemingen en gedachten heb je erbij gehad? Kijk ernaar met volledige onschuld. Observeer alleen maar: “Oh, op dat moment was ik vast en zeker geen vrede aan het verlangen. Op dat ogenblik verlangde ik zeker niet de perfecte herinnering. Hmm...interessant.”

Als je in de dag die je tot dusver geleefd hebt, een ogenblik kan vinden - zelfs indien je deze les begon te lezen vijf minuten nadat je uit bed kwam - als je eens goed zoekt in die vijf minuten dat je wakker bent, dan zal je misschien ontdekken dat er tenminste wel één moment is geweest waarop je niet weloverwogen koos te verlangen naar de herinnering van je eenheid met God.

Betekent dit dat je gans de tijd in jezelf gekeerd rondloopt en zegt: “Ik verlang eenheid met God, ik verlang eenheid met God”? Dat zijn maar woorden. Het verlangen is een gevoel. Het dringt door tot in het hart. Je zou kunnen zeggen dat je het in het lichaam voelt, wat uiteindelijk niets anders dan de diepte van de geest is.

Kijk heel goed en zie of je een moment kan vinden waarin je de kracht van de geest gebruikt hebt om te beslissen tegen het Koninkrijk. Als je dat moment vindt, kijk er alleen maar naar, observeer het met onschuld, en zeg dan: “ik had anders kunnen kiezen.” Dat is de eenvoud en de kracht die het Koninkrijk is.

De wereld heeft geen oorzaak in iets wat zich buiten jouw denkgeest bevindt. En toch werd jou volledige heerschappij gegeven in de wereld. Dit betekent dat er in dat ene Christusbewustzijn wel degelijk individualiteit bestaat. Stel je daarom dat Christus-bewustzijn even voor als een oceaan waarin individuele golven omhoog rijzen die net dezelfde eigenschappen hebben als de oceaan zelf - volledige vrijheid, perfecte kennis van en eenheid met God. In die vrijheid is de kracht om te beslissen of te verlangen aanwezig. En verlangen brengt onophoudelijk nieuwe werelden voort. Op die manier is jullie planeet ontstaan. Op die manier is het ganse zonnestelsel ontstaan. Het volledige universum is ontstaan uit verlangen.

De sleutel tot transformatie - Totale verantwoordelijkheid aannemen

 e sleutel om de door jou geleefde ervaring te transformeren, terwijl het lichaam nog steeds aanwezig is, is dat je volledige verantwoordelijkheid neemt voor de manier waarop je de denkkeest verkiest te gebruiken. Denk eraan dat alleen *jij* een gedachte kan denken, alleen *jij* een idee kan hebben. Dat idee kan het domein waarover jij volledige heerschappij hebt niet binnenkomen, tenzij *jij* het een uitnodiging hebt gestuurd. Zo is het gewoon.

Het is een spiegel van wat God is - oneindige en perfecte vrijheid. Het verschil is dat God nooit afwijkt van Zijn verlangen om *alleen* de uitbreiding van Liefde te kiezen, om alleen geboorte te geven aan dat wat is zoals Hemzelf - jij. Jouw wil voegt zich bij die van jouw Schepper wanneer jij beslist om alleen nog geboorte te geven aan datgene wat Liefde reflecteert - het goede, het heilige en het mooie.

De denkkeest zoals jij hem kent, zal jou misleiden door je te laten denken: “Wel, als ik zo al leef voor vijftien procent van de tijd, wat zou het dan maken als ik voor vijf procent van de tijd iets anders doe.” Dat is volledig waar. Maar wanneer je werkelijk verlangt naar datgene wat alleen

de waarheid reflecteert over jou, dan zal je steeds minder verdragen dat je daar zelf nog van afwijkt.

Dat is waarom een denkkeest die werkelijk begint te ontwaken steeds meer pijn ervaart wanneer het bepaalde gedachtepatronen of gedragingen die niet het diepe verlangen van het hart reflecteren, verderzet. De kloof wordt steeds kleiner - de kloof van onwetendheid, de kloof waarin de denkkeest zijn keuzes en zijn waarnemingen probeert te verdedigen - totdat hij uiteindelijk gaat rusten in totale kwetsbaarheid.

Deze denkkeest leeft in totale onschuld en niet langer - alsjeblieft, luister heel aandachtig - niet langer vreest het verandering binnen zijn denksysteem. Het vreest niet meer dat het uitgedaagd zal worden door een andere denkkeest, omdat het enkel nog verlangt naar de schepping van een denksysteem dat het goede, het heilige en het mooie voortbrengt.

Het verantwoordt zich niet meer. Het verdedigt zich niet meer. Het zoekt niet langer iemand anders te overtuigen. Het is louter aanwezig en geeft zich over aan de stroom van Liefde die er doorheen vloeit. Ieder idee dat wordt aangebracht door een andere denkkeest wordt iets om mee te leven, iets om te verteren, om te kijken of er zich een juweel in bevindt dat kan toevoegen aan de schoonheid van zijn eigen expressie van het goede, het heilige en het mooie. Alles wordt op die manier 'koren voor de molen'.

Er is niet langer de behoefte om in verdediging te gaan. Het lichaam verstart niet meer. De adem versnelt niet. Er is alleen kwetsbaarheid. Er is niet langer de behoefte om zich te verbergen. Er is niet langer de behoefte om zich zorgen te maken over de meningen van anderen, gezien een mening jou

niet schaden kan. Er is enkel zoveel Liefde voor het Zelf, dat niets wat minder is dan God, genoeg schenkt.

We bespreken in deze les het thema van verlangen. Wij willen jou naar het punt brengen waarop jij je realiseert dat verlangen de grootste kracht van creativiteit is. Het is dat wat jouw ervaring voortbrengt. Verlangen is volledig vrij. Dat verlangen, die kracht om te verlangen zit in jou en je zal nooit zonder haar zijn. Het is onmogelijk om verlangen-loos te zijn, want jij kan jezelf alleen terugvinden waar je verlangd hebt te zijn. Zelfs wanneer je in diepe en volledig stille meditatie verkeert, dan ben je ook daar vanwege jouw verlangen.

Daarom, geliefde vrienden, beslis vandaag nog om verantwoordelijkheid te nemen voor wat je verlangt. Erken dat wat je verlangt, datgene zal zijn wat je ervaart. Erken dat wat je verlangt letterlijk het pad creëert waarbij je ofwel de Hemel ofwel de hel zult ervaren, vrede of turbulentie, liefde of angst. In elk moment van verlangen, precies daar waar je bent, heb je geboorte gegeven aan een volledige wereld. Want door dat verlangen creëer je de waarneming van alles rondom jou, van jezelf tot aan de verste ster, dit alles in een oogwenk, in een moment van tijdloosheid.

Een deel van de reis die we via Het Pad van Transformatie afleggen, bestaat eruit jouw ervaring te transformeren, zodat je er steeds meer kan van genieten, er minder en minder aan gehecht bent, en er tenslotte geen enkele angst meer voor hebt.

Er zijn er velen in jouw wereld die spiritualiteit zien als een middel om te ontsnappen aan de plaats waar ze zich bevinden, niet begrijpend dat ze nergens anders kunnen zijn dan in hun eigen denkgeest. En zolang het verlangen er is om

te willen ontsnappen aan waar ze zijn, zullen ze er blijven zitten, omdat alleen Liefde genezen kan.

Daarom vereist de weg van heling, die de Weg van Transformatie is, dat je terugkijkt naar jouw creaties, terugkijkt in je eigen denkkeest, en Liefde brengt naar alles wat opkomt, dit allemaal vanuit het verlangen om de aanwezigheid van Christus te zijn.

Betekent dit dat zolang je in het lichaam bent en jij jezelf terugvindt in de wereld van ruimte-tijd en beweging en al het andere, dat je het lichaam niet meer hoeft te verplaatsen van het ene punt naar het andere? Natuurlijk niet! Betekent dit dat relaties van de derde dimensie niet meer zullen komen en gaan? Natuurlijk niet!

Het betekent *wel* dat je volledig vrij wordt van jouw oude waarneming dat het aantrekken van een bepaalde relatie iets kan toevoegen *aan* jou, of dat het vermijden van een relatie jou veilig zal stellen. Veeleer begin je vrij te worden om de dans van de derde dimensie gewoon te laten zijn wat hij is. Hij heeft immers geen enkele macht meer over jou.

De hoogste staat van bewustzijn, waarin de waarneming volledig gezuiverd en gereinigd is, is een paradox van zodra je erover begint te praten. Want je zal naar jezelf kijken en jezelf zien als een lichaam-denkkeest die een zekere naam draagt, op een bepaalde plaats op een bepaalde planeet woont, en bepaalde dingen aan het doen is.

En op datzelfde moment, in hetzelfde veld van jouw bewustzijn, zal je *weten* dat je niet dat lichaam bent, dat je niet die naam bent, dat je niet dat levensverhaal bent - maar dat je veel meer bent dan dat. Jij bent iets groots, jij bent iets goddelijks, jij bent iets mysterieus, iets dat voorbij het begrip

van elke denkgeest gaat, tenminste in het veld van het denken dan toch.

En je zal de waarheid van deze twee letterlijk *weten* en *voelen* in de kern van je wezen. Er zal niet langer een verschil zijn tussen die twee. Je zal niet langer naar de persoonlijkheid kijken en nog een grote scheiding waarnemen met de Christusgeest. Want de twee zullen samengesmolten zijn als een.

Je zal kijken naar de meest alledaagse gebeurtenissen die je met het lichaam ervaart en geen verschil meer merken tussen die gebeurtenissen en het Koninkrijk van de Hemel. De gebeurtenis komt gewoon op en ze wordt letterlijk gekoesterd in, doordrongen van, en gevuld met de werkelijkheid die altijd waar is.

Je zal weten dat jij werkelijk vrij bent wanneer je niet langer weerstand voelt voor om het even wat er in het veld van jouw ervaring komt. Waarom? Omdat je het als een kans zal zien om te zeggen:

Heilige Geest, wat wil jij dat ik zeg?

Wat wil jij dat ik doe?

*Hoe zou dit ogenblik voor mij aanvoelen
wanneer ik me realiseer dat alleen Liefde werkelijk is?*

En dan zal je luisteren naar die stem. Je zal ze voelen diep in je hart. Je zal enkel nog handelen naar wat die stem zegt, en naar geen andere meer. Je zal niet luisteren naar wat een andere denkgeest denkt dat je *zou moeten* doen. Je zal enkel nog luisteren naar die ene stem. Die stem zal niet tot jou spreken vanuit het ego, want er zal geen oordeel meer zijn.

Je zal komen en gaan als iemand die door de wereld niet wordt herkend en toch heel gewoon lijkt en er uitziet als al de anderen. Het verschil is dat, alhoewel het lichaam nog steeds lijkt rond te wandelen op Aarde, *jij* de Aarde letterlijk *omarmt*. En in je binnenste zal je *weten* dat alle angst verdwenen is.

Een tweede observatie oefening.

 e willen jou graag enkele eenvoudige oefeningen meegeven die je gedurende de dag kan toepassen. Een daarvan hebben we al vermeld. Een tweede is deze: Neem tien minuten uit ieder uur van je dag. Stel het alarm van je uurwerk in en observeer tien minuten lang hoe jij het lichaam beweegt.

Bijvoorbeeld: “Oh, ik ben net uit de zetel rechtgestaan en ik begeef me nu naar de keuken. Waarom? Oh ja, ik heb zin in een ijsje. Dit kwam als een gedachte in mij op en *ik* heb het de *kracht* gegeven om de motiverende factor te zijn waardoor ik rechtstond, om dan nu vast te stellen dat ik mijn hand op de hendel van de ijskast plaats. (En trouwens, wat had ik er graag ook zo een gehad in die tijd!) Ik open nu het vriesvak en neem de koude doos die gemaakt werd uit het lichaam van een of andere boom, eruit. In die doos bevindt zich een substantie die nog een andere denkgeest, eveneens uit verlangen, heeft bereid.

“Nu neem ik een voorwerp in de hand dat ik lepel noem en dat ontstond in een denkgeest die ernaar verlangde om het leven wat makkelijker te maken. Ik steek de lepel in het ijs en stop hem nu in het lichaam, dat zelf ook het resultaat van een verlangen is. En nu creëer ik mijn ervaring!”

Er is voor dit alles geen andere oorzaak dan dit: een gedachte, een gevoel, een verlangen kwam op en werd

ontvangen om een ganse wereld, het lichaam genaamd, in beweging te brengen en op die manier de ervaring te creëren van het eten van een ijsje. Breng deze oefening tien minuten lang in de praktijk, door enkel te observeren wat je op dat moment aan het doen bent.

Wat betekent dit allemaal? Het betekent zeker niet: “Wel, ik ga werken om mijn rekeningen te betalen.” Dat doe je niet! Je gaat werken omdat je het verlangen vasthoudt iets te creëren wat jou een schijn van veiligheid, voorspelbaarheid en overleving lijkt te bieden. Een werk of een carrière hebben, is ontstaan vanuit een verlangen dat veroorzaakt werd door jouw waarneming van wat jij *denkt* nodig te hebben. Je gaat dus niet naar je werk om iets te doen. Je plaatst gewoon het lichaam in de wagen en je rijdt op de snelweg.

Leer om precies waar te nemen wat je aan het doen bent, zonder verfraaiing, zonder interpretatie of zonder rechtvaardiging - en dit voor tien minuten lang. En als je daarna absoluut wil terugkeren naar onbewust leven, in hemelsnaam, doe dat dan.

Op deze manier zal je stilaan iets beginnen onderscheiden dat de gehele tijd plaats vindt als een soort ondergrondse stroom of rivier. Want omdat jij de Werkelijkheid bent, is het verlangen om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden steeds werkzaam in jou.

Door te observeren wat je in elk moment aan het doen bent, zal je ontdekken dat je veel meer successen kent dan jij op dit moment voor jezelf erkent. In een gewone glimlach, in de beslissing om iemand een kaartje te zenden, in de beslissing om niet te reageren op iemands harde woorden, zal je ontdekken dat ook dit allemaal ontstond vanuit een verlangen in jouw heilige bewustzijn.

Je zal voeling krijgen met het feit dat er in jou al een diepte aanwezig is die voorbij alle angst ligt, voorbij alle illusie, en die al rust in mededogen, liefde, wijsheid en waarheid. Je zal ontdekken dat je al heel veel successen boekt waarop je kan bouwen, veel successen die je voor jezelf kan erkennen als een manier om te proeven, om te voelen:

“Natuurlijk, Christus is aanwezig in dit bewustzijn.”

Ik stelde jou ooit voor om enkel je liefdevolle gedachten te onthouden. Maar het addertje onder het gras is dat je ze eerst bewust moet worden. Velen raken gevangen in depressie, angst en waanzin van de geest omdat ze al hun energie steken in de waarneming van wat er *ontbreekt*, en geen energie in de waarneming van hun succes als Christus.

Leer dus in elke tien minuten-periode de bekwaamheid te ontwikkelen om te observeren wat je *werkelijk* aan het doen bent. Als je stopt aan de koffieshop op weg naar je werk, en er binnen gaat, en geld geeft aan de persoon die jou je koffie schenkt, en hem in de ogen kijkt en zegt “dank je wel”, dan heb je een succes geboekt. Je hebt de waarheid gecommuniceerd. Je hebt je herinnerd dat degene die voor je staat jouw respect en liefde waard is. En dat is een succes!

Iedere keer wanneer je de denkkeest die niets anders dan problemen ziet, kan onderscheppen, zal je beginnen ontdekken dat de ondergrondse rivier van het Christusbewustzijn nog steeds in jou aanwezig is. En naarmate je je succes steeds dieper begint te voelen, groeit op haar beurt het verlangen met die stroom mee te kunnen gaan. Van moment tot moment, van dag tot dag zul je de kracht ontwikkelen die nodig is om je enkel nog met dat Bewustzijn te identificeren.

Een tijdje zal het eruit zien alsof er twee gedachtesystemen naast elkaar bestaan - het oude waarmee je gewoon was jezelf te identificeren, en het nieuwe dat nu schijnbaar geboorte krijgt in jou. In werkelijkheid is dit niets anders dan een herinnering. Maar jij kiest wel degelijk om de nodige discipline op te brengen en de nodige waakzaamheid aan de dag te leggen om jouw bewustzijn te hertrainen, zodat het vanaf nu geïdentificeerd is - niet meer met het veld van illusie - maar met de stroom van de Werkelijkheid die doorheen jou vloeit - ongehinderd, onbelemmerd, zonder einde tot in alle eeuwigheid.

Dat is de enige gave die de tijd jou schenkt. Dat is al wat er is. Je kan de tijd niet gebruiken om rijkdom op een bankrekening op te slaan voor de toekomst, want de toekomst bestaat niet en jij hebt geen controle over wat er in jouw wereld met jouw gouden muntjes zal gebeuren. Tijd heeft maar één doel - het doel dat de Trooster eraan gegeven heeft. En dat doel is de verzoening van de Zoon van God.

Misschien klinkt dit allemaal wat hoogdravend en zal het verstand zeggen: “Wel ja, natuurlijk. Ik begrijp het helemaal. Dank u wel. Een goede dag nog!” En vervolgens grijpt de denkkeest onmiddellijk naar zijn oude denkpatronen terug. Terwijl het gehoord heeft, heeft het niet geluisterd. Terwijl het geproefd heeft, heeft het niet doorgeslikt.

Grijp de kans om jouw bewustzijn discipline bij te brengen

 et bewustzijn blijft geïdentificeerd met het veld van illusie tot jij beslist om zelf de tijd in handen te nemen, hierbij de grote gave herkendend die hij voor jou bezit - niet als een straf, niet als een plicht, maar wel als een kans om volledig vrij te worden. En wanneer je dit doet, dan lach je vanbinnen, omdat *jij* weet dat je één bent met God.

Beslis om de kans aan te grijpen jouw bewustzijn de nodige discipline bij te brengen, zodat het geïdentificeerd raakt met de stroom van Christusbewustzijn die onder het geraas en gebulder van de conflicterende wereld van het ego, zijn stille stem laat horen. Want de wereld van het ego is gevuld met angst, twijfel, oordeel, de behoefte om gelijk te hebben, de behoefte om anderen klein te houden, en de behoefte te geloven dat er een bron van kracht buiten zichzelf bestaat.

Wanneer jij ontwaakt en realiseert dat de Waarheid altijd waar is, dan zal je nooit meer klagen over een moment van ervaring waarin jij de kracht hebt om anders te verlangen. Want zoals jij verlangt, zo zal je waarnemen. En zoals je waarneemt, zo zal je ervaren. Het ganse spel is gewoon dit: Jij

bent volledig vrij. Precies hier en precies nu. Jij kan niets doen om vrij te *worden*. Jij kan je alleen jouw vrijheid *herinneren* door te kiezen hoe je in elk moment de geest gebruikt.

Tijd is een illusie. De dingen die voorbijgaan, de fenomenen van ruimte en tijd, zijn alleen maar schaduwen die jij op een bepaalde manier geïnterpreteerd hebt. Er is geen winst. Er is geen verlies. Er is geen angst. De wereld kan niets aan jou toevoegen of niets van jou wegnemen. Jij bent alleen maar in dit tijdelijke klaslokaal aanwezig om dat te doen wat om het even welke meester in om het even welke dimensie zou doen, want jij bezit dezelfde kracht als ik - Jij bezit de kracht om enkel Liefde te onderwijzen. En wat je demonstreert moet je onvermijdelijk ook onmiddellijk zelf leren.

Leer daarom de geest te observeren:

“Wat verlang ik werkelijk?”

Niet “wat zou ik graag verlangen,” maar “welk verlangens heb ik nu.” En herinner jou dat alles een neutrale gebeurtenis is. Het is alleen maar een leerrijke ervaring.

Afscheiding bestaat niet. De Waarheid is altijd waar. Dood is onwerkelijk. Jij bent zuiver Geest. Tijd is alleen maar een kader. De wereld is onschuldig. Jij kan geen slachtoffer zijn. Jij bent vrij. De verzoening is geschied. De opstanding is voltooid.

Eens je deze boodschap begrijpt, grijp haar dan vast en kies ervoor die Werkelijkheid naar de schaduw dans die wereld noemt, te brengen. Want wat voor goeds brengt het bidden

voor vrijheid in de toekomst? Alle goeds is immers gelegen in het kiezen voor vrijheid nu!

Nog een laatste ding over verlangen. Het ego is gemaakt uit aantrekking of afkeer en oordeel; uit acceptatie of weerzin en zelfs haat. Bijvoorbeeld: “Dit is goed, dat is slecht; Dit is juist, dat is verkeerd.”

Wees bereid om alle gevolgen van jouw verlangen te aanvaarden en te omarmen. Wanneer je je lepel in de ijscrème stopt, geniet er dan van. Zie het als een effect van jouw verlangen. En wanneer je een auto koopt die onmiddellijk stuk gaat, oefen jezelf dan om ook dit te omarmen en ervan te genieten, net als van je ijsje.

Waarom? Voor een heel eenvoudige reden: Als het ego-bewustzijn dingen als goed of slecht beoordeelt, als jij het ijsje als “goed” bestempelt, maar het stukgaan van je wagen als “slecht”, welke *bewustzijn* heeft er dan macht over jou? Ben je dan vrij in dat moment? Je zou het beter omarmen en ervan genieten: “Mijn wagen is zonet in panne gevallen. Oh, maar er is net zo een mooie zonsondergang! Ik denk dat ik hier gewoon wat ga zitten om te zien hoe de sterren tevoorschijn komen. Tenslotte wou ik toch niet werkelijk ergens naartoe.”

Bewustzijn is alles. Als jij werkelijk verlangt meer te doen dan alleen maar *geloven* in Christus, dan moet je de verantwoordelijkheid nemen om je denkkeest te transformeren door jouw dagelijkse momenten te gebruiken om anders te kijken. En wanneer je de manier verandert waarop je naar ieder moment kijkt, dan zal je diepe vrijheid proeven - een vrijheid die jou onmiddellijk ver voorbij alle dingen van ruimte en tijd brengt. Het zal lijken alsof ze in jou

opkomen en in jou weer verdwijnen - universa, komend en gaand in het Heilige Bewustzijn van Christus.

Dat is de grote gave die jou geschonken is. Welk verlangen acht jij jezelf waard? Je zal inderdaad zelf je eigen pad banen naar volmaakt ontwaken.

Er kan geen einde zijn aan het Bewustzijn van God. Jij zal er altijd in verblijven, net als iemand die in een onbegrensd woud verblijft. Waarom zou je dan niet gewoon *spelen* in het Koninkrijk?

Geniet van je oefeningen! Als je ze doet, zal je een verdieping ervaren van je herinnering van de Waarheid die altijd waar is.

Wees dus in vrede. En nogmaals drukken wij onze dankbaarheid uit naar jou omdat je tijd maakte om het lawaai van de wereld even opzij te zetten en op deze manier met ons samen te zijn. Want zie, communicatie is de grote vreugde van dat aspect van het Zoonschap dat ervoor koos nu samen te komen om zich te verheugen in de herinnering van de Waarheid.

Het is daarom onze vreugde om communicatiemiddelen te creëren zodat we bij jou kunnen zijn. Jullie hebben een gezegde in jullie wereld: “om te dansen moet je met twee zijn.” Dank je om deze feestelijke dans met ons te delen in herinnering van de Waarheid.

Ga in vrede. Amen.

Les II - 21 (Het Pad van Transformatie)

Toestaan is de poort naar het Koninkrijk

Het is voor jou niet mogelijk om zonder Liefde te zijn.

Het is voor jou niet mogelijk om alleen te zijn.

Het is voor jou niet mogelijk om de dood te proeven.

Het is voor jou niet mogelijk om werkelijk verlies te lijden.

*Het is voor jou niet mogelijk om te lijden
onder de droom van afscheiding.*

Het is voor jou niet mogelijk om los te staan van jouw Schepper.

Het is voor jou niet mogelijk om te falen.

Het is voor jou niet mogelijk om iets of iemand te schaden.

Het is voor jou niet mogelijk om schuldig te zijn aan zonde.

Treed binnen in een bewust zuiveringsproces

eliefde vrienden, overweeg even elk van de uitspraken die we jou zonet hebben aangeboden. We stellen voor dat je elke uitspraak bovenaan op een apart blad papier schrijft. Treed dan in een proces waarbij je met iedere uitspraak afzonderlijk, een week lang aan de slag gaat. Wat bedoelen we daarmee? We bedoelen dat je zo vaak als je dat zelf verkiest, naargelang jouw verlangen, wat tijd vrijmaakt om bij deze uitspraak stil te staan. Kijk naar wat er in je opkomt en schrijf dit op.

Je zal ontdekken dat er veel beelden, ideeën en zelfs bepaalde gevoelens opkomen die lijken aan te tonen dat deze uitspraak voor jou niet helemaal waar kan zijn. Dit is een manier om je te bekwamen in het observeren van wat er werkelijk in het veld van jouw bewustzijn omgaat. Het is een manier om in een bewust zuiveringsproces te treden.

Ontkenning kan de denkkeest niet zuiveren. Je kan niet overstijgen wat je weigert te omarmen. Want het is precies in de omarming ervan dat Liefde terugkeert naar de plaats waar ooit schaduwen dwaalden. Alleen Liefde geneest alle dingen. De onschuldigen hoeven niet bang te zijn. En omdat jij onschuldig bent, ben je dan ook volledig vrij om totaal eerlijk te kijken naar wat er in jouw denken opkomt wanneer je de uitspraak leest. Schrijf het gewoon op.

Kijk na een twee à drietal minuten naar wat er allemaal naar boven is gekomen, en leg dan de twee gezichtspunten eens naast elkaar. Herhaal in stilte de uitspraak waarmee je aan het werk bent en kijk vervolgens naar de verklaring, naar het beeld, de beschrijving of de herinnering die lijkt aan te tonen dat jouw ervaring *anders* is dan de uitspraak.

Kijk naar al wat er in je bewustzijn opkomt wanneer je de dingen zo naast elkaar legt. Of het nu een gebeurtenis is die een week geleden plaats vond, of een jaar, of tien jaar, of vijfhonderd jaar, het maakt helemaal niets uit. Wanneer je er naar kijkt, vraag je dan gewoon af: “Heeft dit geloof of deze waarneming over mezelf, die lijkt in tegenstelling te zijn met de uitspraak bovenaan op mijn blad, werkelijk iets aan mij veranderd? Heeft het mijn bestaan van me weggenomen?”

Kijk naar wat er als antwoord komt. Sla je ogen op en zie om je heen. Zeg in stilte in jezelf:

Ik ben in dit moment vrij te kiezen de dingen anders te zien.

Blijf nog een ogenblik om je heen kijken en ga dan terug naar de uitspraak bovenaan op je blad. Spreek deze minstens drie keer na mekaar hardop uit. Zeg daarna stilletjes in jezelf:

Dit is de waarheid over mij. Ik wil enkel nog de Waarheid.

Leg dan alles opzij en ga verder met je dag. De volgende dag haal je het weer boven, en doe je de oefening opnieuw. Doe dit proces een week lang voor elk van de uitspraken die je gekregen hebt, en wees er maar zeker van dat zuivering in het diepste van je denkkeest zal optreden. Elk zal dit op een andere manier ervaren. Maar dat je het zal ervaren, dat is zeker.

Herinner je altijd dat het enige ding wat getransformeerd kan worden jouw denkgeest *is*. Het is door de kracht van het bewustzijn zelf, dat zuivering optreedt.

Net zoals verlangen, is bereidheid of toelaten essentieel voor zelfrealisatie. Je hebt ons al vaak horen vertellen dat er van jou alleen maar een klein beetje bereidheid gevraagd wordt, je zou het een korreltje kunnen noemen. Neem een korreltje bereidheid, hetgeen net hetzelfde is als toelaten, en strooi het uit over al jouw ervaringen. Strooi het uit over de wereld. Strooi het uit over jouw eigen wezen.

Sta alle dingen toe

ees bereid iemand te zijn die de vaardigheid ontwikkelt om alle dingen toe te staan. Een denkkeest die vrij is, kan dat. Een denkkeest die in gevangenschap vertoeft kan dat niet. Want de denkkeest die gevangen is, is zo omdat hij erop aandringt dat de dingen die hij waarneemt op zich anders moeten worden, maar dat de waarnemer zelf niet hoeft te veranderen. En precies dat is de essentie van gevangenschap.

Iemand die de vaardigheid ontwikkelt om toe te staan, ontwikkelt in waarheid vergeving. Hij bevrijdt de wereld van zijn aandringen dat zijn waarnemingen als waar moeten beschouwd worden. Hij bevrijdt ook zichzelf van de behoefte om vast te houden aan zijn eigen waarneming. Sta daarom alle dingen toe. Vertrouw alle dingen. Omarm zodoende alle dingen en overstijg ze.

Toestaan volgt verlangen op de voet. Want wanneer je het Koninkrijk boven alles verlangt, dan heb je geen andere keuze dan tot de vaststelling te komen dat je de wereld moet toestaan te zijn zoals hij is.

Je weet immers nog niet hoe de wereld is. Het enige wat je kende waren je eigen waarnemingen erover. De Trooster zal echter deze waarnemingen genezen. En dat vraagt jouw geringe bereidwilligheid om je waarnemingen te laten veranderen.

En naarmate ze veranderen, wordt de wereld als bij wonder een andere plaats. Hij wordt transparant en ongevaarlijk. De wereld wordt nagenoeg waardeloos, behalve dan voor de waarde die de Trooster eraan geeft, en voor zolang hij bestaat.

Toestaan, geliefde vrienden, is een proces van loslaten en vertrouwen. Het is een proces waarbij je zegt:

*Ik vraag me af hoe het zou zijn
om de dingen gewoon te laten zoals ze zijn -
om ze op te merken en ze gewoon voorbij te laten gaan?*

Toestaan dan, is de poort waardoorheen Christus gaat naar de volledige herinnering van Christus. Toestaan brengt een voortdurend dieper gevoel van vrijheid - vrijheid van alle omstandigheden. Want het zijn jouw omstandigheden die jij het *geloof* schonk dat ze de kracht bezaten om jou gevangen te houden.

Wanneer je echter kiest om jouw waarneming van de wereld of van een omstandigheid te laten varen, dan zal je ontdekken dat je al vrij bent. De kracht - en dat is wat vrijheid is - is een kracht om anders te scheppen. En scheppen is het effect van wat je verkiest te zien.

Toestaan kan je bekijken als een weerstand die wegsmelt uit het zenuwstelsel, dat op zich alleen maar een aspect van het bewustzijn is. Toestaan is als het openen van je handpalmen. In plaats van het stevig vast te houden, laat je het gaan. Wat laat je dan gaan? De gewoonte om gelijk te willen hebben, de gewoonte om de wereld als een gevaarlijke plaats te zien. De gewoonte om jezelf als behoeftig te zien. De gewoonte om Christus als ver van jou verwijderd te zien.

Alles wat niet zoals het Koninkrijk der Hemelen is, is een gewoonte die het waard is om los te laten, door toe te staan dat het uit jouw bewustzijn wordt weggenomen.

De essentie van deze les is het ontwikkelen van het vermogen om toe te staan. Het begint met de bereidheid om het deksel weg te nemen dat jij op je eigen bewustzijn hebt geplaatst, zodat je in staat bent om - in onschuld - te kijken naar hoe het werkelijk is - wat speelt zich werkelijk af in de kelder van jouw bewustzijn, zonder oordeel, zonder angst, zonder rechtvaardiging, zonder uitleg. Het is gewoon daar.

Als je de oefening die we jou in het begin van deze les meegaven ook werkelijk toepast, dan zal het ontwikkelen van het vermogen om toe te staan zich enorm verdiepen.

In het toestaan ontwikkel je de kwaliteit van vergeving. Zonder vergeving is het onmogelijk te ontwaken in de realisatie van de Waarheid die altijd waar is. Waarom? Omdat oordeel het tegenovergestelde is van het Koninkrijk. Waar vergeving wordt weerhouden, maak je letterlijk de keuze om buiten het Koninkrijk te zijn. Je hebt de kracht van je geest gebruikt om te beslissen, uit verlangen om aan een bepaalde waarneming vast te houden, waardoor je directe ervaring voortbracht. *Jij* bent degene die jezelf uit de tuin van Eden hebt gegooid.

Herinner je altijd dat vergeving essentieel is. Ze is nodig voor de verzoening. Vergeving is een ander woord voor toestaan. We spreken hier niet over blinde passiviteit, maar wel over het loslaten in je eigen denkgeest, en dat is alles. Het gaat over de bereidheid om alle gebeurtenissen volledig neutraal te zien. Het is de bereidheid om de Trooster jou eraan te laten herinneren dat afscheiding niet bestaat, dat je jezelf niet schuldig kan maken aan zonde en al de rest.

Vergeving is het loslaten van wat jij beslist hebt dat waar moet zijn over de wereld. Het is dus heel zeker een zelf-gerichte praktijk. Uit jezelf kan je jouw broeders en zusters niets vergeven, want in werkelijkheid hebben ze niets gedaan. Vergeving is het vergeven van jezelf in het steeds aandringen dat de Werkelijkheid vervangen zou worden door jouw versie ervan.

Toestaan is als de bloemblaadjes van een bloem die zich zachtjes openen om het nieuwe ochtendgloren van een lentedag te omarmen. Toestaan is als het smelten van het ijs, zodat de rivier kan stromen. Toestaan is als het openen van een flesje zacht parfum en ervan genieten, zo intens als je maar kan. Toestaan is het verdwijnen van angst. Toestaan is transformatie.

Wanneer je zover bent gekomen dat je alle dingen toestaat, alle dingen vertrouwt, dan zal je ook alles omarmd hebben. Alleen degene die *ruimer* is dan dat wat omarmd wordt, kan het omarmen toepassen. Als jij je dus gevangen voelt, herinner je dan dat jij jezelf kleiner hebt gemaakt dan de wereld die je waarneemt.

En wanneer jij je vrij voelt, dan is dat omdat jij je herinnerd hebt dat je diegene bent waaruit alles ontstaat. *Jij* bent de Zoon van God. Jij bent de uitgestrekte hemel waarin alle wolken en stormen tevoorschijn komen en ook weer weggaan, terwijl het hemelruim zelf ongedeerd blijft - voor altijd onveranderlijk. *Dat* is vrijheid! En de beoefening van vrijheid is een keuze uit vrije wil. Ze is het resultaat van het verlangen naar het Koninkrijk.

Wanneer je zover komt dat je jezelf *werkelijk* vergeeft voor iedere waarneming die je over iets of iemand hebt

aangenomen, dan zal je ontdekken dat dit ook betekent dat je de waarnemingen over jezelf loslaat. Want je kan niet volledig ontwaken, tenzij jij *jezelf* in de cirkel van jouw vergeving insluit. Uiteindelijk zal je dan ontdekken dat het toepassen van de innerlijke beweging van toestaan, een daad is waarbij jij jezelf toestaat om werkelijk het Zelf te zijn dat jij bent. Je zal niet langer weerstand bieden tegen het zuiveringsproces, ongeacht de middelen die de Trooster voor jou gebruikt. Het maakt gewoon niets meer uit:

*Waarom weerstand bieden?
Het enige wat ik wil is God!*

Als er in een fractie van een seconde iets weggenomen wordt uit je bewustzijn en je merkt het niet eens op - prachtig is dat. Als het veel tranen en ervaringen in de wereld vereist - prachtig is dat. Wat is immers het verschil? Deze twee zijn werkelijk hetzelfde. En dat komt omdat jij - door toe te staan - het zeggenschap van je eigen weg naar huis hebt losgelaten. Jij hebt beslist om de Trooster jou naar huis te laten brengen.

Omdat je het Koninkrijk boven alles verlangt, maakt het niks meer uit hoe dat proces ervaren wordt. Je klaagt niet meer dat het zo lang lijkt te duren. Je beveelt jezelf gewoon toe aan het proces.

Je staat de Trooster toe om jou bij de hand te nemen en terug te keren op die stappen die je ooit in dwaling hebt gemaakt. Iedere stap vereist dat je hem toelaat, hetgeen hetzelfde als vergeving is, geboren uit verlangen; een verlangen gezuiverd van de wens om gevangen te nemen, want die is nu vervangen door het verlangen dat alles bevrijdt.

Eens jouw eigen verlangen begint en wordt zoals het Koninkrijk, dan staat het eind van de reis met zekerheid vast.

De school is uit. Dat wat het ego wordt genoemd kan niet meer blijven bestaan. Want het ganse universum, de schepping, de wereld rondom jou zal samenwerken - hetgeen wil zeggen dat het als één zal ademen - alle dingen zullen samenwerken onder het goedkeurend oog van de Heilige Geest, om *precies* dat te creëren wat jij nodig hebt om volledig vrij van alle illusie te worden. En in de diepte van je hart heb je al 'ja' gezegd tegen de Trooster, dat het op die manier zal verlopen.

Toestaan is dus even belangrijk als verlangen, en is een aspect van het pad, een grondbeginsel waardoor Christus zich Christus herinnert en opstaat uit de as van het ego, om op deze Aarde en om het even welke planeet te wandelen als de Waarheid die altijd waar is.

Herinner jezelf eraan dat het steeds het ego is dat wil vergelijken en contrast zoeken. Het is alleen het ego dat nadenkt over het pad van iemand anders, en zich afvraagt of hun pad niet beter is dan het jouwe. Er is *alleen* het leven dat jij op directe wijze ervaart. En door verlangen en toe te staan, kan dat leven omarmd worden *als het middel* waarmee de Heilige Geest alle illusie uit jouw denkkeest wegspoelt. Vanzelfsprekend is dit gebaseerd op een besef van nederigheid dat het ego zichzelf niet tot ontwaken kan brengen; dat de Heilige Geest de bemiddelaar is die weet hoe hij jou naar huis kan brengen, een taak die Hem door genade gegeven is.

Een relatie met de Trooster opbouwen

k beveel heel sterk aan dat je in relatie treedt met de Heilige Geest, alsof het een relatie met een goeie vriend is - inderdaad, jouw beste vriend - totdat je een punt bereikt waarop je vrijwel iedere beslissing in handen geeft van dat Bewustzijn. Wel, kameraad, vertel het mij: moet ik nu links of rechts afslaan?

Je bent niet langer eigenaar van je eigen leven. Alleen het ego denkt dat het het leven kan bezitten. Zuivere Geest weet dat het Leven hem bezit. Dit betekent dat het Leven jou geboorte heeft geschonken; het Godsbewustzijn heeft jou in het bestaan gebracht. Jij bent van God. Jij bent niet de *eigenaar* van het Leven. Jij bent de *ontvanger* ervan.

Zou je dan niet de beslissing willen maken om een grootmeester in het toestaan te worden? Je kan met eenvoudige dingen beginnen, zoals: “Ik sta deze tandpasta toe dat hij smaakt exact zoals hij smaakt, zonder klagen. Het is gewoon zoals het is.”

Wanneer de seizoenen veranderen, ben je dan bereid niet te treuren over het eind van de zomer en de intrede van de herfst, maar ben je bereid om die verandering gewoon te ervaren? Want wees er zeker van - en alsjeblief, luister goed - in het rijk van de wereld, die het rijk van de waarneming is, is

constante verandering het enige ding wat echt bestaat. Daaronder ligt de onveranderlijke Realiteit, dat wat al het veranderlijke doordringt. Maar waar er weerstand tegen verandering is, daar is ongetwijfeld een denkkeest aanwezig die gelooft in waan.

Herinner je dat we jou al eerder vertelden dat een ontwaakte geest geen enkele weerstand meer voelt voor de dingen van de tijd. Hij probeert zich niet langer te ontdoen van de tijd. Hij probeert de dingen niet langer hetzelfde te houden. Een ontwaakte geest kan alles omarmen, alles vertrouwen en daardoor alles *onmiddellijk* overstijgen, zelfs wanneer hij zich temidden van verandering bevindt.

Is er in jouw rijk - en wees heel eerlijk met jezelf - ooit een moment waarin er geen verandering optreedt? Kan het lichaam het veld van totale stilte worden? Nauwelijks. Zelfs wanneer je hart drie seconden lang niet meer klopt, is er nog altijd het bloed dat zachtjes doorheen de aderen vloeit. Er komen nog steeds gedachten op en geluiden dringen via de oren tot je door. Het lichaam is niet wat onveranderlijk is. Het *gewaarzijn* van het lichaam, het veld waarin het lichaam verschijnt, dat *is* al onveranderlijk.

Kan jij ertoe komen om het veld van bewustzijn te zijn dat alle dingen omarmt die opkomen, veranderen en ook weer weggaan; en toch geen enkele weerstand voelen in het omarmen ervan, en het dansen met al deze dingen? Want de geest die vrij is van de illusie van dood, is de geest die leren *dansen* heeft met de dood, en in ieder moment of iedere relatie kan binnentreden, in de wetenschap dat, precies omdat het lichaam erin betrokken is, het ook tot een einde *moet* komen. Eigenlijk is het van bij het begin al onderweg naar zijn einde.

De geest die niet langer in angst vertoeft, of niet langer in weerstand is, is de geest die alles vergeven heeft, zichzelf inbegrepen. De geest die met passie, met vreugde, met levenslust, met onschuld en met eenvoud alle fenomenen, die opkomen en ook weer weggaan, kan omarmen, *die*geest kan de dood nooit proeven. Hij transmuteert letterlijk de dood, ook op het moment dat de dood *lijkt* langs te komen.

De hoogste staat van bewustzijn is altijd een paradox wanneer je erover begint na te denken. Door jouw *verlangen* ben je steeds dichterbij en steeds dieper in het Koninkrijk beland. En door het beoefenen van het toestaan, de met genade gevulde bereidheid te weten dat wat opkomt ook al aan het verdwijnen is, lijkt het als water dat doorheen een vork vloeit, en dus helemaal niets om over te klagen. Het bewustzijn dat treurt en klaagt, is het bewustzijn dat in waan gevangen zit. Het bewustzijn dat alle dingen toestaat, is het bewustzijn dat zich al vrijelijk beweegt *voorbij* alle dingen.

Stel je nu even voor dat jou een venster gegeven werd, als was het dat jouw Schepper jou uit zichzelf had geplukt en zei: “Ik ga jou in het veld van de tijd droppen, omdat er iets is wat ik jou graag zie leren. Je hebt dertig dagen de tijd om het te leren.” Stel je tevens voor dat als je er niet zou in slagen, dat je bestaan dan zou uitgewist worden, jouw naam geschrapt uit het boek van het Leven. Natuurlijk zal dit nooit gebeuren. Het is alleen maar een manier om jezelf wat aan te porren.

De genade van het toestaan ontwikkelen

 tel je voor dat de komende dertig dagen alleen het je eigen maken van de genade van het toestaan belangrijk is. Hoe doe je dat? We zeggen het nog een keer, heel eenvoudig door je aandacht te richten op de meest concrete, de meest wereldse, de meest dagelijkse ervaringen van ieder moment. Wanneer je 's morgens de waterkraan opendraait in de douche, neem dan de tijd om aanwezig te zijn, en voel hoe het water van koud naar warm verandert, en herken dat je zonet de constante dans van verandering in jouw wereld hebt waargenomen. Zeg dan heel gewoon:

“Ik sta deze verandering helemaal toe.”

Nu ja, dit klinkt misschien alsof je een of ander groot wezen bent, terwijl je heel goed weet dat het in feite toch zal gebeuren. Maar heb er gewoon plezier in!

Wanneer jij jouw toast laat aanbranden, neem dan even diep adem. En nog voor het ego in jou begint te klagen en te zeuren dat de toast niet is zoals je hem wou, stop even en kijk ernaar. Ervaar de verbrande toast en zeg: *“Ik sta deze toast toe om verbrand te zijn.* Nu ben ik vrij om te kiezen hem op te eten zoals hij is, of een nieuwe te maken.”

Wanneer je in je wagen stapt en naar buiten rijdt uit je garage en de regendruppels vallen op je voorruit, geef jezelf dan toestemming om je denkkeest terug te brengen uit de toekomst naar het heden en zeg: “Ik sta toe dat het regent.” Zo eenvoudig is het.

Je ziet, de kracht van transformatie is het transformeren van de denkkeest, hetgeen werkelijk het enige is dat getransformeerd kan worden. Leren is iets van de denkkeest. Het is het enige dat veranderd *kan* worden. De denkkeest is de enige plaats waar leren kan plaatsvinden. En alle leren is ontworpen om de waarneming te *vertalen*, zodat ze meer en meer, en meer en meer wordt zoals de Werkelijkheid zelf. Angst vloeit weg uit het bewustzijn. En tenslotte kan de Vader de laatste stap voor jou nemen.

Leren is nodig in het veld van waarneming. *Jij* hebt *jezelf* in dat veld gebracht. Waarom zou je er dan nu niet mee doorgaan, en je waarneming *laten* genezen? Ze wordt genezen door de kracht van je aandacht te richten op dat wat zich voor je bevindt, niet wat voor je lichaam staat, maar wat in het veld van je gewaarzijn is. Dat is dan ook de reden dat je op ieder moment kunt dansen van plezier:

Lieve hemel, ik hoef nergens heen te gaan.

Het bevindt zich precies hier voor me.

*Dit heel gewone moment is de doorgang
naar de transformatie van het bewustzijn.*

Ik hoef het alleen wat bereidwilligheid te geven.

En raad eens?

*Ik heb alle kracht onder Hemel en Aarde
om precies dat te doen.*

Niemand kan me dit afnemen!

Niemand kan de vrijheid veranderen waarin ik leef!

Ik ben degene die dit moment het kleine beetje bereidheid

*kan schenken en kan toestaan
dat de regendruppels tegen het venster slaan.*

Wanneer je eens goed om je heen kijkt, dan zal je elke dag oneindig veel dingen ontdekken waar je je aandacht op kan richten, oneindig veel redenen waarom verveling niets anders dan een beslissing is. Recht voor jou ligt de rijkdom van een pad, vertaald door de Trooster vanuit een droom van afscheiding naar de koninklijke snelweg van het Koninkrijk. En alle kracht onder Hemel en Aarde is jou gegeven - in dit moment, in dit moment, in dit moment - om opnieuw te kiezen. Het wordt echter tijd om deze uitspraken uit jouw abstracte denken te halen, en ze in heel concreet geleefde momenten om te zetten.

*Waar kan ik opnieuw kiezen?
Precies nu!
Ik kan aanvaarden en toestaan
dat deze regendruppels tegen het raam tikken.
Ik kan hier bij aanwezig zijn.
Ik kan ze horen.
Ik kan naar ze kijken terwijl ze naar beneden sijpelen,
in plaats van verveeld te zijn,
in plaats van mijn denkkeest te laten afdwalen
in toekomstige avonturen.
Ik kan de kunst ontwikkelen om nu aanwezig te zijn
als de tegenwoordigheid van een denkkeest die vrij is.*

Overweeg daarom goed in elk van de dertig komende dagen: “Wat kan ik vandaag gebruiken om de oefening op toe te passen?” Natuurlijk kan jij niet zonder dingen zijn om mee te oefenen. Dat is onmogelijk. Zij die zeggen dat ze zich vervelen, zeggen alleen maar: “Ik bied weerstand aan het Koninkrijk.” Klaar en duidelijk.

We herhalen nog eens dat we heel vaak zien dat velen in jouw wereld een spiritualiteit zoeken die hen zal bevrijden van de wereld die ze ervaren, zich totaal niet realiserend dat het *precies deze houding* is die hen erin vasthoudt, die hen ketent, die hen opsluit in hun eigen hel. Spiritualiteit is alleen maar een proces waarbij je de dingen anders bekijkt. En dat is een *actieve* beslissing - ontstaan uit verlangen en gekoppeld aan het kleine beetje bereidheid dat we toestaan noemen - om zo te herkennen dat elk moment als een juweel is dat jou, het kind van God, op een gouden schoteltje wordt aangereikt. Jij bent degene die altijd de vrijheid heeft en letterlijk jouw ervaring creëert of maakt.

De laatste les betreffende toestaan, die ikzelf in de tijd te leren had, was de kruisiging. Ik weet dat velen onder jullie niet in mijn voetstappen willen treden. Wees er echter zeker van, geliefde vrienden, als je eens heel goed naar je eigen ervaring kijkt, dan zal je zien dat je al heel veel en veel hardere kruisigingen hebt ondergaan dan de mijne. In feite was mijn kruisiging vergeleken met wat sommigen van jullie thans ondergaan eerder 'peanuts'. Jij bent echter vrij om jezelf niet langer te kruisigen door ervoor te kiezen om jouw ervaring te transformeren, door de kracht van jouw denkkeest erop te laten rusten.

...Verlangen. ...Toestaan.

Wat staat er dan precies tussen jou en het doel dat je zoekt? De *beslissing* om te proberen waanzinnig te zijn. De *beslissing* om te proberen God te weerstaan. Je weet dat je een ander lichaam van je weg kan houden, gezien een ander lichaam een ander stukje plaats inneemt. Met andere woorden, het bevindt zich niet waar jij bent, dus kan je het van je weghouden.

Ik zeg jou echter met klem dat God al volledig aanwezig is, precies waar jij bent. Hoe zou je datgene kunnen weerstaan dat de volledige ruimte inneemt waar jij je bevindt? Je kan evengoed proberen om je eigen hand eraf te schudden, of de huid van het lichaam los te schudden. Veel geluk ermee!

Alle lijden is weerstand tegen de Werkelijkheid.

Ieder ontwaken en genezen is het laten gaan van die weerstand. ...Vergeving. ...Toestaan.

God is al hier. Ik ben eeuwig de Zijne. Ik geef me over.

Overgave is de vrucht van het toestaan. Overgave is de vrucht van vergeving. Overgave is hetzelfde als de verzoening.

Concentreer je nu een tijdje alleen op het toestaan, om er zeker van te zijn dat je geen donkere plekken in jouw bewustzijn bewaart die gevuld zijn met jouw behoefte om de dingen op een bepaalde manier waar te nemen. Jouw behoefte om te geloven dat de wereld anders moet zijn dan hij is, of jouw nalatigheid om te beseffen dat elke gebeurtenis die zich in jouw ervaring voordoet, kan gezien worden als de Hemel of de hel. Wanneer jij beslist om alleen de Hemel te zien, dan zal je de kracht ontdekken die jou allang bevrijd heeft.

De boodschap van deze les is heel waardevol wanneer je ze in de praktijk omzet. Tenslotte, waar zou je anders je tijd voor gebruiken? Al het andere heb je al geprobeerd, en je hebt steeds gemerkt dat er iets ontbrak. Je was niet in staat om de leegte op te vullen met voldoende partners, met voldoende geld, met voldoende wagens, met voldoende restaurants. Je kan ze dus evengoed opvullen met de transformatie van het bewustzijn, zodat de waarneming meer en meer, en meer en

meer in lijn komt te liggen met de Werkelijke wereld. Waarom niet?

En indien iemand jou vraagt wat jij doet met je tijd, zeg hem dan: “Ik laat Christus groeien in mij. En wat doe jij?”

Oefen dus goed! Begin met de verklaringen die we jou in het begin van de les meegaven.

Ze zijn heel belangrijk voor jou, als een manier om jezelf te triggeren, en dan te observeren wat er nog in jouw denkgeest en in jouw emotioneel veld dwaalt *dat niet de Waarheid vertegenwoordigt*. De denkgeest en het emotioneel veld zijn trouwens alleen maar de ruimte waarin jij jouw waarnemingen vastlijmt. Het is net zoiets als de staart aan de ezel vastpinnen: “Hang dit aan de muur en bewaar het voor altijd!”. Laat al deze dingen nu gerust naar boven komen, zodat jouw heilige bewustzijn ervan gezuiverd kan worden.

Boven alles, geliefde vrienden, denk er aan: er bestaan geen vergissingen! Jij bent steeds vrij om vertrouwen te schenken aan de beweging van het moment, dat zoals altijd jouw leven lijkt vorm te geven. Want jij bent zelf degene die het samengesteld heeft, door de Heilige Geest uit te nodigen jou naar huis te leiden. Jij bent degene die gebeden heeft dat het wat sneller mag gaan. Wees dan ook degene die de genade aanvaardt die jou geschonken wordt.

Denk eraan, weerstand is van het ego; omarmen is van Christus. Degene die alles toestaat heeft al alles overstegen. Laat deze les de komende dertig dagen voor jou een reis van verkenning zijn.

Wees in vrede vandaag. Amen.

Les II - 22 (Het Pad van Transformatie)

Eerlijk zijn met jezelf - de grootste Liefdesdaad

 eliefde en heilige vrienden, wij treden naar voor met slechts één doel voor ogen: om ons te verenigen in het Bewustzijn van de heilige Zoon van God. Want dat is zonder twijfel wat jij bent. We treden naar voor om ons te verenigen in dat Bewustzijn dat er was in het begin, nog voor de bergen en de zeeën ontstonden, nog voor het universum ontstond, ja zelfs nog voor de *gedachte* van ruimte en tijd ontstond.

Wij treden dus naar voor om ons te verenigen in dat Bewustzijn van de heilige Zoon van God dat als Zoonschap in gemeenschap is gebleven, in perfecte vereniging met zijn Schepper, in perfecte vereniging met de Werkelijkheid en met Liefde. En hoewel we het jou al vele keren verteld hebben, vragen we je toch om werkelijk even halt te houden en deze ene uitspraak eens goed te overwegen: Wij treden naar voor om ons met jou te verenigen, *niet* vanuit een plaats boven of

rondom jou, maar vanuit een plaats waarin jijzelf al eeuwig aanwezig bent.

Geen enkele waarneming, geen enkele verschijningsvorm, kan de Waarheid veranderen die altijd waar is. Kan jij op dit ogenblik, terwijl je deze woorden aan het lezen bent, de waarheid ervan accepteren en aanvoelen? De enige reden waarom je het kan verstaan, de enige reden waarom je de waarheid die deze woorden met zich meebrengen, kan aanvoelen, is omdat jij die Waarheid *bent*, en jij die Waarheid *kent*.

Binnen in jou is er een plaats die onbegrensd, eeuwig, onzichtbaar, niet begripbaar voor de menselijke geest, niet begripbaar voor de zintuigen van het lichaam is, maar die perfect en zelfs heel makkelijk te begrijpen valt voor de stilte waarin de ziel verblijft, begripbaar in een staat van volmaakte kennis.

Alle onderwijs, ongeacht de vorm ervan - en geloof mij, er zijn vele vormen van het universele levenspad - heeft slechts één doel voor ogen: het bewustzijn van de dromer aansporen om verder te kijken dan zijn droom, dat bewustzijn terug laten keren naar de perfecte staat van kennis. Je zou het *ver-licht-ing* kunnen noemen, dat wat plotseling overspoeld wordt door licht. Licht is waarheid, en waarheid is kennis, en kennis is Liefde.

Wanneer wij naar voor treden om ons met jou te verenigen, dan hebben wij als enig doel om jou “aan te steken”, jou te “verlichten”, om jouw bewustzijn en jouw aandacht terug te leiden naar wat je altijd al weet. Het enige verschil tussen kennis en geloof, hetgeen hetzelfde is als het verschil tussen Liefde en angst, is dat in een staat van kennis of *ver-licht-ing* de weerstand tegen de Waarheid verdwijnt. In

het begin is dat misschien voor slechts een ogenblik lang, maar uiteindelijk blijft er geen enkele weerstand meer over tegen de eenvoud van de Waarheid.

Deze transformatie vanuit een staat van angst naar Liefde, of van onwetendheid (het negeren van de waarheid) naar verlichting (het omarmen en erkennen van de waarheid) gebeurt binnen de droom voor iedere denkkeest op een zeer *specifieke* manier. Dit betekent dat het moet gebeuren volgens datgene wat nodig is om de patronen los te laten die zich in die specifieke denkkeest genesteld hebben. Over het algemeen zijn die patronen dezelfde voor iedereen, maar ze drukken zich wel bij elkeen op een unieke manier uit.

Daarom zal het tijdstip van jouw verlichting, het tijdstip van jouw heling, de manier waarop het geschiedt en de omstandigheden die nodig zijn om uitgedaagd te worden door je Zelf, voor jou heel uniek zijn. Waarom? Omdat het geloof dat ontstaan is uit angst en jou vasthield, onder jouw aandacht moet worden gebracht en dan losgelaten.

Dat is waarom het in de Weg van Transformatie van essentieel belang is dat jij je eigen pad *nooit* vergelijkt met dat van anderen. Geef echter wel aandacht aan de reis van jouw broeders en zusters. Wees altijd open om te leren, te groeien, om dingen op te nemen, toe te passen, te integreren, te overwegen en je erover te verwonderen, maar doe het allemaal zonder te vergelijken.

Het ego vergelijkt en maakt altijd contrast. Het kijkt naar zichzelf, het neemt het beeld dat het van zichzelf heeft gemaakt en vergelijkt dat met het beeld van een andere denkkeest, zonder ooit op te merken dat het beeld iets is wat het zelf heeft gemaakt. Het ego gelooft dat hetgeen het ziet, zich buiten hem bevindt, dat het beeld of de analyse van een

ander ook in die ander echt bestaat - en dit is inderdaad mogelijk. Het punt is hier echter dat het ego vergelijkt en contrasteert en daar vervolgens een conclusie uit trekt over zijn eigen waardigheid, over zijn eigen vooruitgang, over zijn eigen staat van verlichting.

Dit alles moet wel een functie van het ego zijn, want in werkelijkheid ben jij zoals je bestemd was te zijn. En waar jij je op een bepaald moment ook bevindt, verlichting is slechts één beslissing van je verwijderd. Die beslissing houdt maar één ding in: de waanzinnige waarde loslaten die jij aan alles en iedereen hebt toegeschreven en vooral dan aan jezelf. Die beslissing rust op de bereidheid om God op Zijn woord te geloven. Die beslissing rust op jouw bereidheid om stilte te ontwikkelen.

Innerlijke stilte - de drempel naar Goddelijke wijsheid

et thema van deze les is het aanleren van die innerlijke stilte die de drempel betekent naar Goddelijke wijsheid. Hoe dan, komt de denkkeest tot ware stilte?

Het is geen kwestie van je mond te houden. Het is geen kwestie van het geluid van de wereld buiten je te sluiten. Het is zeker geen kwestie van niet meer te luisteren naar de anderen, of zij nu woorden spreken van lof of juist heel veel kritiek aan het uiten zijn. Integendeel.

Stilte kan op een aantal manieren worden aangeleerd. Aanvankelijk lijkt je dit door middel van het lichaam te doen - bijvoorbeeld door diep en ritmisch te ademen, door bij de oceaan te gaan zitten of onder een boom, en opgenomen te worden door het ruisen van de wind. Of misschien ook door de kunst van niet-spreken toe te passen terwijl je doorheen je dagelijkse bezigheden beweegt.

Al deze dingen zorgen ervoor dat er ontspanning komt in het denken, in het zenuwstelsel en in het lichaam. Weet echter dat ook deze dingen slechts projecties van de denkkeest zijn. Dus het lichaam laten tot rust komen, het kalmeren, de activiteit in de hersenen laten ontspannen en meer in balans

brengen, is inderdaad een eerste stap om de denkkeest naar stilte te brengen.

Maar veel dieper nog dan dit alles, is dit: De ware stilte die inderdaad de drempel naar wijsheid is (en wijsheid is niets anders dan verlichting) vereist het ontwikkelen van een diepe en waarachtige eerlijkheid met jezelf. Eerlijkheid is die beweging waarbij de denkkeest niet langer toegewijd is aan het zich afschermen voor zijn eigen duisternis.

Ik heb vele keren en op veel manieren gezegd dat het nodig is om in de complete duisternis van het ego binnen te gaan, opdat je werkelijk zou ontdekken dat je het niet langer wilt. In waarheid wordt voor elkeen die deze reis onderneemt, het ego iets wat pijnlijk en weerzinwekkend is voor jezelf. En dat is het enige wat van belang is.

Begrijp dus goed dat hoewel we tot nu toe reeds veel hebben aangekaart in de Weg van Transformatie, dat een hoeksteen van het universele levenspad altijd het ontwikkelen van een diepe eerlijkheid met jezelf moet zijn. In die eerlijkheid beslis je om gewoon je denkkeest te observeren, om gewoon het gedrag te observeren dat zich vanuit de denkkeest doorheen het lichaam toont en zich also in de wereld uitleeft. Ware eerlijkheid met jezelf vereist tijd. Waarom? Omdat het ego de *poging* is om eerlijkheid en waarheid te vervangen door oneerlijkheid en leugen.

Stel je even voor dat je op dit moment volledig verlicht bent. Jij verkeert in die staat waar perfecte vrijheid en vrede is. Jij bent één met God. Zou er dan iets bestaan binnen je eigen bewustzijn waarover je oneerlijk hoeft te zijn? Zou er nog een hoekje van je denkkeest overgebleven zijn dat je hebt nagelaten te omarmen in het Licht?

Begrijp daarom heel goed, geliefde vrienden, dat het ego de poging *is* om eerlijkheid te vervangen door oneerlijkheid. Het ego is oneerlijkheid zelf. In feite zou je zover kunnen gaan te zeggen dat zij die de duivel zoeken hun blik alleen maar op het ego hoeven te richten. Door dit te doen wordt het totaal egocentrisch. Jouw gevoel van identiteit zit volledig verpakt in het verdedigen en het beschermen van een vals beeld van jezelf.

Jouw menselijk bestaan is doordrongen van heel veel weerstand die alleen maar hieruit bestaat: “Neen, ik wil niet eerlijk kijken. Ik moet het beeld van mezelf, dat ik noodzakelijker wijze als de waarheid beschouw, hoog houden.” Dat is geen Liefde en dat is niet de Waarheid.

Een oefening in eerlijkheid met jezelf

eliefde vrienden, neem even een ogenblik om diepe eerlijkheid met jezelf te ontwikkelen door alleen maar deze vragen te beantwoorden:

Heb ik ooit een moordgedachte gehad?

Heb ik ooit een andere denkkeest gemanipuleerd om datgene te verkrijgen wat ik dacht nodig te hebben?

Heb ik ooit iemand liefde onthouden voor de subtiele reden hem pijn te doen, of heb ik ooit iemand anders proberen te schaden?

Heb ik ooit niet-respectvolle seksuele fantasieën gehad?

Heb ik ooit deze wereld gehaat?

Heb ik ooit mezelf veracht?

En tenslotte, maar zeker niet als minste, want als je echt in waarheid wilt kijken, dan komen al de voorgaande vragen uit deze ene voort:

Heb ik ooit God gehaat?

Wanneer je volledig eerlijk bent met jezelf, dan kan het antwoord op elk van deze vragen alleen maar “ja” zijn. Een eerlijke denkkeest kijkt naar al wat er in hem verschijnt zonder erover te oordelen. Er kan immers geen eerlijkheid zijn zolang er een oordeel in de weg staat.

Denk goed na over de vragen die we jou stelden. Ga dan nog een stapje verder en vraag jezelf het volgende af:

*Is iets van dit alles onlangs nog in mijn denkkeest
binnengekomen?*

Bemerkt wat er nu gebeurt. Schenk aandacht aan jouw denkkeest en zelfs aan je lichaam en aan je adem. Wat gebeurt er naarmate je dichterbij de waarheid komt? Begin je wat rusteloosheid te voelen? Begint het denken wat actiever te tateren?

Beslis tot stilte. Beslis tot vrede. Want heling treedt op in die mate dat de denkkeest bereid is om te omarmen wat er in hem verschijnt.

Ontkenning veroorzaakt afscheiding - het zelf van het Zelf, het zelf van anderen, het zelf van God. Daarom is de vrede die de denkkeest zoekt door middel van religieus geloof onmogelijk, zolang die denkkeest in ontkenning is over zichzelf.

Wees er maar zeker van dat ook ik, toen ik als man op jullie Aarde rondliep, heel gefrustreerd werd over de farizeeën die op de hoeken van de straat in hun prachtige gewaden het religieus geloof stonden te *belijden*. Zij kregen hun verdiende loon. Dat is waarom ik dikwijls zei: “Hoed je voor zij die uiterlijk in schapenvacht zijn gehuld maar binnenin als uitgehongerde wolven zijn”. Want een oneerlijke denkkeest is

voortdurend in conflict. Hij splitst zichzelf af van zijn seksualiteit als menselijk wezen. Hij splitst zichzelf af van zijn woede, van zijn verdriet, van zijn pijn en van zijn moordzuchtige gedachten.

Maar de denkkeest die genezen is, heeft geleerd om iedere subtiele schaduw om te keren en te omarmen. Want alleen Liefde geneest alle dingen, vertrouwt alle dingen, staat alle dingen toe en overstijgt zodoende alle dingen. Deze denkkeest hoeft dus niet langer in angst te leven dat al deze *dingen* hem kunnen overheersen.

Verlichting is een staat waarin de wereld niet langer macht heeft over jou - en de wereld is niet buiten jou, de wereld is de context, de gedachten, de beelden en de waarnemingen die jij naar jezelf toegetrokken hebt.

Dit betekent niet dat dit alles ophoudt te bestaan. Dat is de grote vergissing van godsdienst geweest, in tegenstelling tot ware spiritualiteit. Godsdienst geeft jou bepaalde overtuigingen, ideeën over jezelf, normen die je moet *behalen*. Hierdoor concludeert het denken dat, “Als ik een religieus persoon ben, dan kan ik niet kwaad zijn. Als ik een religieus persoon ben, dan kan ik geen seksuele fantasieën hebben over mijn buurman.” Deze uitspraken zijn absoluut verkeerd.

Want in werkelijkheid is de ervaring in jullie domein er een waarin de denkkeest dingen heeft gemaakt en zich bewust is van alles wat geen Liefde is. Dan splitst hij zichzelf daarvan af en creëert een beeld waarvan hij heel graag geloven wil dat het waar is, het ego genaamd, eerst voor zichzelf en zeker ook voor anderen.

Denk eraan, *geloof* is geen *kennis*. Alleen kennis staat de geest toe om te observeren wat er in hem verschijnt zonder oordeel, zonder angst, zonder er zich mee te identificeren. Kennis kijkt naar de wereld in totale vergeving en zegt, “Aha, ik had zonet een moordzuchtige gedachte. Ik kreeg een beeld voor ogen dat ik mijn werkgever met een voorhamer op het hoofd sloeg, terwijl ik verder toekeek hoe het bloed uit de stukgeslagen schedel gulpte. Ach ja, kijk, gewoon nog een van die gedachten die in deze dimensie opkomen en weer weggaan. Ze verandert de werkelijkheid niet van wie ik ben. En ik ben tenslotte vrij om Liefde uit te breiden of om hem met een hamer in elkaar te slaan.”

De geest die vrij en in vrede is, is niet langer in conflict met zichzelf. De geest die conflictloos is, verblijft in totale kwetsbaarheid. Hij heeft geleerd om de waarheid te omarmen en alle fenomenen te accepteren die in hem kunnen verschijnen wanneer hij zich in deze droomwereld bevindt. Hij is bereid om eerlijk te zijn en een nog diepere eerlijkheid te ontwikkelen met iedereen rondom hem. Er is niet langer meer het doen alsof. Er is geen manipulatie of controle meer. Er is geen onbewuste afscheidingsenergie meer die de actie leidt, hoewel die geest zelf zich van dit alles niet eens bewust meer is.

Een denkgeest die in conflict is met zichzelf is gevaarlijk voor zichzelf en natuurlijk, als uitbreiding daarvan, ook voor alle anderen in alle dimensies. Pas dus inderdaad goed op, lieve vrienden, voor zij die komen in schapenvacht maar binnenin uitgehongerde wolven zijn. Pas goed op voor de wreedheid van het ego in je eigen bewustzijn.

Hoe komt het in schapenvacht naar je toe? Minimaliseert het schadelijk gedrag? Minimaliseert het wat in werkelijkheid alleen maar een gebrek aan verantwoordelijkheid is? Maakt

het altijd excuses voor het gebrek aan vooruitgang in het krachtiger worden om Christus voort te brengen?

Leer om eerlijkheid met jezelf te ontwikkelen. En ook al lijkt dit iets heel eenvoudigs, toch vraagt dit tijd, gewoon omdat de denkkeest zijn eigen kracht heeft aangewend om de miscreaties die uit hem voortkwamen, te ontkennen. Hij wil ze niet tot de zijne maken. Hij wil ze niet omarmen. Hij wil heel graag voor jou en voor zichzelf geloven dat hij een heel spiritueel wezen is.

Hij zal de schapenvacht van het ego, het personage, het masker, het zelf-beeld, het geprojecteerde beeld ten toon spreiden in de sociale wereld. En hij zal er zich aan vastklampen, net zoals een gewaad rond het lichaam wordt gewikkeld om zich te beschermen tegen de koude winterwind; en hij zal er zich aan vastklampen ongeacht de omstandigheden waarin hij zich bevindt.

Zulk een bewustzijn is een waanzinnig bewustzijn en een waanzinnig bewustzijn is schadelijk. Een waanzinnig bewustzijn beperkt de stroom van Liefde die er doorheen kan vloeien om deze wereld te genezen.

Daarom geliefde vrienden, terwijl we het einde naderen van De Weg van Transformatie, laten we de punt van de pijl opnieuw naar onszelf richten om te wijzen naar de diepte van denkkeest en die te leren observeren. Neem de lijst met vragen die we jou gaven en herhaal dit proces op dagelijkse basis.

Zoals je ziet zijn we begonnen met jou in veiligheid toe te staan om ver, ver, ver in het verleden terug te kijken om te zien of iets van dit alles zich ooit in jouw denken heeft afgespeeld. Nu komen we dichter en dichter naar eerlijkheid

met jezelf om precies hier en nu te kijken naar wat zich momenteel in jouw denken voordoet, zodat je elke dag kunt oefenen, de vragen stellen en zien wat het antwoord is.

Op deze manier zal jouw bewustzijn transparant worden. Je zal leren om naar je moordzuchtige gedachten te kijken en naar al die verborgen *niet*-spirituele dingen die je probeerde op te bergen in de kelder van je bewustzijn. Naarmate jij jezelf toestaat om de waarheid over deze ideeën te zien en naarmate jij een of twee vrienden vindt die ook hun duistere verhalen willen delen met jou, zal jouw geest transparant worden en zal je minder en minder de noodzaak voelen om je te verstoppen.

Een geest die zich niet langer wil verbergen, wordt transparant voor zichzelf en *doorheen* hem kan de *kracht* van Christus beginnen bewegen - met zekerheid, met kennis, met gratie en met mededogen.

De denkkeest is altijd het probleem geweest, maar niet de totale denkkeest - alleen een klein hoekje ervan dat omheind werd en het ego werd genoemd. Wanneer jij geïdentificeerd raakt met alleen dat kleine stukje, dan word je egocentrisch. Het centrum van jouw identiteit werd het ego, en dat is de oorzaak van het probleem. Heel eerlijk, het is alsof je je identificeert met een puistje op je huid, en vervolgens de etter die erin zit ten allen prijze verdedigt.

Stilte is de doorgang die het puistje en de etter voorgoed zullen oplossen. Stilte kan op vele manieren worden bereikt, maar de belangrijkste hoeksteen is altijd een diepe eerlijkheid met jezelf. Het transformeren zelf dan, het Pad van Transformatie, is een proces waarbij je wat meer druk zet op de puist van het ego en je niet langer geeft om wat voor etter eruit komt, gewoon omdat je er voorgoed vanaf wil.

Eerlijkheid met jezelf is de grootste daad van liefde die je ooit in jezelf zal ervaren - groter dan elke seksuele vereniging, groter dan gelijk welke ophemeling die je in de wereld kan ontvangen, en groter zelfs dan om het even welke mystieke ervaring. Het omarmen van een diepe eerlijkheid met jezelf, jouw meesterschap daarover, is de grootste liefdesdaad die het bewustzijn kan ervaren. Want in die volledige eerlijkheid met jezelf wordt de wereld overstegen, lost angst zich op en is verlichting aanwezig. En in die verlichting is er de herinnering van jouw volmaakte eenheid met God.

Daarom, geliefde vrienden, jij die in waarheid Christus wil leren kennen, zoek niet buiten jezelf. Want het Koninkrijk bevindt zich in jou. Het bewustzijn is jouw domein en het bewustzijn is wat jij bent. Het heeft bepaalde componenten, zoals een emotionele component of expressie en een ego-component of expressie. Het ego op zich is niet juist of verkeerd, goed of slecht - het is gewoon. De vergissing - de knoop in het touw, de bliep op het scherm - is alleen maar de verkeerde identificatie van jezelf met het ego.

Dat is wat de spanning veroorzaakt, een wrong in het touw die uiteindelijk alles vervormt. Daardoor kom je in conflict met jezelf omdat je gisteren een seksuele gedachte had - God verhoede! Je oordeelt over jezelf omdat je kwaadheid voelt. Je oordeelt over jezelf omdat er een gedachte doorheen jouw denkkeest gaat die zegt: "Waarom ben ik in hemelsnaam op deze planeet?" en zolang jij je met die gedachten identificeert, zit je in de problemen.

Maar wanneer je ze bekijkt als een onschuldige stroom, als een tijdelijke beweging van energie die stroomt doorheen een uitgestrekt domein dat het bewustzijn wordt genoemd,

dan weet je dat je vrij bent. Je begint de openheid en de stilte te proeven die zich steeds rondom de oevers bevindt van alles wat in de denkgeest opkomt. Je raakt geïdentificeerd met die openheid, met die vrede. En op die plaats keert wijsheid heel zachtjes terug. Je begint je opnieuw te herinneren dat jij geschapen werd om te scheppen. En schepping is uitbreiding, geen projectie. Uitbreiding is dat wat over-stroomt, dat wat het goede, het heilige en het mooie naar buiten toe uitbreidt.

Je maakt geen rechtvaardigingen meer voor het feit dat je geen mededogen uitdraagt naar andere denkgeesten. Integendeel, je begint jezelf rondom deze wereld te wikkelen, rondom deze planeet, zelfs rondom dit universum en je verkondigt en weet in het diepste van jezelf dat *jij* de heilige Zoon van God bent en dat je geen genoeg zal nemen met minder dan de Hemel op Aarde!

De problemen lijken nu niet meer zo groot en complex, omdat jij in een staat van waarheid en kennis verblijft die groter is dan de wereld. Want jij *weet* dat doorheen jou God *om het even wat* kan doen, als jij maar je aandacht richting geeft, de sluisdeuren open zet en het allemaal laat gebeuren!

Je stapt binnen in de grootste krachtplaats die er is. Dit is wat er werkelijk bedoeld werd, zelfs binnen de christelijke traditie, dat Christus terugkeerde naar de Hemel en aan de rechterhand van de Vader zat. Degene die aan de rechterhand zit, is immers de stafchef, degene die het allemaal mogelijk maakt. Aan de rechterhand van God zitten, betekent dat jij het bent die het mogelijk maakt, door je denkgeest te laten rusten in de juiste gerichtheid van denken. En in die juiste gerichtheid van denken zie je geen afscheiding meer tussen jezelf en je broeders of zusters, hetgeen betekent dat je geen afscheiding meer ziet tussen jezelf en de wereld.

In de Hemel *raken* is geen aantrekkingspunt meer. De Hemel naar deze wereld *brenge*n is dat wel. Licht naar de duisternis brengen is al wat telt. Voortdurend verlangen om meer licht te brengen naar jouw eigen duisternis is de manier waarop je leeft van moment tot moment, meer licht verlangend, meer licht verlangend, meer licht verlangend:

*Wat dien ik hier los te laten?
Hoe diep kan die eerlijkheid naar mezelf toe gaan?*

*Hoe wijd kan mijn mededogen voor het leven zich uitstrekken?
Welke acties onderneem ik op dit moment in de wereld?*

*Wat verdedig ik?
Waar ben ik bang voor?*

*Ben ik bereid om zulk een krachtig kanaal voor Christus te zijn
dat ik verantwoordelijkheid opneem voor de verzoening
en aan Jezus vraag om even opzij te gaan?*

Want het bewustzijn dat in een juiste gerichtheid van denken verkeert, dient enkel nog de stem voor God. Het heeft niet langer behoefte om de stem van het egocentrisme te verdedigen.

Daarom geliefde vrienden, oefen eerlijkheid met jezelf gedurende de volgende dertig dagen. Gebruik elke dag de vragen die we jou hebben gegeven. Zit ook even neer met een stukje papier en een pen en vraag aan jezelf:

*Welke gedachten zijn er vandaag
doorheen mijn bewustzijn gegaan?*

Als je dat verkiest kan je het papier in twee verdelen door een lijn te trekken. Aan de ene kant schrijf je alle liefdevolle gedachten en aan de andere kant de niet-liefdevolle gedachten - herinner je echter dat dit allemaal slechts jouw eigen oordelen zijn - en kijk wat er naar boven komt.

In waarheid en werkelijkheid bestaat er in het fysieke domein niemand die zonder liefdeloze gedachten is. Waarom? Omdat het bewustzijn een enorme ruimte is waarin gedachten voortdurend als radiogolven voorbijkomen. Eerlijk gezegd, en we hebben jou dit al meerdere keren verteld, je zal uiteindelijk niet meer weten wie in feite het denken doet. Jij bent je alleen maar bewust van een gedachte die opkomt in het bewustzijn. Het ego zegt dan: “ik ben dit, en ik ben niet dat. Deze gedachte moet wel de *mijne* zijn. Die gedachte moet de *jouwe* zijn”.

In waarheid zwemmen jullie gewoon allemaal in dezelfde zee en is er alleen maar *gedachte* die opkomt en weer weggaat. Jij hebt de kracht om onderscheid te maken en te selecteren welke gedachten voor jou *waarde* hebben. Maar het is onmogelijk om datgene wat je als *niet*-spirituele gedachten beoordeeld hebt, van je weg te duwen. Kan jij je voorstellen dat je zo vrij wordt dat je begint te lachen en gewoon de waarheid vertelt wanneer een moorddadige gedachte in je opkomt? “Ah, toen jij zonet over tafel leunde en het frietje van mijn bord opat, kreeg ik een beeld dat ik een grote bijl nam en je hand eraf hakte en je vervolgens je eigen vingers deed opeten. Ha,... wat een gedachte!”

Het is immers in de *omarming*, met volmaakte eerlijkheid naar jezelf toe, dat de denkkeest weer gezond wordt. Het is in de *weigering* om naar jezelf toe eerlijk te zijn, dat het conflict en de spanning ontstaat die waanzin wordt

genoemd. En waanzin is een staat waarin het denken niet in vrede is, waardoor Christus niet kan binnenkomen.

Velen van jullie komen uit een traditie die jullie het katholicisme noemen. Daarin bestaat een toepassing die de biecht wordt genoemd. Dit is werkelijk het idee van deze toepassing, alhoewel het daar gebruikt werd voor schuld - maar dat is hier niet het punt. Biechten betekent dat je bereid bent om eerlijk te zijn. De priester werd geacht een vertegenwoordiging, een symbool voor God, voor Christus te zijn. Zodat je in het kleine kamertje kon plaatsnemen, hetgeen alleen maar een symbool is om in je eigen privacy te gaan - en aan je hogere Zelf de waarheid kon vertellen, aan het Zelf dat jou altijd lief heeft, aan het Godsbewustzijn dat alle dingen omarmt en alle dingen overstijgt.

In waarheid zal dat Bewustzijn jou niet zeggen dat je 947.000 weesgegroeitjes moet bidden en dat je de straten van de stad moet schoonvegen. Het zal jou alleen maar zeggen:

Geliefde kind, je bent al vergeven.

Want jij bent naar heelheid teruggekeerd, alleen maar door aan het diepste deel van jouw Zelf eerlijk op te biechten wat er in de lagere denkgeest allemaal opgekomen en voorbijgegaan is - de lagere denkgeest die verbonden is met het lichaam in het veld van tijdelijkheid. Het is alsof je naar de diepte van de oceaan afdaalt, in de stilte daarbeneden, en zegt: “luister eens goed naar me, ik bevond me daarnet op het topje van het schuim van de golf en ik was deel van heel wat chaos daar. Wel, wat zeg je me daarvan?” En de oceaan,... wel, die blijft onbewogen zoals hij altijd is geweest.

Een gebrek aan eerlijkheid bij jezelf leidt tot een gebrek aan eerlijkheid in relaties. En een gebrek aan eerlijkheid in

relaties creëert een spanning en het beeld van afscheiding en schuld, hetgeen juist de grote boosdoener is die de ziel tracht te boven te komen. Eerlijkheid met jezelf - de terugkeer naar perfecte vrede - vereist uiteindelijk het ontwikkelen van een totale *kwetsbaarheid*, want:

In mijn totale kwetsbaarheid vind ik mijn volmaakte veiligheid.

De kwetsbaren zijn de zachtmoedigen, zij die teruggekeerd zijn naar hun eigen onschuld en die weten dat de meningen en de oordelen van anderen hen niet kunnen schaden. Zij leven alleen maar in eerlijkheid met zichzelf - zonder te doen alsof, zonder imago, niet langer bezorgd over *die* wereld, de waanzinnige wereld.

Zij worden meer en meer een kanaal waardoorheen de kracht en de Liefde van God begint te werken. En via hen worden andere denkgeesten bereikt. Onbekend voor hen, worden zij een levend, rondwandeland kanaal (zolang het lichaam duurt) waardoorheen de genade wordt overgebracht naar andere denkgeesten. En in de aanwezigheid van zo'n persoon genezen anderen spontaan.

Anderen worden spontaan naar zo iemand aangetrokken, niet omdat zij iets doen, niet omdat *zij* zichzelf waarnemen als fantastisch, maar omdat zij weten dat alleen God fantastisch is. Er is in hen niet langer een zelf dat zij proberen te verdedigen. Alles wordt slechts een context waarin zij gebruikt worden door de Heilige Geest om de verzoening tot stand te brengen. Zij wandelen in de wereld zonder dat de wereld hen kent, zonder dat de wereld hen ziet. Ze lijken heel gewoon. Ze doen alleen maar wat de Liefde hen vraagt te doen.

Jij schenkt geboorte aan Christus. Niets kan verhinderen dat het nu gebeurt. Vertrouw gewoon elk moment. Geef je over aan elk moment. Omarm jouw toewijding aan de Werkelijkheid.

Onderwijs alleen Liefde aan jezelf door *datgene* lief te hebben wat je gehaat en veroordeeld hebt, door jezelf toe te staan om de dingen die toch doorheen de denkgeest en het lichaam passeren, te voelen en te kennen. Omarm het. Bekijk jouw doodgewone menselijkheid niet als een hinderpaal naar vrede maar als datgene waardoorheen vrede kan worden uitgebreid.

Geliefde vrienden, er wacht jullie een grote diepte en een grote schat wanneer je de boodschap van deze les in praktijk omzet. Doe het met passie, met veel ijver zelfs en met een volledige toewijding aan jouw eigen Christus-zijn, om zo te zien dat jij de diepste eerlijkheid die maar bereikt kan worden, *waardig* bent, dat je kan getuigen, dat je kan leven! Want uiteindelijk is de meest diepe en eerlijke waarheid het volgende:

*Ik en mijn Vader zijn één!
Ik ben Christus voor altijd!*

Geliefde vrienden, wees in vrede vandaag. Geniet van de oefeningen die we jou gaven. En weet hoezeer jij geliefd bent. Amen.

Les II - 23 (Het Pad van Transformatie)

De stem voor Liefde

 eliefde en heilige vrienden, in deze les treden wij naar voor om met jou te zijn - niet vanuit een plaats die los van jou staat, maar vanuit die plaats waarin het Zoonschap als één verenigd is. Waar anders kan dat zijn dan in het Bewustzijn van God? En wie is God behalve Liefde?

Daarom, in ieder moment dat een denkkeest zijn identificatie loslaat met illusies, wanneer hij zijn identificatie loslaat met zijn eigen overtuigingen en gedachten, met zijn eigen behoeften, met zijn eigen waargenomen verlangens en gaat rusten in die totale stilte, dan rust hij *binnenin* de stem voor Liefde. Hij leert dan om *aan die stem* enkel dit te vragen:

Wat zou jij willen dat ik in dit moment doe?

Meer en meer begint die stem voor Liefde de beslissingen, de gedachteprocessen, de visie, de openbaringen, en in jouw wereld de actie of het gedrag te

inspireren dat uitgedrukt wordt doorheen de tijdelijke samenvloeiing van energie in de *illusie* van een lichaam.

Geliefde vrienden, wij komen naar voor vanuit die plaats die de stem voor Liefde is. En inderdaad, wanneer enige denkkeest in die plaats kan rusten, dan is dat alleen maar omdat die plaats zich *noodzakelijkerwijs* in hem bevindt. Het is de diepte van de ziel. Die diepte is geen individu. Het is universeel, het is eeuwig, en het is altijd aanwezig. Het kent geen grenzen. Het kent geen tijd. Het is alleen maar Liefde.

Wij verblijven dus in die plaats en wij spreken tot jou *vanuit* die plaats. En als je er open voor staat, als je op om het even welk moment geraakt wordt door de waarheid van wat hier gedeeld wordt, dan is dat alleen maar omdat jij *in dat ogenblik* gekozen hebt om *jouw eigen* innerlijke toegang tot de stem voor Liefde te openen. Dat wat in jou geraakt wordt, dat wat geactiveerd wordt of herinnerd, is dat deel van jou dat de Liefde zelf is. Dat deel van het Zelf - de diepte van de ziel - dat altijd één is met God.

De grote truc van de evolutie, als je me toestaat om zo'n term te gebruiken, is om het gewaarzijn van de ziel te laten groeien zodat ze kan rusten in die diepe stilte zonder haar aandacht terug te moeten trekken of weg te draaien van de vele expressies in de schepping. Dit betekent dat ze het lichaam niet langer hoeft te oordelen. Ze hoeft de wereld niet meer te oordelen die zich rondom het lichaam bevindt. Ze hoeft niet langer te streven naar een of andere spirituele hoogte waarin alle dingen verdwijnen.

Integendeel, de ziel die tot *rijpheid* komt, is opgestegen in eenheid met de stem voor God. Dit wil zeggen dat ze opgestegen is in de diepte van haar Zelf. Ze heeft geleerd om stabiel te blijven in die eeuwige stilte. Ze heeft doorheen de

tijd het proces van transformatie ervaren waarin zelfs de bewuste denkgeest niet langer voor zichzelf denkt, maar geïnformeerd wordt vanuit de diepte van het ware Zelf, vanuit de diepte van de ziel, vanuit de stem voor Liefde, vanuit God Haarzelf, vanuit Christus Hemzelf.

De beslissing om één te worden met het Bewustzijn van God

eliefde vrienden, het Pad van Transformatie houdt eveneens de bewuste beslissing in om toe te staan dat jouw waarneming vertaald wordt, zodat ze als één geest wordt, als één akkoord met het Bewustzijn van God. Jouw waarneming wordt geïnspireerd vanuit die diepte van de stilte en Liefde die het lichaam ziet, die de wereld ziet en die elk moment *alleen* bekijkt vanuit de waarde die de Heilige Geest eraan gegeven heeft.

Wat is de Heilige Geest anders dan dat deel van jouw juist gerichte denken dat weet dat alleen Liefde werkelijk is. Wanneer een denkkeest werkelijk in die stilte rust, dan weet hij dat hij niet langer conclusies kan trekken over wat Liefde zou doen, of wat Liefde doorheen hem zou uitdrukken. Of hoe Liefde de specifieke gaven en talenten van een persoon zou gebruiken om een ander aspect van het Zoonschap te triggeren, een duwtje te geven, te verheffen, te shockeren, zodat hij in het verlangen van zijn eigen ontwaken komt.

Nu, wanneer je nauwkeurig aandacht geeft aan wat we zonet hebben gezegd, dan is de implicatie duidelijk. De werkelijkheid is één en onwrikbaar en alleen Liefde is werkelijk. Toch moet de droom nooit ontkend worden. Want ontkenning veroorzaakt afscheiding. Alleen in de omarming kan er heling ontstaan - die heling die de Liefde brengt. Zoals

je weet zijn er veel denkkeesten die nog altijd geteisterd worden en die de beslissing dat de droom van afscheiding werkelijk is, nog steeds koesteren.

Wanneer om het even welke denkkeest binnen het Zoonschap ervoor kiest om te ontwaken en zijn eigen illusies te helen, dan begint Liefde die denkkeest meer, en meer en meer te *informer*en zodat zijn uitdrukkingen in de vorm de stem voor Liefde dienen.

De stem voor Liefde heeft maar één doel: om tot uitdrukking te komen in de droom, in de illusie en alle aspecten van het Zoonschap die nog slapende zijn een duwtje te geven. Zodat het *volledige* Zoonschap kan terugkeren, of her-ontwaken tot de werkelijkheid van wat het is, een creatief kanaal waardoorheen God Haarzelf uitbreidt.

Wanneer een denkkeest werkelijk ontwaakt, dan ziet hij niet langer speciaalheid in de wereld. Ieder ogenblik is alleen maar een overgave aan wat ik ooit de wil van de Vader heb genoemd. Maar wat is dan die wil? De aandrang van Liefde. Hoe gaat Liefde dan tewerk om het ontwaken naar iedereen te brengen die hierin betrokken is? Dat is inderdaad een zuiver creatief proces en het is de enige *werkelijke* waarde die de tijd kan hebben. Een ontwaakte geest heeft er geen enkel idee van, van dag tot dag, wat Liefde hem zal vragen te doen, en hoe Liefde doorheen hem tot uitdrukking zal komen. Een ontwaakte geest weet dat hij niet de maker of de doener is en vraagt alleen maar op ieder ogenblik:

Wat zou Jij mij laten doen?

Hoe beter deze praktijk ontwikkeld is, hoe meer die denkkeest wordt gezuiverd en verfijnd. Het wordt als het ware een spontane reactie of een tweede natuur, waarin de geest zo

intiem is afgestemd op de wil van God, dat de subtiële aansporingen die voortkomen vanuit de diepte van het Zelf, vanuit de diepte van de Liefde zelf, zich roeren doorheen de bewuste denkgeest en geen obstructie van angst meer ondervinden. Want daar waar angst haar waarde verloor, daar ontspringt de bron van Liefde.

Elk van jullie die ervoor koos deze lessen door te nemen, heeft allang de beslissing genomen om diegene te zijn, steeds dieper en dieper. Vergis je hierin niet - de beslissing werd al genomen en daardoor is het eind volmaakt zeker.

Wanneer de geest die de beslissing nam om zijn transformatie toe te staan, de eenvoud van zijn geleefde ervaring *omarmt*, dan ziet het er allemaal heel gewoon uit. Zolang het lichaam duurt, doe je de dingen die alle lichamen en denkgeesten doen in jouw dimensie en jouw wereld. Misschien stel je vast dat het lichaam bibbert bij de winterkou of dat het zweet onder de warmte van de zomerzon.

En toch, te midden van alle omstandigheden van de ervaringen in je leven is het niet het egoverlangen dat jouw geest informeert, zoals: Hoe kan ik meer krijgen? Hoe kan ik een bepaalde ervaring of gevoel vermijden? Hoe kan ik het mezelf makkelijker maken? Hoe kan ik anderen hun goedkeuring krijgen? Hoe kan ik erkend worden als een groot meester? Niets van dit alles heeft nog vat op een ontwaakte geest.

Iedere omstandigheid wordt binnen de geest zelf overgegeven aan de wil van de Liefde. En die geest wordt doorheen de persoonlijkheid, doorheen de lichaamsstructuur een kanaal dat de stem voor Liefde dient. En het is mogelijk

dat hij niet wordt begrepen, geen enkele goedkeuring krijgt en niet wordt erkend door de wereld.

En toch, wees er maar zeker van, zij die zoeken naar goedkeuring en erkenning door de wereld, krijgen hun beloning. Wat voor beloning kan het zijn om goedgekeurd te worden door waanzinnigen die ronddwalen in illusie? Kan een illusie werkelijk de waardigheid van de Zoon van God erkennen?

Nogmaals herhaal ik dat ieder van jullie op een onvermijdelijk pad is aangekomen - ook jij zult je beloning ontvangen. Er zijn immers diegenen onder ons die jou kennen en die jou liefhebben, en jouw erkenning komt zelfs niet van ons, misschien wel doorheen ons, maar ze komt van die Ene die jou geboorte gaf om het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

Het loslaten van alle illusie

Het Pad van Transformatie gaat niet over het *winnen* van kracht, het gaat over het *loslaten* van alle illusie. Het gaat om de bereidheid jouw grip los te laten op de schaduwen die je ooit maakte ter vervanging voor de Waarheid van jouw *enige* Werkelijkheid. Het proces dat zich ontvouwt in 'het Pad van Transformatie' is het proces waarin je jouw denkkeest heel bewust op een andere manier begint te gebruiken.

Voor diegenen onder jullie die mijn '*Cursus in Wonderen*' hebben bestudeerd, ook dit was een uitdrukking of een vorm van 'het Pad van Transformatie', gezien iedere transformatie onvermijdelijk correctie vereist van de manier waarop de denkkeest wordt gebruikt, zodat hetgeen de denkkeest ziet anders is dan de wereld van het ego.

Eens de denkkeest gecorrigeerd, is het gebruik van het lichaam als iets wat enkel Liefde dient, een automatisch gevolg. Het gebruik van wat jij in waanzin hebt gecreëerd - het lichaam, de persoonlijke structuur, de emotionele matrix en alle overtuigingen - dit alles wat jij jezelf noemt, wordt overgegeven om anders te worden gebruikt.

Hoe dieper jij dus afdaalt in het begrip, de kennis en het voelen van het zelf dat jij opgebouwd hebt in een poging je aan te passen aan een waanzinnige wereld, hoe meer ruimte er

voor jou vrijkomt om geïnformeerd te worden door Liefde. Het is niet dat het lichaam verdwijnt of dat de persoonlijkheidsstructuur er niet meer is, maar het is veeleer zo dat deze transparant worden. De waarde die je hen gaf werd teruggetrokken en ze werden overgegeven om op een andere manier te gebruiken.

Om het met enkele eenvoudige voorbeelden uit te drukken, iemand die schildert begint spirituele schilderijen te maken vanuit haar liefde en aanvaarding van genade. Of een spreker wordt meer in lijn gebracht met Liefde, en die Liefde creëert een context waarin het gesprokene anders wordt gezegd, met een ander doel, met een andere instelling en daardoor ook voor een heel ander publiek. Of iemand die handenarbeid op het veld verricht, begint met een nieuw elan te werken en wordt geïnformeerd om de vaardigheden en de talenten die hij heeft gekregen te gaan gebruiken om bijvoorbeeld de hongerigen te voeden of zij die in nood zijn bij te staan.

De manieren van uitdrukken veranderen naargelang welke stem het denken leidt. Wanneer het ego het denken leidde, of dacht dat het dat deed, dan werden de persoonlijkheid, de emoties en het lichaam gebruikt om het overleven van het ego te garanderen. Wanneer het ego opzij is gezet en de stem voor Liefde naar de plaats van autoriteit is teruggekeerd, dan kan de levensloop veranderen, gezien de betekenis en het doel van het bestaan gewijzigd werd.

In de beginfasen wanneer zich dit voordoet, kan er angst, een gevoel van desoriëntatie of een gevoel van twijfel aan jezelf ontstaan. Al deze dingen moeten in vertrouwen omarmd worden, want vertrouwen is de hoofdzaak bij dat wat niet gezien kan worden. De Liefde is nog niet voldoende vast in jou gevestigd en het denken grijpt makkelijk terug naar de

oude gewoonten en zaken van de wereld. En toch is er een diepere stem die het zelf aanzet om oude waarden los te laten, om oude carrières en relaties te laten gaan, om zich te ontdoen van oude kleren en gebruiksvoorwerpen. Alles begint te veranderen. En dit voelt aan alsof er verlies wordt geleden.

Maar wat *verlies* is in de wereld, is *winst* in het Koninkrijk. Want wat kan er gewonnen worden behalve het her-ontwaken in de eenvoud van de waarheid:

Ik ben van God.

Ik hoor niet toe aan de wereld.

Ik en mijn Vader zijn één.

*Gezien ik mezelf nog steeds in deze wereld terug vind,
hoe kan ik dit lichaam met de daarbij horende persoonlijkheid
en emoties toewijden aan de stem voor Liefde?*

Dit wordt nu het enige doel. Zowel het *enige* als het onvermijdelijke, want er bestaat maar één doel waarbij de *ziel* opnieuw de essentie van jouw bestaan wordt. Het enige zielendoel wordt de bereidheid om Liefde toe te laten dat ze ieder moment *inspireert*.

Het is zeker waar dat zo iemand die geboren wordt in Liefde, zeer misbegrepen kan worden door de wereld. Zoals ik al eerder zei, wordt zo iemand geboren als de wind. Je weet niet waar ze vandaan komen, je weet niet waar ze heengaan, en zijzelf weten het ook niet.

Maar ze zijn aanwezig waar ze zich bevinden, voortdurend toegewijd om alleen maar een dienaar te zijn, een kanaal voor de stem voor Liefde - en dit terwijl ze erkennen dat tijd en de wereld geen functie, waarde of doel meer hebben, behalve dat wat de Heilige Geest eraan geeft. En de enige waarde die de Heilige Geest in deze wereld ziet, is dat

hij een context is waarin het Zoonschap kan geheeld worden en gaat ontwaken.

Het Pad van Transformatie vereist inderdaad toewijding en een bewuste keuze. Dit zou trouwens de waarde kunnen zijn van inleidende ervaringen. En in de nabije toekomst zullen we Shanti Christo mee helpen informeren zodat inleidende ervaringen aangeboden en voorzien worden. De waarde hiervan is dat ze het verlangen van de ziel bewust en openbaar maken en dat ze de bewuste denkkeest aansporen tot een diepere zelf-discipline, een diepere toewijding, een diepere maturiteit.

Geliefde vrienden, dit pad kan nooit op een lome manier betreden worden. We willen je heel sterk aanraden dat, wanneer jij je denken onderzoekt, jij jezelf afvraagt: “zijn er lessen geweest die ik maar met halve aandacht gelezen heb, misschien terwijl een deel van mijn aandacht bezig was met eten klaar te maken, of mijn belastingen in te vullen, of naar het kantoor te gaan?”

Als er zo een les is waar je niet je *volledige* aandacht aan geschonken hebt, in een staat van openheid en overgave, ga er dan opnieuw naartoe en lees ze nogmaals. Je zal ontdekken dat je heel veel gemist hebt. Elke oefening werd zorgvuldig uitgekozen. Elke oefening biedt jou een directe weg om bepaalde aspecten van je geest te helpen transformeren. Daarom is het goed om *ieder moment* te eren.

Luister dus goed: naarmate het bewustzijn, de bewuste denkkeest sterker geïnformeerd wordt door de stem voor Liefde, wordt waakzaamheid en discipline nog meer noodzakelijk, gewoon omdat je te maken krijgt met meer kracht - meer werkelijke kracht. Het doel van jouw bestaan krijgt een andere smaak. Je begint je te realiseren dat waar jij

je ook bevindt, daar *een kostbaar moment* aanwezig is dat jou een kans biedt op heling, op Liefde, op ontwaken. En het is niet de bedoeling dat je de kans mist. *Ieder moment* van jouw bestaan in deze dimensie van dichtheid is een moment dat niet te missen valt.

Eens ging ik om drie uur in de ochtend mijn geliefde broeder bezoeken en hij zei tegen mij: “zou je niet een beetje later op de ochtend terug kunnen komen? Ik zou graag nog wat slapen.” Het antwoord dat ik hem gaf, is hetzelfde als dat wat ik nu aan jou geef:

Ben je dan nog niet lang genoeg in slaap geweest?

Zou je de tijd niet constructief willen gebruiken door te gaan beseffen dat jij je niet in de wereld bevindt, maar in een context die als *nieuw* werd gemaakt door jouw verlangen om te ontwaken, een context die de Heilige Geest bij wijze van spreken *als showmaster* overgenomen heeft. Waar jij ook bent, het is *niet* langer een ordinair moment. Alhoewel je in de wereld lijkt rond te wandelen, alhoewel je schijnbaar te maken krijgt met alle wereldse dingen - hetgeen zal gebeuren zolang het lichaam blijft bestaan - *behoor* jij deze wereld niet langer toe.

Een andere stem heeft jou aangeraakt. En alhoewel jouw burens, je vrienden en misschien zelfs je kinderen, je partner of je ouders helemaal niet kunnen zien wie er met hen is, ben jij toch een *leerling van Christus*. En Christus is de enige schepping van de Vader, geschapen in Liefde, als Liefde, en om Liefde uit te breiden.

Jij bevindt je op de belangrijkste reis die ooit ondernomen kan worden

 ij bevindt je op de belangrijkste reis die iemand ooit kan ondernemen - een reis zonder afstand, naar een doel dat nooit veranderd is, zelfs naar die plaats toe die voor altijd onveranderlijk is. Je bent op de trein gestapt van illusie naar Werkelijkheid, van angst naar Liefde, van *valse* kracht via manipulatie, via een zelfbeeld, via het aanpassen aan de wereld, naar *werkelijke* kracht die rust in de Christusgeest, die een *kanaal* is voor datgene wat het Zoonschap tot ontwaken leidt.

Iedere functie is eender voor zij die zulk een dienaarschap hebben opgenomen. Begrijp daarom, dat waar je op dit moment ook bent, terwijl je deze woorden leest - waar je nu ook bent - dat je op de perfecte plaats bent op het perfecte moment.

Daarom, inderdaad, zegen dit moment zoals je het vindt, want het dient twee doelen. Ten eerste is het de perfecte context voor jouw ontwaken uit de illusie. En ter zelfdertijd biedt het jou de kans om je vaardigheid een kanaal te zijn voor de stem voor Liefde, te ontwikkelen. Deze twee zijden van dezelfde medaille zijn steeds ten volle aanwezig in al jouw zogenaamde 'ordinaire' momenten.

Wees er dan maar zeker van, wanneer het zover komt dat je de stem voor Liefde gaat vertrouwen, als iemand die geboren is uit de Geest, als iemand die komt als de wind, dat wanneer het tijd is voor jou om bepaalde vormen in je leven los te laten - carrière, relatie, kleding, meubelen, wat je ook hebt - dat je dit zal weten in een ogenblik. *Je weet het* gewoon! Want openbaring is kennis. Kennis is onmiddellijk. Het wordt niet vertaald door heel veel gedachten in de denkkeest. Dat is waarom we zeggen dat het via het hart is dat iemand de directe wil van Liefde kent.

Naarmate je het loslaten toepast van wat jij eens zoveel waarde hebt gegeven, zal je ontdekken dat het steeds makkelijker en makkelijker gaat. Bij elke ervaring van loslaten, ontdek je dat je gedragen wordt - op een manier die je nooit van uit jezelf zou kunnen begrijpen of scheppen - naar een nieuwe setting of een nieuwe context toe, waarin je eigen wijsheid nog dieper ontwaakt.

De kansen om dienstbaar te zijn nemen steeds maar toe, net alsof je vanuit een kleine kamer in je huis een grote danszaal binnen stapte en beseft: “Dit is *veel* beter dan waar ik voorheen verbleef!” Het is niet zo dat je gefaald hebt wanneer iets ten einde komt, want in waarheid kan jij niet falen. In waarheid zijn er geen eindpunten, *behalve* in illusies.

In de lessen die nog volgen zullen we veel spreken over het belang en het onderscheid tussen *inhoud* en *vorm*. We zullen naar beide kanten van deze medaille kijken en jouw geest helpen verlichten en begrijpen dat het altijd *inhoud* is die belangrijk is, en dat de *vorm* steeds op de tweede plaats hoort.

Vorm is dat wat geboorte vond in de *tijd*. En dat wat geboren is in de tijd, eindigt in de tijd. Zelfs het lichaam had een begin en zal daardoor een einde kennen. En toch, wanneer het wordt overgegeven aan de stem voor Liefde, wordt zijn doel tijdloos en eindeloos, want het begint alleen nog inhoud uit te drukken.

Beslis om de tijd anders te bekijken

et thema dat we jou in deze les graag zien leren is dit: Maak een beslissing - NU - om de tijd anders te bekijken. Kijk door de ogen van de Heilige Geest - precies daar waar je bent, en *precies nu*. Stop met alleen maar te lezen wat hier gezegd wordt, maar beslis nu om het *toe te passen*.

Kijk rond op de plaats waar je je bevindt. Kijk naar het lichaam. Indien je met anderen samen bent, neem hen dan op. Bemerkt alles rondom jou.

Jij bent helemaal niet in de wereld. Jij bent een *leerling van Christus*. Door genade heb jij gekozen te ontwaken uit de droom en met ondersteuning en hulp tot een steeds rijpere ziel te ontwikkelen, die het licht en de Liefde van Christus uitstraalt, zelfs terwijl je aanwezig bent in de tijd.

Tijd dan, dient *aangegepen* te worden en als van *grote waarde* te worden gezien waarbij geen enkel moment een vergissing is. Er is helemaal niets ‘nutteloos’ aan dit moment. *Jij* bent vrij om dit moment te gebruiken om geïnformeerd te worden door de stem voor Liefde, om nog dieper de waarde van angst, veiligheid, persoonlijk overleven en al het andere, over te geven en het doorheen jouw vertrouwen te laten oplossen in de stem voor Liefde.

Beslis, vanaf *dit* moment, om de tijd anders te bekijken, om de kans te grijpen jouw denkkeest te trainen in waakzaamheid en bewustzijn. Er verschijnt heel veel dat je nu nog niet opmerkt - te subtiel om te vatten. Jij noemt het 'onbewust zijn'. De reis van onbewust zijn naar bewustzijn begint met de beslissing om doorheen elk moment van de dag te bewegen en de Waarheid te kennen van wie je bent. En om het doel en de reden van jouw aanwezig zijn hier te omarmen en dan de Heilige Geest te vragen om alle dingen klaar en duidelijk te maken, in lijn met de stem voor Liefde.

Het lichaam wordt iets dat jij niet langer bezit. De gedachten die je eropna houdt, worden betekenisloos. De context van ieder moment wordt *overgegeven* aan iets nieuws. Het besluit om de tijd anders te bekijken leidt jou naar het ontwikkelen van een manier van *zijn* die anders is en nieuw. Uiteindelijk zal het verschuiven van alleen maar een intellectueel idee naar iets wat gekend is in de diepte van de ziel en dat uitgedrukt wordt doorheen elke porie van het lichaam, zolang het lichaam bestaat:

*Ik ben de Christus.
Er is alleen maar die Ene,
en ik ben volledig opgegaan in - en geworden als die Ene.
Noem mij niet fantastisch,
want alleen God is zulk een ontzag waard.
Dat wat ik doe, doe ik niet uit mezelf,
maar de Vader doet deze dingen doorheen mij.
Ik ben alleen maar iemand die de Liefde zo diep liefheeft
dat ik bereid ben om alle dingen die ik ooit als mezelf
beschouwde, over te geven, zodat mijn ware Zelf, dat Christus
is,
mij kan inspireren in elke beslissing, in elk gebaar, in elke
uitbreiding van het goede, het heilige en het mooie.*

Er is een uitdrukking in jullie wereld die zegt: “Dit is behoorlijk zware kost”. Het is inderdaad *heel* zwaar voor het ego, gezien dit het ego verplettert als een mug onder een gewicht. Indien het licht van de zon en de zon zelf op jouw planeet zou komen rusten, wat zou er dan gebeuren met jouw planeet?

Zo is het ook wanneer het Licht van Christus terug naar jou komt om jouw bewustzijn en jouw emoties en jouw lichaam aan te raken waar ooit het ego de scepter zwaaide. Het ego lost gewoon op in het Licht zelf. Het wordt opnieuw gemaakt. En zolang de structuur van lichaam en denkgeest duurt, wordt die alleen maar een dienaar.

Het bewustzijn lacht veelvuldig naar zichzelf. Want het ziet de grote grap in die het met zichzelf heeft uitgehaald. Het heeft geprobeerd om anders te zijn dan dat God het geschapen heeft. Het heeft een veelvoud aan drama's, illusies en verhalen, carrières, relaties, on-gemakken en al de rest ervaren, in een grote *poging* om anders te zijn dan wat Werkelijk is. Het bewustzijn dat ontwaakt, lacht dus heel veel naar zichzelf. Het lacht wanneer de echo van oude patronen weer opduiken. Het vertelt nu de waarheid over hen. Er is geen behoefte om ze te ontkennen, want ze hebben geen enkele waarde meer en de oude patronen worden niet meer bekeken als een kelder waarin men zich hoort te verstoppen.

De persoonlijkheid wordt transparant. In haar onschuld wordt ze totaal kwetsbaar. En in die totale kwetsbaarheid vindt ze haar alles overtreffende veiligheid.

Geliefde vrienden, velen onder jullie begonnen deze reis uit nieuwsgierigheid. Toch zeg ik jullie dat dit alleen maar een poging was van het bewuste denken om controle te houden

over de reis zelf. Niemand komt op dit pad terecht als hij niet al de beslissing heeft genomen vanuit het diepste van zijn ziel:

Ik heb er genoeg van om af te zien.

Ik heb er genoeg van alleen te zijn.

*Ik verlang ernaar om op te gaan in het Christusbewustzijn
en de Waarheid te ontdekken over wie ik ben.*

Elkeen die deze woorden leest, heeft deze beslissing genomen. Je bent allang goed op weg. En mocht je denken dat je kan omkeren en terug kan gaan naar het perron en je ticket inruilen, vergeet het maar! De trein heeft het station verlaten. De conducteur is God zelf en al wie hier is opgestapt kan er niet meer af. Het ego zal je trachten te overtuigen dat je er beter af kan springen omdat het vecht voor zijn leven. Maar er is ook een ander aan boord die vecht voor jouw *werkelijke* leven - de Trooster, die aan iedereen gegeven werd toen de droom een aanvang nam.

Ik weet zelf heel goed wat *naar boven moet komen*, eens de beslissing genomen werd. Het zal lijken alsof jouw reis uniek en geheel de jouwe is. Maar dat is alleen maar omdat jij jezelf nog steeds waarneemt als een apart wezen. Waarom? Omdat de ogen van het lichaam jou tonen dat je dat bent. Omdat jij met een bepaalde partner hebt samen gewoond en weet dat niemand anders op de planeet dat deed, zal je geloven dat dit deel van jouw reis “exclusief” het jouwe was, met “exclusieve” energieën die waarschijnlijk niemand anders kon begrijpen.

En toch was dit alleen maar de matrix, de *vorm* die een bepaalde *inhoud* van energie uitdrukte. Die inhoud van energie - of het nu angst, jaloezie, kwaadheid of om het even wat is - is door iedereen gekend. Dat is dan ook wat we bedoelen wanneer we zeggen dat er geen privé-gedachten

zijn, geen privé ervaringen. Het lichaam heeft natuurlijk zijn unieke beleving. Er kan zich immers slechts een lichaam tegelijk op een bepaalde plaats en op een bepaald moment bevinden. Wanneer je de liefde bedrijft in het midden van de nacht en je kijkt om je heen, dan zou je zweren dat er niemand anders aanwezig is. Wees er echter maar zeker van dat je in een glazen huis woont. Alles is altijd zichtbaar voor het totaal van de schepping.

Het zijn de *energieën* die je ervaart die iedereen kent. De kunst van heling en ontwaken is dat je de *neutraliteit* van al die energieën begint te zien, zodat je kan kiezen om ze te inspireren met de waarde die de Heilige Geest eraan zou geven. Op dat moment wordt tijd heilig. Hij wordt eeuwig. Hij wordt een werktuig voor de Liefde. Zelfs het lichaam wordt dan een werktuig dat de Liefde gebruikt om heling te brengen. Welk ander doel zou een lichaam kunnen hopen te hebben?

Dus ja, doe alsjeblief de oefening van jezelf ervan te verzekeren dat er geen les is geweest die je maar met halve aandacht gelezen hebt. Ga terug. Als je dat verkiest, beoefen dan jouw vijf minuten als Christus en neem dan de les nog eens door zodat jouw *ziel* ze zou kunnen *absorberen*. En wanneer er oefeningen te doen zijn, doe ze dan - zelfs al duurt het maar een minuutje. Anders kan je niet beginnen zien hoe de kiezel die in jouw vijver werd gedropt zulk een uitgebreide en diepe effecten kan hebben.

Indien je ervoor kiest om nog steeds naar mij te kijken als iemand die grootse dingen deed - wees er maar zeker van dat de effecten die jij vernam, omdat bepaalde verhalen over mij verteld werden en dan vervolgens werden opgeschreven en sommige van die verhalen lijken jou een beetje vreemd - wel al die dingen gebeurden omdat ook ik leraars had die mij

toonden hoe ik een nieuwe kiezel in de vijver van mijn bewustzijn kon gooien. Hun toewijding en intentie was dezelfde als de onze en bestaat er enkel uit om jou te leiden in de volheid van jouw leerlingenschap, totdat de transformatie op Aarde - hetgeen betekent 'in de lichaam-denkgeest' - door en door afgewerkt is, net zoals het al in de Hemel is.

Want de correctie is al gebeurd. Ze gebeurde reeds op het moment dat je de gedachte aan afscheiding kreeg, lang voordat tijd en ruimte ontstonden. Maar jijzelf ontdekt slechts dat de correctie inderdaad al volbracht is, wanneer je jouw creaties in de tijd - namelijk de lichaam-denkgeest - laat transformeren. Zodat het bewuste deel van de geest perfect in lijn komt te liggen met wat de diepte van het Zelf reeds kent. En dan, en enkel dan, kan de geest de illusie van het driedimensionale, de fysieke dimensie, loslaten. Want het wordt gewoon herkend als een waardeloze beperking.

Doe dus dit ene ding. In elk van de komende zeven dagen, zo dikwijls als jij je herinnert het te doen - en je herinnert je alleen maar dat wat je van waarde acht - beslis om de tijd anders te bekijken en erken dat je een volgeling van het Christusbewustzijn bent. Beslis dat niets anders voor jou belangrijk is dan de eenvoud van het toestaan dat illusies opgelost worden, zodat Christus kan komen en leven waar eens het ego zijn autoriteit liet gelden. Een eenvoudige oefening. En mocht er een dag voorbij gaan waarin je het vergeet, dan kan dat alleen maar zijn omdat je die dag iets anders van waarde achtte.

Les II - 24 (Het Pad van Transformatie)

Nu is het aan jou

 eliefde en heilige vrienden, ik treed naar voor om mij met jou te verenigen, niet vanuit een plaats apart van waar jij bent, maar vanuit die plaats waar wij voor eeuwig verenigd zijn als één Geest, één Hart, één Waarheid, één Schepping, één Liefde. Ik treed dus naar voor om met jou samen te zijn vanuit die plaats waar ook jij eeuwig verblijft. Ik kom naar voor om bij je te zijn omdat ik van je hou. Ik treed naar voor om met jou te zijn omdat jij bent zoals ik ben - de gedachte van Liefde in de vorm.

We naderen stilaan het einde van Het Pad van Transformatie, dat pad dat toestaat dat de denkkeest zijn waarneming getransformeerd wordt van illusie naar Werkelijkheid, van angst naar Liefde. *Dat pad* is de manier waarop jij tot aan de rand of de grens van het Koninkrijk van de Hemel komt, waarin jij eindelijk klaar bent om de kracht van de geest aan te wenden om enkel nog vanuit Waarheid te spreken. En dat wat waar is, is voor eeuwig onwankelbaar.

Op geen enkel moment heeft enige illusie die binnengedrongen is in de uitgestrektheid van jouw wezen, ook maar iets veranderd aan de Waarheid die altijd waar is. Het uitspreken van die Waarheid is de essentie van de woorden waarvan ook ik ooit de behoefte had om ze uit te spreken:

*Ik en mijn Vader zijn één.
Ik, als een straal van licht,
ben één met de Bron van Licht waaruit alle dingen voortkomen.
Ik, als een druppel water,
ben één met de oceaan waaruit al het vocht ontspringt.*

*Ik ben Die Ene,
die uitgezonden werd vanuit goddelijk mysterie om het goede,
het heilige en het mooie voort te brengen en om in de tijd en de
vorm datgene te weerspiegelen dat tijdloos en vormloos is,
datgene waar ik naar verwezen heb als Abba, of Vader,
die creatieve Bron die alle dingen geboorte geeft en die een
onmiddellijke en directe relatie heeft met de ganse schepping.*

Deze Waarheid is waar over jou. Het is eigenlijk het enige geweest wat ooit waar was. En in ieder ogenblik waarin de denkkeest voor waarheid kiest, staat de kracht van geest toe dat de waarheid herinnerd wordt.

Ervoor kiezen Waarheid te zijn

et Pad van Transformatie werd ontwikkeld om jou met specifieke oefeningen en met veel fundamentele vragen te begeleiden naar het punt van beslissing waarin de denkkeest voor zichzelf en vanuit zichzelf verklaart, en dan naar buiten toe uitbreidt:

*Ik en mijn Vader,
ik en mijn creatieve Bron,
ik en Liefde zijn één.*

*Vanaf dit ogenblik wandel en leef ik als iemand
die ervoor kiest om de kracht van de denkkeest,
de kracht van bewustzijn,
de kracht van intentie,
de kracht van helderheid,
de kracht om het zelf te zijn,
te gebruiken om de Waarheid te kennen
die alle dingen vrij maakt.*

*Ik kies ervoor om die Waarheid te zijn
die toestaat dat vrijheid zich uitbreidt naar alle anderen.*

*Ik kies ervoor op deze Aarde te wandelen,
terwijl het lichaam toch nog een tijdje voortduurt,
als die Ene die werd uitgezonden als een straal van licht
om licht te laten schijnen in een wereld die er bang voor is.*

Ik nodig jou dan ook uit, nu we het einde naderen van het Pad van Transformatie, om werkelijk tijd te nemen om je terug te trekken uit het geraas en getier van de wereld, om je terug te trekken uit alle geloof dat je ooit over jezelf of iemand anders hebt aangenomen. En daar, in de stilte van je eigen hart, erken je gewoon die Waarheid die altijd waar moet zijn en dat de tijd voor jou is aangebroken om de kracht van je denkkeest die jou door je Schepper gegeven werd, te gebruiken op de enige manier waarop die zinnig gebruikt kan worden:

*Ik en mijn Vader,
ik en mijn creatieve Bron, zijn één!*

Waarom is dit belangrijk? Uiteindelijk zijn alle technieken, alle methodes en strategieën alleen maar magische middelen om het ego-deel van de denkkeest weg te nemen dat maar blijft aandringen op de autoriteit van zijn illusies, om zo de denkkeest te overhalen, om hem naar een plaats te brengen waar hij *moet* komen om werkelijk een stap voorwaarts te kunnen zetten in en als het Leven zelf. Alle strategieën en methodes, zelfs deze die we jou hier in deze lessen aanreikten, werden jou enkel en alleen gegeven omdat de denkkeest werd afgeleid door illusie.

De kunst om steeds verder de waarde te verkleinen die de denkkeest aan al zijn illusies gegeven heeft, is uiteindelijk het enige wat onderwezen kan worden. Alle onderwijs is ontworpen om de denkkeest terug te brengen tot aan de rand van het Koninkrijk van de Hemel. Daar en daar alleen moet de denkkeest, dat wat jij in essentie bent, vanuit de diepte van zijn eigen bestaan - niet meer afhankelijk van iets of iemand - de beslissing nemen om ontwaakt te zijn. En daar dient hij de mantel van verantwoordelijkheid aan te trekken om in deze wereld enkel nog het licht van de Waarheid voort te brengen,

met elke ademhaling, met elk gebaar, met elke intentie, met elke visie, met elke gedachte en met elke keuze.

Inderdaad, geliefde vrienden, het Pad van Transformatie brengt jou naar de rand van het pad van ware kennis. Dit is een reis zonder afstand naar een doel dat nooit veranderd is. Het is alleen maar *een verandering van denken*, de beslissing om alleen de Waarheid en niets anders dan de Waarheid waarde te geven.

Wanneer die beslissing volledig omarmd wordt - je zou er over kunnen denken als een totale omarming die iedere cel van jouw wezen en de totaliteit van al wat jij bent, belichaamt - dan wordt ze volledig toegewijd aan jouw eenheid met God. Totaal toegewijd aan de herkenning dat het voor jou, als de *geschapene*, tijd is om je weerstand tegen de waarheid op te geven en te accepteren dat de Liefde van God jou *in haar totaliteit* geschonken werd, zonder maatstaf, zonder voorwaarde. En dat jij geschapen werd om te leven *vanuit* die Liefde, zodat *die* Liefde iedere gedachte en iedere daad kan informeren, zodat *die* Liefde vanuit jou kan stromen als de Bron van jouw eigen identiteit. “Niet langer ik, maar het Uwe”, zou een van de manieren zijn om dit uit te drukken.

Wanneer de denkkeest volledig tot de herkenning is gekomen dat geen enkel andere beslissing waarde of doel heeft, dat geen enkel andere beslissing aan de ziel de vrede en de vervulling kan brengen waar ze op zoveel manieren naar gezocht heeft in het veld van illusie, *dan neemt de Vader de laatste stap voor jou*. Dat gebeurt, door een daad van genade zodra het kleine drupje water dat leek afgescheiden te zijn van de oceaan, oplost en wegsmelt in de oceaan zelf. Dan valt er niet langer een afgescheiden zelf te vinden. De structuur van lichaam-denkkeest staat op en gaat nog een tijdje door, totdat

zijn doel is vervuld. Daarna wordt het terzijde gelegd zoals een speelgoedje dat men ontgroeid is.

De denkkeest, de kracht van het bewustzijn, glipt binnen in de volmaakte en eeuwige Waarheid die altijd al waar is geweest:

*Er is alleen maar de Liefde van God.
Ik besta enkel om die waarheid uit te drukken.*

In de weg van ware kennis verdwijnt alle inspanning. En de geest stroomt, gedragen door Liefde. Hij stroomt als de wind, niet wetende waar hij vandaan komt of waar hij naartoe gaat. Zijn zorgen liggen niet in de wereld. Zijn zekerheid ligt in de Liefde. Vrede doordringt de totaliteit van het bewustzijn, ongeacht de plaats waarop zijn aandacht gericht wordt. En alle dingen van de wereld worden vertaald in niets anders dan een middel waardoorheen de Waarheid kan gecommuniceerd worden aan de totaliteit van de schepping, aan een broeder of aan een zuster.

In waarheid zijn jullie allemaal precies *dat* - volledig gelijk, totaal onschuldig, perfect stralend en schitterend voor altijd.

Jij wordt de gezalfde. Jij wordt de Messias, datgene wat het woord van God voortbrengt. Jij wordt de Christus. En toch is dit niet iets wat je bereikt hebt. Het is alleen maar de terugkeer naar een oude herinnering van wat al altijd geweest is. De denkkeest die alle weerstand tegen Liefde nu opgegeven heeft, verblijft in de zekerheid van totale kennis. Dit is wat *nu* op jou wacht, net aan de andere kant van een finale beslissing.

Kijk dan goed nu, naar alles wat voor jou in het licht gekomen is tijdens deze twaalf lessen. Zijn de spontane ontmoetingen, de inzichten, de visie en al het overige allemaal toevallig gekomen? Was het allemaal per ongeluk? Nauwelijks, want in de *diepte* van jouw wezen heb jij gekozen om het Pad van Transformatie te bewandelen. Jij koos ervoor om de diepte van jouw wezen te openen voor een reflectie van de waarheid die je allang kent en die jou aangereikt werd door een oude broeder die jou liefhad, reeds voor er tijd bestond, een broeder die alleen maar gekozen heeft voor de uitbreiding van Liefde op elke mogelijke manier.

Zoals ik al zoveel keren verteld heb, ben ik niet beperkt in hoe ik communiceer met om het even welke denkgeest die voor mij een plaatsje wil openen. Dit pad is slechts een van de velen. En toch is dit pad de manier hoe jij de beslissing nam om die communicatie met mij *toe te staan* en ze bekend te maken aan jouw bewuste denkgeest. Dit pad is de context die jij uitgekozen hebt om het loslaten van jouw angst en de omarming van Liefde toe te staan.

Ik zei ooit tegen jou dat alle dingen die beginnen in de tijd ook eindigen in de tijd. Het is immers niet hun doel om een vervanging te worden van wat eeuwig is. Maar wel om middelen te zijn waardoor de herinnering van het eeuwige terugkeert naar iedere denkgeest die deel is van het Zoonschap - het ene bewustzijn, het Christusbewustzijn waarin jij vertoeft en waarin jouw werkelijkheid ligt.

Het Pad van Transformatie had een begin en het heeft een einde. De weg van ware kennis, hetgeen de inhoud zal zijn van het volgende deel van de lessen, zal een begin hebben en een einde. Wees er echter zeker van dat wanneer de 'Weg van Kennis' aan jou is overgemaakt en we aanbeland zijn in die totale overdracht waarin *jij weet* dat je deze Aarde even

wakker bewandelt als ik dat ooit deed, dat dan het doel van *Het Pad van Meesterschap* en onze leerling-leraar periode ten einde zal zijn gekomen.

Dit betekent niet dat ik zal vertrekken van de plaats waar jij nu bent. Maar het betekent wel dat jij in de zekerheid zal zijn gestapt *dat jij die Ene bent*. En alles wat je ook maar van mij zou willen verkrijgen, zal je terugvinden in de tempel van je eigen hart. Daar zal ik met jou zijn - niet als jouw leraar of jouw redder, maar als jouw vriend en gelijke en als medeschepper met jou.

Jij zal dan vrij zijn, omdat je niet langer *op zoek* zult zijn naar kennis van mij. Jij zal Liefde uitbreiden vanuit de ziel van je wezen. En jij zal vrij zijn om mij als een vriend uit te nodigen in al jouw scheppingen. Dat is een uitnodiging die ik heel graag zal aanvaarden! Want *het enige doel van de schepping is om Liefde uit te breiden*.

Het vervullen van je doel

Relatie is eeuwig. Vriendschap is eeuwig. Samen creëren is de essentie in het kennen van God. Samen creëren heeft als enige doel om het goede, het heilige en het mooie geboorte te geven in het licht. Datgene wat de trilling van de waarheid voortbrengt en deze reflecteert in de wereld van tijd, raakt angst aan en laat hem oplossen, raakt schuld aan en vervangt haar door vergeving, raakt weerstand en spanning aan en vervangt hen door bereidwilligheid en vrede.

Kan er een ander doel bestaan dan dit? Hiertoe werd jij in het leven geroepen door het heilige Bewustzijn van jouw Schepper. Voor dit doel heb je gereisd en gezworven doorheen het labirint van alles *wat anders* dan Liefde is, zodat je werkelijk zou kunnen kiezen om in totale vrijheid terug te keren in het huwelijk van Schepper en geschapene, het goddelijke kind, de goddelijke vonk.

Want de vereniging van Vader en Zoon, Schepper en geschapene is zo intiem, zo totaal en zo vol van de perfectie van Liefde dat je in waarheid zal kijken en niet langer zal zien waar jij eindigt en waar de Schepper begint. Jij zal als de perfecte minnaar van God zijn, overgegeven aan die Liefde, doordrongen van die Liefde en samengesmolten met die Liefde.

En toch zal jij altijd weten dat je de geschapene bent. Je bent zoals de golf zich verhoudt tot de oceaan, zoals de lichtstraal zich verhoudt tot de zon. Jij zal in verwondering zijn bij iedere ademhaling. In het bewustzijn, ja zelfs in de cellen van het lichaam, zal een openheid komen waarin jij verblijft in kennis - voorbij ieder concept, voorbij het bereik van ieder geloof, voorbij de hoop van iedere godsdienst - in de werkelijkheid van de *levende* Geest van de *levende* God.

Het Pad van Transformatie komt tot een conclusie terwijl jij stilletjes met jezelf zit en de twaalf voorbije lessen nog eens overschouwt samen met de inzichten, de veranderingen en al de toevallige ontmoetingen. En je *aanvaardt* en weet dat het wezen - de denkkeest, de waarnemingen die twaalf lessen geleden begonnen - *niet langer* bestaat, behalve dan als een echo van een oude herinnering. En jij voelt niet langer de behoefte om de kracht van jouw identiteit te investeren in wat voorbij is.

De weg van ware kennis begint hiermee. Wees er maar van overtuigd dat de tijd die je in contemplatie doorbrengt vooraleer je het volgende deel van deze cursus aanvat - dat zal bekend staan als De Weg van Kennis - jouw laatste overgang zal zijn, als jij hem maar accepteert.

Dit is het moment waarop je kan wegstappen van het verleden en er niet meer hoeft naar terug te keren. Dit is het moment waarop jij in het licht van de toekomst kan stappen, van jouw persoonlijke bestemming die liefdevol wordt gekoesterd in de handen van een totaal liefdevolle Schepper die al een plan heeft voor jou, want anders zou jij niet geboren zijn. Jij bent immers *heel zeker* geen ongelukje!

Deze tijd voor jouw aanvang van de Weg van Kennis, is de meest kritische voor jou. Want het is nu aan jou alleen om

te beslissen de Waarheid te erkennen, om te beslissen waaraan je toegewijd zal zijn - de stem van de Heilige Geest of de stem van angst.

Wil je toegewijd zijn om de dingen van tijd en ruimte opnieuw te gebruiken als affirmatie van het oude geloof dat je afgescheiden bent van God?

Of zal je de dingen van de tijd gebruiken - de Heilige Geest de toestemming geven om ze voor jou te gebruiken - om voor jezelf te demonstreren dat je *in* de wereld bent, maar niet langer *van* de wereld? De wereld bezit jou niet langer en is niet meer jouw eigenaar, maar jij wordt nu *eigendom* van de stem voor Liefde die jou geboorte heeft gegeven en jou uitgezonden heeft om het woord voort te brengen.

Het woord is alleen maar die vibratie waarin vrede, vergeving en kennis verblijft. Het woord is als een vibratie, een golf die naar boven komt vanuit de diepte van de oceaan en spreekt over het goede, het heilige en het mooie. Het kijkt naar de dingen van ruimte en tijd - zelfs naar het lichaam - en ziet niets dat gevreesd moet worden. Maar het ziet alle dingen in hun totale en ongevaarlijke onschuld die de totaliteit van jouw perfecte vrijheid omvat en ze liefdevol omarmt.

Jij bent zuivere Geest. Jij bent als de wind. Jij kan noch bezitten, noch in bezit genomen worden, want de Schepper is jouw eigenaar. Liefde omarmt jou. Liefde doordringt jou. En je hoort geen andere stem dan de stem voor Liefde. Doorheen jouw ogen zal een licht stralen dat zo helder is - want inderdaad, de ogen zijn het venster van de ziel - zodat doorheen jou de Waarheid die altijd waar is kan beginnen naar buiten komen. En jij zal niet bang zijn om in de ogen van een broeder of zuster te kijken en hen te zeggen:

*Ik ben die Ene die uitgezonden werd door de Vader.
En als ik dit ogenblik bij jou ben,
dan is mijn enige doel om aanwezig te zijn als Liefde - met jou,
voor jou, voor ons, voor het hele Zoonschap.
Dat is de keuze die ik maak.
Dat is het zijn dat ik breng.
Dat is de waarheid waaraan ik toegewijd ben.
Ik breng jou enkel Liefde.*

Inderdaad, geliefde vrienden, de Weg van het Hart werd ontwikkeld om jou te openen voor de realiteit dat er zich in jou een centrum van vrede bevindt, een centrum van vergeving, een centrum dat jou kan leiden naar ware kennis.

Het Pad van Transformatie werd zeer specifiek ontwikkeld - voor diegenen onder jullie die dit echt ter harte nemen - om bepaalde patronen los te maken uit het bewustzijn, om jouw kracht opnieuw te activeren om *bewust te beslissen* wat je zal denken, wat je zal voelen, wat je zal scheppen, wat je zal geloven en welke frequenties van gedachten er voor jou aanvaardbaar zullen zijn.

Nu kom je aan de grens van een beslissing die in jouw bewustzijn en jouw hart werd geplaatst en die *de deur sluit* van een verleden dat in dwaling werd gemaakt en gecorrigeerd werd door genade, door de gave van de Heilige Geest. En die *de deur opent* voor een leven dat geleefd wordt - niet *zoekend naar* het Koninkrijk - maar *levend in* het Koninkrijk, in het licht van het Koninkrijk van volmaakte Waarheid:

*Ik en mijn Vader zijn één!
Niets kan zomaar per ongeluk verschijnen.
Mijn enige doel is om de schepping te omarmen*

*zodat het goede, het heilige en het mooie
mag uitgebreid worden, zelfs doorheen deze lichaam-denkgeest,
waar hij zich ook mag bevinden.*

*Want mijn vreugde ligt in de Liefde van mijn Schepper,
mijn toewijding aan de uitbreiding van Liefde,
mijn vrede komt voort uit de omarming van mijn broeders
en zusters in de eenvoud van een viering
die geen einde kent.*

Ik ben mij er helemaal van bewust dat er velen onder
jullie zijn, terwijl jullie deze woorden lezen, die toch een
subtiele spanning zullen voelen wanneer angst *probeert* - nog
een laatste keer - om het eigenaarschap van jouw wezen op te
eisen. Jij bent vrij om anders te kiezen. Jij bent vrij om te
zeggen:

*Nee! Het is de waarheid die ik aanvaard.
Het is de waarheid die ik zal kennen.
Het is de waarheid die ik zal leven -
niet voor iemand anders, maar voor mezelf.*

*Want mijn enige verantwoordelijkheid,
vanaf het moment van mijn schepping,
was om de verzoening voor mezelf te aanvaarden,
om toe te laten dat de transformatie plaats vindt
in de diepte van mijn eigen bewustzijn,
zodat oude woorden werkelijk de mijne worden:
ik en mijn Vader zijn één.
En ik weet dat!*

*Van hier af aan ben ik vrij
om deze Aarde in mildheid te bewandelen,
zonder te streven om mij in de toekomst te begeven,
maar om gedragen te worden door de vleugels van de Liefde,
die mij zullen leiden naar de vervulling van mijn bestemming.*

*En mijn bestemming kan enkel de weerspiegeling zijn
van God op deze Aarde.*

Laat angst niet langer autoriteit hebben over jouw denkkeest. Dit betekent niet dat je het zo nu en dan niet meer zal voelen, als een golf doorheen je lichaam. Het verschil zal zijn dat jij *geen behoefte meer voelt om het waarde te geven.*

De laatste fase

 e laatste fase, de weg van ware kennis, bestaat eruit jouw recht op te eisen om totaal gelukkig te zijn. En volmaakt geluk kan alleen maar komen vanuit de beslissing van de ziel om de keuze om de waarheid te waarderen, te erkennen en ernaar te leven. Niets anders kan de ziel tot de vervulling van haar vrede brengen. Geen andere beslissing, geen ander denkproces, brengt de zoon naar de Vader, brengt de dochter naar de Moeder, brengt het geschapene naar de Schepper, brengt de zonnestraal naar de zon, brengt de golf naar de oceaan, in de volmaakte herinnering dat *alleen Liefde werkelijk is*. En wat werkelijk is, kan niet worden bedreigd.

De wereld heeft niet meer de illusoire macht die jij haar ooit gaf. Zij wordt niet langer iets *waaraan* jij je moet aanpassen om te kunnen overleven. Want jij bent het eeuwige Leven en jouw leven ligt geborgen in de overvloed van Gods' Liefde.

Jij staat nu aan de rand van een totale transformatie van de waarneming van de wereld. Hij zal onmiddellijk, met een knipoog, radicaal veranderd worden wanneer jij erover uitkijkt en zegt:

*Er is hier niets dat meer macht heeft dan de Liefde van God.
Omdat ik in die Liefde verblijf,
ben ik bevrijd van de behoefte*

om ook maar iets nodig te hebben van de wereld.

Ik ben vrij om enkel nog te geven aan de wereld.

*En wat ik geef wordt aan mezelf toegevoegd,
want door te onderwijzen leer ik en door te geven ontvang ik.*

*Mijn Liefde voor God wordt alleen geëvenaard door mijn liefde
voor mijn Zelf zoals God dat geschapen heeft -
perfect en heel en onschuldig.*

*Mijn liefde voor mijn Zelf
is zo diep en zo gezuiverd van het valse idee van schuld en
kleinheid en egoïsme, dat ik alles wil van God!*

*En ik zal alleen dat voortbrengen wat mij toestaat om mijn
eenheid met die frequentie en dat Licht te voelen en te kennen.*

Ik heb jou ooit gezegd dat wanneer je niet totaal in vreugde bent, dat dit alleen maar komt doordat jij ervoor gekozen hebt om de kracht van jouw denkkeest te gebruiken om anders te denken dan jouw Schepper. De Weg van Kennis zal jou in de zekerheid van een volmaakte vreugde brengen die niet te beroeren valt.

Stel je voor dat er geen schommelingen naar depressie meer zijn, geen schommelingen meer in twijfel over jezelf - enkel zuiver Liefde zijn, daar waar het ego vroeger het eigendomsrecht opeiste.

Het leven dat jij bestemd was te leiden, ligt in de palm van jouw hand. De beslissing om de Weg van Transformatie te beëindigen door eenvoudig te erkennen: “alleen de waarheid kan waar zijn en ik ben totaal toegewijd om enkel nog dat te zijn” brengt jou recht in het Koninkrijk.

Niet langer meer de reis *ernaartoe*, maar nu de eeuwige reis *erin*, mysterie op mysterie, wonder na wonder, sublieme pracht na sublieme pracht, vrede verder groeiend in meer vrede, naarmate jij je overgeeft en dieper wegzinkt in de werkelijkheid van Gods' aanwezigheid, steeds meer,... steeds meer,... steeds meer. Want God is zonder einde en kent geen hoogte of diepte. Er is *geen grens* aan de Werkelijkheid van de Schepper.

Er kan geen groter vreugde bestaan dan jouw bewustzijn, dat een gave is van jouw dieper gewaarzijn, steeds dieper... en dieper... en dieper te laten doordringen van de zekerheid van volmaakte kennis:

Ik ben die Ene!

*Ik verblijf in die Liefde die aan iedere ademhaling,
aan iedere gedachte en aan elk gebaar voorafgaat.*

*Dit lichaam is niet wat ik ben,
maar ik zal het gebruiken als een communicatiemiddel.*

*Ik zal het niet gebruiken om mezelf
van mijn broeders en zusters af te scheiden.
Ik zal het gebruiken om te handelen volgens de Liefde,
met respect, met mildheid, in omarming,
met appreciatie en met dankbaarheid.*

*Ik zal mijn Vader zien in mijn broeder en in mijn zuster.
En ik zal daarvan houden en hen eren als het voertuig,
het kanaal dat het licht van mijn Vader brengt,
zelfs naar mijn fysieke ogen.*

*Ik zal mij wentelen in de vreugde
bij het zien van het zonlicht
dat schittert op de dauw van een bloemblad.
Ik zal luisteren naar het geblaf van een hond*

en weten dat een mysterie zich geopenbaard heeft.

*Ik zal deze Aarde bewandelen
als iemand die vrij is
en iemand die de ruimtelijkheid is
waarin de Liefde verblijft
en waar doorheen ze wordt aangeboden.*

En velen zullen naar jou toegezonden worden en ontwaken in jouw aanwezigheid - zelfs in ‘doodgewone’ momenten. *Jij staat nu aan de rand van alles wat de ziel ooit verlangd heeft!* Is het dan geen tijd om de vingers van je hand te sluiten rond datgene wat in je handpalm werd gelegd?

Ik ben die Ene.

Het is tijd om *in* het Koninkrijk te leven, *enkel* nog geleid door de stem voor Liefde, door de stem voor Waarheid, door de zuiverheid van Geest.

Breng tijd alleen door om de Waarheid terug voor je op te eisen en enkel dat nog te waarderen

o, ik wil jou nu vragen om even wat tijd vrij te maken om volledig op jezelf te zijn. Erken de Waarheid die altijd waar is. Ik nodig jou uit om de kracht van de helderheid van jouw geest te gebruiken om te beslissen *tegen* het waarderen van illusies en om die kracht te gebruiken om *alleen nog de Waarheid te waarderen*, zodat je aan jezelf een leven kan bieden waarin de Waarheid die altijd waar is in jouw totale wezen ingebed raakt. Want jij zal inderdaad de Waarheid kennen en weten dat ze jou bevrijd heeft.

Breng tijd met jezelf door - rustig en alleen. Lang geleden vertelde ik jou dat de beslissing om te zien of je kon *anders* creëren dan God, of jij jezelf kon transformeren in iets dat anders is dan God, helemaal *alleen* werd gemaakt in de diepte van jouw wezen. Dat was het ganse drama en de droom van het rijk van afscheiding.

Jij *moet* terugkomen en het eigenaarschap opeisen, helemaal *alleen*, waarbij je beslist om de kracht van de geest te gebruiken om een andere keuze te maken - in de diepte van jouw wezen. Want jij staat helemaal *alleen* voor God, die heel

geduldig wacht op het ontwaken van Zijn kind, opdat hij de gave ontvangt die de Vader hem zou verlenen, zoals de zon zou schijnen in de zonnestraal, zoals de oceaan zichzelf zou geven aan de golf.

De gave die op jouw ontwaken wacht, is *alle* kracht onder Hemel en Aarde om het goede, het heilige en het mooie voort te brengen, om *in de tijd* te wandelen als iemand die *tijdsloos* is, om als een lichaam-denkgeest te verblijven, maar toch te weten dat je zuiver Geest bent, tijdelijk stralend doorheen het lichaam.

Het wordt jou geschonken - Nu - in de diepte van jouw innerlijke stilte, om het eigenaarschap van jouw geest weer bij jou te nemen, om ouders, maatschappij en al de anderen erbuiten te laten. Niemand heeft *veroorzaakt* dat jij voelt wat je nu voelt, dat je denkt wat je nu denkt en dat je handelt zoals je gehandeld hebt.

Jij hebt de kracht van je geest gebruikt om de reusachtige onmogelijkheid uit te proberen om jezelf tot iets anders te maken dan wat God geschapen heeft. Nu is het tijd om de kracht van jouw geest *in alle bewustheid* te gebruiken om te beslissen *mét* jouw Schepper. Het is het einde van alle zoeken. Het is het einde van alle streven. Het overstijgt veruit de zuiverste en de grootste strategieën en methodes. Het ligt voorbij gebed. Het ligt voorbij meditatie. Het is de eenvoud van de Waarheid.

Daarom, wees rustig aanwezig. Diegenen onder jullie die inderdaad de beslissing nemen en de grens overstappen, voorbij de sluier het Koninkrijk in, met hen zullen we de volgende elf lessen samen zijn in De Weg van Kennis, de weg van totale zekerheid. Jij zal de totaliteit van jouw leven *radicaal getransformeerd* zien. Want dat *moet* wel het geval

zijn wanneer de *zoeker* er niet meer is en vervangen werd door iemand die *gevonden heeft* - en dat ook erkent!

Wonderen zullen de weg leiden. Want de denkkeest die zich werkelijk overgeeft aan de Heilige Geest is *voor altijd onbeperkt* op alle manieren. En de ganse schepping herschept zichzelf om dienstbaar te zijn aan diegene die gezalfd is, dit ook *opeist* en *alleen nog* leeft om God aan de wereld te schenken. Niet één zorg zal voor jou oprijzen waarvoor al geen oplossing voorhanden is nog voor je ze ontmoet. De muren zullen verdwijnen.

Jij zal degene zijn die wondergericht is. Jij zal die ene zijn die straalt in volledige moeiteloosheid en in volmaakte vrede en volmaakte vreugde. Jij zal de geïncarneerde Christus zijn. En *dat* is het doel waarvoor je geboren bent in het Bewustzijn van God. Het is in dat Bewustzijn dat je gekoesterd wordt - *nu* en *voor altijd*.

Wees dus in vrede - vandaag en alle dagen. Verblijf in de volmaakte zekerheid dat ik jouw broeder en jouw vriend ben en niets anders dan dat. Ik ben die Ene die van je houdt en die enkel het licht van de Waarheid in jou ziet en die uitkijkt naar de dag waarop we als gelijken scheppen, tezamen - in eer en toewijding aan het grote mysterie dat de Liefde van de Schepper is.

Vrede blijft dan ook altijd met jou. Amen.

Deel III

De Weg van Kennis

Les III - 25 Jij blijft bestaan zoals jij geschapen bent

Les III - 26 Verlossing toestaan

Les III - 27 Het doel van jouw leven is liefhebben

Les III - 28 Jij en jij alleen kan jouw komende dagen
scheppen

Les III - 29 Vrijheid is Liefde onder alle omstandigheden

Les III - 30 Jij werd geboren om te scheppen

Les III - 31 Jouw vertrouwen en loyaliteit in de Liefde
plaatsen

Les III - 32 Het verlangen van de ziel is Liefde kennen

Les III - 33 Er is enkel God en jij bent Dat

Les III - 34 Jij bent hier om de Liefde van God uit te
breiden in de schepping

Les III - 35 Leven als een soeverein Meester

Les III - 25 (De Weg van Kennis)

Jij blijft bestaan zoals jij geschapen werd

e beginnen, Nu.

Geliefde en heilige vrienden, wij treden naar voor om bij jou te verblijven terwijl wij het derde en laatste deel van deze concrete informatie van *'het pad van Meesterschap'* beginnen. Deze informatie zal in de loop van de tijd met miljoenen gedeeld worden. We hebben ervoor gekozen om deze laatste reeks lessen 'de weg van Kennis' - 'het pad van Kennis' te noemen.

Wat dan, is er nodig opdat ware kennis zou bestaan? Hoe leeft iemand - in om het even welke dimensie van de schepping - die in *ware* kennis verblijft? Geliefde vrienden, wat noodzakelijk is opdat ware kennis het gehele bewustzijn doordringt, is simpelweg dit: Nog niet één ogenblik heb jij ooit het leven geleefd. In waarheid en in werkelijkheid is het veeleer het Leven, wat niets anders is dan Liefde die stroomt vanuit de Bron van gans de schepping, dat gezocht heeft om als jou te leven. Nooit, op geen enkel ogenblik, heeft er in werkelijkheid een onecht zelf bestaan. Nooit is er een tijd

geweest waarin zoiets wat jullie nu het ego noemen, heeft bestaan.

Jij hebt ons al zo vaak horen zeggen dat de waarheid over jou altijd waar is en dat jij blijft bestaan zoals jij geschapen werd - de gedachte van volmaakte Liefde in vorm. Jij komt voort uit de Geest van de Schepper zoals een golf oprijst uit de oceaan. Het grote geheim van jouw menselijke bestaan en inderdaad het grote geheim van de vele reizen die jij ondernomen hebt, is dat ze nooit ergens anders bestonden behalve *binnen* het beeldscherm van jouw eigen geest.

Betekent dit dat jouw dromen geen enkel effect hadden? Binnen de droom, zolang jij verkiest om jezelf ermee te identificeren, zal jij zeker de gevolgen van jouw keuzes ervaren. Maar, Nu, gezien het hart door verlossing werd geraakt en jij werkelijk bereid was om de transformatie te laten gebeuren, is het enige wat telt en herinnerd moet worden het feit dat *jij*, zoals jij *dacht* te zijn, nooit werkelijk bestaan hebt. Het was een rookgordijn. Het was een hersenschim. Het was een illusie.

Kennis bestaat dus uit het glasheldere gewaarzijn, terwijl de schepping voortvloeit uit de Geest van God, dat *jij* de plaats niet kan vinden waar het afgescheiden zelf begint. En jij weet totaal niet waar jouw einde zal gevonden worden. In waarheid, weet jij niet wat er zich in het volgende ogenblik van jouw ervaring zal ontfouwen. En gezien er voor jou *toch* een volgend ogenblik bestaat, kan dit niets anders betekenen dan dat *iets anders jou leeft*.

In het begin van de reis moet er verlangen zijn, want niemand kan zonder verlangen bij de Vader komen. Want net zoals jij de energie van verlangen gebruikt hebt om de droom van afscheiding te dromen, die jouw hart sloot en die jou

voortgedreven en gedwongen door angst, oordeel en twijfel op duizenden zinloze reizen bracht, precies zo was verlangen noodzakelijk opdat jij bereid zou zijn om jouw illusies onder ogen te komen. Om steeds dieper naar jouw oordelen te kijken en in te zien dat ze geen waarde kunnen hebben behalve datgene wat jij er naartoe hebt uitgebreid. Het heeft inderdaad verlangen vereist opdat jij zou *willen* ontwaken.

Net zoals jij de kracht van intentie gebruikt hebt om de overtuigingen en de waarnemingen die de basis zijn van de droom van afscheiding in jouw denkkeest te griffen, zo ook heb jij geleerd om binnen de tijd intentie, wat niets anders dan jouw schepping is, te gebruiken om te ontwaken uit de tijd en uit de angst.

Net zoals jij de kracht van het toestaan ooit gebruikt hebt om aan de scheppingen die jij binnen jouw denkkeest vasthield, de toestemming te geven om schijnbaar voor jouw ogen vorm te krijgen en alzo toe te staan dat hun ‘werkelijkheid’ zich zo diep verankerde dat er letterlijk werelden uit geboren werden, precies zo moest jij binnen het proces van transformatie het toestaan gebruiken en jezelf *toestaan* om te voelen wat jij voorheen niet wou voelen. Jij moest jezelf toestaan om anders te kijken naar datgene waarvan jij voorheen volhield dat het enkel op een bepaalde manier kon gezien worden. Toestaan is precies dat veld geweest waaruit al jouw lessen in vergeving ontsprongen zijn.

Toestaan is de meest centrale sleutel geweest in het proces van genezing en ontwaken. Want wanneer jij de kracht van het oprechte toestaan begint te raken, dan begin jij de eerste fases van *ware* vrijheid te proeven. Jij hebt geleerd en ontdekt dat, net zoals jij een nieuw begin de toestemming gaf om te verschijnen, jij nu ook de kracht bezit om binnen het

veld van fenomenen dat jij ‘de wereld’ noemt, toe te staan dat dingen een einde kennen.

Maar ik zeg jou dat overgave de voltooiing is van de sleutels tot het Koninkrijk. Zoals jij jou ooit moest overgeven aan jouw illusies om de fundamentele energie van jouw wezen te identificeren met jouw illusies, zo moest jij ook leven in overgave om zelfs het toestaan toe te staan. Net zoals jij leerde om in overgave te rusten om zelfs intentie toe te staan, zo leerde jij om in overgave te rusten om toe te staan dat verlangen zich in jou vernieuwde. En precies zo doet nu de finale overgave haar intrede wanneer jij ‘het pad van Kennis’ betreedt.

De finale overgave - er is alleen maar God

 it is de overgave die buiten het begrip van alle talen en religies van jouw wereld valt, het ligt voorbij alles wat kan gezegd of geuit worden, maar het ligt niet buiten datgene wat kan gekend, gevoeld, ervaren en geleefd worden!

Want in overgave kijk jij naar een volmaakt onschuldige wereld, ongeacht of die nu buiten het lichaam of binnen de lichaam-denkgeest zelf lijkt te zijn. Jij kijkt naar alles van de wereld dat komt en gaat en jij stelt vast dat alle dingen in zichzelf volmaakt leeg zijn. Jij kijkt naar binnen en ontdekt dat jij niet langer de behoefte kent om datgene wat de lichaam-denkgeest vanaf het moment van de conceptie ervaren heeft uit het bewustzijn, uit jouw gewaarzijn te weren.

Niet langer is er een '*zichzelf-zoekende God*'. Waar en wanneer dat zelf wordt overgegeven, ontwaakt de denkgeest tot de eenvoudige werkelijkheid dat er *alleen maar* God is. En *jij* bent die Ene.

En terwijl jij woorden zoekt om voor jezelf of voor een ander het grote wonder, het grote mysterie, de grote waarheid, de grote eenvoud van het ontwaken uit te drukken in ware kennis, zal jij streven om een manier te vinden om te communiceren, net zoals ik manieren heb gezocht om met jou

te communiceren. Jij zal zoeken om met jouw broeders en zusters te communiceren dat er alleen maar God is.

En toch bestaat eveneens de kracht van het bewustzijn om jezelf waar te nemen als het geschapene, wat jij in waarheid bent. Want *God schenkt geboorte aan God en kijkt terug op Zichzelf*. Een mysterie van pure vreugde schenkt geboorte aan tijdelijke vormen opdat dit pure mysterie begrepen kan worden.

Jij bent dus dit specifieke proces waarbij die Ene, die als enige bestaat zonder tweede, de tijdelijke vorm schept via dewelke die Ene zichzelf begrijpt en kent. Jij bent die Ene die een volmaakt *effect* is van het mysterie dat voortvloeit uit zichzelf en datgene zichtbaar maakt wat onzichtbaar was en doorheen tijd en vorm geboorte schenkt aan datgene wat er niet kan in vastgehouden worden. Jij kunt het niet controleren. Liefde staat ver buiten alle maatstaven. Jij kunt het niet bevatten. Liefde kan geen bezit zijn. Het kan alleen toegestaan worden.

Het is inderdaad daarom, geliefde vrienden dat de specifieke *sleutels* waarbij jij ooit de kracht van jouw eigen bewustzijn gebruikte om de illusie van een afgescheiden zelf te maken, ook de specifieke *sleutels* zijn die door jouw eigen bewustzijn gebruikt worden om te ontwaken tot de waarheid dat jij nooit bestaan hebt. Er is nooit iets anders dan *dit* mysterieuze ogenblik. En alle dingen werden geboren vanuit volmaakt mysterie.

De ontwaakte geest - de geest ontwaakt uit valse arrogantie - kijkt naar alle dingen en zegt:

Ik ben die Ene.

Maar er bestaat geen enkel spoortje afscheiding of dualiteit, want jij bent niet gescheiden van alle dingen die verschijnen - de wind die blaast doorheen de bomen, de slierten van een koude winterregen, de warmte van de zon op de huid van jouw lichaam, de omhelzing van een geliefde of het gelach van een kind.

De ontwaakte geest die in volmaakte kennis verblijft, *blokkeert* niet langer waarnemingen, gevoelens, de gedachtestroom of de stroom van ervaringen. Hij is er niet langer op uit om te kijken hoe hij de dingen anders kan maken dan wat ze zijn. Hij kijkt en leeft uitsluitend vanuit datgene wat hij werkelijk wil: eenvoudig verblijven in zijn eigen natuur en het Leven toestaan om te stromen vanuit die natuur, dansend in de onbegrensde, ontelbare vormelijke vertoningen.

Wat dan is er vereist opdat ware kennis kan bestaan? Wat is er inderdaad nodig om te verblijven in ‘de weg van Kennis’? Het is het volgende *ten volle* aanvaarden: Niet één spoortje van al jouw zoeken heeft jou ooit dichterbij de werkelijkheid gebracht. Niet één module heeft ooit de kracht gehad om jou dichterbij God te brengen. En het was voor jou nooit mogelijk om vordering te maken in de richting van het bewustzijn van God. Want al die tijd was jij die Ene die jij aan het zoeken bent en die zich voordoeft een zoeker te zijn.

En om welke reden heb jij met de gedachte van afscheiding gespeeld? De reden is eenvoudigweg deze: *om het te doen*. Want de Geest van God ontkent *geen enkele* mogelijkheid, want hij ziet dat niets de puurheid van zijn eigen wezen kan verhullen. God verblijft voor eeuwig in Haarzelf - oneindig, onmetelijk, stralend en stil - het onbegrensde veld van pure kennis, pure wijsheid, waaruit *alle* dingen en *alle* mogelijkheden verschijnen. Dit is waarom ik ooit tot jou zei:

*Jij hebt nooit naar een ander gekeken,
want jij ziet enkel jouw Zelf.*

Jij bent vrij om jezelf te oordelen door je broeder te oordelen en daarbij een vorm van ervaring te scheppen. Maar zelfs die vorm van ervaring is niets anders dan de volmaakte werkelijkheid van God. En dat is wat jij bent!

Wat dan vereist ware kennis? God. Vanaf het specifieke ogenblik dat jij voor het eerst de gedachte had “Ik wil God”, verscheen zelfs die gedachte binnen het veld waarvan jij gelooft dat het jouw beperkte gewaarzijn is, dat zich voordoet als een beperkte lichaam-denkgeest, gekweld door angst en twijfel en schuld en al het overige. Dit alles is een illusie. Die gedachte van God te willen - het ogenblik dat jouw reis naar huis begon - *die gedachte* is de aanwezigheid van God die zichzelf ontwaakt tot datgene wat nooit verloren ging.

Wat ware kennis vereist, is God. De dorst die jij voelde voor God, is Gods dorst voor Haarzelf. Jij bent letterlijk het veld van gewaarzijn van God waarbinnen God bewust is van Hemzelf, want jij bent de *kracht* van God. En *enkel* door middel van die kracht was het voor jou ooit mogelijk om jou bewust te zijn van iets dat schijnbaar *anders* was dan God. Want zelfs angst rust in Liefde.

Zelfs angst, het samentrekken en de droom van afscheiding, vereisen Liefde. Want Liefde staat alles toe, vertrouwt alles, omarmt alles en overstijgt daardoor alles.

In wat jij misschien nog wil waarnemen als ‘jouw eigen ervaring’, alsof het iets is dat los van jouw broeders en zusters staat, alsof het gescheiden en los van de schittering van de sterren staat, en de dans van het zonlicht op het water, en de

gedachte van de geniale denkkeest van een wetenschapper, en het wenen van een pasgeboren kind - zelfs al wil jij nog steeds volhouden dat jij iets hebt als een 'privé ervaring' - dan nog vereist die privé ervaring de aanwezigheid van God. Elke gedachte die jij ooit vast hield, bestond enkel omdat Liefde ze toestond!

Jij bezit de kracht om Nu tot jouw ware natuur te ontwaken

eb jij dan geleden omdat God dit gekozen heeft? Totaal niet, want in waarheid - en luister alsjeblieft aandachtig - *bestaat lijden niet.*

Alleen de werkelijkheid van de Liefde kan bestaan. Jij bent diegene met de kracht om tot jouw ware natuur ontwaakt te zijn - precies hier, precies nu! Inderdaad, pas wanneer *jij* jouw gehechtheden aan de theorieën, de meditaties, de gebeden, de religies, de tekstboeken hebt opgegeven, pas wanneer jij de gehechtheid aan elke vorm hebt opgegeven en enkel nog de beslissing neemt om in het simpele weten te verblijven dat jij die Ene bent, *pas dan* zal kennis jouw gewaarzijn doordringen.

Als jij iets zou *moeten* doen om God te *bereiken*, dan is God gescheiden van waar jij nu bent. En toch is het precies die Liefde van het pure bewustzijn die jou de kracht schenkt om waar te nemen dat jij iets moet doen om tot God te komen. Daarom is God altijd aanwezig. Als er werkelijk een vorm van meditatie was die jou kan verlichten, dan zou dat betekenen dat *jij* op een bepaald punt *werkelijk* van God gescheiden was. Maar het is voor die Ene onmogelijk om van zichzelf gescheiden te zijn.

Sta daarom de denkkeest toe om te rusten in de eenvoud dat wat waar is, al altijd waar was en dat, waar jij ook

verblijft, jij niets anders bent dan de manifestatie van Die Ene die zich vertoont als een man of een vrouw.

Binnen ware kennis, binnen oprecht ware kennis, die enkel *hier-nu* bestaat en nooit morgen kan bekomen worden, is er niets anders dan de zuivere eenvoud van het moment dat verschijnt en bekeken wordt in volmaakte onschuld. Binnen ware kennis is er volmaakte vrede. Binnen ware kennis verblijf jij ontwaakt en ben jij getuige van het spel en het schouwspel van alle fenomenen die inderdaad enkel verschijnen binnen dat ene Bewustzijn dat het Zoonschap is.

Ik heb jou al vaak verteld dat jij geen foute stap kan zetten en dat niemand ooit een foute stap heeft gezet op zijn of haar reis. Hoe zou dit ook mogelijk zijn binnen het veld van pure Liefde dat God is? Alleen Liefde is werkelijk.

Jij hebt jezelf - als God - toegestaan om vormen van ervaringen samen te stellen, louter en alleen maar om het te ervaren. Elke traan die jij gehuild hebt, elk verlies dat jij gevoeld hebt, is niets anders dan Gods keuze om dit te ervaren. *En jij bleef in alle eeuwigheid vrij om elk moment opnieuw te kiezen.* En jij zal inderdaad zonder ophouden opnieuw kiezen. Want er is nooit een ‘tijd’ dat God zal ophouden te bestaan. Want als God kon ophouden te bestaan dan is God niet God, want dan zou er een veld van energie nodig zijn waarin het ‘niet-zijn’ kan bestaan.

De geest die ontwaakt, dient enkel de Heilige Geest en de Heilige Geest is niets anders dan jouw juist gerichte denkkeest. En wat kan de juist gerichte denkkeest anders zijn dan ware kennis?

‘De weg van Kennis’ is een weg van ongehinderd voelen, het ongehinderd toestaan van niet alleen datgene wat

rondom jou is, maar van datgene wat zich vanuit jouw binnenste voordoet. Het werk dat ik doe om deze lessen met jou te communiceren wordt niet gedaan omdat iemand eist dat ik dit doe. Het ontstaat binnen het Bewustzijn van God wat de essentie *is* van alles wat ik ben als Christus. Het ontstaat en wordt door mezelf waargenomen en toegestaan. En daardoor is het werk gedaan.

Dit is niet anders dan wat jij van moment tot moment ervaart. Wanneer jij naar een vallende regendruppel kijkt die het venster raakt waar jij doorheen kijkt, dan heb jij de kracht van het bewustzijn gebruikt, en dan ben jij de aanwezigheid van de kracht van dit bewustzijn. Die kracht is niet anders dan datgene wat mij doordringt en via dewelke deze communicatie tot stand komt.

Het enige wat er in alle pogingen om het Zoonschap te laten ontwaken gebeurt, is dat die Ene tot zichzelf spreekt. Hij spreekt tot zichzelf omdat een ander aspect van zichzelf, een andere golf van de oceaan, nog steeds doet alsof hij werkelijk het verlies van gewaarzijn veroorzaakt heeft.

Kijk rondom jou, geliefde vrienden. Want ooit heb ik jou gevraagd om te overwegen dat jij niet weet waartoe iets ook maar dient. Ik deed dit omdat jij *geloofde* dat je een afgescheiden zelf was en dat jouw oordelen en waarnemingen en definities van alle dingen een werkelijkheid hadden die *buiten* jouw denkkeest lag. Daarom vroeg ik jou “Kijk om jou heen in ware nederigheid, want jij weet niet waartoe of waarvoor iets ook maar dient.”

Want als jij naar jouw broeder of zuster kijkt en hen als afgescheiden van jouzelf ziet, als iemand van wie jij iets kan bekomen als winst op jouw reis, dan heb jij werkelijk niet geweten waartoe jouw broeder of zuster dient.

Dit is de enige reden waarvoor jouw broeder of zuster *kan* bestaan: om datgene te zijn waar God naar kijkt en enkel Zichzelf ziet. Een broeder of zuster is slechts voor één reden in het veld van bewustzijn dat jij het jouwe noemt: om geliefd te worden, om gevierd te worden, om mee verenigd te zijn in het scheppen en het uitbreiden van het goede, het heilige en het schone.

Betekent dit, wanneer je naar anderen kijkt, dat zij dit *zouden* moeten vatten? Helemaal niet, want die Ene die jij bent en zich doorheen hen manifesteert, kan ook kiezen om in zijn oneindig volmaakte vrijheid waanzinnig te blijven. En wat dan nog?

Niets kan jou verhinderen om met Liefde te kijken en het spel en het schouwspel van alle vormen toe te staan om zijn dans van geboorte en sterven, van verenigen en afstand nemen, van scheppen en ontbinden, verder te zetten. Alle dingen die kunnen ervaren worden, moeten uiteindelijk toegelaten worden om te stromen zonder obstructies binnen jouw denkgeest. Geboorte laat het sterven verschijnen, en het sterven laat geboorte verschijnen in een onophoudelijk schouwspel - niet als iets dat strijdt *om* te leven, maar *als* het Leven zelf.

De werkelijkheid van al wat jij bent, blijft voor eeuwig onveranderlijk en puur. Jij bent als de lucht waar doorheen alle wolken dansen en spelen. Jouw letterlijke ervaring van moment tot moment, zelfs deze van het moment waarin jij denkt dat jij een afgescheiden zelf bent dat morgen failliet zal gaan omdat jij gisteren een verkeerde beslissing nam, zelfs *dat* kan toegestaan worden, kan vertrouwd worden, kan gewaardeerd worden, kan waargenomen worden vanuit de

weidse ruimte van een hemel die alle wolken kan omarmen, vanuit een plek van volmaakte kennis.

Er kan geen grotere vreugde zijn dan in elk moment te belanden met niets dat bekomen moet worden, niets dat verwezenlijkt moet worden, niets dat weerstaan moet worden. Wanneer weerstand losgelaten is, door de simpele keuze om het los te laten, dan zal je ontdekken dat er gedurende al die tijd in werkelijkheid alleen maar God was.

Leven in een onbelemmerd leven

oe dan, leven hen die in ware kennis verblijven? Dit kan je eenvoudig beantwoorden: “Om het even hoe ze willen”. Want in een ongehinderd Leven krijgt die Ene de toestemming om alle keuzes te *in*-formeren. Er is niet langer iets waarvan jij gelooft dat je het nodig hebt, er is niet langer iets waarvan jij gelooft dat het iets aan jou kan toevoegen. Want wie heeft door een gedachte op te pikken, wie heeft door een actie te ondernemen, wie heeft door het geloof in één of andere religie ooit een centimeter toegevoegd aan zijn lichaamslengte? Hoewel het lichaam verschijnt en verdwijnt als een kortstondige wolk van illusie in het veld van de schepping, blijf jij ongehinderd en onmetelijk. Hoe kan er aan de eeuwigheid iets worden toegevoegd? Jij bent zuiver Bewustzijn. En niets van wat jij ooit gedaan hebt, heeft ooit iets aan jou toegevoegd, net zoals niets van wat jij ooit gedaan hebt iets van jou heeft weggenomen.

Elk ogenblik is dus volmaakt ongerept en eerlijk en onschuldig. Elk ogenblik dat zonder belemmering wordt omarmd en toegestaan, *is* letterlijk de aanwezige staat van de Hemel. Dat is waarom ik ooit heb gezegd:

*De Hemel is verspreid over de oppervlakte van de aarde,
maar de mens ziet het niet.*

Maar het vereist de Hemel om te kiezen iets anders te zien. Dit is het glibberige punt waarop ‘de weg van Kennis’ rust. Het is moeilijk te begrijpen omdat het *geen inspanning vereist*. Je kan niets anders zijn dan die Ene die *verschijnt* als de dans van een tijdelijk spel van energie dat schijnbaar afgescheiden is van andere energiespelen. Maar het Zoonschap is één. Elke boom, elke regendruppel, elke molecule, elke gedachte, elke niet-gedachte - al deze dingen zijn het Zoonschap. Is het geen tijd om te ontwaken voorbij een specifieke taal die enkel tot de mensheid spreekt?

Herinner jou dat al jouw lijden enkel voortvloeide uit de illusie dat jij een afgescheiden lichaam-denkgeest bent die onderworpen is aan de verwoestingen van de tijd, de onzekerheden van de wereld, om met zekerheid het slachtoffer te worden van de dood. Al die tijd ben jij echter de *kracht* waarmee jij gekozen hebt om dit te geloven!

Betekent dit dat je eenvoudigweg kan zeggen “Ik ben nu ontwaakt en ik hoef de gevoelens die nu opkomen niet meer te voelen”? Helemaal niet!

Want Liefde weerstaat niets. Liefde omarmt alle dingen. Liefde verlangt alle dingen. Liefde ontwaakt tot de Waarheid dat alleen God is. En God wil de totaliteit van Zijn schepping omarmen *doorheen* jou, *als* jou, *in* jou, *voor* jou en voor Hemzelf! Want er zijn geen verschillen tussen God en jou. *Jij* bent die Ene.

Hoe dan, leeft iemand die ontwaakt is? Ik heb jou het antwoord al eerder gegeven: op om het even welke manier dat diegene die ontwaakt is dat wenst! En, luister goed, hier komen we tot de essentie van datgene dat we in de komende lessen zullen doen. We zullen niet langer vragen stellen over wat we *zouden* moeten doen. Ik zal jou niet langer vragen om

je af te vragen wat er verkeerd liep, maar veeleer om te leven in de zuiverheid en de kracht van die ene vraag waarin God constant vertoeft:

Wat wil ik?

Want hier, in volmaakte overgave, is de denkkeest teruggekeerd naar puur verlangen - niet het verlangen om winst te halen voor een afgescheiden zelf, maar het verlangen naar datgene wat uitdrukking schenkt aan de totaliteit van God. “Wat wil ik?” is de vraag die God als *jou* aan Hemzelf stelt.

Ja, dit betekent inderdaad dat jij volmaakt vrij bent om het veld van verlangen te genieten. Ben jij dan in staat om te weten wat jij werkelijk verlangt? Absoluut, wanneer jij beslist dat jij niet diegene bent die jij ooit geloofde te zijn. Dit vereist alleen maar de beslissing om te erkennen dat er niets kan bestaan behalve God en dat jij daarom die Ene bent. Jij bent heel en vrij - *NU!*

Ik heb jou vaak de aanwijzing gegeven dat de totaliteit van mijn leven, *mijn reis* terug naar God was. Ik heb dit in vrijheid gekozen, niet omdat ik gescheiden was van God, maar omdat ik ontwaakt was tot de waarheid:

Wat kan er anders bestaan behalve de Liefde van God?

Ik verkoos om naar de lichaam-denkkeest te kijken en te leven binnen die ene vraag “Wat wil ik?” Eén iets wat ik verlangde te demonstreren, was dat de dood *niet werkelijk* is.

Wat zal jij kiezen te demonstreren? Want beschouw mijn demonstratie niet als iets groots dat voorbij jouw mogelijkheden ligt, maar zie veeleer in dat alles wat jij

demonstreert *dezelfde* kracht vertegenwoordigt. Want het vloeit immers voort uit *die* kracht, het verblijft in die kracht en het manifesteert die kracht. Het is de levende adem en de werkelijkheid van God!

Daarom zullen wij, wanneer wij verder gaan in deze lessen, onze aandacht beginnen richten op de volmaakte vrijheid om uit te zoeken wat verlangd wordt. Want de ontwaakte geest ziet in dat wanneer jij werkelijk leeft in ‘heilig egoïsme’ dat jij dan onvermijdelijk in volmaakte harmonie danst met jouw broeder of zuster, los van de manier waarop *zij* verkiezen om naar jou toe te reageren.

Het is onmogelijk om van elkaar gescheiden te zijn. Het is onmogelijk om een ander leed aan te doen. Het is onmogelijk om niet *één* te zijn met diegene die voor jou staat. Er is alleen maar de dans en het spel van de schepping. Er is niets anders dan het vieren van Gods eeuwige werkelijkheid. Er is alleen maar de erkenning dat God vreugde is en geen depressie. Alle depressie vloeit voort uit weerstand, het belemmeren van de stroom van gewaarzijn, de poging om het onbegrensde te begrenzen.

De geest die alles toestaat, alle dingen vertrouwt en alle dingen omarmt, is alle dingen. En hoewel het lijkt alsof jij leeft, zal jij niet leven. Het is louter die Ene die leeft als jou. Jij bent vrij. Jij bent onmetelijk. Jij bent zonder geboorte en zonder dood. Jij bent zoals ik ben. Jij bent diegene die ontwaakt is, de gezalfde, de messias. Jij bent die zachte aanraking van de Liefde in een tijdelijke illusie, een poging om anders te zijn dan Liefde. En waarom niet? Het is niets anders dan een spel - een onschuldig spel.

Daarom zullen we deze les beëindigen met die ene vraag waarvan wij jou vragen om erin te leven:

Geliefde vriend, oh Heilige Ene, wat wil jij?

En wordt dit verlangen gedragen door de vrijheid van de Liefde of komt het voort uit de creatie van een zinloze angst? Verlang dat het enkel uit Vrijheid komt en jij zult jouw verlangen hebben.

En daarmee, geliefde vrienden, is de vrede met jullie. Wij verheugen ons in ieder geval om met jullie samen te zijn. Ga dan in vrede. Amen.

Les III - 26 (De Weg van Kennis)

Verlossing toestaan

eliefde en heilige vrienden, het is met grote vreugde dat we naar voor treden om op deze manier bij jullie te verblijven. De vormen van communicatie zijn feitelijk onbeperkt. Communicatie vereist enkel de bereidheid van om het even welke twee denkkeesten om zich te verenigen. Vereniging vereist de bereidheid om jouw gedrevenheid om gelijk te hebben in te trekken. Het intrekken van jouw gedrevenheid om gelijk te hebben, vereist de erkenning dat geen enkele denkkeest weet wat iets is of waarvoor iets dient.

Want in de reis die begon met ‘de weg van het Hart’ en zich verder zette in ‘het pad van Transformatie’ en nu zijn hoogtepunt bereikt op ‘de weg van Kennis’, heb jij mij al ontelbare keren horen zeggen dat om te ontwaken in herinnering, het absoluut noodzakelijk is om - boven alles - de keuze te maken om te willen denken met de Geest van God.

Denken met de Geest van God vereist dat jij opnieuw onderwezen wordt. Onderwezen worden houdt de bereidheid in om te leren. En de bereidheid om te leren veronderstelt dat jij bereid bent om een lege ruimte te scheppen die gevuld kan

worden met een nieuwe substantie, een nieuw elixer, een nieuwe alchemie.

De sleutels tot het Koninkrijk ontwikkelen

et pad dat de ziel weer in volmaakte herinnering brengt, vereist daarom dat de sleutels tot het Koninkrijk ontwikkeld worden: verlangen, intentie, toestaan en overgave. Toestaan is opnieuw de meest belangrijke van deze sleutels.

Er is niemand die deze woorden leest die op zijn minst nog niet een toereikende mate van verlangen ontwikkeld heeft. Het is misschien nog niet voor de volle honderd procent vervolmaakt, maar het verlangen was zeker al aanwezig. Want niemand zou in mijn aanwezigheid treden, niemand zou in communicatie treden met deze groep wezens - meesters, leraren en vrienden die eenvoudigweg gekend worden als 'de lijn van volgelingen' en voor wie ik de eerste spreker blijf - wanneer die nog niet *reeds verlangde* om te helen, te ontwaken en te herinneren.

Intentie is de enige plaats waarop jij de wil, het geschenk dat de Schepper oorspronkelijk aan jou gaf, op de juiste manier kan beginnen gebruiken. Want het juiste gebruik van de wil of zuivere intentie, is het uitbreiden van het goede, het heilige en het schone. Elke denkkeest die zijn ervaring overschouwt en heeft ingezien dat angst vaker aan het stuur zat dan liefde, zal intentie op de juiste manier gebruiken om hulp te vragen bij het corrigeren van de denkkeest, zodat die

denkgeest zelf, die ziel, terug in lijn komt te liggen met de wil van God.

In lijn komen liggen met de wil van God is geen houding van onderdanigheid, hoewel het voor het waanzinnige ego wel zo aanvoelt. Maar voor het zuivere hart, voor de zachtmoedigen die de aarde zullen erven, voor diegenen die hun waanzin herkennen en het willen transformeren tot volmaakte gezondheid, is het in lijn komen met de wil van God door middel van volmaakte intentie niets anders dan het zoeken van het eigen hoogste goed. Het is helemaal geen verlies. Het is volmaakte herinnering.

In die lijn komen te liggen is net zoals het opgeven van één van jouw gouden munten om in de plaats daarvan miljoenen gouden munten te ontvangen. Het is zoals het opgeven van een lappenpop om in de plaats daarvan in een werkelijke liefdesrelatie van vlees en been, van emotie en passie te stappen. Het is zoals iemand die de hoop op een slokje water opgeeft en naar de kraan stapt om de kop te vullen met levend elixer.

Begrijp dat intentie, wanneer het volledig gericht is op het verlangen naar God alleen, niets van jou kan wegnemen dat jij werkelijk verlangt. Integendeel, het zal datgene wat jij al altijd verlangde, wat jij in een verleden al kende en nu terug naar jou toeroept, bij jou brengen.

Geliefde vrienden, er zijn velen onder jullie die de waarheid van datgene wat ik wil zeggen geproefd hebben. Toestaan is de belangrijkste sleutel tot het Koninkrijk. Want toestaan vereist het intrekken - langzaam, met veel geduld, soms pijnlijk - van elke voorstelling die jij ooit van iets of iemand hebt vastgehouden. Het is afdalen in de totale erkenning van jouw onwetendheid, een volledige erkenning

van jouw met vreugde gevulde afhankelijkheid van de corrigerende kracht van de Heilige Geest.

Toestaan vereist een ontwikkeling *in de tijd*. Wees er maar zeker van dat wanneer het verlangen om te helen en te ontwaken aanwezig was, dat jouw Vader dan via de Heilige Geest aan het werken is om elk moment van jouw ervaring te hervormen - *elk afzonderlijk moment*. Zodat de juiste leraren, de juiste lessen, de juiste boeken, ja, zelfs het juiste weer, kunnen tot jou komen en jou verder drijven om te kijken naar alle hoeken van jouw ontevredenheid, alle hoeken van jouw oordelen, alle hoeken van jouw onzekerheid, alle hoeken van jouw op angst gebaseerde definities van wat Liefde is, van hoe het leven er zou moeten uitzien en wat de gevolgen zouden moeten zijn.

Met andere woorden, de totale wereld die jij per vergissing hebt gemaakt, moet aan de oppervlakte van jouw denkkeest worden gebracht voor correctie.

Toestaan is zoeter dan de smaak van honing. Want toestaan is dat veld waarin wonderen uiteindelijk beginnen gebeuren. Wat is een wonder? In feite is het totaal geen verandering. Het is veeleer de erkenning van wat er altijd al was - dat er een Liefde is, een *kracht* die doorheen jou wil leven, die jou in alles wil leiden, dat jij de kapitein van het schip niet moet zijn, dat jij enkel bereid moet zijn om de cruise te maken.

Deze drie sleutels, die in zekere zin *actief* zijn - wat betekent dat ze ervaren worden binnen de tijd, dat ze vragen doen oprijzen, dat ze een zeker besluit vereisen en toewijding en vertrouwen - bereiken uiteindelijk hun hoogtepunt in overgave. Maar dit hoogtepunt bereiken is niet iets wat jij voor jezelf doet.

Integendeel, wanneer het zaad goed werd geplant, wanneer de grond werd ontgonnen en bewerkt, wanneer de wijze boer ervoor gezorgd heeft dat de weersomstandigheden, de bewatering, en al het overige optimaal waren, zodat het zaad kon gevoed worden, dan is overgave zoals de bloemblaadjes die op hun eigen tijd verschijnen. Hier kan de boer niets anders doen dan wachten op de genade die neerdaalt.

Hij merkt misschien niet op dat de bloemblaadjes verschijnen als resultaat van alles wat vooraf ging: de keuze van het zaad, het wachten op het juiste moment om te planten, het dagelijkse wieden en bewerken van de tuin. Met andere woorden, *de keuze* om momenten van gebed binnen te treden. *De keuze* om te zien waar angst zich gehuisvest heeft in de denkkeest en dit over te geven aan de Heilige Geest. *Het ontwikkelen* van de overgave van elke beslissing, dag na dag, moment na moment. Hij zal het oorzakelijke verband misschien niet opmerken. Hij zal enkel getuigen en zien dat de bloemblaadjes verschijnen.

In sommige culturen worden deze verschijnselen ‘bijzondere gaven’ genoemd zoals helderziendheid, helder horen, de mogelijkheid om het lichaam te verlaten, de mogelijkheid om te communiceren met wezens zoals mij, of de mogelijkheid om de ziel van een ander te zien en te lezen.

Maar belangrijker dan al deze aspecten is vrede. Vrede is het hoogtepunt van de spirituele reis. Het wordt het *veld* waarin iemand tot het Koninkrijk is toegetreten en waarbinnen hij nu in volmaakte vrijheid reist - een vrijheid die door de menselijke denkkeest, die nog steeds leeft in angst, twijfel, afscheiding en zelfs de meest subtiële sporen van egoïsme, niet kan worden begrepen. Vrede is het doel.

Maar vrede is geen passiviteit. Het is werkelijk de zetel van de creatieve kracht. Want jij werd geschapen om het goede, het heilige en het schone te scheppen.

Gedurende een bepaalde tijd heb jij geleerd om iets anders te maken. Maar deze creatie is nergens anders verschenen dan binnen de geest. Het is slechts een hersenschim of een illusie. Maar omdat jij de kracht ontwikkelde om illusies te creëren, heeft de reis naar God verlossing nodig, het proces waarbij jij jouw wil, de ego-denkgheest overgeeft aan de Heilige Geest voor correctie.

Deze reis zal jou naar de kern brengen van datgene waarvan jij niet weet dat jij het niet weet. Dat zorgt ervoor dat het onbewust is. Want jij hebt de kracht van de geest gebruikt om jouw angsten buiten jezelf te duwen - waar ze in feite in kracht toenemen, maar waar jij er niet rechtstreeks mee geconfronteerd hoeft te worden. Ontkenning en onderdrukking, zoals ze dit omschrijven in jouw psychische termen, is de wortel van de creatie van het ego. Dat wat verborgen werd, moet nu kenbaar worden gemaakt. En in het kenbaar maken, kan verlossing plaatsvinden.

Zoals ik al zo vaak met jullie gedeeld heb: Wees dankbaar voor de verlossers die naar jou toegezonden worden. Zij komen in vele gedaanten en vormen. Sommigen onder jullie zouden naar mij opkijken als jouw verlosser. In de zin dat ik naar jou werd toegezonden als een leraar die Ik ben. Maar het is enkel het *onderricht* dat jou verlost, niet ik.

Jouw leraren zullen vaker verschijnen als diegenen die binnenin jou jouw diepste reacties oproepen, jouw hevigste oordelen en jouw *zekerheid* dat jij gelijk hebt! Wanneer deze dingen naar boven komen en jouw vrede verstoord is, jouw felste reactie geprikkeld werd, jouw grootste gevoeligheid

geraakt werd, dan is *daar* de *grens* die om jouw aandacht vraagt!

Want herinner jou altijd dat er niets naar jou toe kan komen tenzij jij het vanuit jouw binnenste naar jou toegeroepen hebt om dieper te kunnen groeien in vergeving, in wijsheid, in liefde en in de kracht van Christus.

En wanneer verlossing de meest fundamentele en radicale lagen begint te raken, dan begint de zoetheid van de vrede in jouw herinnering te dagen - eerst nog zwakjes en daarna steeds meer en meer. Iemand komt tot realisatie. Herinner jou wel dat de hele reis een reis is met niet de minste afstand naar een doel dat nooit veranderd kan worden. Het is alleen maar een verandering in de geest, een herinnering. Realisatie kan dus de erkenning zijn van iets zoals “Oh, ik was gewoon om op deze manier te denken en nu zie ik de leegte in van zo’n dwaze dingen”.

Zo snel, zo vliegensvlug - het is over, weg ermee. Waar ging de illusie heen? Het werd uitgewist door de kosmische gom aan het einde van jouw potlood, dat vastgehouden wordt door de Heilige Geest vanuit jouw verlangen, jouw intentie, jouw keuze om toe te staan en vanuit jouw ontwikkeling van de middelen die jou ondersteunen om opnieuw te kiezen, om uitsluitend Liefde te willen.

Genade zuivert de geest. Genade is een rechtstreekse gift van jouw Vader. Het is die energie of kracht van Liefde die neerdaalt in een denkkeest die er een plaats voor heeft bereid. Jij zou kunnen zeggen dat jouw grootste voorbereiding het feit is dat jij toegeeft dat je van niets weet waartoe het dient.

Als jij emoties voelt spelen, als jij het gevoel hebt dat jij zou willen wegrennen, als jij het gevoel hebt dat jij jouw

verantwoordelijkheid wil vermijden voor iets wat op jouw schoot werd geworpen, wees er dan maar zeker van dat precies daar jouw grens is. Precies daar is de plek waar jij moet omkeren en omarmen.

Eens de reis begonnen is, is het einde volmaakt zeker. Vrede is het volmaakte doel. Maar er zijn er nog steeds weinig die werkelijk begrijpen wat vrede is. Het is niet het vermijden van pijn. Het is niet het vermijden van verantwoordelijkheid.

Het is de deur naar de grootste verantwoordelijkheid, waarbij de denkkeest, het hart, de ziel en zelfs het lichaam zo gezuiverd zijn van disharmonie, en op die manier in lijn zijn komen te liggen met de wil van God, dat men naar alles kijkt met het mededogen van Christus. Zo iemand loopt op jouw wereld rond *zonder gekend te worden* door diegenen die zich rondom hem of haar bevinden. Het is iemand die enkel de stem van de Heilige Geest dient. Hij maakt zich niet de minste zorgen over de reactiviteit van anderen.

Want het doel van de ontwaakte Christus - *en vrede en Christusbewustzijn zijn één en hetzelfde* - is een kanaal te zijn waar doorheen de kracht van de genade werkt om illusies te transformeren. Die Geest dient de verzoening. Die Geest wordt misschien niet begrepen door anderen, maar hoe kunnen waanzinnigen diegenen begrijpen die tot inzicht zijn gekomen?

Overgave is zoals de blaadjes van een bloem. Ze verschijnen op hun eigen tijd. Men ziet niet noodzakelijk het oorzakelijke verband tussen alles wat voorafging en de zoete nectar van de volmaakte herinnering: het openbloeien van de ziel die niet langer angstig is en die wakker, in vrede en open in de wereld verblijft en doorheen wie de genade neerdaalt om

de wereld te raken. Overgave bloeit open vanuit de enige drie dingen die jij kan doen: verlangen, intenties uiten en toestaan.

Toestaan dat verlossing gebeurt

ta toe dat verlossing gebeurt. Wees bereid om elke duistere hoek van de denkkeest te bezoeken. In waarheid is het immers niet nodig om Liefde te zoeken, want Liefde omarmt jou al. Maar het is nodig om datgene te zoeken wat onwaar is:

Waar hou ik mezelf voor de gek?

Waar ben ik toegewijd aan het beeld over mezelf in de wereld?

Waar ben ik toegewijd aan het denken voor mezelf, omdat ik onderhuids niet werkelijk vertrouw dat God mij lief heeft?

Waar lieg ik tegen mezelf of anderen?

Waar ben ik in ontkenning?

Waar moet ik begrijpen wat projectie is?

Waar moet ik nog dieper begrijpen hoe de sluwheid van het ego binnen mijn eigen denkkeest werkt?

Waar wijs ik met een vinger buiten mezelf?

Waar ontken ik mijn angst?

Waar eis ik dat de wereld opdaagt zoals ik haar wil in plaats van mij over te geven aan de organisatie van de wereld in handen van de Heilige Geest die mijn genezing, mijn groei en mijn rijpen tot ware verantwoordelijkheid dient?

Inderdaad, geliefde vrienden, op ‘de weg van Kennis’ is het absoluut noodzakelijk dat jij regelmatig pauzeert, om je heen kijkt en zegt:

Ik verblijf binnen de volmaaktheid van een liefdevol universum.

Niets kan bij toeval gebeuren.

*Waar ik mij op dit ogenblik bevind,
moet voor mij de perfecte plaats zijn.*

Hoe kan ik nu de deur naar de stilte vanbinnen vinden?

*Waar kan ik binnen in mij in vrede rusten
en de leiding van de Heilige Geest vragen?*

Waar ben ik op dit moment nog aan iets of iemand gehecht?

*Waar kijk ik momenteel nog naar iets of iemand
binnen dit universum om ze als mijn bezitting op te eisen?*

Want wees maar zeker dat alles waarvan jij zegt dat jij het liefhad en dat jij niet weggaf om gedeeld te worden, nog steeds in de wreedheid van speciaalheid zit. De ego-denkkeest gelooft dat hij verlies zal lijden wanneer hij datgene deelt wat hij bezit. Daarom is het in jouw wereld zo dat wanneer jij vaststelt dat iets of iemand jou een grote bron van gemak, liefde en zelfs zekerheid bracht en jij dan ziet dat dit elders wordt gedeeld, er binnen het ego een angst voor verlies wordt geactiveerd.

Net zoals velen onder jullie je nog herinneren hoe het was toen je een tiener was en begon uit te gaan met een zekere jongen of een zeker meisje uit het laatste jaar die dan twee weken later besloot om met iemand anders uit te gaan. Oh, hoe vernederend was dat niet, want de bron van jouw liefde werd van jou weggerukt! Jij zou nooit meer de geur van die bloem genieten. Nooit zou het voedsel nog lekker smaken. Er zou in dit universum zeker niemand anders bestaan die jou die grote bron van liefde en aandacht kan verschaffen! Zo is de

onvolwassenheid van een kind. Zo is de onvolwassenheid van vele 'kinderen' die in vijftig jaar oude lichamen wonen!

Want, geliefde vrienden, er is *niemand* en *geen enkele creatie* - en het lichaam-denkgeest mechanisme is niets anders dan een creatie - die jouw *bron* van liefde kan zijn. Relaties waren nooit bedoeld als middel om bronnen van liefde te vinden. Relaties werden ontworpen om *heilig* te zijn. In een heilige relatie zijn er twee samen gekomen - niet om te *krijgen*, maar om te *scheppen* vanuit devotie voor de genade die hun denkgeest en hun harten zuiverde en liet ontwaken tot het besef dat enkel Liefde werkelijk is. Er bestaat niet zoiets als verlies en enkel de Liefde is het waard om gevierd te worden.

Binnen volmaakte Liefde is er geen hebberigheid. Binnen volmaakte Liefde is er het volmaakte toestaan. Binnen volmaakte Liefde - raad eens? Daar ben jij niet eens! Er is enkel God die liefheeft doorheen jou!

Daarom, geliefde vrienden, kijk eens rond in jouw eigen huis. Is er nog een object waarvan jij geen afstand zou kunnen nemen? Als jij jouw ontwaken wil versnellen, ga dan en geef het weg. Want op het einde dient alles waarvan jij *geloofde* het te bezitten, weggegeven te zijn. En het is het recht op hebberigheid dat jij gelooft te bezitten, het recht om gelijk te hebben. Wanneer alles wat gecreëerd werd ter vervanging van de werkelijkheid van God werd opgegeven of overgegeven, dan is de bloem inderdaad verschenen en haar zoete geur zegenet iedereen.

De ontwaakte geest, de geest die rust in volmaakte kennis, kijkt naar alle dingen die hij voorheen liefhad en ziet in dat hun *vorm* niet het belangrijkste is. Het is de essentie of de *inhoud* die ze uitdrukken die telt.

Een mooi schilderij betekent op zichzelf niets. Sla er met een hamer op, hou er een brandende lucifer tegen, gooi er modder of vuil overheen en het is niet langer hetzelfde. Het is niet de structuur die telt. Het is het feit dat jij er in een tijdloos moment naar keek, er in relatie mee trad en de essentie van de schoonheid ervaarde die er doorheen stroomt.

De essentie of de inhoud is tijdloos. De essentie of inhoud is overal om jou heen! Het draagt jou! Het ademt jou! Het is het hart van jouw hart, de ziel van jouw ziel en de geest van jouw geest!

Om het even wanneer jij een object ziet, ongeacht of het nu een lichaam, een persoon, een denkgeest, een ding, een bloem of een potlood is - het doet er niet toe - wanneer jij voelt dat het gevoel van ‘verliefd te zijn’ in jou werd opgewekt, dan is dat omdat jij in dat ogenblik doorheen de barsten van de wereld van de egoïstische denkgeest bent gebroken en de wezenlijke inhoud van de werkelijkheid ervaart: Liefde. Jij ervaart jouw eigen levende ware werkelijkheid, want enkel Liefde is werkelijk.

Wanneer jij tot het besef komt dat Liefde op elk ogenblik en in elke situatie kan ervaren worden met *iedereen*, met *om het even welke bloem*, dan ervaar jij de ware werkelijkheid. Wanneer jij zegt: “Wel, ik hou heel veel van rozen, maar ik hou niet van gardenia’s”, dan is dat onzin!

Liefde is wat jij dient lief te hebben! *Liefde* ontdekken is datgene waarvoor jij verantwoordelijkheid moet opnemen, gezien het doorheen elk levend ding stroomt. En in die zin is een rots ook een levend ding. Als het binnenin jou bestaat dan zal jij het goede, het heilige en het schone vinden. Want alleen datgene wat deze eigenschappen bevat, wat niets anders is dan

de aanwezigheid van God, kan op de eerste plaats in de vorm verschijnen. Niets kan zonder deze essentie van datgene wat jij zoekt, bestaan!

Wanneer jij begrijpt dat de *inhoud* telt en niet de *vorm*, dan zal het lijden eindelijk beginnen verzachten. Jij kan het komen en gaan van dit voorbijgaande veld van de droom beginnen omarmen als een droom. Mensen verschijnen in jouw leven en jij omarmt ze en ziet het goede, het heilige en het schone. Ze stromen doorheen hun altijd-veranderende veranderingen en daarna sterven ze.

Maar de dood verschijnt niet alleen op het moment dat het lichaam sterft. De dood neemt plaats in elk ogenblik binnen een relatie wanneer iemand zijn denkkeest verandert. Ze kunnen beslissen om jou te verlaten. Ze kunnen beslissen om te ontwaken, wat betekent dat het wezen waarmee jij in relatie stond, dood is. De dood heeft zich voorgedaan of ze jou nu fysiek verlaten of niet. Dit laatste is eerder irrelevant.

Maar wanneer jij jou hebt afgestemd op de essentiële draad van Liefde die doorheen alle dingen stroomt, dan verblijf jij in een diepere staat van weten. Of een object, een persoon, een plaats of een ding nu in jouw leven binnentreedt en er blijft, of het passeert in een ogenblik, of het stroomt gedurende de tijd van een gans leven doorheen jou, dit begint voor jou minder en minder relevant te worden. Minder en minder grijp jij ernaar.

Inderdaad, de geest die werkelijk ontwaakt is en rust in de eeuwigheid van de Liefde die alles is, kan het hoofd van een geliefde neerleggen, zien hoe hij zijn laatste adem inademt, een kleine golf van emoties voelen passeren - hetgeen gewoon het losmaken van het auraveld uit het fysieke domein is, dat is werkelijk alles wat het is - om dan een zachte

stroom van tranen te laten vloeien. Jij glimlacht en zegt, “Oh, hoe zoet was dat. Hoe zoet is dit, want Liefde is eeuwig. En om het even waar twee geesten zich in Liefde hebben verenigd, is afscheiding absoluut onmogelijk! Dus wat is daar nu aan?”

En jij staat toe dat iets wat jouw wereld ‘dood’ noemt, verschijnt. Want dood is onwerkelijk voor de geest die rust in de volmaakte vrede van weten.

Geliefde vrienden, jij die al langer met mij op stap bent dan jouw herinnering jou lief is, het is altijd een reis van herinneren en vergeten. Dat is wat jouw reis bepaalt. Jij krijgt een kleine glimp of een smaak van God, jij zegt aan de wereld dat jij dit verlangt, maar onmiddellijk daarna beslis jij weer om het te vergeten zodat jij de zoetheid van het *zoeken* kan ervaren. Jij bent verslaafd aan het idee een zoeker te zijn. En om te kunnen zoeken, moet jij eerst op een slimme manier datgene *wegduwen* wat sowieso altijd van jou is, om zo aan boord te kunnen stappen van nog maar eens een rondreisje zoeken.

Het spel van zoeken opgeven

Vinden is niets anders dan rusten in wetendheid, het is hetzelfde als Christus-Bewustzijn en hetzelfde als volmaakte vrede. *Vinden* vereist het opgeven van het spel van zoeken. Zo iemand wordt niet gekend door de denkgeesten van de wereld. Zo iemand wandelt in de wereld, maar is leeg vanbinnen. Zo iemand is uitsluitend een kanaal waarin geen obstakels meer zijn om Gods genade aan te bieden.

Inderdaad, geliefde vrienden, velen onder jullie hebben zo'n lange tijd met mij gereisd dat jij jezelf geleerd hebt dat jij enkel met mij in relatie kan zijn door van mij afhankelijk te zijn. Jij bent al zolang met mij op stap dat jij het niet mogelijk acht om jou voor te stellen dat jij mijn gelijke bent. Jij kan jou niet voorstellen dat jij mij zou loslaten. En toch zeg ik jou dat het nodig is om *alles* wat jij ooit bezat los te laten om in de volheid van de Liefde te wandelen, zelfs wanneer die bezitting mij betreft. Want Liefde vereist uiteindelijk dat jij door de deur van het Koninkrijk stapt en verklaart:

*Ik ben die Ene die door mijn Vader gezonden werd,
geschapen nog voor alle dingen.
Ik ben louter Liefde.*

*Ik ben niet mijn denkgeest.
Ik ben niet mijn lichaam.
Ik ben niet mijn persoonlijkheid.*

*Ik ben niet mijn geschiedenis.
Ik behoor niet toe aan de wereld.*

*Ik ben die trilling, die noot van Liefde.
Ik ben de Christus en alsoz verblijf ik.*

*Ik heb gelijkelijl lief.
Ik heb lief zonder voorbehoud.
Ik heb lief zonder hebberigheid.
Ik heb enkel lief
om de aanwezigheid van God uit te breiden,
zodat de ander die plaats in zichzelf mag raken
en bevrijd worden.*

Liefde kan niet bezitten. Waar nog een spoortje aan voorwaarden rest, wees maar zeker, daar heeft de wreedheid van de angst het overwicht. Wanneer jij dus jouw huisdier niet kan overgeven, wanneer jij het object dat op het aanrecht in jouw keuken staat niet kan overgeven, wanneer jij een geliefde niet kan overgeven aan de dood, wanneer jij een geliefde die van gedachten verandert en beslist om in vreugde naar Antarctica te trekken niet kan overgeven, wees dan maar zeker, dan is er nog een plaats in jou die correctie behoeft.

Correctie vereist bereidheid, intentie. En intentie vereist jouw verlangen dat jij steeds dieper oplost in de Liefde die God is.

Wees de aanwezigheid van de Liefde die God is

uister nu heel aandachtig. Inderdaad, luister *heel*, heel aandachtig! Als jij de Liefde van God zou kennen, dan moet jij die Liefde *zijn*. Jij kunt er niet iets over weten. Jij moet letterlijk de aanwezigheid van die Liefde *zijn*. Alleen dan ken je God. Dit is de essentie van ‘de weg van Kennis’: Weten door datgene *te zijn* waar je kennis van hebt of wat je direct ervaart, en door te kiezen om uitsluitend dat te zijn.

Dit is de reden waarom kennis een mystieke ervaring is. Dit is de reden waarom ware kennis onmiddellijk is. Het wordt niet bemiddeld via een theologie, een religie, een filosofie of om het even welke woorden. Woorden zijn niets anders dan symbolen van symbolen. Het zijn symbolen van ideeën en ideeën zijn nog steeds een stap verwijderd van de werkelijkheid. Iemand die Liefde kent, kent Liefde omdat elke cel van zijn wezen de aanwezigheid van Liefde is. ‘De weg van Kennis’ bereikt haar hoogtepunt in jouw volmaakte besluit om de *aanwezigheid* van de Liefde die God is, te *zijn*.

Als jij dus werkelijk Liefde wilt kennen, kijk dan naar alles wat jij vreest. Ont-dek het. Graaf het op vanuit jezelf. Wees maar zeker dat wanneer jij naar een ander kijkt en hem moet analyseren, er nog altijd iets is wat jij vreest. Om het

even wat jouw gevoelige snaar raakt, het is een signaal dat iets nog steeds jouw liefde nodig heeft.

‘De weg van Kennis’, geliefde vrienden, kan *enkel* een hoogtepunt bereiken via de transformatie van jouw denkkeest tot dat niveau van voleinding waarbij jij in jouw schommelstoel zit en zegt:

*Er is alleen God.
Er was nooit een afzonderlijk ik.
En het zou er ook nooit kunnen zijn.*

*Er is alleen dit ogenblik
waarin de Liefde kan dansen
en gevierd en uitgebreid kan worden.
Vader, wat kunnen wij vandaag scheppen
dat aan de wereld de genade van het goede,
het heilige en het schone schenkt?*

Ik beschreef ooit de hoogste staat van bewustzijn, de hoogste staat van zuivering als iemand in wie het kind ontwaakt is en rondom hem of haar kijkt en de eeuwigheid ziet. Zij zien niet waar zij zelf beginnen en waar de Vader eindigt. Want alzo is hun verbond, alzo is hun huwelijk, alzo is hun dans - het vormloze en de vorm, de bron en de schepping, de schepper en het geschapene - alzo is dit alchemistische huwelijk dat men niet kan zien waar de ziel eindigt en waar de Schepper begint. En toch weet de ontwaakte geest dat hij nog steeds het geschapene is en geeft daarom elk moment in volmaakte vreugde over:

*Vader, wat wil jij dat ik doe?
Wat is jouw wil voor mij?*

De ontwaakte geest geeft zich niet over in onderdanigheid, maar enkel en alleen omdat ‘het gezonde verstand’ teruggekeerd is. Hij erkent dat hij nooit die kleine mug is geweest die weende en zeurde en het leven probeerde te organiseren zoals hij dacht dat het moest werken. Hij geeft elk moment over. Hij lost op in elk moment. Het verblijft in elk moment. Hij weet dat enkel de Liefde van God werkelijk is en zegt: “Vader, wat wil jij dat ik doe?”

En hij opent zichzelf en ontvangt de kiezels die in zijn vijver worden gedropt, niet langer met zijn eigen hand, maar met de hand van *genade*, de volmaakte hand van het mysterie dat ik Abba heb genoemd, die Liefde, die creatieve Bron, die kracht, die vreugde, dat sublieme, zoete, zoete mysterie dat constant schept. Want Liefde moet zichzelf uitbreiden!

Er is niet langer onrust of bezorgdheid over het lichaam. Er is niet langer onrust of bezorgdheid over de staat van de wereld. Er is niet langer onrust of bezorgdheid over wat dan ook. Er is alleen nog de eeuwige dans van de schepping. De ontwaakte geest weet dat hij een deelnemer is aan dat volmaakte mysterie. Er zijn niet langer belemmeringen of angsten voor wat dan ook.

En waar jij jou ook bevindt, wanneer jou gevraagd wordt om gekruisigd te worden, te sterven en begraven te worden, zodat jij de wereld een schok kan geven in het besef dat er nog iets anders is dan ‘overleven’, dan doe jij dat! En als het jou gegeven is om boeken te schrijven, dan schrijf jij ze. En wat dan nog?

Jij bent aan niets gehecht. De stroom van creativiteit beweegt doorheen jou. Als jou gevraagd wordt om een eenvoudig plaatje te nemen dat ik in de geest van een zekere artiest heb geplaatst om het uit te delen aan vijftien miljoen

mensen, dan doe jij dat, gewoon omdat jij niet langer gehecht bent aan jouw ego. Als de Liefde jou via mij of via een ander vraagt om naar het einde van de wereld te reizen en daar een hut te bouwen en te zingen, dan ga jij en doe jij dit. Wat is het probleem? Er is er geen!

Jij bent vrij als de wind. Enkel diegenen geboren uit Geest kennen de Geest. De Geest komt en gaat waar hij dat doet. Je weet niet waar hij vandaan komt. Je weet niet waar hij heen gaat. Jij brengt de denkkeest van de mensheid totaal in de war. Jij bent vrij! Want jij luistert naar geen andere stem dan de stem van de Liefde! Waar zou jij aan willen vasthouden in een wereld van illusies?

Leer om de inhoud te ontdekken die alle vormen doordringt en jij zal volmaakte vrijheid proeven, de verlichting van de pijn die voortvloeit uit de gehechtheid aan de vorm - zelfs jouw eigen pijn. Zelfs jouw specifieke gedachten waarvan jij gisteren nog dacht dat ze waar waren.

Vandaag werd jij nog dieper in de Liefde opgenomen en alles wat tot het verleden behoort, krijgt de toestemming om te verdwijnen:

Gisteren dacht ik dat ik God kende.

*Vandaag ken ik God nog dieper
omdat ik mijn behoefte om gelijk te hebben
over alles wat ik ooit als de waarheid kende,
heb ingetrokken.*

Vader, geef mij nog meer van jou!

Ik wil meer! Ik verlang meer! Jij bent het oneindige!

*Jij bent mijn geliefde! Ik wil sterven in jou -
altijd meer, altijd dieper!*

*Geef mij meer van jou -
jou proeven, jou verslinden, in jou sterven, meer en meer!*

‘Meer en meer’ wordt een eeuwige reis zonder einde naar een doel dat nooit veranderd is. Een reis zonder afstand - alleen maar de sublieme ervaring van God te proeven en die smaak dan over te geven om nog meer te kunnen proeven. Liefde komt angst vervangen. En leren springen zodat jij een parachute krijgt, wordt een vreugdevol spel om te spelen.

Wanneer ik besloot om de kruisiging toe te staan dan sprong ik, “Kan ik *hierin* mijn Vader nog dieper vinden?” Voor mij was dit het hoogtepunt van een leven waarin ik leerde vertrouwen dat mijn Vader mij altijd zou opvangen. Die reis werd trouwens nog nooit beëindigd. En ik verzeker jou dat diegenen die willen komen waar ik nu ben beter geen enkel moment verspillen. Want ik sterf onophoudelijk meer en meer in God.

Geliefde vrienden, wij zullen deze les beëindigen met dit voorstel. Stel jezelf de vraag:

Waar verblijft angst nog steeds in mijn denkkeest?

Is er iets dat ik nog altijd vrees?

Is het de dood van een echtgenoot of echtgenote?

Of het opgroeien van een kind?

Of het verlies van een werk?

Of het verlies van een dak boven mijn hoofd?

Waar is de grens van jouw angst?

Kan ik me voorstellen om zonder man te leven?

Kan ik bestaan zonder vrouw in mijn leven?

Dit zijn niets anders dan de nog niet geheelde vader en moeder kwesties. Het is een probleem van *autoriteit*.

Diegene die ontwaakt is, verblijft uitsluitend bij God. Hij kan zich niet langer voorstellen om te bezitten of door iemand bezeten te worden. Hij staat alles toe en vertrouwt alles. Hij heeft diegene die voor hem staat lief zonder voorbehoud als de belichaming van zijn eigen geliefde - de inhoud of de essentie wat niets anders dan de aanwezigheid van God is. Want wanneer jij naar jouw broeder of zuster kijkt en enkel Christus ziet dan heb jij gekeken met de ogen van Christus. En Christus heeft simpelweg lief.

Daarom, inderdaad, geliefde vrienden, wees in vrede.
Amen.

Les III - 27 (De Weg van Kennis)

Het doel van jouw leven is liefhebben

Geliefde en heilige vrienden, wij komen om bij jou te verblijven om jou verdere instructies te geven op 'het Pad van Weten'. Herinner jou altijd dat kennis volmaakt zeker is. Kennis is datgene wat onveranderlijk, onveranderbaar en voor eeuwig onveranderd is. Kennis is werkelijkheid en werkelijkheid is Liefde. Kennis is de essentie van jouw wezen, de essentie van jouw ziel.

Als wie dan ook tegen jou zegt “ ik weet het niet” dan is hij een leugenaar, een hypocriet, alhoewel ik jou voorstel om deze termen niet te gebruiken in jouw communicatie met hem. Maar wanneer er in jouw eigen leven of in een relatie met een vriend *twijfel* opkomt in jouw denkkeest, herinner jou dan enkel dit: Deze denkkeest kiest momenteel niet voor de werkelijkheid. Hij moet daarom iets anders aan het kiezen zijn.

Die andere keuze kan enkel de ervaring van de wereld van het ego zijn. Want wij gebruiken de term ego om die staat van gewaarzijn te onderscheiden die gekenmerkt wordt

door *verwarring*, terwijl zij het masker van de *zekerheid* draagt. Wanneer iemand zegt “ik weet het niet” of wanneer de gedachte “ik weet het niet” binnen jouw eigen denkkeest daagt, wees dan maar zeker dat die denkkeest - jouw denkkeest - in dat ogenblik kiest om anders te zijn dan hij werkelijk is.

Wat is het dan dat je weet?

*Ik en mijn Vader zijn één.
Ik ben innig verbonden met die ene Bron
waaruit alle dingen ontsprongen zijn.*

Omdat dit de waarheid is, omdat dit de Waarheid van jouw wezen is, betekent dit dat jij binnen jouzelf, voor gelijk welke situatie die een beslissing vraagt, toegang hebt tot volmaakte kennis. En volmaakte kennis zoekt altijd naar de uitbreiding van zichzelf. En voor die uitbreiding is het veld van manifestatie, het veld van vormen, het veld van de individualisatie noodzakelijk.

Daarom *ben jij* - als een lichaam, als een denkkeest - die verblijft binnen tijd en ruimte, de keuze van de werkelijkheid om zich in een vorm te manifesteren, voor geen enkele andere reden dan de uitbreiding van zijn eigen natuur. Het geluk van de ziel hangt dus af van haar keuze om enkel het liefdevolle uit te breiden.

Omdat jij de manifestatie van de Werkelijkheid zelf bent, van het Weten zelf, van de Liefde zelf, moet dit betekenen dat er in om het even welk ogenblik een deel van jouw geest is die los blijft van de autoriteit van het ego. Het is dat deel van de geest waar reeds volmaakte vrede heerst, dat deel van de geest dat al in volmaakte zekerheid verblijft, dat deel van de

geest waar de bereidheid leeft om Liefde uit te breiden zonder gehechtheid.

In jou is dus dat deel van de geest aanwezig dat jou het antwoord kan geven voor elke beslissing. Het antwoord dat dient om Liefde uit te breiden, op de eerste plaats binnen jouw eigen wezen en daarna ook doorheen jouw wezen. Want jij kan enkel geven wat jij eerst ontvangen hebt. En doordat jij geeft, wordt datgene wat jij *ontvangen* hebt compleet.

Daarom, geliefde vrienden, wanneer jij inderdaad zou kijken om te zien wat het doel van jouw leven is, dan is dit heel eenvoudig. Omdat jij enkel Liefde bent, kun jij geen enkel ander doel hebben dan de uitbreiding van de schat van jouw eigen Zelf.

Christus is Gods enige schepping. Christus is het kanaal waar doorheen de onpeilbare, mysterieuze Bron die elk begrip te boven gaat en die ik Abba heb genoemd (maar die ook vele andere namen kreeg), zichzelf uitbreidt in de schepping van tijdelijke vormen die doorheen het universum weerspiegeld worden. Zij weerspiegelen datgene waaruit het universum zelf gemaakt werd, waaruit het vandaan komt, waarin het zich ontwikkelt en waarnaar het immer weer terugkeert.

Omdat *jij*, zoals een golf in de oceaan, geboren werd vanuit die werkelijkheid, ben jij als verschijnsel van die werkelijkheid er ook één mee. Daarom ben jij als Christus eeuwig. En dat is voor eeuwig onveranderlijk en onveranderbaar.

Zelfs in dit ogenblik verblijft binnenin jou dat deel van de geest die de Waarheid kent die alles vrij maakt. Iedereen heeft op om het even welk ogenblik, onder om het even welke omstandigheid toegang tot dit deel van de geest. Er zijn geen

vele jaren van ontwikkeling voor nodig. Hoewel het binnen het veld van de tijd zo kan lijken dat jij er steeds beter en beter in slaagt. Eenvoudigweg omdat jij er meer en meer plezier in vindt en daardoor minder en minder waarde schenkt aan de op angst gebaseerde manier van het ego om een beslissing te nemen.

Dit deel van de geest is als een leeg en open kanaal. Niets kan haar zuiverheid verbergen - werkelijk *niets*. Niets van wat jij ooit gedaan hebt, niets van wat jij ooit gedacht hebt, niets van wat jij ooit verkeerdelijk gemaakt hebt, verduistert die volmaakte stilte, die absolute zuiverheid van jouw verbinding met de Bron van jouw wezen. Want Liefde is immer verbonden met haarzelf.

Wat betekent dit? Op de eerst plaats, dat elkeen die ‘het pad van Weten’ betreedt, de beslissing moet nemen om de verzoening voor hem- of haarzelf te aanvaarden.

*Ik ben één met mijn Schepper - NU.
Ik kies ervoor om mijn doel te vervullen,
door enkel de weerspiegeling van mijn Zelf uit te breiden,
en ik ben louter Liefde.*

Op de tweede plaats, moet elkeen die ‘de weg van Kennis’ betreedt het feit dat zijn aandacht in de wereld van tijd en ruimte, de wereld van het lichaam betrokken is, inzien en omarmen.

Maar in ‘de weg van Kennis’ wordt de wereld van tijd en ruimte anders *gezien*. De wereld wordt gezien als iets dat *buiten* de geest bestaat en niet als iets dat kracht over de geest bezit of als iets dat gevreesd moet worden of waaraan men zich moet aanpassen.

Veeleer worden alle dingen van tijd en ruimte gezien en omarmd als datgene wat door de Schepper aan de zoon, aan de dochter gegeven werd, als middel om Christus te helpen om Liefde uit te breiden. Het maakt niet uit of het nu een potlood is, een computer, een uitstapje naar de supermarkt of een feestje waarvoor jij vrienden hebt uitgenodigd om te komen spelen. Alle dingen worden uiteindelijk gezien binnen hetzelfde doel dat ze delen: *de uitbreiding van Liefde*.

Jouw doel in praktijk brengen

 tel jou een zakenman voor die gaat zitten om de onderhandelingen voor een verkoop af te sluiten en die zich tot het gezonde deel van de geest richt en vraagt: “Welke prijs zal ik aan dit land toekennen dat ik op het punt sta te verkopen aan die andere onderneming?” Terwijl zijn boekhouders en makelaars hem hebben gezegd dat die eigendom 1 miljoen euro waard is, gaat hij toch naar binnen. En dan komt het antwoord: “Vraag slechts 250.000 euro en vraag dat 300.000 euro geschonken wordt aan bepaalde liefdadigheidsinstellingen.” In *jouw* wereld, die de wereld van de waanzin is, zou de zakenman zeggen: “Oh nee, dat kan ik niet doen. Ik kan niet luisteren naar die stem.”

Maar op ‘het pad van Weten’, op het pad van verlichting, glimlacht de zakenman en zegt precies datgene wat hij ontvangen heeft. Wanneer de schok op het gezicht van de andere personen tot rust is gekomen, zullen zij met vreugde beseffen dat zij veel geld hebben uitgespaard, want in *hun* wereld denken zij dat *bezitten* de enige manier is om iets te hebben. Maar op ‘de weg van Kennis’, op het pad van de werkelijkheid, is *geven* de enige manier om te *hebben*.

Nu ben jij zoals deze zakenman. Jij verblijft in de wereld waarin de ‘handelszaak’ van jouw werkelijkheid niets ander dan de uitbreiding van Liefde is. Wees daarom niet bang van de wereld. Want wanneer zij gezien wordt vanuit de ogen van een verlichte ziel die haar eenheid met God aanvaard heeft, is

de wereld van tijd en ruimte volmaakt goedaardig, met geen ander doel dan het dienen van Christus in de uitbreiding van Liefde.

Dit is de reden waarom diegene die enkel nog de Stem van Liefde beantwoordt, op miraculeuze wijze ontdekt dat het ganse universum hem ondersteunt op een manier die voor het ego-denken niet te begrijpen is. Wonderen gebeuren werkelijk wanneer de schepping stroomt vanuit een geest die niet langer gehinderd wordt door de druk om het leven te laten verlopen op een manier die volgens hem de manier is waarop het leven hoort te verlopen.

En hier komen we stilaan bij de essentie van mijn onderricht:

Ik hoef niets te doen.

Dit is geen passieve staat waarbij jij gewoon het feit accepteert: “Ik hoef niets te doen dus zal ik maar gewoon opdagen en mijn impulsen volgen zonder mij al te veel af te vragen wat het precies is wat ik aan het doen ben. Ik hoef helemaal niets te doen, aangezien het toch allemaal niet uitmaakt.” Dit is het dus helemaal niet.

Het betekent wel dat jij op een *actieve* manier de kunst “Ik hoef niets te doen” gaat leren en beheersen, waarbij je binnenin jezelf die ruimte zoekt en vindt waar jij bereid bent om de stem die voor eeuwig verbonden is met jouw Bron toe te staan als het kanaal waarlangs jij jouw leiding ontvangt. Dit in de zuivere erkenning dat jij geen doel hebt - behalve dan de uitbreiding van Liefde.

Het is niet jouw doel om te overleven als lichaam-denkgeest. Het is niet jouw doel om in hetzelfde huis te

blijven wonen waarin jij de voorbije twintig jaar hebt gewoond. Het is niet jouw doel om met die of die persoon een relatie te hebben voor de duur van jouw ganse leven als lichaam-denkgeest. Het is niet jouw doel om grootse dingen te bereiken. Het is niet jouw doel om rijk te zijn. Het is niet jouw doel om ook *maar iets* te doen, behalve om dat kanaal te zijn waar doorheen de Liefde zichzelf kan uitbreiden.

Als jij er werkelijk toe komt om de Liefde jouw grootste geliefde te laten zijn, als jij al jouw andere idolen opzij zet - de nood om aan het huis vast te houden, om een zekere hoeveelheid euro's op jouw bankrekening te hebben, om de aanwezigheid van bepaalde personen in jouw leven te hebben - als jij begint in te zien dat dit alles deel is van de wereld van illusie, als jij de *Liefde* begint lief te hebben, dan zal jij ertoe gekomen zijn om *jouzelf lief te hebben*.

Want jij bent liefde en niets anders dan liefde. Als jij ertoe komt om de *Liefde* lief te hebben als jouw geliefde, meer en meer, dan zal jij ontdekken dat jij geleid wordt op een pad van wonderen waarop meer en meer kracht doorheen jou wordt uitgebreid. Jij zal beginnen getuigen van het feit dat het universum jou meer en meer lijkt te ondersteunen op manieren die jij nooit had kunnen dromen.

En van daaruit zou jij inderdaad kunnen vaststellen dat de lichaam-denkgeest verandert - de auto waarmee jij rijdt, het huis waarin jij woont en de kwaliteit van alle wezens die in jouw leven verschijnen. Maar jij bent aan niets van dit alles gehecht, want jij zal ze niet langer beschouwen als een einddoel. Maar eerder als het bewijs dat de grote wijsheid van de Liefde die onder alles schuil gaat, jou met nieuwe vormen en nieuwe omstandigheden verbindt omdat ze weet dat ze nu met meer kracht, met meer zekerheid en met meer wijsheid doorheen jou kan stromen.

Ga daarom niet op zoek om jouw leven te verbeteren door ook maar iets aan jouw status toe te voegen. Maar zoek eerder om jouw leven te verbeteren door jouw ware natuur als Liefde te realiseren. En hoe doe jij dat? Door in te zien dat jij in elk moment op de juiste plaats en het juiste ogenblik bent. *Dit* is het ogenblik waarop Liefde kan herinnerd, hersteld en uitgebreid worden. *Dit* is het ogenblik waarop jij kan beslissen om enkel naar die stem te luisteren die *weet* hoe Liefde kan uitgebreid worden.

Geliefde vrienden, op ‘de weg van Kennis’ verdwijnt de illusie dat er iets te zoeken valt. De denkkeest wordt bevrijd van de misvatting dat er iets fout loopt in de wereld.

De denkkeest is dermate bevrijd dat hij weet dat zolang hij voor Liefde kiest, zolang hij die mysterieuze, stille stem in zijn eigen hart volgt, dat dan de keuzes die gemaakt worden, de beslissingen die omarmd worden, de acties die ondernomen worden, de gedachten die gedacht worden, louter ten dienste staan van het verdere ontwaken van alles en iedereen. Zo volmaakt is de Liefde die gans de schepping omarmt - God!

Jij hebt mij vaak horen zeggen dat wanneer jij een angstige gedachte hebt, dit niets anders kan betekenen dan dat jij niet het ‘juist gerichte’ denken volgt, hetgeen betekent dat jij niet denkt met de Geest van God. Want God is louter Liefde.

Wanneer een miljoen euro's naar jou als Christus toestromen dan zal jij zeggen: “Dit moet voor mij nu de perfecte ervaring zijn. Hoe kan ik in dit moment Liefde uitbreiden?” en als jouw portefeuille de volgende dag compleet leeg is dan zal de verlichte Geest van Christus

zeggen: “Dit moet voor mij nu de perfecte ervaring zijn. Hoe kan ik in dit moment Liefde uitbreiden?”

Het veranderlijke kan nooit de bron van vrede zijn. De wereld van vorm - zij het in euro's op de bank, huizen, auto's, vrienden, geliefden, huisdieren, planten en al het overige, kunnen nooit de bron van volmaakte vrijheid zijn. Deze dingen verschijnen en verdwijnen zoals kortstondige schaduwen, plukjes schuim die dansen op een oceaan. Wanneer de denkgeest zich identificeert met de vorm, dan lijdt deze denkgeest. Wanneer de denkgeest bevrijd is van de gehechtheid aan de vorm, dan is hij vrij. Want hij is enkel geïdentificeerd met de inhoud of eenvoudigweg de werkelijkheid van de Liefde.

Op elk gegeven ogenblik heb jij in jezelf de kracht om de werkelijkheid van de Liefde te ervaren, ongehinderd en onbemiddeld - nu - zonder behoefte aan magische middelen, zonder behoefte dat het universum zich op een bepaalde manier schikt.

In om het even welke situatie is de kracht in jou aanwezig om te beslissen om Liefde te voelen en te ervaren. Liefde of de ervaring ervan, is een beslissing. Het is niet iets wat jij moet verdienen en het is ook niet iets wat geschapen wordt. Het is datgene wat eeuwig *nu* aanwezig is als de identiteit van jouw wezen, als het ware Leven en als het bestaan van jouw wezen.

Ooit heb ik aan een geliefde vriend gezegd:

*Sta gewoon met jouw armen wijd open
en jouw handpalmen naar boven gericht.
Open jouw hart in de diepte en vraag om het even wat jij wil.
En het zal jou gegeven zijn.*

*Maar vraag als de ontwaakte Christus
die vraagt vanuit die plek die weet dat enkel Liefde werkelijk is.*

Neem daarom precies nu een ogenblik de tijd! Blijf om het even waar jij bent staan met jouw armen wijd open en jouw handpalmen naar de hemel gericht. Denk heel even aan jouw eigen hart en vraag eenvoudigweg om de werkelijkheid van de aanwezigheid van Liefde te *voelen* en te *kennen*. Adem in jouw hart. Open de cellen van jouw lichaam. Open jouw geest en *ontvang* eenvoudigweg datgene wat beschikbaar is.

Goed! Nu kan jij jezelf toestaan om terug te gaan zitten indien jij dat wenst. En als jij denkt dat jij ‘het niet begrepen hebt’ dan hou jij jezelf voor de gek. Want het verlangt niets anders dan dit.

Dagelijkse meditaties en oefeningen

ij geven jou nu deze meditatie die jij kan doen op ‘het pad van Weten’. Sta minstens één keer per dag op uit jouw stoel en sta met jouw armen wijd open gestrekt, met jouw handpalmen naar boven gericht, en zeg dan eenvoudig:

*Ik stel mij open
en ontvang de werkelijkheid van de Liefde voor mezelf - NU!*

Want zie, Zelf-liefde is het pad naar volmaakte vrede. Zelf-liefde opent alle deuren. Zelf-liefde lost elke illusie op. Ik spreek hier niet over liefde voor de illusies van het ego-denken waarmee jij jezelf geïdentificeerd hebt. Ik zeg dus niet dat jij het volgende moet zeggen “Ik hou van mezelf omdat ik ‘x’-aantal euro’s op de bank staan heb. Ik hou van mezelf omdat ik een fantastische man of vrouw heb. Ik hou van mezelf omdat ik een geweldige hond heb.” Nee.

Ik hou van mijn Zelf.

Het Zelf dat voorbij de tijd ligt, is het Zelf waaruit zelfs het lichaam verschenen is.

Wanneer jij in twijfel bent, wanneer jouw energie op een laag peil lijkt te staan, probeer dan een beetje te vieren - vier

simpelweg het feit dat jij in een volmaakt universum vertoeft en dat jij hier verblijft als Liefde. Precies het feit dat jij een lichaam hebt dat uit het bewustzijn verschenen is als middel om enkel Liefde uit te breiden, is werkelijk een wonder. En jij bent vrij om deze eenvoudige, wezenlijke waarheid te vieren op elk moment. Vraag dan:

Naar wie kan ik nu Liefde uitbreiden?

Hoe kan ik nu Liefde ervaren?

Het is allemaal veel eenvoudiger dan jij denkt.

Op ‘het pad van Weten’, is er wetendheid. Als deze uitspraak jou lijkt te verwarren, contempleer haar dan alsof het een meditatie is:

Op ‘het pad van Weten’, is er wetendheid.

Er is geen krachtiger staat van bewustzijn van waaruit men kan handelen dan de staat van weten.

Want inderdaad, geliefde vrienden, als jij jezelf werkelijk aanvaard hebt als Christus, dan zou jij weten dat jij niet kan falen. En als jij niet kan falen, hoe zou jij jouw tijd dan doorbrengen? Als jij zou weten dat jij op geen enkele manier kan falen, dat het universum jou totaal zal ondersteunen op elk mogelijk tijdstip, terwijl jij kiest om louter te handelen, te denken op een manier die Liefde uitbreidt, zou jij dan leven waar jij op dit moment leeft? Zou jij dan jouw tijd doorbrengen op de manier waarop jij hem nu doorbrengt? Velen onder jullie hebben ‘neen’ geantwoord, omdat jij denkt dat jij *eerst* moet overleven zodat jij dan een manier kan vinden waarbij je enkel Liefde onderwijst.

Op 'de weg van Kennis' erkent de Geest van Christus dat het geen enkel ander doel heeft dan het uitbreiden van Liefde. Jouw lichaam-denkgeest hoeft niet langer te leven dan het volgende ogenblik, als jij maar in dat volgende ogenblik Liefde hebt uitgebreid en jouw richtlijn - 'Het is tijd om te stralen' - was.

Diegenen die weten dat enkel Liefde werkelijk is, maken zich geen zorgen over wat ze eten of drinken. Want deze dingen komen in het lichaam en verlaten het ook weer via het lichaam. Zij zijn enkel geïnteresseerd in het feit of datgene wat ten goede van het lichaam geconsumeerd werd, met Liefde geconsumeerd werd.

Want Liefde maakt de transmutatie mogelijk van om het even wat in het fysieke systeem binnenkomt en staat toe dat het wordt omgezet in datgene wat de energetische gezondheid van het fysieke systeem zelf ondersteunt. Het is veel beter om 's morgens voor ontbijt een fles whisky te consumeren in een staat van totale Christus-Liefde dan negenduizend vitaminen te slikken met één minuscule gedachte van angst. Dit is wel degelijk iets voor jou om over na te denken.

Want zie, het is angst die jou verhindert om te verteren wat in het lichaam binnenkomt - het emotionele lichaam of het mentale lichaam. Het is angst die stress veroorzaakt in het subtiële systeem van het lichaam en de subtiële niet-fysieke lichamen - het emotionele lichaam, het mentale lichaam en het oorzakelijke lichaam.

Het is jouw weerstand om te *verteren* wat jij opgenomen hebt die het grootste probleem veroorzaakt. Net zoals voeding een materiële substantie is die jij in het lichaam hebt opgenomen, zo is om het even welke *ervaring* een soort 'voeding' die naar de ziel werd toegeroepen. Om het even wat

verschijnt dat niet doorheen jou kan passeren omdat jij niet bereid bent om het in Liefde te omarmen, om het volledig te voelen, zal ‘verteringsongemakken’ veroorzaken in de fysieke, emotionele, mentale en oorzakelijke wezens of lichamen.

Leer daarom, geliefde vrienden, om alles in Liefde op te nemen. Leer om de files in Liefde te verteren. Leer om de dood van een huisdier in Liefde te verwerken. Leer om een appel in Liefde op te nemen. Leer om een pijnlijke gedachte in Liefde te verteren. Leer om de misvatting dat er iets mis is in de wereld rondom jou, in Liefde te verteren. Transformeer alle dingen met de kracht van jouw enige werkelijkheid.

Nu wil ik jou iets vragen: Wat is het dat jij geweigerd hebt om te verteren gedurende deze ene incarnatie? Was het een ‘onrecht’ dat jou werd aangedaan door een moeder of een vader? Was het de ‘slechte timing van jouw vakantie’ op het kantoor waardoor een promotie aan jou voorbijging. Wat is het in jouw leven dat nog niet verteerd werd?

Zie daar! Er is iets dat zonet in jouw denkkeest binnenkwam. Vertrouw hierop. Blijf bij die ene gedachte, dat ene beeld, die ene herinnering. Breng er in dit moment jouw aandacht bij. Kijk ernaar, adem in het lichaam en zeg binnen jouw denkkeest:

*Ik kies er nu voor om dit volledig te verteren
door er liefde naartoe te brengen,
door het lief te hebben precies zoals het was -
het beeld, de herinnering,
de gedachte liefhebben precies zoals het is.*

Jij kan, wanneer jij dat wenst, rechtstaan met jouw armen wijd open en met jouw handpalmen naar de hemel

gericht en die Liefde ontvangen die alles transmuteert. Adem die Liefde. Voel deze Liefde in en doorheen dat beeld, doorheen die herinnering, doorheen dat gevoel - ongeacht wat er verschijnt - totdat het letterlijk oplost. Als jij niet het gevoel hebt dat dit gebeurt, zelfs in jouw lichaam, dan is er een deel van jou dat nog weigert om datgene wat nog niet werd verteerd, los te laten. Wanneer dit het geval is, moet jij jezelf afvragen:

*Waarom moet ik vasthouden aan mijn denkbeeldige
waarneming van dit gebeuren?*

Wat in mij is vastberaden om mijn liefde te weerhouden?

Wij raden jou ten zeerste aan om dagelijks wat tijd door te brengen met het stellen van dezelfde vraag:

*Wat is het in dit leven en wat is er in deze wereld
dat ik niet bereid ben te verteren?
Waar weiger ik om liefde te brengen?*

Is het jouw regering? Is het jouw maatschappelijk systeem? Is het jouw vriend? Zijn het jouw kinderen? Is het jouw schoolsysteem? Wat is het dat jij geweigerd hebt om jouw liefde naartoe te brengen?

Want de grootste vreugde van het leven is om de geliefde van het Leven te zijn. Want door lief te hebben, ervaar jij Liefde. Doe daarom voor jouw broeder datgene wat jij voor jezelf verlangt. En is dat niet dat jij geliefd wordt?

Wanneer jij op om het even welk moment kiest om lief te hebben dan ben jij diegene die als eerste de vruchten van de Liefde ontvangt. Het is een directe ervaring die jou niet ontnomen kan worden. Jij bent dus vrij om 'jezelf te spijzigen' door op gelijk welk moment enkel Liefde te kiezen.

Jij bent onder gelijk welke omstandigheden de aanwezigheid van die Ene aan wie alle krachten onder Hemel en Aarde geschonken werden. Niet om liefde uit te breiden als een taak - want het is geen taak - maar uit pure vreugde. Het is een ultieme vreugde die in de diepte van elke denkkeest ervaren kan worden, ongeacht of jij je nu binnen de wereld van tijd en ruimte bevindt of, net zoals mij, erbuiten bent.

Jij bent diegene die Liefde kan ervaren en jouw beker kan laten overvloeien. Jij bent diegene die van elk moment kan genieten, ongeacht de omstandigheden. Want de omstandigheden zijn niets anders dan de interpretaties van de ego-denkkeest. Alle gebeurtenissen zijn neutraal. Ze zijn er enkel voor jou om lief te hebben zodat jij Liefde kan ervaren!

Dit is werkelijk hoe simpel het is. Het is al altijd zo geweest en het zal nooit veranderen. Jij bent diegene die liefheeft. De wereld kan de spiegel zijn van jouw liefde.

Laat elk moment jou daarom treffen in deze eenvoudige, stille, innerlijke vreugde die voortvloeit uit de keuze om lief te hebben. Heb het buiten zetten van de vuilniszakken lief. Heb de regen lief die tegen de ramen tikt. Heb het gehuil van een kind lief. Liefde, Liefde, *Liefde*! Liefde omarmt alle dingen, ze staat alle dingen toe, vertrouwt alle dingen en overstijgt daardoor alle dingen. Dat is de kracht die schuilt in jou wanneer jij uiteindelijk beslist om diegene te zijn die weet.

Kijk dus goed vandaag en pluk de dag. Waar kan jij jouw mening veranderen en liefde brengen naar iets waarvan jij jouw liefde hebt afgekeerd? Bijvoorbeeld “Wel, ik moet vandaag naar kantoor gaan.” Nee, dat moet je niet! Jij *kies*t om naar kantoor te gaan. En je kan het zowel *liefhebben*!

Geliefde vrienden, waar worden er jou kansen geboden om Liefde te ervaren die doorheen elke cel van jouw wezen stroomt? Wat kan jou verhinderen om Liefde te ervaren behalve jouw eigen keuze? Want op ‘de weg van Kennis’ weet de bevrijde Geest van Christus:

Er is niets buiten mij.

Laat hierbij de vrede altijd bij jou zijn, oh heilig Kind van God. Amen.

Les III - 28 (De Weg van Kennis)

Jij en jij alleen kan jouw komende dagen scheppen

Geliefde en heilige vrienden, voel en begrijp mijn genoegens wanneer ik naar de wereld kijk waarin jij vertoeft en mezelf toesta om de leiding van mijn Vader te ontvangen voor de manier waarop ik het best communicatiemiddelen kan scheppen die zoveel mogelijk harten en denkkeesten kunnen raken.

Er is een groot voordeel wanneer men buiten het veld van het lichaam leeft. Ik hoef immers geen ‘tijd’ aan het lichaam te besteden. Ik zie dat dit bij sommigen onder jullie een gevoelige snaar raakt. Maar het lichaam is noch goed noch slecht. Het lichaam simpelweg *is*.

Wanneer jij onder de betovering bent gevallen van de wereld die jij hebt gemaakt, voor de eenvoudige reden dat jij dit wou doen, dan ben jij in werkelijkheid het lichaam op een specifieke manier beginnen waarnemen. Jij denkt op de eerste plaats dat het redelijk vast is, maar in werkelijkheid is het dat helemaal niet. Jij denkt ook dat het lichaam jou afscheidt van anderen, want zoals jouw wetenschappers weten is het niet

mogelijk dat twee vaste voorwerpen zich op hetzelfde tijdstip op dezelfde plaats bevinden. En daar hebben ze gelijk in.

Als jij dus vanuit de ogen van het lichaam kijkt, dan kun jij waarlijk geloven dat jij binnen dit lichaam vertoeft en dat jij dus over een privé-plaats beschikt die helemaal van jou is. Dit leidt tot de grote illusie dat jij ook privé-gedachten kunt hebben. Zoals iemand die na een dag werken naar huis komt en de voordeur dicht doet en dan raast en tiert tegen zijn baas en collega's en denkt dat het door de muren van het huis rondom hem 'privé' blijft. Wees er maar zeker van dat dit echt een waanidee is.

In werkelijkheid bevat het lichaam jou niet. Het is veeleer jij die het lichaam bevat. De geest is oneindig, eeuwig en onbegrensd. Bewustzijn is datgene waarin elk wezen dat jij kent, deelt, zoals de golven deel zijn van de oceaan. Dit betekent dat elke gedachte die jij op om het even welk ogenblik over iemand denkt, onmiddellijk met hem of haar gecommuniceerd wordt.

Het is nu wel waar dat zij zich niet noodzakelijk *bewust* zullen zijn van het feit dat jij een zekere gedachte over hen hebt, tenzij zij zelf al voldoende werk hebben verricht en gevoelig geworden zijn voor de subtielere niveaus van de schepping. Ze zijn zich misschien enkel bewust van het feit dat *ze* plotseling aan *jou* denken waarbij er een ietwat vreemd gevoel doorheen hun lichaam gaat. Ze zullen het van zich afwerpen en er geen tweede gedachte meer aan schenken.

En wanneer jij een liefdevolle gedachte denkt, dan zal op dezelfde manier iemand die zich misschien duizenden kilometers verderop bevindt, plotseling aan jou denken en daarbij een goed gevoel ervaren in zijn lichaam, zonder te weten waarom, en hij zal het laten passeren. Waarom? Omdat

hij gelooft dat hij dit in zichzelf heeft opgewekt en dat het niets met jou te maken heeft.

In werkelijkheid is denken de substantie van alle dingen. Een gedachte is een impuls van pure energie. Het is subtieler dan alles wat verschijnt in het fysieke domein. Gedachten reizen sneller dan de snelheid van het licht. Want in feite is licht een fysieke verschijning die lang na de geboorte van de droom van afscheiding verschijnt. Binnen de fysieke wereld lijkt een lichtjaar iets enorm, maar ik verzeker jou dat gedachten ogenblikkelijk reizen. Het is een feit dat gedachten onmiddellijk overal aanwezig zijn.

En omdat jij een bewuste geest bent, een lichaam-denkgeest, die in de oceaan van het zuivere Christus Bewustzijn verblijft, ontvang jij de indrukken van alle gedachten die om het even waar gedacht worden. Het komt in het veld van jouw aura binnen. En jouw auraveld is niets anders dan het dieptepunt dat de ene golf van de andere lijkt te scheiden. Terwijl in werkelijkheid dit dieptepunt juist de *verbinding* van de ene golf met de andere is.

Jij bepaalt welke gedachten jouw leven zullen beïnvloeden

Alle gedachtevelden overspoelen in zekere zin de oever van jouw wezen. Maar *jij* bepaalt welke invloeden in jouw sfeer zullen binnenkomen. Sommige gedachten zullen doorheen jou passeren en met andere zal jij geïdentificeerd raken. Jij zal ze bestempelen als *jouw* gedachten. Jij zal een akkoord sluiten met de natuur van deze gedachten. Jij zal waarde schenken aan die gedachten en van daaruit een ervaring creëren die voortvloeit *vanuit* jouw akkoord, jouw waarde.

Voor feitelijk alle wezens die binnen de menselijke sfeer geboren zijn, is één zo'n akkoord: "Ik ben alleen maar een lichaam en daarom ben ik gescheiden van alle anderen." Dit is niets anders dan een overeenkomst, een beslissing om een ervaring te creëren. Jij bent evenzeer vrij om binnen jezelf te zeggen:

Ik ben meer dan een lichaam.

Mijn geest is onmetelijk en onbeperkt.

Dit is de diepere essentie van mijn identiteit en mijn bestaan.

Ik sta op elk ogenblik in volmaakte communicatie met alle levensvormen. Ik hoef enkel mijn aandacht terug te trekken uit mijn waarneming van mijn lichaam om op elk moment in communicatie te treden met iedereen.

Ik zei ooit in *'Een Cursus in Wonderen'*: “Jij bent het lichaam nog nooit vergeten, zelfs niet voor een ogenblik. En toch vraagt het niet meer dan een ogenblik om te beseffen dat jij het lichaam niet bent.” Ik bedoelde daarmee niet dat jij het lichaam moet *ontkennen*, maar wel dat jij bereid moet zijn om jouw waarneming van wat het lichaam is, over te geven en te zien dat het geen middel is dat jou afscheidt.

Waarom is dit zo? Jij hebt ooit besloten om de onmogelijke droom te dromen: de droom van afscheiding. Het lichaam is het resultaat van die droom - *de poging* om iets te maken dat erin slaagt om jou te scheiden van de Geest van God. Maar jij bent hier nooit in geslaagd. Want vanaf het ogenblik dat het lichaam begon te verschijnen, had de Heilige Geest het reeds vertaald in iets wat geen *afscheiding* is, maar wel een *communicatiemiddel*. Jij faalde. De Heilige Geest niet!

Dit betekent dat het lichaam *voortdurend* input ontvangt van alles en iedereen rondom zich in de vorm van een subtiele trilling van energie. Jij bent als een gigantisch radiostation dat voortdurend overgebrachte signalen oppikt.

Als jij hiervan een bewijs wilt en vooral als jij het bewijs wilt van hoe krachtig gedachten zich uiteten als trillingen doorheen het lichaam, neem dan eens wat ze in jouw wereld een wichelroede noemen. Neem twee stukjes metaal. Het zouden twee delen van een kapstok kunnen zijn. Buig ze zodat jij ze zachtjes aan één uiteinde vast kan houden, op ongeveer 15 centimeter van het lichaam.

Laat dan een vriend op ongeveer 6 meter afstand van jou staan en laat hem negatieve gedachten denken zoals: “Ik ben het niet waard, ik ben het niet waard om geliefd te zijn. Ik heb geen energie. Ik ben niets waard.” Terwijl hij dat doet, loop jij

naar hem toe en kijk hoe dicht jij bij hem kan komen vooraleer jouw wichelroede in het rond begint te bewegen. Keer dan terug en vind de grens waar zijn energieveld de wichelroede begint te beïnvloeden.

Neem dan weer een 6-tal meter afstand en laat hem zijn gedachten veranderen. Laat hem nu liefdevolle gedachten denken zoals: “Ik ben één met God. Liefde stroomt volmaakt doorheen mij. Ik ben zo blij dat ik leef!” Hij hoeft het niet luidop te zeggen. Hij hoeft geen vin te verroeren. Loop dan opnieuw in zijn richting en kijk nu waar het punt ligt waarop de wichelroede in jouw handen begint te bewegen. Jij zal ontdekken dat zijn energieveld met de positieve gedachten veel groter is dan dat met de negatieve gedachten.

Jouw lichaam is dus als een wichelroede. En zo is het lichaam van iedereen. Daarom zullen diegenen met zelfvertrouwen, diegenen die zichzelf liefhebben, diegenen die zich niet bezig houden met de maatschappelijke opinies, diegenen die zich enkel voortbewegen in datgene wat ze liefhebben, ook diegenen zijn die de grootste ondersteuning van het universum lijken te ontvangen.

Waarom? Omdat, wanneer zo iemand de bank binnen stapt om een zakelijke lening af te sluiten, hij op dat ogenblik al weet dat het een fantastisch idee is waarin hij de volheid van zijn wezen zal laten stromen en waarin hij onmogelijk kan falen. En door alleen maar de deur van de bank binnen te lopen, brengt hij een energieveld mee dat de bankbediende raakt en beïnvloedt.

Diegene die echter naar binnen stapt terwijl hij denkt: “Oh God, ik wou dat ik die zakelijke lening kan krijgen, maar ik weet het niet, ik heb hier geen ervaring in. Misschien kijken ze me wel aan alsof ik een nietsnut ben”, die loopt binnen met

een sterk gekrompen energieveld. Het is heel zwak. De kwaliteit van de trilling die uit zijn gedachten voortvloeit, raakt het energieveld van de bankbediende. En als jij de bankbediende was, met wie zou jij dan het liefst zaken doen?

Wanneer Liefde daarom het pad leidt, wanneer Liefde het energieveld is waarin jij vertoeft, dan raak jij het universum op een manier die veel subtieler is dan de bewuste denkkeest. Het universum zal op jou reageren omdat Liefde op haarzelf reageert zoals een bloem die zich opent voor het zonlicht.

Ik vertel jou nu niets dat jij nog niet wist. Maar jij hebt er nog niet bij stil gestaan hoe ontzettend belangrijk het is voor de aard van jouw eigen leven. Jij weet dat *jij* veel sterker reageert op een tevreden persoon, op een aardig iemand, op een liefdevol persoon dan op een gemeen iemand. Dat is de logica zelf.

Jij weet dat jij graag wordt omringd door wezens die praten over het onbegrensde, over een groot visioen. Waarom? Omdat zij er jou aan herinneren dat jij ook een groot ziener bent en dat onbeperkteid de natuurlijke staat van het Hemelse Koninkrijk is.

Het probleem is dat jij onbewust geleerd hebt om te denken vanuit angst, om negatieve gedachten te denken, om te geloven dat de opvattingen van de wereld betekenisvol zijn. Jij hebt letterlijk een wereld gemaakt waarin mensen negatief denken, jou niet willen ondersteunen en niet denken dat jij iets waard bent. Maar *jij* bent diegene die dit geloof over *jezelf* projecteert. En daarom zal jij een gelijkaardige trilling naar jou toe trekken. Want het gelijke trekt het gelijke aan.

Als jij dus wezens naar jou toe wil trekken die jou ondersteunen en liefhebben, kies er dan voor om een wezen te zijn dat *jouzelf* ondersteunt en liefheeft. Kies ervoor om jouw armen wijd te openen, zoals we besproken hebben in de voorbije les, zodat jij de Liefde, de aanwezigheid en de vreugde van Gods aanwezigheid kan ontvangen.

Denk alleen nog liefdevolle gedachten. Maak jezelf meester in vergeven. Durf jouw hart te volgen! Vier het leven! Doe datgene wat jou vreugde brengt! Loop als iemand die alle vertrouwen in het Licht van Christus heeft! Durf naar de wereld te kijken en te zeggen:

*Mijn Vader heeft een tafel voor mij bereid
en elk wezen en elk grassprietje is hier
om mij te ondersteunen in mijn goddelijke vreugde!*

Wanneer jij die vorm van discipline ontwikkelt, zal jouw leven onvermijdelijk veranderen. Want het universum beantwoordt de kwaliteit van de trilling die jij vanuit het radiostation van jouw eigen denkkeest uitstuurt.

Geliefde vrienden, jullie zijn inderdaad Liefde. Maar wanneer jij bij de aanvang van jouw dag beslist dat het noodzakelijk is om de houding van jouw baas te vrezen, dat jij de gevoelens van jouw echtgeno(o)t(e) moet beschermen, dat jij jezelf moet opofferen om te voldoen aan de opvattingen van de wereld, dan maak jij jouw energieveld klein.

En het enige wat uit jou komt, is zoiets als de gedachte: “Ik kies ervoor om in angst te leven. Ik ben niet bereid om moedig, groot en gelukkig te zijn. Ik wil niet te veel lachen vandaag, want iemand zou zich daardoor beledigd kunnen voelen. Ik zal mijn waarheid niet vertellen, want ik zou jouw energieveld kunnen verstoren.”

Dit alles is een waanvoorstelling. Jij bent vrij. Jij bent hier om te vieren. Jij bent hier om buitensporig te zijn. Jij bent hier om Liefde uit te breiden en Liefde kan niet uitgebreid worden vanuit een ineengekrompen energieveld.

Leer daarom opmerkzaam te zijn voor elke angstige gedachte. Leer te zien wanneer jouw energieveld ingekrompen is en doe het tegenovergestelde: kies ervoor om Liefde te ontvangen! Wanneer jij doorheen jouw dag begint te bewegen en rond vijf uur vaststelt dat jouw energieveld niet zo fijn aan voelt, stel jezelf dan de vraag:

*Waar zat ik te wachten dat Liefde voor mij zou opdagen,
als een geschenk van iets of iemand anders?*

Stop dan datgene wat jij aan het doen bent en wees diegene die Liefde schenkt aan *jezelf* - eenvoudigweg zodat jij ervan kan genieten.

Er kan niets verschijnen dat jij niet tot jezelf geroepen hebt

 e kern van deze les is het volgende: Jij, en jij alleen, bent in elk moment volledig verantwoordelijk voor de kwaliteit van jouw ervaring. Niemand doet jou iets aan. De wereld is helemaal geen onveilige plek. En wat jij ervaart, is het rechtstreekse gevolg van datgene wat vanuit jouw binnenste *naar buiten* stroomt. Want er kan onmogelijk een stroom zijn die vanbuiten *naar binnen* vloeit, behalve wat jij beslist hebt te ontvangen en dus jezelf toe-eigent. Is er dan een punt waarop jij iets kan vrezen? Natuurlijk niet!

Als jij angstig bent, aanvaard dan tenminste dat jij het zo hebt *gewenst* door te zeggen: "Ik kies ervoor om bang te zijn om een miljonair te worden en daarom zal ik deze kans niet in handen nemen. Ik ben bang voor de mening van anderen en daarom zal ik niet voor een groep spreken." Zeg dus minstens: "Ik kies voor de ervaring van een beperkt en angstig wezen te zijn." Neem minstens de verantwoordelijkheid en erken de eenvoudige waarheid dat de wereld enkel verschijnt als de weerspiegeling van die angst en dit enkel doet uit *liefdevolle dienstbaarheid aan jou*.

Het universum is louter Liefde. Alle wezens zullen op jou reageren in overeenstemming met datgene dat jij naar jouw wezen hebt toegeroepen. Niets anders is ooit mogelijk.

Het is dus heel goed mogelijk dat jij een onheil naar jou hebt toegeroepen, omdat jij als ziel klaar bent om een grotere diepte van Liefde en vergeving te ontdekken. Het leven kan jou uitdagingen brengen, maar enkel en alleen omdat jij gevraagd hebt om uitdagingen te ontvangen, zodat jij kan groeien en Liefde op een meer volwassen manier in de wereld kan neerzetten. *Niets kan verschijnen dat jij niet zelf naar jou toegeroepen hebt.*

Ik kan jou niet zeggen hoeveel gelegenheden ik op touw heb gezet opdat vele, vele wezens binnen de kortst mogelijke tijd met volle kracht en glorie in de volheid van hun Christus Bewustzijn zouden stappen, waarna ik hen dan uiteindelijk hoor zeggen: “Nee, nee, dit kan ik niet doen. Dit is niet wie ik ben. Ik moet iets anders gaan doen.” En dat andere is altijd iets wat op angst gebaseerd is. Iets waarvan het egoïstische deel van de denkkeest gelooft dat het comfortabel zal zijn. En ook iets waarvoor nog vele levens nodig zijn om tot hetzelfde resultaat te komen.

De Heilige Geest kent altijd de kortste weg naar God. Wanneer die weg aan jou gepresenteerd wordt, zal het jouw diepste *angsten* naar boven brengen, want het is angst die het licht van de Waarheid blokkeert.

Hoe de kracht van angst laten verdwijnen

oe dan, kan jij de kracht van angst laten oplossen? Door het te herkennen, het te voelen en door jou het simpele feit toe te eigenen dat angst jouw meester niet is en dan eenvoudigweg verder te gaan. De ‘ring van angst’ waarover ik in *‘Een Cursus in Wonderen’* diepgaand heb gesproken, is niets anders dan dit. De ‘ring van angst’ is iets wat van binnenuit werd opgebouwd.

In werkelijkheid zijn alle kracht onder Hemel en Aarde aan het heilige Kind van God gegeven. En wanneer jou een kans wordt aangeboden, dan wordt jou nooit iets aangeboden waarin jij verondersteld wordt alleen te wandelen. Als jij de taak van de Heilige Geest als de jouwe aanvaardt dan *is elk obstakel verwijderd nog voor jij het bereikt.*

Dus waar in jouw leven, geliefde vrienden, bied *jij* nog weerstand aan de kansen die jou aangeboden worden. Waar bood jij weerstand en zei je: “Wel, dit is niet voor mij, zo ben ik niet, ik kan dit werkelijk niet doen”? En dit omdat jij bang bent voor de wereld. Angst heeft jou verslagen. Op ‘het pad van Weten’ heeft angst geen betekenis meer. Men verblijft simpelweg op het pad en men geeft alles wat men doet aan God en gaat dan verder.

Op de dag dat de lichaam-denkgeest terugkeert naar het stof van de aarde - dit is een oude manier om te zeggen dat de energie die de subtiële materiële vormen, jouw moleculen en jouw atomen samenhoudt en zo de verschijning creëert van iets wat vast is - wanneer die energie van verlangen en intentie verdwenen is, dan wordt de geest naar ergens anders verschoven en lost het lichaam op. Maar jij zal blijven zoals jij al altijd was: pure wijsheid, pure potentie, pure waarneming. Jij zal nog steeds scheppen en jij zal energievelden voortbrengen die ervaringen scheppen in werelden rondom jou.

Jij verblijft NU in de perfecte gelegenheid om doorheen jouw ringen van angst te stappen. Kijk daarom goed. Waar voel jij nog spanning, angst of twijfel? Is het iets dat jij moet zeggen aan een vriend?

Hoe transparanter jij wordt, hoe vaker jij enkel nog zal spreken wanneer jij voelt dat jij bewogen wordt om te spreken, enkel nog zal doen wanneer jij bewogen wordt om iets te doen, enkel nog zal gaan wanneer jij bewogen wordt om ergens te gaan, enkel nog zal lachen wanneer jij bewogen wordt om te lachen en enkel nog zal wenen wanneer jij bewogen wordt om te wenen. Hoe minder weerstand jij hebt voor de stroom en de beweging van het leven die uit jouw eigen hart en ziel ontspringt, hoe meer jij de volmaakte onschuld en perfectie van alle dingen zal herkennen.

Hoe meer jij dit doet, des te meer creëer jij een staat van denken, een staat van 'zijn' die ervoor zal zorgen dat angst jou niet langer doet inkrimpen op het ogenblik dat het lichaam oplost, terwijl jij ondertussen in jouw onbegrensde pracht verblijft. Jij zal eenvoudigweg zeggen: "Oh, eens kijken, wat zou ik nu kunnen scheppen? Ik lijk geen fysiek lichaam meer te hebben, hoe interessant is dat!"

Wanneer jij ervoor kiest om het bewegen doorheen de ring van angst, *zoals die zich nu in jouw huidige leven voordoet*, te weerstaan, dan bouw jij - klaar en simpel - een gevangenis voor Gods kind. De wereld zal jou zeggen: “Vertrouw niet op de impuls van jouw hart”. Ze bedoelen heus niet de impuls van het ego of van de denkgeest, maar wel de impuls van jouw hart. En toch is het slechts in het hart dat de leiding van de Heilige Geest zich voordoet.

De deuopening naar een groter Godsbewustzijn

 nderdaad, geliefde vrienden, in ‘de weg van Kennis’ is er zekerheid over het feit dat de plaatsen waar angst de kop lijkt op te steken precies de *deuopening* zijn naar een groter Godsbewustzijn. Als er iets is waarvoor jij bang bent om het met een ander te delen, dan is *daar* jouw toegang.

Ga en deel jouw waarheid voor geen andere reden - dus niet om te overtuigen, niet om gelijk te hebben - maar enkel om het te delen, zodat jij doorheen jouw ring van angst kan bewegen. Dat is alles. Als jij constant in jouw hart de roep voelt om zonder geld in de straten van Londen te leven en dit roept jou al gedurende veertig jaren, ga dan en verkoop alles wat jij hebt en volg jouw hart.

Nu, ik beseft dat de wereld jou niet geleerd heeft om op die manier te leven. Maar de wereld is het tegenovergestelde van de waarheid van het Koninkrijk. Heb allen lief. Wees diegene die allen dient door eerst jezelf lief te hebben. Leer het gebrul en het kabaal van de wereld stil te maken, want dit is niets anders dan jouw beslissing om *waarde* te hechten aan de manier waarop de rest van de wereld denkt.

Dien enkel de stem van de Waarheid in jou. Die stem van de Waarheid in jou is de stem die zegt: “Begin vandaag met

tuinieren!” Aanvankelijk denk jij: “Oh, ja!” Maar daarna besef jij: ”Ik weet niet hoe ik moet tuinieren. Hoe zal ik dit uitvissen? Maar ik wil echt wel met een tuin beginnen.” Ga en begin met tuinieren!

Sommigen noemen dit leven vanuit authenticiteit. Maar ik spreek hier niet over authenticiteit voor datgene wat de *denkgeest* denkt, hetgeen niets anders is dan zijn sociaal imago. Dit is helemaal niet authentiek. Dit is een masker, een personage.

Wat authentiek is, is datgene wat jij voelt vanuit de kern van jouw wezen - in totale onschuld. Wat bedoel ik hiermee? Het onschuldige hart is niet behoeftig. Het heeft geen uitverkoren personen nodig om het mee eens te zijn. Het wacht niet tot het universum goedkeurend het hoofd knikt. Het *weet* alleen dat het onschuldig is en handelt van daaruit en is daarbij niet gehecht aan de meningen van de wereld.

Authenticiteit is de kern van waaruit het Christus Bewustzijn groeit. Op elk ogenblik dat jij kijkt en gewoon vaststelt dat jij niet op een authentieke manier aan het leven bent, en dan vervolgens beslist om eens diep in te ademen en toe te staan dat jouw illusies uiteenspatten door transparant te worden, door de waarheid te zeggen en door toe te staan dat de veranderingen die nodig zijn plaatsvinden, dan ben jij inderdaad aan het groeien in jouw Christus Bewustzijn.

Op ‘het pad van Weten’ stel jij jezelf constant de vraag:

Waar ben ik niet authentiek?

Waar verschijn ik alleen op die manier waarvan ik denk dat buurman Harry vindt dat ik moet verschijnen?

Waar ben ik een vegetariër zodat ik mij beter kan voelen dan diegenen die geen vegetariër zijn?

*Waar controleer ik mijn dieet omdat ik bang ben
dat een bepaalde substantie mij minder spiritueel zal maken?*

*Waar ontken ik mijn menselijkheid om een bepaald imago
op te houden voor anderen?*

*Waar sta ik op om elke dag naar dezelfde job te gaan
terwijl ik in de diepte van mijn wezen weet
dat ik daar niet langer wens te zijn?*

Authentiek leven is in zekere zin alleen leven. Alleen leven betekent simpelweg dat jij niet langer gedreven wordt door de behoefte om er op een bepaalde manier uit te zien, of om op een bepaalde manier te slagen, zodat het oordeel van de wereld het hoofd zal knikken en jou een '10' zal geven in plaats van een '1'.

In 'de weg van Kennis' begint de denkkeest de eenvoudige metafysische waarheid te vatten dat:

*Ik en ik alleen schep mijn komende dagen.
Als ik vandaag authenticiteit schep,
dan is het zeker dat ik het morgen zo zal ervaren.*

*Als ik nu gevangenschap voor mijn ziel creëer,
dan zal ik ook dat morgen ervaren.*

Omdat de schepping oneindig is, is het niet mogelijk om geen komende dagen te hebben - of het nu in deze wereld is of in een andere.

Geliefde vrienden, jij werd geschapen om te scheppen. Jij werd geschapen vanuit een overvloed aan vreugde en Liefde. Leef daarom vreugdevol, leef liefdevol vanuit *jezelf*.

Durf te overwegen dat jouw Zelf zo *belangrijk* is dat jij verplicht bent om voor niets minder te gaan dan jouw eigen authenticiteit.

Daarom vereist dit vaak het begin van het proces waarbij jij ontdekt wat voor jou authentiek en niet uitsluitend de invloed van anderen is.

Waar ben jij nog steeds niet authentiek? Waar antwoord jij met een glimlach terwijl jij jou feitelijk boos voelt? Waar antwoord jij met een ‘Ok’ terwijl binnen in jou het antwoord duidelijk ‘nee’ is? Waar reageer jij met angst op de substantie die jij in het lichaam brengt? Bijvoorbeeld: “Ik kan dit niet eten, want dit is een heel slechte voedingsstof en ik wil gezond zijn.” Het is precies die angst die een slechte gezondheid voor de komende dagen creëert.

Liefde heelt alles. Liefde transformeert alle dingen. Liefde omarmt alle dingen en Liefde overstijgt daardoor alle dingen. Waar sta jij niet toe dat Liefde jouw werkelijkheid is?

Geliefde vrienden, overweeg het thema van deze les heel goed. Wees niet gehaast om de les vlug aan de kant te schuiven. Lees het een aantal keren. En waar jij een vraag ziet in plaats van een uitspraak, stop dan even en neem de tijd om het te overwegen - in stilte, alsof jij toestaat dat het antwoord vanuit jouw onschuld oprijst. En stel jezelf dan de vraag:

*Welke verandering kan ik maken,
zodat ik werkelijk op een meer authentieke manier
kan verschijnen?*

Diegene onder jullie die dit werkelijk kiest, zal ontdekken dat wanneer jij bij de boodschap van deze les verblijft, wanneer jij jou met de stille, simpele vragen verbindt

en mediteert over bepaalde sleutelgedachten die herhaald werden, er dan veel in beweging kan komen en veel bevrijding kan optreden.

Jij bent Christus. Jij bent vrij om dit binnen de wereld van tijd en ruimte zo diep mogelijk te weten. Vrede zij daarbij altijd met jou. Amen.

Les III - 29 (De Weg van Kennis)

Vrijheid is Liefde onder alle omstandigheden

Nogmaals, geliefde vrienden, verbinden wij ons met jou omdat wij even toegewijd blijven als jou om steeds grotere diepten van Gods aanwezigheid te ontdekken, steeds grotere diepten van onze eigen aanwezigheid, steeds grotere diepten van het enige wat altijd waar is, van het enige wat onveranderd, onveranderlijk en voor eeuwig onveranderbaar is.

Wij willen in deze les tot jou spreken over iets dat de betekenis van het verblijven in perfect weten, in volmaakte kennis verdiept. We willen een thema waarover jij al gehoord hebt, op een ietwat andere manier aanpakken. Het thema handelt over een term die jullie heel vertrouwd is. Die term is karma. Karma betekent, populair beschouwd, dat er voor elke actie een gelijke en tegenovergestelde reactie is. Voor alles wat jij naar buiten brengt, keert er een gelijkaardige energie terug.

Nu, zoals ik voorheen al heb gezegd, kan karma enkel bestaan waar onvoorwaardelijke liefde niet bestaat. Dat

betekent dat in de mate dat jouw denkgeest nog niet gezuiverd werd van angst, dat jouw denkgeest nog niet gezuiverd werd van behoeften, dat jouw denkgeest nog niet gezuiverd werd van verafgoding - wat niets anders is dan het maken van een substituuut voor Liefde, het verwarren van de vorm met de inhoud - dat waar dit alles zich voordoet, jij inderdaad de creatie van karma ervaart.

Wat bedoelen wij daarmee? Telkens wanneer jij wenst een niet-liefdevolle gedachte vast te houden, zal jij de gevolgen of de vruchten van deze gedachte ervaren. In werkelijkheid zijn er twee niveaus waarop dit zich voordoet, twee niveaus waarin zich dit voordoet. Het eerste is direct. Het tweede wordt bemiddeld door de vormen van de tijd.

Niet liefdevolle gedachten wijzigen het chemisch evenwicht van jouw lichaam

 n het eerste niveau, in datgene wat direct is, zal op het specifieke ogenblik dat jij een niet-liefdevolle gedachte denkt, de elektrische stroom van energie doorheen het fysieke systeem onmiddellijk veranderen. Jij verandert dus onmiddellijk het chemische evenwicht van het lichaam en ervaart daarbij een spanning in het lichaam, misschien droefheid, depressie, een overheersend ongemakkelijk gevoel. Want voor elke negatieve gedachte, dus niet alleen voor de grote waar jij jouw aandacht volledig omheen windt, maar zelfs voor de kleine, is dit evenzeer waar. Depressie kan zich enkel voordoen in een denkgeest die zijn pad naar vreugde genegeerd heeft.

Depressie is daarom het gevolg van de weerstand die aan de ware stroom van Leven doorheen de lichaam-denkgeest, wordt geboden. Deze weerstand doet zich op vele manieren voor. Het kan het resultaat zijn van het niet volledig doorvoelen van een gevoel, van het weerhouden van een simpele waarheid en, vaker wel dan niet, van het negeren van de impulsen van het hart.

Als jij het spirituele pad begint te bewandelen dan besef jij dat jij open moet staan voor de leiding van de Heilige

Geest, want het is een feit dat jij jezelf niet kan laten ontwaken, anders had jij dat allang gedaan. Dan doen de gelegenheden zich voor die alles bevatten wat jij nodig hebt om te ontwaken uit jouw illusies, maar jij verwerpt ze omdat ze niet beantwoorden aan het beeld dat jij van jezelf hebt.

Er zijn veel manieren waarop jij weerstand kan bieden en een blokkade kan opwerpen voor de stroom van energie doorheen het systeem. Het draait allemaal rond de vorm van een negatieve gedachte. Al het negatieve is een uitdrukking van angst. Alle pogingen om een ander te controleren zijn feitelijk angst. Kwaadheid is een vorm van angst. Dus precies in dat moment dat de denkgeest gewoon is om negatief te denken, is er onmiddellijk een karmisch effect. Dit effect creëert in de loop van de tijd ziekte in het lichaam. Depressie wordt gecreëerd in het emotionele veld.

De wereld zal jouw gedachten en overtuigingen weerspiegelen

p de tweede plaats is er een *bemiddelde* vorm van karmische gevolgen. De wereld rondom jou zal immers na een bepaalde tijdsperiode een context creëren die het bewijs lijkt te *weerspiegelen* van de negatieve gedachte waarvan jij nu vergeten bent dat jij die in het leven riep. Dan zal jij die negatieve gedachte opnieuw denken en jij zal verkeerdelijk geloven dat die negatieve gedachte aanwezig is *als gevolg van* de omstandigheden buiten jou.

Er kan bijvoorbeeld iemand zijn die een gebeurtenis ziet zoals de regering die de belastingen opvoert, en die als gevolg daarvan zegt: "Ik heb altijd geweten dat het op die manier gaat. Er is geen enkele politiker te vertrouwen." Maar diegene die dit zegt, beseft niet dat hij vijftien jaar geleden besloten heeft dat politiciers niet te vertrouwen zijn omdat hij zijn vader dit hoorde vertellen en daardoor binnen zijn denkkeest 'weet' dat politiciers altijd iets zullen ondernemen om meer geld uit jouw zakken te halen.

En dan wanneer vijftien jaar later de belastingen worden opgetrokken, zegt die denkkeest: "Ik wist het. Ik heb al de ganse tijd gelijk. Zie je nu wel wat ze gedaan hebben? Dit betekent gewoon dat politiciers niet te vertrouwen zijn."

Terwijl de politiekers in feite niets anders zijn dan de manifestatie die de voorspelling vervult.

Op deze manier wil ik jou uitnodigen om te kijken naar jouw leven. Hoe zijn de gebeurtenissen die zich voordoen in jouw leven en hoe is de levenskwaliteit een mogelijke weerspiegeling van een voorspelling die zichzelf vervult? Met andere woorden, hoe kan het de vervulling zijn van het karma dat voortvloeit uit de manier waarop jij de denkgeest gebruikt? In deze tweede vorm waarin het karma zich toont, zijn de overtuigingen en gedachten meestal heel, heel oud en diep verborgen in het onbewuste. Terwijl jij terugkeert in de tijd en naar jouw leven kijkt, stel jezelf dan de vraag:

Wat moet ik vroeger geloofd hebben waardoor dit effect zich nu toont?

Als jij bijvoorbeeld geen geld hebt, kijk dan goed naar datgene wat jij in het verleden geloofd hebt over geld. En kijk vooral ook goed naar de overtuigingen die jouw ouders hadden over geld.

Want inderdaad, zoals wij vroeger reeds hebben aangehaald, daalt elke ziel in deze wereld neer via de context van de ouders. Er is een context van waarneming, geloof en houding waardoor jij gekleurd wordt, omdat jij die kleuring toestaat binnen jouw eigen energieveld als de manier waarop jij met deze wereld contact maakt en erin verschijnt.

Bijvoorbeeld, als jouw ouders overtuigd waren dat spiritualiteit en materiële rijkdom niet kunnen samengaan waardoor spiritueel zijn betekent dat er geen geld mee gemoeid is, kijk dan eens hoe jouw leven zich ontplooid heeft. Zie jij dat er een blokkade is om geld te ontvangen wanneer jij een ander een dienst bewijst, maar dat er geen blokkade is in

het ontvangen van geld wanneer jij iets doet dat jij niet leuk vindt?

Leef in deze vraag, geliefde vrienden, en pas ze toe voor alle domeinen van jouw leven. En terwijl jij naar jouw leven kijkt, kijk dan naar de effecten die jij ervaart vanuit jouw omgeving en jouw context. Ben jij eenzaam, zonder geliefde en vrienden? Welk geloof omtrent de wereld heb jij er voorheen op nagehouden?

Want ergens is het de aard van jouw gedachte - het akkoord dat jij bewust of onbewust gesloten hebt over de betekenis van dingen, de akkoorden die jij hebt gesloten met de familie en de cultuur waarin jij geboren bent - die de energie heeft voortgebracht die nu verschijnt als de effecten die jij als jouw leven ervaart. Welke gedachten en welke overtuigingen heb jij binnen de denkkeest vastgehouden?

Een veel voorkomende gedachte kan zijn: "Oh, ik kan het niet echt in mijn ééntje klaren. Ik heb iemand nodig die voor mij zorgt. Ik beschik niet over de nodige capaciteiten." En dan vraag jij jou vijftientig jaar later af waarom jij zoveel verontwaardiging voelt over jouw partner. De verontwaardiging is niets anders dan de erkenning van de negatieve gedachte die jij over *jezelf* hebt gedacht, waarnaar jij gehandeld hebt en waarvan jij de effecten gecreëerd hebt in iemand die jou controleert en jou in al jouw geld voorziet.

Jij gelooft dat er in *hem* een fout is omdat jij vergeten bent te kijken naar de kiezel die jij in het meer van eindeloze creativiteit hebt geworpen, wat het domein van de denkkeest is. Karma is dus het effect van de manier waarop de denkkeest gebruikt werd.

Nu heb ik inderdaad gezegd dat karma enkel kan bestaan waar onvoorwaardelijke liefde niet bestaat. Wat betekent dit? Wanneer de denkkeest onvoorwaardelijk lief heeft, dan heeft hij eerst *zichzelf* lief en stelt geen voorwaarden omtrent de ideeën die hij van het universum ontvangt.

Er zijn velen die opkijken naar diegenen die de grootste kansen in het leven nemen. Bijvoorbeeld, de acteur of actrice die werkt in een goedkoop hamburger restaurant, die op een bank in het park slaapt en ondertussen acteerlessen blijft volgen om uiteindelijk die rol te bekomen waardoor hij of zij rijk en beroemd wordt.

Maar diegene die rijk en beroemd wordt, is iemand die in het verlangen om te acteren de impuls ontving, die impuls volgde en bereid was om alles te doen wat nodig was om in de context te vertoeven waarbinnen iets wel of niet kon verschijnen. Zij waren bereid om het risico te nemen. Zo iemand leeft in een staat van onvoorwaardelijke Liefde voor het zelf. Of ze er nu over nadenken of niet, zij dragen het subtiele geloof dat het universum voor zichzelf zal zorgen en hen zal steunen in het volgen van hun hart.

In onvoorwaardelijke Liefde is er geen karma

Binnen onvoorwaardelijke Liefde bestaat karma niet. Het voorbeeld dat ik jou gegeven heb, is slechts een elementaire fase van de onvoorwaardelijke Liefde. In haar volwassen staat, in haar spirituele fase, betekent onvoorwaardelijke Liefde dat de denkgeest ontwaakt is en heeft ingezien dat niets van wat in het leven verschijnt de aanleiding kan zijn om haar liefde te weerhouden of terug te trekken. In de volmaaktheid van de onvoorwaardelijke Liefde heeft de geest simpelweg Lief.

Er kan dus niet langer gezegd worden dat karma bestaat, want de geest ervaart niet langer de effecten die naar hem terugkeren. Hij heeft de wereld van oorzaak en gevolg overstegen en bij om het even wat er verschijnt, heeft hij alleen maar lief. En wie kan er gevangen zijn wanneer men eenvoudigweg liefheeft?

Karma wordt dus overstegen via onvoorwaardelijke Liefde. En onvoorwaardelijke Liefde is altijd de vrucht van het besluit om jezelf lief te hebben. Niet omdat het een opdracht is, niet omdat jouw echtgenoot jou dan liever zal zien. Jij hebt jezelf lief omdat jij ten volle beseft dat jij dit zowel kan doen. Jij hebt het Zelf lief omdat de Schepper jou zozeer lief had dat Hij het Zelf geschapen heeft.

Er zijn waarlijk geen effecten die optreden als gevolg van een krachtbron die buiten jou gelegen is. Met andere woorden, er werd jou nooit iets aangedaan. Niets. Jij bent vrij, in elk moment, om jezelf door middel van de kracht van Liefde te bevrijden van wat nu de effecten van de wereld lijken. In werkelijkheid, sta jij nooit onder invloed van iets, behalve de illusie van de gedachten en het geloof dat jij leerde projecteren op de wereld.

Velen onder jullie voelen zich wat angstig om aan jouw vrienden en buren te vertellen dat jij *'het pad van Meesterschap'* leest die de leiding bevat van Jezus of Jeshua. Die specifieke angst die jij voelt, die spanning, is karmisch. Een lange tijd geleden heb jij ergens beslist dat het volgen van jouw eigen pad verborgen moet blijven en niet echt de moeite waard is - dat niemand het met jou eens zal zijn en dat de mening van anderen jouw waarde bepalen.

Ik wil jou deze vraag stellen: Kan er angst bestaan om met jouw vrienden te delen dat jij lessen van Jezus van Nazareth bestudeert om Meesterschap te bereiken? Kan er angst zijn om dit te delen, indien er geen vroeger geloof bestaat dat de mening van anderen de kracht heeft om jou te vertellen of jij goed of slecht bent, of jij al dan niet waardevol bent? Als dit er niet was, dan kon er ook geen angst zijn.

Dus ergens in jou heb jij geloofd dat er buiten jou een wereld bestaat waarvan de opvattingen belangrijk zijn. Dus waar in jouw leven beperk jij de uitdrukking van jouw vreugde, jouw plezier van simpelweg te leven, omdat jij jou zorgen maakt over de goedkeuring van anderen?

Karma is een heel interessant verschijnsel en toont zich op vele, vele manieren. Stel jezelf dus de vraag:

*Waar zijn de effecten die ik in mijn leven ervaar
het resultaat van een gedachte die vanuit karma werd
ingegeven,
in tegenstelling tot de gedachten die voortvloeien uit
onvoorwaardelijke zelf-aanvaarding?*

Geliefde vrienden, het feit dat jij jezelf ervaart als een lichaam-denkgeest is in vele opzichten karmisch. Dit betekent dat de lichaam-denkgeest het resultaat is van de oneindige uitgestrektheid van de geest die het aandurfde om een klein, waanzinnig idee te denken en het daarna zeer ernstig te nemen: “Ik kan mezelf afscheiden van de Liefde van God en een ervaring creëren die mij ervan *overtuigt* dat ik erin geslaagd ben om afscheiding te bereiken”.

Maar onvoorwaardelijke Liefde transformeert de ervaring van het lichaam in iets heel anders. De onvoorwaardelijke Liefde van het Zelf schenkt een andere interpretatie aan het leven van de lichaam-denkgeest - het leven van belastingen betalen, het leven van het onderhouden van het oliepeil van jouw auto. Alles wordt vertaald zodat de wereld niet langer dient als bewijs van jouw waardeloosheid, jouw afscheiding, maar veeleer als een communicatiemiddel waarin het wonder in zekere zin altijd aan zet is.

Jij gaat naar het benzinestation om de tank van de auto te vullen. Omdat jouw hart open is, is jouw denkgeest open, jij bent niet in weerstand en jouw ogen zijn open. Jij kijkt om jou heen en jij voelt de energie van iemand die aan de andere kant van de pomp staat. Omdat jouw hart open staat, ga jij naar hem toe en zegt: “Ik ben hier om te tanken. Ik keek op en zag jou staan. Jij hebt een prachtige glimlach. Jij maakt mijn dag helemaal goed. Dank je wel!”

Daarna wordt een gesprek aangevat en er wordt ontdekt dat die persoon op zoek is naar een medewerker voor zijn bedrijf met precies jouw vaardigheden. En jij bent toevallig op zoek naar ander werk.

De dingen van de wereld worden vertaald in datgene wat een ondersteuning is voor jou altijd maar toenemende vreugde, succes, plezier, materiële welstand en nieuwe vrienden. Zij ondersteunt dit alles wanneer jij doorheen de ogen van de Liefde kijkt. Dan kijk jij letterlijk naar de wereld rondom jou en beseft uiteindelijk dat zij nooit was zoals jij dacht dat zij was en dat jij er niet in geslaagd bent om jou af te scheiden van God.

Alles wat jij nu ziet, is aanwezig om jouw gelukkige ervaring te ondersteunen. Jij bent vrij om in jouw hoogste staat van vreugde te leven, om alles te vragen wat jij wenst en om jouw hart te openen en lief te hebben. En het universum antwoordt *naargelang* de overtuigingen die jij over jezelf, in jezelf vasthoudt.

Karma kan overstegen worden

ijk naar jouw leven met respect voor jouw karma of de beweging die verschijnt als respons op een vroegere actie. Eén van de krachtigste dingen die jij ooit kan doen is het stellen van de vraag:

*Wat moet ik geloofd hebben dat waar is over de wereld,
waardoor ik het leven leef dat ik nu leef?*

Dit wil niet zeggen dat karma slecht of verkeerd is. Dat is het niet. Het is niets meer dan een effect - oorzaak en gevolg. Stel jezelf dan de vraag:

*Waar kan ik in al deze gevolgen die ik nu ervaar,
een grotere mate van
onvoorwaardelijke liefdevolle aanvaarding brengen?*

*Waar kijk ik doorheen de ogen van verveling
in plaats van waardering?*

*Waar kan ik een grotere diepte van onvoorwaardelijke liefde
brengen? Waar kan ik weerstand loslaten?*

*Waar kan ik stoppen met de poging om zelf mijn leven te leiden
en de Liefde van God toestaan om mij te leiden?*

Karma kan overstegen worden door het in iets anders te vertalen. Karma kan de vervulling worden van jouw doel, de

specifieke weg om enkel Liefde uit te breiden en ze te onderwijzen. Want wanneer jij ziet dat de effecten die jij jouw leven noemt, het resultaat zijn van beperkte, angstige, negatieve gedachten of overtuigingen die jij over jezelf of over de wereld hebt vastgehouden, dan kan jij de effecten die jij gecreëerd hebt, omarmen en in een ander licht zien:

*Ik kies ervoor dat deze specifieke omstandigheden,
de omstandigheden zijn
waaronder ik nu kan leren om Liefde te kiezen.
Wat kan ik op dit ogenblik waarderen?
Aan wat kan ik op dit moment vergeving schenken?*

*Waar kan ik de angst overwinnen om te spreken
en de waarheid met een vriend te delen?
Wat heb ik vermeden dat ik nu kan omarmen?*

Op die manier wordt elke set van omstandigheden, die het gevolg is van op angst gebaseerde gedachten, *nu* het specifieke *pad* dat jou zal leiden naar het overstijgen van alle negatieve denken. Het zal jou laten binnentreden in een domein van het gebruik van de denkgeest die effecten creëert die veel vreugdevoller en veel weidser zijn dan jij ooit hebt durven dromen.

Klaag daarom niet over jouw leven zoals het is, want het is *absoluut perfect*. Elke set van omstandigheden omvat alles wat jij nodig hebt om jouw leven te vertalen in datgene wat jouw Liefde voor God uitdrukt. Beklaag nooit wat jij creëert. Beklaag nooit wat jij ervaart. Veroordeel jezelf nooit en zeg nooit: “Oh, waarom heb ik dat toch gedaan? Ik had iets anders moeten doen.” Nee.

Waardeer wat jij gecreëerd hebt. Vind datgene wat jij erin kan waarderen. Sla jouw armen en jouw liefde eromheen. Breng er onvoorwaardelijke Liefde naartoe. Hiermee zal jij

een venster vinden, een doorgang naar een nieuwe manier om de denkkeest te gebruiken waarbij het universum zich *noodzakelijkerwijze* moet *herschikken* om zich aan te passen aan deze nieuwe trilling. Waardering en Liefde en onbeperkte *vereisen* van het universum dat het op een andere manier verschijnt.

Karma is met andere woorden niet jouw gevangenis. Aandacht schenken aan de effecten die jij creëert, is een pad naar grote vrijheid. Wat jij in het verleden deed om deze effecten te creëren die jij niet langer wenst, is geen zonde of fout. Het was veeleer een vrije keuze om een ervaring te creëren. Goed, jij bent daar geweest, jij hebt dat gedaan. Breng nu liefde en waardering naar die specifieke effecten die jij zou veroordelen.

Bijvoorbeeld: “Waarom heb ik die aandelen gekocht? Dat was zo stom. Ik beschikte niet over voldoende informatie en nu is dat bedrijf failliet gegaan en heb ik duizenden euro’s verloren.”

“Ah, laat mij dit specifieke effect waarderen. Jawel, dit is fantastisch! Ik heb een ervaring voor mezelf gecreëerd. Ik kan dit nog doen. Dit is geweldig! Oh, ik hou zoveel van mezelf! Ik kan nu beslissen om het anders te doen. Is dat niet fantastisch? Ik heb zonet een waardevolle les geleerd. De volgende keer zal ik meer informatie inwinnen. Ik zou graag nog een kans creëren om aandelen te kopen en geld te winnen. Oh ja! Ik kan hier een expert in zijn - ik zie het al gebeuren - via mijn onvoorwaardelijke liefde. Ja, Ja!”

Elk keer dat jij denkt dat je faalde, vier dan dat moment!

Vier jouw zogenaamde mislukking alsof het een succes was. Want, herinner jou dat *jij* bepaalt wat jij zal waarnemen. Gebeurtenissen zijn neutraal. Daarom ben jij vrij om datgene

wat jij jouw mislukkingen *noemt*, te vieren. En wanneer jij ze viert, dan zijn ze jouw successen. Elke succesvolle persoon weet dat hij nooit faalt. Hij leert alleen maar bij en wordt steeds wijzer.

Word iemand die niet langer onder de effecten van karma staat. Word iemand die karma op een *verstandige* manier gebruikt om eerlijk te kijken naar zijn leven, om te leren wat geleerd moet worden - zonder oordeel, maar eerder al vierend. Word iemand die zijn karma vertaalt in de toegang tot een steeds toenemend gewaarzijn van Gods aanwezigheid en volmaakte Liefde, verspreid over het oppervlak van de aarde, een Liefde die alles doordringt en de wereld vertaalt in de specifieke middelen die jou kunnen optillen, laten ontwaken, verzorgen en helen.

Geliefde vrienden, wij vragen jou opnieuw om het thema van deze les goed te bestuderen en tijd door te brengen met de vragen die jou gegeven werden. Want op ‘het pad van Weten’ weet de denkgeest die in een volmaakt bevrijde staat verblijft, dat de wereld van effecten die de denkgeest ervaart, de specifieke geheimen draagt tot een steeds toenemend genoegen in de aanwezigheid van Gods Liefde.

Zoiets als mislukking bestaat niet. Er is een voortdurend succes - terwijl het leven evolueert van goed, naar beter en best, terwijl de denkgeest leert om de aanwezigheid van Liefde te zijn.

Vrijheid is Liefde onder alle omstandigheden.

Vrede zij hierbij altijd met jullie. Amen

Les III - 30 (De Weg van Kennis)

Jij werd geboren om te scheppen

Geliefde en heilige vrienden, ik treed alleen maar naar voor om bij jou te verblijven als jouw broeder en jouw vriend. Herinner jou altijd dat een broeder of een zuster niet iemand is die boven jou staat, maar die jouw gelijke is. Herinner jou altijd dat een vriend iemand is die bewust gekozen heeft om in jou de volmaaktheid van Christus te zien, alsook alle grootsheid die uit jou kan voortvloeien wanneer jij bereid bent om jezelf in zo'n licht te zien. Dan verbindt die vriend zich met jou in een heilige relatie om samen met jou te scheppen, te spelen en de Waarheid van de Werkelijkheid uit te breiden.

Het verschil tussen scheppen en maken

 ij werd geboren en geschapen om te *scheppen*, niet om te *maken*. Wat is het verschil tussen *maken* en *scheppen*? Maken vereist de speciale inspanning van de egoïstische denkkeest. Maken houdt het plannen in van datgene wat men wenst, gebaseerd op datgene wat men al kent. Om daarna de manier uit te dokteren hoe men het in praktijk kan brengen op basis van jouw eigen ideeën. Maken houdt altijd een element van angst in, gezien het ego zelf de fundamentele spanning van angst is.

Scheppen, op de manier dat ik deze termen gebruik, is helemaal iets anders. Wanneer ik jou zeg dat jij geboren werd om te scheppen, dat jij geschapen werd om te scheppen, dan bedoel ik dat jij als beeld van de Schepper als enige functie hebt om te dienen als een kanaal waar doorheen het ondoorgrondelijke mysterie en de schoonheid van de Liefde tot uitdrukking kan komen, op een manier die in deze wereld gezien kan worden. Een artiest kan dit doen met een penseel, een zanger met een lied, een schrijver met een woord, een vriend met een glimlach, een tuinier met een tuin.

Jij maakt deel uit van de uitbreiding van de schepping telkens wanneer jij jouw eigen ideeën over de betekenis van wat elk ding is en waarvoor het dient, overgeeft. En *uitsluitend* beslist te doen wat jij doet om de aanwezigheid

van Liefde te genieten en deze Liefde te schenken aan om het even wie of wat ze ontvangen zal.

De schepping is dus het proces waarbij de schepper hemzelf of haarzelf uitbreidt vanuit de vormloze wereld naar de wereld van vormen. Wanneer jij vrienden uitnodigt voor een diner en geen verborgen agenda hebt behalve om met hen samen te zijn en een lekkere salade en wat soep klaar te maken, alleen maar omdat jij hen lief hebt en in een vreugdevolle stemming bent, dan breid jij de werkelijkheid en de aanwezigheid van God uit. Dit is ongetwijfeld totaal anders dan hetgeen politici doen wanneer zij vrienden uitnodigen voor een diner. Want zij zijn inderdaad betrokken in het proces van maken terwijl jouw diner een scheppende stroom is. In de stroom van de schepping komt de vorm altijd op de tweede plaats. Het is alleen maar een instrument voor de inhoud.

Bij het maken wordt de vorm heel belangrijk. Waarom? Omdat bij het maken de egoïstische denkkeest gelooft te weten wat alles is en waarvoor het dient, gezien alle dingen instaan voor de veiligheid en het voortduren van het ego. Daarom wordt de vorm van hoe alles wordt gedaan heel belangrijk, de vorm is het beeld en niet de inhoud.

Bij het scheppen is de vorm altijd zoals jij die wenst te zijn omdat zij jou vreugde schenkt en niet omdat zij van iemand anders een stem voor jouw partij zal afdwingen.

Stel jou dan eens voor dat jouw acteurs en actrices bij de uitreiking van de Oscars kleren zouden dragen die hen pure vreugde schenken, in plaats van te kijken hoe goed ze eruit kunnen zien, wat aanvaardbaar zal zijn, wat adembenemend zal zijn of wat de aandacht van anderen zal trekken. Ik verzeker jou, velen zouden naar voor treden in hun pyjama.

Het verschil tussen scheppen en maken, is het verschil tussen illusie en werkelijkheid. De Werkelijkheid is de Liefde die God is. Het is de wil van de Schepper om Liefde uit te breiden. Jij werd geboren vanuit de wil van de Schepper en daarom is *jouw wil* om Liefde uit te drukken, de *wil van God*. Zij zijn één en hetzelfde.

De egoïstische denkgeest is geïnteresseerd in liefde maken. Het heeft zijn eigen ideeën over hoe Liefde eruit moet zien, welke vorm het moet aannemen, hoe anderen zouden moeten reageren, welke handelingen juist zijn en welke verkeerd zijn.

Maar in de schepping breidt de Liefde zich in onschuld uit. Wanneer jouw wil één is met de Schepper dan ben jij totaal niet geïnteresseerd in het maken van liefde. Jij bent louter geïnteresseerd in het vieren van de werkelijkheid dat jij al *in* Liefde verblijft en dat jij als de uitdrukking van Liefde bestaat. Jij bent onschuldig en volmaakt, precies zoals jij bent. De vorm van die uitdrukking komt op de tweede plaats omdat het niets anders dan een tijdelijk instrument is voor de vervulling van het verlangen van het hart om de werkelijkheid van de Liefde te vieren.

Laat mij jou dus deze vraag stellen: ‘Wend jij in jouw eigen leven energie aan in de poging om liefde te maken of vier jij het feit dat jij *nu* al in de aanwezigheid van Liefde bent?

Want in het eerste geval moet jij anderen dwingen om zich aan te sluiten bij jouw maaksel en hen proberen overtuigen hoe zij zich zouden moeten gedragen, hoe zij zouden moeten handelen, presteren, aanvaarden en ontvangen. Zodat jij het gevoel hebt dat jij slaagde om datgene te

manifesteren wat jij in jouw denkkeest al had vastgelegd. Om liefde te *maken*, heb jij anderen nodig. Liefde *scheppen*, wat de uitbreiding van Liefde is, heeft niets anders nodig dan jouw wil, jouw bereidheid. Dit betekent dat jij volmaakt vrij bent en niet eist - het *niet nodig acht* - dat de wereld in een bepaalde vorm verschijnt vooraleer jij besluit dat jij *in* Liefde bent. Wanneer jij *in* Liefde bent dan zal Liefde de uitdrukking van de vorm leiden.

Dit is werkelijk hoe simpel het is. Jij zal onmiddellijk weten wanneer een glimlach volstaat, of dat nu naar een andere persoon is of naar het blad van een boom. Jij zal, wanneer jij bij een ander bent, precies weten hoe jij dit kan uitdrukken. Er zullen geen vragen zijn, er zal geen twijfel zijn. Er zal geen tussenkomst zijn van de egoïstische denkkeest. Er zal geen angst zijn.

Want wanneer de geest werkelijk in de wil van God verblijft, bestaat er geen tijd. En omdat er geen tijd is, is er geen referentie naar het verleden en geen referentie naar de toekomst. Want deze dingen bestaan alleen binnen de dualiteit van de tijd. Zij maken geen deel uit van datgene wat louter eeuwig is. Het verleden is voorbij. De toekomst is op haar best een fantasie in de denkkeest. Het heden is waar God verblijft.

Als Liefde verblijven in elk huidig ogenblik

 e vrede van Christus hangt dus af van jouw bereidheid om voor geen enkele andere reden in dit ogenblik te verblijven dan het uitbreiden van de schepping. Om diegene te zijn die Liefde ontvangt, die de aanwezigheid van Liefde erkent, die Liefde ademt en dan toestaat dat zij doorheen de lichaam-denkgeest stroomt, doorheen de stem, doorheen een geschreven woord, doorheen een knipoog - wat het ook mag zijn. Dan ben jij er klaar mee en jij beweegt jou in het volgende ogenblik.

De vrede van Christus komt enkel in die denkgeest die zijn waarde terugtrekt uit het verleden en uit de toekomst en zich overgeeft aan het huidige ogenblik. Want alleen in het heden kan Liefde gevoeld, gekend en uitgebreid worden. Dergelijke geest is de schepper. En doorheen die geest stroomt de volmaaktheid van de uitbreiding van de Liefde - zonder belemmering, zonder blokkade en zonder vergissing.

De geest die vrij is - vrij van de egoïstische behoefte om dingen te maken, te controleren, te regelen - is vrij van de identificatie met het verleden en de bezorgdheid over de toekomst en verblijft in het volmaakte eeuwige *nu*. Louter en alleen om het gewaarzijn te ontvangen dat hij in de volmaakte aanwezigheid van Liefde verblijft en deze mysterieuze werkelijkheid via de geest toestaat - precies waar hij is -

zoals hij is. Het gaat hier dus niet om het hebben van een stel opgelegde activiteiten die gedaan moeten worden. Jij bent louter aanwezig in het moment en de *Liefde leeft jou*.

De heilige relatie is de relatie waarin twee wezens besluiten om samen te komen en waarbij elkeen afzonderlijk kiest om *in* de aanwezigheid van Liefde te zijn. En wat er dan gebeurt, gebeurt gewoon.

Misschien zal de ene op een stoel zitten en een boek lezen terwijl de andere naar een film kijkt. En misschien zullen ze samen komen om een gezellig diner te hebben. Het wordt allemaal irrelevant omdat zij bewogen worden door de mysterieuze energie van de Liefde zelf, die de wil is van God om ervaring te scheppen via Zijn scheppingen. En wanneer dat ogenblik voorbij is, is het voorbij. De geest van elk van hen bevindt zich simpelweg in een nieuw huidig ogenblik.

Ben jij aan het maken of aan het scheppen

 et verschil tussen maken en scheppen is essentieel op 'het pad van Weten'. Daarom wil ik jou in deze les uitnodigen om te beginnen kijken naar jouw eigen leven. Waar rust jij in weten en sta jij de schepping toe om doorheen jou te stromen in elk huidig moment en waar wordt jouw denkgeest opgeslorpt door datgene waarvan jij denkt dat jij ervoor moet *zorgen* dat het zich voordoet? Begin het onderscheid tussen deze twee te zien en wees opmerkzaam voor de kwaliteit van het gevoel in jou bij elk van deze toestanden.

Als jij ijverig bent dan zal jij tot het inzicht komen dat telkens wanneer jij in de toestand bent van liefde *maken*, van *maken* dat het leven in overeenstemming is met hoe jij *denkt* dat het zou moeten zijn, jij dan lijdt. Wanneer jij *schept*, dan geniet jij van het wonder van de schepping zelf. Want jij bevindt jou in een unieke positie. Jij bent zowel die Ene van waaruit de schepping stroomt alsook de getuige, de waarnemer van de scheppingsdaad die vanuit de Geest en het Hart stroomt van dat creatieve centrum dat ik Abba heb genoemd, en niets anders dan Liefde is.

Vier dan en omarm het unieke van jezelf als Zoon van God. Jij bent iemand die Liefde kan ervaren, Liefde scheppen en tevens Liefde observeren en getuige zijn van de stroom van

Liefde. Als jij niet beseft dat dit *wonderlijk* is, breng dan wat tijd alleen door en verroer je geen vin totdat jij het door hebt.

Want dit is de Waarheid van jouw werkelijkheid. Het is tijdloos en eeuwig en overstijgt veruit de grenzen van jouw fysieke lichaam en de grenzen van jouw ideeën omtrent jouw fysieke wezen - jouw persoonlijkheid, jouw persoonlijke geschiedenis, jouw kinderen, jouw vrienden en jouw bankrekening. Het overstijgt veruit alles dat tijdelijk is en in het veld van de vorm verschijnt.

Als heilige Zoon van God, als de geschapen Geest geboren om te scheppen, is jouw vermogen om bewust te zijn van de stroom van Liefde, ongeboren en onsterfelijk - jij zal dit nooit verliezen. Als heilige Zoon van God is de kracht van jouw bekwaamheid, de kracht van jouw wezen om Liefde doorheen jou te laten stromen, voor eeuwig onbeperkt. En het zal nooit weggenomen worden. Als heilige Zoon van God is jouw vermogen om vreugde te beleven, dat jij diegene bent doorheen wie Liefde wordt uitgebreid, zonder vergelijk in gans de schepping. En ook dit wordt nooit van jou weggenomen.

Deze drie aspecten zijn werkelijk één ding. Ze zijn de Waarheid van wie jij bent. Telkens wanneer jouw geest onder de kracht van de egoïstische denkgeest valt, wat niets anders is dan een ogenblik waarin een verkeerde en waanzinnige keuze wordt gemaakt, dan gaat de werkelijkheid van jouw wezen nooit weg. Het wordt op geen enkele manier veranderd of gewijzigd. Het enige wat er gebeurd is, is dat jij de tijd hebt gebruikt om het bewustzijn van de Waarheid te verliezen. En in het volgende ogenblik ben jij vrij om opnieuw te kiezen. De genezen denkgeest is diegene die zijn ware 'wetendheid' aanvaardt:

*Ik en mijn Vader zijn één.
Alleen Liefde is werkelijk.
Ik kan onmogelijk het slachtoffer zijn van wat ik zie,
want wat ik zie, is wat ik besloten heb te zien.
En als ik kies om met de ogen van Liefde te kijken,
dan zie ik niets anders dan volmaakte onschuld
en de wil van mijn Vader helder aan het werk.*

De genezen denkgeest is diegene die eenvoudigweg rust in deze simpele werkelijkheid. Hij heeft zichzelf getraind om altijd te kiezen voor de stem van Liefde. Het maakt niet uit wat er verschijnt of verdwijnt. De genezen denkgeest is geen denkgeest die *ervoor* kan *zorgen* dat alles wat hij wenst te gebeuren, ook gebeurt. Dat is de egoïstische poging om absoluut machtig te worden. De zachtmoedigen, de zuiveren van hart, beseffen dat *maken* een illusie is. *Zijn* is de werkelijkheid.

De keuze is aan jou: maken (het verwoede *doen*) of scheppen (de aanwezigheid van Liefde *zijn*) waaruit creatieve contexten verschijnen omdat het de wil van de Schepper is om Zichzelf uit te breiden doorheen een massa aan vormen die verschijnen en verdwijnen. De vormen veranderen, maar de inhoud of het wezen verandert niet.

De ontwaakte geest is wakker voor de altijd aanwezige stroom van inhoud die in elk ogenblik alle vormen doordringt. Dit is de reden waarom verlies voor de ontwaakte geest niet mogelijk is en de dood als onwerkelijk wordt gezien. Want de dood kan enkel deel uitmaken van de vorm. De vorm begint in de tijd en eindigt in de tijd, net zoals het lichaam. Dit is een vorm waarvan jij jou wel degelijk bewust bent. Ideeën hebben een begin en een einde. Liefde is het enige wat begin noch einde kent en wat de fundamentele energie is van God zelf.

De genezen denkkeest plant niet. Wat betekent dit? Het betekent niet dat hij geen structuur in zijn dag heeft - dat er niet beslist wordt of dit telefoongesprek nu of later zal worden gehouden. Hij plant alleen niet waartoe deze dag zal dienen. Hij geeft zich enkel over aan de Liefde en staat de Liefde toe dat zij geboorte schenkt aan deze dag. Zie jij het verschil?

De egoïstische denkkeest staat op in de morgen en gelooft dat hij al weet waartoe deze dag dient. En deze dag heeft voor hem geen ander doel dan het vasthouden van de autoriteit van het ego en ervoor zorgen dat de wereld in overeenstemming komt met hoe de egoïstische denkkeest gelooft dat hij moet zijn.

De ontwaakte geest weet dat deze dag geen ander doel heeft dan het doel dat de Schepper haar schenkt - door middel van het Christus Bewustzijn, via het Zelf. Hij zoekt dus eerst het Koninkrijk en daarna worden alle dingen daaraan toegevoegd. De dag stroomt *vanuit* zijn overgave aan de Liefde.

De genezen denkkeest - de waarlijk genezen denkkeest - is iemand die is zoals de wind. Wanneer jij kijkt naar de wind dan kan jij niet zeggen waar hij vandaan komt en jij weet niet waar hij heen gaat. Er zit geen logica in en jij kan hem niet controleren. Jij kan zijn effecten zien. Jij kan proberen hem te meten. Jij kan zelfs proberen om hem te voorspellen. Maar hij zal jou altijd laten gissen.

Een genezen denkkeest heeft geen interesse in het maken. Hij is enkel geïnteresseerd in het genoeg en de vreugde van het scheppen. Hij verschijnt enkel daar waar hij gevraagd is te zijn. Hij zeurt of klaagt niet langer wanneer hem gevraagd wordt om drieëntwintig uur per dag te werken, zodat hij een bepaalde schepping kan voortbrengen die een

uitbreiding is van de aanwezigheid van Gods Liefde. De genezen denkgeest is niet langer gehecht aan de definities van de wereld over succes en mislukking. Want deze maken deel uit van het domein van het maken. Hij is niet langer gehecht aan wat anderen over zijn schepping denken, want hij vertrouwt het mysterie dat er geboorte aan schonk, en er elk ogenblik werkzaam in is.

Inderdaad, geliefde vrienden, overweeg dit goed: ben jij toegewijd aan het maken of het scheppen?

Oefeningen om jouw keuzes te observeren en opnieuw te kiezen

 aten we het met een eenvoudige oefening doen in dit specifieke moment: “Hoe benader jij het lezen van deze les?” Heb jij jou herinnerd om ermee te beginnen, zoals wij jou al vaak hebben aangeraden, als iemand die weet dat hij nu al Christus is en slechts neer gaat zitten om bij een broer en een vriend te verblijven die zijn gelijke is en die de Waarheid ziet in hem? Heb jij jou herinnerd om jouw hart te openen en te vertrouwen dat datgene wat tijdens het lezen van deze woorden in de vorm van jouw ervaring verschijnt, precies datgene is wat nu in dit ogenblik voor jou volmaakt is?

Of ben jij neer gaan zitten met de vastberadenheid om jezelf zoals Jezus te *maken*, door deze woorden in jouw geheugen op te slaan en het concept te vatten? De *ontspannen* denkgeest neemt alle kennis op. De denkgeest die aan het *maken* is, ontloopt alle kennis. De ontspannen en genezen denkgeest is als een spons die constant leert en gevormd wordt door datgene wat hij leert.

De denkgeest die maakt, heeft geen ruimte om iets nieuws te ontvangen omdat hij al beslist heeft wat de waarheid is, hoe die eruit moet zien en hoe die moet luiden. Hij mist het ogenblik waarop hij kan observeren en het kanaal

zijn, alsook de mogelijkheid om diegene te zijn die een ervaring van Liefde schept.

In dit ogenblik ben jij wel degelijk vrij om jouw hart werkelijk te openen en jouw denkkeest te ontspannen en te beseffen dat jij aanwezig bent met een broeder en dat wij samen *in* een veld van Liefde zijn. Alles wat verschijnt, verschijnt als mysterie en keert daarna terug naar zijn Bron. Als jij in dergelijk Bewustzijnsveld kan binnen komen - in dit specifieke ogenblik - dan ben jij vrij. En dan ben jij inderdaad iemand die weet.

Als jij jou met mij kan vervoegen in zo'n Geest - in dit specifieke moment - dan kan jij voor jezelf bewijzen hoe oneindig krachtig jij bent. En wat jij in dit ogenblik toepast, dat kan jij in elk ogenblik doen.

Maar als jouw denkkeest op dezelfde manier aanhoudt dat hij in dit ogenblik niet die Ene kan zijn, dan doe jij precies hetzelfde. Jij gebruikt de onbegrensde kracht van de geest om een *maker* te blijven en dus om in lijden te zetelen. En in beide gevallen heb jij gelijk. In beide gevallen druk jij jouw onbeperkte en volmaakte vrijheid uit - om te *scheppen* of te *maken*, om in Liefde te zijn of in angst, om in vrede te verblijven of in onrust.

Stel daarom nu binnen jezelf de volgende vraag:

*Zal ik kiezen om datgene wat oneindig is - mezelf -
te ervaren als een schepper of als een maker?*

Wanneer jij het pad van de schepper kiest, dan moet jij jou op de eerste plaats herinneren dat scheppen niet hetzelfde is als maken. Scheppen houdt in dat jij op de eerste plaats het Koninkrijk van de Hemel zoekt.

Wat betekent dit? Wel, het betekent dat jij alles wat jij bezit moet verkopen, een rugzak moet aanschaffen en een vliegtuigticket naar Katmandu moet kopen om daar gedurende zeventien jaar doorheen de Himalaya te trekken, totdat jij de geschikte grot gevonden hebt. Daarna volgen dan nog eens zeventien jaar van scherpzinnige meditatie en gebed vooraleer jij de eerste glimp van God begint op te vangen. Dat is wat het zoeken naar het Koninkrijk inhoudt.

Of jij kan eenvoudigweg jouw denkkeest richten op de vrede van God - precies waar jij nu bent - en die aanvaarden. En op dat moment zal jij gewonnen hebben wat al die yogi's in hun grotten ooit gewonnen hebben en wat alle Boeddha's en Christussen bereikt hebben via hun ascese. Het Koninkrijk is slechts een keuze van jou verwijderd:

Ik kies nu voor de volmaakte vrede van God.

En op die manier heb jij alles bereikt wat bereikt moet worden - *als* jij het tenminste ontvangen wil.

Scheppen betekent dat jij toegewijd bent om eerst het Koninkrijk van de Hemel te zoeken. En daarna jezelf toestaat om dit te vieren, ongeacht wat jouw fysieke ogen jou tonen. Ongeacht hoe de denkkeest dit via de hersenen interpreteert of een voorstelling maakt van datgene wat de fysieke ogen aan hem onthullen. Ongeacht dit alles, *ben jij vrij*. Want wat er ook verschijnt, het is allemaal volmaakt onschadelijk. Vormen komen en gaan, Liefde blijft. Waar anders kan jij mogelijks vrijheid vinden, behalve als diegene die louter verblijft als de keuze voor Liefde?

Als jij een schepper wil zijn dan moet jij ophouden met streven, want streven maakt deel uit van de wereld van

maken. En jij dient jezelf toe te staan om meesterschap in het toestaan te ontwikkelen. Toestaan is geen passiviteit. Toestaan is niet op jouw kussen zitten en wachten tot het universum alle goede dingen in jouw leven manifesteert. Toestaan is de beweging van naar binnen te keren en jouw eenheid met God te waarderen en simpelweg te vragen:

Vader, wat wil jij in dit ogenblik graag scheppen?

En dan plotseling verschijnt er een gedachte. Die gedachte onthult dat jij vijfendertig kilometer met jouw auto rijdt om een vriend te bezoeken en hem uit te nodigen voor een etentje. Wel, begin er dan mee. Jouw auto nemen om vijfendertig kilometer te rijden is een handeling die energie vraagt. Het is helemaal geen passieve daad.

Toestaan is een heel krachtige staat van zijn, want toestaan weerstaat niets binnen het veld van handelingen - helemaal niets. En wanneer jou gevraagd wordt om een bezinningscentrum in Noord-Mexico op te starten, wel dan begin jij daar eenvoudig weg mee, zelfs al weet jij totaal niet hoe het zal verlopen. Jij stelt jezelf louter ter beschikking en daagt op.

Uiterlijk kan een schepper - een ware schepper - er heel gewoon uit zien. Een schepper kan eruit zien als iemand die niet het applaus van de wereld krijgt. Zijn foto staat misschien niet op de frontpagina van een *populair tijdschrift*. Hij staat niet op de middelste pagina van *Playboy* of *Playgirl*.

Een schepper is diegene die geniet van het toestaan van de stroom van het Leven om manieren te vinden die harten en denkeesten met Liefde kunnen raken. De schepper houdt zich niet bezig met het oppotten van gouden munten voor koude winterdagen. De schepper houdt zich enkel bezig met

kijken, met een kanaal zijn voor en betrokken zijn in de creatieve uitbreiding van Liefde. Deze creatie kan het oppotten van gouden munten inhouden, want de schepper weerstaat niets van de wereld. Niets wordt gezien als goed of slecht. Hij is alleen een instrument om de wil van God uit te voeren, wat niets anders is dan de uitbreiding van Liefde. Wanneer jij daarin betrokken bent, dan is jouw wil één met de Vader.

Het verschil tussen maken en scheppen is essentieel op ‘de weg van Kennis’. Het zal voor jou dus toepasselijk zijn om wat tijd door te brengen in de onschuld van het observeren van jouw leven en vast te stellen wanneer jouw energie opgeslorpt wordt in het maken in plaats van het scheppen. Waar heb jij jouw leven misschien overgegeven om iets te maken terwijl jij verlangde om te scheppen?

Begin die ogenblikken in jouw leven op te merken waarop jij kan kiezen om te scheppen. Herinner jou dat kiezen om te scheppen betekent:

*Ik geef dit ogenblik over aan de Wil van mijn Vader.
Ik vraag me af hoe ik in alle eenvoud kan overgeven
om de aanwezigheid te zijn van iemand
die het Koninkrijk voor hemzelf of haarzelf heeft aanvaard?
En daarna zal ik zien
waarheen mij dit in de volgende seconde leidt.*

Zodat jij begint te zien dat de wereld geen invloed heeft op jou, ongeacht de omstandigheden die rondom jou verschijnen of ongeacht wat andere denkkeesten aan het doen zijn in deze wereld. Ik heb gezegd dat deze wereld een groot gevecht is tussen dromen en dat het merendeel van de denkkeesten nog veel meer toegewijd zijn aan illusie dan aan de werkelijkheid. Het zijn louter gebeurtenissen die

verschijnen en verdwijnen. En jouw denkkeest blijft in om het even welke situatie vrij om het maken op te geven ten behoeve van het scheppen en zich in dat ogenblik over te geven aan de wil van God.

De verzoening voor jezelf aanvaarden is een andere manier om te zeggen dat jij de aanwezigheid van Liefde aanvaardt, haar ademt en viert. “Ah ja, dit is het enige wat echt werkelijk is. Ik vraag me af wat er in dit ogenblik geschapen wil worden?” Om daarna de zalige uitdrukking van die *wil* in dat moment te observeren.

Wanneer ik zei: “de zachtmoedigen zullen de Aarde erven”, dan bedoelde ik dat deze staat van zijn zich als de alomtegenwoordige kwaliteit van menselijk bewustzijn zal vestigen. De wereld zal bewoond worden door scheppers die opstaan in de morgen en zeggen:

Deze dag behoort werkelijk aan de Schepper toe.

Ik ben alleen maar geschapen

om de wil van de Schepper uit te breiden.

Vader, wat is een te gekke manier om deze dag door te brengen?

Sommige van deze denkkeesten horen mogelijks: “Oh, hang gewoon wat rond in het bos en luister naar de vogels.” En deze wezens zullen hun dag toevertrouwen aan het vinden van zoveel mogelijk genot in de ervaring van zingende vogels. Anderen zullen een andere boodschap horen. En zij zullen dit aanpakken en doen wat hen gevraagd werd te doen. Waarom? Omdat de denkkeest van een schepper niet langer in weerstand vertoeft. Geestelijke gezondheid werd hersteld en er rest niets meer om over te zitten kniezen.

De denkkeest die betrokken is in het *maken*, luistert naar de impulsen van God en heeft daarna miljoenen redenen

waarom dit niet kan. En die redenen zijn altijd verbonden met een leerproces dat in het verleden optrad of met de bezorgdheid over een ingebeelde toekomst. Met andere woorden, de denkkeest van een maker is nooit tegenwoordig. Hij is altijd verwickeld in de illusie van de dualiteit en niet in de realiteit van volmaakte eenheid.

Diegene die weet, is een schepper. Een schepper is leeg van zichzelf, dat wil zeggen leeg van het zelf dat verkeerdelijk werd gemaakt. De Kenner van de Werkelijkheid is de aanwezigheid van Liefde, de ruimte waar doorheen de Schepper Zijn volmaakte wil uitbreidt. Hij heeft geen gehechtheden en geen illusies. Hij wordt niet geleid door wat anderen wel of niet denken. Hij wordt niet geleid door datgene wat in het verleden werd bereikt of door wat hij denkt dat hij in de toekomst moet hebben.

De denkkeest van iemand die weet en in ware creativiteit rust, is louter aanwezig en getuigt van de buitengewone, mysterieuze wegen van de Liefde. Want Liefde staat alles toe, omarmt alle dingen, vertrouwt alle dingen en overstijgt daardoor alle dingen. Volmaakte vrede kan enkel bestaan waar de denkkeest alle conflictueuze toestanden van de wereld overstegen heeft. Overstijgen is geen ontkennen. Het kan enkel voortvloeien uit omarmen, toestaan en aanwezig zijn.

Jouw denkkeest is een denkkeest die genezen *werd*. Jij hoeft hem niet te helen. Jij hoeft enkel te aanvaarden dat het volbracht werd door de genade van de Liefde die aan jou geboorte schonk om te scheppen. Dit is wat ik bedoelde wanneer ik zei dat een leraar van God enkel de verzoening voor hemzelf of haarzelf moet aanvaarden:

*Ik ben al genezen.
Het is tijd om verder te doen.*

Alle vormen van genezing zijn louter omstandigheden, geschapen door de Liefde via een denkkeest die genezing aanvaard heeft - een omstandigheid die werd geschapen om een denkkeest die zichzelf nog waarneemt als niet-genezen, een kans te bieden om anders te kiezen.

Daarom wil ik voor jou in dit specifieke ogenblik een context scheppen. Dit is een manier om aan jou datgene te demonstreren wat ik in deze les met jou gedeeld heb. Want als een broer en een vriend die jou liefheeft en die mijn Vader liefheeft, sta ik mezelf in dit ogenblik louter toe om woorden te scheppen die gevormd worden tot een les en helpen om een context te scheppen die ik nu letterlijk zie verschijnen. Ik heb dit niet gepland. Ik probeer er niet voor te zorgen dat er iets gebeurt. Ik verblijf in Liefde.

En vanuit die Liefde ontvang ik nu de gedachte van de wil van mijn Vader. Ik observeer hoe die gedachte doorheen mijn denkkeest stroomt en via elektrische impulsen vertaald wordt in datgene wat woorden schept en gevormd wordt tot een les die dan met jouw ogen gelezen wordt. En jouw ogen sturen op hun beurt vibraties naar jouw hersenen en geven jou de toestemming om de les te benaderen vanuit jouw diepere Zelf die de Waarheid kent. Ik ben getuige van al deze dingen op het moment dat het doorheen mijn denkkeest naar de jouwe stroomt.

Ik nodig jou nu uit in deze context van genezing. Spreek deze woorden binnen jouw heilige denkkeest uit:

*Mijn denkkeest is al genezen
door de genade die mij naar haar eigen beeld geboorte schonk.*

Ik dien enkel gebruik te maken van de kracht van het

*Christus Bewustzijn om de volmaakte vrede van God te kiezen.
En zo doe ik het nu en voor altijd.*

*Ik ben iemand die weet.
Vader wat wil jij dat ik nu schep
als een uitbreiding van jouw Liefde?*

Doe niets anders dan observeren wat er in jouw denkkeest verschijnt - welk gevoel er plotseling doorheen jouw lichaam stroomt.

Ziedaar! Een korte oefening. Een context die jou toont hoe het allemaal werkt. Geen magie, geen pelgrimstochten, geen speciale pillen, geen speciaal dieet, geen speciale liefdesaffaires - helemaal niets speciaal. Gewoon de aanwezigheid van het Christus Bewustzijn.

En wees maar zeker dat wanneer jij jou er werkelijk mee verbonden hebt, jij in dat ogenblik geen enkele gedachte had dat jij een afgescheiden ego bent dat God niet kent. Jij was dat Christus Bewustzijn, verzwolgen in het creatieve proces. Jij was in jouw juist gerichte denkkeest. En in dat ogenblik, ben jij diegene die weet. En als diegene die weet, ben jij vrij om zoveel momenten van weten te ervaren als jij dat zelf wenst.

Alzo, geliefde vrienden, observeer de denkkeest voor een tijdje, totdat jij het verschil tussen maken en scheppen leert te bespeuren. Jij zal tot de ontdekking komen dat scheppen veel leuker is, veel minder energie of inspanning kost en veel meer vreugde in jouw ervaringen, in jouw energieveld brengt.

Vind genoeg in deze eenvoudige oefening en herinner jou dat jij niet naar een tempel in Tibet hoeft te gaan om het te perfectioneren. Want waar jij ook bent, jij bent al in de tempel

die de Schepper die jou liefheeft voor jou geschapen heeft, en Hij weet perfect hoe Hij de denkkeest van de schepper die Hij geschapen heeft voor altijd kan verlichten.

En bij deze, geliefde vrienden, zij de vrede altijd met jullie, jullie die voor eeuwig volmaakte mede-scheppers met onze Vader zijn. Vrede zij altijd met jullie. Amen.

Les III - 31 (De Weg van Kennis)

Jouw vertrouwen en loyaliteit in de Liefde plaatsen

Zoals altijd, geliefde en heilige vrienden, zeg ik, hoewel ik het al zo vaak herhaald heb, opnieuw en nog eens opnieuw tot jou: het is met grote vreugde dat ik naar voor treed om met jou te verblijven. Want een relatie is de heiligste van alle plaatsen - een relatie tussen om het even welke twee wezens die ervoor kiezen om naar elkaar te kijken, en eerst naar binnen gekeken hebben en geen tekort gevonden hebben. Want die twee kunnen dan kijken naar elkaar en uitsluitend volmaakte onschuld, uitsluitend volmaakte vrede, uitsluitend volmaakte Liefde zien.

Het is daarom in vreugde dat ik mij met jou verbind, want ik kijk naar jou met volmaakte vrede, volmaakte Liefde en volmaakt vertrouwen. Mijn *loyaliteit* voor jou is onverstoorbaar. Geen enkel gebeuren dat zich in het veld van jouw tijd en ruimte voordoet, kan de loyaliteit bedoezelen die ik voor de diepte van de Waarheid ken, wat jouw ware Zelf is - datgene wat onverstoorbaar, onveranderlijk, onveranderbaar en eeuwig onveranderd is. Want mijn loyaliteit is volmaakt zuiver. Mijn vertrouwen in jou is onpeilbaar en onmeetbaar.

Hoe is dit mogelijk? Want misschien zegt jouw denkkeest op dit ogenblik: "Allemaal goed en wel, maar verleden week ben ik een beetje kwaad geworden op mijn partner en drie weken geleden ben ik een snoepreep vergeten betalen die ik in de winkel had meegenomen. Gezien ik zo'n vreselijk persoon ben, is Jezus' loyaliteit voor mij compleet misplaatst."

Mijn vertrouwen in jou ontspringt *vanuit* mijn vertrouwen in mijn Vader. Mijn vertrouwen in jou ontspringt vanuit de volmaakte kennis dat jij *uitsluitend* die Ene toebehoort die ik Abba heb genoemd.

Mijn vertrouwen is daarom de uitdrukking van wat ik leerde kennen door in de diepte van mijn eigen wezen te kijken, zowel tijdens mijn fysieke incarnatie die redelijk beroemd is geworden, maar ook daarna. Ik ontdekte de volmaaktheid van de Liefde die alle dingen doordringt en die onder elke oppervlakte en achter alle verschijningen die de ogen van het lichaam en het denksysteem van het ego jou willen tonen, kan gezien worden.

Wat bedoel ik hiermee? Terwijl jij in jouw fysieke wereld verblijft, is jouw grootste uitdaging van moment tot moment en van moment tot moment dat jij waakzaam bent voor de identificatie met de waarnemingen die geboren werden en nog steeds worden, als gevolg van de werking van het fysieke apparaat zelf. Dit betekent dat jij via het lichaam naar buiten kijkt - dat is waar jouw aandacht lijkt te zijn. Het apparaat dat jouw ogen wordt genoemd, toont jou onmiddellijk een wereld van objecten die door middel van ruimte van elkaar gescheiden zijn.

Als jij jou identificeert met dat niveau van waarneming, dan kan jij enkel besluiten dat jij van anderen gescheiden bent. Wanneer jij dingen ziet gebeuren dan is het absoluut onmogelijk om de subtiele verbindingen tussen alle gebeurtenissen te zien. Jij trapt in de valkuil van te vergeten dat jij in het universum leeft. En universum betekent gewoon dat er slechts één cirkel is, één lied - slechts één gebeurtenis die zich voordoet, net zoals de oceaan slechts één gebeurtenis is die zich in ontelbare golven uitdrukt. Op dezelfde manier verschijnen al de gebeurtenissen van tijd en ruimte in het veld van de fysieke materie, vanuit dat *ene* universum.

Vanuit het niveau van de lichamelijke waarneming, zal de denkgeest in samenwerking met het lichaam interpretaties maken van wat hij denkt dat hij ziet. En op die manier is jouw bewustzijn al twee keer afgeleid van de werkelijkheid. Op de eerste plaats werd jij bedot door te denken dat datgene wat de fysieke ogen jou tonen werkelijk en betekenisvol is.

Stel bijvoorbeeld dat jij van iemand houdt. Vandaag is hij bij jou en morgen vertrekt hij. Jij ziet hem zijn spullen inpakken en jij ziet zijn lichaam vertrekken. En jouw ogen tonen dat hij ‘vertrokken’ is. Dan zegt de denkgeest: “Wee mij, ik ben mijn geliefde verloren.” Niets van dit alles is waar.

De ziel, het niveau waar de werkelijkheid veel dieper gaat dan het niveau van het lichaam, kan nooit ergens ‘heen gaan’. Niemand die jij ooit hebt gekend of ontmoet, kan via zijn *eigen toedoen* jouw hart verlaten. Ja, de lichaam-denkgheest kan vertrekken, maar dat laat niemand uit jouw hart verdwijnen. Dit laatste kan alleen *jouw* beslissing zijn om jouw Liefde terug te trekken. Het is alleen het terugtrekken van Liefde, die binnen de ervaring van jouw bewustzijn afscheiding creëert.

Jij bent nu dus twee niveaus verwijderd van jouw werkelijkheid. Op de eerste plaats werd jij bedot door te geloven dat datgene wat de fysieke ogen jou tonen waar is. Daarna trek jij daaruit conclusies en maakt interpretaties van de gebeurtenissen die de fysieke ogen jou tonen. Dit creëert het emotionele effect, dat lijkt op een soep die doorheen en rondom jou stroomt, en dat zal blijven doen - totdat het geheel is.

Het derde niveau van verwijderd zijn van jouw werkelijkheid is de list van de denkgeest om erop *aan te dringen* dat zijn interpretaties feiten zijn.

Het is tot dit niveau van de denkgeest dat ik binnen '*Een Cursus in Wonderen*' gevraagd heb:

Wil jij liever gelijk hebben of gelukkig zijn?

Want geluk kan enkel het resultaat zijn van volmaakt vertrouwen. En volmaakt vertrouwen vloeit voort vanuit volmaakte loyaliteit. En volmaakte loyaliteit verschijnt spontaan in de denkgeest die in overgave rust.

We hebben al vaak gesproken over de sleutels tot het Koninkrijk: verlangen, intentie, toestaan, overgave. Tijdens het toestaan ga jij doorheen een periode van diepgaande ontmanteling van alle interpretaties die jij hebt gemaakt, en die jij daarna aan bepaalde gebeurtenissen die de lichaam-denkgeest heeft waargenomen, hebt gekoppeld. Dus wanneer het toestaan vervolmaakt wordt, dan zie jij in dat jouw hele wereld en alles wat jij gemaakt hebt, ongedaan werd gemaakt.

Dit betekent dat jouw waarneming van alle geloofsovertuigingen, jouw waarneming van alle persoonlijke gevoelens, jouw waarneming van alles wat is, ongedaan werd gemaakt. De denkgeest werd helemaal ontrafeld.

Maar de waarneming van de lichaam-denkgeest gaat natuurlijk verder. De fysieke ogen lijken jou te tonen dat daar iemand in een ander lichaam is en dat hij doet wat hij doet, en dat jij doet wat jij doet, en dat er dus geen verbinding kan zijn. Maar de denkgeest die geneest, identificeert zich niet met dit primaire niveau van de werkelijkheid.

Dus wanneer door middel van het toestaan de hele constructie die binnen de denkgeest werd opgebouwd, wordt overgegeven - dan verblijft men in een ongehinderd toestaan van hoe de lichaam-denkgeest zich doorheen de dagen beweegt, tot op het tijdstip dat het lichaam terugkeert tot stof. Maar jij wordt niet langer 'bedot', er is geen gehechtheid meer, jij wordt niet langer opgeslorpt door dit niveau van identificatie omdat er niet langer de behoefte is om zich te identificeren met de interpretaties. En er is niet langer - gelukkig maar - de minste behoefte om gelijk te hebben.

Terwijl het toestaan haar vervolmaking bereikt, gebeurt er iets wonderbaarlijk. Het gaat voorbij elk begrip van de denkende geest. Het ego kan dit nooit begrijpen! Het is alsof iets wat voorheen bestond, omdat het zich binnen het spanningsveld van angst bevond, nu sterft en oplost net zoals de mist verdwijnt bij de opkomende zon. En alles wat overblijft, is een stille ruimtelijkheid waarbinnen het gewaarzijn gezuiverd werd.

Er zijn nog steeds gebeurtenissen die komen en gaan. Men blijft verder praten met vrienden, misschien zoals zij het altijd gedaan hebben. Men merkt de neiging op in de lichaam-denkgeest om interpretaties te maken en sommige van die interpretaties zijn inderdaad noodzakelijk: "Dat licht sprong zonet op rood. Mijn interpretatie is dat het nu verstandig is om te stoppen." Maar er is nu ook iets aanwezig dat dit alles omringt. Zodanig dat alles wat verschijnt uiteindelijk gezien

wordt als iets dat zonder gevolgen is, dat eerder onschuldig is en dat ontdaan is van elke diepere waarde.

Want jij zal jouw loyaliteit plaatsen op datgene wat jij *gekozen* hebt om waarde te geven. En in die ruimtelijkheid, binnen die volmaakte stilte, in die diepe vrede, lost de denkkeest of het '*zelfschap*' in overgave op.

Iedereen die ontwaakt is, weet perfect hoe dit voelt. Iedereen die begonnen is met ontwaken, heeft momenten geproefd van volmaakte overgave. Want in overgave ziet de denkkeest in, dat alles wat verschijnt en verdwijnt totaal onschadelijk is. Het kan geen waarde bezitten omdat het binnen de tijd verblijft. En de dingen van de tijd zijn zoals golven op de oceaan - omdat zij een begin hebben, *zullen* zij ook een einde kennen. In hun begin is hun einde zeker.

Alleen een dwaas zou loyaliteit schenken aan iets wat tijdelijk en wereldlijk is en uiteindelijk geen enkele vervulling schenkt. Maar de wijzen van hart hebben besloten om hun waarde te plaatsen op datgene wat eeuwig is. En wat kan er eeuwig zijn behalve God? En God is louter Liefde.

Daarom hebben wij in 'de weg van het Hart', in 'het pad van Transformatie' en nu ook in 'de weg van Kennis', met opzet uitsluitend gezocht om datgene met jou te delen dat jou leidt naar het inzicht dat Liefde het enige is dat de moeite waard is. Liefde is onvoorwaardelijk. Liefde heeft louter lief zodat zij in haar eigen natuur kan verblijven.

Wanneer de denkkeest zich losmaakt van het waarnemingsniveau van de lichaam- denkkeest, van de interpretaties die binnen de denkkeest gekozen en gemaakt werden en deze gebeurtenissen bedekt hebben, en vooral wanneer de denkkeest zich bevrijdt van de egoïstische

behoefte om gelijk te krijgen over datgene wat hij *gemaakt* heeft, dan zal, omdat God louter Liefde is, dat wat jij bent - pure wijsheid, pure onbegrensde creatieve mogelijkheid - zichzelf verschuiven en enkel nog geïdentificeerd zijn met het waarderen van Liefde. Dat is hetzelfde als zeggen:

Ik waardeer enkel God.

Dan begint de ziel opnieuw te ontwaken, de ziel - die druppel van zuiver licht, wat pure wijsheid is - begint te beseffen dat zij om God te kennen, God moet *zijn*. En omdat God louter Liefde is, verlangt de ziel om louter Liefde te zijn. Want alleen in het liefhebben zoals God liefheeft, wordt God gekend. En als God gekend is, dan wordt het Zelf gerealiseerd en herinnerd. En de droom van de dromer is overstegen.

Daarom, geliefde vrienden, is mijn vertrouwen in jou inderdaad volmaakt, want ik ben ertoe gekomen om enkel God waarde te schenken. Mijn loyaliteit voor *jou* als afstammeling van mijn Vader, komt voort uit het ontvangen van die verlichting voor mezelf, uit het ontwaken uit de verbijstering - het complexe web van waarnemingen van de lichaam-denkgeest, de interpretaties die de lichaam-denkgeest aan gebeurtenissen toekent en de constructie van het ego omtrent alles waarvan hij het gevoel heeft gelijk te hebben. Omdat ik dit alles heb laten verdwijnen, verblijf ik in pure devotie voor datgene wat werkelijk waar is en zonder voorwaarden is: de aanwezigheid van mijn Vader, wat hetzelfde is als de aanwezigheid van Liefde.

Waar heb jij jouw loyaliteit geplaatst

ijk dus inderdaad goed om te zien waaraan jij gekozen hebt loyaal te zijn. En wanneer jij gekozen hebt om loyaal te zijn aan iets van de wereld dan heb jij loyaliteit gekozen als een manier om angst te overwinnen. Denk erover na. Ik heb zo vaak gezegd dat wat geen Liefde is louter angst is.

In een staat van Liefde is er geen vastklampen, is er geen ontkenning. Er zijn geen blokkades in de aard van de lichamelijke ervaring. Men geeft de keizer wat de keizer toekomt en God wat God toekomt. Men zweet in de warme zomerzon. Men is eenvoudigweg waar men is, maar de geest - de essentie van jouw identiteit - verblijft als Liefde. Al het andere is overbodig.

Alzo bevind jij jou in een doolhof van gebeurtenissen dat tijd en ruimte wordt genoemd. En daarmee bedoel ik dat jij jezelf terugvindt als iemand die naar zijn werk gaat. Jij vindt jezelf terug binnen een bepaalde driedimensionele relatie. Maar jij wordt niet langer bedot door de gedachte dat die plaats, die context, alles is.

Het is voor jou louter een kans om diegene te zijn die te midden van deze context lief heeft, eenvoudigweg om Liefde te kennen. De loopbaan, of de vriend, of de auto, of de tuin, of

de boot kunnen komen en gaan, want alles wat binnen de tijd begonnen is, eindigt ook in de tijd. Maar jouw genoegen ligt in het liefhebben, in het omarmen en in het veld te zijn waarin al deze gebeurtenissen verschijnen en verdwijnen.

Als jij loyaal bent aan een persoon, een plaats, een ding, kijk dan eens goed om te zien: ‘Ligt daaronder geen angst waarover jij tot nu toe niet eerlijk bent geweest? Ben jij loyaal zodat die persoon, die plaats of dat ding jou bevestigen en bij jou blijven zodat jij iets bekomt dat jij verlangt?’

En daar is niets mis mee. Wanneer jij kijkt en ziet: ”Weet je, de kern van de zaak is dat ik hou van dit werk en de 120.000 euro’s die het mij jaarlijks betaalt, ik hou echt van dat gevoel van zekerheid dat het mij schenkt”, dan hoeft jij niet te denken dat er iets verkeerd is. Het betekent niet dat jij die job moet opgeven en zonder cent op zak op straat moet gaan leven.

Wat belangrijk is, is dat jij volmaakt eerlijk wordt bij datgene wat jij aan het doen bent, en de neiging van het ego terugtrekt om te zeggen: ”Wel, ik kies voor deze job omdat ik geloof dat het product dat wij maken een grote impact heeft op deze Aarde. Ik geloof echt dat wij het verschil kunnen maken. En daarnaast creëren wij tewerkstelling en geven geld aan liefdadigheid. Dat is de reden waarom ik hier ben.” Oh, dat is onzin!

In de wereld zal jij doen wat jij doet naargelang datgene waar jij jouw waarde op hebt geplaatst. Daarom heb ik zo vaak gezegd:

*Als jij werkelijk wilt weten wat jij aanbidt,
waar jij aan toegewijd bent,
wat jij diep van binnen gelooft,*

*kijk dan gewoon naar waar jij nu bent,
met wie jij nu samen bent
en hoe jij jouw tijd doorbrengt
en welk gevoel jou dit schenkt - heel eerlijk.*

Diegenen die aandringen op het sparen van geld voor mindere dagen, zeggen in feite: "Ik geloof dat er minder goede dagen zullen komen tenzij ik iets doe om dit te voorkomen." Zij hebben hun vertrouwen geplaatst in hun kracht om te manipuleren en de wereld te gebruiken om datgene te maken wat zij nodig achten.

Dit is heel, heel anders dan het vertrouwen van diegene die ontwaakt is in God en weet dat alles wat verschijnt en voorbijtrekt in het veld van tijd en ruimte zonder gevolgen is. Want *die* geest is dermate geïdentificeerd met het zijn van de aanwezigheid van Liefde, dat de lichaam-denkgeest morgen kanker zou kunnen krijgen en zeggen: "Wat zou het?"

De denkgeest die in vrijheid rust, heeft geleerd om zijn vertrouwen en loyaliteit naar Liefde te verplaatsen. Die denkgeest is ertoe gekomen om de vrede te genieten die voortvloeit uit louter liefhebben. Want welke schade kan de denkgeest die simpelweg liefheeft oplopen, die geest die naar alle dingen kijkt en volmaakte onschuld ziet en die speelt in het Koninkrijk dat de Vader heeft voorzien - het koninkrijk van de lichaam- denkgeest, het koninkrijk van tijd en ruimte, het koninkrijk van de kracht om Liefde boven angst te kiezen?

Daarom stel ik deze eenvoudige gedachte voor:

*Lijden komt voort uit de identificatie met de vorm,
of het nu het lichaam is,
een geloofsovertuiging,
een carrière*

*of om het even welke context van ervaring.
Want elke ervaring komt en gaat.
Bevrijding en diepe vrede,
vloeien voort uit de identificatie met de inhoud.*

Met inhoud bedoelen wij eenvoudigweg de matrix of de bron van waaruit alle mogelijkheden mogelijk zijn. Het is zoals een musicus die het veld van de stilte waardeert waaruit noten kunnen verschijnen in een bepaalde volgorde, zodat een mooie melodie gecreëerd wordt. Indien er geen stilte tussen de noten was, dan zou geen enkel lied jouw hart ooit kunnen raken.

De matrix van Liefde, wat de aanwezigheid van de Vader is, de pure intelligentie, het veld waarin alle dingen komen en gaan en dat zelf nooit verandert, dat veld is als een doek waarop een groot artiest schildert. Maar de meester in het schilderen weet dat er zonder doek helemaal niets is. En daarom eert hij op de eerste plaats het doek.

Beperkende geloofsovertuigingen brokkelen vanzelf af in de mate dat de ziel ontwaakt

oyaliteit en vertrouwen zijn twee belangrijke dingen om te overwegen. Er is natuurlijk een groeiproces, want telkens wanneer jij inziet dat datgene waarop jij jouw vertrouwen hebt geplaatst, jouw ziel niet werkelijk, niet waarlijk kan vervullen, dan is het alsof een structuur afbrokkelt.

Nu, wat gebeurt er werkelijk? Jij, als onbegrensd wezen, hebt ingezien dat jij bedot wordt. En jij trekt jouw waarde terug uit datgene waarop jij jouw vertrouwen hebt geplaatst. Dat voelt aan als een afbrokking. En het is letterlijk het afbrokkelen op het subtiële niveau van energie dat een waarneembaar geloofssysteem opbouwt over de aard van ervaring.

Om jou een eenvoudig voorbeeld te geven: ‘Stel dat iemand gelooft dat hij ’s morgens een kop koffie nodig heeft om de dag te kunnen beginnen en dan later in zijn leven tot de vaststelling komt dat hij dit in feite nooit nodig had. Dan kan hij verder van zijn kopje koffie genieten, maar het zal nooit meer voor dezelfde reden zijn. Die geloofsstructuur zal afbrokkelen en hij zal het leven letterlijk op een andere manier zien.’

Ieder van jullie die deze les leest, kan nu een pauze nemen en overwegen welke geloofsstructuren in jouw leven afgebrokkeld zijn. Heeft het niet altijd geleid tot een gevoel van grotere uitgestrektheid, grotere wijsheid en een zekerder weten?

Met andere woorden, het leven beweegt van illusie naar werkelijkheid. Wanneer de ziel ontwaakt, voelt zij letterlijk een sensatie van uitbreiding en groei. Maar groei heeft helemaal niets te maken met het lichaam dat groter wordt of de bankrekening die aandikt of het aantal kinderen dat toeneemt. Jullie weten allemaal dat wanneer wijsheid opnieuw ontwaakt binnen de denkgeest, dat dit gepaard gaat met een gevoel van groei. En dat soort groei wordt voor jou totaal aantrekkelijk.

Plaats jouw vertrouwen in de Liefde die jou geboorte schonk

anneer jij zoveel liefde begint te voelen voor de wijsheid van de volmaakte eenheid met God, zodat dit nog het enige is wat voor jou belangrijk is, dan ben jij al voor negentig procent bevrijd van illusie. En de wereld zal nooit meer de kracht hebben om jou werkelijk aan haar te binden.

Plaats daarom jouw vertrouwen in de Liefde die jou geboorte schonk. Wanneer ik zeg: ‘die jou geboorte schonk’, dan spreek ik niet over het lichaam. Dan spreek ik niet over jouw persoonlijke verhaal, jouw ego. De ‘jij’ waarnaar ik verwijst, bestaat binnenin en nog voorheen dit alles.

Het is alsof jouw Vader jou geschapen heeft als de krachtige oceaan waarin *jij* - bewust of niet bewust - alle golven hebt laten oprijzen die jouw specifieke ervaring als ziel geworden zijn. *Dat* is wat God geschapen heeft. Vertrouw die Ene die jou geschapen heeft als onbegrensde bron van gewaarzijn, die in elk moment volmaakt vrij is om te beslissen welke ervaring zij wil hebben.

Waarom is dit belangrijk? Jouw wereld zal jou leren, en het niveau van waarneming van de lichaam-denkgeest zal jou zeggen: “Wel, ik wil een ervaring hebben. Oh, ik dacht juist aan het eten van een ijsje. En zie, ik had de ervaring van mijn

lichaam die naar het ijssalon reed en een ijsje at.” Dat gebeuren vond plaats.

Maar als jij nader kijkt dan zal jij ontdekken dat jouw eigenlijke ervaring enkel de waarde is die jij erop hebt geplakt. Ik weet dat dit voor jou heel subtiel lijkt, maar het is heel, heel belangrijk. *Ervaring doet zich echt nergens anders voor dan in het veld van jouw geest.*

Jij zou evengoed naar het ijssalon kunnen gaan en een ijsje eten en met jouw gedachten bij een boek zijn dat jij aan het schrijven bent of bij de herinnering aan een liefdesaffaire of een goede film van de voorbije avond, en daarbij niet eens de smaak van het ijsje opmerken. Jij gaat naar huis en jouw vrouw of man zegt: “Wel, schatje, had jij een aangenaam uitje naar het ijssalon?” En jij antwoordt: “Oh, oh, dat is waar. Ik ben daar inderdaad gestopt. Maar om eerlijk te zijn, ik herinner mij zelfs niet meer wat ik gegeten heb!”

Dus waar vindt ervaring plaats? Het vindt niet plaats op het niveau van de lichaam-denkgeest zelf. Het vindt plaats op het niveau van geest. En de geest vormt ervaring naargelang datgene wat hij kiest te waarderen.

Nu, betekent dit dat jij al jouw activiteiten in de wereld laat vallen? Nee. Iemand die ontwaakt is, geniet en maakt plezier in de wereld - vanuit een staat van helderheid van weten dat alles wat men met de lichaam-denkgeest verkiest te doen, niets anders is dan een vrije keuze gebaseerd op datgene wat men in dat moment kiest te waarderen. En als men die waardering helemaal tot zich neemt, dan kan men de ervaring die men heeft, totaal genieten.

Dan is de cirkel rond. Als je dan een website wil ontwerpen, een bankier of een danser wil zijn, een prostituee

of een boer - het doet er niet langer toe. Want de denkkeest die ontwaakt is, ziet ervaring verschijnen en verdwijnen zolang het lichaam meegaat. Hij neemt volledige verantwoordelijkheid voor de ervaring en beseft dat hijzelf de kracht bezit om die ervaring zo te creëren dat ze vreugdevol, vervullend en een zegen is - los van wat de lichaam-denkkeest feitelijk doet.

Er kan geen verschil zijn. Het maakt niet uit of jij nu een leraar bent die op een boot staat langs de kustlijn van een groot meer in wat jij nu Israël noemt, en voor een groep van honderden mensen spreekt, of jij gaat na of jij met enkele vissen en een paar broden vijfduizend mensen kan voeden om daarna te zeggen: "Oh, zie dat nu. Dat was leuk!"

Er is geen verschil tussen dit en het besturen van een vrachtwagen in New York City om bevroren vis te leveren, als de denkkeest in deze ziel zich maar volledig rekenschap geeft van zijn ervaring en geniet van het mysterie van het scheppen van ervaring, en ervoor kiest om vreugde en vrijheid in dat moment te brengen.

Dit is de reden waarom de gebeurtenissen van de wereld jou nooit kunnen binden. Alle lijden vloeit voort uit de *interpretatie* waarmee jij de gebeurtenissen *bedekt*. En precies in dat moment heb jij het geschenk gebruikt dat God jou gegeven heeft, namelijk de kracht van het bewustzijn om ervaring te creëren.

Nogmaals, de kruisiging was mijn laatste les in de realisatie dat ik de ban verbroken had. Ik was niet langer onder de ban van de egoïstische denkkeest of de lichaam-denkkeest. Ik keek alleen naar mijn ervaring en besloot in vrijheid om temidden van deze context in een staat van Liefde te zijn.

Jij bent vrij om in een staat van Liefde te zijn temidden van om het even welke context, terwijl jij toekijkt en observeert dat de golven van het tijdelijke voortdurend komen en gaan.

Wanneer jij dit ziet gebeuren en wanneer jij binnen jezelf die vaardigheid ontwikkelt - door de keuzes voor Liefde, door de keuzes voor vergeving en door de keuzes om gelukkig te zijn in plaats van gelijk te willen hebben, door in onschuld en verwondering te leven in plaats van in zekerheid en sleur, en door te rusten in ware kennis, in zuiver weten in plaats van in de relatieve kennis van de wereld - dan zal jij inzien dat alles wat komt en gaat jou nooit kan verlaten. Dat verlies onmogelijk is.

Want waar de denkkeest kiest om in Liefde te rusten, worden alle dingen die verschijnen en verdwijnen herinnerd en hersteld en geheilgd. Daar is volmaakte vrede.

Het is mogelijk dat een geliefde vriend heen gaat in wat jij 'de dood' noemt, maar omdat jij jouw vriend niet langer identificeert met de lichaam-denkkeest en omdat jij daardoor niet waarneemt dat jij jouw vriend niet langer kan liefhebben, blijf jij gewoon genieten van het liefhebben van jouw vriend. Terwijl jij in Liefde verblijft, begin jij de werkelijkheid te ervaren dat niets sterft. Niets gaat dood!

Want pure intelligentie kan nergens heen gaan. Eén van jouw wetenschappers heeft ooit gezegd: "Ik denk dat ik het door heb. Alles wordt gevormd uit energie en dat kan nergens heen gaan. Het kan alleen veranderen van vorm. Maar de essentie, de energie blijft."

Dit is niet anders dan een mysticus, een wijze, een grote verlosser of Messias of een gewone alledaagse persoon die 's morgens wakker wordt en zegt:

Weet je, enkel Liefde is werkelijk!

En in Liefde bestaat alles eeuwig.

Ik ben niet gescheiden.

Ik ben niet verloren. Ik ben vrij!

De grote reis binnen het veld van ruimte en tijd dient om toe te staan dat dit gewaarzijn zich in jouw wezen vestigt, zodat deze kwaliteit van gewaarzijn het niveau van de egoïstische denkkeest doordringt, het niveau van interpretatie en het niveau van waarneming binnen de lichaam-denkkeest - het apparaat van de hersenen en het zenuwstelsel.

Dit alles blijft verdergaan, maar jij begint het te doordringen met een steeds groter gewaarzijn dat enkel Liefde werkelijk is:

Ik heb de kracht om vergeving uit te breiden.

Telkens wanneer de denkkeest die Ene vertrouwt die hem geschapen heeft en in die vrede rust, gebeurt er een wonder. Telkens wanneer jij vergeving hebt uitgebreid, doet een wonder zich voor, want jij hebt jouw waarde uit een oud waarnemingssysteem teruggetrokken en voor de werkelijkheid gekozen.

De verlichte wijze is louter iemand die de oefening van het trainen van de denkkeest om onder alle omstandigheden de werkelijkheid van de Liefde te kiezen, ontwikkeld heeft. En via zijn vele successen kwam hij tot het weten dat wat hij gekozen heeft, waar is. God werd geopenbaard. Loyaliteit is niet langer een vraagteken.

Wat zal jij kiezen te waarderen

Vertrouwen en loyaliteit moeten voortvloeien uit de denkkeest en uit zijn kracht om te kiezen wat hij zal waarderen. Wees jij daarom *loyaal* aan de Liefde. Wees jij daarom *loyaal* aan jouw volmaakte eenheid met God. Vertrouw die Ene die jou geboorte schonk en die jouw reis terug naar huis al gans de tijd geleid heeft. Want herinner jou wat ik jou al vaak heb gezegd, dat vanaf het ogenblik dat de droom van afscheiding gedroomd begon te worden, het antwoord - de Heilige Geest genaamd, het juist gerichte denken in de diepte van jouw wezen dat nooit geraakt kan worden - al verschaft was.

Verblijf in het juist gerichte denken van enkel Liefde te kiezen. Breid totale vrijheid uit voor alle golven die komen en gaan. In die zin is het weerpatroon een golf, is Caesar een golf, is jouw partner een golf indien jij naar hem kijkt als een lichaam-denkkeest. Zij zijn allen een golf. Zij zullen komen en zij zullen gaan. Maar als jij verblijft in het veld van Liefde, dan verblijf jij in tijdloosheid en eeuwigheid. Jij verblijft als ruimtelijkheid die alle dingen omarmt, alle dingen vertrouwt en daardoor alle dingen transformeert.

Dit, geliefde vrienden, is de essentie van loyaliteit en vertrouwen: Als jouw loyaliteit rust op iets dat ten onder gaat, dan heb jij nog niet ten volle gekozen om jouw loyaliteit te plaatsen op datgene wat niet ten onder gaat. Als jouw vertrouwen in de eis ligt dat personen op een bepaalde manier

moeten handelen en zich op een bepaalde manier horen te gedragen, dan ben jij er nog niet toe gekomen om de volmaaktheid van de Liefde te vertrouwen die al in ieder leven aan het werk is en elkeen naar diepere niveaus van de herinnering van de waarheid roept.

Zie dus de volmaaktheid van alle gebeurtenissen in. Want alle golven die in het veld van het tijdelijke oprijzen, bezitten in en vanuit henzelf geen enkele kracht. Zij worden al gedragen door de armen van een volmaakt liefdevolle God en elke gebeurtenis dient werkelijk geen ander doel dan die ziel, die sprankel van puur bewustzijn of intelligentie, te porren en dieper te kijken dan zijn illusies.

Wanneer iemand jou aanvalt of iets op jou projecteert, dan schreeuwt hij alleen maar vanuit zijn eigen angst en waanzin. De ontwaakte kijkt naar hem met liefde en zegt alleen maar: “Oh, is dat zo? Wel, dat is goed. Ja, bedankt om dit te delen. Nog een fijne dag.” En hij blijft vertrouwen en laat zijn leven een uitdrukking zijn van die loyaliteit die hij *alleen* schenkt aan de stem van die heilige Ene binnen in hem.

Kijk en zie waar jij in vertrouwen en loyaliteit verblijft in jouw eigen leven. Stel jezelf eenvoudigweg de vraag: “Waar zijn mijn afgoden? Aan wat ben ik gehecht en waarom?” Herinner jou dat zij die gedachten hebben zoals ‘ik’ en ‘mijn’ niet de ware natuur van alle dingen kennen. Wanneer jij zegt “mijn auto” of “mijn vrouw” dan ben jij niet in verbinding met de waarheid, want alle dingen behoren toe aan God. Jij kan niets bezitten, behalve de werkelijkheid van wat jij bent als gedachte van Liefde in vorm.

Wanneer jij Liefde kiest, dan word jij vrij

om dus tot het inzicht dat jij vrij wordt wanneer jij Liefde kiest. Wie kan jou benadelen? Welke winst of verlies kan jouw vrede beïnvloeden?

Telkens wanneer jij Liefde herinnert, geef *jij* Liefde. Overal waar jij gaat en iedereen die jij ontmoet, wordt geraakt in een stille en heilige plek. Ze weten misschien niet waarom ze zich aangetrokken voelen om in jouw aanwezigheid te vertoeven, maar *jij* zal het wel weten. Jij kiest eenvoudigweg om te zijn - en wees hier heel aandachtig voor mijn woorden - jij kiest louter en alleen om uiteindelijk te *ontwaken* en de incarnatie van God te zijn. Want God is louter Liefde en wanneer jij liefhebt dan is er louter God.

Herinner jou dus altijd, geliefde vrienden, dat datgene wat ten onder gaat enkel de vorm kan zijn en niet de inhoud. Liefde kan nooit afbrokkelen, want het is de inhoud die de aanwezigheid van Gods werkelijkheid is. Omdat Liefde de inhoud is, is het onveranderbaar, onveranderd en voor eeuwig onveranderlijk.

Volmaakte vrijheid komt in die denkkeest die zijn identiteit verschuift van het niveau van het lichaam, van het niveau van de interpreterende denkkeest, van het niveau van de egoïstische denkkeest die erop aandringt dat zijn

constructies werkelijk, juist en waardevol zijn, naar de *identificatie* met Liefde.

Identificatie met dat wat tijdelijk en conditioneel is, kan nooit het onvoorwaardelijke en het eeuwige voortbrengen. De kracht van de denkgeest kan van het voorwaardelijke in het onvoorwaardelijke springen door de beslissing om alleen nog dat te waarderen.

Ik begrijp goed dat datgene wat binnen de lichaam-denkgeest verschijnt, de angst om te overleven is. Maar het is een zinloze angst, want vanaf het ogenblik van zijn conceptie loopt de lichaam-denkgeest onverbiddelijk zijn overlijden tegemoet.

En als de lichaam-denkgeest op zichzelf compleet machteloos is, en dat is hij, om als eeuwigheid te bestaan, dan moet alles wat afhankelijk is van de lichaam-denkgeest er samen mee ten onder gaan. Alles wat dus gebouwd werd op het fundament van jouw identificatie met het waarneembare niveau van de lichaam-denkgeest, de interpretaties van de denkgeest en het aandringen van de egoïstische denkgeest om gelijk te hebben, zijn als vloeren in een huis dat gebouwd werd op de fundering van vergissing en illusie. Jij kunt het beter nu herkennen - ze zullen afbrokkelen.

Illusies hebben geen leven. Dat is de reden waarom ze illusies zijn. Alleen binnen de werkelijkheid wordt het Leven uiteindelijk gevonden. Ja, jij voelt hoe die afbrokkeling plaatsvindt, want wat in de denkgeest afbrokkelt, zendt een schokgolf als een rimpeling doorheen de lichaam-denkgeest, doorheen de hersenen, doorheen het zenuwstelsel. En het lichaam schudt en kreunt en misschien weent en zeurt het, maar het is niets meer dan het afbrokkelen van een illusie.

Uiteindelijk moet het lichaam zelf afbrokkelen als een illusie, want de denkkeest die groeit in de straling van zijn ontwaken, moet uiteindelijk de totale fysieke dimensie terzijde leggen als speelgoed dat het ontgroeid is. De lichaam-denkkeest, het zenuwstelsel, kunnen jou niet langer bevatten, want wat jij waarde schenkt, is om niets anders meer te *zijn* dan de straling van de aanwezigheid van Gods Liefde. Jij begint te beseffen dat jij geen lichaam-denkkeest nodig hebt om Liefde uit te breiden. Zolang echter de lichaam-denkkeest duurt, heb het lief, omarm het, sta het toe. Maar verwacht er geen grootse dingen van. Gebruik het louter als een tijdelijk communicatiemiddel.

Gezien jij Liefde verlangt, oefen dan om *louter* Liefde te onderwijzen. Liefde onderwijzen is niet praten *over* liefde, het gaat niet om de filosofie van de liefde en ook niet om de metafysica van de liefde. Jij onderwijst liefde door in elk moment *liefde* te *zijn*. En jij kunt enkel liefdevol zijn door jezelf toe te staan om de aanwezigheid van Liefde te *voelen* in en als jouw ervaring van ogenblik tot ogenblik.

Omdat liefde onvoorwaardelijk is, ben jij *nu* vrij. Er moet geen set van omstandigheden gewijzigd worden vooraleer jij de kracht bezit om in Liefde te zijn. Dit is hetzelfde als zeggen dat God jou in elk moment vanuit pure genade gegeven is, en dat er van jou niets anders gevraagd wordt dan jezelf *te openen en te ontvangen*.

Alleen Liefde is werkelijk. Alleen Liefde staat jou toe om de grote angst, het grote lijden dat enkel voortkomt uit een tijdelijk en misplaatst identiteitsprobleem - een autoriteitsprobleem - te overstijgen. Jij denkt dat de constructie van de wereld jouw autoriteit is. Jij denkt dat de lichaam-denkkeest is wie jij werkelijk bent. Dit is niets anders dan een identiteitsprobleem, een autoriteitsprobleem. Wanneer

jij tot het besef komt dat jij louter een expressie van die Ene bent - pure Geest, Liefde - dan ben jij bevrijd van de wereld.

Nu, zal de wereld dit ‘snappen’? Zal de wereld jou zeggen: “Oh, ik ben echt blij dat jij vrij bent”? Natuurlijk niet, omdat de wereld net een poging is om *anders* te zijn dan de Waarheid van het Koninkrijk. Wanneer iemand dus op een bepaald ogenblik iets op jou projecteert, wanneer iemand alles behalve liefdevol is, dan kan dit enkel zijn omdat hij er nog steeds voor kiest om aan te dringen dat de constructie van de zintuiglijke data die hij via zijn zenuwstelsel doorkrijgt en waarmee hij zich geïdentificeerd heeft, terecht is. Met andere woorden, hij leeft nog steeds in illusie.

Alleen Liefde is werkelijk. Als jij bij iemand wil zijn die ontwaakt is en wijs, wees dan bij iemand die ervoor kiest om enkel Liefde te onderwijzen. Laat *hen* jouw vrienden zijn. Laat *hen* jouw speelkameraden zijn. Laat *hen* jouw geliefden en partners zijn, want zij zijn de enigen die in staat zijn om de Waarheid te eren die altijd waar is en dit te zien als de essentie van jouw ziel.

Daarom is de aantrekkingskracht tot iemand die ontwaakt is zo groot, omdat zij jou ‘zien’. Zij zien jou in jouw wezen, omdat zij *vanuit* hun eigen wezen kijken. Dit is één en hetzelfde, want de heilige Zoon van God is één. Kies daarom Liefde. En overstijg het lijden dat de wereld is.

Herbekijk waar jij jouw loyaliteit hebt geplaatst

 liefde vrienden, wees dus waakzaam gedurende de komende dertig dagen. Geniet ervan om louter te kijken waar jij jouw loyaliteit in het verleden hebt geplaatst en waar jij ze nu plaatst. Kijk naar de grootse reis die jij hebt gemaakt. Wat heeft jouw loyaliteit verplaatst van jouw teddybeer naar God, behalve God Zelf?

Denk dus niet dat jij gescheiden was van die Ene. Want in elk ogenblik van jouw ervaring, zelfs wanneer jij geloofde in de illusies die de ogen van het lichaam jou toonden, ook dan was die Ene die louter Liefde is aan het werk om jouw illusies op te lossen, één voor één, op de manier die uniek is voor de dynamiek van jouw eigen ziel.

Wanneer het schip de haven binnenvaart, dan is het thuis. De lange reis is vergeten. Misschien worden nog een paar verhalen verteld op café terwijl iedereen een biertje drinkt. Maar na een dag of twee, een week of een maand, vervaagt de reis uit het gewaarzijn. En vrienden vertoeven enkel nog samen om bloemen te laten groeien, om te dansen in de avond, om te kijken naar de zonsondergang en elkaar te kussen en te knuffelen.

Wanneer het schip de haven binnenvaart, dan is de reis voorbij. En er is alleen nog het kalme water, hoewel er een

storm omheen kan razen. Laat het! *Laat de storm van het leven razen.*

Identificeer jou uitsluitend met de vrede die elk begrip te boven gaat, de vrede die komt wanneer de denkkeest beslist om zich alleen nog te identificeren met Liefde. Vrede, geliefde vrienden, is het resultaat van een *verschuiving van de identiteit*, die verschijnt door jouw vertrouwen en loyaliteit enkel op die Ene te plaatsen die louter Liefde is.

Sta toe dat al het overige afbrokkelt. Betekent dit dat jij jouw gouden munten moet opgeven? Natuurlijk niet! Want dat zou hetzelfde zijn als zeggen dat jouw gouden munten de kracht bezitten om jou te binden. En dat hebben ze niet! Noch het bezit van munten, noch het gebrek aan munten kan jou binden. Alleen de beslissing om niet lief te hebben kan jou binden en laten lijden.

Schenk daarom volmaakte vrijheid aan alle dingen die gecreëerd werden, want zij behoren jou niet toe, noch werden zij jou gegeven om jou zekerheid te bieden of jouw ego op te vrolijken of jou gelukkig te maken. Zij werden jou enkel gegeven om er vreugde in te scheppen en ze te zegenen.

Streef niet langer na om iets of iemand te bezitten. Streef niet langer na om iets of iemand te veranderen. Verlang er enkel naar Lief te hebben. En in Liefde ben jij bevrijd.

Maak dus, terwijl jij deze les beëindigt, de eenvoudige beslissing om vijf minuten door te brengen en niets anders te doen dan alles wat jij met de ogen van het lichaam ziet, lief te hebben, alles wat binnen de denkkeest verschijnt als een herinnering of het beeld van een vriend, of iets wat jij gedaan hebt of een gebeurtenis - het maakt niet uit wat er verschijnt, beslis eenvoudigweg om het lief te hebben. Dat is alles.

Probeer jezelf dan maar eens wijs te maken dat vrede een heel eind van jou verwijderd is. Het is hier aanwezig in elke keuze voor Liefde.

Daarom, geliefde vrienden, kijk ik inderdaad in volmaakt vertrouwen en loyaliteit naar jou, en weet dat jij gedragen wordt op de vleugels van die Liefde die jou wegdraagt naar zichzelf. In volmaakt vertrouwen en loyaliteit kijk ik naar het heilige en enige geboren Kind van God en weet dat de droom van afscheiding al gecorrigeerd is en dat jij *nu* in volmaakte veiligheid verblijft!

Want de gebeurtenissen in tijd en ruimte kunnen de Geest, de pure intelligentie, het onbegrensde gewaarzijn, dat is de Waarheid van wie *jij* bent, nooit raken of veranderen. Het is aan jou om te beslissen om die kracht van het gewaarzijn te genieten door enkel liefdevolle gedachten te kiezen.

Vrede zij altijd met jou, geliefde vrienden. Amen.

Les III - 32 (De Weg van Kennis)

Het verlangen van de ziel is Liefde kennen

Geliefde en heilige vrienden, wij treden naar voor om nog maar eens te spreken over de essentie van alles wat jij zoekt en alles wat jij bent. Met grote devotie en onophoudelijke lof, delen wij datgene met jou dat alleen in staat is om het kind van God te bevrijden; het enige dat de denkkeest verlicht, het hart zuivert en sereniteit van de ziel teweegbrengt.

Wat dan zou dit onderwerp kunnen zijn? Naar welk thema zouden al deze woorden kunnen wijzen? Inderdaad, naar wat wijst de oprijzende ochtendzon? Naar wat wijst het gelach van een kind? Naar wat wijst de specifieke adem die jij ademt? Naar wat wijzen alle dingen die geschapen werden? Want ik heb jou al gezegd dat jij niets kan scheppen, dat niet jouw verlangen om te ontwaken uitdrukt.

Daarom is al het ‘doen en laten’ van de lichaam-denkkeest niets anders dan een poging van de ziel om los te breken uit alle beperking, en om opnieuw te rusten of

achterover te leunen in die volmaakte vrede die het volmaakte weten is dat enkel Liefde werkelijk is.

De yogi in zijn grot, drukt niets anders uit dan het verlangen van zijn ziel om te rusten in God. De verstrengelde geliefden drukken niets anders uit dan het verlangen van de ziel om de realiteit van de Liefde te raken, te proeven. En Liefde is niets anders dan God, want God is alleen maar Liefde. Alle dingen weerspiegelen dus voor jou, via het gevoelsapparaat van de lichaam-denkgeest, het verlangen van gans de schepping om de levende aanwezigheid van die Ene die ik Abba heb genoemd, met volmaakte zekerheid te *kennen*.

In 'het pad van Weten' daagt het gebeuren dat de denkgeest omgeschakeld is van angst naar Liefde, van twijfel naar volmaakt vertrouwen. Volmaakt vertrouwen is niet het begin of de tussenfase waarin men *kies*t om vertrouwen te hebben in datgene wat niet gezien kan worden, in de hoop dat het zich zal materialiseren, want volmaakt vertrouwen verjaagt alle angst. Vertrouwen - wanneer het gezuiverd, gerijpt en totaal gerealiseerd is - is hetzelfde als volmaakte vergeving, de terugkeer naar vrede en het weten dat enkel Liefde werkelijk is.

Liefde, geliefde vrienden, is de essentie van wat jij bent. Liefde is de essentie van alles wat danst als een tijdelijke reflectie voor de ogen van jouw specifieke lichaam-denkgeest. Er is niemand - niets - waar jij naar kan kijken en in essentie *geen* Liefde is. Er is *niets* wat jij kan ervaren dat in essentie geen Liefde is.

De enige vraag

e enige vraag die zich nu stelt is:

*Ben jij bereid om de reis van angst naar Liefde te maken,
terwijl jij kijkt naar alle dingen,
terwijl jij om het even welk gevoel ervaart?*

Want er is niets dat het licht en de aanwezigheid van jouw Schepper voor jou kan blokkeren. De werkelijke wereld van de Liefde waarnemen, is met volmaakte zekerheid weten dat jij en jouw Vader één zijn.

Wanneer jij enkel jouw liefdevolle gedachten herinnert, dan is Liefde het enige wat jij zal zien. ‘Jouw liefdevolle gedachten herinneren’, betekent niet dat jij naar het verleden kijkt en beslist om die gedachten te negeren die minder dan liefdevol waren. Het betekent dat jij, in waarheid, nooit naar ‘het verleden’ kijkt.

Wees maar zeker dat wanneer jij *nu* een herinnering hebt, jij dan een heel tegenwoordige ervaring hebt. Het is onmogelijk om over het verleden te denken, want denken vindt *nu* plaats. Jij zal naar het verleden kijken wanneer jij het in dit moment *verkiest te zijn*.

Wanneer jij nog steeds de gevolgen meedraagt van minder liefdevolle reacties, alsook de waarnemingen die jij

daarvan hebt gemaakt, dan zal jij ‘het verleden’ blijven zien zoals jij dat altijd al gedaan hebt.

Maar als jij naar het verleden kijkt en kiest om eerst de aanwezigheid van Liefde te zijn - met het verlangen om met de ogen van Christus te kijken - dan zal er geen enkele gebeurtenis zijn die jij als ziel ooit hebt ervaren, die niet onmiddellijk vertaald wordt in volmaakte onschuld, in het volmaakte besef dat het niet meer dan een droom was.

Want Liefde kijkt naar alle dingen en ziet dat er geen andere substantie is behalve de Liefde van waaruit diegenen die betrokken waren in de situatie, verlangden om een manier te vinden om de werkelijkheid van henzelf te kennen.

Luister hier dus heel aandachtig: Jij kan niets anders ervaren dan het verlangen van de ziel om de volmaaktheid te zijn van wat zij is - Liefde. Alles - jouw reusachtige wolkenkrabbers, jouw drukke autosnelwegen, jouw legers - is een uitdrukking van het verlangen van de ziel, die vonk van goddelijkheid die rust in alles wat gecreëerd is, om Liefde te kennen.

Werd dit verlangen verwrongen? Oh, ja! Denken dat iemand tot Liefde kan ontwaken, Liefde kennen en Liefde hebben door wapens van destructie te maken, moet inderdaad totaal waanzinnig zijn. Maar het verlangen waaruit het voortkomt, is werkelijk niet anders dan dat van de pacifist die een bloem wil steken in de loop van een geweer. Het is niet anders dan dat van de moeder die haar pasgeboren zoon in haar armen neemt om borstvoeding te geven. Het *verlangen* is één en hetzelfde.

Daarom heb ik jou al vaak gezegd dat wat geen Liefde is, niets anders is dan angst. Angst is louter een spanning die

zich heeft voorgedaan binnen de ziel die tijdelijk haar gezonde verstand verloor en niet meer weet dat zij niet naar Liefde moet zoeken, maar dat zij zich enkel moet *openen*, en Liefde *zijn*. Want de poging om Liefde te zoeken, onthult enkel het feit dat wijsheid het domein en de heerschappij van jouw hart en jouw ziel en jouw geest niet leidt.

Elke poging om iets te *bekomen* is waanzinnig. Net zoals elke poging om zich te *onthouden* van ontvangen of geven, waanzinnig is. Bekomen en ontvangen zijn niet hetzelfde. Geven om iets te bekomen, is geen oprecht geven. Geven en ontvangen zijn één. Want in beide gevallen moet het hart zich openen, moeten alle afweermiddelen opzij gelegd zijn en moet de ziel totaal kwetsbaar geworden zijn.

Binnen de volmaakte paradox van het spirituele pad is het zo dat wanneer kwetsbaarheid volledig is toegestaan, via het meesterschap van de sleutels van het Koninkrijk (verlangen, intentie, toestaan en overgave), wanneer dit inderdaad voltooid is, dan is Liefde gekend. Want in volmaakte kwetsbaarheid, herinnert de ziel haar volmaakte onkwetsbaarheid. De wereld kan diegene die louter liefheeft niet raken.

Oh, inderdaad, geliefde vrienden, de schoonheid van elke bloem, het lied dat elke vogel zingt - al deze dingen zijn aan jou, het heilige Kind van God, gegeven. Het sprinkelende water, de immense uitgestrektheid van de woestijn - deze dingen zijn aan *jou* gegeven. Geen enkele schepping bezit hetzelfde vermogen dat jij als menselijk wezen bezit.

Zelfs jouw walvissen en dolfijnen kunnen niet werkelijk de aanwezigheid en het mysterie van de Schepper ervaren en *realiseren*. Zij stromen volmaakt onschuldig in de creativiteit, in de Liefde van de Schepper, maar hun vermogen

om datgene wat Liefde is, *bewust* te reflecteren, te kennen en te belichamen, is niet hetzelfde.

En al diegenen die denken dat het opzoeken van een walvis, of een dolfijn, of een wolf, of een beer, of een kraai, of wat jij maar wil, iets aan hun eigen natuur zal toevoegen, zitten nog vast in projectie en projecteren nog steeds op een andere vorm van de schepping, datgene wat ze in en voor *zichzelf* moeten omarmen.

Want het lichaam is de tempel van de levende Geest wanneer het gezien wordt door ogen die ontwaakt zijn. Waar jij bent, is waar de Hemel totaal beschikbaar is. Wat jij bent, is de Liefde van God die manifest werd gemaakt. En wanneer jij enkel jouw liefdevolle gedachten herinnert, dan betekent dit dat jij jezelf op precies dat moment ‘her-innert’, terug bij elkaar brengt. Jij brengt alle facetten van jezelf terug in de heelijkheid van de realisatie dat enkel Liefde werkelijk is.

Bijvoorbeeld: “Ja, mijn hond is pas overleden. Ja, mijn man heeft mij zonet verlaten.” Dit zijn niets anders dan de uiterlijke vormen die binnen het veld van veranderingen komen en gaan. “Maar de essentie heeft mij niet verlaten, want ik ben vrij om lief te hebben. Ik ben vrij om in het huidige moment de energetische overgang vanuit een bepaalde set van omstandigheden te maken. Elk ogenblik ben ik vrij om niet in angst te verblijven, om niet in die angst te verblijven die zegt dat ik onmogelijk kan overleven omdat mijn teddybeer gestolen werd.”

En wat zijn partners, vrienden, carrières, auto’s, geld op de bankrekening anders dan de poging van het kleine kind in jou om vast te houden aan de ‘teddybeer’ waarvan jij gelooft dat hij jou kan troosten? Maar het is de *Christus* in jou die kan *liefhebben*!

Telkens wanneer jij geconfronteerd wordt met de uitdagingen die de diepste angsten in jou naar boven halen, de diepste angsten van 'de boel in handen te hebben' - van het domein dat jij 'jouw leven' noemt - dan verschijnen die zaken niet toevallig. En ze moeten onophoudelijk verschijnen in een wereld van onophoudelijke verandering. Want alles waar jij naar kijkt en jij als een tijdelijke vorm van de schepping waarneemt en waarvan jij zegt dat jij het liefhebt, is al aan het sterven en is al dood in jou.

Er kan geen vrede in de wereld zijn. Maar *jij* kan de belichaming van vrede zijn wanneer jij voorbij alle vormen kijkt en de essentie van alle dingen waarneemt als het *verlangen* naar Liefde, het *verlangen* om te herinneren.

Wanneer jouw partner jou verlaat - ongeacht wat hij zegt - dan verlaat hij jou vanuit zijn *verlangen* naar Liefde. Betekent dit dat jij hem tekort hebt gedaan? Helemaal niet! Want dat zou betekenen dat hij een slachtoffer is van jou. Maar jij hebt mij al vaak horen zeggen: er is geen oorzaak, behalve datgene wat verschijnt binnen het onafhankelijke veld van elke ziel. Liefde is altijd aanwezig en er is geen reden om te blijven of te vertrekken. Er is alleen maar reden om te ontwaken voor de stem van de Liefde en *haar* toe te staan om *jou* te bewegen.

In de wereld kan vrede dus niet gevonden worden. Want in de wereld bestaat alleen het diepe geloof dat Liefde afwezig is en gezocht, nagestreefd en bekomen moet worden - onttrokken moet worden - uit de vormen van de schepping, ongeacht of het nu een carrière, een bloem, de oceaan, de woestijn, een geliefde, een vriend of geld is.

De vormen van de wereld bezitten geen werkelijkheid. Daarmee bedoel ik dat wanneer jij naar iets of iemand kijkt, terwijl de energie van willen bezitten of inwinnen doorheen jou stroomt, dan ben jij al in waan. Waanzin is een totale illusie, dit betekent dat elke poging om vanuit die energie te leven alleen maar kan mislukken.

Maar in datzelfde ogenblik verwelkomt de wereld jou in volmaakte transparantie. Niets kan jou in de weg staan. In het meest drukke shopping-centrum, te midden van de meest verschrikkelijk file, is er niets dat jou tegenhoudt om te kiezen om enkel jouw liefdevolle gedachten te herinneren.

Er is niets dat jou weerhoudt van de keuze om naar een broeder of zuster te kijken en hun volmaakte onschuld, hun onveranderlijke essentie te zien, terwijl jij hen de *volmaakte vrijheid* schenkt om te reizen zoals zij dit moeten doen, totdat ook zij besluiten om de essentie in henzelf te zien, totdat ook zij gekozen hebben om te leren de stilte van Gods aanwezigheid te zijn.

Stilte is niet het tegendeel van activiteit of beweging. Het is iets wat de lichaam-denkgeest doordringt. Er is een kwaliteit van stilheid in de ontwaakte, die heel aantrekkelijk is. Toch is de ontwaakte onophoudelijk betrokken.

Waarom? Omdat zij niet langer de stroom van deze droomwereld, inclusief de lichaam-denkgeest, weerstaan. Zij hebben in zichzelf het denksysteem van de wereld omgekeerd. De lichaam-denkgeest is niet langer geboeid door angst. Ongehinderd dient hij slechts één doel - de uitbreiding van Liefde.

Kan jij Liefde uitbreiden door de energie van het lichaam aan banden te leggen? Nee. Kan jij Liefde uitbreiden door

starre gedachten vast te houden over hoe relaties zouden moeten zijn? Nee.

De enige manier om Liefde te herinneren, de enige manier om in de zekerheid van 'het pad van Weten' te rusten, is tot het besef te komen dat wat geen Liefde is, angst is; niets anders dan angst. In om het even welk moment - in om het even welk moment van ervaren - ongeacht wat er verschijnt en waar Liefde niet als een gekend feit in jou aanwezig is, daar ben jij in angst.

We spreken hier niet over de emotie, of de golf van energie die doorheen jouw lichaam zou kunnen gaan wanneer je op een wandelpad de bocht om gaat en een zeer boze grizzly-beer ontmoet die haar jongen beschermt en jou als ontbijt wil nuttigen. Dit zijn alleen maar emoties die door de lichaam-denkgeest gaan als deel van het systeem dat jou helpt om heen te gaan of te overleven. Maak niet de vergissing om dit als angst te benoemen. Het is niets anders dan een biochemische, elektrische impuls die in de lichaam-denkgeest geprogrammeerd is. Want zelfs de wijze en de ontwaakte zal hier waakzaam voor zijn!

Maar de wijze en de ontwaakte zal vlug kijken en mogelijks zeggen: "Oh, misschien is mijn tijdstip gekomen. Ok, doe maar beer, eet mij maar op. Doe maar en kruisig mij." Of misschien zal precies diezelfde ontwaakte zeggen: "Haal mij weg uit de stad. De menigte is te groot. We moeten vluchten over het meer, want ze zouden mij vertrappelen en opeten mochten ze dat kunnen. Het is niet het moment. Dit is niet de plaats."

Vrede is dus niet passief. Vrede, de ultieme staat van Liefde, is een staat waarbij er binnenin jou *geen enkel ervaring* geblokkeerd wordt. Maak niet de fout die door velen

wordt gemaakt, van te denken dat ervaring iets te maken heeft met datgene wat zich buiten de specifieke lichaam-denkgeest bevindt. Want herinner jou dat niets wordt veroorzaakt door ook maar één enkele gebeurtenis die zich buiten de grens van de lichaam-denkgeest voordoet.

Als twee menselijke wezens samen komen - ze weten misschien niet waarom, maar om de één of andere reden staat hun hart open - dan wandelen ze rond met een neon bord waarop staat: “Ik wil alleen maar liefhebben en geliefd worden. Dat is de enige werkelijkheid. Ik ben het moe van een muur van weerstand op te trekken.” Ze wandelen om de hoek en lieve hemel, de vonken vliegen in het rond ! Ze zeggen: “Oh! Liefde! Dit is het! Dit is de ware! Oh, mijn God! Oh! Hoe kan dit zijn? Het *moet* wel een geschenk zijn van God.”

Onzin! Het is een geschenk van jezelf. *Jij* bent diegene die in de diepte van jouw wezen gekozen heeft om uiteindelijk wijs genoeg te worden om de context voor de ervaring van het delen van Liefde naar jou toe te roepen. En raad eens, het doet zich om dezelfde reden voor in jouw geliefde. Twee zielen hebben de roep uitgezonden en zijn voor een ogenblik in het veld van tijd en ruimte samengekomen in een lichaam-denkgeest waarbij elk van hen “Ja!” heeft gezegd tegen de mogelijkheid om de zuiverheid van de Liefde te herinneren.

Liefde veroordeelt niet en Liefde oordeelt niet. Wat geen Liefde is, is angst en niets anders. Herinner jou daarom dat geen *enkele daad* van Liefde geoordeeld moet worden. Want *elke* daad van Liefde is om gekoesterd te worden. Elk *ogenblik* in de aanwezigheid en de werkelijkheid van de Liefde dient om gekoesterd te worden. Elk *ogenblik* waarop één ziel, twee zielen, drie zielen, tien zielen, een heel land van zielen, een universum vol zielen - het doet er niet toe - de

keuze maakt om de afweermiddelen te laten vallen, om zich te openen en te bewegen als de aanwezigheid van Liefde, dan is die daad er één om *gekoesterd* te worden. Want het is zeldzaam in deze wereld.

Diegenen die op zoek zijn om een vriend te bezitten, om iets exclusief te maken, drukken niets anders uit dan een subtiel niveau van angst. Maar Liefde ontnemt niemand de volmaakte vrijheid, want dat is de onafhankelijkheid en het recht van elke ziel. Jij kan geen Liefde kennen totdat jij alle wezens hun vrijheid hebt geschonken. Jij kan jouw Schepper niet kennen totdat jij liefhebt zoals jouw Schepper liefheeft. En er is niemand die deze woorden leest, die nog niet verlangt om Liefde volledig te kennen en terug thuis te komen.

Thuis komen in de Liefde

huis komen betekent Liefde kennen. En Liefde kennen, betekent dat jij niet meer weet waar jij eindigt en waar jouw Schepper begint. Zo iemand heeft louter lief. Zo iemand rust zo diep in de volmaakte zekerheid van de Liefde dat de gedachte om de vrijheid van een ander te beperken, niet meer kan opkomen. Waarom zou het? Als jouw beker werkelijk overvloeit, zou jij dan aan een ander vragen om hun halfvolle glas voor jou te plaatsen en beweren dat jij de behoefte hebt om hun glas te bezitten? Liefde staat alle dingen toe. Liefde omarmt alle dingen. Liefde vertrouwt alle dingen en overstijgt daardoor onmiddellijk alle dingen.

Als jij Liefde wil kennen, breng dan in elk van de komende dertig dagen - zonder een dag over te slaan, want herinner jou dat het wijs is om jouw tijd constructief te gebruiken - wat tijd met jezelf door en neem een blad papier en potlood en kijk echt heel eerlijk terug naar jouw verleden. Waar heb jij geweigerd om totale vrijheid te schenken aan de altijd-veranderende expressie van de schepping?

Heb jij ooit een politieker veroordeeld? Precies in dat ogenblik, weigerde jij om volmaakte vrijheid uit te breiden, want oordeel vloeit voort uit angst en niet uit Liefde.

Bevond jij jou ooit in een relatie waarbij een deel van jou een zekere drang voelde om de ander te overtuigen dat hij

niet echt houdt van die persoon die hij in de supermarkt ontmoet heeft en dat hij alleen van jou houdt. Heb jij ooit, ook al was het op een beleefde manier, aan een ander gesuggereerd dat hun passie voor iemand anders dan jezelf een soort 'biologische afwijking' is en dat zij zeker niet goed wijs zijn en tijd moeten nemen om te gaan zitten en daar serieus over na te denken? Dit alles is angst en niets anders.

Want Liefde is verzadigd in haar eigen wezen. Liefde vloeit over. De gedachte om te bezitten, te controleren, te beperken kan enkel komen vanuit iemand die leegte voelt. Liefde maakt alles vrij. Liefde maakt de wereld vrij van te zijn zoals de wereld is. Liefde ziet alleen volmaakte onschuld. Liefde ziet dit omdat de dingen zijn zoals ze zijn; ze zijn zoals ze zijn. Denk goed na over deze verklaring. Omdat de dingen zijn zoals ze zijn, laat de denkgeest die in volmaakte vrijheid rust ze ook zijn zoals ze zijn; hij ziet ze als volkomen onschadelijk.

Liefde ziet dat de wereld die jou via de lichaam-denkgeest getoond wordt - deze wereld van gebouwen, auto's, vervuiling, ongerepte stranden, uitgestrekte woestijnen, torenhoge bomen, meren, vijvers, deze wereld van kwelling in de moeder die haar kind zonet verloor, deze wereld van kwelling in het hart van het kind dat zijn ouder zonet begraven heeft, deze wereld van vrede, deze wereld die alle mogelijke expressies van het bewustzijn omvat - dat *deze wereld volmaakt onschadelijk is*. Deze wereld die jij *in dit nu-moment* ervaart, kan niets aan jou toevoegen en kan niets van jou wegnemen.

Waar ben jij in dit nu-moment? Ben jij op dit ogenblik in Liefde? Ben jij zonet jouw job verloren? En geloof jij dat het probleem dat jouw vrede verstoort, het feit is dat jij geen job hebt? Dat is niet het geval.

Wat jouw vrede verstoort, is het feit dat het verlies van jouw job, jouw diepe identificatie met en als het lichaam heeft gekleurd. Jij denkt dat het lichaam moet overleven en verdergaan en misschien zeg jij: “Verdraaid, het leven moet echt wel verdergaan op hetzelfde niveau van materieel comfort als gisteren.”

Kan jij begrijpen dat wanneer jouw liefde zo volledig is, dat het dan niet langer uitmaakt of de lichaam-denkkeest morgen nog bestaat. Want waar zou jij gaan? Jij bent niets anders dan het veld van Liefde zelf. Jouw essentie is eeuwig onveranderlijk. Jij bent zuivere Geest.

Als jij jouw job zonet verloren bent, zit dan neer, adem en open jouw hart en beslis om jouw werkgever lief te hebben tot aan het einde van jouw illusie. Open jezelf en ontvang alles wat zich rondom jou bevindt, de fluitende vogel, de eerste stralen van de opkomende zon, het gras onder jouw voeten. Ontvang het veld van oneindige mogelijkheden dat wijd voor *jou* open werd gemaakt. Want datgene wat voorbijtrekt in jouw ervaring, kan dit niet bij toeval doen. Het kan zich enkel voordoen vanuit de medeplichtigheid of het akkoord van de wereld rondom jou met de ziel binnenin jou. *Niets verschijnt toevallig.*

En wanneer jij tot de ontdekking komt dat jouw kind gestorven is terwijl het in de wieg lag te slapen, voel dan jouw gevoelens met grote nieuwsgierigheid. Zoals: “Oh, dit is hoe een menselijk wezen zich voelt wanneer zij waarnemen dat een verlies zich heeft voorgedaan. Ik zal Liefde in dit moment brengen en het zo diep als mogelijk voelen, omdat ik het met de werkelijkheid wil omarmen.”

Kijk dan met zachtheid naar die kleine vorm van levenloosheid en weet dat de ziel die het gedurende een korte tijd bezielde heeft, nergens is heen gegaan, behalve in de verderzetting van zijn bestemming en die van jou - altijd in *volmaakt akkoord*. Niet dat soort akkoord waarbij het kind zegt: “Ja, mama, ja, papa, zoals jij het zegt”, maar het akkoord van volmaakte onafhankelijkheid van twee onbegrensde zielen.

Jij hebt mij al vaker horen zeggen dat het spirituele pad niet kan beginnen vooraleer de denkkeest totale verantwoordelijkheid aanvaardt voor het volledige veld van zijn ervaring. Dit sluit het komen en gaan van alle wezens in.

Jij zal inzien: “Ik heb hen naar mij toe geroepen, ik heb hen geroepen en ik heb hen gevraagd om weg te gaan. Ik vraag mij af waarom ik dat gedaan heb? Oh God, hier is dat gevoel weer. Ik ben helemaal alleen. Ik werd in de steek gelaten. Dat is waarom zij mij moesten verlaten. Ik *moet* dit belachelijke geloof helen dat ik verlaten werd. Ik moet alle afscheiding te boven komen. Ik moet ontwaken voorbij de droom van de dromer.”

Niets van wat jij schept, kan bij toeval verschijnen. En alles wat jij ervaart, nodigt jou uit in het veld van onveranderlijke en volmaakte Liefde, dat aan de grondslag ligt van alles wat verschijnt en dat alles overstijgt en vervangt.

De beslissing om enkel Liefde te onderwijzen

Liefde is het meest cruciale thema, geliefde vrienden. ‘Het pad van Weten’ moet de voltooiing zijn van het besluit om enkel Liefde te onderwijzen. En de enige manier om Liefde te onderwijzen, is Liefde te zijn onder alle omstandigheden.

Dit betekent niet dat jij een plastieken glimlach op jouw gezicht schildert en nooit een emotie voelt. Dit is geen verlichting. Dit is het toppunt van de poging van het ego om zich de kracht van God toe te eigenen. Het spirituele ego, de spirituele persoonlijkheid is het laatste ‘ei’ om te breken.

Iemand is enkel ontwaakt wanneer hij alle dingen toestaat, alle dingen vertrouwt en alle dingen omarmt, wat hetzelfde betekent als alle dingen voelt. Want in dat ogenblik wordt datgene wat verschijnt, overstegen, doordat het niet langer geblokkeerd of weerstaan wordt. En wat niet geblokkeerd of weerstaan wordt, wordt omarmd en *verteerd* in de ruimtelijkheid van de Liefde.

Jij hebt binnenin jou alle kracht onder Hemel en Aarde om het lichaam te vertalen van een samentrekking van angst in een ruimtelijkheid die de werkelijkheid van Gods Liefde weerspiegelt. Want de specifieke lichaam-denkkeest die vanuit angst verschenen is, kan heropend worden zodat de

energie van de waarheid er doorheen stroomt. Zodat geen enkele ervaring die in het emotionele veld verschijnt, de herinnering van de Liefde blokkeert.

Eerlijk gezegd, het emotionele veld is de enige plek waar jij iets kan ervaren. Al het overige zijn louter gedachten *over* dingen. De kloof tussen een gedachte over dingen en het gevoel van dingen te *ervaren*, is dezelfde kloof die bestaat tussen illusie en de Hemel.

Dat is de reden waarom geen enkel *idee* over God hetzelfde is als God. Geen enkel concept *over* Liefde is hetzelfde als Liefde. Geen enkele *filosofie* over verlichting is hetzelfde als verlichting. Een gevoel dat niet geblokkeerd wordt, omarmt alles wat verschijnt en voorbijtrekt. Ongehinderd betekent zonder oordeel. Zelfs datgene wat verschijnt als angst of woede, moet nooit veroordeeld of gehinderd worden. Dat wat verschijnt als verdriet of vreugde, dat wat verschijnt als passie van het lichaam, dit alles moet verwelkomd en omarmd worden. Anders heeft het wezen van jouw ziel de wereld nog niet overstegen.

Liefde is de gave om volledig aanwezig te zijn bij al wat is; het is alles verslinden zoals een kind een snoepje verslindt: "Mmm, geef mij nog een hapje, want deze droom kan mij niet bevatten. Laat het daarom maar komen!"

Oefeningen om te ontwaken in Liefde

eliefde vrienden, als jij het onderwijs van ‘het pad van Weten’ werkelijk als de tijd wil gebruiken waarin jij ontwaakt, in het besluit om de aanwezigheid van Liefde te zijn en niets anders, zodat jij doorheen de rest van jouw ervaring kan bewegen *als* de verlichte Christus die jij al bent, kijk dan gedurende de komende dertig dagen heel goed naar het volgende:

Waar heb ik mij in mijn leven de Liefde weerhouden?

*Waar heb ik gedragspatronen gekozen,
beslissingen genomen
en keuzes gemaakt met een glimlach op mijn gezicht,
terwijl ik al die tijd de wereld probeerde te manipuleren en te
controleren zodat ik mij veilig kon voelen en mijn eigen
onzekerheden niet onder ogen moest komen?*

*Waar heb ik verlangd
dat de wereld op bepaalde manier verschijnt
zodat ik kan doen alsof ik in vrede ben,
zodat ik kan doen alsof ik gelukkig en liefdevol ben?*

Iedereen kan gelukkig zijn in een snoepwinkel. Iedereen kan gelukkig zijn wanneer jij voor een publiek staat dat applaudisseert voor jou. Iedereen kan gelukkig zijn wanneer

jij gedragen wordt door twintig vrienden die zeggen dat ze van jou houden. Maar alleen een verlichte kan gelukkig zijn wanneer die twintig vrienden beslissen om jou te kruisigen.

Daarom is het inderdaad tijdens jouw meest duistere momenten, tijdens het afbrokkelen van de structuren die jij hebt gemaakt, dat jij de beste kans krijgt om binnenin jou de grote kracht te realiseren om enkel Liefde te onderwijzen.

Maar het ego wil jou overtuigen dat jij om liefde te kennen de wereld zo moet maken dat jij nooit uitdagingen en nooit de onzekerheden ervaart van in de steek gelaten te worden, van eenzaamheid en van het niet-weten - het kan bijvoorbeeld de onzekerheid zijn van niet te weten waar jouw volgende maaltijd vandaan zal komen. De poging om materiële zekerheid te creëren vloeit enkel voort vanuit de egoïstische denkgeest. *Want de verlichte geest verblijft immer in volmaakte overvloed.*

Wanneer ik als man op aarde rondliep en onderricht ontving van de Essenen, dan leerde ik samen met mijn broeders en zusters een manier van leven te oefenen die ook binnen andere culturen in oud-Indië bekend was. Er werd een bewuste keuze gemaakt om alle materie op te geven en om letterlijk naakt in de wereld rond te lopen - zonder iets te hebben, zonder iets te bezitten - om de realiteit van de totale kwetsbaarheid van het lichaam heel direct onder ogen te zien en te rekenen op de genade en de liefde van anderen. We liepen rond met een bedelkom en zegden: “Deze lichaam-denkgeest is hongerig. Wilt u zo vriendelijk zijn om mijn kom te vullen?”. Om daarbij een “ja” of een “nee” met *exact dezelfde* waardering te ontvangen.

Velen onder jullie hebben totaal geen weet van wat het betekent om hongerig te zijn. Jullie denken dat honger dat

tijdelijke, knagende gevoel is dat zich voordoet omdat jullie gedurende de voorbije paar uur niet naar de frigo zijn gelopen. Ga en verblijf in het bos met niets om te eten. Neem niets met jou mee, behalve wat water en verblijf daar gedurende drie dagen en nachten alleen met een openheid voor alle elementen. Dan zal jij iets begrijpen van wat het betekent om een Esseen te zijn, van iemand te zijn die rondloopt zonder poging om de lichaam-denkkeest te beschermen van de grootste angst van zijn eigen overlijden.

Ooit kwam er een rijke bij mij en vroeg mij om hem te onderwijzen. Ik antwoordde eenvoudigweg: “Ga en verkoop alles wat jij bezit en volg mij.” Maar hij verlangde niet zo sterk naar God.

Dit betekent natuurlijk niet, zoals ik jou al vaak heb gezegd, dat jij nu moet gaan en al jouw materiële rijkdom die jij in jouw wereld bezit moet weggeven. Het betekent wel dat jij *jouw gehechtheid eraan* moet weggeven. Jij moet inzien dat het louter een illusie is die jou niet de veiligheid kan schenken die jij zoekt. Want veiligheid kan enkel voortvloeien vanuit het rusten in het Hart van God:

Zelfs de lichaam-denkkeest is niet van mij.

Die vriend is niet van mij.

Die carrière is niet van mij.

Die bankrekening is niet van mij.

Deze dingen van de wereld kunnen mij niet veilig stellen.

Zij kunnen mij niet doen ontwaken.

Alleen mijn keuze om mij aan de wereld over te geven,

om de wereld te overstijgen,

om leeg in de wereld te verblijven,

alleen mijn keuze om Liefde te onderwijzen,

*kan mij doen ontwaken in een onkwetsbaarheid
die voorbij de kwetsbaarheid ligt van alles wat gecreëerd werd -
zelfs deze specifieke lichaam-denkgeest
waarmee ik mij ooit per vergissing geïdentificeerd heb.*

De werkelijk ontwaakte komt en gaat als de wind. Jij weet niet waar ze vandaan komen en weet evenmin waar ze heen gaan. Want zij weten deze zaken ook niet. Hoe zouden ze? Maar ze luisteren naar de stem van de Geest. En de Geest is als een fluisteraar in de wind die zegt: “Kom. Ga. Raak aan. Spreek. Blijf stil. Verlaat. Onthoud jou van. Omarm. Eet. Vast. Bid. Dans.”

Diegene die in een ongehinderd natuurlijk gevoel verblijft, stroomt mee met datgene dat komt vanuit de diepte van een volmaakt stil hart en een volmaakt stille denkgeest en danst terwijl hij stilte kent. Want de lichaam-denkgeest die anderen zien, wordt niet langer bewoond door de verkramping van het ego. Een verlichte kan niet begrepen worden. Zij kunnen enkel gewaardeerd worden door de verlichten.

Wie dan, geliefde vrienden, zal jij vandaag kiezen te zijn - iemand die in een ordinaire wereld wandelt of iemand die aan de zijde van de Vader in de Hemel wandelt? Zal jij vandaag in deze wereld rondlopen als iemand die het allemaal uitgedokterd heeft of als iemand die rondloopt in volmaakte onschuld en louter liefheeft en glimlacht en vanbinnen grinnikt, omwille van de illusie van het drama van deze wereld.

Want deze wereld verschijnt en verdwijnt in een knipoog. Het is als de stippen op een scherm die een tijdelijke film hebben gemaakt. Maar wanneer de film is uitgespeeld, blijft het scherm zoals het altijd was, totdat de volgende film naar de stad komt.

Jouw bewustzijn is als dat scherm. Het is getuige van al wat verschijnt en verdwijnt, zelfs binnen de lichaam-denkgeest. Identificeer jou met dit zuivere scherm, de pure getuige, de ruimtelijkheid die weidser is dan alle universums. Bemerkt dat deel in jou dat louter bewust is van wat er verschijnt - een gevoel, een gedachte, een woord, een lied dat gehoord wordt, een auto-ongeluk dat gezien wordt. Het doet er niet toe.

Alles wat verschijnt in het veld van jouw ervaring, verschijnt binnen deze ruimtelijkheid, dat is jouw specifieke *bestaan* dat God jou geschonken heeft. Want zuivere Geest is het gewaarzijn zelf. En dat gewaarzijn kan gevuld worden met de keuze voor Liefde of het geloof in angst.

Geliefde vrienden, wanneer jij werkelijk gekozen hebt om 'het pad van Weten' te spelen, verlies dan geen tijd. Kijk goed gedurende de komende dertig dagen, kijk heel grondig naar de waarheid die jou bewogen heeft.

Welke patronen hebben de keuzes, de reacties, de antwoorden, de redeneringen, de grote woorden, het grote zien, het grote streven - ja, alles - gevormd. Kijk goed en neem waar en weet wat er vanuit angst werd geboren, ongeacht hoe het eruit ziet. Want wolven kunnen inderdaad in schaapskleren naar voor treden.

Waar was jij een woeste wolf die in schaapskleren en met een valse glimlach kwam, zodat een ander jou zou geven wat jij meent te ontbreken. Waar heb jij Liefde onthouden? Waar heb jij geweigerd om totaal kwetsbaar te worden? Want het is enkel aan de keerzijde van deze beslissing dat volmaakte onkwetsbaarheid kan verschijnen.

Jij bent Liefde en niets anders. Telkens wanneer jij handelt, spreekt of jezelf waarneemt als anders dan Liefde dan moet *jij* de kracht van jouw bewustzijn gebruikt hebben om te kiezen voor iets wat tegenover het Koninkrijk van God probeert te staan. En jij bent diegene die eronder geleden heeft.

Liefde, geliefde vrienden. Zovelen onder jullie die mijn woorden gelezen hebben, kijken naar mij met zo'n grote Liefde. Jij kijkt naar mij en zegt: "Oh, Jezus. Hij heeft volmaakt lief!" Wel natuurlijk doe ik dat! Want ik heb ingezien dat er niets anders is dat *de moeite waard is om te doen!* Ik weet dat dit wat simplistisch klinkt, maar de *Waarheid is simpel.*

Jij moet in jouw eigen Christuswezen tot het inzicht komen dat er in volmaakte onschuld niets anders te doen is dan liefhebben. Liefhebben zonder beperking, liefhebben zonder angst, liefhebben door volmaakte vrijheid uit te breiden naar het geheel van de schepping om te zijn en te doen wat het zijn en doen wil.

Dan, en alleen dan, kan jij weten dat niets jou kan bedriegen, niets jou kan pijnigen en niets iets aan jou kan toevoegen of wegnemen. Jij hebt de onbegrensde en volmaakte vrijheid om lief te hebben! En in *die beslissing* ken jij jouw Schepper en kan jij samen met mij in alle eenvoud zeggen:

Wel, wel! Ik en mijn Vader zijn één en dezelfde!

Kom, laat mij jou een knuffel geven.

Laat mij jou de vrijheid schenken om jouw ervaring te hebben.

Laat mij deze fantastische film bekijken.

Laat mij nu van mijn salade genieten.

Het is allemaal zo eenvoudig!

Identificeer jezelf nooit met jouw *doen*, maar laat jouw *doen* doordringen zijn van jouw *zijn*. Want zolang jij in de wereld bent, zal de lichaam-denkgeest iets doen. Zijn natuur is actie en de activiteit zelf, net zoals het de natuur is van een blad van een boom om tijdens de herfst op de grond te vallen. Zou jij dan zeggen: “Wel, dat had niet moeten gebeuren. Dat blad had niet moeten sterven. Het had niet van kleur moeten veranderen. Oh, wat is er toch mis met dit universum?”

Jij bent als het blad aan een boom. En jij bent al in het ogenblik van jouw dood aan het vallen. Hoeveel tijd moet er nog verloren gaan vooraleer jij besluit om doorheen de ketenen van angst te breken die in het web van de lichaam-denkgeest worden vastgehouden? Hoe lang zal jij nog wachten om te genieten van de val van de tak van geboorte, tot op de grond van de dood van de lichaam-denkgeest, zodat jij de totale vrijheid van die val kan ervaren?

Want de grote val uit de genade, de grote droom van de droom van afscheiding moet uiteindelijk omarmd en in volmaakte Liefde geleefd worden, zonder iets te weerstaan, wetende dat de tijdelijke ervaring van de lichaam-denkgeest in een volmaakt waanzinnige wereld, prima is, omdat het een illusie is. Een illusie weerstaan is volhouden dat de illusie werkelijk is. Het is enkel in de totale omarming van een illusie dat de illusie voor jouw ogen *oplost*. *Liefde maakt alle dingen weer vrij*.

Doe gedurende de komende dertig dagen alleen maar dit: besteed elk moment van elke dag aan het onderwijzen van louter Liefde. Verbind jezelf ertoe om de denkgeest en het hart

discipline bij te brengen *terwijl* jij het lichaam zonder weerstand openstelt. Zet in elk ogenblik alle wezens vrij door enkel toegewijd te zijn aan Liefde. Kijk hoeveel vreugde jij kan beleven door de geliefde te zijn van alle Leven.

Verlang niets van niemand. Heb niets van niemand nodig. Druk jouw passie uit. Druk jouw verlangen uit. Kijk naar de vallende bladeren wanneer zich dit in jouw omgeving voordoet. Waar jij ook bent, kijk naar alles en besluit om het kost wat kost lief te hebben. Want de hel in alles, is niets ander dan datgene wat jij erop geprojecteerd hebt. Neem jouw projectie terug en omarm het met liefde.

Gedurende dertig dagen, jij kan dat! Gedurende dertig dagen - zo'n korte tijd in het verloop van een menselijk leven! Wil jij jezelf die toestemming niet geven gedurende dertig dagen? Dit is geen moeilijke opdracht! Iedereen met om het even welk niveau van intelligentie en volwassenheid kan *ongetwijfeld* elke morgen beslissen om gedurende het verloop van één dag niets anders dan Liefde te onderwijzen en om dertig van die dagen aan elkaar te knopen!

De Hemel wacht op jou. Liefde wacht op jouw welkom. En die verwelkoming is niets anders dan de beslissing om uiteindelijk *jezelf te omarmen* de waarheid te leven die jou al bevrijd heeft. Heb lief en geef alle dingen de vrijheid om te zijn en te doen zoals zij willen. Want er is geen andere poort naar de volmaakte vrijheid waarnaar jij al zo, zo lange tijd op zoek bent! Laat de tijd tot een einde komen, zodat de eeuwigheid herinnerd wordt. Alleen Liefde kan jou bevrijden.

En inderdaad, geliefde vrienden, laat daarmee de vrede altijd bij jou zijn. Want het druppelt inderdaad doorheen de ether van jouw atmosfeer en wacht erop totdat jij het drinkt. Vrede zij altijd met jou. Amen.

Les III - 33 (De Weg van Kennis)

Er is enkel God en jij bent Dat

 eliefde en heilige vrienden, zoals altijd treed ik naar voor om bij jou te verblijven omdat jij dat gevraagd hebt. Zoals altijd treed ik naar voor om bij jou te verblijven omdat er in waarheid geen andere plek is waar ik zou kunnen zijn. Want waar jij bent, ben ik en waar ik ben, ben jij. Wij verblijven dus als één Geest, geboren uit het absolute Hart van God. Er is niets buiten ons. En van binnenuit is er niets verborgen. Hoewel de dimensies van de schepping oneindig zijn, verblijven ze allemaal binnen de Geest of het veld van bewustzijn dat wij als één delen.

De simpele waarheid

mdat dit waar is, en ik verzeker jou dat dit zo is, is er slechts één taak die verwezenlijkt moet worden, één realisatie die gerealiseerd moet worden, één realiteit die geuit en geleefd moet worden. Die eenvoudige waarheid is dat er slechts Eén is, dat er enkel de Hemel is, dat er louter Liefde is en dat er slechts die volmaakte vrede is die voorbij alle begrip gaat en al jullie harten verenigt *in de Geest*.

Want jouw hart of jouw ziel - hetgeen de verzameling is van alles wat jij ervaren hebt doorheen een veelheid aan levens op deze kleine planeet; alle ervaringen die jij opgeslagen hebt van voor het begin van de tijd doorheen een veelvoud aan dimensies - zetelt binnen de Geest van God, binnen de Geest van Christus. Want die zijn één en dezelfde.

Weet daarom, geliefde vrienden, dat wanneer jij sterk bent toegewijd aan de *keuze* om in 'het pad van Weten' te verblijven, er dan maar één waarheid is die geleefd moet worden, omdat er maar één ding is. En jij bent die Ene. Jouw broeder en jouw zuster zijn die Ene. En hoewel lichamen komen en gaan, hoewel de tijd lijkt te verschijnen en te verdwijnen, hoewel de dans van relaties, van carrières, van weerbeelden lijkt te komen en te gaan, is het enkel de niet-verlichte denkkeest die binnen dit alles op zoek gaat naar grote tekenen.

In waarheid word jou, binnen het domein van jouw ziel, binnen het ganse veld van alle ervaringen die jij naar jou toe roept, altijd hetzelfde geschenk aangeboden. Het geschenk wordt jou aangeboden zodat jij door genade kunt beslissen om te zien dat de wereld van altijd veranderlijke vormen niets betekent - *de wereld betekent niets*. Hij bestaat niet en heeft ook nooit bestaan, behalve dan in de waarnemingen die opgeroepen werden binnen het veld van de denkkeest dat specifiek verbonden lijkt te zijn met jouw ziel. En zelfs dat is nog een vorm van illusie.

Maar het punt is eenvoudigweg dit: in ‘het pad van Weten’ is er het stille besluit om de Waarheid te aanvaarden die altijd waar is, om zich over te geven, om de palmen van de handen te openen en de strakke greep op de waarde, de betekenis en de juistheid van de waarnemingen waarmee jij de Waarheid versluierd hebt, los te laten. Jij bent die Werkelijkheid. Alle dingen zijn die Werkelijkheid.

De vormen die de fysieke ogen jou tonen, verschijnen en verdwijnen. Maar in elk ogenblik blijft de Geest volmaakt helder, volmaakt Eén. Alleen *de ban van de denkkeest* die gelooft het lichaam te zijn, veroorzaakt lijden, creëert twijfel, creëert illusie.

Waar jij in dit specifieke ogenblik ook bent, *jij* kan in waarheid enkel daar zijn waar *ik* ben. Waar ik in dit ogenblik ook lijk te zijn, *ik* kan enkel zijn waar *jij* bent. Want inderdaad, wat op ‘de weg van Kennis’ moet losgelaten worden, is de verkeerde waarneming dat er een *afzonderlijk* ‘ik’ binnen de lichaam-denkkeest gelokaliseerd is, of ooit is geweest.

Deze illusie loslaten, is zien dat alle dingen eenvoudigweg één ding zijn. Ze verschijnen in verschillende

vormen - auto's, planten, bomen, wolken, gedachten die komen en gaan - maar ze zijn slechts één ding.

Omdat de verlichte geest niet langer de sluier van het *valse 'ik'* ziet dat als een filter staat tussen hemzelf en zijn herkenning van zijn verbinding met - zijn identiteit met - alles wat komt en gaat, kijkt dergelijke geest uit op een getransformeerde wereld, een wereld waarin de sluier werd opgetrokken. En die geest ziet alleen zichzelf. Hij ziet dat de vele kleine dingen die hij als onvolmaakt veroordeeld had terwijl hij naar de wereld keek - dat hij die dingen veroordeelde vanuit angst, dat hij oordeelde vanuit twijfel aan zichzelf - en dat deze dingen van nature uit perfect zijn en inderdaad het Koninkrijk van de Hemel zijn.

Daarom is het zo dat de afstand tussen waar jij bent en waar ik ben, een afstand is die niet gemeten kan worden. Want in Werkelijkheid is er geen kloof. In Werkelijkheid bestaat afscheiding niet. In Werkelijkheid is jouw val uit de genade en jouw beweging naar verlichting ook niets anders geweest dan een illusie.

Het specifieke leven dat jij al geleefd hebt, is *absoluut volmaakt*. Het leven dat jij nu leeft, is *absoluut volmaakt*. En het heeft niets te maken met waar de lichaam-denkgeest gaat. Het heeft niets te maken met het feit of jij nu een film bekijkt of een boek leest, of jij geld verdient of niet, of de lichaam-denkgeest leeft of sterft. Het leven dat jij geleefd hebt, is het leven van gewaarzijn, van bewustzijn, van volmaakte vrijheid om gelijk welke waarneming te creëren die jij verkiest om vast te houden. Jij bent in elk moment vrij om te zien dat wat er verschenen is als het Leven van jouw specifieke Zelf, het Leven en de Geest van God is.

Een dergelijk ontwaakte geest kijkt naar buiten en ziet dat er geen problemen zijn. Zo'n geest kijkt uit over de wereld en ziet geen enkele reden om haar te veranderen, want hij kijkt uit over een wereld die al genezen is, die al getransformeerd is, die al - middels het alchemistische vuur - gezuiverd en geheeld is. Want in werkelijkheid ziet hij dat die heelheid nooit verloren was. De droom van afscheiding verschijnt binnen een ruimte van de geest die nergens is, die geen waarde en geen doel kent.

Angst bezit geen macht over jou. Dood heeft geen macht over jou. Jij verblijft binnen de enige plek die voor jou ooit geschapen werd. Jij bevindt jou niet binnen het lichaam of de specifieke persoonlijkheid waarmee jij jouw 'ik' ooit geassocieerd hebt. Dat 'ik' is zelf deel van de ban, of het drama, of de droom van afscheiding.

Binnen 'het pad van Weten' is er een simpele en stille beslissing om te aanschouwen dat, terwijl de lichaam-denkgeest zichzelf uitspeelt - terwijl alle vormen *rondom* jou en *binnenin* jou komen en gaan, terwijl jouw unieke waarnemingsveld danst en verandert, wegebt en opkomt, terwijl al deze dingen binnenin jou lijken te zijn, in jouw privé-wereld (wat een beetje een verkeerde benaming is) en in jouw externe wereld (waarvan jij denkt dat die van jou is en niet van iemand anders) - dat al deze dingen onschuldig en onschadelijk zijn. Zij bezitten geen kracht. Er zit geen Werkelijkheid in.

En toch zijn die dingen de Werkelijkheid zelf wanneer ze gezien worden doorheen de ogen die niet met het *valse 'ik'*, met het gelokaliseerde gevoel van identiteit, geïdentificeerd zijn. Zelfs de lichaam-denkgeest die jij ooit 'jezelf' noemde, wordt louter gezien als iets dat verschijnt en verdwijnt in de

eindeloze uitgestrektheid van jouw ware Zelf, het Zelf dat door alle wezens in alle dimensies gedeeld wordt - altijd.

Het was dit inzicht dat mij toestond om simpelweg te kiezen om mezelf over te geven aan datgene wat de kruisiging werd genoemd. Een verlicht bewustzijn weet dat verlies onmogelijk is. Een verlicht bewustzijn weet dat winst evenmin mogelijk is. Maar een verlicht bewustzijn dat rust in de zekerheid van volmaakte kennis, verblijft louter en alleen in de Werkelijkheid.

Dit betekent dat er geen weerstand is voor het komen en gaan van het lichaam, geen weerstand voor het grote schouwspel van energieën dat datgene wat jij jouw wereld noemt, vormgeeft. Regeringen staan op en vallen, of een nieuw automodel wordt ontsluit voor de flitslichten van duizenden camera's. Sommige denkkeesten aanzien dit als een ernstig feit en anderen merken het niet eens op. Maar dit *alles* is *jou*! Dit alles verschijnt binnen de oneindige uitgestrektheid van de volmaakte vrije Geest die niemand toebehoort, maar waarbinnen iedereen verschijnt.

Een verlichte geest, ongeacht of hij nu verdriet, vreugde, kwaadheid, schuld, pijn, extase, geslachtsgemeenschap, een stuk fruit of een koude wind op de huid van de tijdelijke lichaam-denkkeest ervaart, staat zonder weerstand al deze dingen toe om te zijn wat ze zijn, terwijl deze geest waarneemt en weet dat ze onschadelijk, oneindig en eeuwig zijn en dat ze de Liefde uitstralen die God is.

Terwijl we het einde naderen van de studie van 'de weg van Kennis' moet de waarheid steeds eenvoudiger en nog eenvoudiger gezegd worden. Er is alleen maar de Werkelijkheid. De Werkelijkheid die ik God heb genoemd.

Die Ene is één met mij. En ik ben die Ene. En die Ene is één met jou. En jij bent die Ene.

Op het einde dan, wordt datgene wat radicaal lijkt voor een wereld die in de ban is van het kleine zelf en haar drama lijkt uit te spelen binnen een veld van vele, vele lichaam-denkeesten, voor die wereld wordt de waarheid inderdaad radicaal. De waarheid is dat alles wat komt en gaat inderdaad God is. Er is alleen maar God. Er kan niets anders dan God zijn. Jij bent die Ene. Want op het einde begint zelfs het creatieve onderwijsmiddel van God en kind, van schepper en schepping, weg te vallen omdat dualiteit die Ene wordt, omdat illusie - de laatste sporen van illusie - uiteindelijk de weg vrijmaken voor de Waarheid.

Alle dingen die verschijnen en verdwijnen zijn helemaal goed. Alle kansen om de aanwezigheid van Liefde te ervaren, zijn goed. Elke mogelijkheid om de samentrekking van angst te ervaren, is goed. Want al die dingen komen slechts op in het veld van de volmaakt vrije Geest van God die jij bent.

Dus uiteindelijk gaat het er niet echt om om bepaalde ervaringen buiten te sluiten en enkel bepaalde ervaringen te hebben die jij als waardevol bestempelt. Het is eerder het inzicht dat al dergelijke ervaringen voorbijgaand zijn. Een moment van extase en een moment van verdriet is *één en hetzelfde* voor de verlichte geest. Er is niets anders dan de oneindige uitgestrektheid die alle dingen toestaat.

En wanneer er binnen het veld dat jouw unieke, specifieke ervaring lijkt te zijn, *niets* meer onaanvaardbaar is, dan zal jij weten dat jij thuis bent. Dingen komen en gaan, maar jij blijft.

Geliefde vrienden, ik ben inderdaad die Ene die geboorte schonk aan Christus. Ik ben inderdaad die Ene die als man op deze aarde wandelde en de volheid van mijn Zelf manifesteerde, die mijn Zelf aan mijn Zelf openbaarde. Jij bent die Ene die aan Jeshua ben Joseph geboorte schonk. Jij bent die Ene die het grote drama van de droom van afscheiding en zijn correctie in beweging bracht. Jij bent inderdaad die Ene, die als enige bestaat, onveranderlijk, onveranderbaar en voor eeuwig onveranderd.

Maar wanneer de denkkeest in de ban is van het sterke geloof een afzonderlijke lichaam-denkkeest te zijn, waarbij het lichaam de bron is van ‘de betovering’ die de illusie creëert van een gelokaliseerd, afgezonderd zelf, een ziel die geen verbinding heeft met iets of iemand anders, dan is die denkkeest de waarheid vergeten.

Wanneer ik binnen het veld van de lichaam-denkkeest tot jou was gekomen drie, vier, vijf, tien of twee duizend jaar geleden en gezegd had: “Jij alleen bent die Ene. Jij bent God en alleen God bestaat”, dan zou jouw angst die op dat moment al aanwezig was, alleen maar vergroot zijn. Dus kwam ik tot jou in de vermomming van een man die gekend werd als Jeshua ben Joseph. Ik heb een perfect duidelijk drama uitgespeeld, zoals vele lichaam-denkkeesten dat doen. Ik heb mezelf toegestaan om waargenomen te worden als een uniek individu omdat *jij* geloofde dat unieke individuen bestaan.

Jij zag mij als afgescheiden van jou. Dus verscheen ik op een manier zodat jij mij kon zien en begrijpen. En ik ben zonder ophouden verder gegaan om te verschijnen op manieren waarop jij mij kan zien en begrijpen, om te spreken in talen en woorden, in metaforen en parabels, in onderwijsmiddelen die jij kan ontvangen zonder jouw illusie van angst op te drijven. Zelfs de verschijning van mezelf als

Jeshua ben Joseph was slechts een onderwijsmiddel, een tijdelijk onderwijsapparaat.

Alle onderwijs- en communicatiemiddelen hebben één simpel doel: angst verminderen zodat de betreffende denkkeest de greep op zichzelf kan loslaten en de illusie van afscheiding kan overgeven. Om daarbij weer ondergedompeld te worden in het Licht van de Realiteit en te zien dat God is wat ik ben. Ik ben God. Jij bent God. Alleen die Ene bestaat. Alleen de 'Ik' die wij delen als die Ene, bestaat.

Ik verschijn als elk grassprietje. Ik verschijn als elke gedachte. Ik verschijn als elk verlangen. Ik verschijn als elke wolk in de lucht. Ik verschijn als jou. Jij bent die Ene die ik ben. Ik spreek tot jou en toch spreek jij tot jezelf. Jij hoort mij, maar jij hoort enkel jouw Zelf.

Begrijp dus goed dat ik, als Jeshua ben Joseph, niets anders ben dan een verschijning van God in een bepaalde vorm, zodat jij dichter bij de Waarheid van jouw wezen kan komen zonder je terug te trekken in angst. In de Bijbel wordt inderdaad gezegd: "Niemand kan in het aangezicht van God kijken en leven." Deze uitspraak betekent eenvoudigweg dat de denkkeest die nog niet verlicht is en dus in angst en in de waarneming leeft van afgescheiden te zijn van God, dat die denkkeest niet kan opkijken in het gezicht, in de werkelijkheid van God en *leven*.

Dit was helemaal geen beangstigende uitspraak. Het was simpelweg de waarheid. Want wanneer de denkkeest kijkt en ziet: "Er is enkel God en ik ben die Ene", dan is het valse zelf inderdaad gestorven. Waar ging het heen? Nergens. Want het heeft op de eerste plaats *nooit bestaan*.

De beslissing die de kloof dicht

 oewel het jou op verschillende manieren gezegd kan worden, is datgene wat de kloof dicht, de *beslissing* om te stoppen met zoeken en te erkennen dat jij gevonden hebt.

Alle onderwijsmiddelen, alle vormen van taal die ik heb voortgebracht, werden ontworpen om jou het hof te maken, om jou te verleiden, om jou gerust te stellen in het weten dat jij God bent. De laatste kloof - inderdaad, de laatste stap - wordt door mij genomen. En die laatste stap, door mij genomen, is de laatste stap door jou genomen. Want de laatste stap in de volheid van de verlichting kan enkel God zijn die erkent dat alleen God werkelijk is. En jij bent Die Ene.

Waar anders zouden we kunnen komen in een reeks lessen met als titel 'het pad van Weten'? Het was nooit de bedoeling van deze reeks lessen dat zij jou ooit daar zouden brengen, maar het was veeleer het specifieke *pad* van het weten dat jij de reis van de schepping bewandelt, *wetende* dat God diegene is die het wandelen doet. En te wandelen in het bewustzijn dat alle dingen die hier verschijnen, in God zijn en dat jij die Ene bent. En uiteindelijk bereid zijn om naar een boom te kijken en te weten dat het oog van God, God ziet en dat de boom van God door God bekeken wordt.

Jij bent inderdaad die Ene, onbegrensd, eeuwig, ongebonden en zo intiem verbonden met elk van jouw

broeders en zusters dat er niet zoiets is als afscheiding, en er ook niets te vrezen valt. En toch is daar het oneindig magische proces waarbij de Geest gerealiseerd wordt binnen een lichaam-denkgeest.

Dit betekent dat jij nu volmaakt verlicht kan zijn door de waarheid in te zien dat de gedachte die jij over jezelf hebt gehad nooit waar is geweest. Het was niets anders dan een tijdelijke bekoring - God die vergeet, God die speelt anders te zijn dan God. En toch is dat spel de absolute volheid van God. Want het is uiteindelijk zo dat de 'val uit de genade', dat de afscheiding van de eenheid, dat dit specifieke feit op zich niet buiten de Geest van God kan zijn.

Alles wat jouw ogen jou tonen is onschuldig en vrij. Alles wat de denkgeest als gedachte te voorschijn kan toveren, is onschuldig en vrij. Jij bent vrij om diegene te zijn die het Christus Bewustzijn - wat niets anders is dan God - draagt, en daarbij opdaagt in een herschapen lichaam-denkgeest. Waar er ooit een vals gevoel van 'ik' was, is er nu alleen nog het vrije, ongehinderde veld van gewaarzijn van God die de schepping observeert *door middel van Zijn schepping* - God observeert Zijn schepping *door middel van Zijn schepping*.

Stel jou dan voor dat jij inderdaad die Ene bent en dat *jij* kiest om een bepaalde lichaam-denkgeest op te pikken waarvan iedereen *dacht* dat het de naam Fred, Nancy of Harry of wat jij maar wil, had. Jij trekt die lichaam-denkgeest aan vanuit de eenvoudige vreugde om te kijken hoe de schepping eruit ziet vanuit dat perspectief. Niet veel anders dan iemand die naar een gekostumeerd bal wil gaan en een bepaald kostuum aantrekt om zo Lodewijk De Veertiende, Vrouw Godiva of Moeder Maria te spelen. Of als jij heel radicaal wil zijn, Jezus van Nazareth.

Jij hebt deze kostuums al allemaal aangetrokken. Jij bent de schepper van al deze kostuums. Jij bent God. Er is *enkel* God. Er kan alleen maar God *zijn*. En terwijl jij deze woorden leest die inzichten en beelden voortbrengen die doorheen het veld van de denkgeest stromen, dan is de ‘jij’ die leest en de ‘ik’ die spreekt slechts *één ding*: God.

Vrees niet, geliefde vrienden. Vrees het komen en gaan van de lichaam-denkgeest niet. Want dat leven is op zich reeds helemaal vrij en ongehinderd. Het kan de Waarheid van wie jij bent niet blokkeren wanneer jij kiest om te kijken vanuit de waarheid van wat jij bent. Durf de ‘onmogelijke droom’ te leven nu wij het einde van ‘de weg van Kennis’ naderen. Durf te zien dat jij God bent die Gods schepping waarneemt, ze overschouwt. En Gods schepping is niets anders dan God!

Ja, op het einde kun jij zelfs zeggen dat God niets geschapen heeft. Want niets kan zich *buiten* dat wat God is, bevinden. Ik heb jou doorheen deze les heel veel tips gegeven. Ik heb jou gezegd dat wanneer God voor een ogenblik zou vergeten om aan jou te denken, jij onmiddellijk zou ophouden te bestaan. Denk eens na over wat dit moet betekenen.

Dit moet betekenen dat jij zo eigen bent aan God dat een simpele gedachte in de Geest van God jou ofwel creëert ofwel vernietigt. In een oogwenk besta jij of besta jij niet.

Maar wat zou er anders kunnen bestaan dan de wil van God? Als jij dus *bestaat*, dan *moet* jij binnen de Geest van God *zijn* - die volmaakte kracht van waaruit alles verschijnt en verdwijnt.

Gods schepping verschijnt nergens. Dit betekent dat ze geen locatie heeft. De planeet Aarde, de lichamen die erop

wonen, het fysieke universum waarin deze planeet rond draait - zijn niet anders dan datgene wat jij ervaart wanneer jij jouw ogen sluit en jou inbeeldt dat jij een ijsje eet. Jij schept het beeld. Jij hebt de ervaring. Jij ziet hoe jij het geld aan de kassierster geeft. Jij eet het ijsje op. Jij ziet jezelf glimlachen. Jij voelt hoe het ijs naar beneden in jouw buik stroomt. Waar vond dit alles plaats? Kan iemand dit vinden buiten de kracht van het bewustzijn om te scheppen? Nee.

Jij bent als het ijsje in de Geest van God. God ziet Zichzelf verschijnen als jou om precies datgene te doen wat jij doet in elk moment. Als God voor een fractie van een seconde vergat aan jou te denken, dan zou jij volledig verdwijnen. En alle wezens rondom jou van wie jij denkt dat het andere mensen zijn, zouden onmiddellijk niet de minste herinnering hebben van jou.

Je realiseren dat alle kracht onder Hemel en Aarde zich in jou bevindt

Er kan alleen maar God zijn. Jij bent Gods droom. Jij bent Gods schepping. Jij bent Gods kind, in die zin dat jij God bent die Haarzelf vorm geeft in een tijdelijke uitdrukking van Haarzelf. En met welk doel? Eenvoudigweg om de schepping uit te breiden. Jij *bent* die Ene! *Alle kracht onder Hemel en Aarde zetelt in jou.* Wanneer jij buigt om een glas vast te nemen, dan is dat God die God omarmt! En wanneer God op dat ogenblik die keuze niet zou maken, dan zou jij ophouden te bestaan. Zelfs het lichaam zou uit het zicht verdwijnen.

Als Jeshua ben Joseph ben ik dus verschenen om jouw broer en vriend te zijn, omdat *jij* geloofd hebt dat jij iemand nodig had om jouw broer en vriend te zijn en om jou te laten weten dat jij veilig bent, zodat jij jezelf de toestemming zou kunnen geven om met jouw hoofd ‘ja’ te knikken en te zeggen: “Nu kan ik het aanvaarden. Dank je wel om hier te zijn, Jeshua.” Maar in waarheid ben jij louter God die dit veld van vriendschap uitspeelt, de kwaliteit van ervaring die een oudere broer die doorheen een grote transformatie ging, lijkt nodig te hebben en die nu een stem van autoriteit heeft.

Maar ik heb geen stem tenzij jij die mij geeft. En wat kan dergelijke autoriteit hebben, behalve de Geest van God? Want het vraagt die Ene om die Ene te kennen. Jij hebt mij dat al vele, vele keren horen zeggen. Het kan enkel het Christus Bewustzijn *in jou* zijn dat het Christus Bewustzijn in Jeshua ben Joseph kan waarnemen. En het Christus Bewustzijn is de uitbreiding van Gods volmaakte wezen in en als de schepping.

Wanneer jij liefdevol naar om het even wie kijkt, dan ben *jij* God. Want God is louter Liefde. Je hebt mij ook al vaak horen zeggen dat Liefde de essentie is van wat jij bent. Als God Liefde is en Liefde is de essentie van wat jij bent dan kan dit enkel betekenen dat de essentie van *jou* God *is* - precies hier, precies nu, zonder dat er iets moet gebeuren om het te verdienen, om het te vormen of om het te bekomen.

Daarom brengt geen enkele vorm van techniek de zoon bij de Vader. Daarom zei ik ook in de '*Jeshua brieven*' dat geen enkel gebed of smeekbede de zoon bij de Vader brengt, behalve dan het loslaten van illusie. En die illusie, wanneer jij het helemaal hebt afgepeld op de manier waarop jij het wou afpellen, leidt tot het inzicht dat de notie die jij er over jezelf op na hield, als het hebben van een afzonderlijk bestaan, als het zijn van een afzonderlijk 'ik', vals was. Het was een rookgordijn, een vermomming, een sluier. Jouw waarneming dat jij dit was tegenover al het andere, is de illusie die moest losgelaten worden.

Kiezen om te bevelen dat enkel God bestaat

at ik jou als jouw Schepper en de essentie van al wat jij bent, aanbied op ‘het pad van Weten’, is de kans om deze context te kiezen waarin jij kan bevelen dat enkel God bestaat. Zodat jij kan kiezen dat de specifieke lichaam-denkgeest en het zelf waarvan jij ooit dacht dat jij het was, nu belichaamd, bewoond wordt door de Schepper Zelf. Zodat wanneer de hand beweegt om een glas vast te nemen, het niet langer ‘ik’ is, maar God, het niet langer ‘mij’ is als een afzonderlijk strijdend wezen, maar God die de hand *beweegt*. Het is God die de hand doet *verouderen* en het is God die *de veroudering* van de hand is. Alle dingen kunnen louter Dat zijn wat Ik Ben. Ik ben Eén en alleen en heel.

De Schepper zegt: ”Jij moet geen andere goden voor Mij plaatsen, geen andere gedachten en illusies voor Mij zetten, zelfs niet het gevoel van een ‘ik’ dat op weg is naar God.” Dan is er louter God. En de Werkelijkheid is neergedaald om zijn thuis te vestigen in het veld van gewaarzijn waarvan jij ooit dacht dat er iets anders in woonde.

Wij creëerden ‘de weg van het Hart’ om op een manier beginnen te praten die geen angst teweegbracht, en jou daardoor in staat stelde om met jouw hoofd te knikken en te zeggen: ”Ja, ja. Dit klinkt als de waarheid voor mij. Ik zal dit aanvaarden.”

Daarna spraken wij tot jou in ‘het pad van Transformatie’, waarbij jij jezelf nog aanschouwde als iemand die *behoefte* had aan transformatie. Opnieuw knikte jij jouw hoofd en zei: ”Wel, ik zal dit aanvaarden. Ja, ik heb nog steeds behoefte aan transformatie. Ik neem dit aan als de context waarin ik meer van de waarheid over mezelf kan ontvangen.”

En nu in ‘het pad van Weten’, beginnen we jou met volle kracht naar datgene te brengen dat jij gekozen hebt om jezelf naartoe te brengen - om te staan aan de deuropening van de tempel van de Hemel en die stilaan te openen om het gouden licht naar buiten te laten stromen.

Waarbij jij in dit heiligdom naar binnen kijkt, om vast te stellen dat *jij* het bent die op de troon zit. Dit is waarom ik jou ook gezegd heb dat Zelf-liefde, de eenvoud van Zelf- liefde, de poort is die naar het loslaten van illusie leidt. Dit betekent niet dat jij gewoon maar rondhangt in een staat van bewustzijn die zegt: ”Wel, ik ben echt een soort zwak wezen, maar ik aanvaard mezelf en heb mezelf lief.” Dat is een goed begin. Maar uiteindelijk moet jij zeggen:

Ik ben God en ik hou van mezelf.

Ik ben die Ene

die verblijft als het blad dat van de boom valt.

Ik ben inderdaad die Ene

die huivert tegen de koude van een winterstorm.

Ik ben inderdaad die Ene

die de warmte is van het zonlicht dat de bloem komt strelen.

En ik ben de bloem die het zonlicht ontvangt.

Ik ben deze lichaam-denkgeest die verschijnt en verdwijnt.

Ik ben de kwaliteit van gewaarzijn dat ik kies, nu!

Want er is enkel God. Alleen de Waarheid kan waar zijn. En de Waarheid maakt *alle dingen* vrij. Want als de Waarheid alleen aan de mensheid gegeven is en niet aan een grasspriet, dan blijft de grasspriet gevangen. Maar de Waarheid die alle dingen vrij maakt, doet dit omdat alle dingen de Waarheid zijn.

Daarom is het zo dat wanneer jij *om het even* wie ontmoet, dit steeds een *heilige* ontmoeting is. ‘Heilig’ betekent heel. In heelheid is er slechts Eén.

Ik hoop dat jij begint in te zien hoe simpel het werkelijk is. Elk moment van een relatie is ‘heilig’, niet omdat de denkkeest beslist om de volgende gedachte vast te houden: ”Wel, ik heb gehoord dat het heilig is. Ik kan dus maar beter aardig zijn.” Nee! Dit is het denken van het ego en het ego is de droom van afscheiding. Wie droomt er de droom? Dat ben jij. *En jij bent God.*

Elke relatie of elk moment is een ‘heilige ontmoeting’ omdat er enkel *heelheid* is die verschijnt als Eén ding. Het leven is dus niet echt het samenkomen van twee wezens die een ervaring delen. Er is slechts Eén ding en dat is de ervaring zelf.

Weet jij dat je mij al die tijd nog nooit voor een moment vergeten bent? In elk ogenblik van juiste waarneming - van ware, heldere, onmiddellijke waarneming - was jij jou niet bewust van de gedachte van een ‘ik’ die een ervaring heeft. Er is niets anders dan de ervaring. Het verschijnt onschuldig. Het komt op zonder oorzaak. Er bestaat geen enkel oordeel over. Er is louter ervaring.

Maar in de volgende milliseconde, in het volgende kleinste moment, creëer jij de gedachte: "Oh, ik heb deze ervaring en ik deel ze met dat afgescheiden wezen dat zich daar bevindt." Jij hebt louter besloten om de kracht van het goddelijke bewustzijn te gebruiken om vast te stellen dat een andere lichaam-denkgheest van jou gescheiden is. Jij bent de maker van het spel. Jij bent de spelers in het spel. Jij bent het resultaat en de gevolgen van het spel. Jij bent het einde van het spel. En jij bent datgene waarin alle spelen verdwijnen alsof ze nooit bestaan hebben.

Geliefde vrienden, kijk om jou heen. Dit betekent dat de wereld zich helemaal niet buiten jou bevindt. De wereld *is* jou. Jij bent het spel aan het spelen. En het spel zal deze specifieke planeet opnemen en herscheppen in licht. En jullie zullen allemaal in een oogwenk getransformeerd zijn.

Wel, natuurlijk zal dit zo zijn. Jij bent God die het spel bepaalt. Dit is wat er gaande is. Dit is het enige dat zich ooit heeft afgespeeld. Er is niets anders dan Dat wat Ik Ben. Er is louter Dat wat Ik Ben. Ik Ben inderdaad volmaakt onpersoonlijk. Ik Ben de schepper van alle dingen, de handhaver van alle dingen en de vernietiger van alle dingen.

Er was nooit een afzonderlijk 'ik' waar jij bent. Er was louter mij die naar voor trad als jou. Jij bent volmaakt en heel en jij bent onschuldig. Jij hebt nooit gefaald en jij hebt nooit gezondigd. Hoe kunnen deze dingen waarover ik jou als Jeshua ben Joseph keer op keer heb gesproken, waar zijn, tenzij jij al heel bent. En heelheid is God. Jij bent *het*. Jij bent de bestemming die jij zoekt.

In het begin speelt de Geest - die ik ben, die God is en die doet alsof hij afgescheiden is - zichzelf uit en probeert zoveel mogelijk afgescheiden te zijn als hij maar denkt te

kunnen zijn. Maar afscheiding lukt *nooit*. De eerste stap in het ontwaken is *het woord horen*. Jij zal het woord horen wanneer jij, als God, beslist om de ervaring te hebben van een wezen te zijn die in de Waarheid ontwaakt.

Iedereen die deze woorden leest, heeft inderdaad het woord gehoord. En het woord wordt jou gegeven in een vorm die jij kiest. Iedereen die *'het pad van Meesterschap'* leest, heeft gekozen om het woord doorheen mij, als Jeshua ben Joseph te horen.

De vibratie die jij ontvangen hebt, heeft jou op jouw koers gebracht naar volmaakte herinnering en verlichting. Jij bent die Ene die het drama van de kruisiging gecreëerd heeft. Jij bent die Ene die de terugkeer van Jeshua ben Joseph als eerste leraar in deze wereld op gang heeft gebracht. Waarom? Omdat jij die Ene bent die bevolen heeft dat dit de context is waarbinnen jij jezelf de toestemming zal geven om steeds dichterbij de rand van de Werkelijkheid te komen dat het geheel God is, en dat *jij* Dat *bent*.

Wat zich dus gedurende de voorbije 33 lessen heeft afgespeeld en zelfs nog veel langer dan dat - inderdaad wat zich al gedurende 2000 jaar heeft uitgespeeld - is jouw schepping. Het is het spel van God die God herinnert via de gedaante van Gods schepping.

Het is slechts een fase in het proces van ontwaken wanneer jij tot het aanvaarden van een redder of een leraar of een lering komt. En wanneer jij besluit om jouw greep van angst nog wat dieper los te laten, dan begin jij mystieke ervaringen te hebben. Jij begint dan te beseffen dat jij jou bewust kan zijn van iemand die zich niet in dezelfde fysieke ruimte als jezelf bevindt. Jij begint unieke en bijzondere ervaringen te hebben van te communiceren met wezens die

geen lichaam hebben. En oh, lieve deugd, het ziet er allemaal zo fantastisch uit! En toch is ook dit slechts een fase van de reis.

De deur naar de tempel van de Hemel openen

anneer de denkkeest meer en meer transparant wordt voor zichzelf, dan kiest hij eenvoudigweg vaker om illusie los te laten en in de Werkelijkheid te verblijven. Hij moet tot de deur van de tempel van de Hemel komen. Hij moet die deur openen en dit betekent het loslaten van het laatste gevoel van buiten het heiligdom van de Waarheid te zijn.

Hij moet zich leren koesteren in het Licht dat stroomt vanuit de Bron en de essentie is van *Al Dat Is*. De afgescheiden zoeker die God wil kennen, beseft dat hij God al volmaakt kent. En dat hij inderdaad God was die God zocht vanuit het genoegen om God te vinden en opnieuw te kennen.

Ja, dit is nu jouw uitdaging. Ben jij bereid om simpelweg God te zijn? Weet jij wat dit vereist? Helemaal niets. Hoe dan, treed jij naar voor als God? Als jij dorst hebt, drink jij water. Als het koud is, trek jij een trui aan. Als jij wil vrijen, vrij jij. Als jij wil slapen, slaap jij. Hier is helemaal niets moeilijk aan. De enige oefening is te zijn wat jij bent en jij bent het Licht van de wereld.

Hoeveel keer heb jij mij dit al horen zeggen? Wees wat jij bent. En jij bent het Licht van de wereld. Jij hebt deze woorden gehoord en gezegd: “Oh, kon ik maar zijn wie ik

ben, dan zou ik het licht van de wereld zijn, maar ik ben niet wie ik ben, dus ben ik de duisternis van de wereld.” Maar al die tijd ben jij inderdaad wie jij bent.

Jij bent het licht die de wereld verlicht. Want in alles wat jij ooit gekozen hebt te ervaren, ben jij datgene dat het gewaarzijn van de ervaring voorziet. En dat is alles wat wij zijn als de Geest van God - dat wat ervaring voortbrengt - want ervaring is de uitbreiding van de schepping.

Jij hebt niet tekort geschoten in het spel van afscheiding van jezelf van jouw Zelf. Jij bent er niet in geslaagd om jouw hand van jouw arm af te schudden. De grap was aan jou, want jij wou ‘gefopt’ worden. *In elk ogenblik van jouw bestaan ben jij de volmaakte uitdrukking van God geweest.* Zelfs tijdens de momenten van jouw zogenaamde diepe lijden, wanneer jij geloofde dat iedereen het had en jij niet, wanneer jij jezelf beschouwde als lichtjaren verwijderd van de kennis van God, dan was jij nog de specifieke kracht van God die deze waarneming creëerde.

Jij bent ook die Ene die moedig genoeg was om Shanti Christo in jouw leven toe te laten - een toch wat radicale organisatie. Jij hebt het gecreëerd als een context voor jouw ontwaken. Jij bent vrij om die context, die organisatie te gebruiken om de hele planeet te laten ontwaken wanneer jij dat wenst. Jij bent ook vrij om de echo van een oude herinnering te laten afbrokkelen. Er is louter God en jij bent Dat.

God breidt de schepping onophoudelijk uit. Jij zal dus altijd blijven bestaan als die Ene die ervaring schept. Daarom is de enige vraag die de moeite waard is om gesteld te worden:

Wat wil ik werkelijk?

Want jij zal het antwoord op deze vraag ervaren. En jouw ervaring is in realiteit het antwoord op deze vraag. Jij kan in bed liggen met de griep en jezelf de vraag stellen: “Wat wil ik werkelijk? Wel, deze lichaam-denkgeest heeft de griep. Ik ervaar dus perfect wat ik gewenst heb.” En jij omarmt het en hebt het lief en kijkt er in volmaakte onschuld naar, want dat is de waarheid van die griep. De griep hebben, is geen teken van een mislukking. De dood van een lichaam is geen teken van falen. Het is uitsluitend wat er verschijnt als de uitbreiding van de schepping.

Dus de laatste en grootste waarheid die gezegd kan worden, klinkt als volmaakte onzin. Het is onaanvaardbaar voor de egoïstische denkgeest die de kracht wil om het valse, afgescheiden zelf totaal machtig en onoverwinnelijk te maken tegenover de wereld - met andere woorden de mug die schreeuwt naar het universum. Maar de geest die ontwaakt is voor de Werkelijkheid van God staat alles toe, vertrouwt alle dingen, overstijgt alle dingen en ziet de stralende volmaaktheid die letterlijk oprijst in alle dingen.

Jij bent volmaakt vrij in elk moment. Niets kan God gevangen houden. Wanneer jij kiest om een relatie te verlaten dan gebruik jij de volmaakte vrijheid van God om die ervaring voort te brengen. Wanneer jij kiest om in een relatie te blijven, dan gebruik jij de vrijheid van God om die ervaring op te roepen. Geen van beide is juist. Geen van beide is verkeerd. Beide opvattingen zijn totaal vrij en zonder oorzaak. En elk van hen drukt God uit. Het is inderdaad tijd om de waarneming op te geven dat bepaalde dingen meer volmaakt zijn dan andere. Er is alleen maar God. Er is al altijd louter God geweest. Er zal altijd alleen maar God zijn.

Wanneer een golf vanuit de oceaan oprijst dan verliest hij zijn natheid niet. En wie zal er zeggen dat die ene golf beter is dan die andere? Maar ik zeg jou dat de denkkeest die de ene golf boven de andere verkiest, de Geest van God is die de schepping schept. Want wanneer de ene golf als meer waardevol werd gezien dan de andere, dan was er een ervaring. En ervaring is de uitbreiding van de schepping.

Jij bent daarom een schepper. En jij schept zonder ophouden. Jij blijft vandaag precies dezelfde als wie jij was op het ogenblik waarop jij geschapen werd door jouw Zelf. Jij blijft vrij om te scheppen wat jij wenst waar te nemen. En jij doet dit van binnenuit de denkkeest en brengt dit naar buiten, jij straalt het uit met elke gedachte die jij denkt.

Wanneer een verlicht meester op de planeet verschijnt, dan is het eenvoudigweg God die gestopt is om via de lichaam-denkkeest het spel van het afgescheiden zelf te spelen. Dat is alles. Een verlichte geest beseft dat er louter God is. En dat hij in die vrijheid vrij is om als de lichaam-denkkeest te verschijnen op om het even welke manier hij dat wenst, zolang als de lichaam-denkkeest duurt.

Of hij nu verschijnt met oranje-gele kledij of met de afgedragen kledij van een bedelaar, maakt totaal geen verschil. Een verlichte geest is een verlichte geest. Hij kan een sigaret roken. Hij kan wortelsap drinken. Dit wordt totaal irrelevant. En diegene die de sigaret rookt, kijkt naar diegene die wortelsap drinkt en glimlacht. En diegene die wortelsap drinkt, kijkt naar diegene die een sigaret rookt en glimlacht. En in die glimlach is er louter die Ene die die Ene aanschouwt.

Jij bent dus vrij om in vrede te zijn. Jij bent vrij om elk oordeel los te laten. Jij bent inderdaad vrij om jezelf de

prachtige ervaring te schenken van die Ene te zijn die alle dingen toestaat. Jij bent die Ene die vrij is om de onschuld van elk ogenblik te omarmen. Jij bent die Ene die vrij is om een zonnebril nodig te hebben bij de opkomende zon. Jij bent die Ene die vrij is om vrij te zijn. En vrij zijn is authentiek zijn. En authentiek zijn is de Werkelijkheid *demonstreren* dat enkel God bestaat.

Er is alleen maar God. En hoewel het lijkt alsof jij informatie van buitenaf ontvangt, toch zeg ik jou dat jij enkel informatie hebt ontvangen van jouw Zelf - God. Alleen de Geest van God bestaat. En jij bent God die ervoor kiest om zich te herinneren dat hij God is.

Als jij terug zou keren en '*de Jeshua brieven*' lezen, dan waren niet al deze communicaties in het perspectief van Jeshua ben Joseph. Er was ook directe communicatie vanuit de Geest van God die als een helder en duidelijk teken aan jou gegeven werd. Er werden zelfs in dat boek dingen gezegd die de Waarheid openbaarden dat er alleen maar God is. Als jij eraan voorbij gekeken hebt en het niet gezien hebt, dan was het omdat jij geloofde dat het nog steeds te beangstigend was om de Waarheid te kennen die jou vrij maakt. Jij had het nog nodig om te zien dat er een individu was die de ervaring had van zich te openen voor Jeshua ben Joseph en jij ontving informatie door middel van een kanaal. En toch zeg ik jou dat jij enkel informatie ontving van jouw Zelf - God.

Dit is waarom alle geven, ontvangen is. Dit is waarom verlies onmogelijk is en waarom de dood niet bestaat. En in deze realisatie is de laatste stap, zelfs voorbij 'het pad van Weten', het loslaten van de weerstand voor de schepping zelf, en het leren opdagen als God in een geïndividualiseerde vorm om plezier te hebben, om lief te hebben, om te scheppen en om uit te breiden.

Daarom, geliefde vrienden, zal onze Liefde inderdaad onophoudelijk zijn. Onze creativiteit zal eindeloos zijn. Want wij zijn die Ene die opdaagt als de schepping vanuit *vreugde voor de dans*. Er is niets anders dan dit. Er is niets onder of boven, niets achter of voor. Jij bent inderdaad die Ene, *nu*. En als jij op de sofa rust met jouw ogen gesloten, wie is er dan aan het rusten? Wie zijn ogen zijn gesloten?

In deze les heb ik jou de ware grondsteen geschonken, de meest fundamentele kern waarmee jij nu kunt gaan zitten - of dansen - als jij dat wenst. Jij kan het mee naar bed nemen. Jij kan er een kopje koffie bij drinken. Jij kan het proberen te begrijpen. Jij kan het analyseren en zeggen: “Wel, er moet hier een bepaalde boodschap zijn. Er moet ergens een metafoor zijn.” Of jij kan gewoon stoppen met geïdentificeerd te zijn als een afzonderlijk zelf dat worstelt om de waarheid te kennen.

In ‘Een Cursus in Wonderen’ heb ik jou gezegd:

*“Een heilige relatie is een relatie
waarbij twee naar binnen hebben gekeken
en geen tekort hebben gevonden
en daardoor kiezen om zich te verbinden
om te scheppen en elkaar gelukkig te maken.”*

Wanneer er twee naar binnen hebben gekeken en geen tekort hebben gevonden dan hebben zij gezien dat er louter God is. Voor wie maakt het iets uit of deze lichaam- denkkeest nu naar daar gaat en de andere naar ergens anders? Het is allemaal hetzelfde. Waar heb jij zin om te spelen? Meer is het niet.

En wanneer jij jouw broeder of zuster ziet, zeg dan: “Ik beweeg van deze plaats naar die andere.” En de ontwaakte denkkeest zegt: “Oh, dit is een deel van mijn Zelf dat nu in Spanje wil wonen - en dat is prima.” Want de verlichte geest schenkt volmaakte vrijheid aan alle wezens omdat hij inziet dat de expressie van alle wezens de vrijheid is van zijn eigen Zelf, van de Ene Geest die God is en die opdaagt als dat wezen dat zijn lichaam-denkkeest nu liever naar Spanje brengt in plaats van in België te wonen.

Wanneer de geliefde om drie uur in de morgen wakker wordt en zegt: “Nu moet ik verhuizen naar een klooster en in de volmaakte stilte van de cel van een kluizenaar leven en ik zal jou nooit meer terugzien”, dan zal de totaal verlichte geest dit ontvangen en glimlachen. Want de verlichte geest weet dat de geliefde hem nooit echt kan verlaten omdat afscheiding niet werkelijk is. De verlichte geest laat daarom alle dingen toe, vertrouwt alle dingen, omarmt alle dingen en overstijgt alle dingen. Er is alleen maar God. En jij bent Dat. Jij bent zoals Ik Ben.

De enige vraag die nog rest is: *Met wie wil jij spelen?* Met wie wil jij spelen - met *kenners* van God of met kenners van angst? Ze zijn allemaal God. En toch ben jij binnen dat spel, binnen het schouwspel van de schepping vrij om te beslissen met wie jij zal spelen, met wie jij zal dansen, met wie jij zal scheppen en wat jij zal scheppen.

Wanneer iemand tot zichzelf ontwaakt als God dan krijgt hij meer en meer interesse om alleen nog bij anderen te zijn die gelijkgestemd zijn. Hij kan de staat van niet-verlicht zijn niet langer verdragen. Waarom? Omdat het niet zo leuk is. Het is niet zo liefdevol. En God is louter Liefde.

Daarom, geliefde vrienden, herbekijk heel goed wat er in deze les werd gedeeld. Wanneer jij hebt opgelet dan is er nogal een verschuiving opgetreden. Ik heb hier ‘uit de biecht geklapt’. Want Jeshua ben Joseph was maar een gedaante, een vermomming die ikzelf gekozen heb om mij aan jou voor te stellen, omdat jij dit gevraagd hebt.

Inderdaad, geliefde vrienden, wees altijd in vrede. Laat ons samen spelen als die ene Geest die de schepping zonder einde uitbreidt en die delen van ons Zelf uitnodigt om weer bij ons Zelf te komen. Alleen Liefde is werkelijk. Alleen Liefde bestaat. Alleen Liefde is Liefde waard. En God verlangt alleen datgene wat het goede, het heilige en het schone uitbreidt.

Vrede zij daarom inderdaad altijd met jou. Want waar zou ze in waarheid kunnen gaan? Weet dat ik altijd bij jou ben. Amen.

Les III - 34 (De Weg van Kennis)

Jij bent hier om de Liefde van God uit te breiden in de schepping

 eliefde en heilige vrienden, ik, wij treden naar voor om opnieuw bij jou te verblijven omdat jij dat gevraagd hebt. Jij hebt gevraagd dat die Ene die wij Abba hebben genoemd, aan jou zou verschijnen als mij, Jeshua ben Joseph en als wij, die wij de 'lijn van volgelingen' zullen noemen en die dienen als een kanaal voor die wijsheid, voor die energie die in waarheid de Vader is.

De Vader *is* wat *jij bent*. Daarom heb *jij* gevraagd om geleid te worden in de herkenning dat alleen God bestaat, door een gebed aan mij te richten en aan de lijn van volgelingen en aan de Schepper, met de vraag om stapsgewijs aan jou te verschijnen. Dit gebeurt door alles geleidelijk aan te laten verschijnen zonder een toename van angst tewegg te brengen.

Maar in waarheid is jouw gebed het verlangen om te ontwaken uit de droom van het kleine zelf tot de

werkelijkheid dat er *niets anders* is *dan* God en dat *jij* Dat *bent*. Daarom inderdaad, geliefde vrienden, net als die Ene die geschapen en geboren werd vanuit de Geest van Abba, zelfs zoals jij geschapen werd en nu de Liefde van God uitbreidt binnen het veld van de vorm, zo treed ik naar voor als jouw broeder en jouw vriend. Want het is alleen maar God die bestaat.

Ik zal altijd bij jou zijn, zelfs tot aan het einde van alle *werelden*. Dit betekent tot het einde van alle *illusies*. Vanaf dat ogenblik zal de schepping zichzelf uitbreiden in volmaakte helderheid, in volmaakte transparantie, omdat God louter God uitbreidt in het vreugdevolle, extatische gebeuren van de vormen van de schepping te worden, louter en alleen om God te vieren en te eren.

Het is onmogelijk om jouw lofprijzing aan de Schepper uit te breiden zonder jezelf *totaal* lief te hebben. Zonder de specifieke manifestatie *van God als jouzelf* te omarmen en lief te hebben, kan jij niet ten volle in de complete uitdrukking van de lofprijzing aan de Vader stappen. Daarom heb jij mij vaak horen zeggen dat de sluier die jou weg houdt van het Koninkrijk, het tekort aan Zelf-liefde is. Zelf-liefde is essentieel om naar het Koninkrijk terug te keren. Want Zelf-liefde is de liefde van de Schepper. Jij kan de Schepper niet liefhebben wanneer jij de schepping van de Schepper verwerpt.

Het is inderdaad zo, geliefde vrienden dat wij die tot jou willen komen, dat wij die tot jou zijn gekomen vanaf de dag, het uur en het ogenblik dat dit werk begon, dat wij al altijd een ‘wij’ zijn geweest en niet louter een ‘ik’ als Jeshua ben Joseph.

Want er zijn inderdaad velen onder ons verbonden in dat wat wij ‘de lijn van volgelingen’ noemen, die terug reikt tot ver in de geschiedenis van jouw tijd en die datgene geschapen heeft wat in jullie wetenschappelijke termen een resonantie van energie wordt genoemd, en die de Geest van God zelfs tot op heden verbindt doorheen vele episodes van tijd en doorheen vele individuele denkgeesten.

Het zijn inderdaad de volgelingen die de lijn van verlossing voortbrachten, hetgeen een hoogtepunt bereikte in mijn incarnatie als Jeshua ben Joseph. Het script was al duizenden jaren voorheen geschreven. De aaneenschakelingen van energie werden van generatie op generatie op generatie op generatie geschapen en bereikten hun hoogtepunt in mijn geboorte als een man die zich opende voor de Werkelijkheid van Abba, als de *enige* Werkelijkheid waar doorheen de Schepper de volmaakte Liefde van Zichzelf kon uitbreiden en zichtbaar maken voor Zijn kinderen die in of onder de ban zijn van illusie.

Dit werk is nog nooit opgehouden. En laat het inderdaad geweten zijn dat het werk dat via Shanti Christo wordt gedaan een uitbreiding is van en een samenwerking is met het geheel van die volgelingen, die lijn van licht, die zich vanuit de Geest van God uitbreidt in de vorm van de tijd met slechts één doel - om elk aspect van het Zoonschap te *ontwaken*. En wat kan het Zoonschap anders zijn dan de uitbreiding van God in de vorm, in datgene wat als een individu verschijnt - datgene wat kan scheppen, datgene wat in een heilige relatie kan treden, datgene wat de volheid van Abba kan herinneren, *terwijl* het een specifiek individu is binnen het veld van ruimte en tijd.

Het doel van de lijn van volgelingen is nog nooit veranderd. En het is inderdaad in kracht toegenomen door oefening en door toename in aantal. Stel jou dan een *veld van*

energie voor die denkgeesten aantrekt die er langs stromen. Wanneer die denkgeesten beginnen resoneren met de boodschap of het woord van God zoals het via dit energieveld wordt uitgedrukt, dan komen die volgelingen in overeenstemming met dit energieveld zelf. Zoals één van ons ooit gezegd heeft en zoals het nog in de Bijbel geschreven staat:

*Laat die Geest in jou zijn
zoals hij aanwezig was in die ene
die wij verkozen hebben onze Heer te noemen,
die ene gekend als Jeshua ben Joseph of de Christus.*

Wanneer Paul deze woorden schreef, dan verwees hij precies naar dit proces waarin jij die onder de ban van de afscheiding staat, deze ban loslaat en begint te resoneren met de Geest van Christus. En jij begint jouw plaats in te nemen binnen deze zich uitbreidende lijn van volgelingen - als een directe afgezant, als een rechtstreekse apostel van God.

Jij bent deel van iets buitengewoons - de ultieme transfiguratie

 eliefde vrienden, begrijp daarom goed de rol die jij speelt, ongeacht de plaats waar jij verblijft op deze planeet. Jij kan op een boerderij wonen met heel weinig burens. Jij kan op een appartement wonen in Brussel. Maar waar jij je ook bevindt, het gaat bij jou om iets *buitengewoons*. Het gaat bij jou om het proces dat loopt vanaf het moment dat de kleine, dwaze gedachte van afscheiding gedroomd werd, het gaat bij jou om dit specifieke proces waarop de Schepper de illusie van afscheiding corrigeert.

Er verschijnt niets op jouw planeet dat daar niet over gaat. Het is ofwel een uitdrukking van de afscheiding of het is een uitbreiding van de correctie van de afscheiding. Er is alleen maar de Hemel of de *illusie* van de hel. Begrijp daarom goed dat jij een bijzonder wezen bent. Jij bent precies waar jij bent, jij krijgt van moment tot moment kansen om de waarheid te zijn van wie jij bent en daardoor het Licht te zijn dat de wereld verlicht. Jij maakt deel uit van een oude lijn van volgelingen die teruggaat tot voor het begin van de schepping. Die lijn van Licht werd nooit verbroken en ging nooit verloren.

Ik, als Jeshua ben Joseph, ben louter het hoogtepunt van een uitdrukking van Dat, binnen het veld van ruimte en tijd. Vanaf dat ogenblik begon het zich naar buiten toe te verspreiden en in meer en meer denkgeesten door te dringen, terwijl het Zoonschap ontwaakt in de resonantie van een energieveld dat het Christus Bewustzijn is.

Jij bent in het proces van een ultieme transfiguratie. *Jij* maakt deel uit van de oude lijn volgelingen die slechts één doel hebben: de volledige transfiguratie van het menselijke bewustzijn om letterlijk het veld van het Christus Bewustzijn te zijn dat de schepping uitbreidt doorheen de fysieke dimensie.

Er liggen veel bijzondere dingen in het vooruitzicht voor de mensheid. Er liggen veel bijzondere dingen in het vooruitzicht voor jou. Hoe diep jij ook bent afgedaald in deze reis, hoeveel ervaringen van transfiguratie jij ook gekend hebt, wanneer het valse zelf wegsmelt en de werkelijkheid van Abba geboren wordt in de geest die door God geschapen werd, is er altijd meer. Er is *altijd* meer.

Want de Vader houdt nooit op met Zichzelf uit te breiden in de vormen van Zijn schepping - *nooit*. Datgene wat de ziel is, zelfs voorbij de tijdspanne van het lichaam, kan nooit sterven. En het zal nooit af zijn. Want de schepping is een oneindig proces van de uitbreiding van het goede, het heilige en het schone.

Begrijp dus goed dat jij geen ordinair persoon bent. Jij wandelt niet langer al slapend op deze planeet. Jij hebt misschien nog gedachten die zeggen: “Ik ben er nog niet. Ik vat ‘het pad van Weten’ nog niet helemaal. Het beneemt mij de adem wanneer ik hoor dat er alleen maar God is en dat ik Dat ben!” Laat het jou de adem benemen! Geniet van de

ervaring en weet dat net dit het meest volmaakte feit *is* dat zich kan voordoen binnen het transfiguratieproces dat *jij* ondergaat.

Jij maakt deel uit van een heel oude familie

ij ligt al *in* de handen van Abba. Jij bent al omarmd en wordt ondersteund door vele wezens die in de niet-fysieke dimensie verblijven en die deel uitmaken van deze groeiende cirkel die wij de lijn van volgelingen noemen. Ons aantal is talrijk. Vele van onze namen zijn jou bekend. Wie zijn wij dan? Wel, jij kent mij. Jij kent de naam Saint Germain. Jij kent de naam Maria. Jij kent de naam Abraham en Mozes. En er zijn vele, vele anderen. Jij kent de namen van de profeten van de Thora.

De hele lijn van volgelingen drukte zichzelf uit doorheen de geboorte van wat de Joodse Natie werd genoemd, die de rode draad vormt voor het meesterschap, en dat een hoogtepunt bereikte in de geboorte van mij, Jeshua ben Joseph. Jij maakt deel uit van een *heel* oude familie. Jij komt helemaal in overeenstemming met dat veld van schitterend, stralend licht dat de zuiverheid van de Liefde van God is en via het bewustzijn in het veld van de materie, in de fysieke dimensie straalt.

Dit maakt jou niet ordinair, maar heel bijzonder. Want zonder fanfare en zonder extern ritueel, zaken die het hart en de denkkeest vaak in ban brengen - het ego houdt immers van rituelen - ben jij inderdaad doorheen vele initiaties gegaan. Op de dag en het uur dat jij jou voor het eerst voor mij openstelde

door middel van dit pad, onderging jij een inwijding. Jij gaf jouw toestemming aan de Schepper om jouw wezen te transfigureren, zodat het een kanaal zou worden waar doorheen de Schepper Zichzelf kan uitbreiden.

En God is alleen maar Liefde. God is de wijsheid van het Christus Bewustzijn. God is het Zoonschap. Ik wil jou uitnodigen om op dit uur te weten, om totaal te accepteren, dat jij in *bijzonder gezelschap* bent.

Jij loopt niet langer slaapwandeland rond op deze planeet. Jij bent al voorbij illusies beginnen kijken om binnen te dringen in datgene waarvan jouw ogen normaal vertelden dat het niets anders is dan de vorm en de dans van materie en moleculen, van personages en ego's en lichamen. Jij bent de onzichtbare lijn beginnen zien, de onzichtbare dans die zich werkelijk afspeelt. Jij bent visioenen en dromen beginnen krijgen. Jij bent inspiratie beginnen voelen. Jij bent begonnen met leren vergeven, helen en Zelf-liefde.

De voltooiing van alle spirituele oefeningen

elf-liefde is de *voltooiing* van alle spirituele oefeningen. Zelf-liefde is de definitieve, schitterende lichtstraal die het hart van de geïndividualiseerde lichtstraal die jij bent, verlicht. Zelf-liefde transfigureert de denkgeest, het emotionele lichaam en zelfs het fysieke lichaam in die mate dat het sterk straalt in elke cel van lichaam.

Het is inderdaad daarom, geliefde vrienden, dat wij, nu wij het laatste deel van ‘de weg van Kennis’ binnentreden, er in deze les toe komen om met jou te delen dat dit niet leidt tot een hoogtepunt of een einde, maar veeleer tot een *springplank* voor wat zal zijn.

In dit ‘*pad van Meesterschap*’ hebben wij gezocht om jou te helpen jouw illusies te ontmantelen, om jouw hart en jouw denkgeest te verzachten en om meer en meer bereid te zijn om minder angstig te zijn. Door minder angstig te worden heb jij jou inderdaad meer en meer geopend voor de leiding van de Heilige Geest.

Elke keuze voor Liefde is het resultaat geweest van een transfiguratie die plaatsvond binnen de alchemie van jouw ziel. Jij bent een bijzonder wezen. Jij bent ingewijd in deze lijn van volgelingen, de heilige familie die toegewijd is aan de

manifestatie en de vervulling van de verzoening, *het ontwaken van het Zoonschap als de Geest van Christus*.

Al wat jij in elke ogenblik doet wanneer jij jezelf aan Liefde toewijdt - of jij nu op de boerderij woont of op een appartement in Brussel - vergroot het energieveld dat geschapen werd en het zal op een bepaalde dag de balans doen overslaan en *alle* illusies van *alle* denkkeesten oplossen. Jouw leven is dus een leven ten dienste van het Zoonschap, ongeacht de levensvormen waarin jij jezelf terugvindt.

Jouw enige taak

 Jouw enige taak bestaat er dus in om elke dag te beslissen om jou opnieuw over te geven, om de verzoening te verlangen, om al jouw intenties op de verzoening te richten, om toe te staan dat de transfiguratie plaatsvindt, om jou over te geven aan de waarheid:

Abba, jij bent het enige wat bestaat.

Daarom heeft het zelfs geen zin om te zeggen:

*"Niet mijn wil, maar die van jou",
want alleen die van jou is.*

Hoe zullen wij deze ene dag doorbrengen?

Elke ervaring die jij meemaakt, is het herschudden van de kaarten terwijl jouw leven verandert, terwijl het naar buiten vloeit en terug naar binnen vloeit en wonderen beginnen gebeuren. Oude vrienden gaan weg, nieuwe vrienden komen. Dit alles is een proces waarbij *jouw specifieke uitdrukking van Abba* getransfigureerd wordt in de kracht van de zuiverheid van Christus.

De kracht van de lijn van volgelingen is voor jou beschikbaar

et tweede ding dat ik vandaag met jou wil delen is dat *de kracht van de lijn van volgelingen voor jou beschikbaar is*. Want vanaf het ogenblik dat jij besloot om deze lessen te lezen, ging jij doorheen een poort van inwijding. En de transfiguratie heeft zich vanaf dat ogenblik verder gezet in die mate dat jij bereid was om het *toe te staan*. In dat ogenblik heb jij jou aangesloten op het circuit van de lijn van volgelingen. Waar jij ook gaat, wij zijn bij jou.

Ik wil jou in deze les dus uitnodigen om te erkennen dat het niet alleen Jeshua ben Joseph is die de volheid van het Christus Bewustzijn gemanifesteerd heeft, maar een hemelse menigte. Van daaruit kwamen alle woorden binnen de Thora en zelfs het Nieuwe Testament, dat later werd overgenomen door iets dat 'het Christendom' wordt genoemd, waar ikzelf niet veel vanaf weet, gezien ik als man een Jood was. Maar voorbij dit alles, maak ik deel uit van deze lijn van Licht die zich uitdrukt doorheen de traditie van de Joodse familie. En dit alles was een volmaakt plan van God. Het is niet de enige lijn. Er zijn er nog andere - universele lijnen die het geheel van de menselijke ervaring omvatten. Alle zielen hebben hun lijn. Er zijn lijnen die hun uitdrukking vinden via India. Er

zijn lijnen die worden uitgedrukt via Tibet. Er zijn lijnen die zich uitbreiden via Zuid-Amerika. En er zijn lijnen die zich via de indianen in Noord-Amerika hebben uitgebreid.

Al deze lijnen zijn als spaken die vertrekken vanuit het middelpunt van een wiel en die tot de verste uithoeken van de droom van afscheiding reiken om het Zoonschap aan te trekken en weer terug te roepen. Dus of iemand nu een Inca, een Maya, een Tibetaan, een Indiaan of een Jood is, of zelfs wanneer jij uit Brussel komt, jij begint deel uit te maken van Eén Geest die erkent dat de realiteit van het *onzichtbare*, het veld van het *zichtbare* doordringt.

Jij neemt inderdaad jouw plaats in aan de *rechterhand* van God. De term ‘de rechterhand’ is binnen jouw taal iemand die in lijn ligt met diegene die de leiding heeft en enkel handelt om de wil van de leider te vervullen. Het is een mooie term die uitdrukking geeft aan het juist gerichte denken.

Begrijp daarom goed, geliefde vrienden dat zelfs wanneer jij vijftientig jaar oud bent en in jouw makkelijke schommelstoel zit en gelooft dat jouw leven bijna ten einde is, dat het nooit kan eindigen. De lichaam-denkeest zal in het stof van de aarde worden gestopt, maar jij bent tot een *snel spoor* toegetreden.

Jij bent inderdaad een *mysticus*. Jij gaat inderdaad doorheen een proces van transfiguratie en jij vergroot de kracht van deze lijn van volgelingen om de Hemel op Aarde te herstellen, om het Christus Bewustzijn opnieuw binnen het Zoonschap te vestigen. En zelfs wanneer het lichaam werd afgelegd, dan zal jij aan ‘een nieuw kantoor’ worden toegewezen, dat is alles.

Jij - *jij* die deze woorden leest - bent van *ongekend belang* in de uitdrukking van dit werk dat Shanti Christo wordt genoemd. Het is veel meer dan een organisatie en veel meer dan een heilig stuk land waar velen op een dag zullen naartoe komen en geheeld zullen zijn - hetgeen betekent dat zij het Christus Bewustzijn zullen binnentreden alleen maar door deze kracht binnen te gaan van de vortex van zuiverheid die daar gevestigd werd.

Jij bent al in dat proces. En wanneer deze zuiverheid in jou gevestigd is dan maak jij de schepping, de verruiming en de uitbreiding waar van deze vortex die al een heel lange tijd bestond op dat land. Het is een poort, een doorgang - er kunnen vele namen gebruikt worden - die de denkkeest optilt en naar andere dimensies transporteert. Het is transfigurerend alleen al door op dat land te verblijven.

Begrijp daarom goed hoe belangrijk jij bent. Velen onder jullie zullen vaststellen dat jullie veeleer een *ontvanger* zijn via deze organisatie. Maar terwijl jij ontvangt, geef jij en terwijl jij geeft, ontvang jij. Jij bent deel van de lijn van volgelingen - het energieveld dat een vortex creëert die de kracht heeft om alle illusies te overwinnen. Velen van jullie zien dit al gebeuren binnen jullie persoonlijke levens.

Wat er komen zal

ij bent letterlijk de getuige van de eerste effecten van wat er komen zal wanneer de dag verschijnt dat niemand nog de behoefte heeft om een woord te zeggen. Maar door het verenigen van de lijn van volgelingen zullen de individuen die zich aangetrokken voelen, helen - heel spontaan - en zij zullen onmiddellijk in de staat van verlichting vallen.

Jullie maken hier allemaal deel van uit. Dit is hoe bijzonder jij bent! En dit is de uitnodiging die wij naar jou toe uitbreiden. Denk dus niet dat datgene wat Shanti Christo wordt genoemd nog maar eens een andere wereldse organisatie is. De *diepste niveaus van transfiguratie* vinden al plaats via deze lijn van volgelingen, via deze rode draad of lichtstraal.

Omarm daarom datgene wat jij bent, eer datgene wat jij bent, breid datgene uit wat jij bent. *Ga en onderwijs alle naties*. Laat hen weten dat ik opnieuw gekomen *ben* en dat deze uitdrukking die Shanti Christo wordt genoemd, in toenemende mate een primair medium zal zijn via dewelke de lijn van volgelingen de vortex, de poort, de inwijding, de energie van transfiguratie creëert die de verlichting of verzoening van het Zoonschap zal versnellen.

Begrijp daarom goed dat wat in de toekomst zal komen, een groeiend lichaam is van diegenen die rijpen op het pad

van het Christus Bewustzijn, die rijpen in de mate van hun toewijding, omdat zij zicht krijgen op de bijzondere rol die zij spelen binnen een veel groter plaatje dan dat van hun eigen persoonlijke leven.

De familie zal inderdaad groeien. En veel werd op zijn plaats gebracht om dit mogelijk te maken.

De lijn van volgelingen houdt nooit op met werken om het netwerk van Licht te vestigen dat de uitdrukking van dit Licht mogelijk maakt - en dat zichtbaar is via dit medium dat Shanti Christo wordt genoemd. Wij begrijpen goed dat wanneer jullie een persoonlijk leven leiden en schijnbaar vele, vele duizenden kilometers van elkaar verwijderd zijn met weinig driedimensioneel contact, het dan voor de denkkeest makkelijk is om jou in de ban de brengen van het idee dat er uiteindelijk niet zoveel gebeurt. En toch zeg ik jou: *het zal gebeuren met of zonder jou.*

De uitnodiging is dus om jouw rechtmatige plaats in te nemen en in de volle toewijding te stappen van deze *bijzondere uitdrukking* die uiteindelijk alle hoeken van de planeet zal raken. Dit was het doel sedert lange, lange, lange tijd. De geboorte van Shanti Christo is een volmaakte expressie van iets wat even belangrijk was - namelijk mijn geboorte, kruisiging en verrijzenis. Het maakt allemaal deel uit van hetzelfde script.

Iets in jou heeft jou tot mij aangetrokken. Iets in jou heeft jou tot de lijn van volgelingen aangetrokken. Iets in jou resoneerde met Shanti Christo. Want deze woorden dragen de vibratie van de roep, waarvan ik jou al in een ver verleden gezegd heb dat jij die op een dag zou 'horen' en zou 'opstaan uit de dood', om een Christelijke uitdrukking te gebruiken. Het ontwaken van de ziel, de roep terug naar huis, naar de

familie, naar de lijn van volgelingen, naar het doel van de verzoening.

Jij incarneert Christus in de wereld

Jij bent dus niet alleen. En jij moet jouw rol nooit minimaliseren. Begrijp alsjeblieft goed dat het hoogtepunt van ‘de weg van Kennis’ het verlangen en de poging is om jou steeds dieper en dieper en dieper in het weten van de Waarheid van wie jij bent uit te nodigen, alsook in datgene wat jij hier te doen hebt, in het ontwaken als Christus.

En ja, wij weten dat de denkkeest zijn kritieke punten van angst bereikt en gedurende een week of een jaar of tien levens tot stilstand moet komen vooraleer hij bereid is om verder te stappen. En toch ben jij vrij om zelfs temidden van jouw grootste angsten “Ja!” te zeggen tegen de transfiguratie.

Want de duisternis heeft geen kracht over het licht. Het is altijd op dat punt waarop het gevoel van duisternis het sterkst is en het gevoel overheerst dat het licht in jou niet kan binnenkomen en dat jij onmogelijk ooit verlicht kan worden - het is precies in dat moment dat jij enkel het licht dient *uit* te *nodigen*. En het licht begint de duisternis te transformeren. Het is wanneer jij aan de grens van jouw duisternis bent dat de dageraad slechts een adem verwijderd is.

Wanneer jij *jouw* menselijkheid transfigureert, dan transfigureer jij het energieveld van het *mensdom*, simpel en klaar. Jij incarneert Christus in de wereld. Jij ontwaakt de doden en laat hen opstaan in het eeuwige Leven.

Neem dus jouw *rechtmatige* plaats in en stop met jouw licht te verbergen. Het is inderdaad tijd dat jij begint op te staan als diegene die toegewijd is aan de transfiguratie van het menselijke bewustzijn via de lijn van volgelingen van het Christus Bewustzijn, simpel en klaar.

Treed naar voren

ij bent bijzonder belangrijk. Jij moet beginnen met de denkkeest de discipline op te leggen van jezelf niet waar te nemen als een klein deeltje en van jezelf niet als afgescheiden van een ander waar te nemen. Begin daarom actie te ondernemen om lijnen van communicatie te creëren, zelfs binnen dit driedimensionele veld. Het is tijd voor jullie om als individuen naar voor te treden in de geboorte van Shanti Christo, en niet langer te wachten op een handvol personen die een stapje voorop lijken te gaan. Jij bent die Ene - jij, diegene die deze woorden leest. Als jij maar naar voren treedt dan zal de hele *kracht* van de lijn van volgelingen jou ondersteunen.

De uitnodiging is dus inderdaad heel moedig. En de ‘inzet’ is altijd al hoog geweest. Het is de grote droom om de droom van afscheiding te transformeren in de droom van volmaakte herinnering. Jij bent niet klein. Jij bent niet alleen.

Velen onder jullie beginnen zich dieper bewust te zijn van het feit dat jij mij ook hoort. Laat dat proces verdergaan en zich verdiepen. Word een gelijkwaardig kanaal dat via jou de verzoening van het Bewustzijn van Christus uitbreidt, via datgene wat Shanti Christo wordt genoemd.

Opdat dit werk haar voltooiing binnen de snelst mogelijke tijd zou kennen, is het noodzakelijk dat de lijn van volgelingen jou - als deel van deze lijn - uitnodigt:

Waar kan jij met meer moed naar voren treden?

*Waar kan jij de grens van jouw angst vinden
en de steun van het licht aanroepen
om er doorheen te bewegen?*

*Waar kan jij de kiezel in het meer gooien
die via jou de trilling van deze lijn van volgelingen
in de wereld straalt?*

Want de wereld heeft geen macht over jou.

Ik hoop dat dit simpele delen jouw denkkeest een klein beetje door elkaar heeft geschud en tot een diepere stilte heeft gebracht; dat jouw denkkeest terug werd gebracht tot de werkelijkheid van wat jou op de eerste plaats tot deze trilling heeft aangetrokken. Want in dat ogenblik werd jouw hart open gegooid via een *poort van inwijding*. Het is jouw ziel die jou terug tot mij heeft aangetrokken, want jouw ziel heeft de Waarheid altijd gekend en zij heeft de roep beantwoord.

Maar het vraagt waakzaamheid en discipline om jou elke dag te herinneren en niet weer in slaap te vallen. Want de verleiding van de wereld is niets anders dan dit: het beginnen denken dat al diegenen die al slapend in de wereld wandelen, meer kennis hebben dan jou en denken dat dit slapen misschien ‘de’ manier is van zijn, gezien er zovelen in slaap zijn. *Dat is het niet!*

Want al diegenen die slapen, zullen in een oogwenk getransfigureerd worden. Diegenen die slapen roepen in hun sluimering om iemand die hen wakker port uit hun slaap, door de vibratie van Licht, hetgeen de aanwezigheid van God is, vorm te geven, te communiceren en te versnellen.

Jij hebt inderdaad gekozen om in deze dimensie te treden als deel van een heel groot werk dat *multidimensioneel* werkzaam is. Jij maakt inderdaad deel uit van een nogal grote familie.

Velen onder jullie zullen de mogelijkheid om met mij te communiceren blijven verdiepen. Eer elkaar en heb elkander lief. Erken dat jij niet gekomen bent om een ordinair leven te leiden, maar om het grootste drama uit te spelen dat ooit op de menselijke Aarde plaatsvond. Dat is jouw rol, jouw functie, jouw doel en jouw leven.

Het was inderdaad een grote eer om door de keuze van mijn Vader die laserstraal van zuivering te ondergaan die de kruisiging en de verrijzenis wordt genoemd en die deel uitmaakt van een veel groter plaatje. Het was een grote eer om die Ene te zijn via wie jij jouw hart opende voor de Liefde van God. Het was een eer om te dienen als verlosser en Messias. Maar in waarheid, is dit het einde niet.

Want het einde kan enkel komen wanneer volmaakte gelijkheid in alle harten en denkkeesten gevestigd werd. Verenig jou dus met mij in dit grote werk. Verenig jou met mij - en stop jou niet verlegen weg voor datgene waartoe jouw hart jou roept. Integendeel, duik dieper!

Ik zal jou nooit verlaten en zal mijn hand nooit van dit werk afnemen totdat het inderdaad voltooid is. Ik hou altijd van jou. En ik werk samen met alle denkkeesten die geroepen zijn om te ontwaken. Ik ben alleen maar jouw broeder en jouw vriend, altijd toegewijd om datgene te openbaren wat mijn Vader via mij aan jou wil openbaren - op de juiste manier, op het juiste tijdstip.

Jij bent zoals ik ben. En samen transfigureren wij het mensdom. Ik was een prototype voor wat komen zal, een uitdrukking in tijd en ruimte voor wat jij bestemd bent te zijn. Toch is die bestemming niets anders dan de *herinnering* van wat jij al altijd geweest bent, voorbij de sluier van illusies.

Vrede is altijd met jou. Hoor de roep. Aanvaard de uitnodiging. En laat ons verdergaan in het grootste verhaal dat ooit verteld werd! Amen.

Les III - 35 (De Weg van Kennis)

Leven als een soeverein Meester

 eliefde en heilige vrienden, ik treed naar voor om bij jou te verblijven omdat ik van jou hou. Altijd en voor eeuwig zijn wij verenigd in de plaats van Liefde. Altijd en voor eeuwig zijn wij verenigd in de Werkelijkheid. Altijd en voor eeuwig ben ik niemand anders dan jouw broeder en jouw vriend.

In wat de lichaam-vrije staat wordt genoemd, heb jij vele broeders en zusters die jou kennen en liefhebben en die niet dichter bij jou komen dan de mate waarin jij bereid bent hen toe te laten. En dit toelaten is altijd het resultaat van jouw beslissing om jezelf *waardevol* te achten dat jij communicatie ontvangt die jou kan verlichten.

Jij bent inderdaad ten allen tijde totaal oppermachtig. Jij en jij alleen kan de gedachten, de geloofsovertuigingen en de waarnemingen creëren die jij wenst te ervaren. Deze zullen zich dan kristalliseren in de vormen van jouw ervaring, zelfs tot in de fysieke dimensie.

Herinner jou dus bij het einde van ‘de weg van Kennis’ dat jij nooit iets ziet dat buiten jou bestaat. Alles wat jij ziet,

vindt zijn oorsprong binnen in jou, gezien het enige wat jij *kan* zien de manier is waarop *jij* gekozen hebt om de mysterieuze energie van de schepping te omhullen of te versieren.

Elk neutraal ogenblik, elk ogenblik van gebeuren is niets anders dan energie die jou op een zilveren dienblad gratis wordt aangeboden, zodat jij als bewustzijn voor de mogelijkheid kan kiezen om een ervaring te creëren, door deze energie die jou werd aangeboden te omhullen met de waarnemingen en de geloofsovertuigingen die jij voor jezelf gekozen hebt.

Jij heb mij al zo vaak horen zeggen dat enkel Liefde werkelijk is. Jij hebt mij al zo vaak horen zeggen dat het niet nodig is om naar Liefde op zoek te gaan. Maar het is wel noodzakelijk om op zoek te gaan naar datgene wat vals is.

Scheppen als een Meester

 n alle voorgaande lessen heb jij vele, vele instrumenten en veel diepgaand en grondig inzicht gekregen om jou bij te staan in de eenvoudige beslissing om totale verantwoordelijkheid te nemen voor elk moment van jouw ervaring. Want uiteindelijk kan ik jou niets anders geven. Ik kan jou niet bevrijden van wat jij nu lijkt waar te nemen als de last van het feit dat jij onophoudelijk schept - dat jij inderdaad een schepper bent.

Evenzo, wens ik jou niet te bevrijden van het ongelofelijke, glinsterende gewaarzijn en de verantwoordelijkheid - de vrijheid, het plezier van te weten dat jij als soeverein meester van jouw veld vrij bent om alles te scheppen wat jouw hart waarachtig verlangt.

Zoals ik al zo vaak met jou heb gedeeld, is het geheim dat jij eerst moet oefenen om het Koninkrijk te zoeken. Laat nooit een dag voorbijgaan waarbij jij niet mijmert over het grote mysterie van Gods aanwezigheid. Laat nooit een ochtend voorbijgaan waarbij het jou ontgaat om de dag op uitsluitend deze manier te beginnen:

*Geef alle gedachten van wat jij weet en geloofd hebt over.
Rust in de dankbaarheid van die Ene die jou geboorte schonk.
Vraag dat er niets anders aan jou geopenbaard wordt dan
grotere waarheid, grotere wijsheid,
meer mogelijkheden om volmaakte Liefde,*

*volmaakt vertrouwen
en volmaakte vrede te kennen en uit te breiden.*

Op 'de weg van Kennis' komen we tot het grote hoogtepunt dat jij inderdaad bent zoals ik ben. Dat jij binnen elk ogenblik van de reis van jouw ziel letterlijk de werelden van jouw ervaring gecreëerd hebt, net zoals ik dat deed terwijl ik op jouw planeet rondwandelde en net zoals ik dat ook nu blijf doen.

Hoe is het dan mogelijk geworden dat deze vorm van communicatie plaatsvindt? Het is niet zo dat ik op een slimme manier een labyrint van deuren heb opgezet om jou tot dit onderricht toe te trekken, zodat ik mij met jou zou kunnen verbinden. Nee, ik bleef veeleer in mijn verlangen rusten om de verzoening uit te breiden.

Door dit verlangen te creëren, begon ik een trillingsveld te creëren dat voortvloeide vanuit mijn Geest doorheen de schepping. Die trilling alleen is niet voldoende. Maar waar het resoneerde met het diepste verlangen van mijn broeder om het Christus Bewustzijn te kennen, om een manier te vinden om dienstbaar te zijn, om inderdaad te helen en te ontwakken uit de laatste sporen van illusie, daar werd een verbinding gevormd. Het is als twee koorden die in het ronde dansen - waarbij hun dans veroorzaakt wordt door de energie die door hen heen beweegt, totdat hun energieën elkaar raken en de uiteinden van de koorden verbonden worden.

Dit proces heeft zich voorgedaan tussen mijn Geest en die van jou, anders zou jij dit boek nu niet aan het lezen zijn. Jij zou anders nog niet van Shanti Christo gehoord hebben. En jij zou nog niet van mij gehoord hebben. Erken dus *jouw eigen kracht*. Want jij hebt mij tot jou aangetrokken net zoals ik jou tot mij heb aangetrokken. Leer om in elk ogenblik van

al jouw relaties, of het nu met mensen, plaatsen of dingen is, lang genoeg te pauzeren - het vraagt slechts enkele seconden - en binnen jezelf te zeggen:

*Ik ben in dit ogenblik in deze relatie,
omdat ik ze naar mezelf heb toegeroepen.
Er is dus iets in mij
dat volmaakt resoneert of trilt met de 'ander'.*

En nogmaals, dit is waar ongeacht of het nu een persoon, een plaats of een ding is.

Ware verandering kan optreden, niet wanneer jij erkent dat jij de relatie waarin jij jou bevindt met een persoon, plaats of ding niet leuk vindt en daardoor stappen onderneemt om er onderuit te komen, maar veeleer wanneer jij erkent dat de relatie en alles wat erin voorkomt het resultaat moet zijn van iets binnen jouw eigen bewustzijn. Daarom is datgene wat jij in dat moment van de relatie niet leuk vindt, niets anders dan de bloesem van een potentieel zaadje of een trilling die jij hebt vastgehouden in de diepte van jouw eigen wezen.

Het is dan een eenvoudig gegeven om eerst het Koninkrijk te zoeken, om in dit simpele weten te rusten en zachtjes aan de Heilige Geest te vragen om jou te leren, om jou te tonen wat jij geloofde dat waar was en inderdaad vals is. Als jij dan inziet waarom jij dit geloof hebt vastgehouden en hoe het zich binnen jouw wereld van ervaring gemanifesteerd heeft, dan ben jij vrij om opnieuw te kiezen.

Het is precies op dit punt dat de denkkeest vaak angstig wordt en zegt: “Maar *dit* ken ik tenminste. En het ongekende ken ik niet.” Maar ik zeg jou dat er niets ongekend is. Er is *niets* ongekend voor jou. Want er bestaat niets

totdat *jij* beslist ervoor te kiezen. Dat is de reden waarom verlangen de eerste sleutel tot het Koninkrijk is.

Vrijheid kan alleen maar komen in de denkkeest die totale verantwoordelijkheid neemt voor de schepping van zijn ervaring. Zodat hij in elk moment erkent dat de gedachten, de waarnemingen en de gevoelens die doorheen het emotionele lichaam razen, enkel verschijnen binnen het onafhankelijke domein van het wezen van zijn ziel. Nogmaals, ze hebben *geen oorzaak* behalve in het zaad van de gedachten, het zaad van de waarnemingen die die denkkeest of die ziel gekozen heeft om waarde te schenken.

Het leven biedt jou dus jouw uitweg. Wanneer de zaken niet lijken te werken en jouw vrede ontbreekt, dan is dit in feite een signaal dat er een geloof of een waarneming is waaraan jij vasthoudt en dat niet werkt. Jij bent vrij om het te onderzoeken, te bevragen en daarna te veranderen.

Ik heb jou vaak aangeraden dat jij niets kan overstijgen wat jij niet eerst omarmd hebt. Kijk daarom goed naar jouw creaties en zegen ze. Wanneer het jouw auto is die in panne is gevallen op de snelweg, waarvan de wielen zijn afgevallen, waarvan de motor is stil gevallen of waarvan de deuren zijn afgebroken, zegen die dan. Want het is deze context van ervaring die jou meeneemt in jouw komende dagen.

Er is geen enkel ogenblik, *er is geen enkel ogenblik* waarin jij faalde. Als een oppermachtig meester, de letterlijke belichaming van de Geest van God, heb jij jouw vrijheid gebruikt om ervaring te scheppen. Omarm het. Rust in dankbaarheid daarvoor. Maak het jou helemaal eigen. En vraag dan eenvoudig:

Wens ik dit verder te zetten

of zou ik graag met een nieuw avontuur beginnen?

Jij zal voor eeuwig nieuwe avonturen creëren. Want er is geen ogenblik dat de schepping stopt. Geest of *ziel* is de *werveling*, het *voertuig* via dewelke de schepping zichzelf uitbreidt vanuit het veld van oneindige mogelijkheden tot in de realisatie van veelvuldige bijzonderheden.

Geliefde vrienden, jij bent inderdaad zoals ik ben. Ik geniet van mijn veld. Ik ben onbegrensd door ruimte en tijd en heb niet langer behoefte aan de unieke vormen van ervaring die zich kunnen voordoen via de kristallisatie van wat jij het lichaam noemt - en dat jij verkeerdelijk *jezelf* noemt.

Jij bent zeer zeker aan het spelen in het Koninkrijk, zoals een kind dat speelt in een zandbak. En elk gebeuren dat opkomt, hoeft niet geoordeeld te worden. Ik heb zo vaak met jou gedeeld dat het de egoïstische denkkeest is die vergelijkt en verschillen maakt. Vergelijk en contrasteer jouw ervaring daarom *nooit* met die van een ander persoon. Die van jou is uniek.

En zelfs wanneer de wereld verkondigt dat jouw ervaring niet zo waardevol is, omdat die van jou slechts twintigduizend euro waard is en die van iemand anders vierhonderd miljoen euro, en dat die ander daarom iets gemanifesteerd heeft dat krachtiger is, dan is dit simpelweg niet waar. Want manifestatie is eenvoudigweg de uitdrukking van datgene waarop de denkkeest zich geconcentreerd heeft.

De *ware* kracht is het pure mysterie dat om het even wat gemanifesteerd kan worden. En jij bent vrij om steeds opnieuw te kiezen.

Ontwikkel daarom voor al jouw ervaringen de houding van een kind. Leer om erover te mijmeren, om jou erover te verwonderen, om ernaar te kijken zoals een vader naar een kind kijkt en zoals jouw Vader naar jou kijkt:

Ziedaar, ik heb alle dingen geschapen en het is goed!

In het scheppingsverhaal dat in jouw Bijbel wordt verteld, staat geschreven dat God zoiets gezegd heeft. Want God keek naar alles wat Zij geschapen had en zei: "Ziedaar, het is heel goed!"

Jij bent de vader van al jouw creaties. Jij bent de vader van jouw gedachten, jouw gedragspatronen en jouw keuzes. Kijk naar al die dingen en zeg: "Ziedaar, het is heel goed." Want goedheid brengt goedheid voort. Oordeel brengt oordeel voort. Er kan immers niets gemaakt worden dat niet gelijk is aan zichzelf. Een eikel kan geen vis produceren. Een man en een vrouw kunnen geen eikel produceren. De gedachten die jij er over jezelf op nahoudt, zullen zichzelf reproduceren. Wanneer jij naar alles kijkt als goed, dan zal deze beslissing goedheid voortbrengen.

Telkens wanneer jij gekozen hebt om een negatieve gedachte over jezelf of om het even wie vast te houden, dan heb jij de inconsistentie binnen jouw denkkeest veilig gesteld die de kracht verstoort van jouw mogelijkheden om steeds meer te scheppen als een levend belichaamd meester. Dit kan enkel gebeuren omdat jij diep binnen jouw denkkeest een geloof hebt vastgehouden dat zegt: "Wat ik ook doe, het zal nooit werken." Er is dus een *tegenstrijdig* geloof. Een geloof in goedheid en een geloof in het kwade creëert een conflict die de ziel verstrikt.

Waarnemen zoals een Meester

 et is daarom zo, geliefde vrienden dat wanneer jij de studie van ‘de weg van Kennis’ zal voltooien, jij het volgende moet weten: zoals *jij* denkt, zo zal *jij* zijn. Hoe jij denkt, hoe jij verkiest om waar te nemen en te geloven, zal bepalen wat jij in de wereld ziet. En wat jij gelooft dat jij waarneemt, zal bepalen hoe jij jou gedraagt. Het zal bepalen welke vrienden jij erop nahoudt, welk soort carrière jij maakt, waar jij woont en hoe jij jou voelt.

Met andere woorden, wanneer jij de gedachte erop nahoudt dat jij het universum niet kan vertrouwen om jou te ondersteunen, dan zal jij uitkijken op een wereld die vanzelfsprekend lijkt te tonen dat dergelijke gedachte waar is. Jij zal van daaruit gedragspatronen creëren om jezelf af te schermen en jij zal de wereld niet laten weten wat jij wenst. En dan zal jij jou natuurlijk afvragen waarom het leven op dezelfde manier lijkt verder te gaan.

Leer jezelf dus altijd af te vragen, niet binnen de wereld, maar binnen jezelf:

*Wanneer ik deze ervaring heb,
wat moet ik dan geloofd hebben
dat waar is over mezelf en over deze wereld?*

De waarheid zal via gebed en ware eerlijkheid tot jou komen. Wanneer jij het ontdekt, dan zal jij het weten. Gebruik dan de oppermachtige kracht van vrije keuze die jou werd gegeven en die de Waarheid van het Koninkrijk is, om anders te kiezen.

Een meester kan niet *beschuldigen*. En een meester kan hemzelf of haarzelf nooit zien als een slachtoffer. Toch komt meesterschap niet via speciale spirituele krachten. Het komt enkel via een eenvoudige en vrije keuze. Herinner jou dat ik voorheen heb gezegd dat jij onophoudelijk jouw ervaring creëert. Jij bent vrij om in dit ogenblik en elk ogenblik eenvoudigweg te zeggen:

*Ik denk dat ik het perspectief van een meester zal aannemen -
beschuldigen heeft geen zin,
mij een slachtoffer voelen heeft geen zin.
Wat ik ervaar is volledig van mij.
Ik moet het daarom gewenst hebben.*

Wees voorzichtig dat jij datgene wat verschijnt niet veroordeelt. Want dat is de fout waar veel mensen in trappen door te zeggen: “Waarom heb ik dit naar mij toegeroepen? Dit is een vreselijke ervaring. Waarom, oh waarom heb ik dat toch gewild?” Dit alles is oordeel en geen dankbaarheid.

Ik leerde bij de kruisiging dat ik liefde kon voelen en dankbaarheid ervaren voor mijn vervolgers. Ik kon dankbaarheid voelen voor de hele context van ervaring die *ik gekozen had om naar mezelf toe te roepen*, om zo te ontdekken dat er geen omstandigheden zijn die krachtig genoeg zijn om mij te weerhouden om Liefde te kiezen.

Kan er uiteindelijk een krachtiger ervaring zijn om naar jezelf toe te roepen? Niet de kruisiging met de nagels in jouw

polsen, maar veeleer de kracht van te zien dat jij in elk ogenblik van geboorte en van dood, van alles wat komt en gaat, door niets wordt weerhouden van de diepe vrede en vreugde om Liefde te kiezen. Want Liefde wordt niet geconditioneerd door de voorwaarden van de wereld. Hoe zou het ook kunnen, wanneer de wereld niet bestaat? Alleen jij bestaat, als veld van gewaarzijn dat de keuze maakt om waarneming en geloof te creëren.

Geliefde vrienden, de wereld is niet werkelijk. Uiteindelijk is het lichaam niet werkelijk, tenminste zoals jij het waarneemt. Want het lichaam kan jou op geen enkele manier beperken. Jij reikt zo ver voorbij het lichaam dat het onvoorstelbaar en totaal ongeloofelijk lijkt.

Jij bent inderdaad de gedachte van Liefde in vorm. Maar die vorm is niet het lichaam. Het is veeleer de gedachte of de werkelijkheid die Christus is. Christus is de essentie van jouw hogere Zelf. Christus is de waarheid van wie jij bent. De rol van het lichaam kan niets anders zijn dan te zegenen, te troosten en Liefde uit te breiden.

Twee geliefden vinden vervulling in hun samenzijn op het fysieke vlak wanneer elk van hen genoeg vindt in louter zegenen, troosten en uitbreiden van Liefde. Elk van hen leert om dat verlangen van de ander te ontvangen als een daad van liefde voor hem. De ene zegt: “Oh, laat mij jouw schouders masseren.” En de ander antwoordt: “Dat is goed!” Want relatie is het middel van jouw verlossing. En een heilige relatie is altijd een eenvoudige, vreugdevolle dans van twee wezens die werkelijk erkennen dat enkel Liefde werkelijk is en dat zij niets anders verlangen.

Jij bent inderdaad de autonome meester van jouw veld. Jij kan op geen enkel ogenblik falen. Om het even welke

vorm van ervaring die zich voor jou ontvouwt, is louter de vrucht van de zaden van gedachten die jij binnen jouw denkkeest geplant hebt. Kijk dus naar de uitkomst om de gedachten te ontdekken. Zeg op de eerste plaats: "Wat een flinke meid (wat een flinke jongen) ben ik. Dit was een rijke ervaring." En vraag dan alleen: "Ik ben benieuwd welke ervaring ik nu het meeste wens?" Want wees maar zeker, jij zal het ervaren.

Jij kan ofwel heerschappij over jouw leven opeisen en de bewuste regisseur van jouw levenservaring worden, ofwel kan jij er afstand van doen ten gunste van iemand anders, zoals jouw regering, jouw werkgever of wat jij ook maar wenst. Jij bent totaal vrij om dit te doen zolang jij het maar opeist als een onafhankelijke daad, zoals: "Ik ben twee uur op deze autosnelweg aan het rijden naar een werk dat ik niet graag doe om dan nog eens twee uur terug naar huis te rijden en het is vanuit de soevereiniteit van mijn totale meesterschap dat ik de keuze maak om dit doen." Want dat is de enige reden waarom jij jou op gelijk wel tijdstip op om het even welke plaats kan bevinden.

Als een soeverein meester ben jij vrij om mij te volgen. Jij bent vrij om enkel jouw liefdevolle gedachten te kiezen. Jij bent vrij om jou enkel jouw liefdevolle gedachten te herinneren. Jij bent vrij om gelijk wat er verschijnt en dat niet aan liefde beantwoordt, te omarmen en eenvoudigweg te aanvaarden dat het oud zaad is dat gekookt wordt, en dat jij vrij bent om *het* met liefde te omarmen.

Dit is de reden waarom geen enkel gevoel veroordeeld of vermeden moet worden. Gevoelens van wanhoop of gevoelens van verdriet zijn louter een restant van een voorbijge gedachte. In het omarmen van deze gevoelens, heb jij al voor Liefde gekozen. En alleen Liefde heelt alle dingen.

Denk hier eens over na. Als een oppermachtig meester kies jij, zonder jouw vinger in de lucht te steken, om binnen jouw ervaringsveld een vorm van communicatie op te roepen met een oude vriend Jeshua ben Joseph. Vanuit het veld van jouw onafhankelijke domein als levend meester heb jij gekozen om *'het pad van Meesterschap'* naar jou toe te roepen, jij hebt gekozen om datgene wat Shanti Christo noemt in jouw domein te brengen. Daar moet een reden voor zijn. Daar moet een verlangen voor zijn. Is dat niet het verlangen om nog dieper te ontdekken of er iets is dat jou hindert om grotere vreugde, grotere wijsheid en een groter Christus bewustzijn te ervaren?

Inderdaad, geliefde vrienden, een meester houdt nooit op met hemzelf of haarzelf te laten groeien. Een meester is nooit af. Denk maar niet dat jij aan het einde van een bepaalde vorm van ervaring kan komen, zoals de dood van de lichaam-denkgeest en daardoor plotseling aan een bepaalde eindstreep arriveert. Want er bestaat niet zoiets als een eindstreep. Er zijn enkel velden waarbinnen jij kan groeien en waarin de schepping inderdaad meer gezegend is dan in jouw fysieke domein. Maar de schepping gaat voort.

Jouw verantwoordelijkheid en jouw soevereiniteit en jouw heerschappij gaan verder.

Want hoe verder jij beweegt in God, hoe groter jouw verantwoordelijkheid, omdat jij met grotere kracht te maken krijgt. De nood aan waakzaamheid en discipline verdwijnt niet. Het *neemt* toe, maar een meester verwelkomt het. Want daarmee kunnen nog grotere scheppingen doorheen zijn heilige denkgeest stromen. Wist jij dat het mogelijk is om een totaal zonnestelsel te baren via één enkele gedachte?

Nu, als jij ooit een heel lekkere chocolade cake gebakken hebt, dan weet jij een beetje wat het betekent om te creëren. Als jij ooit een gedicht geschreven hebt, als jij ooit een kind hebt gebaard, als jij ooit een zaadje hebt geplant en gekeken hebt hoe het groeide, dan ken jij en begrijp jij de grote voldoening van het scheppen. Stel jou voor dat jij door louter een gedachte in jouw denkgeest vast te houden, de feitelijke geboorte van een volledig zonnestelsel ervaart. Dat is inderdaad een groot genoegen.

Stel je de geboorte voor van datgene wat *‘Een Cursus in Wonderen’* wordt genoemd, door louter de gedachte van de volledige vorm vast te houden en daarna toe te staan dat die golf opkomt en zich verbindt met een andere denkgeest die zich net in het fysieke domein bevindt en al het werk doet. Dat is de kracht die voor jou beschikbaar is.

Al jouw creaties zegenen

Wanneer jij kiest om jezelf te omarmen als een meester, wanneer jij kiest om naar ieder moment van jouw ervaring te kijken als iets dat jij volledig zelf geschapen hebt en dat wacht op *jouw* zegen, dan zal jij inzien dat er kracht en vrijheid schuilt in de keuze om al jouw creaties met dankbaarheid te zegenen.

Om dan te zeggen: "Dit was zo fantastisch. Het zou geweldig zijn wanneer er nu nog iets leukers gebeurt! Het was fijn om met die geliefde samen te zijn, maar hij is helaas recent overleden, dus denk ik dat ik mij zal openen voor nog iets mooiers."

Het is dit soort houding die het Koninkrijk uitbreidt, het domein van jouw bewustzijn, tot op de dag dat het fysieke universum jou niet langer kan vasthouden. En jij zal ver buiten de grenzen van het lichaam stralen.

Dit is al gebeurd. Sommige denkkeesten hadden hun lichaam overtroffen nog voordat het lichaam klaar was om te sterven. Ze losten simpelweg op in het licht en dat was het einde van het lichaam. Maar het is niet noodzakelijk om dit zo te doen.

Want de ervaring die binnen jouw wereld 'de dood' wordt genoemd, is *niets anders dan nog een ervaring*. Als jij jouw bewustzijn erbij brengt, dan zal jij ontdekken dat het

moment dat jij 'de dood' noemt, eerder verrukkelijk is. Wanneer jouw aandacht zich wegtrekt uit het lichaam dan ben jij getuige van het happen van de longen, het vocht dat zich ophoopt en jij zal het zonder interesse bekijken. Want jij bent al aan het trillen in een energie van zaligheid die de essentie *is* van jouw ziel. De dood is dan simpelweg - niets.

Autonoom Meesterschap opeisen

eliefde vrienden, op het hoogtepunt van ‘de weg van Kennis’ vraag ik jou dus als jouw gelijke en als jouw broer en jouw eeuwige vriend om in dit uur *totaal soeverein meesterschap* op te eisen over jouw domein.

Ontdek wat nog niet werd omarmd en toegeëigend. Want deze zaken zijn, in jouw psychologische taal uitgedrukt, ‘disassociaties’. Die zaken die nog niet door jou *omarmd* werden, houden jou *gevangen*.

Er is een poort naar volmaakte vrijheid. Er is een poort die leidt naar datgene dat er als het onbekende uitziet, behalve dan dat er niet zoiets bestaat als het onbekende. Want niets bestaat totdat jij het naar jou toegeroepen hebt.

Laat het hoogtepunt binnen deze studie van ‘het pad van Weten’ dan zijn, dat wanneer jij deze les beëindigt en het boek dichtslaat, dat dit de *laatste daad* is die jij doet met een denkkeest die zegt: ”Ik probeer er nog steeds te komen. Ik ben nog steeds een slachtoffer van de wereld die ik zie.” Laat deze houdingen totaal voorbij zijn wanneer jij deze les beëindigt. Het vraagt niets anders dan de bereidheid om in elk moment te zeggen:

*Dit moet datgene zijn dat ik naar mezelf heb toegeroepen.
Wens ik dit nog verder te zetten of wil ik iets anders kiezen?*

De wereld die jij gemaakt hebt, is niets anders dan een illusie. Niets van wat werd opgebouwd, moet zo blijven *tenzij jij dat verlangt*. Wanneer jij de structuren van jouw leven verderzet - carrière, relatie of wat dan ook - erken dan dat jij dit doet vanuit het pure genot van deze ervaring te willen.

Maar wanneer jij daar de voorkeur aan geeft dan kan jij het ook laten afbrokkelen en opnieuw beginnen. Jij bent vrij om jouw bankrekening op te ruimen, om jouw materiële bezittingen weg te geven, om jouw huis te schenken aan iemand anders, om jouw autosleutels aan iemand te geven en te beginnen wandelen op straat met niets anders dan wat kleren op jouw rug. Jij bent totaal vrij om dat te doen. En vanuit de kracht van jouw verlangen zal jij die situaties naar jou toetrekken die in een slaappleats, het voedsel om te eten, nieuwe ervaringen en nieuwe vrienden voorzien.

Op geen enkel ogenblik kan *wie dan ook* een slachtoffer zijn. Maar op elk ogenblik is het bewustzijn ook vrij om zichzelf waar te nemen als een slachtoffer. Dit is louter de keuze om een bepaalde vorm van ervaring te creëren. Wij kunnen met jou delen dat slachtofferschap één van de ‘poedelprijzen’ is die alomtegenwoordig verkozen wordt door de mensheid - het spel van slachtofferschap. En velen zijn toegewijd om te zien hoe goed zij dit spel kunnen spelen. Men zou kunnen zeggen dat het spel van slachtofferschap feitelijk elke denkkeest binnen het menselijke domein heeft aangetast.

Jij bent geen slachtoffer. En wanneer jouw dokter jou morgen vertelt: ”Jij hebt kanker en hebt nog vijftien dagen te leven. Ik wou dat jij vroeger was langsgekomen dan had ik jou nog vijfenveertig dagen kunnen geven.” Zeg dan eenvoudigweg tot jezelf: “Oh, wat een rijke ervaring kan dit zijn. Ik heb vijftien dagen om mij in de dood van het lichaam

te begeven, in totaal bewustzijn, totale vergeving en volmaakte vrede. Wow, wat een bijzondere kans heb ik tot mij toegeroepen!” Want kanker is geen mislukking.

Inderdaad, wij aanschouwen in veel van jouw zogenaamde New-age bewegingen dat er veel oordeel is, heel *veel oordeel* en veel afschuw voor alles wat niet lijkt op het manifesteren van welvaart, het hebben van goed gevormde heupen en een veelvoud aan liefdevolle vrienden. Dit is een heel naïeve houding.

Maar voorbij alle maatstaven is de soevereiniteit van de ziel kostbaar. Waar jij ook bent, terwijl jij deze woorden leest, jij leeft nu het oppermachtige meesterschap. Jij bent vrij om op het even welk ogenblik opnieuw te beginnen. Jij bent vrij om opnieuw te creëren wanneer jij dat maar wenst. Maar begrijp goed dat de ervaring die jij nu hebt, wanneer deze werd omarmd, geliefd en totaal aanvaard als voortkomend uit niets anders dan jouw eigen bewustzijn, wanneer jij jou daarin verheugt, dan ben jij vrij. Jij bent vrij! En jij hebt de wezens die door de mensheid als succesvol worden bestempeld al ver en lang overstegen.

Bezwijk dus niet voor de flikkerende lichtjes van de wereld, het klatergoud in de boom. Want het enige wat telt is dit:

*Ben ik in vrede?
Breng ik Liefde in elk moment?
Aanvaard ik met grote humor dat alles wat ik ervaren heb,
mijn eigen ontwerp is,
een interessant spel,
en misschien een grap die ik voor mezelf heb uitgespeeld?*

Kijk naar de wereld en zeg:

*Er is hier niets dat ik nodig heb.
Maar ik kies ervoor om hier te zijn,
om te zien wie ik kan liefhebben,
hoe ik kan liefhebben
en welke vreugde ik kan creëren.*

Vrede is altijd het doel van de spirituele reis - die vrede die alle verstand te boven gaat. Want als jij goed geluisterd hebt naar wat ik in deze les met jou heb gedeeld dan lijkt vijftiennegentig procent van wat ik zeg loutere wartaal voor de wereld die zegt: "Ik kan niet op deze manier bestaan!" Het zet de wereld op haar kop, het keert haar binnenste buiten en maakt haar waardeloos. Maar het maakt *jou* waardevol. Het plaatst jou aan de rechterhand van God. Daarvoor werd jij geboren. Dit is waar jij verblijft. Want Liefde wacht op jouw welkom.

Dus begroet ik jou inderdaad, geliefde vrienden, als mijn gelijke. Ik begroet jou als een oppermachtig meester, een medeschepper, een volmaakt heilige uitdrukking van creativiteit die onophoudelijk de wereld schept die jij wenst te ervaren. Ik klaag nooit over de pijn die jij ervaart. Ik voel nooit medelijden met jouw lijden. Uit liefde voor de waarheid van jouw wezen, wacht ik louter en bied jou bijstand wanneer jij bereid bent om te groeien, te helen, te vergeven, uit te breiden en jouw wezen te verlichten.

Grote vrijheid kan tot jou komen wanneer jij te midden van iets waarvan jij voelt dat het een groot lijden is, kiest om te lachen en te zeggen: "Bekijk dat nu eens! Wat een geweldig script heb ik hier geschreven. Ik zou een Oscar moeten winnen. Wie had dit beter gekund dan ik?" En wees maar zeker dat jij spreekt met iemand die ervaring heeft in het schrijven van eerder interessante scripts van pijn en lijden.

Geliefde vrienden, kijk *liefdevol* naar de wereld die jij gecreëerd hebt. Kijk *nu* met volmaakte vergeving naar de eenvoud van jouw fysieke domein. Want het leven van de lichaam-denkgeest verschijnt en verdwijnt in een aantal luttele kosmische seconden.

Jij kunt jou verheugen in de zintuigelijke ervaring van de wrede schoonheid van de tijd, zonder ooit te denken dat het anders zou moeten zijn. Het is louter een schaduw. Het is alleen maar een vermomming die jij over een mysterieuze energie hebt gelegd. Want jij schonk inderdaad zelf geboorte aan het fysieke domein. Jij kan dus maar evengoed ontspannen en ervan genieten.

Jou gedragen als een Meester

Leef en gedraag jou in elk van jouw dagen zoals een meester leeft en zich gedraagt. Op het ogenblik dat jij 's morgens vroeg beseft dat jij wakker bent binnen jouw fysieke domein, kies dan voor Liefde. Kies om de lichaam-denkgeest te ontspannen in een staat van diep gebed en breng dank uit aan jouw Schepper. Hou het ganse domein van jouw ervaring vast binnen jouw geestesoog - jouw relaties, jouw carrières, jouw fysieke objecten - en zeg: "Oh, dat is toch allemaal heel leuk geweest!" En stel jezelf eenvoudigweg de vraag:

*Ik vraag me af of er iets is
dat ik vandaag graag zou laten bewegen en veranderen,
zodat ik meer vreugde,
diepere vrede,
meer heldere wijsheid
en meer liefdevolle relaties kan ervaren?*

Wanneer er iets in de denkgeest opkomt, beschuldig en oordeel het dan niet. Maar begin eenvoudigweg te mijmeren over hoe jij het graag zou veranderd zien. Hou dat als een verlangen vast in de diepte van jouw bewustzijn. Wanneer de energie van dit verlangen zich in de loop van de dag begint op te bouwen, spreek het dan simpelweg uit, schrijf het op, maak er een beeld van en hou het verlangen vast in jouw hart. En jij zal het inderdaad tot stand brengen. Want zie, manifestaties

verschijnen *onmiddellijk* in het veld van de denkkeest die niet langer in conflict is door tegenstrijdige gedachten.

Dus wanneer jij de indruk hebt dat iets zich heel langzaam manifesteert dan kan dit op de eerste plaats zijn omdat dit een deel is van jouw script. Het is de reis die jij onderneemt. Een wandeling van het ene dorp naar het volgende is een veel rijkere ervaring dan het nemen van een taxi.

Maar het kan ook zijn dat jij tegenstrijdige geloofsovertuigingen hebt binnen jouw denkkeest en dus ook in de cellen van jouw lichaam, die niet in lijn zijn met wat jij verlangt. Een menselijke denkkeest zal bijvoorbeeld vaak zeggen: “Ik verlang een volmaakt liefdevolle relatie.” Maar heel diep in de stilte van de denkkeest zit er nog de gedachte: “Maar ik verdien het niet, ik ben niet liefdevol.”

Wanneer die gedachte onderdrukt werd en afgescheiden, dan zal zij jou lijden en conflict scheppen of de kracht van jou wegnemen om jouw verlangen te creëren en naar jou toe te halen. Wanneer jij dus iets verlangt, kijk dan goed en met heel subtiele waakzaamheid welke *tegenstrijdige gedachten* er in de denkkeest verschijnen.

Volg die tegenstrijdige gedachten zodat ze kristalhelder worden. Jij kan misschien ontdekken waar ze ooit begonnen zijn. Voel de gevoelens die mogelijks daarmee verbonden zijn en keer dan terug naar wat jij verlangt, totdat jij voelt dat jouw hele wezen in volmaakte lijn ligt met jouw verlangen.

Want dan begin jij jezelf om te vormen tot een resonerend station waarnaar alle dingen worden toegehaald die behulpzaam zijn om jouw externe wereld die zich in het fysieke domein manifesteert, in lijn te brengen, zodat het

verlangen dat jij gecreëerd hebt tot uitdrukking wordt gebracht.

Bijvoorbeeld, iemand die na twintig of dertig jaar een levensstijl van financiële onafhankelijkheid gecreëerd heeft, heeft vanuit een bepaald standpunt beschouwd heel veel bereikt, maar vanuit een ander standpunt bekeken, was het een heel lange en trage weg om dat te bereiken.

Iedereen is vrij om te creëren wat hij of zij verlangt. Iedereen is vrij om dit te doen omdat zij dit nu doen. Kijk dus goed naar het gevoel en de gedachte die nu doorheen jouw wezen stromen. Kijk goed naar de fysieke omgeving waarin jij jou bevindt. Kijk goed naar de objecten waarmee jij jezelf hebt omringd en zeg dan eenvoudig:

*Al deze dingen demonstreren voor mij
wat ik verkoos te verlangen.
En het is heel goed!*

Deze verklaring is de poort naar de uitbreiding van jouw meesterschap. Want het is waar dat wanneer een meester ontwaakt en ziet wat hij al die tijd al gedaan heeft, dan is het de meest natuurlijke zaak van de wereld om grotere vreugde te scheppen.

Dienstbaarheid is de grootste bron van vreugde

 et hoogste niveau van vreugde is het manifesteren van dienstbaarheid aan de verzoening. Dat is de reden waarom iemand misschien zijn job in een bedrijf zal opgeven en begint met video's te maken die helpen om een goede boodschap in de wereld te brengen. Dat is de reden waarom iemand stopt met werken in het kantoor van een dokter en boodschapper voor Jeshua wordt. Dat is de reden waarom iemand zijn professionele carrière laat vallen en een predikant wordt. Omdat iets binnen hun ziel heeft gezegd:

*Allemaal goed,
maar nu heb ik genoeg van deze ervaring.
Ik wil meer vreugde.
En het pad naar grotere vreugde
bestaat uit het mijzelf verbinden met denkkeesten
die contexten weten te creëren en uitbreiden
waarbinnen andere denkkeesten kunnen ontwaken.*

Dit is de reden waarom velen onder jullie zich aangetrokken voelden tot Shanti Christo, om jou te verenigen met anderen, om jouw gouden munten te gebruiken, om jouw stem te gebruiken, om jouw lippen te gebruiken, om jouw handen te gebruiken, om jouw voeten te gebruiken om deel te

nemen aan het scheppen van contexten waarbinnen de verzoening kan optreden.

Dienstbaarheid is de natuurlijke stroom die vloeit vanuit een hart dat gevuld is met dankbaarheid en genade. Meesters zijn nooit bezig met strijden om te overleven in iets wat zij niet leuk vinden. Zij zouden nog liever op de hoek van een straat zitten en voorbijgangers een muntstuk vragen om een kopje koffie te kopen. Terwijl zij ondertussen te benomen zijn met glimlachen, zwaaien en het zegenen van iedereen die voorbij komt, want zij verkiezen om lief te hebben boven er goed uit te zien in de wereld. Een meester heeft geen andere keuze dan dienstbaar zijn - maar niet het dienstbaar zijn als taak, maar vanuit pure vreugde. Want de grootste vreugde is het uitbreiden van het goede, het heilige en het schone.

Dus wanneer jij kiest om actief deel te nemen aan het dienstbaar zijn voor de verzoening, dan zal jij inderdaad ontdekken dat jij gesteund wordt. En alle gebeurtenissen die zich voordoen zijn louter kansen om jouw vermogen tot wijsheid, vrede en Liefde te verdiepen - om binnen jezelf een kanaal te creëren voor de uitbreiding van een grotere Liefde in de wereld - niet omdat jij dat *moet*, maar omdat jij *gekozen* hebt om dienstbaar te zijn. En jij hebt gekozen om dienstbaar te zijn omdat dit de grootste bron van vreugde is.

Wanneer jij dan nog weerstand voelt voor dienstbaarheid dan moet er ergens nog een zaadje van een gedachte zijn die in strijd is met het verlangen om dienstbaar te zijn. Want eens jij meesterschap hebt bereikt dan is er niets anders te doen dan dienstbaar zijn.

Daarom komen we nu inderdaad, geliefde vrienden, heel zachtjes en bij wijze van samenvatting tot het hoogtepunt van 'de weg van Kennis'. De waarheid is dat jij al altijd een

meester bent geweest. Jij kan niet anders dan een meester zijn, want jij creëert onophoudelijk jouw ervaring. En jij bent nu vrij om *anders* te creëren. Hoe doe jij dat? Sta niet op uit jouw stoel om rond te rennen. Waarom zou jij nu niet beslissen om geluk te ervaren, om vrede te ervaren en het weten te ervaren dat jij een meester bent.

Hoe doe jij dat? Door het te *kiezen*. Beslis nu voor de komende dertig seconden om gelukkig te zijn. En kies dan nog eens dertig seconden om in vrede te zijn en dan nog eens dertig seconden om rustig en eenvoudig rond te kijken en te zeggen:

*Ziedaar, ik ben inderdaad de meester van mijn domein.
En het is allemaal heel, heel goed geweest.*

Bedank de stoel waarin jij nu zit omdat hij in jouw domein gekomen is. Bedank de vaas met bloemen op jouw tafel. Bedank de elektriciteitsrekening die via mail binnenkomt. Bedank alle dingen als zegeningen op jouw pad.

Want wanneer jij dit niet kan doen, krimpt jouw energie in om datgene uit te breiden en te creëren waarvan jij geniet. *Geloven* dat jij op om het even welk ogenblik een tekort hebt, is een tekort *creëren* in jouw komende dagen. Kies er daarom voor, om nu volmaakte overvloed en vreugde te *voelen*. En *gedraag* jou daarna als iemand die weet dat hij in overvloed leeft.

Ik hou van jou. Jij houdt van mij. Deze communicatie zal nooit ophouden. Waarom? Omdat ik geen intentie heb om mij terug de trekken uit de uitbreiding van het Christus Bewustzijn naar iedereen die het ontvangen wil. Wij zijn inderdaad verenigd in een plaats van volmaakte Liefde.

De schepping is niets anders dan een onschuldig spel dat vanuit de pure vreugde van het scheppen gespeeld wordt. Word dus opnieuw als een klein kind, want elke meester is een klein kind dat geniet van het grote mysterie en van de schijnbare verrassingen om de kracht te ontdekken die doorheen hem kan bewegen.

*Beweeg altijd in de richting van datgene waarvan jij geniet.
Volg altijd jouw hart.*

Volg niet het reactieve ego dat zegt: “Oh, nee. Ik wil daar niet gaan omdat het niet comfortabel voelt.” Er is niets dat oncomfortabel is. Het is niets anders dan een nieuwe mogelijkheid om een ervaring te hebben die jouw vermogen om lief te hebben uitbreidt. Hoe kan ik dit zeggen? Probeer de kruisiging. Het was helemaal niet oncomfortabel nadat ik het omarmd had.

Dit is de reden trouwens - en sommigen onder jullie hebben dit ook gedaan - waarom mensen op vuur kunnen lopen zonder hun voeten te verbranden. Waarom? Omdat zij ervoor kiezen dit te doen en ervoor kiezen een goede ervaring te hebben. En alles in hen is vrij van conflict voor minstens de minuut die nodig is om de vuurloop te doen. En daardoor krijgen ze een voorproefje van datgene wat altijd mogelijk is.

Gebruik dus jouw tijd om de tuin van een genezen denkkeest te cultiveren. Geloof nooit dat jij de kracht niet bezit om de energie die jij binnen jouw emotionele lichaam voelt of de gedachten die jij binnen jouw denkkeest vasthoudt, te veranderen. *Jij bent vrij om geboorte te schenken aan om het even wat jij zo vurig verlangt.* En niets kan jou als een beperking dienen.

Jij bent vrij.
Jij bent thuis.
Jij bent zoals ik ben.

Vrede zij dan altijd met jou mijn dierbare, dierbare vrienden. Amen.